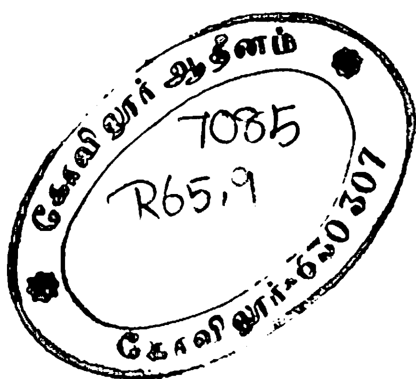
ரிபுகீதை

ஸ்ரீ ரமணாச்ரமம்
திருவண்ணாமலை

அட்டைப்பட விளக்கம்

நிதாகனுடைய பக்குவத்தை அறிந்து அத்வைத உபதேசத்தை முடிவாக உபதேசிக்க ரிபு முனிவர் கிராமத்தான் வேடத்தில் சென்று ராஜபவனியின் அழகில் தன்னை மறந்து நின்ற நிதாகனிடம் ''தன்னை மறந்து எதை கவனிக்கிறாய்'' என்று வினவினார். அரசன் யானைமேல் ஊர்ந்து செல்லும் அழகை வர்ணித்த நிதாகனை நோக்கி ''அரசன் யார், யானை எது?'' என்றார். ''அரசன் மேலே, யானை கீழே'' என்றுரைத்த நிதாகனிடம் மீண்டும் ''மேல், கீழ் என்றால் என்ன?'' என்று வினவினார். கிராமத்தானுக்கு அறிவு புகட்ட எண்ணிய நிதாகன் அவரைக் கீழே தள்ளி அவர்மேல் ஏறியமர்ந்து, ''நான் அரசனைப்போல் மேலே; நீ யானையைப்போல் கீழே'' என்றான். ''எல்லாம் புரிந்துவிட்டது, நான்; நீ என்று சொன்னாய், அது மட்டும் புரியவில்லை'' என்றார் ரிபு. தன்னைக் கடைத்தேற்ற வந்த தன் குரு ரிபுவையன்றி இவர் வேறு யாருமல்ல என்று உணர்ந்த நிதாகன், அவரைச் சரணடைந்து அத்வைத உபதேசம் பெற்று ஜீவன் முக்தனானான்.

கோவிலூர் ஆதீனம்
7085
R65,9
கோவிலூர்-630 307

உ

சிவமயம்

மஹேதிகாசமாகிய

ஸ்ரீ சிவரஹஸ்யத்தில் ஆருவது அம்ஸமான

ஸ்ரீ ரிபுகீதை

(திருவிடைமருதூர் பிக்ஷு சாஸ்திரிகள் என்னும்
உலகநாத சுவாமிகளால்
தமிழாக்கப்பட்டது)

ஸ்ரீ ரமணாச்ரமம்
திருவண்ணாமலை
2002

RIBU GEETHAI (Tamil) (II Edition) versified translation by Sri Bikshu Sastri (Sri Ulaganatha Swami) from the 6th Amsa of "Sivrahasya". Published by V.S. Ramanan, President, Sri Ramanasramam, Tiruvannamalai – 606 603.

முதற்பதிப்பு, 1996 – 1000 பிரதிகள்
இரண்டாம் பதிப்பு, 2002 – 1000 பிரதிகள்

விலை : ரூபாய் 100/-

CC No. : 2026
ISBN : 81–88225–58–4

பதிப்பாளர்:
வி.எஸ். ரமணன்
தலைவர்
ஸ்ரீ ரமணாச்ரமம்
திருவண்ணாமலை – 606 603

அச்சுக்கோர்வை:
ரிப்ளிக்கா, சென்னை – 600 004.

அச்சிட்டோர்:
கார்த்திக் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்
சென்னை – 600 015.

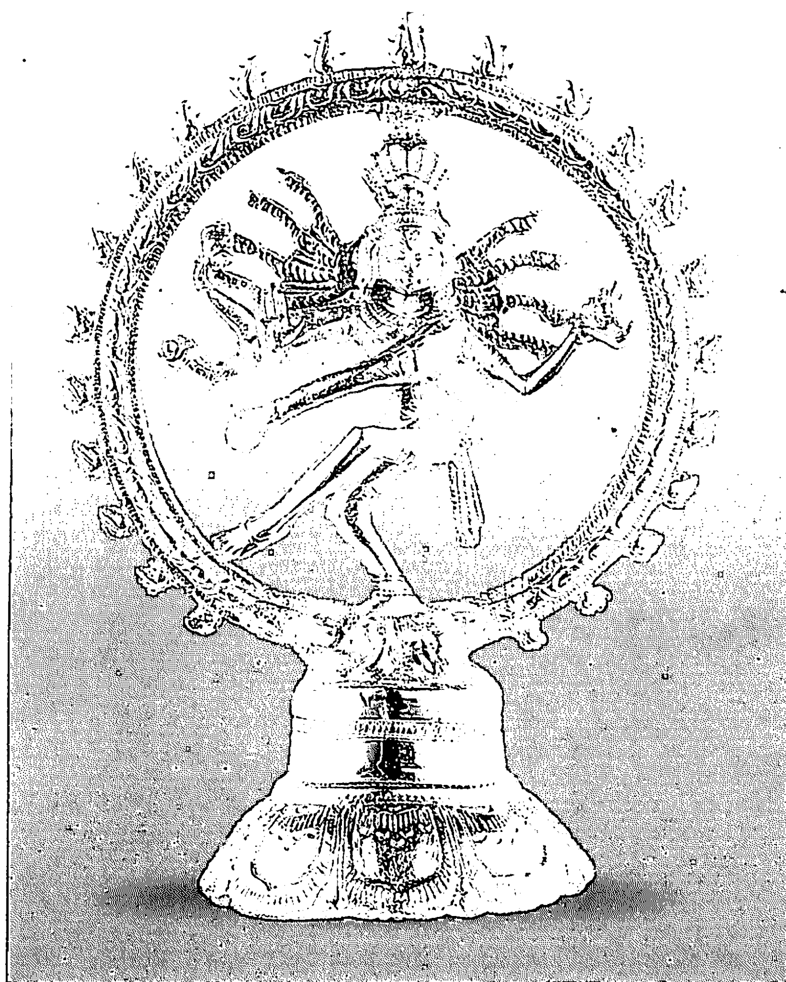
1915

இரண்டாம் பதிப்பின் பதிப்புரை

வடமொழி சிவரகசியத்திலுள்ள ஆறாவது அம்சத்தின் நான்காவது அத்தியாயம் முதல் நாற்பத்தி ஏழாவது அத்தியாயம் வரையிலான சுலோகங்களின் விரிந்த மொழிபெயர்ப்பே தமிழ் **ரிபுகீதை**. மகாபாரதத்திற்கு பகவத்கீதையும் கந்தபுராணத்திற்கு சூதசம்ஹிதையும் பெருமையளிப்பதுபோல் சிவரகசியத்திற்கு பெருமை யளிப்பதாக ரிபுகீதை விளங்குகிறது.

கோவிலூர் துறவு சுவாமிகள் என்ற அருணாசல ஸ்வாமிகளின் உத்தரவின்படி 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ பிட்சு சாஸ்திரிகள் சமஸ்கிருதத்தி லிருந்து ரிபுகீதையினைத் தமிழில் விரிவாக மொழி பெயர்த்தார் என்றும், இதன் இரண்டாம் பதிப்பு கோவிலூர் ஸ்ரீ பொன்னப்ப சுவாமிகளால் பார்வையிடப்பட்டு 1897 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட விஷயமும் தஞ்சாவூர் சரஸ்வதி மஹால் பதிப்பு வரிசை எண் 175: ஸ்ரீ சிவரகசியம் (அம்சங்கள் 4,5,6) 1983 ஆண்டு பதிப்பில் காணக் கிடைக்கின்றது.

பகவான் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷிகள் அருணையடைந்த நூற்றாண்டு (1996) விழா நினைவாக ஸ்ரீ ரமணாச்ரமம், இந்த ரிபுகீதையின் முதற்பதிப்பை, **கோவிலூர் மடாதிபதி ஸ்ரீலஸ்ரீ நாச்சியப்ப ஞானதேசிக சுவாமிகளின்** மனம் நிறைந்த அனுமதியுடன் வெளியிட்டது. தற்போது இவ்விரண்டாம் பதிப்பு ஞானத் தபோனஷர வாவென்றழைக்கும் அண்ணு மலையின் சிறப்புத் திருநாளான தீபத்தன்று (20.11.2002) வெளியிடப்படுகிறது.

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீ ரமணாய

முதற்பதிப்பின் முன்னுரை

பகவான் ஸ்ரீ ரமண மஹரிஷிகள் தம்மடியார் பொருட்டுப் பல சாஸ்திர நூல்களையும் ஸ்தோத்ர நூல்களையும் அருளியுள்ளார். முன்னைப் பெரியோர் பலர் அருளிச் செய்துள்ள ரிபுகீதை, கைவல்ய நவநீதம், ஞான வாசிட்டம் போன்ற நூல்களைத் தம் அடியார்களின் ஐயம் களைய மேற்கோள்களாகக் கையாண்டுள்ளார். இவற்றுள் ஸ்ரீ பகவான் பரிந்துரைத்து, அவர் சந்நிதியில் அடிக்கடி பாராயணம் செய்யப்பட்ட தனிச்சிறப்பைப் பெற்ற நூல் ***"ரிபுகீதை"***.

இந்நூல் கைலாயத்தில் பரமசிவனால் ரிபு முனிவருக்கும் பின்னர் ரிபு முனிவரால் கேதாரஸ்தலத்தில் நிதாகர் முதலியோருக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டது. ஐம்பது அத்தியாயங்களில் 2493 ஸ்லோகங்களைக் கொண்ட வடமொழி மூலத்தை, உலகநாத ஸ்வாமிகள் என்னும் துறவுநாமம் பூண்ட திருவிடைமருதூர் பிரம்மஸ்ரீ பிக்ஷுசாஸ்திரிகள் தமிழில் 44 அத்தியாயங்களில் 1924 விருத்தப்பாக்களாக ஆக்கியுள்ளார்.

பல அடியார்களுக்கு இந்நூலைப் பாராயணம் செய்யுமாறு உபதேசித்தும், சில பாடல்களைத் தாமே தேர்ந்தெடுத்து பாராயணம் செய்யவும் ஸ்ரீ பகவான் பக்தர்களை ஊக்குவித்திருக்கிறார். சம்பூர்ணம்மாள், தனக்குப் பாடல்களின் பொருள் விளங்கவில்லை என்று சொல்ல, ஸ்ரீ பகவான் 'பொருள் புரியாவிட்டாலும் பாராயணம் செய்வதால் மிகுந்த பலன் உண்டு' என்று பதிலிறுத்தார். சம்பூர்ணம்மாளும் இறுதிவரை இப்பாடல்களைப் பாராயணம் செய்துவந்தார். ரிபுகீதையை ஸ்ரீ பகவான் கூறியபடி தான் பாராயணம் செய்து வந்ததைப்பற்றி

மனவாசி ராமசாமி ஐயரும் தான் இயற்றிய பாடலொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார். வேத சாரமான நான்கு மஹாவாக்கியங்களின் பிரதிபலிப்பே ரிபுகீதையின் காணப் படும் தெளிவு.

'அனந்த கோடி காரியமாம் பிரமாண்டம் என்னிடத்தே கற்பிதமாய் சுழலும் என்னும் தியானம் தானே நேரதுவாய் வலம் வரலாம்' (3-39) என்னும் ரிபுகீதைப் பாடல் பகுதியைக் காட்டி, உண்மையான பிரதக்ஷிணம் எது என்பதை ஸ்ரீ பகவான் விளக்கியுள்ளார். பிரதக்ஷிணம், பாராயணம் போன்ற துவித சாதனைகளில் ஞானி ஈடுபடுவது, மற்றவர் பொருட்டேயன்றி தனக்காக அல்ல என்பதையும், 'தந்தை முதன் மரணத்திற் பந்து வின்றி' (19-56) என்ற பாடலின் மூலம் தெளிவுபடுத்தி யுள்ளார்.

தூய அத்வைத ஞானத்தேனைப் பொழியும் விழுமிய நூலான ரிபுகீதையை, கருணைக் கடலான ஸ்ரீ ரமண பகவான் அருணையம் பதியை அடைந்து நூருண்டுகள் நிறைவுபெறும் இந்நல்லாண்டில் வெளியிடுவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இச்சீரிய நூலைக் கற்று இதன்வழி ஒழுகுவோர் பேரின்பப் பெருவாழ்வைப் பெறுவது திண்ணம்.

வே.சு. ரமணன்
தலைவர்
ஸ்ரீ ரமணாச்ரமம்.

1.9.96
(அருணைவிஜய நூற்றாண்டு விழா நாள்)
திருவண்ணமலை

பொருளடக்கம்

அத்தியாயம்			பக்கம்
1.	நூல் வரலாறும் ஆன்ம நிர்ணயமும் சுவாநுபவமும் உரைத்தல்	..	1
2.	பிரம சொரூபம் நீயேயென்று உபதேசம் உரைத்தல்	..	23
3.	சருவமும் மித்தையென்றும் சருவமும் சின்மாத்ரமென்றுங் கூறி நிர்க்குண பூசையும் உரைத்தல்	..	36
4.	அகண்டைகரச நிர்ணயமும் அகண்டாநுபூபதியும் உரைத்தல்	..	48
5.	அனைத்தும் சசவிஷாணமென்றும் அவை யெல்லாம் பிரமமென்றும் உரைத்தல்	..	60
6.	பிரமதீர்த்த ஸ்நானமும் பிரமமந்திரமும் உரைத்தல்	..	71
7.	பிரமதர்ப்பணமும் பிரமவோமமும் உரைத்தல்	..	82
8.	சீவன்முத்தன் இலக்கணம் உரைத்தல்	..	93
9.	விதேகமுத்தன் இலக்கணம் உரைத்தல்	..	101
10.	சருவமும் ஆன்மரூபம் என்று உரைத்தல்	..	109
11.	சருவமும் பிரமமென்றும் அதுவே நானென்றும் போதம் உரைத்தல்	..	119
12.	சருவமும் பிரமமாத்திரம் என்று உரைத்தல்	..	131
13.	அனைத்தும் அசத்தென்றும் அவை யெல்லாஞ் சித்தென்றும் உரைத்தல்	..	144

அத்தியாயம்			பக்கம்
14.	அகண்டசொரூப அநுசந்தானம் உரைத்தல்	..	158
15.	சித்தஜய உபாயம் உரைத்தல்	..	169
16.	சித்தசாந்தி உரைத்தல்	..	183
17.	பரசொரூப ஞானத்தாற் பரசொரூப ஸ்திதி உரைத்தல்	..	197
18.	அகண்டசொரூபத் தியானம் உரைத்தல்	..	211
19.	ஞானியினது மகிமை உரைத்தல்	..	225
20.	பரசொரூப நிச்சயத்தாற் பரமுத்தி உரைத்தல்	..	241
21.	பிரமான்ம சிந்தனே உரைத்தல்	..	255
22.	அகண்டசொரூப நிச்சயம் உரைத்தல்	..	268
23.	அத்துவித உண்மை உரைத்தல்	..	280
24.	ஆநந்தசொரூப பாவனேயால் ஆநந்தாப்தி உரைத்தல்	..	290
25.	சுத்தப்பிரம பாவனேயாற் பரமுத்தி உரைத்தல்	..	299
26.	அத்துவித சொரூபத்தில் அபேதநிட்டை உரைத்தல்	..	309
27.	சுத்த சொரூபாநு சந்தானத்தாற் சாந்தி உரைத்தல்	..	321
28.	நான்கு மகாவாக்கியார்த்தம் உரைத்தல்	..	333
29.	சன்மாத்திர சொரூப நிதித்தியாசம் உரைத்தல்	..	349
30.	பரப்பிரம நிச்சயத்தாற் பரமாநந்தம் உரைத்தல்	..	361
31.	அறுபத்து நான்கு திட்டாந்தத்தோடு அத்துவித உண்மை உரைத்தல்	..	370

அத்தியாயம்			பக்கம்
32.	பரவத்து பாவனையாற் பரசொரூப ஸ்திதி உரைத்தல்	..	380
33.	அகண்டான்ம ஞானமகிமை உரைத்தல்	..	391
34.	சகலமும் பிரமமென்றும் ஆன்மாவே சகலமு மென்றுங் கூறி அகம்பிரம நிச்சயத்தின் மகிமை உரைத்தல்	..	400
35.	அத்துவித நிச்சயஞானத்தில் ஆன்மாவில் அமர்கின்ற சமாதி உரைத்தல்	..	414
36.	அகண்ட பரபாவனையால் மனோநாசஞ் செய்யென்றும் அகம்பிரமபாவனையால் அஞ்ஞானாதி நசிக்கு மென்றும் உரைத்தல்	..	427
37.	அகண்டபர நிச்சயத்தினால் அத்துவிதப் பிரமமாவா யென்று உரைத்தல்	..	440
38.	இந்நூன் மகிமை உரைத்தல்	..	449
39.	ரிபு-நிதாகனை அநுபவம் வினவ அன்னோன் தனதகண்டாநு பூதியினால் குருவருளை அன்பின் வியந்து துதித்தல்	..	463
40.	நிதாகன் தன் அநுபவத்தினால் திருசியமே இல்லையென்றும் திருக்கான பிரமமே நானென்றுங் குரவனுக்கு நமஸ்காராதி செய்ய இடமில்லை யென்றும் உரைத்தல்	..	472

அத்தியாயம்			பக்கம்
41.	நிதாகன் தன் அநுபவத்தினுல் நானே சராசரப் பிரபஞ்சமெல்லாமானே னென்றும் நானே சத்தியக்ஞான வனந்தாநந்தப் பிரமமானே னென்றும் உரைத்தல்	..	482
42.	நிதாகன் தன் அநுபவத்தினுல் இந்நூன் மகிமையும் இந்நூலநுக் கிரகிக்குங் குரு மகிமையும் இந்நூலிற் சொன்ன ஞானஞ் சிவ கிருபையால் வரவேண்டு மென்றும் உரைத்தல்	..	491
43.	நிதாகன், ஆசாரியர் கிருபையால் அவித்தை முதலான வுபாதி நீங்கி நித்த சுத்த புத்த முத்த சிதாகாய சொரூபமாய்ச் சீவன்முத்தித் தன்மை யடைந்ததை உரைத்தல்	..	498
44.	பரமசிவ கருணைக்கு முக்கிய வேதுவான நிதித்யாசனமுடன் இந்நூலின் மகத்துவஞ் சொல்லி முடித்தல்	..	508
	அரும்பதவுரை	..	523

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ கணேசாய நம:

ரிபு கீதை

முதலாவது

நூல்வரலாறும், ஆன்மநிர்ணயமும், சுவாநுபவமும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

பரசிவ வணக்கம்

ஆனைமுக னறுமுக னருளாந் தேவி
யநந்தகண மளவற்ற முனிவர் தேவ
ரேனையுள நல்லன்ப ரியாவ ராலு
மெப்பயனும் பெறவேண்டி யிதயத் தின்க
ணூனமற வுபாசிக்கப் பட்டன் னோர்க்கிங்
குவந்தபய னருள்கருணை மூர்த்தி யாகி
வானமென வகண்டசிதா காய மான
வத்துவதாம் பரசிவனை வணங்கல் செய்வாம். (1)

நடேசர்

சுத்தசிதா காயமதா மெந்த வத்து
சுதந்தரமாந் தனதுபர சக்தி யோடே
பத்தரெலா முய்யும்வணங் கருணை யாலே
பரதத்வ வடிவாகத் திரண்டெ முந்தே
யத்துவிதா நந்தமுண ரநுப வத்தி
னதிசயமிங் கெல்லோரு மறியும் வண்ண
நித்தமுமே யாநந்த நடனஞ் செய்யு
நிதமந்த வத்துவினை நினைவில் வைப்பாம். (2)

இதுவுமது

எவ்வடிவி னிடப்பாக மிலங்கா நின்ற
விவ்வுலக மனைத்துக்கு மாதா வாகு
மெவ்வடிவின் வலப்பாக மிலங்கா நின்ற
விவ்வுலக மனைத்துக்கும் பிதாவு மாகு
மெவ்வடிவின் பதத்திலுள சிலம்பி னோசை
யெவ்விதமா நூலுக்கு மேது வாகு
மெவ்வடிவின் விழிமூன்று லிலங்கு மியாவு
மிணையற்ற வவ்வடிவே யெம்மைக் காக்க. (3)

சிவன் முதலியோர் வணக்கம்

அகிலசகன் னுயகனு யநந்த சத்தி
யமைவுற்ற வகண்டசிவன் சரணம் போற்றி
நிகிலசகன் மாதாவாய் நித்யா நந்த
நிசவடிவா மம்பிகையின் சரணம் போற்றி
சகலவித விக்கினமுந் தீர்த்தெல் லோர்க்குஞ்
சாதகமாம் விநாயகனற் சரணம் போற்றி
தகைமைமிகு மன்பர்க்குச் சிவஞா னத்தைத்
தந்தருளுஞ் சண்முகனற் சரணம் போற்றி. (4)

நூல்வரலாறு

சகமெவையுங் கற்பித்த பரேச னிந்தச்
சகத்திலுள சீவரெலா முய்ய வேண்டி
வெகுவிதமாஞ் கருமமுபா சனைகண் ஞானம்
விளம்பியிடும் வேதத்தை முன்புண் டாக்கி
மிகவுமகா நுண்மையதா மவ்வே தத்தின்
மெய்ப்பொருளை நன்றாக வுணரும் வண்ணம்
பகர்மிருதி புராணமிதி காச மற்றும்
பலவிதமா நூற்களையும் படைத்தா னன்றே. (5)

அகிலவித நூற்களினு மேலாய் நின்ற
வருமறையின் முக்கியதாற் பரிய மான
விகலமுறு வத்துவித நிர்ண யத்தை
விளம்பியிடும் புராணமிதி காசங் கட்கு
ளிகழ்வில்சிவ ரகசியமென் றுரைக்கு நாம
மிசைந்தவொரு விதிகாச மிகவு மேலாம்
புகலியவிவ் விதிகாசம் பனிரண் டம்சம்
பொருந்தியதா மெத்தவுமே புனித மாகும். (6)

பரவியவிவ் விதிகாசந் தன்னை முன்னம்
பரமசிவன் பரமசிவைக் குபதே சித்தா
னருள்வடிவா மம்பிகைமற் றிந்த நூலை
யருளுடனே சண்முகனுக் குபதே சித்தா
ளூரியசிவ பத்திமிகுஞ் சைகீ ஷவ்யற்
குவகையுடன் கந்தனிதை யுபதே சித்தான்
விரவுசிவ கருணையினு லனைத்தும் பெற்ற
வியாதனிதைச் சூதமுனிக் குபதே சித்தான். (7)

சூதமுனி மற்றைமகா முனிவர்க் கெல்லாஞ்
சூட்சுமமா மிந்நூலை யுபதே சித்தா
ளுேதியவிவ் வகையாக வுலகத் தின்க
ணுத்தமமா யுளவிந்நூல் விளங்க லாயிற்
ருதிலுள வம்சங்கள் பனிரண் டுக்கு
ளத்யந்த மதிசயமா மாரு மம்ச
மீதினைமுன் பொருகாலங் கைலா யத்தி
லிணையில்சிவன் ரிபுவுக்குத் தனித்து ரைத்தான். (8)

அரியதினு மரிதான விவ்வம் சத்தி
லமைவுற்ற வத்யாய மைம்ப தாகும்
பரவுமிதி ஞற்பத்து நான்கத் யாயம்
பரமசிவ னருள்செய்த பரிசே யாக
நிருமலமாய் ரிபுமுனிவ னிதாக ஞதி
நிகிலமகா முனிவர்க்கு நிகழ்த்த லாலே
யுரைதருமிவ் வத்யாய மனைத்து மிங்கே
யுத்தமமாம் ரிபுகீதை யென்ன லாகும். (9)

இன்னவிதம் வடமொழியா லீசன் ருனே
யியம்பியிடு மிவ்வாரு மம்சத் தின்கண்
முன்னருள வாமொருமூன் றத்யா யங்கண்
முடிவிலுள வாமொருமூன் றத்யா யங்கள்
பன்னியிடுங் கருத்துடனே நடுவி லுள்ள
பரமான நாற்பத்து நான்கத் யாய
மன்னியவிக் கீதையினை முமுட்சு வெல்லா
மதிக்கும்வணந் தமிழ்க்கவியா யமைக்கின் றேன்யான் (10)

சருவஞ்ஞ சிகாமணியாம் பரேச னேரே
சாரமதாம் வடமொழியா லுரைத்த நூலை
யொருசிறிது மறியாவென் புன்மை வாக்கா
லூனமற வுரைத்திடுத லொவ்வா தென்றே
கருதிவெறி தேயிருந்த வென்க ருத்தைக்
கரியாக நின்றெவையு மசைக்கு மீச
னரியதினு மரிதான விந்த நூலை
யமைக்கும்வண மசைப்பித்த திறமை யென்னே. (11)

சருவசரா சரங்கட்குஞ் சாட்சி யாகிச்
சகலத்து மாந்தரமா யந்தர் யாமி
சொருபமதாம் பரமசிவ ஞஞ்ஞை யாலே
சுதந்தரமே செறியாத வென்றன் வாக்கா
லுரைதருமிந் நூற்கவியி லுள்ள தோட
மொன்றையுமே சாதுக்கண் மதித்தி டாமற்
பெருமைமிகு மிந்நூலின் பொருளை நாடிப்
பிழைகளெலாம் பொறுத்திதனைப் பேணல் வேண்டும். (12)

சூதமுனி நைமிசவா ரணியத் துள்ள
சுத்தமகா முனிவரரை நோக்கிச் சொல்வான்
வேதியரே மீளவுமச் சைகீ ஷவ்யன்
விமலசிவன் சுதனை கந்தன் றன்னைக்
காதலுறு மனேகமுனி கணங்க ளோடுங்
கறையற்ற வனேகசிவ கணங்க ளோடும்
வீதலுறு மகிழ்வுடனே யிறைஞ்சி யேத்தி
விநயமுட னிவ்விதமாய் வினவி னுனல். (13)

அருள்வடிவே யருள்வடிவாம் பரேசன் சேயே
யடைக்கலமென் றடைந்தவரை யாளுங் கோவே
சருவமுணர் சிகாமணியே சிவமே நோக்குஞ்
சண்முகவா நினதருளா லைந்தம் சங்க
ளிருளறவே கேட்டனன்மே லாறு மம்ச
மினியருளி நின்வசனச் சுதையி னாலே
கருகுபவ தாபமெலா நீக்கி யென்னைக்
காத்திடுவா யெனலோடுங் கந்தன் சொல்வான். (14)

உரியகுண மேலான சைகீ ஷவ்யா
வுனதுதிட பத்தியினுன் மகிழ்வுற் ருேம்யாஞ்
சருவசகன் ஞயகனும் பரேசன் ருனே
சாட்சாதாய்ச் சகலருக்கு மிதமே யாக
நிருமலமாம் ரிபுமுனியை நோக்கி முன்பு
நிகரற்ற கைலாய கிரியிற் சொன்ன
விருமையிலா ஞானமகா வர்ண வத்தை
யெல்லோர்க்கு மிதமாக விங்குச் சொல்வாம். (15)

முன்பொருகாற் சமமுதலா நற்கு ணங்கண்
முழுதுமுள ரிபுமுனிவன் கைலா யத்திற்
றுன்பமெலாந் தீர்க்கின்ற வென்பி தாவைத்
துகளறவே தரிசித்து மிக வணங்கி
யின்பமிகு மகண்டபர ஞானம் வேண்டி
யீசனரு ளுரமாகக் கிடைப்ப தற்கச்
சம்புவினைக் குறித்துமிகு மன்பி ஞேடே
சாலவுமே விநயமுடன் போற்ற லுற்ருன். (16)

போற்றியபின் பரசிவனை நோக்கிச் சொல்வான்
பூரணமாஞ் சற்குருவே யின்றெ னக்குத்
தோற்றியவித் துவிதமெலாந் துடைக்கத் தக்க
துகளற்ற வத்துவித ஞானந் தன்னை
யேற்றியநற் கருணையினு லுபதே சித்திங்
கெல்லோரு மிதன்வழியா யுய்யும் வண்ணஞ்
சாற்றியருள் செய்திடுவா யென்ன லோடுஞ்
சங்கரனுஞ் சரியெனவே யருளிச் செய்தான். (17)

அயன்சுதனும் ரிபுமுனிவா ! வேதாந் தத்தி
னருத்தமெலா மழுக்கறவே தெரிவிக் கின்ற
வியல்புளதாஞ் சூத்திரமோர் நான்கத் யாய
மியாமருளிச் செய்ததிதன் விசாரத் தாலே
பயமருவா வகண்டபர ஞான முண்டாம்
பவநீங்கும் பரப்பிரமா நந்த மெய்து
மயலறநீ கேளெனவே யதனை முற்று
மகிழ்வுடனே ரிபுவுக்கு மகேசன் சொன்னுன். (18)

சொன்னவுடன் ரிபுமுனிவன் சூத்தி ரத்தின்
சூட்சுமமாம் பொருளையெலாங் கேட்ட வண்ணம்
பின்னமற மனதினிடை மனனஞ் செய்து
பின்னுமதைத் தியானித்துப் பூன்ற ஞான
மன்னியதாற் பவத்துன்ப மனைத்து நீங்கி
மகத்தான வாநந்த மருவி னேனு
யன்னசிவன் றிருவுருவை யிறைஞ்சி யேத்தி
யதிசயமா மன்புடனே போற்ற லானுன். (19)

அருள்வடிவா யெனையாண்ட சிவமே போற்றி
யாநந்த கனமான சிவமே போற்றி
சருவவிலட் சணமான சிவமே போற்றி
சகலர்க்கு மிதமான சிவமே போற்றி
நிருமலமாய் நின்றபர சிவமே போற்றி
நீக்கமற நிறைந்தபர சிவமே போற்றி
யிருமையிலா வேகபர சிவமே போற்றி
யெங்குமுள வகண்டபர சிவமே போற்றி (20)

அகிலசகக் காரணமாஞ் சிவமே போற்றி
யம்பிகையி னுயகமாஞ் சிவமே போற்றி
நிகிலபரி பூரணமாஞ் சிவமே போற்றி
நிரவயவ நிட்களமாஞ் சிவமே போற்றி
விகலமிலா விபுவான சிவமே போற்றி
வேதாந்த வேத்தியமாஞ் சிவமே போற்றி
சகலசகன் னுயகமாஞ் சிவமே போற்றி
சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சிவமே போற்றி (21)

சரமசர மெவைக்குமதிட் டான மான
சன்மயமாஞ் சங்கரநின் சரணம் போற்றி
பரமபரம் யாவையுமே விளக்கா நின்ற
பரஞ்சுடராம் பரசிவநின் சரணம் போற்றி
விரவியவெவ் வுயிர்கட்கு மின்ப நல்கும்
விமலசுக வடிவேநின் சரணம் போற்றி
யரியயனே முதலான வனேக கோடி
யமரர்கணம் வணங்கியநின் சரணம் போற்றி. (22)

பத்தருடைப் பவதாப மனைத்து நீக்கிப்
பரமசுக நல்கியநின் சரணம் போற்றி
சுத்தபர ஞானத்தை யெளிதாய்த் தந்து
சோர்வையெலா நீக்கியநின் சரணம் போற்றி
சித்தமுதற் கப்பாலாய்ச் செறிந்து நின்ற
சிதாகாய வடிவேநின் சரணம் போற்றி
வித்தரமாம் வேதாந்தப் பொருளை யெல்லாம்
விளக்கியசற் குருவேநின் சரணம் போற்றி. (23)

இன்னவிதம் பரசிவனைத் துதித்துப் பின்னு
மிறைஞ்சியவ னநுஞ்ஞையினு லவிடம் விட்டுப்
பின்னமிலா வாநந்த வநுப வத்தின்
பெலமுடனே யங்கங்கே சஞ் சரித்து
மன்னுசில வதிகாரிக் கிஞ்ஞா னத்தை
மகிழ்வுடனே யங்கங்கே யுபதே சித்த
பின்னர்சில வேதுவினுற் புவியின் கண்ணே
பிறங்கியதாங் கேதாரத் தலத்தில் வந்தான். (24)

பாரின்மிசை யிமகிரியின் சிகரத் தின்கட்
பற்றியதாங் கேதாரத் தலத்தி ருந்து
பூரணமாய்ப் பொருந்தியவக் கேதா ரேசன்
பூசனையே புரிந்துமிக விரத்தி கூர்ந்து
தீரமுறு சிவபத்தி சிவஞா னங்க
டிடமாகி விபூதியுட னுருத்தி ராக்க
வாரமுதற் சிவசின்ன மனைத்தும் பூண்ட
வயன்சுதனும் ரிபுமுனியை முனிவர் கண்டார். (25)

கண்டவுட னிதாகசுக ராதி யான
களங்கமிலா முனிவரெலா மன்பு கூர்ந்து
தண்டெனவே நன்ருக வணங்கி யேத்தித்
தகைமைமிகும் ரிபுமுனியை நோக்கிச் சொல்வார்
பண்டொருகாற் பரசிவனைக் கைலா யத்திற்
பத்தியுடன் பாங்காக வாரா தித்தவ்
வண்டர்பிரான் கருணையினு லகண்ட ஞான
மகிலர்க்கு மிதமாக வடைந்தா யன்ருே. (26)

சலனமிலா வகண்டபர ஞானம் பெற்ற
சற்குருவே பரமசிவன் கருணை யாலே
கலனமிலாச் சுருதிமுடிச் சூத்தி ரத்தின்
கருத்தான வகண்டபர சிவஞா னத்தை
யலைவறவே நீமுன்ன மடைந்த வண்ண
மத்யந்த கருணையினு லெங்கட் கெல்லா
முலைவுதரு பவபந்த மனைத்து நீங்கி
யுத்தமமா முத்திபெற வருள்செய் வாயே. (27)

தேசிகநின் கருணையினுற் கிடைப்ப தான
திவ்வியமா ஞானமெனு நாவாய் கொண்டே
நீசமுறுஞ் சமுசார சாக ரத்தி
னின்றமல பரப்பிரம தீர மேறிச்
சாசுவத சொரூபமதா யிருப்ப மென்றே
சகலருமே விநயமுடன் சாற்ற லோடு
மாசணுகா ரிபுமுனியு மதனைக் கேட்டு
மகிழ்வுடனம் முனிவரரை நோக்கிச் சொல்வான். (28)

பரமசிவன் பூசனையே முதலாம் பத்தி
பண்ணியதா லவனருளுக் குரிய ரான
நிருமலமா முனிவரரே யுங்கட் கெல்லா
நிகழ்த்தவொண்ணு ரகசியமாம் பொருளே யில்லை
யரியசிவ னடியார்க்கு மறைக்கத் தக்க
தானபொரு ளெங்கேனு மெவையு முண்டோ
வுரியவரே யாதலினு லுங்கட் கின்றே
யுத்தமமா ஞானத்தை யுபதே சிப்பாம். (29)

குறைவற்ற பரமசிவன் முன்பெ னக்குக்
குறைவறவே கருணையினு லுரைத்த வண்ணங்
கறையற்ற சுருதிமுடிச் சூத்தி ரத்தின்
கருத்தான ஞானத்தை யுரைப்பக் கேண்மின்
மறுவற்ற முனிவரரே யிஞ்ஞா னத்தான்
மகத்தான பவபந்த முடனே நீங்கி
நிறைவுற்ற பரப்பிரம வடிவே யாகி
நீரென்று நிச்சலமாய் நின்று வாழ்வீர். (30)

இந்தவித நிதாகசுக ராதி யான
விம்முனிவர் தமைநோக்கிப் பொதுவா யோதிப்
பிந்திமகா தேவனைமுக் கரணத் தாலும்
பிரியமுடன் வணங்கிமிக வன்பு கூர்ந்த
வந்தரிபு மாமுனிவ னிதாக னென்னு
மரியமகா முனிதனையே தலைமை யாக்கித்
தொந்தமுறு வகண்டபர சிவஞா னத்தைத்
துகளறவே யருள்செய்யத் தொடங்கி னனால். (31)

பூரணமா யகண்டசிதா காய மாகப்
பொருந்தியுமா பதியான பரசி வன்றான்
பாரினையே முதலான சகத்தை யெல்லாம்
படைத்தவுபா தானநிமித் தங்க ளென்னுங்
காரணமா மன்றியுமச் சகத்தை யெல்லாங்
கலந்துண்மை தருவோனு மொளிசெய் வோனுஞ்
சாரமிலா வவற்றிற்கின் பஞ்செய் வோனுஞ்
சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சம்பு தானே. (32)

அருளுருவாம் பரமசிவ னநந்த சத்திக்
காதார மாகவமர்ந் திருப்ப தாலே
சருவசகக் காரணமா மவ்வீ சற்குச்
சமமேனு மல்லதவற் கதிக மேனு
மொருபொருளு மிலையதனு லன்னேன் றானே
யோதுமுபா தானநிமித் தங்க ளாவன்
கருதியவவ் வீசற்கு மேலாய் வேறோர்
காரணமு மொருகாலு மெங்கு மில்லை. (33)

செவ்வியசிற் சுககனமாம் வத்து தானே
சின்மயமாந் தனதுபர சத்தி யாலே
திவ்வியமங் களவடிவாய்த் திரண் டெழுந்து
திரிபுரசங் காரமுதல் லீலை செய்திங்
கெவ்வமெலாந் தீர்த்தன்ப ரெல்லோ ருக்கு
மிதமான போகமொடு மோட்ச நல்கு
மவ்விதமாம் பரமசிவ வத்து தானே
யருளதனு லெம்மையெலா மென்றுங் காக்க. (34)

ஆன்மநிர்ணயம்

நிகிலவித சாதனமு நேராய்ப் பெற்ற
    நிதீாகநினக் கினியான்ம நிர்ண யத்தை
யகிலசகன் ஞயகனும் பரேசன் முன்ன
    மத்யந்த கருணையினு லறைந்த வண்ணஞ்
சகலருமே யறியும்வணஞ் சுருங்கச் சொல்வாஞ்
    சாலவுமே ரகசியமா மிவ்வர்த் தத்தை
யிகழ்வறவே நன்ருகக் கேட்டு ணர்ந்தோ
    ரெப்போதும் பரப்பிரம வடிவே யாவர். (35)

ஏகபரி பூரணமா மறிவே யான்மா
    விவ்வறிவே விவகார தசையின் மைந்தா
வாகமுத லநந்தவித வுபாதி கட்கு
    மதிட்டான வடிவாக வமர்ந்து நிற்குந்
தேகமுத லனைத்துக்குஞ் சாட்சி யாகுந்
    திருசியமாம் பொருட்கெல்லா மதீத மாகும்
பாகமற விசாரிக்கி லிவ்வான் மாவே
    பகுப்பற்ற பரப்பிரம சொரூப மாமே. (36)

அறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மா தானே
    யழியாம லிருப்பதனுற் சத்து மாகு
மறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மா தானே
    யனைத்தையுமே விளக்குவதாற் சித்து மாகு
மறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மா தானே
    யகிலர்க்கும் பிரியமதாற் சுகமு மாகு
மறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மா தானே
    யந்தமிலா திருப்பதனு லநந்த மாமே. (37)

அத்துவித வறிவுருவே பிரம மாகு
    மதுதானே யகிலவதிட் டான மாகு
மித்துவித மனைத்துக்கு மதீத மாகு
    மேகபரி பூரணமா யிலங்கா நிற்கு
நித்தியநிர்க் குணமாகு நிமல மாகு
    நிரஞ்சனமா நிட்கிரிய சுபாவ மாகுஞ்
சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சாந்த மாகுஞ்
    சந்ததமுஞ் சகலர்க்கு மான்மா வாமே. (38)

ஒருவெளியா யிருக்கின்ற வானந் தானே
யுற்றகட மடமென்னு முபாதி யாலே
யிருவெளிபோற் கடவான மடவா னென்றே
யிவ்வுலகி லிலங்கியிடு நீதியே போ
லொருவடிவா மறிவான வத்து தானே
யுண்மையிலா வவித்தைமுத லுபாதி யாலே
யிருவடிவ மானதுபோ லான்மா வென்று
மெங்குமுள பிரமமென்று மிலங்கு மன்றே. (39)

கடமடமா முபாதிகளை நேதி செய்யிற்
கடவானு மடவானு மொன்றே போல
மடமைமுத லுபாதிகளை நேதி செய்யின்
மாசற்ற வான்மாவும் பரமு மொன்றே
யிடமருவும் வேதாந்த விசாரத் தாலே
யிருமைதரு முபாதியெலா நேதி பண்ணித்
தடமருவு மான்மபர வைக்கி யத்தைத்
தடையறவே முமுட்சுவெலா முணர வேண்டும். (40)

ஏதமுறு மவித்தைமுத லான்மோ பாதி
யிலங்கியிடு மாயைமுதற் பிரமோ பாதி
பேதமெலா மான்மாவுக் கபின்ன மான
பிரமத்திற் கற்பிதமாய்த் தோற்ற லாலே
யீதெவையு மதிட்டானந் தனக்கு வேறு
யெள்ளளவு மிலையெனவே நேதி பண்ணி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்ட மான
வான்மபர வைக்கியமே யறிய வேண்டும். (41)

சுத்திகையிற் கற்பிதமாம் ரசத மந்தச்
சுத்தியலா தன்னியமா யிலாத தேபோற்
சத்தியசிற் சுககனமா மான்மா வின்கட்
சலனமுதற் கற்பிதமாய்த் தோன்று நின்ற
வித்துவிதம் யாவையுமிவ் வான்மா வன்றி
யிதரமதா யிலையெனவே நேதி பண்ணி
யத்துவித பூரணமா யமர்ந்து நின்ற
வான்மபர வைக்கியமே யறிய வேண்டும். (42)

ஆன்மாவிற் கற்பிதமாய்க் காண்ப தெல்லா
மான்மாவுக் கயலாக வென்று மில்லை
யான்மாவுக் கயலாகப் பிரம மில்லை
யப்பிரமந் தனக்கயலா யான்மா வில்லை
யான்மாவே பிரமமதாம் பிரமந் தானே
யான்மாவா மணுவுமி திலைய மில்லை
யான்மாவா மகம்பிரம மென்றெப் போது
மான்மபர வைக்கியமே யறிய வேண்டும். (43)

அறிவுருவா மான்மாவே யிருப்ப தாலே
யறையுமனுன் மாவெனுமோர் வாக்கு மில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யிருப்ப தாலே
யறியுமனுன் மாவெனுமோர் மதியு மில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யிருப்ப தாலே
யமருமனுன் மாவெனுமோர் சகத்து மில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யென்று மெங்கு
மசஞ்சலமா யமர்ந்ததென நிச்சயிப் பாய். (44)

அறிவுருவா மான்மாவே யிருப்ப தாலே
யன்னியமா மவித்தையிலை மாயை யில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யிருப்ப தாலே
யன்னியமாஞ் சங்கற்ப விகற்ப மில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யிருப்ப தாலே
யன்னியமா மாகார மணுவு மில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யென்று மெங்கு
மசஞ்சலமா யமர்ந்ததென நிச்சயிப் பாய். (45)

சித்தமுத லொருபொருளு மிலாமை யாலே
சிந்திக்கத் தகுபொருளு மென்று மில்லை
சத்தியமாய்த் தேகமுத லிலாமை யாலே
சரைமரண முதலியவை யென்று மில்லை
யத்தமுத லவயவமே யிலாமை யாலே
யாதான முதலியவோர் செயலு மில்லை
நித்தவறி வுருவான வான்மா வொன்றே
நிச்சலமாய் நிலைத்ததென நிச்சயிப் பாய். (46)

விரிந்தசகக் காரணமாம் விதியி லாதால்
விசித்திரமாய்ப் பகுப்புற்ற சகத்தே யில்லை
தரந்தரமாஞ் சகத்தில்லாத் தன்மை யாலே
தயங்குசகப் பாலகனு மரியு மில்லை
பொருந்துசரா சரமெவையு மிலாமை யாலே
புகலுசகன் னுசகனு மரனு மில்லை
நிரந்தரமாய் நிறைவுற்ற வான்மா வொன்றே
நிச்சலமாய் நிலைத்ததென நிச்ச யிப்பாய். (47)

அகரமுதல் வன்னமிலாத் தன்மை யாலே
யதனையுரை யாடியிடும் வாக்கு மில்லை
தகைமைமிகுங் குரவனிலாத் தன்மை யாலே
தற்பரனும் நிற்கின்ற மாணு னில்லை
வெகுவிதமா நூற்களிலாத் தன்மை யாலே
விதியுடனே நிடேதமுத லெவையு மில்லை
யிகழ்வுபெறு வறிவுருவா மான்மா வொன்றே
யெப்போது மிருப்பதென நிச்சயிப் பாய். (48)

ஒன்றிலதாந் தன்மையினு லிரண்டு மில்லை
யுபயமிலாத் தன்மையினு லொன்று மில்லை
துன்றுபய மிலாமையினு லபய மில்லை
தொடரபய மிலாமையினுற் பயமு மில்லை
நின்றசுப மிலாமையினு லசுப மில்லை
நிகழசுப மிலாமையினுற் சுபமு மில்லை
யென்றுமறி வுருவான வான்மா வொன்றே
யெப்போது மிருப்பதென நிச்ச யிப்பாய். (49)

சத்திலதாந் தன்மையினு லசத்து மில்லை
சஞ்சலமா மசத்திலதாற் சத்து மில்லை
சுத்தமிலாத் தன்மையினு லசுசி யில்லை
சொலுமசுசி யிலாமையினுற் சுசியு மில்லை
தொத்துமிட ரிலாமையினுற் சுகமு மில்லை
தொடர்ந்தசுக மிலாமையினு லிடரு மில்லை
யித்துவித மெவையுமிலா வான்மா வொன்றே
யெப்போது மிருப்பதென நிச்ச யிப்பாய். (50)

நித்தமுநீ யிலாமையிஞ ஞனு மில்லை
 நிகழ்த்தியநா னிலாமையிஞ னீயு மில்லை
கத்துருவே யிலாமையினுற் கரண மில்லை
 கரணமிலாத் தன்மையினுற் கர்த்தா வில்லை
பத்தனிலாத் தன்மையினுன் முத்த னில்லை
 பகர்முத்த னிலாமையினுற் பத்த னில்லை
யித்துவித மெவையுமிலா வான்மா வொன்றே
 யெப்போது மிருப்பதென நிச்ச யிப்பாய். (51)

சனனமிலாத் தன்மையினுன் மரண மில்லை
 சாதலிலாத் தன்மையினுற் சனன மில்லை
யனியமிலாத் தன்மையிஞ லகமு மில்லை
 யகமிலதாந் தன்மையிஞ லனிய மில்லை
மனமிலதாந் தன்மையினுன் மயக்க மில்லை
 மயக்கமிலாத் தன்மையினுன் மனது மில்லை
கனவறிவாய் நிறைவுற்ற வான்மா வொன்றே
 கலங்காத வத்துவென நிச்ச யிப்பாய். (52)

அந்தமிலாத் தன்மையிஞ லாதி யில்லை
 யாதியிலாத் தன்மையிஞ லந்த மில்லை
தொந்தமிலாத் தன்மையினுற் ருேற்ற மில்லை
 தோற்றமிலாத் தன்மையினுற் ருெந்த மில்லை
பந்தமிலாத் தன்மையினுல் வீடு மில்லை
 பரவியவீ டின்மையினுற் பந்த மில்லை
சந்ததமுஞ் சின்மயமா மான்மா வொன்றே
 சலியாத வத்துவென நிச்ச யிப்பாய். (53)

புகலுமொரு காரியமு மிலாமை யாலே
 பொருந்தியிடுங் காரணமு மொன்று மில்லை
திகழுமொரு திருசியமு மிலாமை யாலே
 தெரிசிக்குந் திருக்குமொரு காலு மில்லை
வெகுவிதமாந் துவிதமெலா மிலாமை யாலே
 வேறுபடா வத்துவிதந் தானு மில்லை
யகிலபரி பூரணமா மான்மா வொன்றே
 யழியாத வத்துவென நிச்ச யிப்பாய். (54)

ஒரு பொருளு மாந்தரமா யிலாமை யாலே
யொன்றியிடும் வாகியமாம் பொருளு மில்லை
சருவமெனச் சாற்றுபொரு ளிலாமை யாலே
சந்ததமுங் கிஞ்சிலெனும் பொருளு மில்லை
புரணமிலாப் பொருளெவையு மிலாமை யாலே
பூரணமாய்ப் பொருந்துபொரு டானு மில்லை
பரவியசிற் கனமான வான்மா வொன்றே
பழுதற்ற வத்துவென நிச்ச யிப்பாய். (55)

இதுவதுவென் றியம்பியிடும் பொருளு மில்லை
யிலையுளதென் றியம்பியிடும் பொருளு மில்லை
திதமெனவே நிகழ்த்தியிடும் பொருளு மில்லை
திட்டாந்தந் தாட்டாந்த மெவையு மில்லை
விதம்விதமாய் விளங்கியிடும் பொருளு மில்லை
விசித்திரமாஞ் சீவபர சகத்தே யில்லை
நிதமுமெலா மகண்டபரப் பிரமந் தானு
நிமலபரப் பிரமமதே யான்மா வாகும். (56)

நிகிலமெனத் தோற்றுவதும் பிரமந் தானு
நீயெனவே தோற்றுவதும் பிரமந் தானு
மகமெனவே தோற்றுவதும் பிரமந் தானு
மன்னியராய்த் தோற்றுவதும் பிரமந் தானு
மிகழ்சகமாய்த் தோற்றுவதும் பிரமந் தானு
மீசனெனத் தோற்றுவதும் பிரமந் தானு
மகிலவிதத் தோற்றமுமே பிரமந் தானு
மகண்டபரப் பிரமமதே யான்மா வாகும். (57)

சத்தியசிற் சுககனமா மான்ம ரூபஞ்
சகலபரி பூரணமா மான்ம ரூப
நித்தியநிர்க் குணமாகு மான்ம ரூப
நிரஞ்சனநிட் களமாகு மான்ம ரூபஞ்
சுத்தசிதம் பரமாகு மான்ம ரூபஞ்
சூட்சுமத்துஞ் சூட்சுமமா மான்ம ரூப
மத்துவிதப் பொருளாகு மான்ம ரூப
மகண்டைக ரசமாகு மான்ம ரூபம். (58)

ஆதலினு லகண்டைக ரசமே யான
வான்மாவுக் கன்னியமா யணுவு மில்லை
போதகன மாகியவவ் வான்மா வேநீ
புகன்றதிலோ ரணுவேனு மைய மில்லை
மாதவவிவ் வான்மாவா நானெப் போது
மகத்தான பரப்பிரம சொரூப மென்றே
பேதமிலா வகண்டான்ம நிச்ச யத்தைப்
பெற்றதனூற் பவபாச முத்த னுவாய். (59)

இந்தவிதம் யாவர்க்கு மிதமே யாக
விருமையிலா வகண்டான்ம நிர்ண யத்தை
யந்தமிலா மகிமையுறு மகேசன் முன்ன
மருளியவா நிதாகநினக் கடக்கிச் சொன்னேந்
தொந்தமுறு விவ்வான்ம நிர்ண யத்தைத்
துகளற்ற மனதுடனே யொரு காலேனும்
புந்தியுறத் திடமாகக் கேட்டு ணர்ந்தோர்
பூரணமாம் பரப்பிரம வடிவே யாவர். (60)

சுவாநுபவம்

என்றருளும் ரிபுமுனியை மகிழ்வாய் நோக்கி
யெனையாளுஞ் சற்குருவே கைலா யத்தி
லன்றுசிவ கருணையினு லடையப் பட்ட
வற்புதமா நின்சொருப வநுப வத்தை
யின்றருளா லுரைசெய்திப் பவதுன் பங்கள்
யாவையுமே நீக்கியெனை யாள்வா யென்றே
நின்றடைவாய் வினவியவந் நிதாக னுக்கு
நேரான வுத்தரமம் முனியுஞ் சொல்வான். (61)

சத்தியஞா னுநந்தப் பிரம நானே
சமுசார சங்கமிலாப் பிரம நானே
நித்தியநிட் களமான பிரம நானே
நிராகார மானபரப் பிரம நானே
தத்துவமாய்த் தனித்தபரப் பிரம நானே
தான்றானய் நின்றபரப் பிரம நானே
யத்துவித மானபரப் பிரம நானே
யகண்டபரி பூரணமாம் பிரம நானே. (62)

சன்மயமாய் நின்றபரப் பிரம நானே
சதானந்த மானபரப் பிரம நானே
சின்மயமாய் நின்றபரப் பிரம நானே
சிதாகாய மானபரப் பிரம நானே
நின்மலமாய் நின்றபரப் பிரம நானே
நிரஞ்சனமாய் நிறைந்தபரப் பிரம நானே
யென்மயமாய் நின்றபரப் பிரம நானே
யேகபரி பூரணமாம் பிரம நானே. (63)

சாதிகுல மற்றபரப் பிரம நானே
சங்கமெலாம் விட்டபரப் பிரம நானே
யாதிமுடி வற்றபரப் பிரம நானே
யனர்த்தமெலாம் விட்டபரப் பிரம நானே
கேதமெலா மற்றபரப் பிரம நானே
கெம்பீர முற்றபரப் பிரம நானே
பேதமெலா மற்றபரப் பிரம நானே
பிணிப்பெவையு மற்றபரப் பிரம நானே. (64)

இதுவெனுமோர் பொருளுமிலாப் பிரம நானே
யானெனுமோர் பொருளுமிலாப் பிரம நானே
யதுவெனுமோர் பொருளுமிலாப் பிரம நானே
யயலெனுமோர் பொருளுமிலாப் பிரம நானே
திதமெனுமோர் பொருளுமிலாப் பிரம நானே
திருசியமே தொன்றுமிலாப் பிரம நானே
நிதமுமொரு வடிவான பிரம நானே
நிச்சலமாய் நின்றபரப் பிரம நானே. (65)

அத்யந்த நித்தபரப் பிரம நானே
யத்யந்த சுத்தபரப் பிரம நானே
யத்யந்த புத்தபரப் பிரம நானே
யத்யந்த முத்தபரப் பிரம நானே
யத்யந்த மமலபரப் பிரம நானே
யத்யந்த மசங்கபரப் பிரம நானே
யத்யந்த மசலபரப் பிரம நானே
யத்யந்த மகண்டபரப் பிரம நானே. (66)

அத்யந்த சற்கனமாம் பிரம நானே
யத்யந்த சிற்கனமாம் பிரம நானே
யத்யந்த சுககனமாம் பிரம நானே
யத்யந்த சூட்சுமமாம் பிரம நானே
யத்யந்த பாவனமாம் பிரம நானே
யத்யந்த சோபனமாம் பிரம நானே
யத்யந்த சாசுவதப் பிரம நானே
யத்யந்த சாந்தபரப் பிரம நானே. (67)

கேவலசன் மாத்ரபரப் பிரம நானே
கேவலசின் மாத்ரபரப் பிரம நானே
கேவலநன் மாத்ரபரப் பிரம நானே
கேவலநா தாந்தபரப் பிரம நானே
கேவலவா காரபரப் பிரம நானே
கேவலவா காயபரப் பிரம நானே
கேவலகே வலமான பிரம நானே
கேவலகெம் பீரபரப் பிரம நானே. (68)

பகுதியுடை விகாரமிலாப் பிரம நானே
பகுதிக்கு மப்பாலாம் பிரம நானே
சகலமனத் துகளுமிலாப் பிரம நானே
சங்கற்ப விகற்பமிலாப் பிரம நானே
வெகுவிதமா நாமமிலாப் பிரம நானே
விசித்திரமா முருவமிலாப் பிரம நானே
யகமருவா வனகபரப் பிரம நானே
யகண்டசிதா காயபரப் பிரம நானே. (69)

சகலபரி பூரணமாம் பிரம நானே
சரீரமுத லுபாதியிலாப் பிரம நானே
விகலமிலா விபுவான பிரம நானே
விஞ்ஞான கனமான பிரம நானே
நிகிலவதிட் டானபரப் பிரம நானே
நிகிலமுமாய் நிகழ்கின்ற பிரம நானே
யகிலவிலட் சணமான பிரம நானே
யனைத்துமிலா வகண்டபரப் பிரம நானே. (70)

பூதமெனும் பேதமிலாப் பிரம நானே
புவனமெனும் பேதமிலாப் பிரம நானே
சாதமெனும் பேதமிலாப் பிரம நானே
சகலமெனும் பேதமிலாப் பிரம நானே
வேதமெனும் பேதமிலாப் பிரம நானே
விதிமுதலாம் பேதமிலாப் பிரம நானே
யேதுமொரு பேதமிலாப் பிரம நானே
யெப்போது மேகபரப் பிரம நானே. (71)

ஆகமிலா வறிவுருவாம் பிரம நானே
யநுசூத மானபரப் பிரம நானே
மோகமிலா வறிவுருவாம் பிரம நானே
முத்தாப ரகிதபரப் பிரம நானே
பாகமிலா வறிவுருவாம் பிரம நானே
பரிச்சேத ரகிதபரப் பிரம நானே
சோகமிலா வறிவுருவாம் பிரம நானே
சுயஞ்சோதி யானபரப் பிரம நானே. (72)

நிருமலமாய் நின்றபரப் பிரம நானே
நிட்கிரிய மானபரப் பிரம நானே
யொருவடிவா யுள்ளபரப் பிரம நானே
யொன்றுலு முணரவொணுப் பிரம நானே
யிருமையிலா வேகபரப் பிரம நானே
யெப்போது மெங்குமுள பிரம நானே
சருவபரி பூரணமாம் பிரம நானே
சன்மாத்ர மானபரப் பிரம நானே. (73)

சந்ததமுஞ் சலனமிலாப் பிரம நானே
சந்தேக லேசமிலாப் பிரம நானே
யந்தமிலா வநந்தபரப் பிரம நானே
யகம்பாவ லேசமிலாப் பிரம நானே
தொந்தமிலாத் தூயபரப் பிரம நானே
துக்கசுக லேசமிலாப் பிரம நானே
பந்தமிலாப் பரமான பிரம நானே
பவபாச லேசமிலாப் பிரம நானே. (74)

அயன்முதலேம் மூர்த்தியிலாப் பிரம நானே
யைந்துவித கிர்த்யமிலாப் பிரம நானே
மயலணுவு மருவாத பிரம நானே
மாசற்ற மகத்தான பிரம நானே
சுயவொளியாய்ச் சொலிக்கின்ற பிரம நானே
சுத்தசிதம் பரமான பிரம நானே
செயலெலவையுஞ் செறியாத பிரம நானே
சின்மாத்ர மானபரப் பிரம நானே. (75)

அஞ்சனமா மவித்தையிலாப் பிரம நானே
யதன்செய்கை யெவையுமிலாப் பிரம நானே
பஞ்சவித கோசமிலாப் பிரம நானே
பரமபர மெவையுமிலாப் பிரம நானே
கிஞ்சிலிலாக் கேவலமாம் பிரம நானே
கிரியைமுத லெவையுமிலாப் பிரம நானே
விஞ்சைமுதல் வேறிலதாம் பிரம நானே
வெறிதான விமலபரப் பிரம நானே. (76)

அகிலத்து மூலபரப் பிரம நானே
யனைத்துக்கு மதீதபரப் பிரம நானே
நிகிலத்து நிறைந்தபரப் பிரம நானே
நித்தபரி சுத்தபரப் பிரம நானே
சகலத்துஞ் சாரபரப் பிரம நானே
சைதன்ய மாத்ரபரப் பிரம நானே
மிகமுத்த மானபரப் பிரம நானே
மெய்யுணர்வா நந்தபரப் பிரம நானே. (77)

அகமென்றுந் தேகமலன் பொறிக ளல்ல
னகமென்று முயிர்களல னுள்ள மல்ல
னகமென்றும் புந்தியலன் சித்த மல்ல
னகமென்றும் புன்மையகங் கார மல்ல
னகமென்று மதன்மூலா வித்தை யல்ல
னகமென்றும் வியட்டியலன் சமட்டி யல்ல
னகமென்று மறிவுற்ற தெவையு மல்ல
னகமென்று மகண்டபரப் பிரமந் தானே. (78)

அகமென்றுஞ் சாதனலன் சிசுவு மல்ல
னகமென்றுந் தருணனலன் விருத்த னல்ல
னகமென்றுஞ் சிறியனலன் பெரியனல்ல
னகமென்றுஞ் சிதைவுற்று மரிப்போ னல்ல
னகமென்றுஞ் சீவனல னீச னல்ல
னகமென்றுஞ் சடாசடமாஞ் சகத்து மல்ல
னகமென்று மெவையுமிலா தகமாய் நின்ற
வத்துவிதா கண்டபரப் பிரமந் தானே. (79)

அகமனிசஞ் சன்மயமாம் பிரம ரூப
மகமனிசஞ் சின்மயமாம் பிரம ரூப
மகமனிச நன்மயமாம் பிரம ரூப
மகமனிசந் தன்மயமாம் பிரம ரூப
மகமனிச நின்மலமாம் பிரம ரூப
மகமனிச நிர்க்குணமாம் பிரம ரூப
மகமனிச மசஞ்சலமாம் பிரம ரூப
மகமனிச மகண்டபரப் பிரம ரூபம். (80)

அருந்தவனே யநந்தவித மறைந்திங் கென்ன
வகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றுரந்தருமிவ் வகண்டபர நிச்ச யந்தா
னுத்தமனுஞ் சிவனருளா லியா மடைந்த
நிரந்தரமா மநுபூதி யைய மில்லை
நிமலபர சிவனாணை யுண்மை சொன்னோம்
பொருந்தியவிவ் வர்த்தத்தை யொருகா லேனும்
புந்தியுறக் கேட்டுணர்வோர் பரமே யாவர். (81)

அற்பமுமோர் பேதமிலா தகண்ட மான
வத்துவித பரசிவமே வேதாந் தங்க
ணிர்ப்பயமாய் நிகழ்த்தியநற் பொருளாய் நின்று
நிகழுமனச் சுத்தியிலா மூட ரெல்லாம்
பற்பலவா நூற்களினுற் பேத புந்தி
பற்றியதா லகண்டைக பரசி வத்தைத்
தற்பரமாஞ் சுருதிமுடி முதலா நூலின்
முற்பரியப் பொருளாக வறியா ரென்றும். (82)

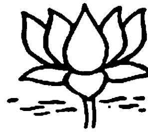
நித்தசிவார்ச் சனேமுதலாம் பத்தி செய்து
நிகழுமனச் சுத்தியினைப் பெற்ற தீர
ரத்துவித பரசிவமே மறையீ ருதி
யனைத்துக்குந் தாற்பரியப் பொருளா மென்றுஞ்
சத்தியமா மச்சிவமே நாமா மென்றுஞ்
சலனமிலா வகண்டசிவ ஞானம் பெற்று
மித்தையதாம் பவபந்த மனைத்து நீங்கி
மெய்யுணர்வா நந்தபர சிவமே யாவர். (83)

பரமசிவன் கருணையினு லருளிச் செய்த
பாங்காக ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கங்
கிருமையிலா வகண்டான்ம நிர்ண யத்தோ
டிலகியதன் சுவாநுபவ மிசைத்தா னென்றே
யருமையுடன் வினவியிடுஞ் சைகீ ஷவ்யற்
ககிலமுமே யடைவாக வறிந்த கந்த
னிருமலமா யுரைசெய்தா னெனவே சூத
னிகிலமகா முனிவர்க்கு நிகழ்த்தி னுனல். (84)

வேறு

அகிலபூரண மாகிய கண்டமா
மான்மரூபத்தி னிர்ணய மோதலு
நிகரில்சத்திய சிற்சுக மாகவே
நின்றநின்மல மானபரம் பொரு
ளகமெனுவக மப்பரமே யென
வயலிலாவநு பூதியு ரைத்தலுந்
திகழுமாநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
தேவதேவ னகண்ட சொரூபமே. (85)

முதலாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

பிரமசொரூபம் நீயேயென்று உபதேச முரைக்கும் அத்தியாயம்

குருவரனே பரப்பிரம ஞானம் பெற்றுக்
கூறியவப் பரப்பிரம மாவ தற்கிங்
குரியவனு ருரித்தான ஞான மேதா
மூனமிலா வெனதுநிச சொரூப மேதாம்
விரிவுறவே யிதற்குரிய வுத்த ரத்தை
விமலசிவன் விளம்பியவா றருள்வா யென்றே
பரிவுடனே வினவியிடு நிதாக னுக்குப்
பாங்கான வுத்தரமம் முனியுஞ் சொல்வான். (1)

பயனெவையும் விரும்பாமற் பலசென் மத்திற்
பழுதறவே யநுட்டித்த வறங்க ளாலே
மயலணுவு மருவாமன் மனதின் சுத்தி
மன்னியதாற் சாதனமோர் நான்கும் பெற்றே
றியல்புடனே யியற்றியிடுஞ் சிரவ ணுதி
யேதுவினுற் பரம்பிரம ஞானம் பெற்றிங்
கயலணுவு மணுகாத வகண்ட மான
வத்துவித பரப்பிரம மாவ ரன்றே. (2)

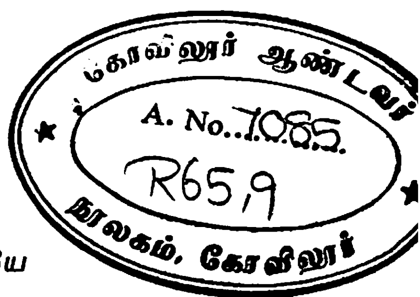
கற்பிதமாஞ் சீவபர வுபாதி யெல்லாங்
களங்கமுறு விசாரத்தா னேதி பண்ணி
யற்பமிலா வகண்டபரப் பிரமந் தன்னை
யனகவகம் பிரமாஸ்மி யென்ப தாக
நிர்ப்பயமா யறிவதுவே பிரமா கார
நிலைமைபெற வுரித்தான ஞான மாகு
மிப்பிரம ஞானத்தை யிசைந்த தீர
ரீனமுறு பவபாச மெய்தா ரென்றும். (3)

சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சலன மின்றிச்
சஞதனமாய்ச் சாலவுப சாந்த மாகி
நித்தியநிர்க் குணமாகி நிருவிட் சேப
நிராவரண நிட்களமாய் நிமல மாகி
யித்துவித கற்பனையோ ரிறையு மின்றி
யேகபரி பூரணமா யிணையொன் றில்லா
வத்துவிதா கண்டபரப் பிரமந் தானே
யனவரத நினதுநிச சொரூப மாமே. (4)

சன்மாத்ர மானபரப் பிரம நீயே
சகலபரி பூரணமாம் பிரம நீயே
சின்மாத்ர மானபரப் பிரம நீயே
செகசீவ பரங்களிலாப் பிரம நீயே
நன்மாத்ர மானபரப் பிரம நீயே
நாமமுரு வெவையுமிலாப் பிரம நீயே
தன்மாத்ர மானபரப் பிரம நீயே
தான்ருஞய்த் தனித்தபரப் பிரம நீயே. (5)

வானமென வடிவிலதாம் பிரம நீயே
வழுவற்ற வத்துவதாம் பிரம நீயே
ஞானகன மானபரப் பிரம நீயே
ஞாலமுத லெவையுமிலாப் பிரம நீயே
சூனியமாய் நின்றபரப் பிரம நீயே
சுத்தசிதா காயபரப் பிரம நீயே
யானியிலா வத்துவிதப் பிரம நீயே
யகண்டபரி பூரணமாம் பிரம நீயே. (6)

சகலவதிட் டானபரப் பிரம நீயே
சகலத்துஞ் சான்ருன பிரம நீயே
யகிலவிலட் சணமான பிரம நீயே
யனைத்துக்கு மதீதபரப் பிரம நீயே
ககனமுதல் வத்துவிலாப் பிரம நீயே
காலமொடு தேசமிலாப் பிரம நீயே
நிகழுமய லெவையுமிலாப் பிரம நீயே
நிருமலமாய் நின்றபரப் பிரம நீயே. (7)

சற்கனமாய் நின்றபரப் பிரம நீயே
சதாநந்த கனமான பிரம நீயே
சிற்கனமாய்ச் செறிந்தபரப் பிரம நீயே
சிதாநந்த மயமான பிரம நீயே
துக்கசுக மெவையுமிலாப் பிரம நீயே
துவந்துவமே தொன்றுமிலாப் பிரம நீயே
யக்கரமா யமர்ந்தபரப் பிரம நீயே
யகண்டைக ரசவடிவாம் பிரம நீயே. (8)

சத்தியமாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
சனாதனமாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
நித்தியமாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
நிரஞ்சனமாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
சுயம்புவதாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
முத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
மோகமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நீயே. (9)

சமமதுவாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
சாந்தமதாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
மமர்மருவாப் பரப்பிரம சொரூப நீயே
மகத்தான பரப்பிரம சொரூப நீயே
விமலமதாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
வியாபகமாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
யமலமதாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
யசஞ்சலமாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே. (10)

நிருமலமாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
நிராமயமாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
யிருமையிலாப் பரப்பிரம சொரூப நீயே
யேகமதாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
புரமருவாப் பரப்பிரம சொரூப நீயே
பூரணமாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
பரசிவமாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
பராற்பரமாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே. (11)

தேகமிலாச் சின்மாத்ர சொரூப நீயே
திவ்வியமாஞ் சின்மாத்ர சொரூப நீயே
சோகமிலாச் சின்மாத்ர சொரூப நீயே
சுககனமாஞ் சின்மாத்ர சொரூப நீயே
யேகமதாஞ் சின்மாத்ர சொரூப நீயே
யிருமையிலாச் சின்மாத்ர சொரூப நீயே
பாகமுறாச் சின்மாத்ர சொரூப நீயே
பங்கமிலாச் சின்மாத்ர சொரூப நீயே. (12)

நிராவரண சின்மாத்ர சொரூப நீயே
நிட்களமாஞ் சின்மாத்ர சொரூப நீயே
புராதனமாஞ் சின்மாத்ர சொரூப நீயே
பூரணமாஞ் சின்மாத்ர சொரூப நீயே
சராதியிலாச் சின்மாத்ர சொரூப நீயே
சலனமிலாச் சின்மாத்ர சொரூப நீயே
பராபரமாஞ் சின்மாத்ர சொரூப நீயே
பாவனமாஞ் சின்மாத்ர சொரூப நீயே. (13)

ஏதமிலாச் சின்மாத்ர சொரூப நீயே
யெங்குமுள சின்மாத்ர சொரூப நீயே
பேதமிலாச் சின்மாத்ர சொரூப நீயே
பெரிதான சின்மாத்ர சொரூப நீயே
சோதியதாஞ் சின்மாத்ர சொரூப நீயே
சுதசித்த சின்மாத்ர சொரூப நீயே
யாதியிலாச் சின்மாத்ர சொரூப நீயே
யகண்டமதாஞ் சின்மாத்ர சொரூப நீயே. (14)

சகமயலோ ரணுவுமிலாச் சொரூப நீயே
சங்கற்ப விகற்பமிலாச் சொரூப நீயே
யகமயலோ ரணுவுமிலாச் சொரூப நீயே
யழுக்கற்ற வறிவான சொரூப நீயே
துகளணுகாத் துரியபர சொரூப நீயே
துரியத்து மதீதபர சொரூப நீயே
சுககனமாய் நிறைந்தபர சொரூப நீயே
சுத்தபரப் பிரமமெனுஞ் சொரூப நீயே. (15)

எப்போது மெங்குமுள சொரூப நீயே
    யிருமையிலா வேகபர சொரூப நீயே
தற்போத சூனியமாஞ் சொரூப நீயே
    தான்முனுய்த் தனித்தபர சொரூப நீயே
கற்போல வசைவற்ற சொரூப நீயே
    கற்பனையோ ரணுவுமிலாச் சொரூப நீயே
சற்போத சுககனமாஞ் சொரூப நீயே
    சாலவுப சாந்தபர சொரூப நீயே. (16)

நித்தியநிர்க் குணமான சொரூப நீயே
    நிராகார மானபர சொரூப நீயே
சத்தியஞா னுநந்த சொரூப நீயே
    சாசுவத மானபர சொரூப நீயே
சுத்தபர வெளியான சொரூப நீயே
    சுயஞ்சோதி யொளியான சொரூப நீயே
யத்துவித பூரணமாஞ் சொரூப நீயே
    யாநந்த கனமான சொரூப நீயே. (17)

அங்கமிலா வனங்கபர சொரூப நீயே
    யாதிமுடி வற்றபர சொரூப நீயே
சங்கமிலா வசங்கபர சொரூப நீயே
    சட்பாவ ரகிதபர சொரூப நீயே
பங்கமிலாப் பரமான சொரூப நீயே
    பவபாச லேசமிலாச் சொரூப நீயே
மங்கலிலாப் பரஞ்சோதி சொரூப நீயே
    மாசற்ற பரப்பிரம சொரூப நீயே. (18)

வேறுபடா விபுவான சொரூப நீயே
    வேதாந்த வேத்தியமாஞ் சொரூப நீயே
கூறுபடாக் குணுதீத சொரூப நீயே
    குணங்குறிக ளெவையுமிலாச் சொரூப நீயே
மாறுபடா மகத்தான சொரூப நீயே
    மனவாக்குக் கெட்டாத சொரூப நீயே
யீறுபடா வேகான்ம சொரூப நீயே
    யித்துவித மெவையுமிலாச் சொரூப நீயே. (19)

சத்துக்குஞ் சத்தான சொரூப நீயே
சதசத்துக் கப்பாலாஞ் சொரூப நீயே
சித்துக்குஞ் சித்தான சொரூப நீயே
சிதசித்துக் கப்பாலாஞ் சொரூப நீயே
வித்துக்கும் வித்தான சொரூப நீயே
வேறற்ற விமலபர சொரூப நீயே
யெத்துக்கு மெட்டாத சொரூப நீயே
யிருந்தபடி யிருக்கின்ற சொரூப நீயே. (20)

குருவுக்குங் குருவான சொரூப நீயே
குணதோட மெவையுமிலாச் சொரூப நீயே
யருளுக்கு மருளான சொரூப நீயே
யகளங்க மானபர சொரூப நீயே
தெரிவுக்குந் தெரிவான சொரூப நீயே
திருசியமோ ரணுவுமிலாச் சொரூப நீயே
சுருதிக்குஞ் சொல்லவொணுச் சொரூப நீயே
சும்மாவே யிருக்கின்ற சொரூப நீயே. (21)

கண்ணுக்குங் கண்ணுன சொரூப நீயே
கருத்துக்குங் கருத்தான சொரூப நீயே
விண்ணுக்கும் விண்ணுன சொரூப நீயே
விபுவுக்கும் விபுவான சொரூப நீயே
யெண்ணிக்கைக் கெட்டாத சொரூப நீயே
யெம்மயலுங் கிட்டாத சொரூப நீயே
வர்ணிக்கக் கூடாத சொரூப நீயே
வாக்குமுத லுடாத சொரூப நீயே (22)

காரணகா ரணமான சொரூப நீயே
காரியமோ ரணுவுமிலாச் சொரூப நீயே
பூரணபூ ரணமான சொரூப நீயே
போக்குவர வெவையுமிலாச் சொரூப நீயே
சீரணமில் சின்மயமாஞ் சொரூப நீயே
சிதாகாய மானபர சொரூப நீயே
யாரணவீ றறிவிக்குஞ் சொரூப நீயே
யகண்டைக ரசமான சொரூப நீயே. (23)

கேவலகே வலமான சொரூப நீயே
கெம்பீர மானபர சொரூப நீயே
பாவனபா வனமான சொரூப நீயே
பரமபர மெவையுமிலாச் சொரூப நீயே
யோவலிலா வுணர்வுருவாஞ் சொரூப நீயே
யொன்றுலு முணரவொணுச் சொரூப நீயே
மேவவொணு மிகவரிதாஞ் சொரூப நீயே
மெய்யுணர்வா நந்தபர சொரூப நீயே. (24)

தற்பதலட் சியமான பொருளு நீயே
துவம்பதலட் சியமான பொருளு நீயே
யற்பமிலா வசிபதமார் பொருளு நீயே
யகண்டார்த்த மானபரம் பொருளு நீயே
நிர்ப்பயமாய் நிலைபெற்ற பொருளு நீயே
நிரதிசயா நந்தபரம் பொருளு நீயே
சற்பதமே முதலவற்றின் பொருளு நீயே
சகலவித சத்தத்தின் பொருளு நீயே. (25)

பயிலுமறை முடிவிலுள பதவாக் யங்கள்
பலவற்றின் ருற்பரியப் பொருளு நீயே
யயலணுகாப் பிரஞ்ஞானம் பிரம மாதி
யகிலமகா வாக்குகளின் பொருளு நீயே
யியலுமகா வாக்குகளின் பிரிவு மின்றி
யின்னதென வியம்பவொணுப் பொருளு நீயே
சுயமதுவாய்ச் சொற்பொருளோ ரணுவு மின்றிச்
சுதந்திரமாய் நின்றபரம் பொருளு நீயே. (26)

அயன்முதலா மைந்துவித மூர்த்தி பேத
மணுவுமிலா வகண்டபர தெய்வ நீயே
பயிலுமொரு கற்பனையு மிலாது நின்ற
பரமார்த்த மானபர தெய்வ நீயே
மயலணுவு மருவாத தெரிவாய் நின்ற
மகத்துக்கு மகத்தான தெய்வ நீயே
செயலெவையுஞ் செறியாத சிவமாய் நின்ற
சிதாகாய மானபர தெய்வ நீயே. (27)

சந்ததமுஞ் சலியாது திடமாய் நின்ற
சன்மாத்ர மானபர தெய்வ நீயே
சிந்தைமுதற் றிருசியமோ ரணுவு மில்லாச்
சின்மாத்ர மானபர தெய்வ நீயே
நிந்தையுறு பவதுக்க நினைவே யில்லா
நிசாநந்த மானபர தெய்வ நீயே
பந்தமொடு மோட்சமுத லெவையு மில்லாப்
பரிபூன்ற மானபர தெய்வ நீயே. (28)

பின்னமிலாப் பேரறிவாய்ப் பெருவிண் ணாகிப்
பெரிதுக்கும் பெரிதான பிரம நீயே
சென்னியமா முபாதிகளோர் சிறிது மின்றிச்
சிற்கனமாய்ச் செறிந்தபரப் பிரம நீயே
யன்னியமோ ரணுவுமிலா தகண்ட மான
வான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரம நீயே
தன்னிடையே தானாகத் தனித்து நின்ற
தன்மாத்ர மானபரப் பிரம நீயே. (29)

பேதமுறப் பலவிதமாய்ப் பேசி யென்ன
பிரிவற்ற வகண்டபரப் பிரமந் தானே
மாதவநின் னிசமான சொரூப மாகு
மகாதேவ னருளியவா வகுத்துச் சொன்னேன்
மீதிலணு வளவேனு மைய மில்லை
யீசனிரு பதத்தாணை யிசைத்த துண்மை
யாதலினு லகம்பிரம மென்னு ஞான
மடைந்ததனு லகண்டபரப் பிரம மாவாய். (30)

இன்னவித மருளியிடும் ரிபுவை நோக்கி
யிணையற்ற வின்பமடைந் தன்பு கூர்ந்தங்
குன்னவொணு வியப்புடனே யிறைஞ்சி யேத்தி
யுத்தமனே மற்றுமெனக் ககண்ட ஞான
மன்னும்வணங் கருணையினு லருள்வா யென்றே
மகிழ்வுடனே வினவியிடு நிதாகன் றன்னை
யன்னரிபு மாமுனிவன் பரிந்து நோக்கி
யதற்கான வுத்தரமே யாரம் பித்தான். (31)

அகிலவித சீவர்க்குஞ் சுகமே செய்யு
மருள்வடிவாஞ் சங்கரன்முன் கைலா யத்தி
னிகழ்வுறவே யருள்செய்த நீதி யாக
நிதாகநினக் ககண்டபர நிர்ண யத்தை
வெகுதிடமாய் மனத்தினிடை விளங்கும் வண்ணம்
விசித்திரமாய் மேன்மேலும் விரித்துச் சொல்வாம்
புகலியவிவ் வகண்டபர நிர்ண யத்தைப்
புரையற்ற மனத்துடனே பொருந்திக் கேளாய். (32)

சத்தியமா யொருகாலுஞ் சகத்தே யில்லை
சகமெவையு மொருகாலுஞ் சனிக்க வில்லை
வித்தரமா யொருகாலு மிருக்க வில்லை
விளக்கமற வொருகாலு மிறக்க வில்லை
சித்திரமாஞ் சகத்தோற்றஞ் சிறிது மின்றிச்
சின்மாத்ர மானபரப் பிரம மொன்றே
நித்தியமாய் நிலைபெற்று நிற்கும் வத்து
நிதாகவிதி லையமிலை நிச்ச யந்தான். (33)

இத்துவித சகத்தெவையும் விவகா ரத்தில்
யாவர்க்கு மெதிராகத் தோற்ற லாலே
சித்தினது விவர்த்தமதாஞ் சித்தந் தானே
செகமெனத்தோற் றுகின்றதெனச் சில்லோர் சொல்வர்
சித்தமது நன்ருக விசாரிக் குங்காற்
சின்மயமாம் பிரமமலா திலவே யில்லை
புத்திரனே யாதலினு லெக்கா லத்தும்
பூரணமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (34)

சுத்திகையின் விவர்த்தமதாம் ரசதந் தன்னைச்
சோதிக்கிற் சுத்தியலால் ரசத மில்லை
யித்திறமே சித்தினது விவர்த்த மாக
விலங்கியிடுஞ் சித்தத்தைச் சோதிக் குங்காற்
சித்தையலாற் சித்தமெனச் சிறிது மில்லை
சித்தமிலாத் தன்மையினுற் செகத்து மில்லை
புத்திரனே யாதலினு லெக்கா லத்தும்
பூரணமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (35)

அகிலவதிட் டானபரப் பிரமத் தின்க
ணயலெனவே கற்பிதமாய்த் தோன்ற நின்ற
சகலமுமே நன்றாகச் சோதிக் குங்காற்
சன்மயமாம் பிரமமலால் வேறே யில்லை
யிகழ்வுறவே யிரச்சுவினிற் றோற்றுஞ் சர்ப்ப
மிரச்சுவலாற் சோதிக்கில் வேறே யுண்டோ
புகழ்மகனே யாதலினு லெக்கா லத்தும்
பூரணமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (36)

மாயையிலை மாயைசெயுஞ் செயலு மில்லை
மயக்கமிலை மயக்கமுறுஞ் சகத்து மில்லை
தீயவகங் காரமிலை சித்த மில்லை
தியங்கியிடு மனதுமிலை மதியு மில்லை
காயமிலை கருமமிலை கர்த்தா வில்லை
கரணமிலை காட்சியிலை காண்பா னில்லை
யேயவுபா தேயங்க ளெவையு மின்றி
யெப்போது முளதுபரப் பிரம மொன்றே. (37)

ஆகமுத லனேகவித வுபாதி யில்லை
யஞ்ஞான மவிவேக மனைத்து மில்லை
சேகரமாஞ் சாதனசம் பத்தி யில்லை
சிரவணமே முதலியஞா னங்க மில்லை
சோகமறு சமாதியிலை ஞான மில்லை
சோர்வுதரும் பந்தமிலை மோட்ச மில்லை
யேகபரி பூரணமா யிகழாச் சத்தா
யெப்போது முளதுபரப் பிரம மொன்றே. (38)

விடயமுத லநுபந்த நான்கு மில்லை
விளம்பியிடுஞ் சம்பந்த மூன்று மில்லை
சடமருவும் பூதங்க ளைந்து மில்லை
சதாசிவனே முதலியவைம் மூர்த்தி யில்லை
கடபடமே முதலியவாம் வத்து வில்லை
காலமொடு தேசமுமற் றெவையு மில்லை
யிடர்மருவா வின்புருவா யிலங்குஞ் சித்தா
யெப்போது முளதுபரப் பிரம மொன்றே. (39)

பூதமொடு பவிடியமாம் பொருளு மில்லை
புலமுறவே நிகழ்கின்ற பொருளு மில்லை
சேதுகயை கங்கைமுதற் றீர்த்த மில்லை
சேவிக்குஞ் சிவன்முதலாந் தெய்வ மில்லை
நீதியொடு நிறைவேற்றும் விரத மில்லை
நிரைநிரையாப் பெறுகின்ற பலனு மில்லை
யேதுமிலாச் சன்மாத்ர வடிவே யாகி
யெப்போது முளதுபரப் பிரம மொன்றே. (40)

வன்னமுட ளுச்சிரம பேத மில்லை
வகுப்புற்ற பாவமற மெவையு மில்லை
துன்னியிடுஞ் சுவர்க்கநர காதி யில்லை
துக்கசுக முதலியதாந் தொந்த மில்லை
யன்னியமா மிருமையிலை யொருமை யில்லை
யசத்தான வாரோப மணுவு மில்லை
சன்னியமில் சன்மாத்ர சுபாவ மாகிச்
சலியாம லுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (41)

புந்தியினு லுறுதியிடும் பொருளு மில்லை
புரைமனத்தான் மனனமிடும் பொருளு மில்லை
சிந்தையினுற் சிந்திக்கும் பொருளு மில்லை
செறிவாக்கால் வசனிக்கும் பொருளு மில்லை
தொந்தமதாய்த் தோற்றியிடுந் துவித மில்லை
துவிதத்தாற் றொடர்கின்ற பயமு மில்லை
சந்ததமுஞ் சன்மாத்ர சுபாவ மாகிச்
சலியாம லுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (42)

சனனமுதற் சட்பாவ விகார மில்லை
சரீரமுதற் சட்பாவ விகாரி யில்லை
நனவுமுத ளுன்குவித வவத்தை யில்லை
நாநாவா மவற்றினபி மானி யில்லை
பனுவலிடும் பாவமுட னபாவ மில்லை
பலவிதமாம் வியட்டியிலை சமட்டி யில்லை
யனியமிலா வறிவுருவா யகண்ட சத்தா
யசஞ்சலமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (43)

சகலமுமே யில்லையெனுஞ் சொலவு மில்லை
சருவமுமே மித்தையெனுஞ் சொலவு மில்லை
யகிலமுமே பிரமமெனுஞ் சொலவு மில்லை
யனிசமகம் பிரமமெனுஞ் சொலவு மில்லை
நிகழ்பிரம மகமெனுமிச் சொலவு மில்லை
நீநானென் றிவைமுதலாஞ் சொலவு மில்லை
யகிலவிதச் சொலவுமிலா தகண்ட மாகி
யசஞ்சலமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (44)

சத்துவமே முதலியமுக் குணங்க ளில்லை
சாற்றியவக் குணங்களினவ் விகார மில்லை
யத்துவிதந் துவிதமுதன் மதமு மில்லை
யவையருளுங் குருசீட ராரு மில்லை
யித்துவிதப் பிராந்தியிறை யளவு மில்லை
யில்லையென வியம்பியவிச் சொல்லு மில்லை
சுத்தசிதா காயமதாய்ச் சுபாவ சித்தாய்ச்
சுககனமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (45)

ஓதியவிவ் வகண்டபர நிச்ச யத்தா
லுலைமனத்தின் விகற்பங்க ளனைத்து நீக்கி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண் டமான
வத்துவிதப் பரப்பிரம மானோ ருக்கே
மாதவவிவ் வனுதிபவ பந்த நீங்கு
மற்றவருக் கிப்பந்த மென்று நீங்கா
தாதலினு லகண்டபர நிச்ச யத்தா
லநவரத மகண்டபரப் பிரம மாவாய். (46)

மருவுமதிட் டானபரப் பிரமத் தின்கண்
மாயையினுற் கற்பிதமாய்க் காண்ப தெல்லா
மொருசிறிது மிலையெனவே நேதி பண்ணி
யூனமற மிஞ்சியதே பிரம மென்று
நிருமலமா மகண்டபர நிர்ண யத்தை
நிமலசிவ னிகழ்த்தியவா நினக்குச் சொன்னேம்
பரவியவிவ் வர்த்தத்தை யொருகா லேனும்
பங்கமறக் கேட்டுணர்வோர் பரமே யாவர். (47)

வாரிதியி லலைகுமிழி நுரைக டோன்றும்
வகையெனவே வரையற்ற பரசி வத்திற்
சாரமிலாச் சகலசரா சரமுந் தோன்றுஞ்
சலனமுறு விசாரணையா லவைய னைத்தும்
பூரணமாம் பரமசிவ சொரூப மென்றே
புரையற்ற போதவுரம் பொருந்தி ஞேரே
கோரமதாம் பவபாச மனைத்து நீங்கிக்
குறைவற்ற பரமசிவ சொரூப மாவர். (48)

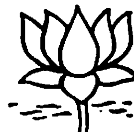
இன்னவிதம் பரமசிவ னருளிச் செய்த
வியல்பெனவே ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குப்
பின்னமிலா வகண்டபர நிர்ண யத்தைப்
பிரியமுட னருள்செய்தா னெனவே கந்த
னுன்னவொணுக் கருணையினுற் சைகீ ஷவ்யற்
குத்தமமா மிப்பொருளை யுரைத்தா னென்றே
தன்னியனுஞ் சூதமுனி முனிவர்க் கெல்லாந்
தற்பிரம நிர்ணயமே சாற்றி னுனல். (49)

வேறு

நித்தநிர்க்குண மாகிய வத்துவே
நீயெனத்திட மாகநி கழ்த்தலுஞ்
சத்தலாத சகங்க ளனைத்துமே
சற்றுமில்லை யிலையெனச் சாற்றலு
மித்தையன்றியின் மிஞ்சிய வத்துவே
மெய்யதான பரம்பொரு ளென்னலு
முத்தமாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மும்பர்கோன்ற னகண்ட சொரூபமே. (50)

இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 2-க்கு திருவிருத்தம் - 135

மூன்ருவது

சருவமும் மித்தையென்றும் சருவமும் சின்மாத்ர மென்றுங் கூறி நிர்க்குணபூசையும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

பரமசிவ னருளியவா பின்னுஞ் சொல்வேன்
பலவிதமாம் பூதம்பொய் புவனம் பொய்யே
யுரைதருபா வாபாவ மியாவும் பொய்யே
யுற்பத்தி திதிநாச மனைத்தும் பொய்யே
விரிவுபெறு போகம்பொய் பந்தம் பொய்யே
விடயமுத லியாவும்பொய் விதியும் பொய்யே
சுருதியொடு நூலும்பொய் சொல்லும் பொய்யே
சுககனமாம் பரப்பிரம மொன்றே மெய்யாம். (1)

வெகுவிதமா மாபத்துஞ் சம்பத்தும் பொய்
விசித்திரமாம் வீடும்பொய் வித்தம் பொய்யே
தகுகுரவன் சீடன்பொய் குணதோடம் பொய்
தடையறவே போக்கும்பொய் வரவும் பொய்யே
மிகமறைவும் வெளியும்பொய் கணிதம் பொய்யே
மேவியவெவ் வசனமுமெய் பொருளும் பொய்யே
யிகபரமாங் கதியும்பொய் பயமும் பொய்யே
யிகழ்வுபெறுப் பரப்பிரம மொன்றே மெய்யாம். (2)

கருதியிடும் புராணம்பொய் யிதிகா சம்பொய்
காரியகா ரணமும்பொய் யீசன் பொய்யே
பரவியிடு முலகும்பொய் யுயிர்க ளும்பொய்
பந்தமொடு மோட்சசுக துக்கம் பொய்யே
சுரரசுர ரெவரும்பொய் தியானம் பொய்யே
சுத்தமதா மனதும்பொய் வாக்கும் பொய்யே
யுரமருவாக் கௌணம்பொய் முக்யம் பொய்யே
யுணர்வுருவாம் பரப்பிரம மொன்றே மெய்யாம் (3)

புந்தியினு லுறுதியிடும் பொருளும் பொய்யே
புகன்மனத்தான் மனனமிடும் பொருளும் பொய்யே
சிந்தையினுற் சிந்திக்கும் பொருளும் பொய்யே
செறிவாக்கால் வசனிக்கும் பொருளும் பொய்யே
யிந்திரிய விடயமதாம் பொருளும் பொய்யே
யிதுவெனவே காண்பிக்கும் பொருளும் பொய்யே
தொந்தமதாய் விரிவுறுமெப் பொருளும் பொய்யே
துகளற்ற பரப்பிரம மொன்றே மெய்யாம். (4)

சோத்திரமு மஃதுணருஞ் சத்தம் பொய்யே
சுழறுக்கு மஃதுணரும் பரிசம் பொய்யே
நேத்திரமு மஃதுணரு முருவம் பொய்யே
நிகழ்நாக்கு மஃதுணரு மிரதம் பொய்யே
காத்திரமார் மூக்குமதன் விடயம் பொய்யே
கரணமுமவ் வதிட்டான தெய்வம் பொய்யே
கோத்திரமுஞ் சூத்திரமுங் குலமும் பொய்யே
குறைவற்ற பரப்பிரம மொன்றே மெய்யாம். (5)

விரிவுபெறு மதுவிதுவு மெதுவும் பொய்யே
விளம்பியநா னீயனிய ரியாரும் பொய்யே
பரமிகமென் றெண்ணியவை யாவும் பொய்யே
பலவிதமாம் பழக்கமுடன் குய்யம் பொய்யே
சருவமெனுஞ் சகத்திலுள வெவையும் பொய்யே
சருவசகக் காரணமுஞ் சுத்தப் பொய்யே
திருசியமாய்த் தோற்றியவை யாவும் பொய்யே
திருக்கான பரப்பிரம மொன்றே மெய்யாம். (6)

சகலசரா சரமென்னுஞ் சொல்லும் பொய்யே
சகலத்தின் பேதமெனுஞ் சொல்லும் பொய்யே
நிகிலமெனுஞ் சங்கற்ப மயலும் பொய்யே
நிகிலத்தின் றோடமெனு மயலும் பொய்யே
யகிலசகக் காரணமாம் விதியும் பொய்யே
யகிலத்தின் பாலகனு மரியும் பொய்யே
பகருசகன் னுசகனு மரனும் பொய்யே
பங்கமிலாப் பரப்பிரம மொன்றே மெய்யாம். (7)

தவமோடு செபமும்பொய் தீர்த்தமும் பொய்
தன்வேதாத் யயனம்பொய் யோமம் பொய்யே
சிவனுதி பூசனைபொய் மந்திரம் பொய்
செறிவன்னுச் சிரமங்கண் முற்றும் பொய்யே
சுவமான சற்சங்க மாதியும் பொய்
சுழல்பூத முதலான காலம் பொய்யே
யவமான சகத்தோற்ற மனைத்தும் பொய்யே
யழிவற்ற பரப்பிரம மொன்றே மெய்யாம். (8)

தூயவனே விதம்விதமாய்த் தோற்றப் பட்ட
தோற்றமெலா முண்மையினி லிலவே யில்லை
மாயையினுற் ருேற்றியவெத் தோற்றந் தானு
மயக்கமுறும் பொய்யெனவே நிச்ச யிப்பாய்
நீயறியும் படிமற்றுங் குய்ய மான
நிர்ணயமே பரமசிவன் சொனவா சொல்வே
ஞயசக சீவபர மனைத்து மென்று (9)
மறிவுருவாம் பரப்பிரம மாத்தி ரந்தான்.

இருள்வடிவா மவித்தையதன் பேத மியாவு
மிருமைதருஞ் சித்தத்தின் பேத மியாவும்
பரவியிடுஞ் சகத்துடைய பேத மியாவும்
பலகோடி பிரமாண்ட பேத மியாவுந்
திரிவிதமா முலகமுதற் பேத மியாவுந்
திரளுற்ற குணதோட பேத மியாவு
மருள்வடிவா மாசிரியன் வசன மியாவு (10)
மறிவுருவாம் பிரமமென நிச்ச யிப்பாய்

உத்தமமு மத்திமமு மதம மியாவு
மோங்கார மகாரமுதல் வன்ன மியாவும்
வித்தரமாய்ச் சுபாசுபமாங் கரும மியாவும்
விதம்விதமாச் செயலுற்ற செய்கை யாவு
மத்திரமாய்க் காண்கின்ற பதார்த்த மியாவு
மங்கங்கே கேட்கின்ற பதார்த்த மியாவுஞ்
சித்திரமாய்ச் சகத்திலுள பதார்த்த மியாவுஞ்
சின்மயமாம் பிரமமென நிச்ச யிப்பாய். (11)

வகைவகையாய்ச் சாரலுறும் பொருட்க ளியாவும்
வசனத்தால் வசனிக்கும் பொருட்க ளியாவு
மிகழ்வுறவே தள்ளியிடும் பொருட்க ளியாவு
மினிமையுடன் கூட்டியிடும் பொருட்க ளியாவு
மிகமிகவு நல்கியிடும் பொருட்க ளியாவு
மேன்மேலாய்ச் செயலுறுகா ரியங்க ளியாவு
நிகழ்வுறவே நீராடன் முதலா மியாவு
நிருமலமாம் பிரமமென நிச்ச யிப்பாய். (12)

இதுவெனவே வெகுவிதமாய்த் தோற்ரு நின்ற
வெவைகளுமே பிரமமென நிச்ச யிப்பாய்
நிதமுமக மகமெனவே நிகழா நின்ற
நிகிலமுமே பிரமமென நிச்ச யிப்பா
யெதுவெதுதான் றிருசியமா யெங்கே யெங்கே
யெவ்விதமாய்த் தோற்றினுமத் தோற்ற மெல்லாந்
திதமருவுந் திருக்கான பிரம மென்றே
திடமாக வெப்போது நிச்ச யிப்பாய். (13)

பின்னுமகா ரகசியமாய் மிகவி யப்பாய்ப்
பிறங்கியநற் கைலைமலை தன்னி லீச
னென்னிடைமுன் னருளியதா நிர்ண யத்தை
யாவர்க்கு மிதமாக வியம்பக் கேளாய்
பின்னமெனத் தோற்றியவை யாவு மென்றும்
பேதமிலாச் சின்மாத்ர சொரூப மாகும்
பன்னியவச் சின்மாத்ர சொரூபந் தானே
பகுப்பற்ற பரப்பிரம சொரூப மாமே. (14)

இங்ககமென் றெண்ணுவதுஞ் சின்மாத் ரந்தா
னிதுவெனவே காண்பதுவுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
றுங்கசிதா பாசனுமே சின்மாத் ரந்தான்
ரேற்றியவிவ் வுலகமுமே சின்மாத் ரந்தா
னங்கவனீ நானெனலுஞ் சின்மாத் ரந்தா
ஞகாயங் காற்றனலுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
பொங்குபுனல் பிருதுவியுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
புகல்பஞ்ச மூர்த்திகளுஞ் சின்மாத் ரந்தான். (15)

பூதமொடு பவிடியமுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
புகல்வர்த்த மானமுமே சின்மாத் ரந்தான்
பேதமுறு திரவியமுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
பேசியிடும் குணமுதலுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
ஞாதுருவு ஞானமுமே சின்மாத் ரந்தான்
ஞானமுறு ஞேயமுமே சின்மாத் ரந்தா
ஞுதியுட னந்தமுமே சின்மாத் ரந்தா
னகிஞ்சிலொடு கிஞ்சிலுமே சின்மாத் ரந்தான். (16)

வகைவகையாம் வசனங்கள் சின்மாத் ரந்தான்
வசனிக்கும் வாக்குகளுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
றொகைதொகையாய்த் தோற்றுவதுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
றோற்றியதைத் தொடருவதுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
மிகமிகவும் வேண்டுவதுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
மேவியதை வெறுப்பதுவுஞ் சின்மாத் ரந்தா
னிகபரமா யுளவெவையுஞ் சின்மாத் ரந்தா
னின்மையுமற் றுண்மையுமே சின்மாத் ரந்தான். (17)

பலவிதமாச் செயுமயனுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
பாலகனு மாதவனுஞ் சின்மாத் ரந்தா
னிலைமையறச் செயுமரனுஞ் சின்மாத் ரந்தா
னிகிலசுரா சுரர்நரருஞ் சின்மாத் ரந்தா
னலைவுபெறுந் திரியக்குஞ் சின்மாத் ரந்தா
னகிலசரா சரசகமுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
றலைமையுறுங் குருசீடர் சின்மாத் ரந்தான்
றந்தைசுத ராதியருஞ் சின்மாத் ரந்தான். (18)

திருசியமுந் திருக்குருவுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
றிகழ்ஞான ஞேயமுமே சின்மாத் ரந்தான்
றுருவமொடத் துருவமுமே சின்மாத் ரந்தான்
றூலமொடு சூக்கவுடல் சின்மாத் ரந்தான்
மருவியகா ரணவுடலுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
மாயைமக தாதிகளுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
கருதியமூர்த் தாமூர்த்தஞ் சின்மாத் ரந்தான்
காரியகா ரணமெவையுஞ் சின்மத் ரந்தான். (19)

தொடர்வேத வேதாந்தஞ் சின்மாத் ரந்தான்
றுவிதமொடத் துவிதமுமே சின்மாத் ரந்தான்
படர்திக்கு விதிக்குகளுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
பகர்திக்குப் பாலகருஞ் சின்மாத் ரந்தான்
கடபடமே முதலெவையுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
கண்டபல விவகாரஞ் சின்மாத் ரந்தா
னடர்நாம முருவெவையுஞ் சின்மாத் ரந்தா
னகிலபதார்த் தங்களுமே சின்மாத் ரந்தான். (20)

பலவிதமாம் பூதங்கள் சின்மாத் ரந்தான்
பரவியிடும் புவனங்கள் சின்மாத் ரந்தா
னலைவுபெறும் பிராணன்கள் சின்மாத் ரந்தா
னலைகின்ற கரணங்கள் சின்மாத் ரந்தா
னலமருவாக் கோசங்கள் சின்மாத் ரந்தா
னல்வினைக டீவினைகள் சின்மாத் ரந்தான்
சலனமுறுஞ் சீவர்களுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
சந்ததமுஞ் சகலமுமே சின்மாத் ரந்தான். (21)

நிலைமையுறு நித்தியமுஞ் சின்மாத் ரந்தா
னிலைமருவா வநித்தியமுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
றலைமையுறுஞ் சத்தியமுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
றவிர்கின்ற வசத்தியமுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
சலனமுறு வாதாரஞ் சின்மாத் ரந்தான்
சஞ்சலமா மாதேயஞ் சின்மாத் ரந்தான்
பலவிதமாஞ் சுகதுக்கஞ் சின்மாத் ரந்தான்
பகுப்புற்ற பதார்த்தமெலாஞ் சின்மாத் ரந்தான். (22)

சதுர்விதமாஞ் சாதனமுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
சலனமிலா முத்தியுமே சின்மாத் ரந்தான்
விதம்விதமாய் மருவியதுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
வேதங்கள் விளம்புவதுஞ் சின்மாத் ரந்தா
னதிசயநூ லறைவதுவுஞ் சின்மாத் ரந்தா
னணுகியது மணுகாதுஞ் சின்மாத் ரந்தா
னெதுவெதுதா னெவ்விதமா யெங்கே யெங்கே
யிலங்கினுமே யவையாவுஞ் சின்மாத் ரந்தான் (23)

சின்மாத்ர மன்றியிலோர் பந்த மில்லை
சின்மாத்ர மன்றியிலோர் மோட்ச மில்லை
சின்மாத்ர மன்றியிலோர் சீவ னில்லை
சின்மாத்ர மன்றியிலோ ரீச னில்லை
சின்மாத்ர மன்றியிலோர் சகமு மில்லை
சின்மாத்ர மன்றியிலோ ரணுவு மில்லை
சின்மாத்ர மெதுவதுவே சிதையா தெங்குஞ்
செறிகின்ற பரப்பிரம சொரூப மாமே. (24)

சங்கரனாற் சாற்றியதா மிந்த வர்த்தஞ்
சத்தியமே சத்தியமே சங்கை யில்லை
துங்கமதாம் பரமசிவன் றுணைப்பா தத்தைத்
தொட்டிதனைச் சத்தியமாச் சொல்ல லுற்றே
னங்கமுறும் வேதமெலா மறையா நின்ற
வருத்தமிதே யருத்தமிதே யைய மில்லை
யிங்கிதனை யன்புடனே யொருகாற் கேட்டோ
னேகமதாம் பரப்பிரம மாவ னன்றே. (25)

பரிவுடனே யுபநிடத பாடத் தாலும்
பரமசிவ பத்தர்க்கே தானத் தாலும்
புரையறவே திவ்வியமா மிலிங்கத் தின்கண்
பூரணமாம் பரமசிவ பூசை யாலும்
பரவுசிவ தலங்களிலே வாசத் தாலும்
பலவிதமா மற்றுமுறு நியமத் தாலும்
பிரமமதாம் பரமசிவ னருளுண் டாகிப்
பின்னமிலா வகண்டான்ம போத முண்டாம். (26)

புரணமதாம் பரசிவனுக் காவா கித்தல்
பொருந்தியிடும் வகையெங்ங னகிலா தாரப்
பரசிவனுக் காசனமிங் களிப்ப தெங்ஙன்
பரிசுத்தன் றனக்குரிய பாத்தி யாதி
தருவதெங்ங னென்றுலு நனைக்க வொண்ணுத்
தற்பரனுக் கபிடேகஞ் செய்வ தெங்ஙன்
பரவுதிகம் பரனுகி விபுவாய் நின்ற
பரனுக்குத் துகிலொன்றைச் சாத்த லெங்ஙன். (27)

ஓதியவன் ஞச்சிரம மொன்று மில்லா
வுருவோனுக் குபவீதஞ் சாத்த லெங்ஙன்
பேதமிலா நிராகார சொரூப னுக்குப்
பிறங்கியவா பரணங்க ளணிவ தெங்ங
னேதுமொரு பற்றுமிலா வசங்க னுக்கிங்
கினிதான கந்தத்தைப் பூச லெங்ஙன்
வாதனையே தொன்றுமிலா வடிவோ னுக்கு
வரமலரா லர்ச்சிக்கும் வகைதா னெங்ஙன். (28)

நாசிகையே முதலின்றிச் சுத்த மாக
நண்ணுசுயஞ் சோதிக்குத் தூப தீப
நேசமுடன் காண்பிக்கும் வகைதா னெங்ங
னிசமான வாநந்த நிருத்த னுக்குப்
போசனமா நைவேத்யஞ் செய்வ தெங்ஙன்
புவனமெலா மாநந்தஞ் செய்வோ னுக்கு
மாசறவே தாம்பூல மளிப்ப தெங்ஙன்
மற்றுமுள வுபசாரஞ் செய்வ தெங்ஙன். (29)

கனன்முதலை விளக்கியிடுஞ் சிற்சோ திக்குக்
கற்பூர வாரத்தி செய்வ தெங்ஙன்
பனுவுமொரு பரிச்சேத மில்லா தோனைப்
பங்கமற வலமாக வருவ தெங்ங
னனவரத மத்துவித மானோன் றன்னை
யட்டாங்க பூருவமாய் வணங்க லெங்ஙன்
மனவாக்கு முதலியவைக் கெட்டா தான
மாதேவன் றனைவாக்கால் வழுத்த லெங்ஙன். (30)

புத்திரவுள் வெளியெங்கும் பூன்ற னுகப்
பொருந்தியுள பரனுக்கு விசர்க்க மெங்ங
னித்திறமாய் வாகியமா முபசா ரத்தா
லீசற்குப் பூசனையிங் கொவ்வா தேனுஞ்
சத்தியஞா னநந்த சம்பு வுக்குச்
சலனமிலாப் பாவனை யாம்பூசை தன்னை
வித்தரமாம் வேதாந்த நூலிற் சொன்ன
விதமாக விளம்பியிட விரும்பிக் கேளாய். (31)

மாயைமுதற் கற்பிதமாம் பொருளே யில்லை
மாய்வற்ற பரசிவனு நானே சேட
மாயுளனென் றெண்ணுவதே யாவா கித்த
லசைவறவே தன்னிடையே தானுய் நின்ற
தூயவனும் பரசிவனே நானென் றெண்ண
றுகளற்ற வாசனமா மனத்தின் சங்க
மேயமதாந் தீவினைநல் வினைக ளொன்று
மெனக்கிலையென் றெண்ணுவதே பாத்தியங் காண். 32

வெகுகால மாகியுள வவித்தை யென்னும்
விரிவான சலாஞ்சலியை விடுத ருனே
தகுமான்ம லிங்கத்துக் கருக்கியங் காண்
டடையற்ற பரமசிவா நந்த மென்னு
நிகழ்வான வாரிதியின் லேசா லேச
நிகிலருமே பருகுவரென் றெண்ண ருனே
வகையான வாசமன மாகு மைந்தா
வரமருவு மபிடேக விதியுங் கேளாய். (33)

பூரணமாஞ் சுகவாரி யான வென்னுற்
புவனமெலா நனைப்புற்ற தென்று நானே
காரியமா முதகத்தா னனைக்க வொண்ணுக்
களங்கமிலாப் பிரமமெனுந் தியானந் தானே
சாரமதா மபிடேக மற்றொன் றுலுஞ்
சற்றேனும் புனையவொணுப் பூன்ற ஞெனென்
றேருவதே பரமான்ம லிங்கத் துக்கிங்
குரித்தான வத்திரமென் றுணர்தி மைந்தா. (34)

திரிகுணமா முலகமெனுஞ் சூத்தி ரத்தைத்
திரட்டிரளாய்த் தரிக்குமதிட் டான மான
பரசிவனே நானென்னுந் தியானந் தானே
பரமான்ம லிங்கத்துக் குபவீ தங்கா
ணருவமதா யகிலவிசே டமுமே யற்ற
வான்மாவே யகமென்னல் பணிக ளாகும்
விரிபலவாம் வாதனைசேர் சகந்த ரிக்கும்
விபுநானென் றெண்ணுவதே கந்த மாகும். (35)

முக்குணமாம் விருத்திகளை விடுத ருனே
　மூலவிலிங் கத்துக்கட் சதைக ளாகு
மிக்குருநா னீசனெனும் பேத மூன்றை
　யிகந்திடலே வில்லுவபத் திரங்க ளாகுந்
துர்க்குணமாம் வாசனையைத் தவிர்த ருனே
　தூபமதாஞ் சுயஞ்சோதி யாயி லங்கு
நிர்க்குணமாம் பரசிவனே நானென் றெண்ணு
　நிரந்தரமாம் பாவனையே தீப மாகும். (36)

பலகோடி பிரமாண்ட நானே யென்னல்
　பரமசிவ லிங்கத்தி னைவேத் யங்கா
ணலையாத பிரமசுக மனுப விக்கு
　மகண்டமதாம் விருத்தியதே வியஞ்ச னங்காண்
சலியாத ஞானமெனு முதகத் தாலே
　சஞ்சலமூ லாஞ்ஞான மென்னப் பட்ட
தொலையாத வுச்சிட்ட சேடந் தன்னைத்
　துடைத்திடலே யத்தங்க டுலக்க லாகும். (37)

வெகுவிதமா யிராகமுறும் விடயந் தன்னை
　விடுத்திடலே தாம்பூல மளிப்ப தாகும்
நிகழ்வுபெறு வஞ்ஞான விருளைப் போக்கு
　நிருமலமாம் பிரமான்ம ஞானந் தானே
திகழ்வுறுநீ ராஞ்சனமாம் விவித மாகத்
　தெரிவதெலாம் பிரமமெனுந் திட்டி தானே
சுககனமாம் பரமசிவ லிங்கத் துக்குச்
　சுத்தமுறு மலர்மாலை யாகுந் தூயோய். (38)

பூரணவா நந்தான்மா வகமென் றெண்ணல்
　புகழ்புட்பாஞ் சலியாகு மநந்த கோடி
காரியமாம் பிரமாண்ட மென்னி டத்தே
　கற்பிதமாய்ச் சுழலுமெனுந் தியானந் தானே
நேரதுவாய் வலம்வரலா மென்று மென்னை
　நிகிலருமே வந்திப்பார் நானெப் போது
மாரையுமே வந்திக்கே னென்னுந் தியான
　மான்மமகா லிங்கத்தின் வணங்க லாமே. (39)

அகண்டமதா மென்னிடையி லும ரூப
மணுவுமிலை யென்றுசெயுந் சிந்தை தானே
புகன்றபர பூசனையி லுரிய தாகப்
புகல்கின்ற வரநாம கீர்த்த னங்காண்
சகந்தனிலே கர்த்தவ்ய மான தொன்றுஞ்
சற்றுமெனக் கில்லையெனச் செய்யுந் தியானந்
தகுந்தமனே பாவனையாற் செய்யும் பூசை
தனின் மற்று முள்ளவுப சாரமாமே. (40)

சகலமனே மயக்கங்கள் விட்சே பங்கள்
சற்றுமிலா வசைவற்ற சமாதி தானே
விகலமிலாப் பரமசிவ லிங்கத் துக்கு
விசர்ச்சனமா மிவ்வண்ணம் வேதாந் தத்திற்
புகலமல பூசனையை யொருகா லேனும்
புரிந்திடுவோன் வாதனைக ளெவையுந் தள்ளி
யகிலமதா மஞ்ஞான மரந்தை யாவு
மகற்றிமகா மோட்சசுக மடைவ னன்றே. (41)

ஓதியவிப் பூசனையைச் செய்வ தற்கிங்
குரித்தான வுணர்வில்லோர் மூர்த்தி யாதி
மீதுபர சிவன்றனைநல் லன்பி னேடே
மேவியிடு வாகியமா முபசா ரத்தால்
நீதியதாப் பூசனைசெய் திடிநு மீச
னிகரில்லாக் கருணையினு லன்னே ருக்கும்
போதமுடன் மோட்சத்தை மெள்ள மெள்ளப்
பொருந்தியிடச் செய்திடுவன் புரையற் ரேனே. (42)

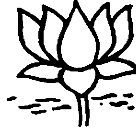
இந்தவிதம் பரமசிவ னருளிச் செய்த
வியல்பாக ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குப்
பந்தமறும் பரமார்த்த நிர்ண யத்தைப்
பாங்காகக் கருணையினுற் பகர்ந்தா னென்றே
யந்தமிலா வருளுடனே சைகீ ஷவ்யற்
கறுமுகவ னடைவாக வறைந்தா னென்றே
சந்ததமுஞ் சருவமுமே யுணர்ந்த சூதன்
சகலமகா முனிவர்க்குஞ் சாற்றி னுனல். (43)

வேறு

மிகவிசித்திர மாம்பல தோற்றமு
மித்தையேயென விங்கு விளம்பலு
மஃதுமாயில தற்கதிட் டானமா
மறிவுமாத்திர மென்றுரை செய்தலு
நிகழுநிர்க்குண மானத பூசனை
நீதியாக நிகழ்த்தலு மியாவுமே
மகிழுமாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மாசிலீச னகண்ட சொரூபமே. *(44)*

மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக அத்தியாயம் 3-க்கு திருவிருத்தம் 179

நான்காவது

அகண்டைகரச நிர்ணயமும் அகண்டாநுபூதியும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

சகலவித வுலகத்துஞ் சார்வ தற்குச்
சாலவுமே யரிதாயற் புதமு மாகி
நிகழ்மறைநூ லெவற்றினுமே சார மாக
நிகழ்த்துமகண் டைகரச நிர்ண யத்தைச்
சுகவடிவாம் பரமசிவ னருளான் முன்னஞ்
சொன்னவித மாகநினக் கின்னஞ் சொல்வேன்
வெகுவிதமாஞ் சீவேச சகங்க ளியாவும்
வேறற்ற வகண்டைக ரசமே யாகும். (1)

மேதினியீ தகண்டைக ரசசொ ரூப
மேவுசல மகண்டைக ரசசொ ரூபஞ்
சோதியன லகண்டைக ரசசொ ரூபஞ்
சுழல்வாயு வகண்டைக ரசசொ ரூப
மோதியவிண் ணகண்டைக ரசசொ ரூப
மொலிமுதலு மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
பூதமெலா மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
புகல்கிரியை யகண்டைக ரசசொ ரூபம். (2)

மருவுபய னகண்டைக ரசசொ ரூப
மகிழ்விடரு மகண்டைக ரசசொ ரூப
நரகமுத லகண்டைக ரசசொ ரூப
நாகமுமே யகண்டைக ரசசொ ரூபம்
விரிவுலகு மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
விரிஞ்சனுமே யகண்டைக ரசசொ ரூப
மரியரனு மகண்டைக ரசசொ ரூப
மமரரெலா மகண்டைக ரசசொ ரூபம். (3)

எறியினனு மகண்டைக ரசசொ ரூப
மிந்துவுமே யகண்டைக ரசசொ ரூப
மறைபொருளு மகண்டைக ரசசொ ரூப
மறையாது மகண்டைக ரசசொ ரூப
மறைபொருளு மகண்டைக ரசசொ ரூப
மறையாது மகண்டைக ரசசொ ரூப
முறுபெயரு மகண்டைக ரசசொ ரூப
முருவமெலா மகண்டைக ரசசொ ரூபம். (4)

நிகழ்பரனு மகண்டைக ரசசொ ரூப
நிகழ்பரையு மகண்டைக ரசசொ ரூப
மகிழ்குருவு மகண்டைக ரசசொ ரூப
மாணுக்க னகண்டைக ரசசொ ரூபந்
திகழொளியு மகண்டைக ரசசொ ரூபந்
தெரிபொருளு மகண்டைக ரசசொ ரூப
மகிலமுமே யகண்டைக ரசசொ ரூப
மான்மாவு மகண்டைக ரசசொ ரூபம். (5)

இகழுடலு மகண்டைக ரசசொ ரூப
மிந்தியமு மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
புகன்மனது மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
புந்தியுமே யகண்டைக ரசசொ ரூப
மகமதுவு மகண்டைக ரசசொ ரூப
மமர்சித்த மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
பகர்சீவ னகண்டைக ரசசொ ரூபம்
பரப்பிரம மகண்டைக ரசசொ ரூபம். (6)

மருவுபிதா வகண்டைக ரசசொ ரூப
மாதாவு மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
பரவுபதி யகண்டைக ரசசொ ரூபம்
பாரியுமே யகண்டைக ரசசொ ரூபங்
கருதுதம ரகண்டைக ரசசொ ரூபங்
கலவாரு மகண்டைக ரசசொ ரூபஞ்
சரமெவையு மகண்டைக ரசசொ ரூபந்
தாவரமு மகண்டைக ரசசொ ரூபம். (7)

காத்திரமு மகண்டைக ரசசொ ரூபங்
கரமுதலு மகண்டைக ரசசொ ரூபஞ்
சோத்திரமு மகண்டைக ரசசொ ரூபஞ்
சொலுமொலியு மகண்டைக ரசசொ ரூப
நேத்திரமு மகண்டைக ரசசொ ரூப
நிகழுருவு மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
பாத்திரமு மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
பலபொருளு மகண்டைக ரசசொ ரூபம். (8)

கோத்திரமு மகண்டைக ரசசொ ரூபங்
குலமுதலு மகண்டைக ரசசொ ரூபந்
தோத்திரமு மகண்டைக ரசசொ ரூபந்
துதிப்பவனு மகண்டைக ரசசொ ரூபஞ்
சூத்திரமு மகண்டைக ரசசொ ரூபஞ்
சொற்பொருளு மகண்டைக ரசசொ ரூபஞ்
சாத்திரமு மகண்டைக ரசசொ ரூபஞ்
சகலமுமே யகண்டைக ரசசொ ரூபம். (9)

அசுபவுட லகண்டைக ரசசொ ரூப
மவத்தையெலா மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
விசுவன்முத லகண்டைக ரசசொ ரூபம்
விராட்டாதி யகண்டைக ரசசொ ரூபம்
பசுபதியு மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
பாசமெலா மகண்டைக ரசசொ ரூப
நசுவரமு மகண்டைக ரசசொ ரூப
நசியாது மகண்டைக ரசசொ ரூபம். (10)

காரணமு மகண்டைக ரசசொ ரூபங்
காரியமு மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
பூரணமு மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
புன்மையுமே யகண்டைக ரசசொ ரூப
மாரணமு மகண்டைக ரசசொ ரூப
மதன்பொருளு மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
தாரணமு மகண்டைக ரசசொ ரூபந்
தவிர்வதுவு மகண்டைக ரசசொ ரூபம். (11)

அகம்புறமு மகண்டைக ரசசொ ரூப
மரசர்களு மகண்டைக ரசசொ ரூப
மகிழ்திருவு மகண்டைக ரசசொ ரூப
மற்றுளது மகண்டைக ரசசொ ரூபந்
தகுசெபமு மகண்டைக ரசசொ ரூபந்
தந்திரமு மகண்டைக ரசசொ ரூபந்
திகழ்தியான மகண்டைக ரசசொ ரூபந்
திடஞான மகண்டைக ரசசொ ரூபம் (12)

உள்வெளியு மகண்டைக ரசசொ ரூப
முறுபதமு மகண்டைக ரசசொ ரூபங்
கொள்பொருளு மகண்டைக ரசசொ ரூபங்
கூடாது மகண்டைக ரசசொ ரூபந்
தெள்பொருளு மகண்டைக ரசசொ ரூபந்
தெளியாது மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
விள்பொருளு மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
விள்ளாது மகண்டைக ரசசொ ரூபம். (13)

புகல்போக மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
போக்கியமு மகண்டைக ரசசொ ரூபந்
தகுசெயலு மகண்டைக ரசசொ ரூபந்
தங்கிடமு மகண்டைக ரசசொ ரூபஞ்
சகலமுமே யகண்டைக ரசசொ ரூபஞ்
சாட்சியுமே யகண்டைக ரசசொ ரூப
மகல்பரமு மகண்டைக ரசசொ ரூப
மைக்கியமு மகண்டைக ரசசொ ரூபம். (14)

அகண்டைக ரசமலது வித்தை யில்லை
யகண்டைக ரசமலது முத்தி யில்லை
யகண்டைக ரசமலது சுகமு மில்லை
யகண்டைக ரசமலது சுத்த மில்லை
யகண்டைக ரசமலது சருவ மில்லை
யகண்டைக ரசமலது கிஞ்சி லில்லை
யகண்டைக ரசமலதிங் கெவையு மில்லை
யகண்டைக ரசமதுவே யனைத்து மாகும். (15)

அகண்டைக ரசமலது தூல மில்லை
யகண்டைக ரசமலது சூக்க மில்லை
யகண்டைக ரசமலதிங் கவித்தை யில்லை
யகண்டைக ரசமலதோ ரணுவு மில்லை
யகண்டைக ரசமலது நீயு மில்லை
யகண்டைக ரசமலது நானு மில்லை
யகண்டைக ரசமலதிங் காரு மில்லை
யகண்டைக ரசமதுவே யனைத்து மாகும். (16)

அகண்டைக ரசமலது சகமு மில்லை
யகண்டைக ரசமலது சிருட்டி யில்லை
யகண்டைக ரசமலது திதியு மில்லை
யகண்டைக ரசமலது நாச மில்லை
யகண்டைக ரசமலதிங் குண்மை யில்லை
யகண்டைக ரசமலதிங் கின்மை யில்லை
யகண்டைக ரசமலதோ ரிறையு மில்லை
யகண்டைக ரசமதுவே யனைத்து மாகும். (17)

அகண்டைக ரசமலது கருத்தா வில்லை
யகண்டைக ரசமலது போத்தா வில்லை
யகண்டைக ரசமலது ஞாதா வில்லை
யகண்டைக ரசமலது சீவ னில்லை
யகண்டைக ரசமலதிங் கீச னில்லை
யகண்டைக ரசமலது சகத்து மில்லை
யகண்டைக ரசமலதோ ரணுவு மில்லை
யகண்டைக ரசமதுவே யனைத்து மாமே. (18)

புகல்பொருளி லோரணுவு மைய மில்லை
பூரணமாம் பரமசிவ னறியச் சொன்னேன்
சகலசகன் னுயகனு யநந்த சத்தி
சார்ந்தவனு யாநந்த கனமா மீச
னகிலமுமே யகண்டைக ரசசொ ரூப
மானதென வருளியவிந் நிர்ண யத்தை
மிகவுமுறு மன்புடனே கேட்டு ணர்ந்தோன்
மெய்யுணர்வா நந்தபரப் பிரம மாவான். (19)

சகத்தினிடை யெவ்விடத்து மடைவ தற்குச்
சாலவுமே யரிதாகிக் குய்ய மாகி
மகத்ததுவா மாச்சரிய மான வென்றன்
மாறாத வனுபவமாம் பாக்கி யத்தை
வகுத்துநினக் கின்னமுமே நிதாக சொல்வேன்
வாங்காத மனதுடனே பொருந்திக் கேளாய்
பகுத்திடுமோர் பேதமிலா தகண்ட மான
பரமசிதா காயபரப் பிரம நானே. (20)

அகமென்றும் பரமார்த்த சத்தா கின்றே
னகமென்றும் பரமார்த்த சித்தா கின்றே
னகமென்று மாநந்த கனமா கின்றே
னகமென்று மகண்டைக ரசமா கின்றே
னகமென்று மகிலமுமே யாகா நின்றே
னகமென்று மணுவளவு மிலாது நின்றே
னகமென்றும் பகுப்பறவே நிறைந்து நின்றே
னகமென்றும் பரப்பிரம மாகா நின்றேன். (21)

அகமகில காரணமாஞ் சொரூப மானே
னகமகில பூரணமாஞ் சொரூப மானே
னகமகில வாதார சொரூப மானே
னகமகில வாகார சொரூப மானே
னகமமல விஞ்ஞான சொரூப மானே
னகமணுவும் விகாரமிலாச் சொரூப மானே
னகமனிசம் பங்கமிலாச் சொரூப மானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூப மானேன். (22)

அகமென்றும் பரமசிவ சொரூப மானே
னகமன்றும் பரகுருவாஞ் சொரூப மானே
னகமென்றுஞ் சத்தியமாஞ் சொரூப மானே
னகமென்றுஞ் சனாதனமாஞ் சொரூப மானே
னகமென்றுஞ் சுத்தமதாஞ் சொரூப மானே
னகமென்றுஞ் சூட்சுமமாஞ் சொரூப மானே
னகமென்றும் பந்தமுறாச் சொரூப மானே
னகமென்றும் பரப்பிரம சொரூப மானேன். (23)

அகமென்று நிர்க்குணமாஞ் சொரூப மானே
னகமென்று நிர்த்தொந்த சொரூப மானே
னகமென்று நிட்களமாஞ் சொரூப மானே
னகமென்று நிட்கிரிய சொரூப மானே
னகமென்று நிராமயமாஞ் சொரூப மானே
னகமென்று நிராகார சொரூப மானே
னகமென்று நிரவயவ சொரூப மானே
னகநிமல பரப்பிரம சொரூப மானேன். (24)

தொடருமொரு விசேடமிலாச் சொரூப நானே
துவிதமொடத் துவிதமிலாச் சொரூப நானே
யிடரின்ப மெவையுமிலாச் சொரூப நானே
யிருளொளியு மிலாதபர சொரூப நானே
மடமையுணர் வொன்றுமிலாச் சொரூப நானே
மானவ மானமிலாச் சொரூப நானே
படர்பாவா பாவமிலாச் சொரூப நானே
பகுப்பற்ற பரப்பிரம சொரூப நானே. (25)

ஆகுமகங் காரமிலாச் சொரூப நானே
யாதாரா தேயமிலாச் சொரூப நானே
தேகமுத லுபாதியிலாச் சொரூப நானே
தெளிவான சைதன்ய சொரூப நானே
மோகமன மாதியிலாச் சொரூப நானே
மோட்சமொடு பந்தமிலாச் சொரூப நானே
யூகமுறு விசாரமிலாச் சொரூப நானே
யொன்றுமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானே. (26)

சித்தமுத லெவையுமிலாச் சொரூப நானே
செவ்வியதாய் விசாரிக்குஞ் சொரூப நானே
புத்தியினுற் றியானிக்குஞ் சொரூப நானே
பொருந்துதியா னுதியிலாச் சொரூப நானே
வித்தரமா மகரமுதற் சொரூப நானே
விளங்கியிடு மோங்கார சொரூப நானே
மெத்தவுமே புனிதமதாஞ் சொரூப நானே
மெய்யான பரப்பிரம சொரூப நானே. (27)

பெரிதுக்கும் பெரிதான சொரூப நானே
பேதமறப் பிறங்கியிடுஞ் சொரூப நானே
யரிதுக்கு மரிதான சொரூப நானே
யகண்டைக ரசமான சொரூப நானே
சுருதிக்கு மெட்டாத சொரூப நானே
சொலும்பொருளுங் கிட்டாத சொரூப நானே
சருவத்துக் கப்பாலாஞ் சொரூப நானே
சலனமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானே. (28)

அறுவிதமாம் விகாரமிலாச் சொரூப நானே
யறுகோச மிலாதபர சொரூப நானே
குறைவுதருஞ் சடூர்மியிலாச் சொரூப நானே
கூறுமரி சட்கமிலாச் சொரூப நானே
யுறுமிதயக் கிரந்தியிலாச் சொரூப நானே
யுள்ளுக்கு முள்ளான சொரூப நானே
செறிதேச காலமிலாச் சொரூப நானே
சின்மாத்ர மானபர சொரூப நானே. (29)

மனமுதலை யசைக்கின்ற சொரூப நானே
மாசற்ற சின்மயமாஞ் சொரூப நானே
யனகசிதா காயபர சொரூப நானே
யகிலசக தாகார சொரூப நானே
யெனையலதோ ரணுவுமிலாச் சொரூப நானே
யில்லையெனுஞ் சொல்லுமிலாச் சொரூப நானே
புனிதவகண் டாகார விருத்தி தன்னிற்
பொருந்தியிடும் பூரணமாஞ் சொரூப நானே. (30)

பூரணசின் மாத்திரமாஞ் சொரூப நானே
பொய்யுலக மெவையுமிலாச் சொரூப நானே
காரணகா ரியமிலதாஞ் சொரூப நானே
காலமொரு மூன்றுமிலாச் சொரூப நானே
சாரமறு சரீரமிலாச் சொரூப நானே
சரீரவபி மானமிலாச் சொரூப நானே
கோரமுறு காமமுதற் குற்ற மொன்றுங்
கூடாத பரப்பிரம சொரூப நானே. (31)

சலமுற்ற குணங்களிலாச் சொரூப நானே
சதசத்துக் கப்பாலாஞ் சொரூப நானே
யலைவுற்ற பந்தமிலாச் சொரூப நானே
யத்யந்த முத்தமதாஞ் சொரூப நானே
தொலைவற்ற சற்கனமாஞ் சொரூப நானே
துகளற்ற சிற்கனமாஞ் சொரூப நானே
நிலைபெற்ற சுககனமாஞ் சொரூப நானே
நீக்கமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானே. (32)

போக்குவர வொன்றுமிலாச் சொரூப நானே
போகின்ற தேசமிலாச் சொரூப நானே
சாக்கிரமே முதலுமிலாச் சொரூப நானே
சந்ததமுஞ் சாந்தமதாஞ் சொரூப நானே
நீக்கமற நிறைகின்ற சொரூப நானே
நிகழ்ச்சசி தாநந்த சொரூப நானே
வாக்குமன தொன்றுக்கு மெட்டா தான
வத்துவதாம் பரப்பிரம சொரூப நானே. (33)

சூனியமு மசூனியமு மிலாது நின்ற
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
யானியுமோர் பேறுமிலா தமர்ந்து நின்ற
வகண்டமதாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
யேனையுமோர் சுபமசுப மிலாது நின்ற
வேகமதாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
வானமுத லொருபொருளு மிலாது நின்ற
வத்துவதாம் பரப்பிரம சொரூப நானே. (34)

ஒன்றுடனே யிரண்டுமுதற் கணித மியாவு
மொன்றுாத பரப்பிரம சொரூப நானே
நின்றிடுமோர் சதசத்து மிலாம லெங்கு
நிறைவுற்ற பரப்பிரம சொரூப நானே
யன்றியுமே சமமசம மொன்று மின்றி
யமைவுற்ற பரப்பிரம சொரூப நானே
யென்றுமெலாப் பொருளுமிலா தேக மாக
விலங்கியிடும் பரப்பிரம சொரூப நானே. (35)

தொடருமொரு சங்கற்ப பேத மின்றித்
துச்சமிலாத் தூயபரப் பிரம நானே
நெடியபல விட்சேப லேச மின்றி
நிராவரண மானபரப் பிரம நானே
மடமைதரும் விவிதான்ம பேத மின்றி
மகத்தாகி நின்றபரப் பிரம நானே
கடபடமே முதலியதோ ரணுவு மின்றித்
களங்கமற நிறைந்த பரப்பிரம நானே. (36)

சருவவித சகத்துக்குஞ் சாட்சி யான
சத்தியஞா ஞநந்த சொரூப நானே
கருதியிடுங் கண்முதலாங் கரண மியாவுங்
கலவாத சின்மாத்ர சொரூப நானே
திருசியமா ஞாதுருஞா ஞதி யென்னுந்
திரிபுடியே தொன்றுமிலாச் சொரூப நானே
பரவியிடும் லட்சியலட் சணமே தொன்றும்
பற்றுத பரப்பிரம சொரூப நானே. (37)

கிளர்கிரியை யாவுக்கு மிதமாய் நின்றுங்
கேவலமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
வளர்வுமுதல் விகாரமிலா நிருவி கார
வத்துவதாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
தளர்வுதருந் துக்கசுகஞ் சற்று மின்றித்
தனியான பரப்பிரம சொரூப நானே
யளவுபடும் பொருளெவையு மணுவு மின்றி
யகண்டமதாம் பரப்பிரம சொரூப நானே. (38)

இகழ்வறவே வேதாந்த நடையுற் றோர்க்கிங்
கெளிதாகக் கிட்டியிடுஞ் சொரூப நானே
சகலவித வேதாந்த நூற்க ளாலுஞ்
சந்ததமுஞ் சோதிக்குஞ் சொரூப நானே
யகிலமகா மௌனத்தின் பலமாய் நின்ற
வாநந்த கனமான சொரூப நானே
பகருமனக் கிரந்திகளைச் சிதைக்கா நின்ற
பரசித்தாம் பரப்பிரம சொரூப நானே. (39)

போற்றியிடும் பரமசிவன் கருணை யாலே
பொருந்தியவென் சுவாநுபவ பாக்கி யத்தைத்
தோற்றியிட யாவர்க்கு மிதமாச் சொன்னேன்
றுகளறவே சொல்லியவிவ் வர்த்தந் தன்னை
யேற்றியநல் லன்புடனே யொருகா லேனு
மிதயத்திற் றிடமாகக் கேட்டு ணர்ந்தோன்
சாற்றியவஞ் ஞானமுத லியாவுந் தள்ளிச்
சந்ததமும் பரப்பிரம மாவ னன்றே. (40)

திகழுமுமா நாயகனுய்த் திடபோ தத்தைத்
தெரிவிக்கும் பரசிவனை யாரா தித்தப்
பகவனருட் கருணையினுற் பாவ மியாவும்
பற்றறவே தீர்ந்துமனச் சுத்தி பெற்றோ
ரகிலசக தான்மாவா யரூப மாகி
யகண்டசிதா காயமதாய் நிறைந்து நின்ற
சுககனமாம் பரசிவமே நாமென் றெண்ணிச்
சோகமெலாந் தீர்ந்துபர சிவமே யாவர். (41)

பன்னியவா பரமசிவன் கருணை சாராப்
பாதகர்க டேகாதி நாமென் றெண்ணி
மன்னியவன் ஞச்சிரம வபிமா னத்தான்
மயங்கிவெகு கன்மங்கள் செய்து சோர்ந்து
துன்னியிடும் விடயாசை கூர்ந்த லைந்து
துக்கிகளா யநவரதந் திரிவ ரென்றே
யன்னரிபு கருணையுட னிதாக னுக்கங்
ககண்டபர மார்த்தத்தை யருள்செய் தானல். (42)

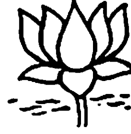
வேறு

அகிலமான சராசரத் தோற்றமு
மகண்டவேக ரசமென் றறைந்தது
நிகரில்சத்திய சிற்சுக பூரண
நிருமலப்பர நாமென் றுரைத்தது

மகிலநாயக னுய்ப்பர வித்தையா
மம்பிகைக்கனு கூலசொ ரூபனுய்த்
திகழுமாநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
தேவதேவ னகண்ட சொரூபமே. (43)

நான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 4-க்கு திருவிருத்தம் 222.

ஐந்தாவது

அனைத்தும் சசவிஷாணமென்றும் அவையெல்லாம் பிரமமென்றும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

சகலசரா சரசகமுஞ் சசவி ஷாண
சமமெனவே பரமசிவ னருளிச் செய்த
மிகவரிதா நிர்ணயமிங் குனக்குச் சொல்வேன்
மேவுமனத் தொருமையுட னிதனைக் கேளாய்
வெகுவிதமாய்க் காண்பனவுஞ் சசவி ஷாணம்
விசித்திரமாய்க் கேட்பனவுஞ் சசவி ஷாணம்
நிகிலமதாந் திருசியமுஞ் சசவி ஷாண
நிகழ்கின்ற திருக்கதுவுஞ் சசவி ஷாணம். (1)

பரவியவிண் வாயுவன னீர்மண் ணென்னும்
பஞ்சமகா பூதமுமே சசவி ஷாணம்
விரவியவப் பூதத்தால் விளைவ தான
வெகுவிதமாம் பௌதிகமுஞ் சசவி ஷாண
மருவுமனம் புந்தியகங் காரஞ் சித்த
மற்றுமுள தேசெவையுஞ் சசவி ஷாண
முருவமதாம் பிரமாண்ட மவற்றி லுள்ள
வுலகங்க ளுயிர்களெலாஞ் சசவி ஷாணம். (2)

புகல்சனனஞ் சரைமரண மாதி வ்யாதி
புண்ணியபா வங்களெலாஞ் சசவி ஷாண
மிகல்காமங் கோபமுட னுலோப மோக
மீனமத மச்சரமுஞ் சசவி ஷாண
மகிழ்வுதருந் தைரியமும் வெற்றி தோல்வி
மானமவ மானமுமே சசவி ஷாணந்
தகுகுருவு மாணவனு மன்னோர் செய்யத்
தகுமுபதே சாதிகளுஞ் சசவி ஷாணம். (3)

ஆதியொடு மத்தியமு மந்தந் தானு
மவனிவனீ முதலெவையுஞ் சசவி ஷாணம்
பூதமொடு பவிடியமும் வர்த்த மானப்
பொருளெவையு மெப்போதுஞ் சசவி ஷாணங்
காதலுறுந் தூலவுடல் சூக்க தேகங்
காரணமாந் தேகமெலாஞ் சசவி ஷாணஞ்
சாதமுறுங் காரியமு மற்று முள்ள
சகலமுமே சந்ததமுஞ் சசவி ஷாணம். (4)

மமதையுறும் பொக்கியமும் போகந் தன்னே
மருவியிடும் போத்தாவுஞ் சசவி ஷாணஞ்
சமமுடனே சந்தோடம் விசாரஞ் சாது
சங்கமுதற் சற்குணமுஞ் சசவி ஷாணம்
யமநியமா சனமுடனே யியற்றும் ப்ராண
யாமமுத லியோகமுமே சசவி ஷாண
மமர்விவித லட்சியலட் சணமுஞ் சித்த
மலேவதுமற் றலேயாதுஞ் சசவி ஷாணம். (5)

ஏதமனித் தாநித்த விவேக மாதி
யெனுநான்கு சாதனமுஞ் சசவி ஷாணம்
பேதமுற விருபத்து நான்க தாகப்
பேசியிடுந் தத்துவமுஞ் சசவி ஷாண
மோதியிடு முடன்மூன்று மவத்தை மூன்று
முபயவித விந்தியமுஞ் சசவி ஷாணம்
பூதமதன் பஞ்சகமும் விரிஞ்ச ணுதிப்
புகல்தேவ பஞ்சகமுஞ் சசவி ஷாணம். (6)

பலவிதவன் ஞச்சிரம மவற்றின் செய்கை
பயில்குலகோத் திரமெவையுஞ் சசவி ஷாண
நிலேமருவாப் போகேச்சை மோட்ச விச்சை
நிகழ்த்துமதன் சாதனமுஞ் சசவி ஷாணஞ்
சலனமுறுஞ் சசாதீய முதலாம் பேதஞ்
சாற்றுபரிச் சேதமுமே சசவி ஷாணந்
திலமளவு முதலியதாக் காணப் பட்ட
திருசியமுந் தெரிசனமுஞ் சசவி ஷாணம். (7)

சிந்தையினுற் பலவிதமாய் நினைக்கப் பட்டுச்
செறிகின்ற பொருளெவையுஞ் சசவி ஷாணம்
புந்தியினுற் பலவிதமா யுறுதிப் பட்டுப்
பொருந்தியிடும் பொருளெவையுஞ் சசவி ஷாணந்
தொந்தமுறும் வாக்காலே வசனிப் புற்றுத்
தொடர்கின்ற பொருளெவையுஞ் சசவி ஷாண
மிந்திரிய மெவையாலு முணரப் பட்ட
வெப்பொருளு மெப்போதுஞ் சசவி ஷாணம். (8)

வெகுவிதமாம் பூதங்கள் சசவி ஷாணம்
விசித்திரமாம் புவனங்கள் சசவி ஷாணஞ்
சகலவித தீர்த்தங்கள் சசவி ஷாணஞ்
சகலமதாந் தலங்களுமே சசவி ஷாண
மகிலமத தருமங்கள் சசவி ஷாண
மகிலமதாம் பலங்களுமே சசவி ஷாண
நிகிலவித வேதங்கள் சசவி ஷாண
நிகிலமதா நூற்களுமே சசவி ஷாணம். (9)

சருவமதா மவித்தையுமே சசவி ஷாணஞ்
சருவமதாம் வித்தையுமே சசவி ஷாணஞ்
சருவமதாம் பந்தமுமே சசவி ஷாணஞ்
சருவமதா முத்தியுமே சசவி ஷாணஞ்
சருவமதாங் காலமுமே சசவி ஷாணஞ்
சருவமதாங் கருமமுமே சசவி ஷாணஞ்
சருவமுணர் ஞானமுமே சசவி ஷாணஞ்
சருவத்தி னீசனுமே சசவி ஷாணம். (10)

சகலவித சீவருமே சசவி ஷாணஞ்
சகலத்தின் சங்கமுமே சசவி ஷாணஞ்
சகலவித துவிதமுமே சசவி ஷாணஞ்
சகலத்தி னுண்மையுமே சசவி ஷாணஞ்
சகலவித சாத்திரமுஞ் சசவி ஷாணஞ்
சாற்றுமதன் ரகசியமுஞ் சசவி ஷாணஞ்
சகலவித வேதாந்த சித்தாந் தங்கள்
சருவமுமே சந்ததமுஞ் சசவி ஷாணம். (11)

குறைவெனவே தள்பொருளுஞ் சசவி ஷாணங்
கூட்டியிடத் தகுபொருளுஞ் சசவி ஷாண
நிறைவெனவே நினேபொருளுஞ் சசவி ஷாண
நேயமதாய் நினேபொருளுஞ் சசவி ஷாணம்
பிறருடைய பொருளெவையுஞ் சசவி ஷாணம்
பின்றனது பொருளெவையுஞ் சசவி ஷாண
மறிவுறுமான் மானுன்ம விவேக மாதி
யகிலமுமே யநவரதஞ் சசவி ஷாணம். (12)

சருவமெனக் காண்பதுவுஞ் சசவி ஷாணஞ்
சத்தியமாய்த் தோற்றுவதுஞ் சசவி ஷாணம்
பிரியமதாய்ச் சொல்லுவதுஞ் சசவி ஷாணம்
பேணியதைக் கேட்பதுவுஞ் சசவி ஷாண
மருமையதா யோருவதுஞ் சசவி ஷாண
மயனுலகைப் படைப்பதுவுஞ் சசவி ஷாண
மரியுலகைக் காப்பதுவுஞ் சசவி ஷாண
மரனதனே யழிப்பதுவுஞ் சசவி ஷாணம். (13)

மேவுபுரா ணங்களெலாஞ் சசவி ஷாண
மிருதியிதி காசமெலாஞ் சசவி ஷாணம்
பாவனமா முபநிடதஞ் சசவி ஷாணம்
பலவிதமா நூற்பொருளுஞ் சசவி ஷாணஞ்
சீவபர சகமியாவுஞ் சசவி ஷாணஞ்
செறிகின்ற சம்சாரஞ் சசவி ஷாணங்
கேவலமாம் பரப்பிரம மொன்றே யென்றுங்
கெம்பீர மாகவுள வத்து மைந்தா. (14)

கோலமுறுஞ் சீவசக பரங்க ளாகக்
கூறியிடுந் துவிதமெலாஞ் சசவி ஷாணம்
போலவெறும் பொய்யாகு மென்று மெங்கும்
பூரணமாய் நின்றபரப் பிரம மொன்றே
காலமொரு மூன்றிலுமே நாச மின்றிக்
களங்கமிலாப் பரமார்த்த வத்து வென்னுஞ்
சாலவுமே ரகசியமா மிவ்வர்த் தத்தைச்
சலனமறக் கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவன். (15)

நரர்சுரர்க ளெல்லோர்க்கு மெவ்வி டத்து
நண்ணமிக வரிதாகிக் குய்ய மான
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யத்தைச்
சம்புவெனக் கருளியவா சாற்றக் கேளாய்
மருவுமகம் விருத்திக்கு விடய மாயு
மற்றுமிதம் விருத்திக்கு விடய மாயுந்
திருசியமா யெவையெவைதான் றோற்ற லாகுந்
தெரிவுற்ற வவையெல்லாம் பிரம ரூபம். (16)

தேகோக மென்றுணரு நினைவு தானே
தெரிவுற்ற வுட்கரண மென்ன லாகுந்
தேகோக மென்றுணரு நினைவு தானே
தியக்கமுறு சம்சார மென்ன லாகுந்
தேகோக மென்றுணரு நினைவு தானே
திரளுற்ற பீதியெலாஞ் செய்வ தாகுந்
தேகோக மெனுமந்த நினைவெப் போதுந்
தினையளவு மில்லையெலாம் பிரம ரூபம். (17)

தேகோக மென்றுணரு நினைவு தானே
தெரிவுற்ற சகலசக மென்ன லாகுந்
தேகோக மென்றுணரு நினைவு தானே
திடமுற்ற பந்தமெனச் செப்ப லாகுந்
தேகோக மென்றுணரு நினைவு தானே
திரளுற்ற துன்பமெனச் செப்பலாகுந்
தேகோக மெனுமந்த நினைவெப் போதுந்
திலமளவு மில்லையெலாம் பிரம ரூபம். (18)

தேகமக மென்றறியு மறிவு தானே
தெரிவற்ற வஞ்ஞான மென்ன லாகுந்
தேகமக மென்றறியு மறிவு தானே
திடவிதயக் கிரந்தியெனச் செப்ப லாகுந்
தேகமக மென்றறியு மறிவு தானே
திகழ்பாவா பாவமெனச் செப்ப லாகுந்
தேகமக மெனுமந்த வறிவெப் போதுந்
தினையளவு மில்லையெலாம் பிரமந் தானே. (19)

ஆகமக மென்றறியு மறிவு தானே
   யலையுற்ற மனதெனவே யறைய லாகு
மாகமக மென்றறியு மறிவு தானே
   யமர்மலின வாதனைக ளென்ன லாகு
மாகமக மென்றறியு மறிவு தானே
   யநந்தவித நரகமென வறைய லாகு
மாகமக மெனுமந்த வறிவெப் போது
   மணுவுமிலை யுள்ளதெலாம் பிரமந் தானே. (20)

ஆகமக மென்றறியும் புந்தி தானே
   யலைகின்ற சீவனென வறைய லாகு
மாகமக மென்றறியும் புந்தி தானே
   யளவுபடும் பரிச்சின்ன மென்ன லாகு
மாகமக மென்றறியும் புந்தி தானே
   யநந்தவித சோகமென வறைய லாகு
மாகமக மெனுமந்தப் புந்தி யென்று
   மணுவுமிலை யுள்ளதெலாம் பிரமந் தானே. (21)

ஆகமக மென்றறியும் புந்தி தானே
   யளவற்ற சங்கமென வறைய லாகு
மாகமக மென்றறியும் புந்தி தானே
   யமர்சனன சராமரண மென்ன லாகு
மாகமக மென்றறியும் புந்தி தானே
   யகிலமகா பாவமென வறைய லாகு
மாகமக மெனுமந்தப் புந்தி யென்று
   மணுவுமிலை யுள்ளதெலாம் பிரமந் தானே. (22)

ஆகமக மென்றறியும் புந்தி தானே
   யளவற்ற வமங்களமா வறைய லாகு
மாகமக மென்றறியும் புந்தி தானே
   யளவற்ற வாசையென வறைய லாகு
மாகமக மென்றறியும் புந்தி தானே
   யநந்தவித தோடமென வறைய லாகு
மாகமக மெனுமந்தப் புந்தியென்று
   மணுவுமிலை யுள்ளதெலாம் பிரமந் தானே. (23)

ஆகமக மென்றறியு நினைவு தானே
யகிலமகா மலமெனவே யறைய லாகு
மாகமக மென்றறியு நினைவு தானே
யளவற்ற சந்தேக மென்ன லாகு
மாகமக மென்றறியு நினைவு தானே
யனர்த்தமெலா மடைந்திடவோர் மூல மாகு
மாகமக மெனுமந்த நினைவெப் போது
மணுவுமிலை யுள்ளதெலாம் பிரமந் தானே. (24)

நினைவெதுவோ வதுதானே சீவ னாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே யீச னாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே சகமு மாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே மனது மாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே காம மாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே கரும மாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே துக்க மாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே யனைத்து மாமே. (25)

நினைவின்றி நிற்பதுவே யகண்ட மாகு
நினைவின்றி நிற்பதுவே நிட்டை யாகு
நினைவின்றி நிற்பதுவே ஞான மாகு
நினைவின்றி நிற்பதுவே மோட்ச மாகு
நினைவின்றி நிற்பதுவே சகச மாகு
நினைவின்றி நிற்பதுவே பிரம மாகு
நினைவின்றி நிற்பதுவே சிவமு மாகு
நினைவணுவு மில்லையெலாம் பிரமந் தானே. (26)

சங்கற்ப நினைவுகளுக் கணுவும் பேதஞ்
சார்வதிலை நினைவதுவே சங்கற்பங் காண்
சங்கற்ப மெதுவதுவே மகத்தா மோகஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே யாதிவி யாதி
சங்கற்ப மெதுவதுவே காமங் கோபஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே யத்தி யாசஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே தாபம் யாவுஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே சகல துன்பம். (27)

சங்கற்ப மெதுவதுவே மகத்தாந் தோடஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே மலங்கள் யாவுஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே காலந் தேசஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே நாநா ரூபஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே சகம யக்கஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே சீவ ரூபஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே யீச ரூபஞ்
சங்கற்ப மெதுவதுவே சகல ரூபம். (28)

சங்கற்ப மாத்திரமே மூலாஞ் ஞானஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே விவித பேதஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே சகல ஞானஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே சகல தொந்தஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே சகல கன்மஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே நரகஞ் சொர்க்கஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே பூதம் யாவுஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே புவனம் யாவும். (29)

சங்கற்ப மாத்திரமே தேக மாதி
சங்கற்ப மாத்திரமே சிரவ ணாதி
சங்கற்ப மாத்திரமே யான்ம சிந்தை
சங்கற்ப மாத்திரமே மற்றும் யாவுஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமெங் கெங்கே தோற்றுஞ்
சகசீவ பரங்களுமங் கங்கே தோற்றுஞ்
சங்கற்ப மாத்திரமே சற்று மில்லை
சத்தியமாச் சகலமுமே பிரம ரூபம். (30)

மனதுக்குஞ் சங்கற்பந் தனக்கும் பேத
மற்றணுவு மில்லைமனதே சகங்கள் யாவு
மனததுவே மகத்தான பகையா மற்று
மனததுவே மகத்தான பவமு மாகு
மனததுவே சன்மசரா மரண மாகு
மனததுவே மகத்தான துக்க மாகு
மனததுவே மகத்தான மலமு மாகு
மனததுவே காலமுத லெவையு மாமே. (31)

மனமதுவே சங்கற்ப விகற்ப மாகு
மனமதுவே புத்தியுமாஞ் சித்த மாகு
மனமதுவே யகங்கார மாகு மற்று
மனமதுவே பொதுவந்தக் கரண மாகு
மனமதுவே சீவனுமாம் பந்த மாகு
மனமதுவே கத்துருபோத் துருவு மாகு
மனமதுவே மண்ணுதக மனலு மாகு
மனமதுவே மருத்துமகல் விண்ணு மாமே. (32)

மனமதுவே சத்தமொடு பரிச மாகு
மனமதுவே ரூபமுட னிரத மாகு
மனமதுவே கந்தமெனத் தோற்ற லாகு
மனமதுவே யன்னமய கோச மாகு
மனமதுவே பிராணமய கோச மாகு
மனமதுவே மனோமயமாங் கோச மாகு
மனமதுவே விஞ்ஞான கோச மாகு
மனமதுவே யாநந்த கோச மாமே. (33)

மனமதுவே தூலமெனுந் தேக மாகு
மனமதுவே சூக்கமெனுந் தேக மாகு
மனமதுவே காரணமாந் தேக மாகு
மனமதுவே சாக்கிரமுங் கனவு மாகு
மனமதுவே தொந்தமிலாச் சுழுத்தி யாகு
மனமதுவே விசுவனெனத் தோற்ற லாகு
மனமதுவே தைசதனுய்த் தோற்ற லாகு
மனமதுவே பிராஞ்ஞனெனத் தோற்ற லாமே. (34)

மனமதுவே சமட்டியெனு மியாவு மாகு
மனமதுவே வியட்டியெனு மியாவு மாகு
மனமதுவே வெகுவிதமாந் தேவ ராகு
மனமதுவே விதிமுதலோம் மூர்த்தி யாகு
மனமதுவே தெரிவுற்ற பொருளு மாகு
மனமதுவே தெரியாத பொருளு மாகு
மனமதுவே சடசித்தா மெவையு மாகு
மனமதுவே தோற்றியவெத் துவித முங்காண். (35)

மனமதுதா னெப்போது மித்தை யாகு
மனதுமகேந் திரசால நிகரே யாகு
மனமதுதான் மலடியுடை மைந்த ஞகு
மனமதுதா ஞெருகாலு மிலவே யில்லை
மனமிலதாற் சங்கற்ப முதலு மில்லை
மனமிலதாற் குருசீடர் முதலு மில்லை
மனமிலதாற் சகசீவன் முதலு மில்லை
மஞேமயமாஞ் சருவமுமே பிரம ரூபம். (36)

மனமுமிலை மஞேமயமாஞ் சகசீ வாதி
மற்றுமொரு பொருளுமிலை யென்று மெல்லா
மனகசதா நந்தசிதா காய மான
வகண்டமதாம் பரப்பிரம சொரூப மேயா
மெனுமிதிலோ ரையமிலை சத்தி யந்தா
னெங்குமுள பரமசிவ னறியச் சொன்னே
னனியுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த் தத்தை
நன்ருகக் கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவன். (37)

சுத்தமுறும் வேதாந்த விசாரத் தாலுஞ்
சுகநல்கும் பரமசிவ பத்தி யாலும்
வித்தமுத லேடணையை விடுத லாலும்
விமலமதாம் பரமசிவத் தியானத் தாலும்
முத்திதரும் பரப்பிரம ஞான முண்டாய்
மொழிந்தமன முபசாந்தி மேவு மன்றி
சத்தமிகுங் குதர்க்கமுத லெவைக ளாலுஞ்
சாந்திதனை மேவாது மனதெப் போதும் (38)

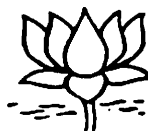
திருசியமே தொன்றுமிலாத் திருக்கே யாகித்
தியங்குமஞே விகற்பமிலா நிலைநின் ருேர்க்கு
மருவியிடு நனவுகனுச் சுழுத்தி யில்லை
மரணமிலை யுய்வதிலை மற்ருென் றில்லை
பிரிவறவே மனதுவெறி திருக்கு நிட்டைப்
பெருமையினை யென்சொல்வோ மென்றிவ் வண்ணம்
பரிவுடனே ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குப்
பரமார்த்த வுறுதியினைப் பகர்ந்தா னன்றே. (39)

வேறு

சகலமான சராசரத் தோற்றமுஞ்
சசவிஷாண சமானமென் றேதலுந்
துகளதாகிய சொப்பனம் போலவே
தொடர்மனோமய மாயெங்குந் தோற்றிய
வகிலசீவ பரேச சகங்களு
மகண்டமாம்பர ரூபமென் றேதலு
மிகழ்விலாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மீசன்றன் பரிபூரண ரூபமே. *(40)*

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 5-க்கு திருவிருத்தம் -262

ஆறுவது

பிரமதீர்த்த ஸ்நானமும் பிரமமந்திரமும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

தீனதயா பரகுருவே நித்த மெந்தத்
  தீர்த்தத்தி னீதான மாடு கின்றாய்
*தானமதன் சொரூபந்தா னெவித மாகுந்
  தானத்துக் குரியமகா மந்தி ரந்தா
ஞானதெவை யதற்குரிய தர்ப்ப ணந்தா
  னமைவதெவை யோமந்தா னெவித மாகு
நீநலமா யிவையெல்லா மருள்வா யென்ற
  நிதாகற்கு ரிபுமுனிவ னிகழ்த்த லானான். (1)

பூரணமா யான்மாவுக் கபின்ன மாகப்
  பொருந்துபரப் பிரமமெனுந் தீர்த்தத் தின்கண்
சாரமதா யெப்போதுந் தான மாடல்
  சகலத்தின் மேலான தான மாகுந்
தீரமிகும் புத்திரனே யிதனை யன்றித்
  தீர்த்தமெதி லாடலுமே தான மன்று
பேரறிவாம் பரப்பிரம தீர்த்தத் தின்கட்
  பேதமற நானென்று மாடு கின்றேன். (2)

நிகழுமகம் பிரமாஸ்மி யென்று ரத்த
  நிச்சயமே மேலான தான மைந்தா
பகருமிதன் சொரூபத்தை விசால மாகப்
  பரமசிவ னருளியவா பகரக் கேளா
யகமனிசம் பரப்பிரம சொரூப மானே
  னகஞ்சச்சி தாநந்த சொரூப மானே
னகமனிசம் பரமசிவ சொரூப னென்று
  மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் தானம். (3)

---

*(தானமென்பது-நீராடல்)

அகமனிசங் கேவலமாம் பரசொ ரூப
னகமனிசங் கேவலமாஞ் சாந்த ரூப
னகமனிசங் கேவலமா நித்த ரூப
னகமனிசங் கேவலமாஞ் சுத்த ரூப
னகமனிசங் கேவலமாம் புத்த ரூப
னகமனிசங் கேவலமா முத்த ரூப
னகமனிசம் பரப்பிரம சொரூப னென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் தானம். (4)

அகமனிச நிமலான்ம சொரூப மானே
னகமனிச நிரந்தரமாஞ் சொரூப மானே
னகமனிச நிட்களமாஞ் சொரூப மானே
னகமனிச நிட்கிரிய சொரூப மானே
னகமனிச நிரஞ்சனமாஞ் சொரூப மானே
னகமனிச நிராமயமாஞ் சொரூப மானே
னகமனிசம் பரப்பிரம சொரூப னென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் தானம். (5)

அகமனிச நிருமலமாஞ் சொரூப மானே
னகமனிச நிராவரண சொரூப மானே
னகமனிச நிரவயவ சொரூப மானே
னகமனிச நிர்க்குணமாஞ் சொரூப மானே
னகமனிசஞ் சருவான்ம சொரூப மானே
னகமனிசம் சருவமிலாச் சொரூப மானே
னகமனிசம் பரப்பிரம சொரூப னென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் தானம். (6)

அகமனிச மகந்தையிலாச் சொரூப மானே
னகமனிச மிதந்தையிலாச் சொரூப மானே
னகமனிசஞ் சங்கமிலாச் சொரூப மானே
னகமனிசம் பங்கமிலாச் சொரூப மானே
னகமனிசந் துரியமதாஞ் சொரூப மானே
னகந்துரியா தீதபர சொரூப மானே
னகமனிசம் பரப்பிரம சொரூப னென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் தானம். (7)

அகமகில விகற்பமிலாச் சொரூப மானே
    னகமாதி யந்தமிலாச் சொரூப மானே
னகமனிய மொன்றுமிலாச் சொரூப மானே
    னகமென்று மளவுபடாச் சொரூப மானே
னகமகில பூரணமாஞ் சொரூப மானே
    னகமகில காரணமாஞ் சொரூப மானே
னகமனிசம் பரப்பிரம சொரூப னென்னு
    மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் தானம். (8)

அகமகில பூரணவா நந்த மானே
    னகமபரிச் சின்னமகா நந்த மானே
னகமனிச நிமலபரா நந்த மானே
    னகமனிச நிரதிசயா நந்த மானே
னகமனிசஞ் சதாநந்த கனமே யானே
    னகமனிசஞ் சிதாநந்த கனமே யானே
னகமனிசம் பரப்பிரம மானே னென்னு
    மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் தானம். (9)

அகமுண்மை மாத்திரமாஞ் சொரூப மானே
    னகமுணர்வு மாத்திரமாஞ் சொரூப மானே
னகமின்ப மாத்திரமாஞ் சொரூப மானே
    னகமேக மாத்திரமாஞ் சொரூப மானே
னகமசல மாத்திரமாஞ் சொரூப மானே
    னகமான்ம மாத்திரமாஞ் சொரூப மானே
னகம்பிரம மாத்திரமாஞ் சொரூப னென்னு
    மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் தானம். (10)

அகமனிச மகாகாய சொரூப மானே
    னகமனிச மகத்தான சொரூப மானே
னகமனிசஞ் சிதாகாய சொரூப மானே
    னகமனிசஞ் சிற்கனமாஞ் சொரூப மானே
னகமனிசம் பராகாய சொரூப மானே
    னகமனிசம் பரமான்ம சொரூப மானே
னகமனிசம் பரப்பிரம சொரூப னென்னு
    மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் தானம். (11)

அகமனிச முடல்பொறிக ளுயிர்க ளுள்ள
மகங்கார மாதியிலாச் சொரூப மானே
னகமனிச மறிவுற்ற நாம ரூப
மணுவுமிலா வத்துவித சொரூப மானே
னகமணுவும் பந்தமிலா நித்த முத்த
மாகுமகண் டைகரச சொரூப மானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூப னென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் தானம். (12)

அகமனிசந் தேகமுத லஞ்ஞா னுந்த
மனைத்துக்கும் விலட்சணமாஞ் சொரூப மானே
னகமனிச மனவாக்குக் கெட்டா தான
வத்துவிதா கண்டபர சொரூப மானே
னகமகில வாதார மாகி நின்று
மதன்சங்க மணுவுமிலாச் சொரூப மானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூப னென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் தானம். (13)

அகமனிச மறிவுற்ற திருசி யங்க
ளனைத்துக்கு மதீதபர சொரூப மானே
னகமனிச மறைமுடியா லறியத் தக்க
வான்மாவுக் கபின்னபர சொரூப மானே
னகமனிய மணுவுமிலா தகமே யாக
வமர்கின்ற வகண்டபர சொரூப மானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூப னென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் தானம். (14)

அகமகில ரிதயத்து மிருந்த வற்றை
யிசைக்கினுமே யசஞ்சலமாஞ் சொரூப மானே
னகமகில பூதமொடு பௌதி கங்க
ளமர்சீவ ராதியிலாச் சொரூப மானே
னகமகில காலமொடு தேசம் வத்து
வனைத்துமிலா வத்துவித சொரூப மானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூப னென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் தானம். (15)

இந்தவிதம் பரப்பிரம தீர்த்தத் தின்க
ணெளிதாக வியற்றியிடுந் தானஞ் சொன்னேன்
மைந்தவிதை மகிழ்வுடனே யொருகா லேனு
மயக்கமறக் கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவன்
பந்தமறு பரப்பிரம மந்தி ரத்தைப்
பரமசிவன் பகர்ந்தவணம் பகரக் கேளாய்
சந்ததமுஞ் சகலமகா மந்தி ரத்துஞ்
சாலவுமிம் மந்திரமே சார மாகும். (16)

அகமனிசஞ் சத்தான பிரம மானே
னகமனிசஞ் சித்தான பிரம மானே
னகமனிசஞ் சுகமான பிரம மானே
னகமனிசஞ் சுத்தமதாம் பிரம மானே
னகமனிச மத்துவிதப் பிரம மானே
னகமனிச மகண்டபரப் பிரம மென்னு
மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்ச யந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்தி ரங்காண். (17)

அகமகில காரணமாம் பிரம மானே
னகமகில பூரணமாம் பிரம மானே
னகமகில விலட்சணமாம் பிரம மானே
னகமனிய மணுவுமிலாப் பிரம மானே
னகமகமா யமர்கின்ற பிரம மானே
னகமனிச மகண்டபரப் பிரம மென்னு
மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்ச யந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்தி ரங்காண். (18)

அகமனிச மாயையிலாப் பிரம மானே
னகமாயா விகாரமிலாப் பிரம மானே
னகமனிச மவித்தையிலாப் பிரம மானே
னகமவையின் விகாரமிலாப் பிரம மானே
னகமிருமை யெவையுமிலாப் பிரம மானே
னகமென்று மேகபரப் பிரம மென்னு
மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்ச யந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்தி ரங்காண். (19)

அகமனிசஞ் சற்கனமாம் பிரம மானே
னகமனிசஞ் சன்மயமாம் பிரம மானே
னகமனிசஞ் சிற்கனமாம் பிரம மானே
னகமனிசஞ் சின்மயமாம் பிரம மானே
னகமனிசஞ் சுககனமாம் பிரம மானே
னகமனிசஞ் சூக்கபரப் பிரம மென்னு
மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்ச யந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்தி ரங்காண். (20)

அகமனிச நித்தபரப் பிரம மானே
னகமனிசஞ் சுத்தபரப் பிரம மானே
னகமனிசம் புத்தபரப் பிரம மானே
னகமனிச முத்தபரப் பிரம மானே
னகமனிச மமலபரப் பிரம மானே
னகமனிச மகண்டபரப் பிரம மென்னு
மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்ச யந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்தி ரங்காண். (21)

அகமனிசம் பிரஞ்ஞான சொரூப மானே
னகமனிசம் பரமான்ம சொரூப மானே
னகமனிசம் பரமசிவ சொரூப மானே
னகமனிசம் பரிசுத்த சொரூப மானே
னகமனிசம் பராற்பரமாஞ் சொரூப மானே
னகமனிசம் பரப்பிரம சொரூப னென்னு
மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்ச யந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்தி ரங்காண். (22)

அகமனிச நிரஞ்சனமாஞ் சொரூப மானே
னகமனிச நிர்க்குணமாஞ் சொரூப மானே
னகமனிச நிராவரண சொரூப மானே
னகமனிச நிட்கிரிய சொரூப மானே
னகமனிச நிராமயமாஞ் சொரூப மானே
னகநிமல பரப்பிரம சொரூப னென்னு
மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்ச யந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்தி ரங்காண். (23)

அகமனிசஞ் சங்கமிலாச் சொரூப மானே
னகமனிசஞ் சாந்தபர சொரூப மானே
னகமனிசம் பங்கமிலாச் சொரூப மானே
னகமனிசம் பரமார்த்த சொரூப மானே
னகமனிசம் பாசமிலாச் சொரூப மானே
னகமனிசம் பரப்பிரம சொரூப னென்னு
மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்ச யந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்தி ரங்காண். (24)

அகமகில சகசீவ பரமாய் நின்று
மப்பேத மணுவுமிலாச் சொரூப மானே
னகமகில வேதமுடி நூல்க ளாலு
மறியுமகண் டைகரச சொரூப மானே
னகமனிசஞ் சத்தியசிற் சுகமாய் நின்ற
வத்துவித பரப்பிரம சொரூப னென்னு
மகமிலகம் பிரமாஸ்மி நிச்ச யந்தா
னனைத்துக்கு மேலான மந்தி ரங்காண். (25)

நிகரிலகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரத்தை
நித்தமுமே யாதரவா யிடை விடாமல்
வெகுகால பரியந்தஞ் செபித்துக் கொண்டே
விமலபர ஞானத்தைப் பழகல் வேண்டு
மகிழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
மகத்தான பாவமெலா நாசஞ் செய்யுந்
துகளிலகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
றுவிதத்தால் வருந்துயரை நாசஞ் செய்யும். (26)

புகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
பொய்யான பேதமெலா நாசஞ் செய்யுந்
திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
றிடசிந்தா ரோகமெலா நாசஞ் செய்யு
மகிழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
மனதிலுள வியாதியெலா நாசஞ் செய்யும்
பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
பலவாதி வியாதிகளை நாசஞ் செய்யும். (27)

நிகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
　　னினைவுற்ற சோகமெலா நாசஞ் செய்யு
மகலுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
　　னகத்திலுள காமமெலா நாசஞ் செய்யுந்
திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
　　றிரளுற்ற கோபமெலா நாசஞ் செய்யு
மிகவுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
　　மேவியசங் கற்பமெலா நாசஞ் செய்யும். (28)

பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
　　பலவிதமாஞ் சிந்தைகளை நாசஞ் செய்யு
மகலுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
　　னகமென்னுந் துயரையெலா நாசஞ் செய்யு
மிகழ்விலகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
　　னிதுவென்னுந் துயரையெலா நாசஞ் செய்யுந்
திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
　　றிருசியமாம் யாவையுமே நாசஞ் செய்யும். (29)

அமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
　　னஞ்ஞான மனைத்தையுமே நாசஞ் செய்யு
மமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
　　னவிவேக மனைத்தையுமே நாசஞ் செய்யு
மமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
　　னபிமான மனைத்தையுமே நாசஞ் செய்யு
மமலவகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
　　னரந்தைமிகும் பவத்தையெலா நாசஞ் செய்யும். (30)

திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
　　றேகத்தின் றோடமெலா நாசஞ் செய்யு
மிகழ்விலகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
　　னிந்திரிய தோடமெலா நாசஞ் செய்யு
மகிழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
　　மனமுதலின் றோடமெலா நாசஞ் செய்யும்
பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
　　பலகோடி தோடமுமே நாசஞ் செய்யும். (31)

ஏற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
னெந்திரதந் திரமெல்லா நாசஞ் செய்யுந்
தேற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
றிட்டமதிட் டங்களெலா நாசஞ் செய்யு
மாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
னசத்தான மயக்கமெலா நாசஞ் செய்யுந்
தோற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
ரேன்றியவெத் துவிதமுமே நாசஞ் செய்யும். (32)

போற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
பூதங்க ளனைத்தையுமே நாசஞ் செய்யுந்
தோற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
றொடர்புவன மியாவையுமே நாசஞ் செய்யு
மாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
னுன்மவுணர் வனைத்தையுமே நாசஞ் செய்யுஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
சகசீவ பரமெவையு நாசஞ் செய்யும். (33)

சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
சந்ததமாந் தியானத்தைச் சாரப் பண்ணுஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
சவிகற்ப சமாதியினைச் சாரப் பண்ணுஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
சகலவிகற் பமுமற்ற சமாதி நல்குஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
சலனமிலா வபரோட்ச ஞான நல்கும். (34)

நிகரிலகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
னிகழ்சத்வா பத்தியெனும் பூமி நல்கு
மிகழ்விலகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
னிசைத்தவசஞ் சத்தியெனும் பூமி நல்கும்
பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
பதார்த்தாபா வனையென்னும் பூமி நல்குந்
துகளிலகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தான்
றுரியகையென் றேதியநற் பூமி நல்கும். (35)

அனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
னமலான்ம ஞானத்தை விளக்கு விக்கு
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
னமலான்ம லோகத்தின் செயத்தை நல்கு
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
னதிசயமா மான்மசுகந் தனையே நல்கு
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
னகண்டமதா மோட்சசுக மளிக்கு மன்றே. (36)

அரியவகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரத்துக்
கதிசயமா மந்திரமே யொன்று மில்லை
பரவுமெழு கோடிமகா மந்தி ரந்தான்
பலகோடி சன்மங்க டருவ தன்றி
மருவியிடுஞ் சன்மங்கண் மாற்று தென்று
மற்றதனு லனைத்துக்கு மேலா கின்ற
துரிசிலகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரத்தைத்
தொடர்ந்தகில மந்திரமுந் தொலைக்க வேண்டும். (37)

பலவிதமா மந்திரமுந் தூரத் தள்ளிப்
பயிலுமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரத்தை
நிலையுறவே யாதரவா யிடை விடாம
னித்தமுமே முமுட்சுவெலாம் பழகல் வேண்டுஞ்
சலனமிலாப் பழக்கத்தான் ஞான மோட்சஞ்
சகலமுமே சடிதியினிற் சித்தி யாகுந்
தலைமையுறும் பரமசிவன் சரணந் தொட்டுத்
தத்துவமாய் நவில்கின்றேன் சங்கை யில்லை (38)

சகலமதாம் வேதத்தும் வேதாந் தத்துஞ்
சகலவிதி காசத்துஞ் சாத்தி ரத்தும்
மிகவுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த் தத்தை
மெய்யுணர்வா நந்தகன மான வீச
னகிலர்க்கு மிதமாக வென்னி டத்தே
யருளியவா நிதாகநினக் கருளிச் செய்தேன்
புகலுமிதை யாதரவாக் கேட்டுணர்ந் தோன்
பூரணமாம் பரப்பிரம மாவ னன்றே. (39)

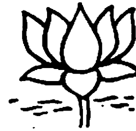
கற்பிதமாய்க் காண்பதெலா மென்றும் பொய்யே
களங்கமிலாப் பரமசிவ மொன்றே மெய்யாந்
துர்ப்பலமா மனவாக்குப் பொறிக ளொன்றுற்
றொடரவொணுப் பேரறிவா நந்த மான
தற்பரமே யகமென்னும் புந்தி தானே
தகுமோட்ச காரணமீ துறுதி யென்றே
நிர்ப்பயமாய் ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கு
நீராடன் மந்திரமு நிகழ்த்தி னுல். (40)

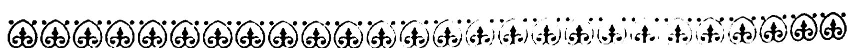
வேறு

நிருவிகார நிரஞ்சன நிர்க்குண
நித்தநிட்கள நின்மல மாகிய
பிரிவில்சத்திய சிற்சுக பூரண
பிரமநானெனப் பேசிய தானமு
மருவகம்பிர மாஸ்மி யெனச்சொலு
மாசின்மந்திர மும்மற்றி யாவுமே
பரமவாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
பரசிவன்பரி பூரண ரூபமே. (41)

ஆருவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 6க்கு திருவிருத்தம் - 303

ஏழாவது

பிரமதர்ப்பணமும் பிரமவோமமும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

சதாமருவுந் தானமொடு மந்தி ரத்தைச்
சகலர்க்கு மிதமாக முந்து மோத்தி
னிதாகநினக் கருள்செய்தே னிந்த வோத்தி
னித்தியமாந் தருப்பணமோ டோமந் தன்னை
யுதாரமதாய்ப் பரமசிவன் சொனவாச் சொல்லே
னுலகத்தும் வேதத்துஞ் சாத்தி ரத்தும்
நிதானமுடை யிவையரிதா மிவ்வர்த் தத்தை
நிலையுடைய மனதுடனே நின்று கேளாய். (1)

ஒருக்காலும் பிரபஞ்ச மோரி டத்து
மோரணுவு முண்மையதா யிலவே யில்லை
திருக்கான பரப்பிரம மாத்தி ரந்தான்
றிரமாக வெப்போது மிருப்ப தென்றே
யிருக்காதி வேதமுடி வனைத்தி னுலு
மியம்பியசிற் பரப்பிரம நானே யென்று
தருக்காதி யுதவியினு லுறுதிப் பட்ட
தகுபிரம நிச்சயமே தருப்பணங் காண். (2)

சகலபரி பூரணமாம் பிரம நானே
சத்தியஞா னுநந்தப் பிரம நானே
யகிலவலவதிட் டானபரப் பிரம நானே
யன்னியமோ ரணுவுமிலாப் பிரம நானே
நிகரில்சிதா காயபரப் பிரம நானே
நிமலான்மா காரபரப் பிரம நானே
யிகழுமுரு வெவையுமிலாப் பிரம நானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங் காண். (3)

சோகமிலாச் சுககனமாஞ் சொரூப நானே
சுத்தமதாம் பரமான்ம சொரூப நானே
யாகுமொரு விகற்பமிலாச் சொரூப நானே
யத்துவித வாநந்த சொரூப நானே
மோகமிலாப் பரிசுத்த சொரூப நானே
மூதுணர்வாம் பரஞ்சோதி சொரூப நானே
யேகமதாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங் காண். (4)

உவமையிலா வொன்ருன சொரூப நானே
யொன்றென்னுங் கணிதமுருச் சொரூப நானே
விவிதமிலா விமலபர சொரூப நானே
விண்ணிலுமே நுண்ணியதாஞ் சொரூப நானே
தவிர்தலிலாத் தற்பரமாஞ் சொரூப நானே
தகுசத்தா மாத்திரமாஞ் சொரூப நானே
யெவையுமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானே
யெனும்மிரம நிச்சயமே தருப்பணங் காண். (5)

சொல்லுமொரு பொருளுமிலாச் சொரூப நானே
சும்மாவே யிருக்கின்ற சொரூப நானே
கல்லெனவே யசைவற்ற சொரூப நானே
காண்பானுங் காட்சியுமில் சொரூப நானே
யல்லலிலா வகண்டசுக சொரூப நானே
யயலற்ற பரமோட்ச சொரூப நானே
யெல்லையிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங் காண். (6)

சதாநந்த மயமான சொரூப நானே
சந்ததமுஞ் சாந்தபர சொரூப நானே
சிதாநந்த மயமான சொரூப நானே
சின்மயமாம் பரமசிவ சொரூப நானே
யுதாரபரி பூரணமாஞ் சொரூப நானே
யொன்ருலு முன்னவொணுச் சொரூப நானே
யெதாகினுமோ ரணுவுமிலாச் சொரூப நானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங் காண். (7)

நிருமலமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
நிருபம்மாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
நிரஞ்சனமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
நிரவயவ பரப்பிரம சொரூப நானே
நிட்களமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
யிருமையிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங் காண். (8)

சாட்சியமா யொருபொருளு மிலாமை யாலே
சாட்சியெனுந் தன்மையிலாச் சொரூப நானே
காட்சியுடன் காண்பானு மிலாமை யாலே
கலக்கமிலாச் கேவலமாஞ் சொரூப நானே
மோட்சமுடன் பந்தமுமே யிலாமை யாலே
மொழியுமொரு விசேடமிலாச் சொரூப நானே
யீட்சணமே முதலிலதாஞ் சொரூப நானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங் காண். (9)

உடல்பொறிக ளுயிர்கண்மனம் புந்தி சித்த
மோங்குமகங் காரமிலாச் சொரூப நானே
மடமையதன் காரியமா நாம ரூப
மயலணுவு மருவாத சொரூப நானே
படருமனோ வாக்குகளுக் கெட்டா தான
பங்கமிலாச் சைதன்ய சொரூப நானே
யிடரில்பரா நந்தகன சொரூப நானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங் காண். (10)

சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சொரூப நானே
சலனமிலா வேகான்ம சொரூப நானே
நித்தியமா நிருவாண சொரூப நானே
நிறைவுற்ற மகாமௌன சொரூப நானே
யுத்தமமாந் துரியபர சொரூப நானே
யோய்ந்ததுரி யாதீத சொரூப நானே
யித்தனையு மிலாதபர சொரூப நானே
யெனும்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங் காண். (11)

சனனமுதல் விகாரமிலாச் சொரூப நானே
சஞ்சலமாங் கிரியையிலாச் சொரூப நானே
நனவுகனுச் சுழுத்தியிலாச் சொரூப நானே
நவில்விசுவ ஞுதியிலாச் சொரூப நானே
பனுவுபுர மூன்றுமிலாச் சொரூப நானே
பரசீவ சகங்களிலாச் சொரூப நானே
யநவரதம் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றமர்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங் காண். (12)

சந்ததமுஞ் சன்மாத்ர சொரூப நானே
சலனமிலாச் சின்மாத்ர சொரூப நானே
தொந்தமிலாச் சுகமாத்ர சொரூப நானே
துவிதமிலா வத்துவித சொரூப நானே
பந்தமிலாப் பரமுத்த சொரூப நானே
பரமசிதா காயபர சொரூப நானே
யந்தமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றமர்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங் காண். (13)

அதுவிதுநீ நான்முதலாய்க் காண்ப வெல்லா
மணுவுமிலை யணுவுமிலை யணுவு மில்லை
யெதுவெதுதான் றிருசியமா யெங்கே யெங்கே
யெவ்விதமாய்த் தோற்றினுமத் தோற்ற மெல்லாந்
திதமருவுந் திருக்கான பிரம மேயாந்
திலமளவு மையமிலை சத்தி யந்தா
னிதமனைய பரப்பிரம நானே யென்று
நிகழ்பிரம நிச்சயமே தருப்பணங் காண். (14)

இவ்விதமே பரப்பிரம தருப்ப ணத்தை
யெல்லோர்க்கு மிதமாக விசைத்தேன் மைந்தா
செவ்வியதா மிப்பொருளை யொருகா லேனுஞ்
சிரத்தையுடன் கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவ
னவ்விதமே பரமசிவ னருளிச் செய்த
வதிசயமாம் பரப்பிரம வோமந் தன்னைத்
திவ்வியமா நிதாகவினி யுனக்குச் சொல்வேன்
றியங்கியிடா மனதுடனே திருந்தக் கேளாய். (15)

அகமனிசம் பரப்பிரம சொரூப மானே
னகமனிசம் பரமான்ம சொரூப மானே
னகமனிசம் பரமசிவ சொரூப மானே
னகமனிசம் பராற்பரமாஞ் சொரூப மானே
னகமனிசம் பரமசுக சொரூப மானே
னகமனிசம் பரிபூன்ற சொரூப மானே
னகமனிசம் பிரஞ்ஞான சொரூப னென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (16)

நிருமலமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னித்தியமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
பரவியதாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
பரிசுத்த பரப்பிரம சொரூப மேநான்
பிரிவுபெறுப் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
பிரணவார்த்த பரப்பிரம சொரூப மேநா
னருவமதாம் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (17)

சதாநந்த பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சாந்தமதாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சிதாநந்த பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னுதாரமதாம் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னோர்வடிவாம் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னதாகியநற் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (18)

கருதவொணுப் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
களங்கமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னுருவமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னுணர்வுருவாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
கிரியையிலாப் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
கேவலமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னருவமதாம் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (19)

அகமென்றுந் தேகமலன் பொறிக ளல்ல
னகமென்றும் பிராணனலன் மனது மல்ல
னகமென்றும் புத்தியலன் சித்த மல்ல
னகமென்று மாங்காரந் தானு மல்ல
னகமென்று மிதன்மூலாஞ் ஞான மல்ல
னகநனவு கனவுதுயி லடைந்தோ னல்ல
னகமென்று மெவைக்கும்விலட் சணமே யென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (20)

அகமென்றுந் தூலமுத லுடன் மூன்றல்ல
னகம்விசுவ ஞுதியபி மானி யல்ல
னகமென்று மன்னமய மாதி யல்ல
னகமென்று மவையினபி மானி யல்ல
னகமென்று மறைந்தவையின் றிரளு மல்ல
னகநாம ரூபங்க ளெவையு மல்ல
னகமென்று மெவைக்கும்விலட் சணமே யென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (21)

ஓதியுணர் சிரவணமு மெனக்கிங் கில்லை
யூகமுறு மனனமுமே யெனக்கிங் கில்லை
பேதமிலாத் தியானமுமே யெனக்கிங் கில்லை
பிரிவற்ற சமாதியுமே யெனக்கிங் கில்லை
யேதமிலா ஞானமுமே யெனக்கிங் கில்லை
யிருமையிலா முத்தியுமே யெனக்கிங் கில்லை
யாதியிலாப் பரப்பிரம நானே யென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (22)

சுகதமுதற் பேதங்கண் மூன்று மில்லை
சூக்கமகா பூதங்க ளைந்து மில்லை
புகன்மனது முதலியவோர் நான்கு மில்லை
பூதமுதற் காலங்கண் மூன்று மில்லை
விகலமுறு குணங்களொரு மூன்று மில்லை
விதிமுதலா மூர்த்தியொரு மூன்று மில்லை
யகமனிசம் பரப்பிரம சொரூப னென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (23)

வேதங்க ளனைத்துமிலை நூற்க ளில்லை
விளம்பியவவ் வேதாதிப் பொருளு மில்லை
பூதங்க ளனைத்துமிலை யப்பூ தத்தாற்
பொருந்துவதாஞ் சரமசர மெவையு மில்லை
பேதங்க ளனைத்துமிலை யப்பே தத்தாற்
பின்னமெனப் பேசியிடும் பொருளு மில்லை
யாதங்க மற்றபர நானே யென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (24)

அகிலவித தத்துவமு மசத்தே யாகு
மகிலவித வுலகமுமே யசத்தே யாகு
மகிலவித வன்னமுமே யசத்தே யாகு
மகிலவித வாச்சிரம மசத்தே யாகு
மகிலவித நாமங்க ளசத்தே யாகு
மகிலவித ரூபங்க ளசத்தே யாகு
மகிலமிலாப் பரப்பிரம நானே யென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (25)

சுருதியுணர் ஞானமுமே யசத்தே யாகுஞ்
சூக்குமநூன் ஞானமுமே யசத்தே யாகுஞ்
சருவவித தீர்த்தமுமே யசத்தே யாகுஞ்
சகலதவந் தானமுமே யசத்தே யாகுஞ்
குரவனொடு சீடனுமே யசத்தே யாகுங்
குருசொல்லு மந்திரமு மசத்தே யாகு
மருவமதாம் பரப்பிரம நானே யென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (26)

தொந்தமுற நினைப்பவெலா மசத்தே யாகுந்
துவிதமதாய்க் காண்பவெலா மசத்தே யாகும்
பந்தமுறு தேகமுத லசத்தே யாகும்
பலவிதமாஞ் சீவர்களு மசத்தே யாகுஞ்
சிந்தையுறும் போகமெலா மசத்தே யாகுஞ்
செறிகின்ற வினைகளெலா மசத்தே யாகு
மந்தமிலாப் பரப்பிரம நானே யென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (27)

வித்தரமாய் விளம்புவது மசத்தே யாகும்
விருப்பமுடன் கேட்பதுவு மசத்தே யாகுஞ்
சத்தியமாய்ப் பார்ப்பதுவு மசத்தே யாகுஞ்
சஞ்சலமா யுணருவது மசத்தே யாகு
மெத்திரமாய்த் தோற்றுவது மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாந் திருசியமு மசத்தே யாகு
மத்தமிலாப் பரப்பிரம நானே யென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (28)

குறைவற்ற பரப்பிரம மான வென்னிற்
குறுக்குநெடுக் கானவெலா மசத்தே யாகுங்
கறையற்ற பரப்பிரம மான வென்னிற்
காரியகா ரணமெல்லா மசத்தே யாகு
மறைவற்ற பரப்பிரம மான வென்னின்
மயங்கியிடுந் தோற்றமெலா மசத்தே யாகு
மறிவுற்ற தெவையுமிலாப் பரநா னென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (29)

சருவமொடு கிஞ்சிலுமே யசத்தே யாகுஞ்
சஞ்சலமாஞ் சுகதுக்க மசத்தே யாகும்
புரணமொடு பரிச்சின்ன மசத்தே யாகும்
புண்ணியபா வங்களெலா மசத்தே யாகு
மருவுசெய மபசெயமு மசத்தே யாகு
மகிழுமிலா பாலாப மசத்தே யாகு
மருவமதாம் பரப்பிரம நானே யென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (30)

சித்தமுத லெப்பொருளு மசத்தே யாகுஞ்
சிறுமைதரும் பகுதியுமே யசத்தே யாகும்
வித்தரமாம் வித்தையெலா மசத்தே யாகும்
விதம்விதமாந் தோற்றமெலா மசத்தே யாகுஞ்
சத்தமுத லைம்புலனு மசத்தே யாகுஞ்
சகலசரா சரசகமு மசத்தே யாகு
மத்தமிலாப் பரப்பிரம நானே யென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (31)

புத்திரனே யுட்பொருளு மசத்தே யாகும்
புரையற்ற வெளிப்பொருளு மசத்தே யாகும்
பத்திசெயு நீதானு மசத்தே யாகும்
பகர்கின்ற நான்றூனு மசத்தே யாகும்
வித்தரமா மற்றேூரு மசத்தே யாகும்
விரிந்தசக சீவபர மசத்தே யாகு
மத்துவிதப் பரப்பிரம நானே யென்னு
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிதா மோமம். (32)

அகம்பிரம நிச்சயமே தான மற்று
மகம்பிரம நிச்சயமே மந்தி ரங்கா
ணகம்பிரம நிச்சயமே தருப்ப ணம்மற்
றகம்பிரம நிச்சயமே யோம மைந்தா
வகம்பிரம நிச்சயமே மற்று முள்ள
வறங்களெலா மாதலினுன் முமுட்சு வானே
ரகம்பிரம நிச்சயமே யிடைவி டாம
லநவரத மாதரவாய்ப் பழகல் வேண்டும். (33)

இவ்விதமே பரமசிவ னிசைத்த வண்ண
மீனமிலாத் தானமுத லோம மீறுய்ச்
செவ்வியவாம் பொருளேயெலாஞ் செப்பி னேனுன்
செப்பியதி லேயமிலே சத்தி யந்தான்
றிவ்வியமாய் நிறைந்தெங்கு நின்ற வீசன்
றிருப்பாதந் தன்னுணே யுரைத்த துண்மை
யவ்விதமா மிப்பொருளே யொருகா லேனு
மன்புடனே கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவன். (34)

உலகமெலா மெதனிடையி லுதித் தொடுங்கு
மொளிர்பானு விந்துவன லுடுக்கண் மின்னற்
பலவொளியு மெதனுலே விளக்க லாகும்
பகருமவை யெதனேநிதம் விளக்க மாட்டா
விலகுசுரா சுரரெவரு மெதன் பயத்தா
லெக்காலுந் தஞ்செயலே யியற்று நிற்ப
ரலேயுமறி பொருளேயெலா மகற்றி யந்த
வறிவுருவாஞ் சிவத்தையுபா சிக்க வேண்டும். (35)

அகண்டவறி வானபர சிவமே நானென்
றநவரத மிடையறவே செய்யுந் தியானம்
புகன்றவுபா சனையாகு மதனு னுண்மை
பொருந்தியநற் புந்தியினுற் பரசி வத்தை
நிகழ்ந்திடவே யறிந்திடலா மற்றென் றூலு
நிருமலமா யறியவொணு தாதலாலே
பகர்ந்தகுரு வசனத்தாற் பரசி வத்தைப்
பத்தியுட னென்றுமுபா சிக்க வேண்டும். (36)

சகலசக வதிட்டான மாகா நின்ற
சத்தியஞா னுநந்த சிவமே யென்று
மகமெனவே யனியமற வறியா தோர்க்கிங்
கநந்தவித துன்பத்துக் கேது வான
விகல்பவமாம் வாரிதியி னின்றெ ழூந்தவ்
வேகபர சிவமென்னுந் தீரஞ் சார்ந்து
சுகமுறுவ திலயதனுற் பரசி வத்தைச்
சொன்னவண மெவ்விதமு மறிய வேண்டும். (37)

சந்ததமுஞ் சகலசகன் னுத னுகிச்
சகலர்க்கு மிதமான போக மோட்ச
மெந்தவித புருடார்த்தந் தனையு நல்கு
மியல்புள்ள பரமசிவ னிசைத்த வண்ண
மந்தரிபு மாமுனிவ னிதாக னுக்கங்
ககத்திலுள சங்கையெலாந் தீரும் வண்ணம்
பந்தமறு தருப்பணமோ டோமந் தன்னைப்
பரிவுடனே பாங்காகப் பகர்ந்தா னன்றே. (38)

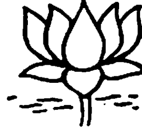
வேறு

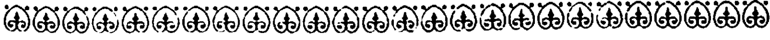
சருவபூரண மாகிய கண்டமாய்ச்
சாந்தமாய்ச்சச்சி தாநந்த ரூபமாய்த்
திருசியங்க ளனைத்து மிலாமலே
திருக்குமாத்திர மாய்த்திக ழூநின்ற

பிரிவிலாப்பர நானென்று பேசிய
பிரமதர்ப்பண மும்பர வோமமு
மரியவாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மாண்டவன்பரி பூரண ரூபமே. (39)

ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம், 7-க்கு திருவிருத்தம் - 342.

எட்டாவது

சீவன்முத்த னிலக்கணம் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

நிதாகநினக் கிவ்வோத்திற் சீவன் முத்த
 னிகழுமிலக் கணமான போதஞ் சொல்வேன்
சதாநந்த கனமான வான்மா வாகச்
 சாந்திமிகுந் திருப்போனே சீவன் முத்த
னுதாரபரி பூரணமா யொழிவில் சத்தா
 யுணர்வுருவா மான்மாவுக் கபின்ன மான
சிதாநந்த பரப்பிரம நானே யென்று
 செறிகின்ற துணிவுடையோன் சீவன் முத்தன். (1)

சத்துவமே முதலியமுக் குணமு மின்றிச்
 சத்தியமாய்ப் பராற்பரமாய்ப் பரமா நந்த
சித்துருவாம் பரப்பிரம நானே யென்று
 சின்னமிலாத் துணிவுடையோன் சீவன் முத்த
னத்திரமாந் தேகங்கண் மூன்று மின்றி
 யறிவுருவா யாநந்த கனமா யொன்றாய்
நித்தியமாம் பரமான்மா நானே யென்று
 நிரந்தரமாந் துணிவுடையோன் சீவன் முத்தன். (2)

தேகமுத லபிமான மணுவு மின்றித்
 திடமாகப் பரப்பிரம நானே யென்னு
மேகமதாந் துணிவுற்றுப் பரமா நந்த
 மெப்போது மிசைந்திடுவோன் சீவன் முத்தன்
சோகமுறு மகங்கார மிறையு மின்றிச்
 சுத்தபர சின்மாத்ர சொரூப மாக
மோகமற நின்றுமகா நந்தம் பெற்று
 மோனமடைந் திடுவோனே சீவன் முத்தன். (3)

தூயமனந் தனிலென்றுஞ் சின்மாத் ரத்தைத்
தொடர்பவனய்ச் சின்மாத்ர சொரூப ளுகி
மாயைமுதற் கற்பிதமாம் பொருளை யெல்லா
மதியாத மனதுடையோன் சீவன் முத்தன்
காயமுத லெவ்விடத்து நிறைந்து நின்றுங்
கற்பிதமா மொன்ருேடும் பற்றே யின்றி
நேயமதா நித்தசுக திருத்த ளுகி
நிச்சலமாய் நின்றவனே சீவன் முத்தன். (4)

எப்போதும் பரமான்ம பரனே யாகி
யேகமதாம் பிரஞ்ஞான மகமென் றெண்ணித்
தற்போத மின்றிமகா நந்த ரூபந்
தாளுகி நிற்பவனே சீவன் முத்தன்
கற்போல மனமுதலின் சலன மின்றிக்
களங்கமிலாக் கேவலனுய்ச் சுத்தான் மாவாய்ச்
சற்போத வாநந்த வநுப வத்தைச்
சந்ததமுஞ் சார்ந்தவனே சீவன் முத்தன். (5)

அன்னியமாஞ் சிந்தையெலா மறவுந் தள்ளி
யகண்டைக ரூபமதாய்ச் சாந்த ளுகிப்
பின்னமுறும் பொய்யான பொருளே யின்றிப்
பேதமற நிற்பவனே சீவன் முத்த
னுன்னவொளு மாயைமனம் புந்தி சித்த
மோங்குமகங் காரமுயிர் பொறிக டேக
மென்னுமிவை யெனக்கில்லை பிரம மேநா
னென்றுதிட நிச்சயவான் சீவன் முத்தன். (6)

சத்தமுத லைம்புலனு மெனக்கிங் கில்லை
சத்துருவாங் காமமிலை கோப மில்லை
புத்தியுறுந் தோடமிலை குணமு மில்லை
பொய்யான மற்றவொரு பொருளு மில்லை
சித்தமுத லெவையுமிலாத் தன்மை யாலே
சிறுமைதரும் பந்தமிலை முத்தி யில்லை
யித்தனையு மில்லாத பிரம மேநா
னென்றுதிட நிச்சயவான் சீவன் முத்தன். (7)

எனக்கயலாய்த் தூலமுதற் றேக மில்லை
 யெனக்கயலாய் நனவுமுத லவத்தை யில்லை
யெனக்கயலாய் விசுவன்முத லாரு மில்லை
 யெனக்கயலாய்ச் சமட்டிவியட் டிகளு மில்லை
யெனக்கயலா யாந்தரமாஞ் சகத்து மில்லை
 யெனக்கயலாய் வாகியமாஞ் சகத்து மில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பிரம மேநா
 னென்றுரமா யிருந்திடுவோன் சீவன் முத்தன். (8)

எனக்கயலாய்த் தீர்த்தமிலை தான மில்லை
 யெனக்கயலாய்த் தலங்களிலை தெய்வ மில்லை
யெனக்கயலாய்த் தெய்வத்தின் சேவை யில்லை
 யெனக்கயலாய்த் தருமமில்லை பாவ மில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சனனமிலை பந்த மில்லை
 யெனக்கயலாய் ஞானமிலை மோட்ச மில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பிரம மேநா
 னென்றுரமா யிருந்திடுவோன் சீவன் முத்தன். (9)

எனக்கயலாய் வேதமிலை நூலு மில்லை
 யெனக்கயலாய் விதியுமிலை நிடேத மில்லை
யெனக்கயலாய்க் குருவுமிலை சீட னில்லை
 யெனக்கயலா யுபதேச வாக்கு மில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பரமுணரும் போத மில்லை
 யெனக்கயலாய்க் காலமிலை தேச மில்லை
யெனக்கயலா யென்றுமொரு பொருளு மில்லை
 யான்பிரம மென்றுணர்வோன் சீவன் முத்தன். (10)

எனக்கயலாய்ப் பூதமிலை புவன மில்லை
 யெனக்கயலாய்ப் பௌதிகமா மெவையு மில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சருவமிலை கிஞ்சி லில்லை
 யெனக்கயலா யொருமையிலை யிருமை யில்லை
யெனக்கயலாய்த் தூரமிலை யண்மை யில்லை
 யெனக்கயலா யுயர்வுமிலை தாழ்வு மில்லை
யெனக்கயலாய்ப் புகழ்வுமிலை யிகழ்வு மில்லை
 யான்பிரம மென்றுணர்வோன் சீவன் முத்தன். (11)

எனக்கயலாய்ச் சாதியிலே நீதி யில்லை
யெனக்கயலாய்க் கோத்திரமுங் குலமு மில்லை
யெனக்கயலாய்க் கருமமிலே பயனு மில்லை
யெனக்கயலாய்க் காரியகா ரணமு மில்லை
யெனக்கயலாய் வித்தையிலே யவித்தை யில்லை
யெனக்கயலாய்த் தியானமிலே சமாதி யில்லை
யெனக்கயலாய் நாதமிலே சத்த மில்லை
யான்பிரம மென்றுணர்வோன் சீவன் முத்தன். (12)

எனக்கயலாய்ச் செபமுமிலே தவமு மிலலை
யெனக்கயலாய் மந்திரதந் திரமு மில்லை
யெனக்கயலா யோமமிலே சாந்தி யில்லை
யெனக்கயலா யிரவுமிலே பகலு மில்லை
யெனக்கயலாய் விதியுமிலே யரியு மில்லை
யெனக்கயலாய் யரனுமிலே யினனு மில்லை
யெனக்கயலாய்த் தேவதைக ளாரு மில்லை
யான்பிரம மென்றுணர்வோன் சீவன் முத்தன். (13)

சீதமுடன் ருபமுமே யெனக்கிங் கில்லை
செயமுடனே யபசெயமு மெனக்கிங் கில்லை
பீதியுட னபீதியுமே யெனக்கிங் கில்லை
பிணிபோன்ற பசிதாக மெனக்கிங் கில்லை
யாதியுடன் வியாதியுமே யெனக்கிங் கில்லை
யடிமுடிமேற் கீழொன்று மெனக்கிங் கில்லை
போதகன பரப்பிரம நானே யென்று
பூரணமா மறிவுடையோன் சீவன் முத்தன். (14)

பனுவியிடுந் திக்குவிதிக் கெனக்கிங் கில்லை
பாகியமு மாந்தரமு மெனக்கிங் கில்லை
வினவியிடத் தகுபொருளு மெனக்கிங் கில்லை
விளம்பியிடத் தகுபொருளு மெனக்கிங் கில்லை
நினைவிலுறத் தகுபொருளு மெனக்கிங் கில்லை
நின்றுணரத் தகுபொருளு மெனக்கிங் கில்லை
யனியமிலாப் பரப்பிரம நானே யென்னு
மகண்டபர வறிவுடையோன் சீவன் முத்தன். (15)

பலவிதமாம் போக்கியமு மெனக்கிங் கில்லை
பற்றியிடும் போகமுமே யெனக்கிங் கில்லை
யலைவுதரு மிராகமுமே யெனக்கிங் கில்லை
யமர்கின்ற சாந்தியுமே யெனக்கிங் கில்லை
நிலைமருவா வவிவேக மெனக்கிங் கில்லை
நீக்கவொணாப் பாசமுமே யெனக்கிங் கில்லை
சலனமிலாப் பரப்பிரம நானே யென்று
சந்ததமுந் துணிவுடையோன் சீவன் முத்தன். (16)

பிரியமுட னப்பிரிய மெனக்கிங் கில்லை
பிரமோத மோதமுமே யெனக்கிங் கில்லை
யிருமையெனு மாரோப மெனக்கிங் கில்லை
யில்லையெனு மபவாத மெனக்கிங் கில்லை
நிருமலமா மிலக்கியமு மெனக்கிங் கில்லை
நிலைபெற்ற யோகமுமே யெனக்கிங் கில்லை
யொருவடிவாம் பரப்பிரம நானே யென்னு
முரமான துணிவுடையோன் சீவன் முத்தன். (17)

பிறந்திடுத லிருந்திடுதல் வளர்த லில்லை
பெருத்திடுத லிளைத்திடுதன் மரித்த லில்லை
செறிந்தபல சருமாதி தாது வில்லை
சிறுமையுட னெவ்வனமுஞ் சரையு மில்லை
யறிந்திடுமோ ருபாதியுமே யெனக்கிங் கில்லை
யத்துவிதந் துவிதமுத லெவையு மில்லை
நிறைந்தவறி வானபர நானே யென்று
நிலைபெற்று நிற்பவனே சீவன் முத்தன். (18)

கருமையிலை வெண்மையிலை செம்மை யில்லை
கண்டபல வுருவமிலை நாம மில்லை
மருளுமிலை தெருளுமிலை வெளியு மில்லை
மறைவுமிலை யிருளுமிலை யொளியு மில்லை
விரதமிலை யின்பமிலை துன்ப மில்லை
வேறான பொருளொன்று மெனக்கிங் கில்லை
புரணமதாம் பரப்பிரம நானே யென்று
புரையறவே யிருந்திடுவோன் சீவன் முத்தன். (19)

ஏதமெனத் தள்ளியிடும் பொருளு மில்லை
யிதமெனவே கூட்டியிடும் பொருளு மில்லை
யோதியிடுங் குருசீடர் முதலு மில்லை
யொளிர்ஞான ஞாதுருஞே யங்க ளில்லை
சேதனமுஞ் சித்தலதாஞ் செடமு மில்லை
செறிகின்ற சுபாசுபமு மெனக்கிங் கில்லை
பேதமிலாப் பரப்பிரம நானே யென்று
பிரிவறவே யிருந்திடுவோன் சீவன் முத்தன். (20)

அற்புதமா யொருபொருளு மெனக்கிங் கில்லை
யான்மாவு மனுன்மாவு மெனக்கிங் கில்லை
கற்பிதமாஞ் சுவர்க்கமுதற் பலமு மில்லை
களங்கமறப் பழகியிடுங் கல்வி யில்லை
பற்பலவாஞ் சங்கைசமா தான மில்லை
பயில்சாந்தி தாந்திமுத லெனக்கிங் கில்லை
தற்பதமாம் பரப்பிரம நானே யென்று
தளர்வறவே யிருந்திடுவோன் சீவன் முத்தன். (21)

பங்கமுறு விகற்பங்க ளெனக்கிங் கில்லை
பலவிதமா முலகங்க ளெனக்கிங் கில்லை
யிங்கிகழத் தகுபொருளு மெவையு மில்லை
யியற்றியிடத் தகுபொருளு மெவையு மில்லை
மங்கலற வசனிக்கும் வாக்கு மில்லை
மவுனமடைந் திடுநிலையு மெனக்கிங் கில்லை
துங்கமதாம் பரப்பிரம நானே யென்னுந்
துணிவுடனே யிருந்திடுவோன் சீவன் முத்தன். (22)

திரிகுணமுஞ் சமமான பகுதி யில்லை
திகழ்சத்வ மேலான மாயை யில்லை
யிருகுணமு மேலான வவித்தை யில்லை
யிருண்மேலாந் தாமதமாம் பகுதி யில்லை
யுரைசெயுமோ ருபாதியுமே யிலாமை யாலே
யோதியிடும் பரசீவ சகமே யில்லை
யிருமையற வுளதுபரப் பிரம மொன்றே
யிதுவேநா னெனவுணர்வோன் சீவன் முத்தன். (23)

சத்தியஞா ஞநந்த சொரூப மேநான்
சத்தியஞா ஞநந்த சொரூப மேநா
னித்தியஞா ஞனந்த சொரூப மேநா
னித்தியஞா ஞனந்த சொரூப மேநான்
சுத்தபரி பூரணமாஞ் சொரூப மேநான்
சுத்தபரி பூரணமாஞ் சொரூப நானென்
றித்திறமாய்த் திடமான நிச்ச யத்தை
யிடையறவே யிசைந்திடுவோன் சீவன் முத்தன். (24)

தன்னிடையே தானாக விலங்கா நின்ற
தற்பதமாம் பரப்பிரமந் தானே யென்று
பின்னமிலா வறிவுற்றுப் பிரமா காரம்
பெற்றவனே பிணிப்பற்ற சீவன் முத்த
னன்னியமே யில்லாத வான்மா வின்க
ணமர்ந்தாங்கே ரமிப்போனு யகண்ட மான
தன்னிடையே தானாகத் தனித்து நின்று
தன்னின்பம் புசிப்பவனே சீவன் முத்தன். (25)

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றதிதிடமா நிச்சயமே யடைந்த வற்முற்
றகும்பிரம சொரூபத்தி னிட்டை கூடித்
தங்குமனோ விகற்பமெலாந் தவிர்ந்தோ ஞகிச்
சகம்பரநா னீதெனவே தோற்றுந் தோற்றஞ்
சகலமுமே மறந்துமகா நந்தம் பெற்று
மிகும்பிரம ஞானத்தி னுரம்பெற் ரோனே
மிகமேலாய் விளம்பியிடுஞ் சீவன் முத்தன். (26)

இன்னவிதம் பரமசிவ னெனக்கு முன்ன
மினிமையுட னருள்செய்த சீவன் முத்தன்
றுன்னுமிலக் கணமான திடபோ தத்தைத்
துகளறவே நிதாகநினக் கருளிச் செய்தேன்
சொன்னவிவை வேதத்துஞ் சாத்திரத்துஞ்
சூக்குமமா மரிதாகுங் குய்ய மாகும்
பன்னுமிதைப் பரிவுடனே யொருகா லேனும்
பங்கமறக் கேட்டுணர்வோன் பரமே யாவன். (27)

ஈசனிலை யெனும்வாத மியம்பு வோரா
    யிருக்குமுதல் வேதத்தின் கரும காண்டம்
பேசியிடும் கருமத்தாற் றந்தே கத்தைப்
    பேதமதி கொண்டுமிகக் கிலேசிப் பித்துச்
சாசுவத சுவர்க்கத்தைச் சார்வோ மென்று
    சஞ்சலமா மதியுடையோ ரொருகா லத்து
மாசிலதாம் பிரமசுக மருவா ரென்று
    மகத்தான பவதுக்கந் தனையே சார்வார். (28)

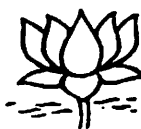
பரமசிவா ராதனையே செய்த வற்றுற்
    பற்றுவதா மகண்டான்ம ஞான மென்னுந்
திரமருவு நாவாயாற் பரேச பத்தன்
    றீர்க்கமுறும் பவவாரி கடப்ப னன்றிப்
பரியினது கோடெனவே வெறும்பொய் யேனும்
    பவவாரி யிதைமற்றோர் கடவா ரென்றே
யரியரிபு நிதாகற்குச் சீவன் முத்த
    னமைவுற்ற விலக்கணமங் கருள்செய் தானல். (29)

வேறு

துன்னு மாயை யவித்தை கடாமிலை
    தொடரு மீசனுஞ் சீவனுந் தாமிலை
பின்ன மின்றி யகண்டம தாகிய
    பிரம மேயக மென்று தெரிந்திடுஞ்
சின்ன மில்திட மாகிய போதமே
    சீவன் முத்தனுக் கான விலக்கண
மென்ன லாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
    மீசன் றன்பரி பூரண ரூபமே. (30)

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம், 8-க்கு திருவிருத்தம் - 372

ஒன்பதாவது

விதேகமுத்த னிலக்கணம் உரைககும் அத்தியாயம்

இங்குமிக வரிதான விதேக முத்த
னிலக்கணமே நிதாகநினக் கியம்பக் கேளாய்
தங்குநினை வனைத்தையுமே தவிர்ந்து சுத்த
தற்பரனே தானாகிச் சாந்த னாகித்
துங்கசுக கனமாகித் துச்ச ரூபத்
தொடர்பின்றி மகாமவுன நிலைபெற் றோனாய்
மங்கலிலா வுணர்வுருவாம் பிரம ரூப
மாத்திரமா யிருப்பவனே விதேக முத்தன். (1)

பின்னமிலாச் சருவான்ம சொரூப மாகிப்
பிரிவற்ற பரசாந்த சொரூப மாகித்
துன்னியிடும் பந்தமிலாச் சொரூப மாகித்
தொடர்மோட்சந் தானுமிலாச் சொரூப மாகி
யுன்னுமொரு வடிவுமிலாச் சொரூப மாகி
யுண்மையுணர் வாநந்த சொரூப மாகி
மன்னுபரி பூரணமாம் பிரம ரூப
மாத்திரமா யிருப்பவனே விதேக முத்தன். (2)

பயிலுமகா வாக்கினிலக் கியவான் மாவாய்ப்
பரமசுக கனமான பரமான் மாவாய்ச்
செயலெவையு மில்லாத சுத்தான் மாவாய்ச்
சின்மயமாய்ச் செறிகின்ற சகசான் மாவா
யயலணுவு மணுகாத வெறுமான் மாவா
யறுவிதமாம் விகாரமிலா வகண்டான் மாவாய்
மயலில்பரி பூரணமாம் பிரமான் மாவாய்
மன்னியிருந் திடுவோனே விதேக முத்தன். (3)

பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவ் வண்ணம்
பெறுகின்ற தியானமுநிச் சயமு மின்றி
நிருமலமாஞ் சின்மாத்ர சொரூப மாக
நிற்பவனே நிலைபெற்ற விதேக முத்த
னரியபர மகமென்று மல்ல வென்று
மகிலமுமே யுளதென்று மில்லை யென்று
மொருவிதமாம் விகற்பமுமே யின்றி யென்று
மோர்வடிவா யிருப்பவனே விதேக முத்தன். (4)

எப்போது மெவ்விடத்து மெதனை யேனு
மெண்ணியிடும் விகற்பங்க ளிறையு மின்றித்
தற்போதந் தவிர்ந்துபரப் பிரம ரூபந்
தானாகி யிருப்பவனே விதேக முத்தன்
கற்போல விருப்பனெனு நினைவு மின்றிக்
கற்பிதமாய்த் தோற்றியவெப் பொருளு மின்றிச்
சற்போத சுககனமாம் பரமே யாகச்
சலனமிலா திருப்பவனே விதேக முத்தன். (5)

பூதமுதற் பலவிதமாங் கால பேதம்
பொய்யான வெகுவிதமாந் தேச பேத
மோதியிடும் பலவான வத்து பேத
மொன்றுமிலா திருப்பவனே விதேக முத்த
னீதுநீ யிவனவனு னிவனே யாதி
யெவ்விதமாம் பேதமுமோ ரணுவு மின்றிப்
போதகனப் பரப்பிரம வடிவே யாகப்
பொருந்தியிருந் திடுவோனே விதேக முத்தன். (6)

நிருமலமாய் நிர்க்குணமாய் நித்தான் மாவாய்
நிலைபெற்ற வறிவுருவாய் நுண்மை யாகிப்
பரவியகா லான்மாவாய்க் கால மின்றிப்
பலவிததே வான்மாவாய்த் தெய்வ மின்றிச்
சருவசக தான்மாவாய்ச் சருவ மின்றிச்
சத்தியமாய்ச் சுககனமாய்ச் சாந்த மாகிப்
புரணமதாம் பரப்பிரம வடிவே யாகப்
பொருந்தியிருந் திடுவோனே விதேக முத்தன். (7)

ஞாதுருஞா ஞதியிலாச் சுத்தான் மாவாய்
ஞாலமிலாக் கேவலமாம் பரமான் மாவா
யேதுமொரு சடமுமிலாப் போதான் மாவா
யிறையுமஞன் மாவின்றி யேகான் மாவாய்ப்
பீதிசெயும் விகற்பமிலா வபயான் மாவாய்ப்
பேதமிலா மெய்யுணர்வா நந்தான் மாவா
யாதியிலா வகண்டபரப் பிரமான் மாவா
யமர்ந்தசைவற் றிருப்பவனே விதேக முத்தன். (8)

ஏதுமொரு பந்தமிலா முத்தான் மாவா
யிருமையிலாப் பரசத்தா மாத்ரான் மாவாய்ப்
பேதமிலாக் கேவலமா ஞாஞன் மாவாய்ப்
பிரிவற்ற கேவலவா நந்தான் மாவாய்த்
தீதுசெயு மகங்கார ரகிதான் மாவாய்த்
திருசியமே யில்லாத திகழ்வான் மாவாய்
வீதலிலா வகண்டபரப் பிரமான் மாவாய்
வெறிதாக விருப்பவனே விதேக முத்தன். (9)

சீவனெனு மீசனெனுஞ் செகத்தீ தென்னுஞ்
செப்பியிடுஞ் சுருதியெனு மிருதி யென்னும்
பாவனமாம் புராணமிதி காச மென்னும்
பலவிதவா கமமென்னு நூல்க ளென்னு
மேவுபொருள் சகலமுமே பிரம மென்னு
மெய்பிரம நானென்னு மயலன் றென்னும்
பாவனையீ தொன்றுமிலா தென்றுஞ் சுத்த
பரமாக விருப்பவனே விதேக முத்தன். (10)

சகலசக சீவபர மான தோற்றஞ்
சந்ததமுஞ் சற்றேனு மில்லை யென்று
மகிலமுமே யறிவுருவாம் பிரம மென்று
மவ்விதமாம் பரபிரம நானே யென்றும்
புகலுமொரு பாவனையுஞ் சிறிது மின்றிப்
பூரணசை தன்னியமாத் திரமே யாகிச்
சுககனமாய்ச் சுத்தமதாய்ச் சாந்த மாகிச்
சும்மாவே யிருந்திடுவோன் விதேக முத்தன். (11)

அற்பமுமே யளவுபடா வபரிச் சின்ன
　　வறிவுருவா யணுவுக்கு மணுவாய்த் தூய்தாய்ச்
சொற்பமுமே யயலற்ற துரியா தீத
　　சொரூபமதா யிருப்பவனே விதேக முத்தன்
கற்பிதமா நாமமுரு வொன்று மின்றிக்
　　களங்கமிலாப் பரமசுக கனமாய்ச் சுத்த
தற்பதமாம் பரப்பிரமந் தானே யாகித்
　　தனித்தென்று மிருப்பவனே விதேக முத்தன். (12)

சகலசரா சரத்துக்கு மதீத மாகிச்
　　சன்மயமாய்ச் சுபமசுபஞ் சற்று மின்றி
யிகழ்வுதருங் கட்டுவிட லிரண்டு மின்றி
　　யேகபரி பூரணமா யகண்டான் மாவாய்
நிகரில்பராற் பரமாகி நிகிலான் மாவாய்
　　நிகிலமுமே யின்றிநிரந் தரமாய் நின்ற
திகழுசிதா காயபரப் பிரமந் தானாய்த்
　　திரும்பியிடா திருப்பவனே விதேக முத்தன். (13)

தத்துவமு மதத்துவமுஞ் சற்று மின்றித்
　　தங்குசடா சடங்களுமே சற்று மின்றி
யத்திரமா மறியாமை யறிவு மின்றி
　　யசமாதி சமாதிகளு மணுவு மின்றி
யித்திறமே சிந்தையசிந் தைகளு மின்றி
　　யிலக்கியமு மலக்கியமு மிறையு மின்றி
நித்தியமாம் பரப்பிரமந் தானே யாகி
　　நிலைபெற்று நிற்பவனே விதேக முத்தன் (14)

சத்தியஞா னநந்த சொரூப மாகிச்
　　சந்ததமு முபசாந்த சொரூப மாகி
மெத்தவுமே வியாபகமாஞ் சொரூப மாகி
　　மிகப்பெரிதாஞ் சிதாகாய சொரூப மாகி
நித்தியசின் மாத்திரமாஞ் சொரூப மாகி
　　நிகிலபரி பூரணமாய் நிறைந்து நின்ற
சுத்தமதாம் பரப்பிரமந் தானே யாகிச்
　　சும்மாவே யிருந்திடுவோன் விதேக முத்தன். (15)

எப்போதும் பரப்பிரம மயமே யாகி
 யெப்போதும் பகுப்பறவே யிருப்போ னாகி
யெப்போதுஞ் சன்மயமாஞ் சொரூப மாகி
 யெப்போதுஞ் சலியாம லிருப்போ னாகி
யெப்போதுஞ் சின்மயமாஞ் சொரூப மாகி
 யெப்போதுஞ் சிதாநந்த மயமே யாகி
யெப்போது மகண்டைக ரசமே யாகி
 யிருமையிலா திருப்பவனே விதேக முத்தன். (16)

சற்போத சுககனமாஞ் சொரூப மாகிச்
 சகலபரி பூரணமாய்ச் சலன மின்றிக்
கற்போலப் பிரஞ்ஞான கனமே யாகிக்
 களங்கமிலாப் பரிசுத்த சுபாவ மாகி
யெப்போது மெவைகட்கு மதீத மாகி
 யியங்குமனே வாக்குகளுக் கெட்டா தான
தற்போத ரகிதபரப் பிரமந் தானய்த்
 தன்மயமா யிருப்பவனே விதேக முத்தன். (17)

தேகமுதற் கற்பிதமா முபாதி யின்றித்
 திருசியமாம் விடயங்கள் யாவு மின்றி
மோகமதன் காரியமா மெவையு மின்றி
 மோனமதா யிருப்பவனே விதேக முத்தன்
பாகமுறு நினைவெவையுஞ் சற்று மின்றிப்
 பலவிதமாம் வாதனையுஞ் சிறிது மின்றி
யேகமதாம் பரப்பிரமந் தானே யாகி
 யிருமையிலா திருப்பவனே விதேக முத்தன். (18)

நிதாகபல வுலகத்தி னினைவு மின்றி
 நிகரில்பரப் பிரமத்தி னினைவு மின்றிச்
சதாநந்த மயமான பரமே யாகிச்
 சன்மயமா யிருப்பவனே விதேக முத்த
னுதாரபரி பூரணவா நந்த மாகி
 யுவமையிலா நிரதிசயா நந்த மாகிச்
சிதாநந்த மயமான பரமே யாகிச்
 சின்மயமா யிருப்பவனே விதேக முத்தன். (19)

பலவிதமாய்த் தோற்றியவோர் நினைவு மின்றிப்
பரவுகுண விகாரங்க ளெவையு மின்றி
யிலகுசுயஞ் சோதியதாம் பரமே யாகி
யிருளறவே யிருந்திடுவோன் விதேக முத்த
னலையுமனோ விருத்திகளே யணுவு மின்றி
யவ்விதமாங் கரணங்க ளனைத்து மின்றிச்
சலனமிலாப் பரப்பிரமந் தானே யாகிச்
சலியாம லிருப்பவனே விதேக முத்தன். (20)

தேகமவை யொருமூன்றுஞ் சிறிது மின்றித்
தேகமெனத் தெரிந்திடுமோர் நினைவு மின்றி
யாகமுறு பெருத்தன்முதல் விகார மின்றி
யணுவுக்கு மணுவாகி யகண்ட மாகிச்
சோகமுறு துவிதத்தின் றோற்றம் யாவுஞ்
சொற்பமுமே யின்றியசிற் சுபாவ மான
பாகமுறுப் பரப்பிரமந் தானே யாகிப்
பங்கமற விருப்பவனே விதேக முத்தன். (21)

பரசிவமாய்ப் பராற்பரமாய்ப் பரமான் மாவாய்ப்
பரசுகமாய்ப் பரிசுத்த சொரூப மாகி
யொருவரினுற் காணவொணு வுண்மை யாகி
யுள்வெளிக ளொன்றுமிலா தகண்ட மாகிச்
சுருதிமுடிச் சாரமதாய்ச் சுத்த சித்தாய்ச்
சொற்பொருள்கள் சொற்பமுமே யின்றி நின்ற
நிருமலமாம் பரப்பிரமந் தானே யாகி
நிச்சலமா யிருப்பவனே விதேக முத்தன். (22)

இதுவதுவென் றியம்பவொணு வேகான் மாவா
யென்றுமுள பரமார்த்த சத்தே யாகி
மதிமுதலுக் கெட்டாத மகத்தாஞ் சித்தாய்
மனவாக்குக் ககோசரவா நந்த மாகித்
திதமருவாத் துவிதங்க ளெவையு மின்றித்
திரமருவு மத்துவித சுபாவ மாகி
நிதமுமொரு வடிவான பரமே யாக
நிலைபெற்று நிற்பவனே விதேக முத்தன். (23)

பிரமசுதா ரசந்தனிலே யிருப்போ னாகிப்
பிரமசுதா ரசந்தனையே புசிப்போ னாகிப்
பிரமசுதா ரசந்தனிலே ரமிப்போ னாகிப்
பிரமசுதா ரசந்தனினாற் சுகிப்போ னாகிப்
பிரமசுதா ரசந்தனிலே மூழ்கி னோனாய்ப்
பிரமசுதா ரசந்தனினாற் றிருத்த னாகிப்
பிரமசுதா ரசமதுவே தானாய் நின்றோன்
பின்னமிலாப் பரமான விதேக முத்தன். (24)

பிரமமகா நந்தத்தில் வசிப்போ னாகிப்
பிரமமகா நந்தமநு பவிப்போ னாகிப்
பிரமமகா நந்தத்தான் மகிழ்வோ னாகிப்
பிரமமகா நந்தத்தாற் பிறங்கு வோனாய்ப்
பிரமமகா நந்தத்தா னிறைந்தோ னாகிப்
பிரமமகா நந்தத்தில் லயிப்போ னாகிப்
பிரமமகா நந்தமதே தானாய் நின்றோன்
பின்னமிலாப் பரமான விதேக முத்தன். (25)

பிரமமகா நந்தசரீ ராதி யுற்றுப்
பிரமமகா நந்தமெனுங் குடும்பம் பெற்றுப்
பிரமமகா நந்தசிவார்ச் சனையுற்றோ னாய்ப்
பிரமமகா நந்தசெயம் பெற்றோ னாகிப்
பிரமமகா நந்தசுதா திருத்த னாகிப்
பிரமமகா நந்தமதோன் மத்த னாகிப்
பிரமமகா நந்தமதே தானாய் நின்றோன்
பின்னமிலாப் பரமான விதேக முத்தன். (26)

சகபரசீ வன்களெனத் தோன்றா நின்ற
சம்சார விவகாரஞ் சற்று மின்றி
யகிலபரி பூரணமா யகண்ட சத்தா
யறிவுருவா யாநந்த கனமா யொன்றாய்
நிகரில்பர மாகாய சொரூப மாக
நிகழ்கின்ற பரப்பிரமந் தானே யாகிப்
புகலுமொரு விகற்பமுமே யின்றி யென்றும்
பூரணமா யிருப்பவனே விதேக முத்தன். (27)

பரமசிவன் கருணையினு லெனக்கு ரைத்த
பாங்காகப் பரமான விதேக முத்தன்
மருவியிடு மகத்தான விலக்க ணத்தை
மயலறவே நிதாகநினக் கருளிச் செய்தேன்
சுருதிமுடி வனைத்திலுமே சார மாகிச்
சூக்குமமா யரிதான விவ்வர்த் தத்தை
யருமையுடன் றிடமாகக் கேட்டு ணர்ந்தோ
னசரீர பரப்பிரம மாவ னன்றே. (28)

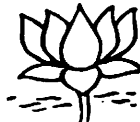
சின்மயமாஞ் சிவத்தினிடைச் சித்தம் வைத்துச்
சிவமதுவே நாமென்றிங் கறியா தோர்க்குச்
சன்மயமாம் பரப்பிரமந் தானே யாகிச்
சலியாம லிருப்பதுவாம் விதேக முத்தத்
தன்மையொரு காலத்துஞ் சித்தி யாது
தத்துவமாய் நவில்கின்றே னிதாக வென்றே
நின்மலமாய் ரிபுமுனிவன் விதேக முத்த
னிலைபெற்ற விலக்கணமே நிகழ்த்தி னுனல். (29)

வேறு

தோற்றுகின்ற சகபர சீவரின்
றொடர்பியா தொன்றுஞ் சற்றுமிலாமலே
சாற்றுவாக்கு மனங்கட் கேகோசர
சச்சிதாநந்த தற்பர மாகவே
வேற்றுமையின்றி யென்று மிருப்பதே
விதேகமுத்த னிலக்கண மென்றிட
லேற்றுமாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மீசன்றன்பரி பூரண ரூபமே. (30)

ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 9-க்கு திருவிருத்தம்-402.

பத்தாவது

சருவமும் ஆன்மரூபமென்று உரைக்கும் அத்தியாயம்.

அடையமிக வரிதாகிச் சார மான
வான்மாவின் மகிமையினை யறையக் கேளாய்
சடமலதாய்ச் சத்தியசிற் சுகமா யொன்றாய்ச்
சாந்தமதா மான்மாவே யுளதா மெங்குந்
தடமருவு மவ்வான்மா தானே யாகுந்
தன்வடிவா மான்மாவுக் கயலே யில்லை
கடபடமே முதலியவாய் நாநா வாகக்
காண்கின்ற விவையெல்லா மான்ம ரூபம். (1)

அகிலபரி பூரணமா மான்ம ரூப
மகிலத்துக் கப்பாலா மான்ம ரூபஞ்
சகலமதன் சொரூபமதா மான்ம ரூபஞ்
சகலத்தின் பரமாகு மான்ம ரூப
மிகவுமுப சாந்தமதா மான்ம ரூப
மெய்யுணர்வா நந்தமதா மான்ம ரூப
நிகரிலதா மான்மாவுக் கயலே யில்லை
நிகிலமுமே நித்தியமு மான்ம ரூபம். (2)

சகலர்க்கும் பிரியமதா மான்ம ரூபஞ்
சாசுவத சொரூபமதா மான்ம ரூப
மகிழ்வுக்கோ ரிடமாகு மான்ம ரூப
மகத்துக்கு மகத்தாகு மான்ம ரூப
மிகழுமறு விகாரமிலா தான்ம ரூப
மிருளற்ற நிருமலமா மான்ம ரூபஞ்
சுககனமா மான்மாவுக் கயலே யில்லை
சொற்பொருளாஞ் சகலமுமே யான்ம ரூபம். (3)

சீவபர பேதமிலா தான்ம ரூபஞ்
சித்தமுத லெவையுமிலா தான்ம ரூப
மேவுமனுன் மாவிலதா மான்ம ரூப
மிகுபரமாத் துவிதமதா மான்ம ரூப
மோவலிலாச் சின்மயமா மான்ம ரூப
மோர்வடிவா யுள்ளதுவா மான்ம ரூபம்
பாவனமா மான்மாவுக் கயலே யில்லை
பார்க்கின்ற பார்வையெலா மான்ம ரூபம். (4)

அத்துவிதந் துவிதமுமா மான்ம ரூப
மவ்விதமாஞ் சொலவுமிலா தான்ம ரூப
முத்தமுமாம் பெத்தமுமா மான்ம ரூப
முத்தமுதற் சொலவுமிலா தான்ம ரூப
மத்திறமே யகிலமிலா தான்ம ரூப
மகண்டபரி பூரணமா மான்ம ரூபஞ்
சத்தியமா யான்மாவுக் கயலே யில்லை
சந்ததமுஞ் சகலமுமே யான்ம ரூபம். (5)

சங்கற்பஞ் சற்றுமிலா தான்ம ரூபஞ்
சதாநந்த சொரூபமதா மான்ம ரூபந்
தங்குற்ற பந்தமிலா தான்ம ரூபந்
தயங்குபர தேவதையா மான்ம ரூப
மங்குற்ற மலமிலதா மான்ம ரூப
மாறுபடா நிட்களமா மான்ம ரூபம்
பொங்குற்ற வான்மாவுக் கயலே யில்லை
போக்கியபோ கங்களெலா மான்ம ரூபம். (6)

சாதமுறுச் சனுதனமா மான்ம ரூபஞ்
சத்தியசிற் சுககனமா மான்ம ரூப
மீதெனவே யெண்ணவொணு தான்ம ரூப
மெப்போது மிறப்பிலதா மான்ம ரூபம்
பேதமிலா தகிலமுமா மான்ம ரூபம்
பிரமாணு தீதமதா மான்ம ரூப
மாதியிலா வான்மாவுக் கயலே யில்லை
யயலெனவே காண்பவெலா மான்ம ரூபம். (7)

துரியமதாந் தெளிவாகு மான்ம ரூபந்
துவிதத்தின் கரியாகு மான்ம ரூப
மரியபரப் பிரமமதா மான்ம ரூப
மபரோட்ச வறிவுருவா மான்ம ரூப
மருவுமசத் தணுவுமிலா தான்ம ரூப
மற்றனிய மெவையுமிலா தான்ம ரூபம்
பிரமமதா மான்மாவுக் கயலே யில்லை
பிரிவெனவே காண்பவெலா மான்ம ரூபம் (8)

சாதனமோர் நான்குமிலா தான்ம ரூபஞ்
சாத்தியமாம் வித்தையிலா தான்ம ரூப
மேதமுறு மவித்தையிலா தான்ம ரூப
மிதன்செய்கை யெவையுமிலா தான்ம ரூப
மாதவனே மிகத்தூய்தா மான்ம ரூப
மாணவ மானமிலா தான்ம ரூபம்
போதகன வான்மாவுக் கயலே யில்லை
புலமுறவே காண்பவெலா மான்ம ரூபம். (9)

அன்னமய கோசமிலா தான்ம ரூப
மமர்பிராண கோசமிலா தான்ம ரூப
மின்னுமனோ கோசமிலா தான்ம ரூபம்
விஞ்ஞான கோசமிலா தான்ம ரூபந்
துன்னுசுக கோசமிலா தான்ம ரூபந்
தொடர்பஞ்ச கோசமிலா தான்ம ரூபம்
பின்னமுறா வான்மாவுக் கயலே யில்லை
பிரிவெனவே காண்பவெலா மான்ம ரூபம். (10)

தூலமுத லுடன்மூன்று மிலதா மான்மா
துவிதமுண ரவத்தைகளு மிலதா மான்மா
மூலமதா மஞ்ஞான மிலதா மான்மா
முத்திதரும் விஞ்ஞான மிலதா மான்மா
நாலுமகா வாக்கியமு மிலாதா மான்மா
நவிலாறு சமாதிகளு மிலதா மான்மா
ஞாலமிலா வான்மாவுக் கயலே யில்லை
ஞாதுருஞா ஞதியெலா மான்ம ரூபம். (11)

ஓங்கார முதலெவையு மிலதா மான்மா
வொழிவற்ற வுணர்வுருவா யொளிரு மான்மா
வாங்கார முதலெவையு மிலதா மான்மா
வாநந்த பூரணமா யமரு மான்மா
நீங்காத சன்மாத்ர மாகு மான்மா
நிச்சலமாய் நிலைபெற்று நிற்கு மான்மா
பாங்கான வான்மாவுக் கயலே யில்லை
பலவிதமாய்ப் பார்ப்பவெலா மான்ம ரூபம். (12)

மூன்றுவித காலத்து முளதா மான்மா
முதனடுவு முடிவுமிலா திருக்கு மான்மா
தோன்றுமொரு விகற்பமுமே யிலதா மான்மா
துகளற்ற சின்மாத்ர மாகு மான்மா
வூன்றுமொரு திரிபுடியு மிலதா மான்மா
வொன்றுமிலா வோர்வடிவா யுளதா மான்மா
சான்றவனே யான்மாவுக் கயலே யில்லை
சகலமுமே சந்ததமு மான்ம ரூபம். (13)

துவிதமொடத் துவிதமுமே யிலதா மான்மா
துரியத்து மதீதமதா யிருக்கு மான்மா
நவையில்சுயஞ் சோதியதாய் நிகழு மான்மா
நமதுநிச சுபாவமதாய் நண்ணு மான்மா
விவையவைமற் றெவைகளுமே யிலதா மான்மா
வேகபரி பூரணமா யிருக்கு மான்மா
தவிர்தலுறு வான்மாவுக் கயலே யில்லை
தனித்தனியாய்க் காண்பவெலா மான்ம ரூபம். (14)

பானமுமற் றபானமுமே யிலதா மான்மா
பரமசிதா காயமதா யிருக்கு மான்மா
மானமெனு மனவாக்குக் கெட்டா தான்மா
மகத்தான வாநந்த கனமா மான்மா
வூனமற வெப்பொருளு மாகு மான்மா
வுண்மையினி லோர்பொருளு மாகா தான்மா
ஞானகன வான்மாவுக் கயலே யில்லை
ஞாலமுயிர் பரமெவையு மான்ம ரூபம். (15)

நிதாகநின தான்மாவுக் கயலில் லாத
நேர்மையினு னீயென்று நின்னுன் மாவை
யுதாரமுறப் பாவித்து மநுப வித்து
முன்னிடையே யுன்னுன்மா நந்தந் தன்னைச்
சதாமருவிப் புசித்துமிகச் சாந்த னுகிச்
சந்தோட வாரிதியின் மிகவு மூழ்கி
யெதாகினுமோர் துயருமிலா தெக்கா லத்து
மின்பகன வடிவாக விருப்பாய் மைந்தா. (16)

அகண்டசுக வான்மாவை யறிய வேண்டி
யடைவாகச் சிரவணமுன் செய்ய வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யறிய வேண்டி
யநுதினமுந் திடமனனஞ் செய்ய வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யறிய வேண்டி
யநவரதந் திடத்தியானஞ் செய்ய வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யறிய வேண்டி
யகம்பிரம மென்றனிசம் பழக வேண்டும். (17)

அகண்டசுக வான்மாவை யுரைக்க வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யுணர்த்த வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை நினைக்க வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவைத் துதிக்க வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவில் ரமிக்க வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவிற் சுகிக்க வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவிற் கலக்க வேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவா யிருக்க வேண்டும். (18)

அகண்டசுக வான்மாவே யாவ ருக்கு
மநவரதம் பிரியமதா யிருப்ப தாலவ்
வகண்டசுக வான்மாவை ஞானுப் யாச
வர்ச்சனையா லர்ச்சிக்க வேண்டு மென்று
மகண்டசுக வான்மாவை யெவ்வி தத்து
மகமெனவே யபரோட்ச மாய றிந்தவ்
வகண்டசுக வான்மாவா யிருப்ப தான
வமலசுக மோட்சத்தை யடைய வேண்டும். (19)

ஆதலினு லகண்டசுக வான்ம ரூப
மகமென்று மவ்வகமே யனைத்து மென்றும்
பேதமிலா வகண்டான்ம போதந் தன்னைப்
பெற்றவனுய்ப் பவதுக்கம் யாவுந் தீர்ந்து
போதகன வாநந்த வான்மா வாகப்
பூரணமா யெப்போதும் பொருந்தி நிற்பாய்
மாதவனே யான்மாவே யனைத்து மன்றி
மற்றணுவு மான்மாவுக் கயலே யில்லை. (20)

ஆன்மாவே முக்குணமாம் பகுதி யாகு
மான்மாவே யதன் செய்கை யனைத்து மாகு
மான்மாவே யகங்காரம் புத்தி யாகு
மான்மாவே மனதாகுஞ் சித்த மாகு
மான்மாவே யுயிராகும் பொறிக ளாகு
மான்மாவே யுடலாகும் புலன்க ளாகு
மான்மாவே மற்றுமுள தெவையு மாகு
மான்மாவுக் கயலாயோ ரணுவு மில்லை. 21)

ஆன்மாவே புவியாகுங் கந்த மாகு
மான்மாவே யப்பாகு மிரத மாகு
மான்மாவே யொளியாகு முருவ மாகு
மான்மாவே மருத்தாகும் பரிச மாகு
மான்மாவே வானுகு மொலியு மாகு
மான்மாவே பூதங்க ளனைத்து மாகு
மான்மாவே புவனங்க ளனைத்து மாகு
மான்மாவுக் கயலாயோ ரணுவு மில்லை. (22)

ஆன்மாவே விசுவனுமா நனவு மாகு
மான்மாவே தைசதனுங் கனவு மாகு
மான்மாவே பிராஞ்ஞனுமாந் துயிலு மாகு
மான்மாவே துரியனுமாந் துரிய மாகு
மான்மாவே விராட்டுமுதற் சமட்டி யாகு
மான்மாவே விசுவன்முதல் வியட்டி யாகு
மான்மாவே யறிவுற்ற தனைத்து மாகு
மான்மாவுக் கயலாயோ ரணுவு மில்லை. (23)

ஆன்மாவே மந்திரதந் திரங்க ளாகு
மான்மாவே செபங்களுடன் றபங்க ளாகு
மான்மாவே யநந்தவித கரும மாகு
மான்மாவே சுகதுக்க மனைத்து மாகு
மான்மாவே யுலகிலுள சனங்க ளாகு
மான்மாவே யுணர்வுற்ற பொருட்க ளாகு
மான்மாவே காரண காரியங்க ளாகு
மான்மாவுக் கயலாயோ ரணுவு மில்லை. (24)

ஆன்மாவே யயன்முதலை மூர்த்தி யாகு
மான்மாவே யருக்கன்முதற் றேவ ராகு
மான்மாவே தியானமுடன் யோக மாகு
மான்மாவே யதன்பயனு மனைத்து மாகு
மான்மாவே விவகாரத் துவித மாகு
மான்மாவே பரமார்த்தாத் துவித மாகு
மான்மாவே யகண்டைக சொரூப மாகு
மான்மாவுக் கயலாயோ ரணுவு மில்லை. (25)

பூதங்கள் சகலமுமே யான்ம ரூபம்
புவனங்கள் சகலமுமே யான்ம ரூபஞ்
சாதங்கள் சகலமுமே யான்ம ரூபஞ்
சார்நூல்கள் சகலமுமே யான்ம ரூபம்
வேதங்கள் சகலமுமே யான்ம ரூபம்
வேண்டுபலஞ் சகலமுமே யான்ம ரூபம்
பேதங்கள் சகலமுமே யான்ம ரூபம்
பிரிவுற்ற சகலமுமே யான்ம ரூபம். (26)

ஆகங்கள் சகலமுமே யான்ம ரூப
மாருயிர்கள் சகலமுமே யான்ம ரூபம்
போகங்கள் சகலமுமே யான்ம ரூபம்
போக்கியமாஞ் சகலமுமே யான்ம ரூப
மோகங்கள் சகலமுமே யான்ம ரூப
மூதுணர்வு சகலமுமே யான்ம ரூபம்
யோகங்கள் சகலமுமே யான்ம ரூபம்
யோக்கியமாஞ் சகலமுமே யான்ம ரூபம். (27)

தாகங்கள் சகலமுமே யான்ம ரூபந்
தகுகிரியை சகலமுமே யான்ம ரூப
மூகங்கள் சகலமுமே யான்ம ரூப
முறுபேறு சகலமுமே யான்ம ரூபம்
போகின்ற சகலமுமே யான்ம ரூபம்
பொருந்துவதாஞ் சகலமுமே யான்ம ரூப
மாகின்ற சகலமுமே யான்ம ரூப
மறிவுற்ற சகலமுமே யான்ம ரூபம் (28)

பரவுசனஞ் சகலமுமே யான்ம ரூபம்
பதிபாரி சகலமுமே யான்ம ரூபங்
குருசீடர் சகலமுமே யான்ம ரூபங்
கூறுபொருள் சகலமுமே யான்ம ரூபந்
தெரிவித்தை சகலமுமே யான்ம ரூபந்
தீர்த்தங்கள் சகலமுமே யான்ம ரூபம்
வருபதிகள் சகலமுமே யான்ம ரூபம்
வானவர்கள் சகலமுமே யான்ம ரூபம். (29)

பனுவுதிசை சகலமுமே யான்ம ரூபம்
பயில்தேசஞ் சகலமுமே யான்ம ரூப
மனியமகஞ் சகலமுமே யான்ம ரூப
மாங்காரஞ் சகலமுமே யான்ம ரூப
மனமுதலாஞ் சகலமுமே யான்ம ரூப
மால்வெகுளி சகலமுமே யான்ம ரூப
நினைவிலுறுஞ் சகலமுமே யான்ம ரூப
நிகழ்கின்ற சகலமுமே யான்ம ரூபம். (30)

தருமமுதற் செய்வவெலா மான்ம ரூபந்
தைரியமா யிருப்பவெலா மான்ம ரூப
மிருமையெனக் காண்பவெலா மான்ம ரூப
மின்னல்செயும் பீதியெலா மான்ம ரூப
மொருமையெனக் காண்பவெலா மான்ம ரூப
மோய்வுதரு மபயமெலா மான்ம ரூபம்
பிரிவுசெயுஞ் சிந்தை யெலா மான்ம ரூபம்
பிரிவற்ற சிந்தையெலா மான்ம ரூபம். (31)

பேதமுறு மித்தையெலா மான்ம ரூபம்
பிரிவற்ற சத்தையெலா மான்ம ரூபங்
கோதறவே காண்பவெலா மான்ம ரூபங்
குய்யமெனக் காண்பவெலா மான்ம ரூபம்
போதமெனக் காண்பவெலா மான்ம ரூபம்
புனிதமதாய்க் காண்பவெலா மான்ம ரூப
ஞாதுருஞா ஞதியெலா மான்ம ரூப
ஞாலபர சீவரெலா மான்ம ரூபம். (32)

தங்காத பூரணசற் கனமா மான்மா
தளர்வற்ற வாநந்த கனமா மான்மா
மங்காத பிரஞ்ஞான கனமா மான்மா
மாறுபடா வகண்டைக ரசமா மான்மா
விங்கான்மா வங்கான்மா வெங்கு மான்மா
வேகபரி பூரணமா யிருக்கு மான்மா
துங்கான்மா வலதயலோ ரணுவு மில்லை
துவிதமெனக் காண்பவெலாம் பூர ணான்மா. (33)

சருவபரி பூரணமா மான்மா வன்றிச்
சகசீவன் முதலியவை யணுவு மில்லை
பரவுசக சீவபர மனைத்து மென்றும்
பராற்பரமாம் பரமான்ம சொரூப மேயாந்
திரமதுவா யுரைசெய்த விவ்வர்த் தத்திற்
றினையளவு மையமிலை சத்தி யந்தா
னுரைதருமிவ் வர்த்தத்தை யொருகா லேனு
முரமாகக் கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவன். (34)

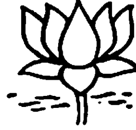
அருள்வடிவா முமாபதியா யநந்த சத்தி
யமர்ந்தவனாய்ச் சுவாதீன மாயை யுற்ற
பரசிவனே விசித்திரகா ரியமா மிந்தப்
பார்முதலாஞ் சகத்துக்கோ ரேது வாகுங்
கருதியிடிற் காரியமாஞ் சகத்த னைத்துங்
காரணமாம் பரமசிவ சொரூப மென்றே
யரியரிபு மாமுனிவ னிதாக னுக்கங்
ககண்டான்ம மகிமைதனை யருள்செய் தானால். (35)

வேறு

பிரிவு பெற்றுப் பிறங்கிய சீவரும்
பேணும் பேறு கடந்தரு ளீசனும்
விரிவு பெற்று விதம்வித மாகவே
விளங்க லுற்ற விசித்திர ஞாலமுஞ்
சருவ பூரண வான்ம சொரூபமே
சற்றும் வேறிலை யென்றிங்குச் சாற்றுதல்
பரமவா நந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
பரசி வன்பரி பூரண ரூபமே. *(36)*

பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 10-க்கு திருவிருத்தம் - 438.

பதினொன்றாவது

சருவமும் பிரமமென்றும் அதுவே நானென்றும் போத முரைக்கும் அத்தியாயம்.

துகளணுவுந் தொடராத நிதாக கேளாய்
    துவிதமெனுஞ் சொலவுமொரு காலு மில்லை
சகலமுமே சந்ததமும் பிரம ரூபஞ்
    சத்தியமே சத்தியமே சங்கை யில்லை
யகிலபரி பூரணமாஞ் சிவன்றன் ஞானை
    யறைகின்றே னையமிலை யைய மில்லை
சுககனமாம் பரமசிவ னருளிச் செய்த
    சுருதிமுடிப் பொருளினது சுருக்க மீதே. (1)

சத்தியமாய்ச் சின்மயமாய்ச் சாந்த மாகிச்
    சதாநந்த கனமாகிச் சூக்க மாகி
நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நிமல மாகி
    நிரஞ்சனமாய் நிராகார சொரூப மாகி
யத்துவித பூரணமா யசல மாகி
    யான்மாவுக் கபின்னமதாம் பிரம மன்றி
யித்தனையாஞ் சீவசக மாதி யில்லை
    யிவையாவு மெப்போதும் பிரம ரூபம். (2)

சங்கற்ப விகற்பமெலாம் பிரம ரூபஞ்
    சாகின்ற வுலகமெலாம் பிரம ரூப
மங்குற்ற தேகமெலாம் பிரம ரூப
    மவைமருவும் பொறிகளெலாம் பிரம ரூப
மிங்குற்ற சீவரெலாம் பிரம ரூப
    மிவர்துய்க்கும் போகமெலாம் பிரம ரூபம்
பங்கற்ற பிரமமலா தணுவு மில்லை
    பார்க்கின்ற பார்வையெலாம் பிரம ரூபம். (3)

வித்தரமாம் விடயமெலாம் பிரம ரூபம்
விதம்விதமாய்க் காண்பவெலாம் பிரம ரூப
நித்தியமாய்க் காண்பதுவும் பிரம ரூப
நிலையிலதாய்க் காண்பதுவும் பிரம ரூப
மத்திரமா மஞ்ஞானம் பிரம ரூப
மதன்செயலா மகிலமுமே பிரம ரூபஞ்
சத்தியமாம் பிரமமலா தணுவு மில்லை
சந்ததமுஞ் சகலமுமே பிரம ரூபம். (4)

வானமுத லைம்பூதம் பிரம ரூபம்
வந்தபல பௌதிகமும் பிரம ரூப
மூனமுறு முடன்மூன்றும் பிரம ரூப
மொருமூன்றெ னவத்தைகளும் பிரம ரூப
மானவபி மானிகளும் பிரம ரூப
மறிவுற்ற தகிலமுமே பிரம ரூப
ஞானகனப் பிரமமலா தணுவு மில்லை
ஞாலமுத லெப்பொருளும் பிரம ரூபம். (5)

மாயையெனத் தோற்றுவதும் பிரம ரூப
மனமுதலாய்த் தோற்றுவதும் பிரம ரூபங்
காயமெனத் தோற்றுவதும் பிரம ரூபங்
காண்பனவாய்த் தோற்றுவதும் பிரம ரூப
நேயமெனத் தோற்றுவதும் பிரம ரூப
நிலைமையதாய்த் தோற்றுவதும் பிரம ரூபந்
தூயபரப் பிரமமலா தணுவு மில்லை
தோற்றியிடுந் தோற்றமெலாம் பிரம ரூபம். (6)

குறைவெனவே தோற்றுவதும் பிரம ரூபங்
குணுகுணமாய்த் தோற்றுவதும் பிரம ரூப
நிறைவெனவே தோற்றுவதும் பிரம ரூப
நீநானுய்த் தோற்றுவதும் பிரம ரூப
மிறைவனெனத் தோற்றுவதும் பிரம ரூப
மிவன்செயலாய்த் தோற்றுவதும் பிரம ரூப
மறிவுருவாம் பிரமமலா தணுவு மில்லை
யகிலவிதத் தோற்றமுமே பிரம ரூபம். (7)

அகிலசுரா சுரர்களுமே பிரம ரூப
மயன்முதலேம் மூர்த்திகளும் பிரம ரூபம்
புகலுமவர் செய்கையுமே பிரம ரூபம்
பூரணமா மாதேவன் பிரம ரூபந்
திகழுமுமா தேவியுமே பிரம ரூபந்
திகழ்கந்த விநாயகரும் பிரம ரூப
நிகழுபரப் பிரமமலா தணுவு மில்லை
நினைக்கின்ற நினைவெவையும் பிரம ரூபம். (8)

பரமசிவ கணங்களெலாம் பிரம ரூபம்
பரவுமகா முனிவரெலாம் பிரம ரூபஞ்
சுருதிமுடி சுருதியெலாம் பிரம ரூபஞ்
சொல்லியிடு மிருதியெலாம் பிரம ரூப
மருவுபுரா ணங்களெலாம் பிரம ரூப
மற்றுமுள நூல்களெலாம் பிரம ரூபம்
பிரிவில்பரப் பிரமமலா தணுவு மில்லை
பின்னமெனக் காண்பவெலாம் பிரம ரூபம். (9)

அமலமதாம் பிரணவமும் பிரம ரூப
மநந்தமகா வாக்கியமும் பிரம ரூப
நிமலமதாஞ் சிரவணமும் பிரம ரூப
நீதியுறு மனனமுமே பிரம ரூபம்
விமலமதாந் தியானமுமே பிரம ரூபம்
வேறுபடா ஞானமுமே பிரம ரூபஞ்
சமமதுவாம் பிரமமலா தணுவு மில்லை
சந்ததமுஞ் சகலமுமே பிரம ரூபம். (10)

பேசியநூல் விடயமுமே பிரம ரூபம்
பெறுகின்ற நூற்பயனும் பிரம ரூப
மாசறுநூற் சம்பந்தம் பிரம ரூப
மவையினதி காரியுமே பிரம ரூப
மாசிலதாஞ் சாதனமும் பிரம ரூப
மருவியிடுஞ் சாத்தியமும் பிரம ரூபஞ்
சாசுவதப் பிரமமலா தணுவு மில்லை
சந்ததமுஞ் சகலமுமே பிரம ரூபம். (11)

ஏதமிலாப் பத்தியுமே பிரம ரூப
மீசனது பாவனையும் பிரம ரூபம்
பூதமுதற் காலமுமே பிரம ரூபம்
பொருந்துபல தேசமுமே பிரம ரூபம்
பேதமுறு வத்துவுமே பிரம ரூபம்
பேசுபல பேதமுமே பிரம ரூபம்
போதகனப் பிரமமலா தணுவு மில்லை
புலமுறவே காண்பவெலாம் பிரம ரூபம். (12)

ஆனபல சேத்திரமும் பிரம ரூப
மங்குசெயு மறம்பாவம் பிரம ரூப
மேனையுள கருமமெலாம் பிரம ரூப
மிகழ்நரக சுவர்க்கமெலாம் பிரம ரூப
நானனிய ரெனுமயலும் பிரம ரூப
நரகபயஞ் சுவர்க்கசுகம் பிரம ரூப
ஞானகனப் பிரமமலா தணுவு மில்லை
ஞாதுருஞா ஞதியெலாம் பிரம ரூபம். (13)

துக்கசுகந் துதியிகழ்வும் பிரம ரூபந்
தொடர்சனன மரணமுமே பிரம ரூபந்
தக்கசெய மபசெயமும் பிரம ரூபந்
தயங்குசடா சடங்களுமே பிரம ரூப
மிக்கசர மசரமுமே பிரம ரூப
மிகுபந்த முத்திகளும் பிரம ரூப
மக்கரமாம் பிரமமலா தணுவு மில்லை
யன்னியமாய்க் காண்பவெலாம் பிரம ரூபம். (14)

சித்தமுத லெப்பொருளும் பிரம ரூபஞ்
செறிபஞ்ச கோசமுமே பிரம ரூபம்
வித்தரமாம் விசுவமெலாம் பிரம ரூபம்
வியட்டியுடன் சமட்டியெலாம் பிரம ரூப
நித்தியமாம் பிரமமலா தணுவுமில்லை
நிகழ்கின்ற நிகழ்வௌவையும் பிரம ரூபஞ்
சத்தியமாய் நவில்கின்றேன் சிவன்றன் ஞணை
சங்கையிலை சங்கையிலை சத்தி யந்தான். (15)

ஆதியுட னந்தமுமே பிரம ரூப
மடிமுடிவு நடுவெவையும் பிரம ரூபம்
பூதமொடு பவிடியமும் பிரம ரூபம்
பொருந்திநிகழ் பொருளெவையும் பிரம ரூபம்
பேதமிலாப் பிரமமலா தணுவு மில்லை
பிரிவெனவே காண்பவெலாம் பிரம ரூப
மாதியிலாப் பரமசிவன் பதந்தன் ஞானே
யறைகின்றே னையமிலை சத்தி யந்தான். (16)

திருசியமாய்க் காண்பதுவும் பிரம ரூபந்
திருக்காகக் காண்பதுவும் பிரம ரூபம்
பிரிவெனவே காண்பதுவும் பிரம ரூபம்
பேதமறக் காண்பதுவும் பிரம ரூபம்
புரணமதாம் பிரமமலா தணுவு மில்லை
புலனுறவே காண்பவெலாம் பிரம ரூபஞ்
சருவபரி பூரணமாஞ் சிவன்றன் ஞானே
சாற்றியதிற் சங்கையிலை சத்தி யந்தான் (17)

துகளுற்ற வஞ்ஞானம் பிரம ரூபந்
துவிதமெனு மதன்செயலும் பிரம ரூப
மகிழ்வுற்ற விஞ்ஞானம் பிரம ரூப
மாறுபடாச் சகசநிலை பிரம ரூபந்
திகழ்வுற்ற பிரமமலா தணுவு மில்லை
தெரிகின்ற தெரிவெல்லாம் பிரம ரூப
நிகரற்ற பரமசிவன் பதந்தன் ஞானே
நிகழ்த்தியதி லையமிலை சத்தி யந்தான். (18)

விரிவான சகமெவையும் பிரம ரூபம்
விவகாரம் யாவையுமே பிரம ரூபம்
பரமார்த்தம் யாவையுமே பிரம ரூபம்
பரசீவர் யாவையுமே பிரம ரூபம்
பிரியாத பிரமமலா தணுவு மில்லை
பின்னமெனக் காண்பவெலாம் பிரம ரூபங்
குருவான பரமசிவன் பதந்தன் ஞானே
கூறியதி லையமிலை சத்தி யந்தான். (19)

சீவபர சகத்தெனவே காண்ப வெல்லாஞ்
சின்மயமாம் பிரமத்திற் கற்பி தந்தா
ஞுவதனு லாரோப சீவ ஞுதி
யதிட்டான மானபரப் பிரம மென்றுங்
கேவலமா மப்பிரம நானே யென்றுங்
கிலேசமற வறிந்ததனுன் முத்த ஞுவாய்
பாவனமாம் பரமசிவன் பதந்தன் ஞுணை
பகர்ந்ததிலோ ரையமிலை சத்தி யந்தான். (20)

சகலவதிட் டானபரப் பிரம மேநான்
சருவான்ம சொரூபபரப் பிரம மேநான்
றிகழ்வுமிகுஞ் சின்மயமாம் பிரம மேநான்
றிடசத்தா மாத்திரமாம் பிரம மேநான்
னிகரில்சுக கனமான பிரம மேநா
னிருமலநிட் களமான பிரம மேநா
னகிலபரி பூரணமாம் பிரம நானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய் மைந்தா. (21)

நித்தியநிர்க் குணமான பிரம மேநா
னிரந்தரமாய் நிறைவுற்ற பிரம மேநான்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம மேநான்
சந்ததமுஞ் சலனமிலாப் பிரம மேநான்
மெத்தவுமே ரகசியமாம் பிரம மேநான்
மிகவுமுப சாந்தபரப் பிரம மேநா
னத்தமிலா வகண்டபரப் பிரம நானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய் மைந்தா. (22)

சனுதனமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சாசுவத பரப்பிரம சொரூப மேநான்
விநாசமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
விபுவான பரப்பிரம சொரூப மேநான்
மனுதியிலாப் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
மகத்தான பரப்பிரம சொரூப மேநா
னனுமயமாம் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய் மைந்தா. (23)

பங்கமிலா துள்ளபரப் பிரம மேநான்
பரஞ்சோதி யானபரப் பிரம மேநான்
கங்குல்பக லெவையுமிலாப் பிரம மேநான்
காரியகா ரணமுமிலாப் பிரம மேநா
னெங்குமுள வேகபரப் பிரம மேநா
னிருமையிலா வகண்டபரப் பிரம மேநா
னங்கமிலா வமலபரப் பிரம நானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய் மைந்தா. (24)

குருவுக்குங் குருவான பிரம மேநான்
குணதீத மானபரப் பிரம மேநான்
றெரிவுக்குந் தெரிவான பிரம மேநான்
றிருசியமோ ரணுவுமிலாப் பிரம மேநான்
சுருதிக்கு மெட்டாத பிரம மேநான்
சுத்தசிதம் பரமான பிரம மேநா
னருளுக்கு மருளான பிரம நானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய் மைந்தா. (25)

காரணமு மாகாத பிரம மேநான்
கற்பனையு மருவாத பிரம மேநா
ஞேரணுவு மாகாத பிரம மேநா
ஞென்றுலு முணரவொணுப் பிரம மேநான்
பூரணசின் மாத்திரமாம் பிரம மேநான்
புராதனசன் மாத்திரமாம் பிரம மேநா
ஞரணமு மறியாத பிரம நானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய் மைந்தா. (26)

நிரதிசயா நந்தகனப் பிரம மேநா
னித்தநிரஞ் சனமான பிரம மேநான்
மருளணுவு மருவாத பிரம மேநான்
மகாவாக்கின் பொருளான பிரம மேநான்
பரவுபராற் பரமான பிரம மேநான்
பரசீவ பேதமிலாப் பிரம மேநா
னருவமதா மகண்டபரப் பிரம நானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய் மைந்தா. (27)

நித்தியமங் களமான பிரம மேநா
னிகிலமுமே நிகழ்த்தியிடும் பிரம மேநான்
சத்தியஞா ஞநந்தப் பிரம மேநான்
சகசீவ பரங்களிலாப் பிரம மேநான்
வித்தரமாய் வியாபிக்கும் பிரம மேநான்
வேதாந்த வேத்தியமாம் பிரம மேநா
னத்துவிதா கண்டபரப் பிரம நானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய் மைந்தா. (28)

சிற்பதமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
கற்பனையில் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
களங்கமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
றற்பதமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
றடையற்ற பரப்பிரம சொரூப மேநா
னற்புதமாம் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய் மைந்தா. (29)

நித்தியமுஞ் சுத்தபரப் பிரம மேநா
னித்தியமும் புத்தபரப் பிரம மேநா
னித்தியமு முத்தபரப் பிரம மேநா
னித்தியமுந் திருத்தபரப் பிரம மேநா
னித்தியவா நந்தபரப் பிரம மேநா
னித்தநிரா வரணபரப் பிரம மேநா
னத்துவிதா கண்டபரப் பிரம நானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய் மைந்தா. (30)

சதாநந்த மயமான பிரம மேநான்
சதாநந்த மயமான பிரம மேநான்
சிதாநந்த மயமான பிரம மேநான்
சிதாநந்த மயமான பிரம மேநா
னுதாரபரி பூரணமாம் பிரம மேநா
னுதாரபரி பூரணமாம் பிரம மேநா
னதானசிதா காயபரப் பிரம நானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய் மைந்தா. (31)

அகமகமென் றிலங்கியிடும் பிரம மேநா
ஞன்மாவுக் கபின்னமதாம் பிரம மேநான்
சகலமுமாய்த் தோற்றியிடும் பிரம மேநான்
சற்றுமெது மாகாத பிரம மேநா
னிகிலபரி பூரணமாம் பிரம மேநா
னிரந்தரமாய் நிலைபெற்ற பிரம மேநா
னகிலவிலட் சணமான பிரம நானென்
றநவரத மயலறவே யறிவாய் மைந்தா. (32)

அகண்டபரப் பிரமமலா தணுவு மில்லை
யணுவுமிலை யணுவுமிலை யணுவு மில்லை
யகண்டபரப் பிரமமதே யனைத்து மாகு
மதுவேநீ யதுவேநா னதுவே யாரு
மகண்டபரப் பிரமமதாஞ் சிவன்றன் ஞானை
யறைந்ததிலோ ரையமிலை யைய மில்லை
யகண்டபரப் பிரமமது நானே யென்றிங்
கநவரத மயலறவே யறிவாய் மைந்தா. (33)

என்னிடையே கற்பிதமாய்த் தோன்று நின்ற
வீசசக சீவரெலா மென்னை யன்றிப்
பின்னமதா யொருகாலு மிலவே யில்லை
பிறங்கியவச் சீவேச சகத்த னைத்து
மன்னுபரப் பிரமமதா நானே யென்று
மயக்கமற வறிந்ததனுன் முத்த னுவாய்
சொன்னதிலோ ரையமிலை சத்தி யந்தான்
சுதந்திரமாஞ் சிவஞானை யுண்மை சொன்னேன். (34)

அறிவினிடைக் கற்பிதமாய்க் காண்ப வெல்லா
மதிட்டான வறிவன்றி யனிய மாகா
வறிவுருவே பரப்பிரம மறிவே நீயு
மாதலினு லறிவான நின்னி டத்தி
லறிவுறவே காண்பவெலா மறிவா நீயே
யவ்வண்ணந் திடமாக வறிந்த வற்று
லறிவுருவாம் பரப்பிரம வடிவே யாகி
யனுதிபவ பாசத்தான் முத்த னுவாய் (35)

அப்பினிடைக் காண்கின்ற வலேயே யாதி
யகிலமுமவ் வப்பாகு நீதியே போற்
சிற்பரமா நின்னிடையிற் காணு நின்ற
செகசீவ பரங்களெலாஞ் சித்தா நீயே
செப்பியவிவ் வூகத்தான் மறைமா னத்தாற்
சிவாஞ்ஞையினு லெல்லாமு நானே யென்று
மற்பமிலா நான்றானே பிரம மென்று
மறிந்ததனுற் பவபாச முத்த னுவாய். (36)

சித்தினிடைக் காண்கின்ற செகசீ வாதி
சித்துருவாம் பிரமத்துக் கயலே யாகா
தத்திறமாம் பிரமத்துக் கயனு னுகே
னவ்விதமா மெனக்கயலும் பிரம மாகா
தெத்திறமாந் தோற்றமுமே பிரம மென்று
மிருமையுரு வப்பிரம நானே யென்று
மத்துவிதா கண்டபரப் போதந் தன்னே
யடைந்ததனுற் பவபாச முத்த னுவாய். (37)

சகலமுமே சற்கனமாம் பிரம ரூபஞ்
சகலமுமே சிற்கனமாம் பிரம ரூப
மகிலமுமே சுககனமாம் பிரம ரூப
மகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம ரூபம்
புகலியவவ் வகண்டபரப் பிரம நானே
பூரணமா நானந்தப் பிரமந் தானென்
றிகழ்வறவே யகண்டபர போதந் தன்னே
யிசைந்ததனுற் பவபாச முத்த னுவாய். (38)

என்னேயலா லோரணுவு மயலே யில்லை
யென்னேயலா லோரணுவு மயலே யில்லை
பின்னமிலா நானென்றும் பிரமந் தானே
பின்னமிலா நானென்றும் பிரமந் தானே
யன்னியமி லகண்டபரப் பிரம நானே
யன்னியமி லகண்டபரப் பிரம நானென்
றின்னவிதந் திடமான வகண்ட போத
மிசைந்ததனுற் பவபாச முத்த னுவாய். (39)

சந்ததமுஞ் சகலமுமே பிரம மென்றுஞ்
சலனமிலா வப்பிரம நானே யென்று
மிந்தவித முணரும்வகை யெனவே யீச
னெனக்கருளா லருளியவிவ் வர்த்தந் தன்னைப்
பந்தமுறு முமுட்சுவெலா நன்று யோர்ந்து
பவநீங்கிப் பரமுத்தி யடையும் வண்ணம்
மைந்தநினக் குரைசெய்தே னிதனை யன்பான்
மயக்கமறக் கேட்டுணர்வோன் பரமே யாவன். (40)

பன்னியவிவ் வர்த்தத்தைப் பகர்ந்த வண்ணம்
பழுதறவே பார்த்துணர வசத்த னேனு
மன்னியநல் லன்புடனே யிதனை நித்த
மாறுது படித்தாலும் பாவித் தாலு
மன்னியருக் குரைத்தாலு மதனு லன்னே
னகத்திலுள வழுக்கற்றுச் சுத்தி பெற்றுப்
பின்னமிலா வகண்டபர போத முற்றுப்
பேதமிலாப் பரப்பிரம மாவ னன்றே. (41)

சத்தியசிற் சுகபூன்ற பரசி வத்தைச்
சலியாது நிரந்தரமா யாரா திப்போ
னித்தியநிட் களமான வச்சி வத்தை
நிச்சலமா யறிந்துமனக் கிரந்தி தீர்ந்து
சுத்தபர சிவத்தினிடைக் கலந்து மோட்ச
சுகமுற்றிங் கச்சிவமே யாவ னன்றிப்
பத்தியிலா வெறுமூட ரொருகா லத்தும்
பரமான மோட்சசுகம் பற்று ரன்றே. (42)

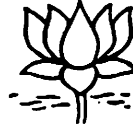
ஆதலினுன் முமுட்சுவெலாம் பரசி வத்தை
யநவரத மடைவாக வாரா தித்தவ்
வேதமிலாப் பரமசிவன் கருணை யாலே
யெல்லாமும் பரப்பிரம மதுவே நாமென்
றேதியவிஞ் ஞானத்தால் முத்தி தன்னை
யுறவேண்டு மென்றுரிபு நிதாக னுக்கங்
காதியிலாப் பவபாச மனைத்துந் தீர
வகண்டபர போதத்தை யருளிச் செய்தான். (43)

வேறு

திருசியப்பொரு ளாகத் தெரிந்திடுந்
தெரிவெலாந்திருக் காகிய சிற்கனப்
பிரமமல்லது வேறிலே யப்பரப்
பிரமநானெனும் போத முரைத்திட
லுரைமனங்கட் கசோசர மாகினு
மொன்றினேர்பவ துன்பம் விடுக்கவே
யரியவாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மாண்டவன்ற னகண்ட சொரூபமே. (44)

பதினொன்றுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம், 11-க்கு திருவிருத்தம் - 482.

பன்னிரண்டாவது

சருவமும் பிரமமாத்திர மென்றுரைக்கும் அத்தியாயம்.

மிகவுமகா ரகசியமாய் ரகசி யத்து
　　மெத்தவுமே ரகசியமாய் மேவு தற்கு
வெகுவரிதா யுள்ளபொரு ணிர்ண யத்தை
　　வேதாந்த வேத்தியனும் பரேசன் முன்ன
நிகழ்வுறவே யருள்செய்த வண்ண மீண்டு
　　நிகிலர்க்கு மிதமாக நினக்குச் சொல்வேன்
றகுமனதி னொருமையுட னிவ்வர்த் தத்தைத்
　　தப்பாது கேட்டுணர்தி தகைமை மைந்தா. (1)

அகிலமுமே யநவரதம் பிரம மாத்ர
　　மஞ்ஞான மதன்செயலும் பிரம மாத்ரஞ்
சகலசடா சடங்களுமே பிரம மாத்ரஞ்
　　சதசத்தாய்க் காண்பவெலாம் பிரம மாத்ரம்
வெகுவிதமாம் பூதங்கள் பிரம மாத்ரம்
　　விதம்விதமாம் புவனங்கள் பிரம மாத்ர
மிகழ்வுமிகுஞ் சரீரமெலாம் பிரம மாத்ர
　　மிவைமருவு முயிர்களெலாம் பிரம மாத்ரம். (2)

பனுவுமகா மந்திரமும் பிரம மாத்ரம்
　　பத்தியுடன் கேட்பதுவும் பிரம மாத்ரம்
வினவுமகா வாக்கியமும் பிரம மாத்ரம்
　　வேத்தியமா மதன்பொருளும் பிரம மாத்ர
மனியமிலாப் பரவுணர்வும் பிரம மாத்ர
　　மகண்டமதா முத்தியுமே பிரம மாத்ர
நனியருவும் பந்தமுமே பிரம மாத்ர
　　நாநாவாய்க் காண்பவெலாம் பிரம மாத்ரம். (3)

பலவிதமாங் கிரியைகளும் பிரம மாத்ரம்
பற்றியிடும் பலன்களுமே பிரம மாத்ர
மிலகுகுண குணங்களுமே பிரம மாத்ர
மிகழ்வுதுதி யாவையுமே பிரம மாத்ர
நிலைமருவாக் காலமெலாம் பிரம மாத்ர
நிரைநிரையாந் தேசமெலாம் பிரம மாத்ரஞ்
சலனமுறும் வத்துவெலாம் பிரம மாத்ரஞ்
சந்ததமுஞ் சகலமுமே பிரம மாத்ரம். (4)

ஓதவொணு வவித்தையுமே பிரம மாத்ர
முறுமந்தக் கரணமுமே பிரம மாத்ரந்
தீதுசெயு மகங்காரம் பிரம மாத்ரந்
தியங்குமனம் புந்தியுமே பிரம மாத்ரஞ்
சாதமுறு சித்தமுமே பிரம மாத்ரஞ்
சஞ்சலமாம் பொறிகளுமே பிரம மாத்ரம்
வீதலுறுந் தேகமுமே பிரம மாத்ரம்
விசித்திரமாம் விடயமெலாம் பிரம மாத்ரம். (5)

தூலமுடன் சாக்கிரமும் பிரம மாத்ரஞ்
சூக்கமுடன் சொப்பனமும் பிரம மாத்ர
மூலமுடன் சுழுத்தியுமே பிரம மாத்ர
மூன்றினபி மானிகளும் பிரம மாத்ரங்
கோலமுறும் வியட்டியுமே பிரம மாத்ரங்
கூட்டமுறுஞ் சமட்டியுமே பிரம மாத்ரங்
காலமுத லெப்பொருளும் பிரம மாத்ரங்
காண்கின்ற காட்சியெலாம் பிரம மாத்ரம். (6)

தொந்தமறு துரியமுமே பிரம மாத்ரந்
துரியவபி மானியுமே பிரம மாத்ர
மைந்துவித கோசமுமே பிரம மாத்ர
மவையினபி மானிகளும் பிரம மாத்ரம்
வந்தபல பௌதிகமும் பிரம மாத்ரம்
வான்முதலைம் பூதமுமே பிரம மாத்ரஞ்
சிந்தையுறு மெப்பொருளும் பிரம மாத்ரஞ்
செறிந்தசரா சரங்களெலாம் பிரம மாத்ரம். (7)

இவனவனு மிவளவளும் பிரம மாத்ர
　மிதுவதுவு மற்றெதுவும் பிரம மாத்ர
நவில்புருடர் பெண்களுமே பிரம மாத்ர
　நடுவான நபுஞ்சகரும் பிரம மாத்ரம்
விவிதசக சீவருமே பிரம மாத்ரம்
　விபுவான வீசனுமே பிரம மாத்ர
மெவையெவைதா னெவ்விதமா யெங்கே யெங்கே
　யிலங்கினுமே யவையாவும் பிரம மாத்ரம். (8)

இருப்பதெனத் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ர
　மில்லையெனத் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ரந்
திருக்கதெனத் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ரந்
　திருசியமாய்த் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ரந்
தரித்ததெனத் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ரந்
　தங்கியதாய்த் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ரம்
விரித்ததெனத் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ரம்
　விதம்விதமாந் தோற்றமெலாம் பிரம மாத்ரம். (9)

வித்தரமாய்த் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ரம்
　விரிவிலதாய்த் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ரஞ்
சித்திரமாய்த் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ரஞ்
　சிறப்பிலதாய்த் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ர
மத்திரமாய்த் தோற்றவதும் பிரம மாத்ர
　மழுத்தமுறத் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ர
மெத்திறமாய்த் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ர
　மிதரமெனுந் தோற்றமெலாம் பிரம மாத்ரம். (10)

ஏகமெனத் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ர
　மிருமையெனத் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ரம்
பாகமெனத் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ரம்
　பங்கறவே தோற்றுவதும் பிரம மாத்ர
நாகமெனத் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ர
　நரகமெனத் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ர
மோகமெனத் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ர
　மூதுணர்வாய்த் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ரம். (11)

ஆகமெனத் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ர
மறிபவனுய்த் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ரந்
தாகமெனத் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ரந்
தண்பொருளாய்த் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ரஞ்
சோகமெனத் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ரஞ்
சுகமதுவாய்த் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ர
மூகமெனத் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ர
முணர்பொருளாய்த் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ரம். (12)

நீநானுய்த் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ர
நிகிலரெனத் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ர
நாநாவாய்த் தோற்றுவதும் பிரம மாத்ர
நமதெனவே தோற்றுவதும் பிரம மாத்ர
மாணுவ மானமுமே பிரம மாத்ர
மகிழுமிலா பாலாபம் பிரம மாத்ரந்
தானுதி தருமமுமே பிரம மாத்ரந்
தளர்வுதரும் பாவமுமே பிரம மாத்ரம். (13)

தங்குற்ற கிரிநதிகள் பிரம மாத்ரந்
தலங்களொடு தீர்த்தங்கள் பிரம மாத்ர
மங்குற்ற தேவதைகள் பிரம மாத்ர
மத்தேவர் சேவைகளும் பிரம மாத்ரம்
பொங்குற்ற வாரிதிகள் பிரம மாத்ரம்
பொருந்துபல தீவுகளும் பிரம மாத்ரம்
பங்குற்ற வனங்களெலாம் பிரம மாத்ரம்
பறவைமுதற் செந்துகளும் பிரம மாத்ரம். (14)

பிரமன்முதற் றேவர்களும் பிரம மாத்ரம்
பிரமாண்ட கோடிகளும் பிரம மாத்ர
மரன்முதலோ ருலகமெலாம் பிரம மாத்ர
மங்குள்ள பேதமெலாம் பிரம மாத்ரம்
பரமிகமா யுணர்வதெலாம் பிரம மாத்ரம்
பார்ப்பதுவு நினைப்பதுவும் பிரம மாத்ரஞ்
சருவவித வுபாதிகளும் பிரம மாத்ரஞ்
சகசீவ பரங்களெலாம் பிரம மாத்ரம். (15)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம ரூபஞ்
சகலபரி பூரணமாம் பிரம ரூப
நித்தநிரஞ் சனமாகும் பிரம ரூப
நிட்களநின் மலமாகும் பிரம ரூபஞ்
சுத்தநிரா காரமதாம் பிரம ரூபஞ்
சுயஞ்சோதி வடிவாகும் பிரம ரூப
மத்துவித வத்துவதாம் பிரம ரூப
மகண்டபரி பூரணமாம் பிரம ரூபம். (16)

பராற்பரமாம் பொருளாகும் பிரம ரூபம்
பரமபதப் பொருளாகும் பிரம ரூப
நிராவரணப் பொருளாகும் பிரம ரூப
நிட்கிரியப் பொருளாகும் பிரம ரூபஞ்
சராதியிலாப் பொருளாகும் பிரம ரூபஞ்
சலனமிலாப் பொருளாகும் பிரம ரூபம்
புராதனமாம் பொருளாகும் பிரம ரூபம்
பூரணமாம் பொருளாகும் பிரம ரூபம். (17)

மறுதியிலாப் பொருளாகும் பிரம ரூப
மகத்தான பொருளாகும் பிரம ரூபஞ்
சறுதனமாம் பொருளாகும் பிரம ரூபஞ்
சாசுவதப் பொருளாகும் பிரம ரூபம்
விநாசமிலாச் சத்தாகும் பிரம ரூபம்
விளங்கியிடுஞ் சித்தாகும் பிரம ரூப
மறுதிசுக கனமாகும் பிரம ரூப
மகண்டைக ரசமாகும் பிரம ரூபம். (18)

சற்போத சுககனமாம் பிரம ரூபஞ்
சாலவுப சாந்தமதாம் பிரம ரூபந்
தற்போத சூனியமாம் பிரம ரூபந்
தான்றுறு யிருப்பதுவாம் பிரம ரூபங்
கற்போல வசைவிலதாம் பிரம ரூபங்
களங்கமிலாக் கேவலமாம் பிரம ரூப
மெய்போது மொருவடிவாம் பிரம ரூப
மேகபரி பூரணமாம் பிரம ரூபம். (19)

ஞானகன வடிவாகும் பிரம ரூப
ஞாலமிலாப் பரமாகும் பிரம ரூப
மோர்னமுறு நிலையாகும் பிரம ரூப
முத்தருறும் பதமாகும் பிரம ரூப
மீண்மிலாப் பொருளாகும் பிரம ரூப
மேவைக்கும்விலட் சணமாகும் பிரம ரூப
மானியிலாப் பொருளாகும் பிரம ரூப
மகண்டசிதா காயமதாம் பிரம ரூபம். (20)

அறிவுக்கு மறிவாகும் பிரம ரூப
மனைத்துக்கு மப்பாலாம் பிரம ரூப
நிறைவுக்கு நிறைவாகும் பிரம ரூப
நிகிலத்து மேலாகும் பிரம ரூபங்
குறைவற்ற விபுவாகும் பிரம ரூபங்
குணங்களிலா நிர்க்குணமாம் பிரம ரூப
மறுவற்ற மகிழ்வாகும் பிரம ரூப
மனவாக்குக் கெட்டாதாம் பிரம ரூபம். (21)

சத்துக்குஞ் சத்தாகும் பிரம ரூபஞ்
சகலத்துஞ் சாரமதாம் பிரம ரூபஞ்
சித்துக்குஞ் சித்தாகும் பிரம ரூபஞ்
சின்னமிலாப் பொருளாகும் பிரம ரூபம்
வித்துக்கும் வித்தாகும் பிரம ரூபம்
வேதாந்த வேத்தியமாம் பிரம ரூப
மெத்துக்கும் வேறாகும் பிரம ரூப
மெங்குமுள பொருளாகும் பிரம ரூபம். (22)

கேவலமாம் பொருளாகும் பிரம ரூபங்
கிலேசமிலாப் பொருளாகும் பிரம ரூபம்
பாவனமாம் பொருளாகும் பிரம ரூபம்
பரமார்த்தப் பொருளாகும் பிரம ரூபந்
தாவலிலாப் பொருளாகும் பிரம ரூபந்
தத்துவமாம் பொருளாகும் பிரம ரூப
மோவலிலாப் பொருளாகும் பிரம ரூப
மொன்றுமிலா வொருபொருளாம் பிரம ரூபம். (23)

சத்தியமாம் பொருளாகும் பிரம ரூபஞ்
சங்கமிலாப் பொருளாகும் பிரம ரூப
நித்தியமாம் பொருளாகும் பிரம ரூப
நீக்கமிலாப் பொருளாகும் பிரம ரூபம்
வித்தரமாம் பொருளாகும் பிரம ரூபம்
விசேடமிலாப் பொருளாகும் பிரம ரூபஞ்
சுத்தமதாம் பொருளாகும் பிரம ரூபஞ்
சுதந்திரமாம் பொருளாகும் பிரம ரூபம். (24)

பிரமமதே பேசியிடுந் தற்ப தார்த்தம்
பிரமமதே பேசியிடுந் துவம்ப தார்த்தம்
பிரமமதே பேசியிடு மசிப தார்த்தம்
பிரமமதே யகண்டைக ரசப தார்த்தம்
பிரமமதே யகமென்னும் பதத்தி னர்த்தம்
பிரமமதே பிரமமெனும் பதத்தி னர்த்தம்
பிரமமதே யஸ்மியெனும் பதத்தி னர்த்தம்
பிரமமதே யகண்டைக ரசப தார்த்தம். (25)

பிரமமதே யழிவற்ற சற்ப தார்த்தம்
பிரமமதே மகிழ்வுற்ற சிற்ப தார்த்தம்
பிரமமதே பிரியமெனுஞ் சுகப தார்த்தம்
பிரமமதே யகண்டைக ரசப தார்த்தம்
பிரமமதே சகமென்னும் பதத்தி னர்த்தம்
பிரமமதே சீவனெனும் பதத்தி னர்த்தம்
பிரமமதே யீசனெனும் பதத்தி னர்த்தம்
பிரமமதே யகண்டைக ரசப தார்த்தம். (26)

பிரமமதே மாயையெனக் காண்ப தாகும்
பிரமமதே யவித்தையெனக் காண்ப தாகும்
பிரமமதே சித்தமெனக் காண்ப தாகும்
பிரமமதே செகத்தெனவுங் காண்ப தாகும்
பிரமமதே சீவனெனக் காண்ப தாகும்
பிரமமதே யீசனெனக் காண்ப தாகும்
பிரமமதே குரவனெனக் காண்ப தாகும்
பிரமமதே சீடனெனக் காண்ப தாமே. (27)

பிரமமதே யயனெனவுங் காண்ப தாகும்
பிரமமதே யரியெனவுங் காண்ப தாகும்
பிரமமதே யரனெனவுங் காண்ப தாகும்
பிரமமதே யமரரெனக் காண்ப தாகும்
பிரமமதே சிருட்டியெனக் காண்ப தாகும்
பிரமமதே திதியெனவுங் காண்ப தாகும்
பிரமமதே நாசமெனக் காண்ப தாகும்
பிரமமதே நிகிலமுமாய்க் காண்ப தாமே. (28)

எங்கெங்கே யெவ்விதமாய்க் கண்ட போது
மிதரமெனக் கண்டிடுமக் காட்சி யெல்லா
மங்கங்கே யுள்ளவதிட் டான மான
வறிவுருவாம் பிரமமலா தனிய மாகா
தெங்கெங்கே யலைமுதலாய்க் கண்ட போது
மிவையெல்லா மாழியலா தனிய மாமோ
வங்கங்கே காண்கின்ற காட்சி யெல்லா
மப்படியே பிரமமலா தயலே யாகா. (29)

அப்புருவாம் வாரிதியிற் றோன்றி யாங்கே
யடங்கியிடு மனேகவித வலையு மந்த
வப்புருவே யாவதலான் மத்தி யத்தி
லன்னியமா யாரேனுங் கண்ட துண்டோ
சிற்பிரம வாரிதியிற் றோன்றி யாங்கே
சிதைகின்ற செகமுதலா மலையு மந்தச்
சிற்பிரம மாவதலான் மத்தி யத்திற்
சிறிதுமய லாகாது சத்தி யந்தான். (30)

மண்ணினிடைக் காண்கின்ற விகார மெல்லா
மருவியவம் மண்ணேயா நீதி போலுந்
*தண்ணினிடைக் காண்கின்ற விகார மெல்லாந்
தங்கியவத் தண்ணேயா நீதி போலும்
விண்ணினிடைக் காண்கின்ற விகார மெல்லாம்
விரவியவவ் விண்ணேயா நீதி போலுந்
திண்ணியசிற் பிரமத்திற் காணு நின்ற
செகசீவ பரங்களெலாம் பிரம மேயாம். (31)

(* தண்ணென்பது நீர்)

வெருளுடனே தருவினிடைக் கண்ட கள்ளன்
 வெறிதான தருவேயா நீதி போலு
மருளுடனே சுத்திகையிற் கண்ட வெள்ளி
 மற்றந்தச் சுத்திகையா நீதி போலு
மிருளுடனே யிரச்சுவினிற் கண்ட சர்ப்ப
 மெப்போது மிரச்சுவதா நீதி போலும்
பிரமமதிற் காண்கின்ற சகசீ வாதி
 பேதமெலா மெப்போதும் பிரம மேயாம். (32)

அன்னியமா மாரோப மனைத்து மெங்கு
 மந்தந்த வதிட்டான மாவதே போற்
றுன்னுமதிட் டானபரப் பிரமத் தின்கட்
 டோன்றியவா ரோபமதாஞ் சக சீவாதி
மன்னுமதிட் டானபரப் பிரமந் தானு
 மறைமுடியின் சித்தாந்த மனைத்து மீதே
யன்னசிவ னருளியசித் தாந்த மீதே
 யறிஞருடை யநுபவசித் தாந்த மீதே. (33)

ஆதலினுற் பிரமமலா தணுவு மில்லை
 யகிலமுமே யெப்போதும் பிரம மாத்ரம்
பாதகமாம் வாதனையாற் சீவன் போலாய்ப்
 பவக்கடலின் மூழ்குவதும் பிரம மாத்ரஞ்
சாதகமாம் வாதனையாற் சிரவ ணாதி
 சாதனமே பழகுவதும் பிரம மாத்ரம்
பேதமிலா வாதனையாற் பிரம மாகிப்
 பீதியற விருப்பதுவும் பிரம மாத்ரம். (34)

நித்தியநை மித்திகமாங் கருமந் தன்னை
 நியமமுடன் செய்வதுவும் பிரம மாத்ர
மத்திரமாங் கருமத்தாற் சித்த சுத்தி
 யடைவாக வடைவதுவும் பிரம மாத்ரஞ்
சித்தமதன் சுத்தியொடு சிரவ ணத்தைச்
 செவ்வியதாச் செய்வதுவும் பிரம மாத்ரம்
பத்தியுடன் சந்ததமு மனனந் தன்னைப்
 பாங்காகப் பழகுவதும் பிரம மாத்ரம். (35)

எப்போதுந் தொடர்பாகத் தியானந் தன்னை
யிடையறவே யியற்றுவதும் பிரம மாத்ரஞ்
சற்போத பிரமத்திற் பழகா நின்ற
சவிகற்ப சமாதியுமே பிரம மாத்ரந்
தற்போத சூனியமா நிருவி கற்ப
சமாதிதனைச் சார்வதுவும் பிரம மாத்ரங்
கற்போல வசைவற்றுப் பிரம மாகிக்
களங்கமற விருப்பதுவும் பிரம மாத்ரம். (36)

மாயைமுத லுபாதியினு னா வென்றே
மயக்கமுற மதிப்பதுவும் பிரம மாத்ர
நேயபர ஞானத்தாற் பிரம மொன்றே
நிலைத்ததெனு நிர்ணயமும் பிரம மாத்ர
மாயதன தவித்தையினுற் சீவ னெனென்
றனியமுற வறிவதுவும் பிரம மாத்ரந்
தூயபர வித்தையினுற் பரனு னென்றே
துவிதமறத் துணிவதுவும் பிரம மாத்ரம். (37)

முந்தியதா மஞ்ஞானம் பிரம மாத்ர
முளைத்தவதன் செய்கையுமே பிரம மாத்ரம்
பந்தமறு விஞ்ஞானம் பிரம மாத்ரம்
பரமான முத்தியுமே பிரம மாத்ரந்
தொந்தமுறு விவகாரம் பிரம மாத்ரந்
துவிதமிலாப் பரமார்த்தம் பிரம மாத்ரஞ்
சந்ததமுஞ் சகலமுமே பிரம மாத்ரஞ்
சம்புபதந் தன்னுணை சங்கை யில்லை. (38)

நித்தியமாய்ச் சித்தித்த பிரம மல்லா
னிலையாக வென்றுமொரு பொருளு மில்லை
யெத்திறமா யெவையெவைதா னெங்கே யெங்கே
யிலங்கினுமத் திறமான வவை யனைத்து
மத்துவித பூரணமா யழியாச் சத்தா
யான்மாவா யமர்ந்தபரப் பிரம மேயாஞ்
சத்தியசிற் சுகவடிவாஞ் சிவன்றன் னுணை
சாற்றியது சத்தியமே சங்கை யில்லை. (39)

பிரமமதே நானென்றுஞ் சங்கை யில்லை
பிரமமதே நானென்றுஞ் சங்கை யில்லை
பிரமமதே நீயென்றுஞ் சங்கை யில்லை
பிரமமதே நீயென்றுஞ் சங்கை யில்லை
பிரமமதே மற்றேருஞ் சங்கை யில்லை
பிரமமதே மற்றேருஞ் சங்கை யில்லை
பிரமமதே சகலமுமாஞ் சங்கை யில்லை
பிரமமதே சகலமுமாஞ் சங்கை யில்லை. (40)

பிரமமலா தணுவுமிலை யணுவு மில்லை
பிரமமலா தணுவுமிலை யணுவு மில்லை
சருவமுமே சந்ததமும் பிரமந் தானுஞ்
சருவமுமே சந்ததமும் பிரமந் தானும்
பரமசிவ னுபயதிருப் பதந்தன் னுணை
பரமசிவ னுபயதிருப் பதந்தன் னுணை
யுரைதருமிவ் வர்த்தமெலாஞ் சத்தி யந்தா
னுரைதருமிவ் வர்த்தமெலாஞ் சத்தி யந்தான். (41)

சகசீவ பரங்களெனத் தோன்று நின்ற
சகலமுமே சந்ததமும் பிரம மென்றே
புகல்கின்ற விப்பொருளை யாவ ரேனும்
புகன்றாலும் பிறருக்குப் போதித் தாலுஞ்
சுகமாகக் கேட்டாலு மதனு லன்னோர்
சுத்தபர ஞானத்தை விரைவிற் பெற்றிவ்
வகமேவு மரந்தையெலா முடனே நீங்கி
யாநந்த பூரணமாம் பிரம மாவர். (42)

எள்ளளவு மயலன்றி யெல்லா மென்று
மேகபரப் பிரமமதா யிருந்த போதுங்
கள்ளமுறு மனதுடையோர் பரசி வத்தின்
கருணையிலாக் குற்றத்தால் வேறு வேரு
யுள்ளமதி லுணர்ந்துமகா பவதுக் கத்தை
யுறுவதனுன் முமுட்சுவெலா மெவ்வி தத்துந்
தள்ளவொணுப் பரமசிவன் கருணை பெற்றே
தமதுபவ துக்கத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும். (43)

பரமசிவன் கருணையினு லகண்ட ஞானம்
பற்றியதாற் பவதுக்கம் விடுப்ப தற்கிங்
கரியமறை யாதியினு லந்த வந்த
வதிகாரிக் கனுகுணமா யறையப் பட்ட
கிரியைமுத லநேகவித வேது வுண்டு
கிளத்தியவவ் வேதுக்குட் சிரவ ணுதி
யுரமதுவா மவற்றுக்குட் பிரமத் தியான
முத்தமமா மதனுலவ் வருள்சித் திக்கும். (44)

ஆதலினு லறிவுற்றுக் காண்ப வெல்லா
மகண்டவறி வானபரப் பிரம மென்று
மோதியவப் பரப்பிரம நானே யென்று
மொழிவறவே செய்கின்ற பிரமத் யான
சாதனையாற் பரமசிவ னருளைச் சார்ந்து
சலனமிலா வகண்டான்ம ஞானம் பெற்றுப்
போதகன பரப்பிரமந் தானே யாகிப்
பொல்லாத பவத்துயரைப் போக்க வேண்டும். (45)

சதானந்த வடிவான பரேசன் முன்னஞ்
சாலவுமே கருணையினு லருளிச் செய்த
வுதாரமதாம் பொருளிதனை யின்றெல் லோர்க்கு
முபகார மாகநினக் கிங்கு ரைத்தே
னெதாகினுமோ ரணுவுமிதி லையமில்லை
யெமதீச னியம்பியதி லைய மேது
நிதாகவென ரிபுமுனிவ னன்னோனுக்கு
நிச்சலமாம் பரம்பொருளை நிகழ்த்தி னுனல். (46)

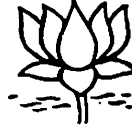
வேறு

சின்ன மேவும் விசித்திர சீவருஞ்
சிறிதி லாதெங்கும் வியாபிக்கு மீசனும்
பின்ன மேவும் விசித்திர ஞாலமும்
பிரம மாத்திர மென்றிங்குப் பேசுதல்

துன்னு மன்பர்கண் மேவிய விப்பவத்
துன்பம் யாவுந் துடைத்திட வேண்டியே
யன்ன வாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மாண்ட வன்ற னகண்ட சொரூபமே. (47)

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 12-க்கு திருவிருத்தம்-529.

பதின்மூன்றுவது

அனைத்துமசத்தென்றும், அவையெல்லாஞ் சித்தென்றுமுரைக்கும் அத்தியாயம்.

சுருதியிலு மிருதியிலு மாக மத்துஞ்
சூக்குமமா நூற்களிலு மற்று மெங்கு
மருவமிக வரிதான நிர்ண யத்தை
மறித்துமுனக் கருள்செய்வே னொருமை யாய்க்கேள்
பிரமமதற் கயலாகக் காணப் பட்ட
பேதமெலா மெப்போது மசத்தே யாகுஞ்
சருவமதற் கப்பாலாய்ச் சலன மில்லாச்
சத்தியமா யுளதென்றும் பிரம மொன்றே. (1)

எவ்விதமா யறிவதுவு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய் நினைவதுவு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய்க் காண்பதுவு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய்க் கேட்பதுவு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய் வினவுவது மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய்ச் சொல்லுவது மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய்ப் புசிப்பதுவு மசத்தே யாகு
மெப்போது முளதுபரப் பிரம மொன்றே. (2)

எவ்விதமாந் தலங்களுமே யசத்தே யாகு
மெவ்விதமாந் தீர்த்தமுமே யசத்தே யாகு
மெவ்விதமாந் தேவதையு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாஞ் சேவையுமே யசத்தே யாகு
மெவ்விதமாந் தவங்களுமே யசத்தே யாகு
மெவ்விதமாஞ் செபங்களுமே யசத்தே யாகு
மெவ்விதமாந் திருசியமு மசத்தே யாகு
மெப்போது முளதுபரப் பிரம மொன்றே. (3)

எவ்விதமாம் பொறிகளுமே யசத்தே யாகு
மெவ்விதமாம் புலன்களுமே யசத்தே யாகு
மெவ்விதமாம் போத்தாவு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாம் போக்கியமு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமா மகந்தைகளு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமா மிதந்தைகளு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாம் பேதமுமே யசத்தே யாகு
மெப்போது முளதுபரப் பிரம மொன்றே. (4)

வித்தரமா மாயையுமே யசத்தே யாகும்
விரிந்தவதன் காரியமு மசத்தே யாகுந்
தொத்துமகங் காரமுமே யசத்தே யாகுந்
தொடருமதன் காரியமு மசத்தே யாகும்
புத்தியதன் காரியமு மசத்தே யாகும்
புகன்மனதின் காரியமு மசத்தே யாகுஞ்
சித்தமதன் காரியமு மசத்தே யாகுஞ்
சிதையாம லுளதென்றும் பிரம மொன்றே. (5)

சாதமுறுந் தூலவுடம் பசத்தே யாகுஞ்
சஞ்சலமாஞ் சாக்கிரமு மசத்தே யாகும்
பேதமுறுஞ் சூக்கவுடம் பசத்தே யாகும்
பிரிவுற்ற சொப்பனமு மசத்தே யாகு
மேதமுறு மூலவுடம் பசத்தே யாகு
மிருமையிலாச் சுழுத்தியுமே யசத்தே யாகு
மோதியிடும் பேதமெலா மசத்தே யாகு
மொழிவறவே யுளதென்றும் பிரம மொன்றே. (6)

விசுவனொடு தைசதனு மசத்தே யாகும்
விகற்பமுறுப் பிராஞ்ஞனுமே யசத்தே யாகு
மசுபமிலாத் துரியமுமே யசத்தே யாகு
மவையினபி மானியுமே யசத்தே யாகும்
மிசிரமுறு சமட்டியுமே யசத்தே யாகும்
மேவியிடும் வியட்டியுமே யசத்தே யாகும்
நிசமருவாப் பேதமெலா மசத்தே யாகும்
நீங்காம லுளதென்றும் பிரம மொன்றே. (7)

தாஞகத் தோற்றுவது மசத்தே யாகுந்
தனதெனவே தோற்றுவது மசத்தே யாகு
நீநாஞய்த் தோற்றுவது மசத்தே யாகு
நிகிலமெனத் தோற்றவது மசத்தே யாகுங்
கோஞகத் தோற்றுவது மசத்தே யாகுங்
குருவெனவே தோற்றுவது மசத்தே யாகு
நாநாவாந் தோற்றமெலா மசத்தே யாகு
நாசமிலா துளதென்றும் பிரம மொன்றே. (8)

கத்துருவாய்த் தோற்றுவது மசத்தே யாகுங்
கருமமெனத் தோற்றுவது மசத்தே யாகுஞ்
சத்ததுவாய்த் தோற்றுவது மசத்தே யாகுஞ்
சதசத்தாய்த் தோற்றுவது மசத்தே யாகும்
வித்ததுவாய்த் தோற்றுவது மசத்தே யாகும்
விதம்விதமாய்த் தோற்றுவது மசத்தே யாகு
மெத்திறமாய்த் தோற்றுவது மசத்தே யாகு
மெப்போது முளதுபரப் பிரம மொன்றே. (9)

நல்லதுவாய்த் தோற்றுவது மசத்தே யாகு
நலமலதாய்த் தோற்றுவது மசத்தே யாகுஞ்
சொல்லியதாய்த் தோற்றுவது மசத்தே யாகுஞ்
சொனதலதாய்த் தோற்றுவது மசத்தே யாகு
மில்லையெனத் தோற்றுவது மசத்தே யாகு
மிருப்பதெனத் தோற்றுவது மசத்தே யாகும்
புல்லியிடுந் தோற்றமெலா மசத்தே யாகும்
பூரணமா யுளதென்றும் பிரம மொன்றே. (10)

வேதமொடு மிருதிகளு மசத்தே யாகும்
வெகுவிதமா நூற்களுமே யசத்தே யாகு
மேதமொடு குணங்களுமே யசத்தே யாகு
மிச்சைகளு மனிச்சைகளு மசத்தே யாகும்
பூதமொடு பௌதிகமு மசத்தே யாகும்
புண்ணியபா வங்களெலா மசத்தே யாகும்
பேதமுறு பொருளெவையு மசத்தே யாகும்
பிரிவறவே யுளதென்றும் பிரம மொன்றே. (11)

இங்குற்ற பொருளெவையு மசத்தே யாகு
மிங்கிலதாம் பொருளெவையு மசத்தே யாகு
மங்குற்ற பொருளெவையு மசத்தே யாகு
மங்கிலதாம் பொருளெவையு மசத்தே யாகு
மெங்குற்ற பொருள்களுமே யசத்தே யாகு
மெவ்விதமாம் பொருள்களுமே யசத்தே யாகுஞ்
சங்கற்ப முற்றதெலா மசத்தே யாகுஞ்
சலியாம லுளதென்றும் பிரம மொன்றே. (12)

குறைவுற்ற பொருளெவையு மசத்தே யாகுங்
குறையாத பொருளெவையு மசத்தே யாகு
மறைவுற்ற பொருளெவையு மசத்தே யாகு
மறையாத பொருளெவையு மசத்தே யாகு
மறிவுற்ற பொருளெவையு மசத்தே யாகு
மறியாத பொருளெவையு மசத்தே யாகுஞ்
செறிவுற்ற பொருளெல்லா மசத்தே யாகுஞ்
சேதமுறா துளதென்றும் பிரம மொன்றே. (13)

விதம்விதமா முலகமெலா மசத்தே யாகும்
விண்ணவருந் தானவரு மசத்தே யாகுஞ்
சதுர்விதமாஞ் சாதிகளு மசத்தே யாகுஞ்
சங்கரமாஞ் சாதிகளு மசத்தே யாகு
மதிசயமா மாச்சிரம மசத்தே யாகு
மங்குசெயுஞ் செய்கையெலா மசத்தே யாகுந்
திதமருவா வதன்பலமு மசத்தே யாகுந்
திடமுறவே யுளதென்றும் பிரம மொன்றே. (14)

அஞ்சனமா மஞ்ஞான மசத்தே யாகு
மைந்துமகா பூதமுமே யசத்தே யாகும்
பஞ்சவித தேவதையு மசத்தே யாகும்
பஞ்சவித கோசமுமே யசத்தே யாகும்
விஞ்சையிலாச் சீவர்களு மசத்தே யாகும்
விரிந்தபல வுபாதிகளு மசத்தே யாகுஞ்
சஞ்சலமாக் காண்பவெலா மசத்தே யாகுஞ்
சலனமிலா துளதென்றும் பிரம மொன்றே. (15)

சடுவிதமா மூர்மிகளு மசத்தே யாகுஞ்
சட்பாவ விகாரமுமே யசத்தே யாகுந்
தொடருமரி சடுவர்க்க மசத்தே யாகுந்
தொந்தமுறும் பந்தமெலா மசத்தே யாகும்
படருபல காலமுமே யசத்தே யாகும்
பலதேச வத்துகளு மசத்தே யாகு
மடமையினுற் காண்பதெலா மசத்தே யாகு
மாறும லுளதென்றும் பிரம மொன்றே. (16)

சொன்னதுவுஞ் சொல்லாது மசத்தே யாகுஞ்
சுதந்திரமா யுளதென்றும் பிரம மொன்றே
பின்னமுறக் காண்பதெலா மசத்தே யாகும்
பிரிவறவே யுளதென்றும் பிரம மொன்றே
பன்னியவிவ் வர்த்தத்தைப் பாங்காய்க் கேட்டுப்
பகர்ந்தபடி யுணர்ந்திடுவோன் பரமே யாவ
னின்னமுமே முத்திக்குச் சாட்சாத் தான
வேதுவினை யிதமாக வியம்பக் கேளாய். (17)

சதாநந்த மயமான பிரம மெல்லாஞ்
சதாநந்த மயமான பிரமம் யாருஞ்
சிதாநந்த மயமான பிரம மேநான்
சிதாநந்த மயமான பிரமமே நீ
நிதாகவதா லென்றுமெலாம் பிரம மென்றும்
நிரந்தரமாம் பிரமமது நானே யென்று
மெதாகினுமோ ரணுவேனு மைய மின்றி
யெப்போது மிடையறவே நிச்ச யிப்பாய். (18)

சந்ததமுஞ் சன்மாத்ர சொரூப மேநான்
சலனமிலாச் சின்மாத்ர சொரூப மேநான்
ருெந்தமிலாச் சுகமாத்ர சொரூப மேநான்
றுவிதமிலாத் தூயபர சொரூப மேநான்
பந்தமிலாப் பரிசுத்த சொரூப மேநான்
பரமவுப சாந்தபர சொரூப மேநா
னந்தமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றதிடமா யநவரத நிச்ச யிப்பாய். (19)

சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சொரூப மேநான்
சம்சார சங்கமிலாச் சொரூப மேநா
னித்தியநிர்க் குணமான சொரூப மேநா
னிரஞ்சனநிட் களமான சொரூப மேநான்
சுத்தபரி பூரணமாஞ் சொரூப மேநான்
சுயஞ்சோதி வடிவான சொரூப மேநா
னத்துவித பரப்பிரம சொரூப நானென்
றதிதிடமா யநவரத நிச்ச யிப்பாய். (20)

சகலமுமாஞ் சின்மாத்ர சொரூப மேநான்
சலனமிலாச் சின்மாத்ர சொரூப மேநான்
றுகளிலதாஞ் சின்மாத்ர சொரூப மேநான்
றுவிதமுறாச் சின்மாத்ர சொரூப மேநா
னிகரிலதாஞ் சின்மாத்ர சொரூப மேநா
னிட்களமாஞ் சின்மாத்ர சொரூப நானென்
றகமதனி லுறுகின்ற நிச்ச யத்தா
லநவரதஞ் சின்மாத்ர மாகி நிற்பாய் (21)

விரிவுற்ற சகங்களெலாஞ் சித்து மாத்ரம்
விதம்விதமாஞ் சீவரெலாஞ் சித்து மாத்ர
மருளுற்ற வீசனுமே சித்து மாத்ர
மயன்முதலேம் மூர்த்திகளுஞ் சித்து மாத்ரம்
பிரிவுற்ற வவர்செயலுஞ் சித்து மாத்ரம்
பின்னுமுள பேதமெலாஞ் சித்து மாத்ர
மருளுற்ற பந்தமுமே சித்து மாத்ர
மயக்கமிலா முத்தியுமே சித்து மாத்ரம். (22)

சித்தமுறு விருத்திகளுஞ் சித்து மாத்ரஞ்
சிந்தைசெயும் பொருள்களுமே சித்து மாத்ரஞ்
சுத்தமுறு சிரவணமுஞ் சித்து மாத்ரஞ்
சூக்குமமா மனனமுமே சித்து மாத்ரம்
வித்தரமாந் தியானமுமே சித்து மாத்ரம்
விமலமதாஞ் சமாதியுமே சித்து மாத்ர
மத்துவித வநுபவமுஞ் சித்து மாத்ர
மாநந்த வநுபவமுஞ் சித்து மாத்ரம். (23)

நிசநிலையி னிற்பதுவுஞ் சித்து மாத்ர
நீக்கமற நிற்பதுவுஞ் சித்து மாத்ரம்
வசமுறவே நிற்பதுவுஞ் சித்து மாத்ரம்
வானெனவே நிற்பதுவுஞ் சித்து மாத்ர
மிசிரமற நிற்பதுவுஞ் சித்து மாத்ர
மெய்யாக நிற்பதுவுஞ் சித்து மாத்ர
மசைவறவே நிற்பதுவுஞ் சித்து மாத்ர
மகண்டமதாய் நிற்பதுவுஞ் சித்து மாத்ரம் . (24)

அனியமுறு மஞ்ஞானஞ் சித்து மாத்ர
மமலமதாம் விஞ்ஞானஞ் சித்து மாத்ர
நனிமருவுஞ் சங்கற்பஞ் சித்து மாத்ர
நாடியிடும் புவனமெலாஞ் சித்து மாத்ரம்
வினவியிடு நீதானுஞ் சித்து மாத்ரம்
விளம்பியிடு நான்முனுஞ் சித்து மாத்ரம்
பனுவியிடும் பலபொருளுஞ் சித்து மாத்ரம்
பரசீவ சகங்களெலாஞ் சித்து மாத்ரம். (25)

ஆனைமுக னறுமுகனுஞ் சித்து மாத்ர
மம்பிகையு மருள்சிவனுஞ் சித்து மாத்ர
மேனையுள சிவகணமுஞ் சித்து மாத்ர
மினியசிவ பத்தர்களுஞ் சித்து மாத்ர
மீனமிலா முனிவர்களுஞ் சித்து மாத்ர
மிலங்கியிடுஞ் சுரர்களெலாஞ் சித்து மாத்ர
மூனமிலாச் சகுணமுமே சித்து மாத்ர
முத்தமமா நிர்க்குணமுஞ் சித்து மாத்ரம். (26)

பரமசிவ பூசனையுஞ் சித்து மாத்ரம்
பயிலுமரி பூசனையுஞ் சித்து மாத்ர
மருவுமயன் பூசனையுஞ் சித்து மாத்ர
மற்றுமுளோர் பூசனையுஞ் சித்து மாத்ரம்
பெருகுமுமை பூசனையுஞ் சித்து மாத்ரம்
பின்னைமுதற் பூசனையுஞ் சித்து மாத்ரஞ்
சருவசுரர் பூசனையுஞ் சித்து மாத்ரஞ்
சகலமுமே சந்ததமுஞ் சித்து மாத்ரம். (27)

வானமுதற் பூதமுமே சித்து மாத்ரம்
வந்தபல பௌதிகமுஞ் சித்து மாத்ரம்
பானுமுதன் முச்சுடருஞ் சித்து மாத்ரம்
பரவியிடு முடுக்களுமே சித்து மாத்ர
மூனமிலா மேகமுமே சித்து மாத்ர
முயிர்க்கினிய வருடமுமே சித்து மாத்ரம்
வானிலுறும் பேதமெலாஞ் சித்து மாத்ரம்
வையமுறும் பேதமெலாஞ் சித்து மாத்ரம். (28)

கிருமிமுத லெவ்வுயிருஞ் சித்து மாத்ரங்
கிரிநதியுங் கானகமுஞ் சித்து மாத்ரம்
விரிவுபெறு புரங்களுமே சித்து மாத்ரம்
விசித்திரமாங் கிரியைகளுஞ் சித்து மாத்ரம்
பிரிவுபெறு பலங்களுமே சித்து மாத்ரம்
பிரமாண்ட கோடிகளுஞ் சித்து மாத்ரஞ்
சருவசரா சரங்களுமே சித்து மாத்ரஞ்
சந்ததமுஞ் சகலமுமே சித்து மாத்ரம். (29)

பதிதனயன் பாரியுமே சித்து மாத்ரம்
பரவுபிதா மாதாவுஞ் சித்து மாத்ர
மதிசயமாம் பந்துவெலாஞ் சித்து மாத்ர
மன்னியரு மரிகளுமே சித்து மாத்ரம்
விதிமருவு மாணுனுஞ் சித்து மாத்ரம்
விதிக்கின்ற சற்குருவுஞ் சித்து மாத்ரந்
திதிமருவு முயிர்களெலாஞ் சித்து மாத்ரந்
திருசியமாய்க் காண்பதெலாஞ் சித்து மாத்ரம். (30)

காரணகா ரியமெவையுஞ் சித்தே யாகுங்
கண்காது முதலெவையுஞ் சித்தே யாகு
மாரணமு மதன்முடியுஞ் சித்தே யாகு
மகண்டபர நிச்சயமுஞ் சித்தே யாகும்
பூரணமா யுறுகதியுஞ் சித்தே யாகும்
புகல்கதியைத் தருசிவனுஞ் சித்தே யாகுந்
தாரணியே முதலெவையுஞ் சித்தே யாகுந்
தங்குசடா சடங்களெலாஞ் சித்தே யாகும். (31)

அற்புதமாய்க் காண்பதுவுஞ் சித்தே யாகு
மயலயலாய்க் காண்பதுவுஞ் சித்தே யாகுந்
தற்பதமாய்க் காண்பதுவுஞ் சித்தே யாகுந்
தன்மயமாய்க் காண்பதுவுஞ் சித்தே யாகுஞ்
சிற்பதமாய்க் காண்பதுவுஞ் சித்தே யாகுஞ்
சித்தலதாய்க் காண்பதுவுஞ் சித்தே யாகுங்
கற்பிதமாய்க் காண்பதெலாஞ் சித்தே யாகுங்
காண்கின்ற காட்சியெலாஞ் சித்தே யாகும். (32)

மாயைமுத லுபாதியெலாஞ் சித்தே யாகு
மருவுபர சீவரெலாஞ் சித்தே யாகு
மாயபல வுலகமெலாஞ் சித்தே யாகு
மதனிலுள பேதமெலாஞ் சித்தே யாகுந்
தூயபர சிவனுருவுஞ் சித்தே யாகுந்
துவிதமிலாப் பரவடிவுஞ் சித்தே யாகு
நேயமதாந் தன்வடிவுஞ் சித்தே யாகு
நிகிலமுமே நிறைவுற்ற சித்தே யாகும். (33)

சாவதுவுஞ் சனிப்பதுவுஞ் சித்தே யாகுஞ்
சஞ்சலமாய் நிற்பதுவுஞ் சித்தே யாகும்
போவதுவும் வருவதுவுஞ் சித்தே யாகும்
புண்ணியபா வங்களெலாஞ் சித்தே யாகு
மாவதுவு மழிவதுவுஞ் சித்தே யாகு
மன்னியமா யறிவதுவுஞ் சித்தே யாகு
மோவலிலா திருப்பதுவுஞ் சித்தே யாகு
மொன்றுக வுணருவதுஞ் சித்தே யாகும். (34)

பாகமுறுஞ் சாதனமுஞ் சித்தே யாகும்
பழகியசிற் பாவனையுஞ் சித்தே யாகு
மோகமிலாப் பரவறிவுஞ் சித்தே யாகு
மூதுணர்வாம் பூசனையுஞ் சித்தே யாகுஞ்
சோகமிலாச் சுகநிலையுஞ் சித்தே யாகுஞ்
சுத்தமகா மௌனமுமச் சித்தே யாகு
மேகமதா யிருப்பதுவுஞ் சித்தே யாகு
மியங்கியிடா திருப்பதுவுஞ் சித்தே யாகும். (35)

அரியபல மந்திரமுஞ் சித்தே யாகு
    மநந்தவித தந்திரமுஞ் சித்தேயாகுங்
கிரியையுபா சனையெவையுஞ் சித்தே யாகுங்
    கேவலமாம் பத்தியுமச் சித்தே யாகு
மிருதயவா காயமுமச் சித்தே யாகு
    மிவைமருவுஞ் சிந்தையெலாஞ் சித்தே யாகுந்
திரணமுத லெப்பொருளுஞ் சித்தே யாகுந்
    திருசியமாய்த் தெரிவதெலாஞ் சித்தே யாகும். (36)

தேகமுயிர் பொறிபுலனுஞ் சித்தே யாகுந்
    தியங்குமனம் புத்தியுமச் சித்தே யாகு
மாகுமகங் காரமுமச் சித்தே யாகு
    மலேவுற்ற சித்தமுமச் சித்தே யாகு
மோகமுமுத் தேகமுமச் சித்தே யாகு
    மூன்றினபி மானியுமச் சித்தே யாகுஞ்
சோகமிலாத் துரியனுமச் சித்தே யாகுஞ்
    சொன்னதெலாந் தொகுத்தந்தச் சித்தே யாகும். (37)

தொந்தமுறு மவத்தையுமச் சித்தே யாகுந்
    துரியமெனு மவத்தையுமச் சித்தே யாகு
மைந்துவித கோசமுமச் சித்தே யாகு
    மவையினபி மானியுமச் சித்தே யாகுஞ்
சந்ததமுஞ் சகலமுமச் சித்தே யாகுஞ்
    சமட்டியுடன் வியட்டியுமச் சித்தே யாகு
மெந்தவிதத் தோற்றமுமச் சித்தே யாகு
    மீசசக சீவரெலாஞ் சித்தே யாகும். (38)

சித்ததுவே சன்மாத்ர சொரூப மாகுஞ்
    சித்ததுவே சின்மாத்ர சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே சுகமாத்ர சொரூப மாகுஞ்
    சித்ததுவே யகண்டைக சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே பரப்பிரம சொரூப மாகுஞ்
    சித்ததுவே பரமசிவ சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே பரிசுத்த சொரூப மாகுஞ்
    சித்ததுவே பரமான்ம சொரூப மாமே. (39)

சித்ததுவே நித்தியமங் களமு மாகுஞ்
சித்ததுவே நித்தநிரஞ் சனமு மாகுஞ்
சித்ததுவே நிட்களநிர்க் குணமு மாகுஞ்
சித்ததுவே நித்தநிரா மயமு மாகுஞ்
சித்ததுவே நித்தநிரா வரண மாகுஞ்
சித்ததுவே நிரதிசயா நந்த மாகுஞ்
சித்ததுவே நிருமலநிட் கிரிய மாகுஞ்
சித்ததுவே நீக்கமற நிறைந்த தாமே. (40)

சித்ததுவே பரமவுப சாந்த மாகுஞ்
சித்ததுவே பரமபத சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே பரமான சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே பராற்பரமாஞ் சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே பரவித்தை சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே பரசித்தி சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே பரசத்தா சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே பரிபூன்ற சொரூப மாமே. (41)

சித்ததுவே பாவனமாஞ் சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே பரதத்வ சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே சுத்தசிதா காய மாகுஞ்
சித்ததுவே சுயஞ்சோதி சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே விகாரமிலாச் சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே விசேட மிலாச் சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே யதீதபர சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே யகண்டபர சொரூப மாமே. (42)

சித்ததுவே சருவசம சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே சருவான்ம சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே சங்கமிலாச் சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே பங்கமிலாச் சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே யெங்குமுள சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே யேகான்ம சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே பரதெய்வ சொரூப மாகுஞ்
சித்ததுவே பரப்பிரம சொரூப மாமே. (43)

சித்ததுவே யயனுடைய நிசசொ ரூபஞ்
சித்ததுவே யரியுடைய நிசசொ ரூபஞ்
சித்ததுவே யரனுடைய நிசசொ ரூபஞ்
சித்ததுவே யமரருடை நிசசொ ரூபஞ்
சித்ததுவே நரருடைய நிசசொ ரூபஞ்
சித்ததுவே நம்முடைய நிசசொ ரூபஞ்
சித்ததுவே நின்னுடைய நிசசொ ரூபஞ்
சித்ததுவே நிகிலருடை நிசசொ ரூபம். (44)

எத்திறமா மதிட்டானத் தெவைதான் றேன்று
மிலங்கியவவ் வாரோப மஃதே யாகுஞ்
சுத்திகையிற் கற்பிதமாய்த் தோற்றும் வெள்ளி
சுத்திகையே யாகுவதைக் கண்டோ மன்றே
வித்திறமே சித்தினிடைத் தோன்று நின்ற
வீசசக சீவரெலாஞ் சித்தே யாகுஞ்
சித்தையலா லணுவுமிலை யெல்லாஞ் சித்தே
சின்மயமாஞ் சிவனுணை யுண்மை சொன்னேன். (45)

ஆதலினு னீசித்து நானுஞ் சித்தே
யநந்தசக சீவேச ரனைத்துஞ் சித்தே
யோதியவா றதிதிடமா யிடைவி டாம
லொழிவறவே யுள்ளத்தி னிச்ச யிப்பாய்
பேதமறப் பெறுகின்ற நிச்ச யத்தாற்
பின்னமிலாப் பரப்பிரம ஞானம் பெற்று
மாதவவிப் பவத்துயரை விரைவின் மாற்றி
மகத்தான மோட்சசுக மருவி நிற்பாய். (46)

சித்தேநீ சித்தேநான் சித்தே யெல்லாஞ்
சித்தையலா தணுவுமிலை யெல்லாஞ் சித்தே
யித்தேக முதலியவோ ரணுவு மில்லை
யித்தேச முதலியவோ ரணுவு மில்லை
யெத்தேக முதலியவுஞ் சித்தே யாகு
மெத்தேச முதலியவுஞ் சித்தே யாகும்
பத்தேச்சை நிறைவேற்றும் பரேச னுணை
பகர்ந்ததிலோ ரையமிலை பரமார்த் தந்தான். (47)

சின்மயனுன் சின்மயனுன் சித்தே யெல்லாஞ்
    சின்மயனுன் சின்மயனுன் சித்தே யெல்லாஞ்
சன்மயனுன் சன்மயனுன் சத்தே யெல்லாஞ்
    சன்மயனுன் சன்மயனுன் சத்தே யெல்லாந்
தன்மயனுன் றன்மயனுன் றுனே யெல்லாந்
    தன்மயனுன் றன்மயனுன் றுனே யெல்லா
நின்மலமா யிவ்வண்ண நிதாக வென்று
    நீக்கமற நிரந்தரமாய் நிச்ச யிப்பாய். (48)

சாதமடைந் திறப்புற்ற சீவர்க் கெல்லாஞ்
    சன்மசரா மரணபரம் பரையா மிந்தக்
கேதமுறும் பவதாப மனைத்துந் தீரக்
    கிருபையினுற் பரமசிவன் பகர்ந்த வண்ணம்
வேதமுதற் சகலத்தும் பெறுவ தற்கு
    வெகுவரிதா மிப்பொருளை விளம்பி னேனு
ஞேதியவிவ் வர்த்தத்தை யொருகா லேனு
    முள்ளபடி கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவன். (49)

சனனசரா மரணமுறுஞ் சீவ ரெல்லாஞ்
    சன்மமுத லெவையுமிலாச் சிவத்தை யோர்ந்து
மனனமுடன் றியானித்தே மாயா மோக
    மாற்றிமனக் கிரந்தியறுத் தபய ராகி
யனியமிலா வகண்டபர ஞானங் கொண்டே
    யத்துவித பரப்பிரம மாவ ரென்றே
யனையரிபு மாமுனிவ னிதாக னுக்கங்
    கரிதான பரம்பொருளை யருள்செய் தானுல். (50)

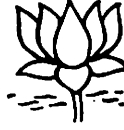
வேறு

சகல சீவ பரங்க ளசத்தென்றுஞ்
    சந்த தஞ்சக லங்களுஞ் சித்தென்று
மகில பூரண சித்தது நீயென்று
    மந்த மின்றி யசித்தது நானென்றும்

வெகுவி தந்திட மாயிங்குப் பேசிய
 வேத வீற்றின் பொருட்க ளனைத்துமே
திகழு மாநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
 தேவன்றன் பரி பூரண ரூபமே. (51)

பதின்மூன்றுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 13-க்கு திருவிருத்தம் - 580

பதினென்காவது

அகண்ட சொரூபாநு சந்தான முரைக்கும் அத்தியாயம்

சகலமுமாஞ் சித்தாந்த ரகசி யத்தைச்
சங்கிரக மாகவிதிற் சாற்றக் கேளாய்
பகரலுறுந் துவிதமொடத் துவித மில்லை
பரமவுப சாந்தமதாம் பிரம மொன்றே
யிகழ்வறவே யெப்போது முளதா மெங்கு
மேகமதாம் பிரமமதே நீயு நானு
மகிலமுமப் பரப்பிரம சொரூப மேயா
மாதலினு லவ்வண்ண மநுசந் திப்பாய். (1)

அகமென்றும் பரப்பிரம சொரூப மானே
னகமென்றும் பரமசிவ சொரூப மானே
னகமென்றும் பரமான்ம சொரூப மானே
னகமென்றும் பராற்பரமாஞ் சொரூப மானே
னகமென்றும் பரிசுத்த சொரூப மானே
னகமென்றும் பரிபூன்ற சொரூப மானே
னகமென்று மகண்டபர சொரூப னென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந் திப்பாய். (2)

அகமென்று மழிவற்ற சத்தா கின்றே
னகமென்றுந் திகழ்வுற்ற சித்தா கின்றே
னகமென்று நிரதிசய சுகமா கின்றே
னகமென்று மகண்டைக ரசமா கின்றே
னகமென்று மெவ்விடத்து நிறைந்து நின்றே
னகமென்று மெல்லாமு மாகா நின்றே
னகமென்று மகண்டபரப் பிரம மென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந் திப்பாய். (3)

அகமென்றுந் தற்பொருளாம் பரமா கின்றே
னகமென்றுந் துவம்பொருளாம் பரமா கின்றே
னகமென்று மசிபொருளாம் பரமா கின்றே
னகமென்று மகண்டைக ரசமா கின்றே
னகமென்று மெவைகட்கு முள்ளா கின்றே
னகமென்று மெவைகட்கும் வெளியா கின்றே
னகமென்று மகண்டபரப் பிரம மென்றே
யநவரத மதிிடமா யநுசந் திப்பாய். (4)

அகமென்று நித்தியமாஞ் சொரூப மானே
னகமென்று நிர்க்குணமாஞ் சொரூப மானே
னகமென்று நிரஞ்சனமாஞ் சொரூப மானே
னகமென்று நிராவரண சொரூப மானே
னகமென்று நிட்களமாஞ் சொரூப மானே
னகமென்று நிராமயமாஞ் சொரூப மானே
னகமென்று நிறைந்தபர சொரூப னென்றே
யநவரத மதிிடமா யநுசந் திப்பாய். (5)

அகமென்றும் விபுவான சொரூப மானே
னகமென்றும் வீதலுறச் சொரூப மானே
னகமென்று மக்கரமாஞ் சொரூப மானே
னகமென்று மாநந்த சொரூப மானே
னகமென்று மோட்சமதாஞ் சொரூப மானே
னகமென்று மோசகனுஞ் சொரூப மானே
னகமென்று மகண்டபர சொரூப னென்றே
யநவரத மதிிடமா யநுசந் திப்பாய். (6)

அகமகில காரணமாஞ் சொரூப மானே
னகமகில பூரணமாஞ் சொரூப மானே
னகமகில சீவபர சொரூப மானே
னகமணுவு மாகாத சொரூப மானே
னகமனிச முபசாந்த சொரூப மானே
னகமனிச மொான்றான சொரூப மானே
னகமனிச மகண்டபர சொரூப னென்றே
யநவரத மதிிடமா யநுசந் திப்பாய். (6)

அகமகில காரியமாஞ் சொரூப மானே
னகமகில காரகனுஞ் சொரூப மானே
னகமகில பாலகனுஞ் சொரூப மானே
னகமகில நாசகனுஞ் சொரூப மானே
னகமனிச மெவையுமலாச் சொரூப மானே
னகமகமா யமைவுற்ற சொரூப மானே
னகமனிச மகண்டபர சொரூப னென்றே
யநவரத மதிிடமா யநுசந் திப்பாய். (8)

அகமகில பூதமுமாஞ் சொரூப மானே
னகமகில பௌதிகமாஞ் சொரூப மானே
னகமகில சாட்சியமாஞ் சொரூப மானே
னகமகில சான்றான சொரூப மானே
னகமனிச மனியமிலாச் சொரூப மானே
னகமனிச மத்துவித சொரூப மானே
னகமனிச மகண்டபர சொரூப னென்றே
யநவரத மதிிடமா யநுசந் திப்பாய். (9)

அகமனிச நீயென்னுஞ் சொரூப மானே
னகமனிச நானென்னுஞ் சொரூப மானே
னகமனிச மனியரெனுஞ் சொரூப மானே
னகமனிச மகிலான்ம சொரூப மானே
னகமனிச மசஞ்சலமாஞ் சொரூப மானே
னகமனிச மசங்கபர சொரூப மானே
னகமனிச மகண்டபர சொரூப னென்றே
யநவரத மதிிடமா யநுசந் திப்பாய். (10)

அகமனிசஞ் சின்மயமாஞ் சொரூப மானே
னகமனிசஞ் சிற்கனமாஞ் சொரூப மானே
னகமனிசஞ் சின்மாத்ர சொரூப மானே
னகமனிசஞ் சிதம்பரமாஞ் சொரூப மானே
னகமனிசஞ் சிதாகாய சொரூப மானே
னகமனிசஞ் சைதன்ய சொரூப மானே
னகமனிசஞ் சிற்பிரம சொரூப னென்றே
யநவரத மதிிடமா யநுசந் திப்பாய். (11)

அகமகில வாதார சொரூப மானே
 னகமகில வாகார சொரூப மானே
னகமனிய மணுவுமிலாச் சொரூப மானே
 னகமகமே யாகியுள சொரூப மானே
னகமனிச மசரீர சொரூப மானே
 னகமமல வாகாய சொரூப மானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூப னென்றே
 யநவரத மதிதிடமா யநுசந் திப்பாய். (12)

அகமகில குருவான சொரூப மானே
 னகமகில சீடனுமாஞ் சொரூப மானே
னகமகில சாதனமாஞ் சொரூப மானே
 னகமகில சாத்தியமாஞ் சொரூப மானே
னகமகில வேதாந்த சொரூப மானே
 னகமவையின் வேத்தியமாஞ் சொரூப மானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூப னென்றே
 யநவரத மதிதிடமா யநுசந் திப்பாய். (13)

அகமென்றும் புராதனமாஞ் சொரூப மானே
 னகமென்றும் பூரணமாஞ் சொரூப மானே
னகமென்று மச்சுதமாஞ் சொரூப மானே
 னகமென்று மவிநாச சொரூப மானே
னகமென்றுங் கேவலமாஞ் சொரூப மானே
 னகமென்றுங் கேதமிலாச் சொரூப மானே
னகமென்றும் பரப்பிரம சொரூப னென்றே
 யநவரத மதிதிடமா யநுசந் திப்பாய். (14)

அகமென்று மகண்டபர தெய்வ மானே
 னகமென்று மமலபர போத மானே
னகமென்றும் பரசத்தா சொரூப மானே
 னகமென்றும் பரமசுக சொரூப மானே
னகமென்றும் பரஞ்சோதி சொரூப மானே
 னகமென்றும் பரமபத சொரூப மானே
னகமென்றும் பரப்பிரம சொரூப னென்றே
 யநவரத மதிதிடமா யநுசந் திப்பாய். (15)

அகமகில வாந்தரமாஞ் சொரூப மானே
னகமகில வான்மாவாஞ் சொரூப மானே
னகமகில மங்களமாஞ் சொரூப மானே
னகமணுவு மாசிலதாஞ் சொரூப மானே
னகமனிசந் துரியபர சொரூப மானே
னகந்துரியா தீதபர சொரூப மானே
னகமனிசம் பரப்பிரம சொரூப னென்றே
யநவரத மதிிடமா யநுசந் திப்பாய். (16)

அகமகில காலத்துக் கதீத மானே
னகமகில தேசத்துக் கதீத மானே
னகமகில வத்துவினுக் கதீத மானே
னகமென்று மனைத்துக்கு மதீத மானே
னகமணுவு மகந்தையிலாச் சுபாவ மானே
னகமணுவு மிதந்தையிலாச் சுபாவ மானே
னகமமல பரப்பிரம மானே னென்றே
யநவரத மதிிடமா யநுசந் திப்பாய். (17)

அகமென்றுஞ் சன்மாத்ர சொரூப மானே
னகமென்றுஞ் சின்மாத்ர சொரூப மானே
னகமென்று நன்மாத்ர சொரூப மானே
னகமென்று நடுவான சொரூப மானே
னகமென்று மத்துவித சொரூப மானே
னகமார்க்கு மான்மாவாஞ் சொரூப மானே
னகமென்றும் பரப்பிரம சொரூப னென்றே
யநவரத மதிிடமா யநுசந் திப்பாய். (18)

அகமென்று நீங்காத சுகமா கின்றே
னகமெங்கு நிச்சலமாய் நிறைந்து நின்றே
னகமென்றுஞ் சங்கற்ப மிலாது நின்றே
னகமொன்று லறியவொணுப் பரமா கின்றே
னகமென்றும் புத்திமுத லிலாது நின்றே
னகம்புத்திக் கப்பாலாம் பதமா கின்றே
னகமென்றும் பரப்பிரம மானே னென்றே
யநவரத மதிிடமா யநுசந் திப்பாய். (19)

அகமணுவு மாயையிலாச் சொரூப மானே
னகமாயா குணமுமிலாச் சொரூப மானே
னகமனது முதலுமிலாச் சொரூப மானே
னகங்காம முதலுமிலாச் சொரூப மானே
னகமாக்கை முதலுமிலாச் சொரூப மானே
னகமவையின் விகாரமிலாச் சொரூப மானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூப னென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந் திப்பாய். (20)

அகம்விசுவ னுதியிலாச் சொரூப மானே
னகநனவு முதலுமிலாச் சொரூப மானே
னகந்துரிய வறிவான சொரூப மானே
னகந்தூய பரமசிவ சொரூப மானே
னகந்தோட மெவையுமிலாச் சொரூப மானே
னகம்பவமே யின்றியசிற் சொரூப மானே
னகமென்றும் பரப்பிரம சொரூப னென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந் திப்பாய். (21)

அகமென்றும் ப்ரபுவான சொரூப மானே
னகமென்றும் பிரஞ்ஞான சொரூப மானே
னகமென்றும் விபுவான சொரூப மானே
னகமென்றும் விஞ்ஞான சொரூப மானே
னகமென்றுஞ் சகலமுமாஞ் சொரூப மானே
னகஞ்சச்சி தாநந்த சொரூப மானே
னகமென்றும் பரப்பிரம சொரூப னென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந் திப்பாய். (22)

அகமென்று நிரஞ்சனமாம் பிரம மானே
னகமென்று நிட்களமாம் பிரம மானே
னகமென்று நிராமயமாம் பிரம மானே
னகமென்று நிருமலமாம் பிரம மானே
னகமென்று நிர்க்குணமாம் பிரம மானே
னகமென்று நிருபமமாம் பிரம மானே
னகமென்று நிமலபர மானே னென்றே
யநவரத மதிதிடமா யநுசந் திப்பாய். (23)

அகமகில நாமமுரு வான ஞால
மனைத்துக்கு மதிட்டான சொரூப மானே
னகமுன்பின் பக்கங்கள் கீழ்மே லெங்கு
மகண்டவறி வாகியுள சொரூப மானே
னகமனிய மணுவுமிலா தகமே யாக
வமைவுற்ற வாநந்த சொரூப மானே
னகமனிச மகண்டபர சொரூப னென்றே
யநவரத மதிிடமா யநுசந் திப்பாய். (24)

அகமான்ம ஞானமிலா மூட ராலிங்
கடையமிக வரிதான சொரூப மானே
னகமான்ம ஞானிகளா லடைவ தற்கிங்
கறவுமெளி தானபர சொரூப மானே
னகமகில வியாபகமாய் நிறைந்து நின்ற
வகண்டசிதா காயபர சொரூப மானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூப னென்றே
யநவரத மதிிடமா யநுசந் திப்பாய். (25)

அகமனிசஞ் சட்பாவ விகார மின்றி
யகண்டவடி வானபர சொரூப மானே
னகமனிசம் பந்தமிலா நித்த முத்த
மாகியுள வகண்டபர சொரூப மானே
னகமனிச மசஞ்சலமா யமர்ந்து நின்ற
வாநந்த பூரணமாஞ் சொரூப மானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூப னென்றே
யநவரத மதிிடமா யநுசந் திப்பாய். (26)

அகமணுவுஞ் சங்கற்ப விகற்ப மின்றி
யறவுமுப சாந்தபர சொரூப மானே
னகமிரவு பகலொன்று மென்று மின்றி
யகண்டவொளி யானபர சொரூப மானே
னகமென்று மகந்தைமுத லணுவு மின்றி
யகண்டபர மாநந்த சொரூப மானே
னகமென்றும் பரப்பிரம சொரூப னென்றே
யநவரத மதிிடமா யநுசந் திப்பாய். (27)

அகமனிச மகங்கரமே யிலாது நின்ற
வகண்டவறி வானபரப் பிரம மானேன்
பகருமகங் காரமதே பவமா மென்றும்
பரமார்த்த மாகவகங் கரமே யில்லை
யகமலதிங் கோரணுவு மிலவே யில்லை
யகண்டபரி பூரணமா யுள்ளோ னேனே
நிகழுமகம் பரப்பிரம மானே னென்றே
நிரந்தரமாய் நித்தமுநீ யநுசந் திப்பாய். (28)

நீயுமக நானுமக மற்று முள்ள
நிகிலமக மிதிலணுவு மைய மில்லை
தூயவகம் பரப்பிரம மானே னென்றே
தொடர்பாகத் துவிதமற வநுசந் திப்பாய்
மாயையிலை மாயைசெயுஞ் செயலு மில்லை
மற்றுமொரு பேதமுமே யிலவே யில்லை
நேயமதாம் பரப்பிரம நானே யென்று
நிரந்தரமாய் நித்தமுநீ யநுசந் திப்பாய் (29)

அகமலது தற்பதமாம் பொருளு மில்லை
யகமலது துவம்பதமாம் பொருளு மில்லை
யகமலதிங் கசிபதமாம் பொருளு மில்லை
யகமலதிங் ககண்டமெனும் பொருளு மில்லை
யகமலது சத்துமிலை யசத்து மில்லை
யகமலது சித்துமிலை சடமு மில்லை
யகமலதிங் கொருபொருளு மென்று மில்லை
யகம்பிரம மென்றனிச மநுசந் திப்பாய். (30)

அகமலதிங் கிவனென்னும் பேத மில்லை
யகமலதிங் கிவளென்னும் பேத மில்லை
யகமலதிங் கிதுவென்னும் பேத மில்லை
யகமலதிங் கதுவென்னும் பேத மில்லை
யகமலதிங் கிருப்பதெனும் பேத மில்லை
யகமலதிங் கில்லையெனும் பேத மில்லை
யகமலதிங் கணுவேனும் பேத மில்லை
யகம்பிரம மென்றனிச மநுசந் திப்பாய். (31)

இதுவென்று காண்பதுவும் பிரம மேயாம்
யானென்று காண்பதுவும் பிரம மேயா
மதுவென்று காண்பதுவும் பிரம மேயா
மநேகமதாய்க் காண்பதுவும் பிரம மேயாந்
திதமென்று காண்பதுவும் பிரம மேயாந்
திரமிலதாய்க் காண்பதுவும் பிரம மேயா
மெதுவென்று காண்பதுவும் பிரம மேயாம்
யானதுவே யென்றனிச மநுசந் திப்பாய். (32)

மூலமதா மஞ்ஞானம் பிரம மேயா
முளைக்கின்ற சித்தமுதற் பிரம மேயாங்
கோலமுறுந் தேகமுதற் பிரம மேயாங்
கூறுபடும் புலன்களெலாம் பிரம மேயாங்
காலமொடு தேசமெலாம் பிரம மேயாங்
காண்கின்ற வத்துவெலாம் பிரம மேயா
மாலயமாம் பரப்பிரமந் தானே யெல்லா
மதுநானென் றதிதிடமா யநுசந் திப்பாய். (33)

வானுதி பூதமெலாம் பிரம மேயாம்
வந்தபல பௌதிகமும் பிரம மேயா
நானுனென் றெண்ணுவதும் பிரம மேயா
நானலதா யெண்ணுவதும் பிரம மேயா
நீநானென் றெண்ணுவதும் பிரம மேயா
நினைக்கின்ற நினைவெவையும் பிரம மேயா
மானுத பரப்பிரமந் தானே யெல்லா
மதுநானென் றதிதிடமா யநுசந் திப்பாய். (34)

வசனிக்கும் வசனமிலை வாக்கு மில்லை
வரமான கீதையிலை வத்தா வில்லை
நிசமற்ற சகமில்லை சீவ ரில்லை
நேயபொரு ளளிக்கின்ற வீச னில்லை
கசடற்று நிர்க்குணமாய் நித்த மாகிக்
களங்கமற நிரந்தரமாய் நிறைந்து நின்ற
வசைவற்ற பரப்பிரமந் தானே யெல்லா
மதுநானென் றதிதிடமா யநுசந் திப்பாய். (35)

அகம்பிரம மகம்பிரம மகமே யெல்லா
மகம்பிரம மகமெல்லா மென்றிவ் வண்ண
மகம்பிரம விருத்திதிட மாகு மட்டு
மநவரத மிடையறவே யநுசந் திப்பா
யகம்பிரம விருத்திதிட மான பின்ன
ரகம்பிரம பாவனேயுந் தூரத் தள்ளி
யகம்பிரமப் பொருளாகி யகண்டா நந்த
வநுபவமுற் றசைவறவே யமர்ந்து நிற்பாய். (36)

நித்தியமாய் நிட்களமாய் நிருவி கற்ப
நிரஞ்சனமாய் நிராமயமாய் நிமல மாகிச்
சத்தியமாய்ச் சுககனமாய்ச் சலன மின்றிச்
சனுதனமாய்ச் சாலவுப சாந்த மான
சித்துருவாம் பரப்பிரம நானே யென்று
சிரத்தையுட னப்யாசஞ் செய்வோ ரிங்கே
யத்துவித வநுபூதி யடைந்த வற்ரு
லகண்டபர மாகுவதி லேய மில்லே. (37)

ஆதலினு லகிலமுமே பிரம மென்று
மகமந்தப் பரப்பிரமந் தானே யென்றும்
பேதமுறுந் தோற்றமெலாம் போகு மட்டும்
பிரியமுடன் பிரிவறவே நித்த மாகச்
சாதகமாம் பாவனேயே செய்த வற்ருற்
சஞ்சலவிட் சேபமெலாந் தொலேந்த பின்ன
ரேதையுமே நினேயாமற் சுகமே யாக
வெப்போதுஞ் சும்மாவே யிருக்க வேண்டும். (38)

இத்திறமே பரமசிவ னெனக்கி சைத்த
விவ்வர்த்தந் தனிலணுவு மைய மில்லே
சத்தியமே சத்தியமே சங்கை யில்லே
சம்புபதந் தன்னுணே சங்கை யில்லே
யித்தையொரு காலேனுங் கேட்டு ணர்ந்தோ
னேகபரப் பிரமமதாய் முத்த னுவன்
மெத்தவுமே யெவ்விடத்து மரிதா மிந்த
மெய்ப்பொருளே நினக்கருளால் விளம்பி னேனுல். (39)

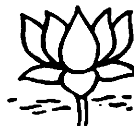
புத்திரனே பூதியுட னுருத்தி ராக்க
பூடணமே பூண்டுசிவ பத்தி கூர்ந்திங்
கத்துவித பரமசிவத் தியானந் தன்னை
யாதரவா யநவரத மனுட்டிப் போரே
யித்துனிசெய் சம்சார பாசந் தீர்ந்தவ்
வேகபர சிவவடிவா யிருப்ப ரென்றே
யுத்தமனும் ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கங்
கொருமைதரும் பாவனையே யுரைசெய் தானல். (40)

வேறு

தோற்ற லுற்ற விசித்திர சீவருந்
துவிதம் போன்ற விசித்திர ஞாலமும்
போற்ற லுற்ற புராதன வீசனும்
பூர ணப்பர மன்றியில் வேறிலை
சாற்று மப்பரஞ் சந்தத நானெனுஞ்
சகல நானெனுந் தியானமு ரைத்திட
லேற்று மாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மீசன் றன்பரி பூரண ரூபமே. (41)

பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக அத்தியாயம் 14-க்கு திருவிருத்தம் - 621.

பதினைந்தாவது

சித்த ஜயோபாய முரைக்கும் அத்தியாயம்

பரமமதா மோட்சத்தை யுடனே நல்கும்
பரம்பொருளை மற்றுமுனக் குரைப்பக் கேளாய்
சருவமுமே சந்ததமும் பிரமா காரஞ்
சகலமுமே சாந்தமதாம் பிரமா கார
மரியவனே யகிலமெனக் காண்ப தெல்லா
மகண்டபரி பூரணமாம் பிரமா காரம்
பிரிவுறவே யொருபொருளு மென்று மில்லை
பின்னமெனக் காண்பதெலாம் பிரமா காரம். *(1)*

எதுவெதுவா யிசைப்பதுவும் பிரமா கார
மெவையெவையாய் நினைப்பதுவும் பிரமா காரம்
விதிமருவு மறைவாக்கும் பிரமா காரம்
வேதாந்த வாக்கியமும் பிரமா கார
மதிசயமாங் குருவாக்கும் பிரமா கார
மகண்டமகா வாக்கியமும் பிரமா காரந்
திதமருவு யோகமுமே பிரமா காரந்
திகழ்கின்ற ஞானமுமே பிரமா காரம். *(2)*

பிரியமறப் பேசுவதும் பிரமா காரம்
பிரியமதாய்ப் பேசுவதும் பிரமா காரஞ்
சிரவணமே செய்வதுவும் பிரமா காரஞ்
சிந்தனையே செய்வதுவும் பிரமா காரந்
திரமருவுந் தியானமுமே பிரமா காரந்
திடமான சமாதியுமே பிரமா கார
முரமருவு நிச்சயமும் பிரமா கார
முத்தமமாஞ் சிரத்தையுமே பிரமா காரம். *(3)*

குரவனரு ளுபதேசம் பிரமா காரங்
குருவரனைச் சேவித்தல் பிரமா காரம்
பரவுபல சாதனமும் பிரமா காரம்
பற்றியிடுஞ் சாத்தியமும் பிரமா காரந்
திருசியமாம் பொருளெவையும் பிரமா காரந்
திருக்காகி யுளபொருளும் பிரமா காரஞ்
சருவமுமே சந்ததமும் பிரமா காரஞ்
சகசீவ பரங்களெலாம் பிரமா காரம். (4)

பிரமமலா தன்னியமாய்க் காண்ப தெல்லாம்
பீதிதருந் துயர்நல்கு மாத லாலே
திருசியமாய்க் காண்பதெலாந் திருக்கே யாகத்
திகழ்கின்ற பிரமமெனப் ரவிலா பித்துச்
சருவமுமே பிரமமெனு நினைவுந் தள்ளிச்
சலியாமல் வெறிதாக விருக்கு நிட்டை
நிரதிசய சுகநல்கும் பயத்தைத் தீர்க்கு
நிச்சயமே யதனலந் நிட்டை சார்வாய். (5)

சகலமுமே தள்ளிவெறி தாக நிற்றல்
சகலத்தின் றியாகமெனச் சாற்ற லாகுஞ்
சகலமெனச் சாற்றியது மனதே யாகுஞ்
சலமனதைத் தள்ளுவதே சகலத் தியாக
மிகழ்மனதின் றியாகமதே யகங்கா ராதி
யாவற்றின் றியாகமுமா மஃதே மற்று
நிகிலசக சீவபரத் தியாக மாகு
நிதாகவதே நிரதிசயா நந்த நல்கும். (6)

மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாம் வெற்றி
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாஞ் சித்தி
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தா மின்ப
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாம் யோக
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தா ஞான
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தா மோட்ச
மனதுடைய தியாகமதே சகலத் தியாக
மனதுடைய தியாகமதே சித்தத் தியாகம். (7)

சித்தமதே மகத்தான மாயை யாகுஞ்
சித்தமதே யுடல்பொறிக ளுயிரு மாகுஞ்
சித்தமதே சீவனுமாஞ் சகத்து மாகுஞ்
சித்தமதே சம்சார பாச மாகுஞ்
சித்தமதே சுருதிமுத னூலு மாகுஞ்
சித்தமதே விசாரமுத லனைத்து மாகுஞ்
சித்தமதே குணதோட மனைத்து மாகுஞ்
சித்தமதே சடமசட மனைத்து மாமே. (8)

சித்தமதே மகத்தான பாவ மாகுஞ்
சித்தமதே மகத்தான மலமு மாகுஞ்
சித்தமதே மகத்தான வாதி யாகுஞ்
சித்தமதே மகத்தான வியாதி யாகுஞ்
சித்தமதே மகத்தான பீதி யாகுஞ்
சித்தமதே மகத்தான பந்த மாகுஞ்
சித்தமதே சிந்தையெலாஞ் செய்வ தாகுஞ்
சித்தமதே சகலமுமாய்த் தெரிவ தாமே. (9)

சித்தமிலாக் காலத்திற் சகசீ வாதி
சிறிதுமிலை யஃதுளதே லவையு முண்டு
புத்திரனே யாதலினுற் சித்தந் தானே
புகல்சீவ பரஞால மனைத்து மாகுஞ்
சித்தமதை யெவ்விதமுஞ் செயிக்க வேண்டுஞ்
சித்தசெய மாத்திரமே நிகரில் வெற்றி
யித்துனிசெய் சித்தத்தின் செயவு பாய
மேதென்னி லினியதனை யியம்பக் கேளாய். (10)

சித்தமென வொருகாலு மிலவே யில்லை
சின்மயமாம் பரப்பிரம மொன்றே யென்று
நித்தபரி பூரணமாய் நிலைத்த தென்னு
நிரந்தரமா நிச்சயமே சித்தந் தன்னைப்
புத்திரனே யெளிதாகச் செயிப்ப தற்குப்
புரையற்ற வுபாயமிதாற் சித்த நாசஞ்
சத்தியமாய்ச் சித்திக்குஞ் சித்தி யானற்
சகலமுமே சின்மயமாய்ப் பிரகா சிக்கும். (11)

சித்தமென வொருபொருளிங் குள்ள தென்று
சிறிதேனுஞ் சிந்தித்தா லுடனே சித்தே
சித்தமதாய்த் தோற்றியிடு மதுவே சீவ
செகபரமாய்த் தோற்றுமதாற் றுன்ப முண்டாம்
புத்திரனே யாதலினுற் சித்த மென்றோர்
பொருளென்று மில்லையெலாஞ் சித்தே யென்னு
மித்திறமா முறுதியினுற் சித்தந் தன்னை
யெளிதாகச் செயித்தென்று மின்பஞ் சார்வாய். (12)

சித்தசெய மாத்திரமே மகத்தாம் வெற்றி
சித்தசெய மாத்திரமே மகத்தாஞ் சித்தி
சித்தசெய மாத்திரமே மகத்தாம் யோகஞ்
சித்தசெய மாத்திரமே மகத்தா ஞானஞ்
சித்தசெய மாத்திரமே மகத்தாஞ் சுத்தி
சித்தசெய மாத்திரமே மகத்தா முத்தி
சித்தசெய மாத்திரமே துன்ப நீக்கஞ்
சித்தசெய மாத்திரமே சிறந்த வின்பம். (13)

சித்தசெய மெதுவதுவே சித்தத் தியாகஞ்
சித்தத்தின் றியாகமதுஞ் சிற்சொ ரூபம்
புத்திரநின் னிசவடிவுஞ் சிற்சொ ரூபம்
புகல்சித்த முதலியதுஞ் சிற்சொ ரூபஞ்
சத்தியமாய்ச் சகலமுமே சிற்சொ ரூபஞ்
சந்ததமச் சிற்சொரூப நானே யென்னு
மித்திறமா முறுதியினுற் சித்தந் தன்னை
யெளிதாகச் செயித்தென்று மின்பஞ் சார்வாய். (14)

நானென்றுஞ் சித்தான பிரம வத்து
நவில்சித்த முதலியது மந்த நானே
நானன்றி யன்னியமா யணுவு மில்லை
நாநாவாய்க் காண்பதெலாம் பரமா நானே
நானெங்கும் பூரணமாஞ் சொரூப மானே
னென்றும் பொன்றாத சொரூப மானே
னென்று மொன்றான சொரூப னென்றே
நழுவாத வுறுதியினுற் சித்தம் வெல்வாய். (15)

நானென்றும் பூதமெலா மிலாது நின்றோ
 னென்றும் பௌதிகமு மிலாது நின்றோ
னென்று மாக்கைமுத லிலாது நின்றோ
 னென்று மவத்தையெலா மிலாது நின்றோ
னென்றும் புராதனமாம் பொருளா கின்றோ
 னென்றும் பூரணமா மறிவா கின்றோ
னென்றும் பரப்பிரம மானே னென்றே
 நழுவாத வுறுதியினாற் சித்தம் வெல்வாய். (16)

சிதாகாய மன்றியிலோ ரணுவு மில்லை
 சிதாகாய மெதுவதுவே யனைத்து மாகுஞ்
சிதாகாய மானபரப் பிரம மேநீ
 சிதாகாய மானபரப் பிரம மேநான்
சிதாகாய மானபரப் பிரமம் யாருஞ்
 சிதாகாய மானபரப் பிரம மெல்லாஞ்
சிதாகாய மகமென்னு நிச்ச யத்தாற்
 சித்தசெயஞ் செய்தென்றுஞ் சித்தாய் நிற்பாய். (17)

சிதாகாய மெதுவதுவே நிகழா நிற்குஞ்
 சிதாகாய மெதுவதுவே நிறைந்து நிற்குஞ்
சிதாகாய மெதுவதுவே சித்த மாகுஞ்
 சிதாகாய மெதுவதுவே மனது மாகுஞ்
சிதாகாய மலதிங்கோ ரணுவு மில்லை
 சிதாகாய மதுதானே யாவு மாகுஞ்
சிதாகாய மகமென்னு நிச்ச யத்தாற்
 சித்தசெயஞ் செய்தென்றுஞ் சித்தாய் நிற்பாய். (18)

சிதாகாய மதுதானே நரரு மாகுஞ்
 சிதாகாய மதுதானே சுரரு மாகுஞ்
சிதாகாய மதுதானே யயனு மாகுஞ்
 சிதாகாய மதுதானே யரியு மாகுஞ்
சிதாகாய மதுதானே யரனு மாகுஞ்
 சிதாகாய மதுசாட்சாத் சிவனு மாகுஞ்
சிதாகாய மதுநானென் றுறுதி கொண்டே
 சித்தசெயஞ் செய்தென்றுஞ் சித்தாய் நிற்பாய். (19)

சிதாகாய மென்பதுதா னேதா மென்னிற்
சின்னமிலா தெங்கமுள சித்தே யாகுஞ்
சிதாகாய மதுதானே சீவ ராகுஞ்
சிதாகாய மதுதானே செகங்க ளாகுஞ்
சிதாகாய மதுதானே யீச ளுகுஞ்
சிதாகாய மதுதானே யெல்லா மாகுஞ்
சிதாகாய மதுநானென் றுறுதி கொண்டே
சித்தசெயஞ் செய்தென்றுஞ் சித்தாய் நிற்பாய். (20)

சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சொரூப மேநான்
சாசுவத மானபர சொரூப மேநா
னித்தநிரா வரணபர சொரூப மேநா
னிரதிசயா நந்தகன சொரூப மேநா
னத்துவித பூரணமாஞ் சொரூப மேநா
னகிலமுமா மகண்டபர சொரூப மேநா
னுத்தமமாம் பரமான்ம சொரூப நானென்
றுறுதியினுற் சித்தசெய முறுவாய் மைந்தா. (21)

ஆன்மாவே யிவையாவு மைய மில்லை
யான்மாவே யுள்ளபொரு ளைய மில்லை
யான்மாவே பரமபத மைய மில்லை
யான்மாவே பரம்பொருளா மைய மில்லை
யான்மாவே நின்சொரூப மைய மில்லை
யான்மாவே பரசொரூப மைய மில்லை
யான்மாவே யகமென்னு நிச்ச யத்தை
யடைந்ததனுற் சித்தசெய மடைவாய் மைந்தா. (22)

ஆன்மாவே பூதமெலா மைய மில்லை
யான்மாவே புவனமெலா மைய மில்லை
யான்மாவே மனமாதி யைய மில்லை
யான்மாவே மற்றுளது மைய மில்லை
யான்மாவே யகிலமுமா மைய மில்லை
யான்மாவே பரப்பிரம மைய மில்லை
யான்மாவே யகமென்னு நிச்ச யத்தை
யடைந்ததனுற் சித்தசெய மடைவாய் மைந்தா. (23)

ஆன்மாவே யுலகமெலாம் படைப்ப தாகு
    மான்மாவே யுலகமெலாம் பரிப்ப தாகு
மான்மாவே யுலகமெலா மழிப்ப தாகு
    மான்மாவே யகிலமுமாய் விளங்க லாகு
மான்மாவே யணுவுமிலா தகண்ட மாகு
    மான்மாவே யத்துவித சொரூப மாகு
மான்மாவே யகமென்னு நிச்ச யத்தை
    யடைந்ததனுற் சித்தசெய மடைவாய் மைந்தா.   (24)

ஆன்மாவே யான்மாவுக் காசா னுகு
    மான்மாவே யான்மாவின் சீட னுகு
மான்மாவே யான்மாவை யறிவ தாகு
    மான்மாவே யான்மாவா யிருப்ப தாகு
மான்மாவே யான்மாவைப் பரிப்ப தாகு
    மான்மாவே யகண்டபரி பூன்ற மாகு
மான்மாவே யகமென்னு நிச்ச யத்தை
    யடைந்ததனுற் சித்தசெய மடைவாய் மைந்தா.   (25)

ஆன்மாவே மந்திரமா மான்மா வுக்கே
    யான்மாவே செபமாகு மான்மா வுக்கே
யான்மாவே தீர்த்தமுமா மான்மா வுக்கே
    யான்மாவே தானமுமா மான்மா வுக்கே
யான்மாவே தலமாகு மான்மா வுக்கே
    யான்மாவே பலமாகு மான்மா வுக்கே
யான்மாவே யகிலமுமா மதுவே நானென்
    றறிந்ததனுற் சித்தசெய மடைவாய் மைந்தா.   (26)

ஆன்மாவே சிரவணமா மான்மா வுக்கே
    யான்மாவே மனனமுமா மான்மா வுக்கே
யான்மாவே தியானமுமா மான்மா வுக்கே
    யான்மாவே சமாதியுமா மான்மா வுக்கே
யான்மாவே ஞானமுமா மான்மா வுக்கே
    யான்மாவே மோட்சமுமா மான்மா வுக்கே
யான்மாவே யகிலமுமா மதுவே நானென்
    றறிந்ததனுற் சித்தசெய மடைவாய் மைந்தா.   (27)

ஆன்மாவே நரராகுஞ் சுரரு மாகு
மான்மாவே யயனுகு மரியு மாகு
மான்மாவே யரனுகுஞ் சிவனு மாகு
மான்மாவே யுமைமுதலாஞ் சத்தி யாகு
மான்மாவே நீயாகு நானு மாகு
மான்மாவே மற்றுமுளோ ராரு மாகு
மான்மாவே யகிலமுமா மதுவே நானென்
றறிந்ததனுற் சித்தசெய மடைவாய் மைந்தா. (28)

ஆன்மாவே சகசீவ பரங்க ளாகு
மான்மாவே யனைத்துக்கு மதீத மாகு
மான்மாவே யழியாத வுண்மை யாகு
மான்மாவே சுயஞ்சோதி சுபாவ மாகு
மான்மாவே நித்தியமாஞ் சுத்த மாகு
மான்மாவே நிரதிசயா நந்த மாகு
மான்மாவே யகிலமுமா மதுவே நானென்
றறிந்தனுற் சித்தசெய மடைவாய் மைந்தா. (29)

ஆன்மாவே துரியபர சொரூப மாகு
மான்மாவே துரியத்து மதீத மாகு
மான்மாவே விமலபர சொரூப மாகு
மான்மாவே விபுவான சொரூப மாகு
மான்மாவே யவிநாச சொரூப மாகு
மான்மாவே யகண்டபர சொரூப மாகு
மான்மாவே யகிலமுமா மதுவே நானென்
றறிந்ததனுற் சித்தசெய மடைவாய் மைந்தா. (30)

ஆன்மாவே சாலவுப சாந்த மாகு
மான்மாவே சத்தியசிற் சுகமு மாகு
மான்மாவே யகண்டபரி பூன்ற மாகு
மான்மாவே யத்துவித சொரூப மாகு
மான்மாவே யலதிங்கோ ரணுவு மில்லை
யான்மாநீ யான்மாநா னுன்மா வெல்லா
மான்மாவே யகிலமுமா மதுவே நானென்
றறிந்ததனுற் சித்தசெய மடைவாய் மைந்தா. (31)

நித்தியனு னிட்களனு னிரஞ்ச னன்னு
    னிருமலனு னிகிலபரி பூன்ற னுனே
சத்தியனுன் சாந்தனுநான் சனுத னன்னுன்
    சகலமுநான் சாசுவத சம்பு நானே
சுத்தனுநான் சுககனனுன் சுதந்த ரன்னுன்
    சூக்குமனுன் சுயஞ்சோதி சொரூப னுனே
முத்தனுநான் மோட்சமுநான் மோச கன்னுன்
    மோகமிலா மூதுணர்வா மூர்த்தி நானே. (32)

புராதனனுன் புருடனுநான் பூர ணன்னுன்
    புனிதனுநான் புரையற்ற பொருளு நானே
செராமரண சூனியனுன் சிற்க னன்னுன்
    சின்மயனுன் சிதாகாய சொரூப னுனே
நிராமயனு னிர்க்குணனு னிரந்த ரன்னு
    னிருபமனு னிரதிசயா நந்த னுனே
பராற்பரனுன் பரசிவனுன் பரமான் மாநான்
    பரம்பொருளுன் பரப்பிரம சொரூப னுனே. (33)

பகவனுநான் பரேசனுநான் பரிசுத் தன்னுன்
    பசுபாசம் படைப்பவனு னழிப்போ னுனே
சுககனனுன் சுகமதனே நல்கு வோனுன்
    சோர்விலனுன் சுயம்புவதாஞ் சொரூப னுனே
நிகிலமுநா னிகிலசகத் கார ணன்னு
    னிகிலமிலா நிட்கிரிய சொரூப னுனே
யகமிலனுன் சரைமரண மணுகா தோனு
    னகண்டமதா மத்துவித சொரூப னுனே. (34)

சீவசக பரமான சொரூப நானே
    சீவன்முதற் சிறிதுமிலாச் சொரூப நானே
கேவலமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
    கெம்பீர மானபர சொரூப நானே
பாவனமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
    பரமசிதா காயபர சொரூப நானென்
ருவலுட னகண்டபரப் பிரம ஞான
    மடைந்ததனுற் சித்தசெய மடைவாய் மைந்தா. (35)

செகசீவ பரங்களெனச் சிறிது மில்லை
செகசீவ பரங்களெனச் சிறிது மில்லை
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம ரூப
மகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம ரூப
நிகிலமுமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
நிகிலமுமாம் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றகமுறவே யகண்டபரப் பிரம ஞான
மடைந்ததனாற் சித்தசெய மடைவாய் மைந்தா. (36)

கற்போல வசைவற்றுக் களங்க மற்றுக்
கறையற்றுக் கலந்தெங்கு நிறைந்த தான
சற்போத சுககனமாம் பிரமந் தானே
சகசீவ பரங்களெனக் காண்ப தாலே
யெப்போது மெல்லாமும் பிரம மென்று
மேகபரி பூரணமா மதுநா னென்று
மிப்போதந் தனையுரமா யிசைந்தி வற்று
லெளிதாகச் சித்தசெய மிசைவாய் மைந்தா. (37)

அனர்த்தத்தின் வித்தான வவித்தை யில்லை
யதன்செயலா மகங்கார முதலு மில்லை
யனைத்துக்குங் காரணமா மாயை யில்லை
யதனுடைய காரியமு மணுவு மில்லை
சனித்தசக சீவபரந் தானு மில்லை
சகலமுமே சந்ததமும் பரமே யென்றுந்
தனித்தபர நானென்றுந் திடஞா னத்தாற்
றப்பாது சித்தசெயஞ் சார்வாய் மைந்தா. (38)

மகிழ்வுதரு ஞானமிலை ஞேய மில்லை
மாற்றியிடும் பந்தமிலை வீடு மில்லை
யகிலமுமே யகண்டசிதா காய மான
வத்துவித பரப்பிரம சொரூப மேயா
மிகழ்வறவே யெல்லாமாய் நிறைந்து நின்ற
வேகபரி பூரணவச் சொரூப நானென்
றகமுறவே யகண்டபர ஞானந் தன்னை
யடைந்ததனாற் சித்தசெய மடைவாய் மைந்தா. (39)

சித்தமிலே சித்தமிலே சித்தே யெல்லாஞ்
  சித்தமிலே சித்தமிலே சித்தே யெல்லாஞ்
சத்தியமே சத்தியமே சங்கை யில்லை
  சம்புபதந் தன்னுணே சங்கை யில்லை
சித்ததுநான் சித்ததுநான் சித்தே யெல்லாஞ்
  சித்ததுநான் சித்ததுநான் சித்தெல் லாமென்
றித்திறமாந் திடபோத மிசைந்தி வற்று
  லெளிதாகச் சித்தசெய மிசைவாய் மைந்தா. (40)

எனக்கயலாய் மாயையிலே யீச னில்லை
  யெனக்கயலா யவித்தையிலே சீவ னில்லை
யெனக்கயலாய்த் தாமதமாம் பகுதி யில்லை
  யெனக்கயலாய்த் தங்கியிடுஞ் சகத்து மில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பார்க்குமொரு பொருளு மில்லை
  யெனக்கயலாய்ப் பரப்பிரமந் தானு மில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலே யெல்லா நானென்
  றித்திறமா முறுதியினுற் சித்தம் வெல்வாய். (41)

எனக்கயலாய்த் தற்பதமாம் பொருளு மில்லை
  யெனக்கயலாய்த் துவம்பதமாம் பொருளு மில்லை
யெனக்கயலா யசிபதமாம் பொருளு மில்லை
  யெனக்கயலா யகண்டமதாம் பொருளு மில்லை
யெனக்கயலா வாச்சியமாம் பொருளு மில்லை
  யெனக்கயலா யிலட்சியமாம் பொருளு மில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலே யெல்லா நானென்
  றித்திறமா முறதியினுற் சித்தம் வெல்வாய். (42)

எனக்கயலாய்ச் சத்தான பொருளு மில்லை
  யெனக்கயலாய்ச் சித்தான பொருளு மில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சுகமான பொருளு மில்லை
  யெனக்கயலாய்ச் சுத்தமதாம் பொருளு மில்லை
யெனக்கயலாய்த் துவிதமெனும் பொருளு மில்லை
  யெனக்கயலா யத்துவிதப் பொருளு மில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலே யெல்லா நானென்
  றித்திறமா முறுதியினுற் சித்தம் வெல்வாய். (43)

எனக்கயலாய்க் காண்பதெலா மித்தை யேயா
மெனக்கயலாய்க் காண்பதெலா மசத்தே யாகு
மெனக்கயலாய்க் காண்பதெலா மிந்த்ர சால
மெனக்கயலாய்க் காண்பதெலா மிரச்சு சர்ப்ப
மெனக்கயலாய்க் காண்பதெலா மலடி மைந்த
னெனக்கயலாய்க் காண்பதெலாஞ் சசவி ஷாண
மெனக்கயலா யணுவுமிலே யெல்லா நானென்
றித்திறமா முறுதியினுற் சித்தம் வெல்வாய். (44)

பிரமமெலா மதுவேநா னென்றிவ் வண்ணம்
பேதமிலா வுணர்வுதிட மாகு மட்டும்
பிரமமெலாம் பிரமமெலாம் பிரம நானே
பிரமமெலாம் பிரமமெலாம் பிரம நானென்
றொருமைதரும் பாவனேயே செய்ய வேண்டு
மோதியவிப் பாவனேதா னுரக்கும் போது
சருவமுமே பிரமமெனு மதுநா னென்னுஞ்
சலனமிலாப் பரஞானஞ் சகச மாகும். (45)

ஆதலினு லகிலமுமே பிரம மென்று
மகண்டபரப் பிரமமது நானே யென்றுஞ்
சாதகமாம் பாவனேயாற் சகச ஞானஞ்
சார்ந்ததனுற் சித்தசெயந் தனேயுஞ் சார்வா
யோதியவா சித்தசெயஞ் சார்வா யாகி
லொன்றுமுனக் கதன்பின்பு செய்வ தில்லே
யேதுமுணர் பரமசிவ னெனக் குரைத்த
வியல்பாக யாவுமுனக் குரைத்தே னன்பால். (46)

நிதாகநினக் கிவ்வண்ண முரைத்த தெல்லா
நிச்சயமே வெகுவிதமாய் நிகழ்த்தி யென்ன
சதாவுமகம் பிரமமெனு நிச்ச யத்தைச்
சற்றேனுந் தவிராது சாதிப் பாயே
லதாலெளிதிற் சித்தசெய மடைந்திங் கத்தா
லகண்டபரப் பிரமசுக மடைந்து வாழ்வா
யுதாரபரி பூரணமாஞ் சிவன்றன் னுணே
யுரைத்ததிலோ ரையமிலே யுண்மை சொன்னேன். (47)

எவ்விதமாய்க் காண்பதுவும் பரமே யென்று
மேகபரி பூரணவப் பரநா மென்றுஞ்
செவ்வியதாம் பாவனேயே செய்த வற்ருற்
சித்தசெயம் பெற்றவரே முத்த ராவ
ரிவ்விதமாய்ப் பரசிவஞ லிசைக்கப் பட்ட
விப்பொருளே யுறுதியுட ஞெருகா லேனுந்
தவ்வியிடா மனதுடனே கேட்டு ணர்ந்தோர்
தப்பாது பரப்பிரமந் தாமே யாவர் (48)

நரர்சுரராய்த் திரியக்காய் நகவ ஞதி
நாநாவாய் நாடியிடு நாட்ட மெல்லாந்
தெரிவுருவாய்த் திகழ்கின்ற தேவ தேவன்
றிருவுருவே யென்றுதிடத் தியானஞ் செய்தே
யிருகுணமு மிகந்தமல சத்வ மேலா
யிருக்கின்ற சூக்கமஞே விருத்தி கொண்டே
பரமசிவன் பரிபூன்ற சொரூபந் தன்னேப்
பார்த்திடலா மற்ரென்ருற் பார்க்க வொண்ணு (49)

ஆதலிஞ லறிவுற்றுக் காண்ப தெல்லா
மறிவுருவாம் பரசிவமே யதுவே நாமென்
றேதமிலாத் தியானத்தாற் சூக்க மான
விதயத்தின் விருத்தியிஞற் சிவங்கண் டோரே
பீதிசெயுஞ் சித்தத்தைச் செயித்தெப் போதும்
பெரிதான பிரமசுகம் பெறுவ ரென்றே
சீதளமா ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குச்
சித்தசெய வுபாயத்தைச் செப்பி ஞஞல். (50)

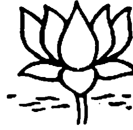
வேறு

சித்த மூலஞ் செறிந்த செகம்பல
சீவ ரீசருஞ் சிற்பர மேயெனு
மத்த மின்றிய வப்பர நானெனு
மசல மாய்ப்பெறு நிச்சய ஞானமே

மெத்த வுத்தம சித்த செயந்தனே
  மேவ நல்லவு பாய மெனச்சொலல்
நித்தியா நந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
  நிகரி லீசன கண்ட சொரூபமே. (51)

பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம், 15-க்கு திருவிருத்தம் - 672

பதினாறாவது

சித்த சாந்தி யுரைக்கும் அத்தியாயம்.

நிதாகபரா நந்தபரம் பொருளை மீண்டு
  நினக்குமிகக் கருணையினு னிகழ்த்தக் கேளா
யிதானவையெவ் வுலகத்து மரிதா மித்தை
  யிதயத்திற் சிந்திப்போ ரெவ்வி தத்துஞ்
சதாநந்த கனமான பரமே யாகிச்
  சலனமுறாச் சாந்தநிலை சார லாவ
ரதாலனிச மகண்டபர நானே யென்றிங்
  காதரவாய்ச் சிந்தித்துச் சாந்த னாவாய். (1)

சந்ததமும் பரப்பிரமா நந்த நானே
  சலனமிலாப் பரப்பிரமா நந்த நானே
புந்தியுறும் பரப்பிரமா நந்த நானே
  பூரணமாம் பரப்பிரமா நந்த நானே
சிந்தையிலாப் பரப்பிரமா நந்த நானே
  சின்மயமாம் பரப்பிரமா நந்த நானே
யந்தமிலாப் பரப்பிரமா நந்த நானென்
  றநவரதஞ் சிந்தித்துச் சாந்த னாவாய். (2)

நித்தியமாம் பரப்பிரமா நந்த நானே
  நிரதிசய பரப்பிரமா நந்த நானே
சத்தியமாம் பரப்பிரமா நந்த நானே
  சாசுவத பரப்பிரமா நந்த நானே
யத்தமிலாப் பரப்பிரமாந்த நானே
  யகண்டமதாம் பரப்பிரமா நந்த நானே
யத்துவித பரப்பிரமா நந்த நானென்
  றநவரதஞ் சிந்தித்துச் சாந்த னாவாய். (3)

சிதாநந்த மயமாகு மாயை யாதி
சிதாநந்த மயமாகு மீச ஞுதி
சிதாநந்த மயமாகு மவித்தை யாதி
சிதாநந்த மயமாகுஞ் சித்த மாதி
சிதாநந்த மயமாகுஞ் சீவ ஞுதி
சிதாநந்த மயமாகுஞ் சிவனே யாதி
சிதாநந்த மயமெல்லா மதுநா னென்றே
சிரத்தையுடன் சிந்தித்துச் சாந்த ஞுவாய். (4)

சதாநந்த மயமான பிரம மெல்லாஞ்
சதாநந்த மயமான பிரம மேநான்
சிதாநந்த மயமான பிரம மெல்லாஞ்
சிதாநந்த மயமான பிரம மேநா
ஞுதாரபரி பூரணமாம் பரமே யெல்லா
முதாரபரி பூரணமாம் பரநா னென்றே
நிதாகமிக வருந்திவிடா முயற்சி யோடு
நித்தமுநீ சிந்தித்துச் சாந்த ஞுவாய். (5)

மித்தையெனுஞ் சித்தமுமே யென்று மில்லை
மிகப்பொய்யாஞ் சகமுதலு மென்று மில்லை
மித்தையெனும் வார்த்தையுமே யென்று மில்லை
மிகமிகவு மூடரெனுஞ் செனமு மில்லை
சத்தியசிற் சுகபரமே யெல்லா மென்றுஞ்
சந்ததமு மப்பரம நானே யென்று
மித்திறமே திடமான முயற்சி யோடு
மெப்போதுஞ் சிந்தித்துச் சாந்த ஞுவாய். (6)

தீங்கான சித்தமுத லெவையு மில்லை
திருசியமாய்த் தெரிகின்ற சகமு மில்லை
யாங்கார முதலியதோ ரணுவு மில்லை
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மேயாம்
நீங்காம லெங்குமொரு நிறைவாய் நின்ற
நிமலவறி வானபர நானே யென்று
தூங்காது தூங்குநிலை கிட்டு மட்டுந்
தொடர்பாகச் சிந்தித்துச் சாந்த ஞுவாய். (7)

இகபரமென் றிறையளவு மெங்கு மில்லை
யெல்லாமும் பரப்பிரம மான நானே
சுககனமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
சுத்தவறி வானபர சொரூப நானே
யகமகமென் றிலங்குபர சொரூப நானே
யகண்டவடி வானபர நானே யென்று
சகலமனோ விகற்பமுமே தவிரு மட்டுஞ்
சந்ததமுஞ் சிந்தித்துச் சாந்த னுவாய். (8)

இகழ்வில்பர சத்தான சொரூப நானே
யிலங்குபர சித்தான சொரூப நானே
நிகரில்பர மாநந்த சொரூப நானே
நிகிலமுமாய் நிறைந்தபர சொரூப நானே
பகுதிமுத லெவையுமிலாச் சொரூப நானே
பராற்பரமாம் பரப்பிரம நானே யென்று
சகமுதலாய்த் தோற்றுவது மறையு மட்டுஞ்
சந்ததமுஞ் சிந்தித்துச் சாந்த னுவாய். (9)

சகலமுமே சந்ததமும் பிரம ரூபஞ்
சகசீவ பரங்களெலாம் பிரம ரூப
நிகிலமுமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
நிரஞ்சனமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
யகமனிச மகண்டபரப் பிரமந் தானே
யகமமல பரப்பிரமந் தானே யென்று
சகமுதலாய்த் தோற்றுவது மறையு மட்டுஞ்
சந்ததமுஞ் சிந்தித்துச் சாந்த னுவாய். (10)

சத்தியமாய்ச் சகமெவையு மென்று மில்லை
சஞ்சலமாஞ் சித்தமதே சகம்போற் றோன்றும்
புத்திரனே யாதலினுற் சித்தந் தானே
பொய்யான சகமென்று புகல லாகுஞ்
சித்தமதே மகத்தான தோட மாகுஞ்
சித்தமதே மகத்தான மாயை யாகுஞ்
சித்தமதே சிசுவென்னச் சுழல்வ தாகுஞ்
சித்தமதே தேகமுத லனைத்து மாமே. (11)

சித்தமதே சீவனெனத் தெரிவ தாகுஞ்
சித்தமதே சகலமுமாய்த் தெரி வதாகும்
புத்திரனே யாதலினுற் சகசீ வாதி
புகல்சித்த மயமேயா மந்தச் சித்த
மெத்தவுமே யசத்தாகு மித்தை யாகு
மிகப்பொய்யா மலடிமக னிகரே யாகுஞ்
சத்தலதா முயற்கோட்டின் சமான மாகுஞ்
சந்ததமுஞ் சூனியமாஞ் சங்கை யில்லை. (12)

சித்தமதே யவிசார தசையின் மைந்தா
செகசீவ பரங்களெனத் தெரிந்த போதுஞ்
சித்தமதே விசாரிக்கிற் செகசீ வாதி
சிறிதுமிலாச் சித்தான பிரம மேயாஞ்
சித்தசெய மெளிதாகச் சேர வேண்டிச்
சித்தமய மானசெக முதலாம் யாவுஞ்
சித்ததுவாம் பரமென்று மதுநா னென்றுஞ்
சிரத்தையுடன் சிந்தித்துச் சாந்த னுவாய். (13)

மனதெனவுஞ் சித்தமதே தோற்ற லாகு
மனததுவே மகத்தான மாயை யாகு
மனததுவே சீவசக மனைத்து மாகு
மனததுவே தேகமுத லனைத்து மாகு
மனததுவே மகத்தான பவமு மாகு
மனததுவே மகத்தான பாச மாகு
மனததுவே மகத்தான பாவ மாகு
மனததுவே மகத்தான துன்ப மாமே. (14)

மனததுவே மகத்தான பகையு மாகு
மனததுவே மகத்தான பயமு மாகு
மனததுவே சங்கற்ப வடிவ மாகு
மனததுவே சஞ்சலமாஞ் சுபாவ மாகு
மனததுவே நரரசுரர் சுரரு மாகு
மனததுவே யயனரியு மரனு மாகு
மனததுவே பிரமாண்ட கோடி யாகு
மனததுவே பின்னுமுள தெவையு மாமே. (15)

மனதது தான் சலவுணர்வு வடிவ மாகு
  மனததுவே சகலமுமாய்த் தெரிவ தாகு
மனததுதான் சகலமுமாய் மதிக்க லாகு
  மனததுவே சகலமெனப் புகல லாகு
மனததுதான் மெத்தவுமே மித்தை யாகு
  மனதுமகேந் திரசால நிகரே யாகு
மனததுதா னெப்போது மசத்தே யாகு
  மனதென்று மலடிமக னிகரே யாமால். (16)

மனததுதா னவிசார தசையின் மைந்தா
  மயக்கமுறு சகமுதலாய்த் தோற்றி னுலு
மனதுருவை மாருது விசாரஞ் செய்தான்
  மற்றதுதான் மகத்தான சித்தே யாகு
மனததனை யெளிதாகச் செயித்தெப் போது
  மகத்தான சித்துருவே யாக வேண்டி
மனதுமுத லெல்லாஞ்சித் ததுநா னென்றே
  மாருது சிந்தித்துச் சாந்த னுவாய். (17)

மனேசயமே திடமாக மன்னு மட்டு
  மற்றுள்ள வியாபார மனைத்தும் விட்டு
வினேதமதா யாவுஞ்சித் ததுநா னென்றே
  விருப்பமுடன் விடாதுமிகச் சிந்தை செய்தான்
மனேசயமாய் மகத்தான வறிவு திக்கு
  மற்றதனுற் சகமுதலா மிருளி றக்கு
மினேதயமே யாகியிடி லிருளெங் கேனு
  மிருப்பதனை யாரேனுங் கண்ட துண்டோ. (18)

அனகவறி வானபரப் பிரமந் தானே
  யவித்தையினு லசைவுறுமென் மனதாய்த் தோற்றும்
வினவுமறி வானபரப் பிரமந் தானே
  வித்தையினு லசைவறுமேற் பரமே யாகு
மனததுவுஞ் சலனமுட னிருக்கு மாகின்
  மகத்தான சீவபர சகமாய்த் தோற்று
மனததுவே சலனமிலா திருக்கு மாகின்
  மாசற்ற வறிவான பரமே யாமால். (19)

ஆதலினு லறிவுற்ற மனதே யாதி
யகிலமுமே யறிவான பிரம மென்றும்
பேதமிலா வப்பிரம நானே யென்றும்
பிரிவறவே யெப்போதுஞ் சிந்தை செய்து
சாதகமாஞ் சிந்தனையான் மனதை வென்று
சலமனதின் சலனமெலாந் தவிர்ந்த பின்ன
ரோதியவச் சிந்தனையு மொழிந்தெப் போது
முணர்வுருவாம் பரமாகிச் சாந்த னுவாய். (20)

போதகன மானபரப் பிரம நானே
பூரணவா நந்தபரப் பிரம நானே
யேதுமிலா துள்ளபரப் பிரம நானே
யெப்போது மசஞ்சலமாம் பிரம நானே
யாதிமுடி வற்றபரப் பிரம நானே
யகண்டவடி வானபர நானே யென்று
சாதகமாஞ் சிந்தனையான் மனதை வென்று
சலனமிலாப் பரமாகிச் சாந்த னுவாய். (21)

ஒருவடிவா யுள்ளபரப் பிரம நானே
யுணர்வுருவா யோய்ந்தபரப் பிரம நானே
நிரதிசயா நந்தபரப் பிரம நானே
நிகிலமுமாய் நிறைந்தபரப் பிரம நானே
பரவுபரா காயபரப் பிரம நானே
பராற்பரமாம் பரப்பிரம நானே யென்று
மருவுதிட பாவனையான் மனதை வென்று
மாசற்ற பரமாகிச் சாந்த னுவாய். (22)

நிருமலமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
நித்தியமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
சருவமுமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
சகலமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானே
கிரியையிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானே
கேவலமாம் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றறியதிட பாவனையான் மனதை வென்றவ்
வகண்டபர வடிவாகிச் சாந்த னுவாய். (23)

எனக்கயலாய்க் காரணவஞ் ஞான மில்லை
யெனக்கயலாய்க் காரியவாங் கார மில்லை
யெனக்கயலாய்ப் புத்தியிலை சித்த மில்லை
யெனக்கயலாய் மனதுமிலை மலமு மில்லை
யெனக்கயலா யுயிர்களிலை பொறிக ளில்லை
யெனக்கயலா யுடலுமிலை புலனு மில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமே நானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்த னுவாய். (24)

எனக்கயலா யாச்சிரம வன்ன மில்லை
யெனக்கயலா யறம்பாவ மெவையு மில்லை
யெனக்கயலாய்த் தோடமிலை குணமு மில்லை
யெனக்கயலாய்த் துன்பமிலை யின்ப மில்லை
யெனக்கயலாய்ச் செபமுமிலை தவமு மில்லை
யெனக்கயலாய் மந்திரதந் திரமு மில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமே நானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்த னுவாய். (25)

எனக்கயலாய்த் தலமுமிலை தீர்த்த மில்லை
யெனக்கயலாய்த் தெய்வமிலை சேவை யில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பத்தியிலை பலனு மில்லை
யெனக்கயலாய் நாகமிலை நரக மில்லை
யெனக்கயலாய்க் காலமிலை தேச மில்லை
யெனக்கயலாய்க் கண்டிடுமோர் வத்து வில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமே நானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்த னுவாய். (26)

எனக்கயலாய்ச் சாதியிலை நீதி யில்லை
யெனக்கயலாய்க் கோத்திரமுங் குலமு மில்லை
யெனக்கயலாய்த் தந்தையிலை தாயு மில்லை
யெனக்கயலாய் தமருமிலை பிறரு மில்லை
யெனக்கயலாய் நயவரிலை பகைவ ரில்லை
யெனக்கயலாய் நிந்தையிலை துதியு மில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமே நானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்த னுவாய். (27)

எனக்கயலாய்க் காமமிலை கோப மில்லை
யெனக்கயலாய் லோபமிலை மோக மில்லை
யெனக்கயலாய் மச்சரமு மதமு மில்லை
யெனக்கயலாய் மானமவ மான மில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பயமுமிலை நயமு மில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பாசமிலை நாச மில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமே நானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்த னுவாய். (28)

எனக்கயலா யுயர்வுமிலை தாழ்வு மில்லை
யெனக்கயலா யுய்யுமொரு விருத்தி யில்லை
யெனக்கயலாய்ப் போகமிலை போத்தா வில்லை
யெனக்கயலாய்ப் போக்கியமாம் பொருளு மில்லை
யெனக்கயலாய்க் கருமமிலை கர்த்தா வில்லை
யெனக்கயலாய்க் காரியமாம் பொருளு மில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமே நானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்த னுவாய். (29)

எனக்கயலாய்த் தேகமிலை சென்ம மில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சைசவயவ் வனமு மில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சரையுமிலை மரண மில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சிறிதுமொரு விகார மில்லை
யெனக்கயலா யுள்ளுமிலை வெளியு மில்லை
யெனக்கயலா யடிநடுவு முடிவு மில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமே நானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்த னுவாய். (30)

எனக்கயலாய்ப் பூதமிலை புவன மில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பௌதிகமாம் பொருளு மில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சலனமிலை சாந்தி யில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சத்தியிலை சித்தி யில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பவமில்லை பந்த மில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பரமுமிலை வீடு மில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமே நானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்த னுவாய். (31)

எனக்கயலாய்ச் சைவமுதன் மதமு மில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சிவன்முதலாந் தெய்வ மில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சொல்லியவா கமமு மில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சுருதியிலை நூலு மில்லை
யெனக்கயலாய் மிருதியிலை புராண மில்லை
யெனக்கயலாய் மேவுமிதி காச மில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமே நானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்த னுவாய். (32)

எனக்கயலாய்த் தள்ளியிடும் பொருளு மில்லை
யெனக்கயலாய்க் கூட்டியிடும் பொருளு மில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சத்தியமாம் பொருளு மில்லை
யெனக்கயலாய் மித்தையெனும் பொருளு மில்லை
யெனக்கயலாய்த் திருசியமாம் பொருளு மில்லை
யெனக்கயலாய்த் திருக்கான பொருளு மில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை பரமே நானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்த னுவாய். (33)

எனக்கயலாய் மூன்றுவித தேக மில்லை
யெனக்கயலாய் மொழிந்திடுமூன் றவத்தை யில்லை
யெனக்கயலாய்ப் பஞ்சவித கோச மில்லை
யெனக்கயலாய்ப் படருமபி மானி யில்லை
யெனக்கயலா வியட்டியிலை சமட்டி யில்லை
யெனக்கயலாய்ச் சகசீவ பரமே யில்லை
யெனக்கயலா யணுவுமிலை பரமே நானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சாந்த னுவாய். (34)

பிரமவடி வானவெனக் கிதர மாகப்
பிறங்கியிடு மிதுவென்னும் பொருளு மில்லை
பிரமவடி வானவெனக் கிதர மாகப்
பிறங்கியிடு மகமென்னும் பொருளு மில்லை
பிரமவடி வானவெனக் கிதர மாகப்
பிறங்குமொரு பொருளுமொரு காலு மில்லை
பிரமவடி வகமென்றே யிடை விடாமற்
பிரியமுடன் பாவித்துச் சாந்த னுவாய். (35)

அன்னியமாய்க் காண்பதெலாம் பிரம மாத்ர
மாதலினு லுளதுபரப் பிரம மொன்றே
யின்னவித மிருந்திடினு நினக்கிப் போதிங்
கியம்பியிடுங் குருசீட னுலகமாதி
பின்னமெனத் தோற்றிடுமேற் பேத மெல்லாம்
பிரமமெனு மப்பிரம நானே யென்னு
மன்னுதிட பாவனையான் மனதை வென்று
மகத்தான பிரமமதாய்ச் சாந்த னுவாய். (36)

ஆன்மாவுக் கயலாக வணுவு மில்லை
யகிலமுமே யநவரத மான்மா வேயா
மான்மாவுக் கயலாகப் பிரம மில்லை
யப்பிரமந் தனக்கயலா யான்மா வில்லை
யான்மாவே யகண்டபரப் பிரம மாகு
மகண்டபரப் பிரமமதே யான்மா வாகு
மான்மாவாம் பரப்பிரம மகமே யென்றிங்
கனிசமுநீ பாவித்துச் சாந்த னுவாய். (37)

ஆன்மாவே யகிலவ திட் டான மாகு
மான்மாவே யனைத்துக்குஞ் சார மாகு
மான்மாவே யகிலமுமாஞ் சொரூப மாகு
மான்மாவே யனைத்துமிலாச் சொரூப மாகு
மான்மாவே யத்துவித சொரூப மாகு
மான்மாவே யகண்டபரப் பிரம மாகு
மான்மாவாம் பரப்பிரம மகமே யென்றிங்
கனிசமுநீ பாவித்துச் சாந்த னுவாய். (38)

ஆன்மாவே நித்தியமாஞ் சத்து மாகு
மான்மாவே நிருமலமாஞ் சித்து மாகு
மான்மாவே நிரதிசயா நந்த மாகு
மான்மாவே நிகிலபரி பூன்ற மாகு
மான்மாவே நிட்களமாஞ் சொரூப மாகு
மான்மாவே நிறைந்தபரப் பிரம மாகு
மான்மாவாம் பரப்பிரம மகமே யென்றிங்
கனிசமுநீ பாவித்துச் சாந்த னுவாய். (39)

சன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மெல்லாஞ்
சன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மெல்லாஞ்
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
நின்மலமாம் பரப்பிரம சொரூப மெல்லா
நின்மலமாம் பரப்பிரம நானே யென்று
தன்மயமாம் பாவனையான் மனதை வென்று
தற்பரமே தானாகிச் சாந்த னாவாய். (40)

அகிலமுமே பரப்பிரம மைய மில்லை
யகமந்தப் பரப்பிரம மைய மில்லை
நிகிலமுமாம் பரப்பிரம மதுநா னென்றே
நிரந்தரமாய்ப் பாவித்து மனதை வென்று
சுககனமாம் பரப்பிரமந் தானே யாகிச்
சும்மாவே யிருக்கின்ற சாந்தி தானே
தகைமைமிகும் பூசனையாந் தான மாகுந்
தவமாகுஞ் செபமாகுஞ் சமாதி யாமே. (41)

ஆதலினா லமலமதா மனதி னாலே
யநவரதம் பரப்பிரம விசாரஞ் செய்தே
போதகன பரப்பிரமந் தானே யெல்லாம்
பூரணமாம் பரப்பிரம மதுநா னென்று
சாதகமாம் பாவனையே திடமாய்ச் செய்து
சஞ்சலமா யுளமனதை நன்றாய் வென்று
சோதிமிகும் பரப்பிரமந் தானே யாகிச்
சும்மாவே யிருக்கின்ற சாந்தி சார்வாய். (42)

வித்தரமாம் வாரிதியிற் றோன்றா நின்ற
வீசிமுதல் வாரிதியே யாவதே போற்
சித்துருவா மென்னிடையிற் றோன்றா நின்ற
செகசீவ பரங்களெலாஞ் சித்தா நானே
யத்திறமா நானென்றும் பிரம மென்றே
யநவரதம் பாவித்து மனதை வென்று
சுத்தமதாம் பரப்பிரமந் தானே யாகிச்
சும்மாவே யிருக்கின்ற சாந்தி சார்வாய். (43)

நில்லாம லெங்குமொரு நிகழ்வாய் நின்ற
நிகிலபரி பூரணமாம் பிரம ரூப
மல்லாம லோரணுவு மெங்கு மில்லை
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மேயா
மெல்லாமாம் பரப்பிரம நானே யென்றிங்
கெப்போதும் பாவித்து மனதை வென்று
சொல்லாலுஞ் சொல்லவொணுப் பரமே யாகிச்
சும்மாவே யிருக்கின்ற சாந்தி சார்வாய். (44)

பூதமொடு பௌதிகமும் புவனம் யாவும்
புராணமுதற் புகல்கின்ற பலவா நூலும்
வேதமொடு வேதாந்த மவற்றின் கேள்வி
வேறறவே யதன்மனன நிதித்தி யாச
மீதுமுத லெப்பொருளு மென்று மில்லை
யெல்லாமும் பரப்பிரம மதுநா னென்றே
சாதகமாம் பாவனையான் மனதை வென்று
சற்றேனுஞ் சலியாது சாந்த னுவாய். (45)

அறைந்தபொரு ளனைத்தையுமே வாக்கு மாத்ர
மாக்காம லாதரவாய் மனதிற் கொண்டு
செறிந்தமன தொருமையுட னெல்லா மென்றுஞ்
சின்மயமாம் பரப்பிரம மதுநா னென்றே
நிறைந்தபர பாவனையான் மனதை வென்று
நிச்சலனு யெப்போதுஞ் சாந்த னுவா
யறைந்ததெலாஞ் சத்தியமே யைய மில்லை
யகண்டபர சிவனுணை யைய மில்லை. (46)

மனந்தனினுற் செய்வதுவே செய்த தாகு
மற்றென்றுற் செய்வதெலாஞ் செய்த தாகா
தினந்தினமுந் திடமான மனதி னுலே
திருசியமாய்க் காண்பதெலாந் திருக்கே யான
வனந்தபரப் பிரமமெனு மதுநா னென்னு
மகண்டபர பாவனையே செய்வா யாகிற்
கனந்தருமப் பாவனையான் மனதை வென்று
கலங்காம லெப்போதுஞ் சாந்த னுவாய். (47)

மனதென்றும் வாக்கென்றும் மற்ற தென்று
மருவியவிப் பேதமுமே யெனக்கிங் கில்லை
கனவிலுறும் பொருள்களிலெப் பொருளை யேனும்
காண்கின்ற தனக்கயலாக் கண்ட துண்டோ
நனவிலுறும் பொருள்களுமவ் விதமே யாக
நாடியிடு ஞானவடி வான நானே
யெனுமுரமாம் பாவனையான் மனதை வென்றவ்
வேகபர வடிவாகிச் சாந்த னுவாய். (48)

சகலமுமே சின்மயமாம் பிரம மென்றுஞ்
சந்ததமப் பரப்பிரம நாமே யென்று
மகமுறவே பாவிப்போர் மனதை வென்றவ்
வகண்டபர வடிவாகிச் சாந்த ராவர்
நிகிலசகன் னுயகனுஞ் சிவனெ னக்கு
நிகழ்த்தியவா நிதாகநினக் குரைத்தே னெல்லாந்
தகைமைமிகு மிப்பொருளைக் கேட்டு ணர்ந்தோர்
தப்பாது பரப்பிரமந் தாமே யாவர். (49)

சுருதிமுடி வாக்கியமே சொன்ன தோர்ந்து
சூக்குமநூல் வழிசென்று பரசி வத்தை
யருமையுடன் பாவித்தவ் வருள்பெற் றோரே
யலைமனதின் விகற்பமதாஞ் சகசீ வாதி
சருவமுமே பிரமமெனுஞ் சாட்சாத் காரஞ்
சார்ந்ததனுன் மோட்சசுகஞ் சார்வ ரென்றே
பெருமைமிகும் ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குப்
பிரிவின்மனச் சாந்தியினைப் பேசி னனல். (50)

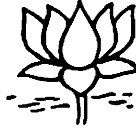
வேறு

தவ்வி யோடு மனத்தின் விகற்பமாய்த்
தங்கு கின்ற சகமுத லியாவுமே
யெவ்வ மின்றிய சிற்பர மாமெனு
மேக மாமது நாமெனுஞ் சிந்தையா

லிவ்வி கற்ப மனந்தவிர்ந் தென்றுமே
யேக சாந்தி யிசைந்திட லாமென
றிவ்வி யாநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
தேவ தேவன கண்ட சொரூபமே. (51)

பதினாறுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 16-க்கு திருவிருத்தம் - 723

பதினேழாவது

பரசொரூப ஞானத்தாற் பரசொரூப ஸ்திதியுரைக்கும் அத்தியாயம்

மிகமிகவும் ரகசியமாய் மேவு தற்கு
மிகவரிதாய் மெத்தவுமே வியப்பு டைத்தாய்த்
தகமைமிகு மதிகாரிக் குடனே மோட்சந்
தருவதுவா யுள்ளபர நிர்ண யத்தை
மகிழ்வுடனே நிதாகநினக் கின்னஞ் சொல்வேன்
மாசற்ற மனதுடனே யிதனைக் கேளாய்
சுககனமாம் பரப்பிரம ஞான மெத்த
சுத்தமன துடையோர்க்கே சுலப மாகும். (1)

அனந்தவித சென்மத்தி லநுட்டிப் புற்ற
வறங்களெலாம் பரிபாக மான வர்க்கே
கனந்தருமிப் பரப்பிரம ஞானஞ் சற்றுங்
கலங்காத மனதினிடை யெளிதாத் தோன்றுந்
தினந்தினமுந் தவிராம லிச்சென் மத்திற்
றிடமாகப் பரப்பிரம வப்யா சத்தை
மனந்தனிஞற் செய்வோர்க்கு மனதின் சுத்தி
மருவியபின் பரஞான மனதிற் றேன்றும். (2)

தனதுமன முயற்சியினுற் பிரமாப் யாசந்
தவிராது செய்துமனே செயம்பெற் றேர்க்கே
யனையபர வுணர்வெளிதா யுதிக்கு மன்றி
யன்னியருக் கெளிதாக வுதியா தென்றுஞ்
சொனவுணர்வு சுகநல்குந் துயரைத் தீர்க்குஞ்
சுபத்துக்குஞ் சுபமாகுஞ் சுலப மாகுஞ்
சனனமுதல் விகாரமெலாந் தவிர்த்துத் தன்னைச்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமே யாக்கும். (3)

பரவடிவாய்ப் பவமின்றி யிருப்போ ருக்கே
பகைமனதாற் பவபீதி தோன்ற லாலே
திருசியமா மனதுமுத லியாவு மென்றுந்
திருக்கான பிரமமென்று மதுநா மென்றுங்
கருதுபர பாவனையான் மனதை வென்று
கலங்காம லிருப்போர்க்கே பரஞா னத்தான்
மருளுருவாம் பவபீதி நீங்கு மன்றி
மற்றோர்க்கிப் பவபீதி நீங்கா தென்றும். (4)

ஆதலினுன் மனத்துடைய விகார மான
வகிலமுமே சலவுணர்வா மனதே யென்று
மோதுமன மொருகாலுஞ் சலன மில்லா
வுணர்வுருவாம் பரமென்று மதுநா னென்றும்
பேதமிலாப் பாவனையான் மனதை வென்று
பின்னமிலாப் பரப்பிரம ஞானம் பெற்றே
யேதமிகும் பவபீதி விடுத்தெப் போது
மேகபர வடிவாகி யிருப்பாய் மைந்தா. (5)

மனமுதலாய்க் காண்பதெலாம் பிரம மேயா
மனதுமிலை மற்றுமொரு பொருளு மில்லை
கனபவமாய்க் காண்பதெலாம் பிரம மேயாங்
கலக்கமுறும் பவமில்லை களங்க மில்லை
நனிபயமாய்க் காண்பதெலாம் பிரம மேயா
நாடியிடும் பயமில்லை நாட்ட மில்லை
யனிசமக மனியமிலாப் பிரம மென்றே
யறிவுசெறிந் தகண்டபர வடிவே யாவாய். (6)

வகைவகையாய்க் காண்பதெலாம் பிரம மேயாம்
வகுப்புற்ற வொருபொருளு மென்று மில்லை
தொகை தொகையாய்க் காண்பதெலாம் பிரம மேயாந்
தொகுப்புற்ற வொருபொருளு மென்று மில்லை
சகமுதலாய்க் காண்பதெலாம் பிரம மேயாஞ்
சகசீவ பரங்களெலா மென்று மில்லை
யகமனிச மனியமிலாப் பிரம மென்றே
யறிவுசெறிந் தகண்டபர வடிவே யாவாய். (7)

குருமுதலாய்க் காண்பதெலாம் பிரம மேயாங்
குருசீடர் முதலியவாய் வேறென் றில்லை
யுருமுதலாய்க் காண்பதெலாம் பிரம மேயா
முருவருவ முதலியவாய் வேறென் றில்லை
திருசியமாய்க் காண்பதெலாம் பிரம மேயாந்
திருசியமென் றொருபொருளு மென்று மில்லை
யருவமதாம் பரப்பிரம மதுநா னென்றே
யறிவுசெறிந் தகண்டபர வடிவே யாவாய். (8)

எல்லாமு மெப்போதும் பிரம மேயா
மெல்லாமென் றொருபொருளு மென்று மில்லை
நில்லாம லெங்குமொரு நிறைவாய் நின்ற
நிகிலபரி பூரணவப் பிரம நானே
யல்லாம லயலாகா தென்றே யென்று
மகண்டபரப் பிரமமுணர் ஞானம் பெற்றிப்
பொல்லாத பவபீதி விடுத்தெப் போதும்
பூரணமா யுள்ளபரப் பிரம மாவாய். (9)

மோகமுதற் காண்பவெலாம் பிரம மேயா
முளைத்தவதன் செயலெல்லாம் பிரம மேயா
மாகமுதற் காண்பவெலாம் பிரம மேயா
மருவுமதன் செயலெல்லாம் பிரம மேயாந்
தேகமுதற் காண்பவெலாம் பிரம மேயாந்
திரணமுத லெப்பொருளும் பிரம மேயா
மேகமதாம் பரப்பிரம மதுநா னென்னு
மிவ்வுணர்வா லெப்போதும் பரமே யாவாய். (10)

கிரியைமுதற் சாதனமும் பிரம மேயாங்
கிட்டியிடுஞ் சாத்தியமும் பிரம மேயாம்
பிரியமதாய்ப் புசிப்பதெலாம் பிரம மேயாம்
பெறுகின்ற வுலகமெலாம் பிரம மேயாந்
திரிகுணமா முருவமெலாம் பிரம மேயாந்
திரிவிதமா மூர்த்திகளும் பிரம மேயா
மிருமையிலா விப்பிரம நானே யென்னு
மிவ்வுணர்வா லெப்போதும் பரமே யாவாய். (11)

உத்தமமாஞ் சுரரெவரும் பிரம மேயா
மூனமிலா முனிவரரும் பிரம மேயா
மத்தியமா மானுடரும் பிரம மேயா
மற்றுமுள வுயிர்களெலாம் பிரம மேயாஞ்
சித்தமுத லெப்பொருளும் பிரம மேயாஞ்
செகசீவ பரங்களெலாம் பிரம மேயா
மத்துவித பரப்பிரம மதுநா னென்னு
மறிவுசெறிந் தகண்டபர வடிவே யாவாய். (12)

பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்க் ககன மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்க் காற்று மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலா யங்கி யில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலா யப்பு மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ப் புவியு மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ப் புலன்க ளில்லை
பரப்பிரம மெல்லாமா மதுநா னென்றே
பரபோதம் பெற்றதனுற் பரமே யாவாய். (13)

பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ப் பூத மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ப் புவன மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ப் போக மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ப் போத்தா வில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்க் கரும மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்க் கர்த்தா வில்லை
பரப்பிரம மெல்லாமா மதுநா னென்றே
பரபோதம் பெற்றதனுற் பரமே யாவாய். (14)

பரப்பிரமந் தனக்கயலாய் மோக மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்த் தேக மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலா யோக மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய் ஞான மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ப் பந்த மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய் மோட்ச மில்லை
பரப்பிரம மெல்லாமா மதுநா னென்றே
பரபோதம் பெற்றதனுற் பரமே யாவாய். (15)

பரப்பிரமந் தனக்கயலா யகந்தை யில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலா யிதந்தை யில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய் வியட்டி யில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ச் சமட்டி யில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலா யிகமு மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ப் பரமு மில்லை
பரப்பிரம மெல்லாமா மதுநா னென்றே
பரபோதம் பெற்றதனுற் பரமே யாவாய். (16)

பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்க் காண்பா னில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்க் காட்சி யில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய் நானு மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய் நீயு மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலா யாரு மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலா யெவையு மில்லை
பரப்பிரம மெல்லாமா மதுநா னென்றே
பரபோதம் பெற்றதனுற் பரமே யாவாய். (17)

பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ச் செபமு மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்த் தவமு மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்த் தலமு மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்த் தீர்த்த மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்த் தெய்வ மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ச் சேவை யில்லை
பரப்பிரம மெல்லாமா மதுநா னென்றே
பரபோதம் பெற்றதனுற் பரமே யாவாய். (18)

பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்க் குரவ னில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ச் சீட னில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய் விசார மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ப் பலமு மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்க் கால மில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்த் தேச மில்லை
பரப்பிரம மெல்லாமா மதுநா னென்னும்
பாவனையா லுணர்வுற்றுப் பரமே யாவாய். (19)

பரப்பிரமந் தனக்கயலாய் மாயை யில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலா யீச னில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலா யவித்தை யில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ச் சீவ னில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலாய்ச் சகத்தே யில்லை
பரப்பிரமந் தனக்கயலோ ரணுவு மில்லை
பரப்பிரம மெல்லாமா மதுநா னென்னும்
பாவனையா லுணர்வுற்றுப் பரமே யாவாய். (20)

பிரமமுடன் சமானமொரு பொருளு மில்லை
பிரமத்துக் கதிகமொரு பொருளு மில்லை
பிரமமலா தன்னியமா யணுவு மில்லை
பிரமமதே யாவையுமாய்ப் பிறங்க லாகும்
பிரமமதே யாவர்க்கும் பிரிய மாகும்
பிரமமதே பிறங்கியபே ரின்ப மாகும்
பிரமமதே யெல்லாமா மதுநா னென்னும்
பின்னமிலாப் போதத்தாற் பிரம மாவாய். (21)

பிரமமதே பிரமத்தின் சீட னாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் குருவு மாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் றெய்வ மாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் பூசை யாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் றியான மாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் ஞான மாகும்
பிரமமதே யெல்லாமா மதுநா னென்னும்
பின்னமிலாப் போதத்தாற் பிரம மாவாய். (22)

பிரமமதே பிரமத்தின் றந்தை யாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் றாயு மாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் றனய ராகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் றமரு மாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் பகைவ ராகும்
பிரமமதே பிரமத்தி னயவ ராகும்
பிரமமதே யெல்லாமா மதுநா னென்னும்
பின்னமிலாப் போதத்தாற் பிரம மாவாய். (23)

பிரமமதே பிரமத்தின் குற்ற மாகும்
   பிரமமதே பிரமத்தின் குணமு மாகும்
பிரமமதே பிரமத்தின் பயமு மாகும்
   பிரமமதே பிரமத்தின் செயமு மாகும்
பிரமமதே பேதங்க ளனைத்து மாகும்
   பிரமமதே பிரிவணுவும் பெறுத தாகும்
பிரமமதே யெல்லாமா மதுநா னென்னும்
   பின்னமிலாப் போதத்தாற் பிரம மாவாய். (24)

பிரமமதே யஞ்ஞான மெனவுந் தோன்றும்
   பிரமமதே யகங்கார மெனவுந் தோன்றும்
பிரமமதே புத்திமன தெனவுந் தோன்றும்
   பிரமமதே சித்தமுத லெனவுந் தோன்றும்
பிரமமதே சீவசக மெனவுந் தோன்றும்
   பிரமமதே சிவவடிவ மெனவுந் தோன்றும்
பிரமமதே யாவையுமா மதுநா னென்னும்
   பின்னமிலாப் போதத்தாற் பிரம மாவாய். (25)

பிரமமதே தூலவடி வெனவுந் தோன்றும்
   பிரமமதே சூக்கவடி வெனவுந் தோன்றும்
பிரமமதே மூர்த்தவடி வெனவுந் தோன்றும்
   பிரமமதே யமூர்த்தவடி வெனவுந் தோன்றும்
பிரமமதே மூலவடி வெனவுந் தோன்றும்
   பிரமமதே முழுவதுமாய்த் தோன்ற லாகும்
பிரமமதே யாவையுமா மதுநா னென்னும்
   பின்னமிலாப் போதத்தாற் பிரம மாவாய். (26)

பிரமமதே சத்தியெனத் தோன்ற லாகும்
   பிரமமதே சித்தியெனத் தோன்ற லாகும்
பிரமமதே சடமெனவுந் தோன்ற லாகும்
   பிரமமதே சித்தெனவுந் தோன்ற லாகும்
பிரமமதே வெகுவிதமாய்த் தோன்ற லாகும்
   பிரமமதே தோன்றியிடுந் தோற்ற மெல்லாம்
பிரமமதே யாவையுமா மதுநா னென்னும்
   பின்னமிலாப் போதத்தாற் பிரம மாவாய். (27)

பிரமமதே யான்மாவா மான்மாத் தானே
பிரமமதாம் பிரமத்துக் கயலன் ருன்மா
பிரமமய மாகியவிவ் வான்மா வுக்குப்
பின்னமதா யொருபொருளு மென்று மில்லை
பிரமமய மாகியவிவ் வான்மாத் தானே
பின்னமெனப் பிறங்கியிடும் பொருள்க ளெல்லாம்
பிரமமய வான்மாவே தானென் றெண்ணும்
பின்னமிலாப் போதத்தாற் பிரம மாவாய். (28)

தான்றனே தானுகச் சொலிக்குஞ் சோதி
தான்றனே தானுக நிலைத்த வின்பந்
தான்றனே தானுக விருக்கு முண்மை
தான்றனே சகலபரி பூன்ற வத்து
தான்றனே தனக்குநிக ரில்லாத் தெய்வந்
தான்றனே தனக்கனிய மிலாத வத்து
தான்றனே பிரமமெனுந் திடபோ தத்தாற்
றனுக விருக்கின்ற பிரம மாவாய். (29)

தான்றனே தவிராது நின்ற சத்து
தான்றனே தடையறவே நிகழுஞ் சித்து
தான்றனே நிகரற்ற பரமா நந்தந்
தான்றனே நிகிலத்து நிகழ்சித் தாந்தந்
தான்றனே யகிலமகா வாக்கி னர்த்தந்
தான்றனே யகண்டபரி பூர ணன்மா
தான்றனே பிரமமெனுந் திடபோ தத்தாற்
றனுக விருக்கின்ற பிரம மாவாய். (30)

தான்றனே சீவத்வ மிழந்த வத்து
தான்றனே யீசத்வ மிழந்த வத்து
தான்றனே யபின்னபரப் பிரம வத்து
தான்றனே யகண்டபரப் பிரம வத்து
தான்றனே யத்துவித மான வத்து
தான்றனே யகண்டபரி பூன்ற வத்து
தான்றனே தானென்னுந் திடபோ தத்தாற்
றனுக விருக்கின்ற பிரம மாவாய். (31)

தான்ருனே யுபாதியெலா மிலாத வத்து
தான்ருனே யொருதுகளு முருத வத்து
தான்ருனே யத்யந்தஞ் சுத்த வத்து
தான்ருனே யகிலர்க்கும் பிரிய வத்து
தான்ருனே யாகாயம் போன்ற வத்து
தான்ருனே யகண்டபர மான்ம வத்து
தான்ருனே தானென்னுந் திடபோ தத்தாற்
ருனக விருக்கின்ற பிரம மாவாய். (32)

தான்ருனே பகுதிமுதற் கதீத வத்து
தான்ருனே பராற்பரமாய் நிலைத்த வத்து
தான்ருனே பரிச்சேத மிலாத வத்து
தான்ருனே பரிசுத்த மான வத்து
தான்ருனே பிரஞ்ஞான கனமாம் வத்து
தான்ருனே பரப்பிரம மான வத்து
தான்ருனே தானென்னுந் திடபோ தத்தாற்
ருனக விருக்கின்ற பிரம மாவாய். (33)

தான்ருனே நித்தியமாம் பிரம ரூபந்
தான்ருனே நிட்களமாம் பிரம ரூபந்
தான்ருனே நிரஞ்சனமாம் பிரம ரூபந்
தான்ருனே நிருமலமாம் பிரம ரூபந்
தான்ருனே நிரந்தரமாம் பிரம ரூபந்
தான்ருனே நிராமயமாம் பிரம ரூபந்
தான்ருனே நிறைந்தபர சொரூப மென்னுந்
தவிராத போதத்தாற் பரமே யாவாய். (34)

நான்ருனே சகலமுமாம் பிரம ரூப
நான்ருனே சகலமிலாப் பிரம ரூப
நான்ருனே சத்தியமாம் பிரம ரூப
நான்ருனே சனுதனமாம் பிரம ரூப
நான்ருனே சலனமிலாப் பிரம ரூப
நான்ருனே சாசுவதப் பிரம ரூப
நான்ருனே சாந்தபர சொரூப மென்னு
நழுவாத போதத்தாற் பரமே யாவாய். (35)

நான்ருனே மாயையிலாப் பிரம ரூப
நான்ருனே யவித்தையிலாப் பிரம ரூப
நான்ருனே யீசனிலாப் பிரம ரூப
நான்ருனே சீவனிலாப் பிரம ரூப
நான்ருனே சகங்களிலாப் பிரம ரூப
நான்ருனே சாந்தமதாம் பிரம ரூப
நான்ருனே சுத்தபர சொரூப மென்னு
நழுவாத போதத்தாற் பரமே யாவாய். (36)

நான்ருனே நாசமிலாப் பிரம ரூப
நான்ருனே நவையற்ற பிரம ரூப
நான்ருனே பாசமிலாப் பிரம ரூப
நான்ருனே பராற்பரமாம் பிரம ரூப
நான்ருனே யத்துவிதப் பிரம ரூப
நான்ருனே யகண்டபரப் பிரம ரூப
நான்ருனே சுத்தபரப் பிரம மென்னு
நழுவாத போதத்தாற் பரமே யாவாய். (37)

நானலது சத்துமிலை யசத்து மில்லை
நானலது சதசத்தாம் பொருளு மில்லை
நானலது சித்துமிலை யசித்து மில்லை
நானலது சிதசித்தாம் பொருளு மில்லை
நானலது துவிதமொடத் துவித மில்லை
நானலது தோன்றிடுமோர் பொருளு மில்லை
நானனிசம் பரப்பிரம மதுநா னென்னு
நழுவாத போதத்தாற் பரமே யாவாய். (38)

பிரமமக மகம்பிரமம் பிரம மெல்லாம்
பிரமமலா தயலணுவு மில்லை யென்றே
யுரமருவு முணர்வுதனை யுறுவோ ரெல்லா
முணர்வுருவாம் பிரமமதே யாவ ரன்றி
யொருபொழுது மயலாகா ருண்மை சொன்னே
னுரைத்ததிலோ ரையமிலை சத்தி யந்தான்
சருவபரி பூரணமாஞ் சம்பு வாணை
சத்தியமே சத்தியமே சங்கை யில்லை. (39)

பிரமமலா தயலாக வணுவு மில்லை
    பிரமத்துக் கயலெல்லாம் பிராந்தி யேயாம்
பிரமமலா தயலாக வணுவு மில்லை
    பிரமத்துக் கயலெல்லா மித்தை யேயாம்
பிரமமலா தயலாக வணுவு மில்லை
    பிரமத்துக் கயலெல்லா மசத்தே யாகும்
பிரமமலா தயலாக வணுவு மில்லை
    பிரமத்துக் கயலெல்லாம் பிரம மேயாம். (40)

கனவினிடைத் திருசியமாய்க் காணப் பட்ட
    கடபடமே முதலியவு மித்தை யேபோ
னனவினிடைத் திருசியமாய் நாடப் பட்ட
    நாநாவாஞ் சகசீவ பரமு மித்தை
யனையதெலா மறிகின்ற திருக்கே யான
    வான்மாவுக் கபின்னமதாம் பிரம மொன்றே
யநவரத மழியாத வுண்மை வத்து
    வறைந்ததிலோ ரணுவேனு மைய மில்லை. (41)

ஆதலினு லுலகமெலா மித்தை யாகு
    மங்குள்ள வுயிர்களெலா மித்தை யாகும்
பேதமுறுஞ் சிவவடிவு மித்தை யாகும்
    பின்னமுறு மரிவுடிவு மித்தை யாகு
மீதியுள சுரர்வடிவு மித்தை யாகு
    மெய்போன்ற வெப்பொருளு மித்தை யாகு
மாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்ட மாகி
    யழியாம லுளதென்றும் பிரம மொன்றே. (42)

சகலவதிட் டானபரப் பிரமத் தின்கட்
    சகமுதலாய்த் தோற்றியவிம் மித்தை யுந்தான்
றுகளறவே சோதிக்கிற் றுவித மற்ற
    தூயவதிட் டானபரப் பிரம மேயா
மிகழ்வுறவே யிரச்சுவினின் மித்தை யாக
    விலங்கியிடுஞ் சர்ப்பத்தைச் சோதிக் குங்கா
லகியதனை யதிட்டான விரச்சு வன்றி
    யன்னியமா யாரேனுங் கண்ட துண்டோ. (43)

இன்னவித மதிட்டான வாரோ பங்க
ளிரண்டையுமே நன்றாகத் சோதித் திங்கு
முன்னியவா ரோபமதாஞ் சகசீ வாதி
மூலவதிட் டானமதாம் பிரம மென்றும்
பின்னமிலா வப்பிரம நானே யென்றும்
பேதமிலாப் பரப்பிரம ஞானந் தன்னைத்
தன்னுடைய துகளற்ற மனத்தாற் பெற்றுத்
தளர்வுதரும் பவபீதி தவிர்க்க வேண்டும். (44)

புத்திரனே தனதுமன முயற்சி யொன்றாற்
பூரணமாம் பரப்பிரம ஞானம் பேறு
மித்தகமை ஞானத்தாற் பரமா முத்தி
யாவர்க்கு மிவ்விடத்தே யெளிதா யெய்து
மத்துவித ஞானத்தி னப்யா சத்தி
லணுவேனு மொருகாலும் பயமு மில்லை
யித்திறமே யிருக்கையினு மிதனப் யாச
மியற்றுவதி லேதேனும் வருத்த முண்டோ. (45)

வருத்தமிலா திருக்கையினும் வருத்தம் போல
வழுவுற்ற மாபாவி மனதிற் றோன்றும்
விருத்தமதாம் பாவமெலாம் வீந்து மெத்த
விமலமதா மனதுடையோர்க் கிவ்வப் யாசங்
கருத்திலுற மிகவெளிதா மாத லாலே
கலங்காம லெப்போது ஞானப் யாசந்
திருத்தமுறச் செய்வோர்க்குத் தேவ தேவன்
றிருவருளாற் றிடஞானந் திகழு மன்றே. (46)

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லா மென்
றகண்டபர ஞானத்தி னப்யா சத்தைத்
தகும்பிரம ஞானந்தான் றிடமா மட்டுந்
தவிராது சந்ததமும் பழகு வோர்க்கே
யகம்பிரம மெனுஞான மகண்ட மான
வவ்வீசன் றிருவருளாற் சகச மாகுந்
தகும்பிரம ஞானத்தாற் சகச மானுற்
றளர்வுதரும் பவபீதி தானே நீங்கும். (47)

பாவனமாம் பரஞானஞ் சகச மானற்
　பார்ப்பதெலா மத்யந்தா பாவ மேயாம்
யாவையுமே யத்யந்தா பாவ மேயாம்
　யானீயு மத்யந்தா பாவ மேயாஞ்
சீவரெலா மத்யந்தா பாவ மேயாஞ்
　செகபரமு மத்யந்தா பாவ மேயாங்
கேவலமாம் பரப்பிரம மான தானே
　கெம்பீர பூரணமா யுள்ள தாமே. (48)

அகிலமுமே யத்யந்தா பாவ மாகி
　யகண்டபர வடிவாகித் தானே நிற்கி
லிகழ்வுறுமிப் பவபீதி மீண்டுந் தோன்ற
　விடமில்லை யாதலினுன் முமுட்சு வெல்லாஞ்
சகலமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்றுஞ்
　சந்ததமுஞ் சலியாம லப்யா சித்தே
துகளில்பர ஞானமடைந் ததனு லிந்தத்
　துயர்மயமாம் பவபீதி தொலைக்க வேண்டும். (49)

நீக்கமிலா தெங்குமொரு நிறைவாய் நின்ற
　நிகழ்வுருவாம் பரப்பிரம மெல்லா மென்றும்
வாக்குமன மொன்றுக்கு மெட்டா தான
　வரையற்ற பரப்பிரம மதுநா னென்றுஞ்
சூக்கமதா மனதுடனே யப்யா சித்துச்
　சுத்தமதாம் பரப்பிரம ஞானம் பெற்றுப்
போக்கவொணுப் பவபீதி யனைத்தும் போக்கிப்
　பூரணமா யுள்ளபரம் பொருளே யாவாய். (50)

கல்லாத கல்வியெலாங் கற்ற போதுங்
　கலக்கமிலாப் பரப்பிரம ஞான மொன்றை
யல்லாது பவபீதி விடுக்க வொண்ணு
　தாதலினு லாதரவாய் நீயெப் போது
மெல்லாமும் பிரமமென்று மதுநா னென்று
　மேகமதாம் பரப்பிரம ஞானம் பெற்றே
பொல்லாத பவபீதி யனைத்தும் போக்கிப்
　பூரணமா யுள்ளபரம் பொருளே யாவாய். (51)

பிரமமய மாகியதன் ஞன்ம ரூபப்
பெருமையினைப் பரமசிவ னுரைத்த வண்ணங்
கருணையினு லியாவர்க்கு மிதமே யாகக்
கலக்கமற நிதாகநினக் குரைத்தே னன்பாற்
சருவபரி பூரணமாஞ் சிவன்றன் ஞனை
சாற்றியதிற் சற்றேனுஞ் சங்கை யில்லை
யரியபொரு ளானவிதை யொருகா லேனு
மன்புடனே கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவன். (52)

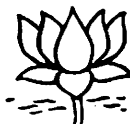
சமதமமே முதலியவாஞ் சாத னங்கள்
சார்ந்தனிசம் வேதாந்த விசாரஞ் செய்திங்
கமலமதாம் பரசிவமே யெல்லா மென்று
மச்சிவமே நாமென்று மறிவுற் றோரே
மமர்பயமாம் பவபீதி விடுத்தெப் போது
மாசற்ற பரசுகமாய்ச் சுகிப்ப ரென்றே
நிமலமதாய் ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கு
நிகரற்ற பரம்பொருளை நிகழ்த்தி ஞனல். (53)

வேறு

துகளி லாத மனத்தின் முயற்சியாற்
றூய ஞானப் பழக்கந் தொடர்ந்தவர்
சகல மும்பர மப்பர நானெனுஞ்
சலன மின்றிய ஞானஞ் செரிந்ததா
லிகலு மிப்பவ பீதி விடுத்துட
னேக மாம்பர மாகுவ ரென்றிடன்
மகிழு மாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மாசி லீசன கண்ட சொரூபமே. (54)

பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 17-க்கு திருவிருத்தம் - 777.

பதினெட்டாவது

அகண்ட சொரூபத்தியானம் உரைக்கும். அத்தியாயம்.

மிகவுமகா ரகசியமாய் வேதாந் தத்து
    மெத்தவுமே ரகசியமாய் விளம்ப லுற்ற
மகிமைமிகும் பரம்பொருளை மற்றுஞ் சொல்வேன்
    மாசற்ற மனதுடனே யிவ்வர்த் தத்தை
யகமுறவே யாதரவாய்க் கேட்டு ணர்ந்தோ
    ரகண்டபர வடிவாகிச் சீவன் முத்திச்
சுகமருவி யுபாதியெலாந் தொலைந்த பின்னர்ச்
    சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூப மாவர். (1)

சகமுதலாய்த் தோற்றியவித் தோற்ற மெல்லாஞ்
    சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம ரூப
மகமகமென் றறிவுருவா யமர்ந்த சீவ
    ரனைவருமே யகண்டபரப் பிரம ரூபம்
புகல்வகையே பாவித்துப் பூன்ற ஞானம்
    பொருந்தினவர் பூரணமாம் பரமே யாவர்
பகர்வதிலோ ரணுவேனு மைய மில்லை
    பரமசிவன் றன்னுணை பரமார்த் தந்தான். (2)

இதுவெனவே காண்பதுவும் பிரம ரூப
    மியானெனவே காண்பதுவும் பிரம ரூப
மதுவெனவே காண்பதுவும் பிரம ரூப
    மன்னியமாய்க் காண்பதுவும் பிரம ரூபந்
திதமெனவே காண்பதுவும் பிரம ரூபந்
    திடமல தாய்க் காண்பதுவும் பிரம ரூப
மெதுவெனவே காண்பதுவும் பிரம ரூப
    மியம்பியதி லெவ்வளவு மைய மில்லை. (3)

குருவரனு மாணுனும் பிரம ரூபங்
குணமேலாஞ் சாதனமும் பிரம ரூபஞ்
சிரவணமு மனனமுமே பிரம ரூபஞ்
செய்கின்ற தியானமுமே பிரம ரூப
மரியபொரு ளறிவதுவும் பிரம ரூப
மப்பொருளா யிருப்பதுவும் பிரம ரூபஞ்
சருவமுமே சந்ததமும் பிரம ரூபஞ்
சாற்றியதிற் சற்றேனுஞ் சங்கை யில்லை. (4)

சாதனமுஞ் சாத்தியமும் பிரம ரூபஞ்
சாந்திமுதற் சற்குணமும் பிரம ரூபம்
வேதனமும் வேத்தியமும் பிரம ரூபம்
வேதாந்த சாத்திரமும் பிரம ரூபம்
பேதமறப் பெறும்பேறும் பிரம ரூபம்
பின்னுமுள வெப்பொருளும் பிரம ரூப
மாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்ட மான
வப்பிரம மகமெனவே தியானஞ் செய்வாய். (5)

அடிமுடிவு நடுவுகளும் பிரம ரூப
மான்மாவு மனுன்மாவும் பிரம ரூபம்
படிமுதலாம் பூதமுமே பிரம ரூபம்
பரவியிடும் பௌதிகமும் பிரம ரூபஞ்
சடமசடஞ் சகலமுமே பிரம ரூபஞ்
சத்தியமு மசத்தியமும் பிரம ரூபந்
திடமருவு மப்பிரம நானே யென்று
திரமாக வெப்போதுந் தியானஞ் செய்வாய். (6)

அத்தமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானே
யகங்கார முதலியதோ ரணுவு மில்லை
சித்துருவாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
சித்தமுத லொருபொருளு மென்று மில்லை
சத்தியமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
சகசீவர் முதலியதோ ரணுவு மில்லை
சுத்தபரப் பிரமமெலா மதுநா னென்றே
சுகமாக வெப்போதுந் தியானஞ் செய்வாய். (7)

ஏகமதாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
   யிதுவதுவென் றிலங்கியிடும் பொருளே யில்லை
மோகமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானே
   முன்னியதாய் முளைக்கின்ற பொருளே யில்லை
பாகமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானே
   பலவிதமாய்ப் பகுப்புற்ற பொருளே யில்லை
யேகபரப் பிரமமெலா மதுநா னென்றே
   யிடையறவே யெப்போதுந் தியானஞ் செய்வாய். (8)

அகமெனவே தோற்றுவதும் பரமா நானே
   யகமென்றிங் கயலாக வொன்று மில்லை
சகமெனவே தோற்றுவதும் பரமா நானே
   சகமென்றிங் கயலாக வொன்று மில்லை
நிகழ்பரனுய்த் தோற்றுவதும் பரமா நானே
   நிகழ்பரனென் றயலாக வொன்று மில்லை
சகலமுமே பரமான நானே யென்று
   சலியாம லெப்போதுந் தியானஞ் செய்வாய். (9)

பூரணமா யுள்ளபரப் பிரம மன்றிப்
   பூதமுத லெப்பொருளு மென்று மில்லை
காரணமா யுள்ளபரப் பிரம மன்றிக்
   காரியமா யொருபொருளு மென்று மில்லை
சீரணமில் சின்மயமாம் பிரம மன்றிச்
   செகசீவ பரங்களெனச் சிறிது மில்லை
யாரணவீ றறிவிக்கு மகண்ட மான
   வப்பிரம மகமெனவே தியானஞ் செய்வாய். (10)

சித்தமுத லெப்பொருளு மென்று மில்லை
   சின்மயமாய் நிறைந்தபரப் பிரம மொன்றே
சத்தியமா யுளதாகு மற்ற வெல்லாஞ்
   சத்தியமே யாகாவாஞ் சசவி ஷாண
மொத்துளதா மோதியவப் பிரமந் தானே
   யுன்னுடைய வான்மாவா மதனுன் மைந்தா
வத்துவித பரப்பிரம மகமே யென்றிங்
   கநவரத மதிதிடமாய்த் தியானஞ் செய்வாய். (11)

சாற்றியவப் பரப்பிரம சொரூப மொன்றுஞ்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பூன்ற மாகுந்
தோற்றியவிச் சகவடிவ நாநா வாகுந்
துக்கசட வசத்தியமாஞ் சின்ன மாகும்
போற்றியவிப் பரப்பிரம சொரூபந் தானே
புத்திரநின் ஞன்மாவா மாத லாலே
யேற்றியவப் பரப்பிரம நானே யென்றிவ்
விருமையற வெப்போதுந் தியானஞ் செய்வாய். (12)

கறையற்ற பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
காண்பதுவுங் கேட்பதுவு மெவையு மில்லை
நிறைவுற்ற பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
நினைப்பதுவு நினையாது மெவையு மில்லை
மறைவற்ற பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
மற்றவெலா மொருகாலு மிலவே யில்லை
குறைவற்ற வப்பிரம நானே யென்று
கோதறவே யெப்போதுந் தியானஞ் செய்வாய். (13)

சூக்கமதாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
சொற்பொருளாய்த் தோன்றியதோ ரணுவு மில்லை
நீக்கமிலாப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
நீநானே முதலாதோ ரணுவு மில்லை
யாக்கையிலாப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
யன்னியமா யணுவேனு மிலவே யில்லை
வாக்குமுதற் கெட்டாவப் பரநா னென்றே
வருத்தமற வெப்போதுந் தியானஞ் செய்வாய். (14)

திருசியமா யெனக்கயலோ ரணுவு மில்லை
திருக்கான வென்னிடையிற் றோன்று நின்ற
சருவமுமே பரமான நானே யென்று
சற்குருவா மென்வாக்காற் றியானஞ் செய்வா
யிருமையற விவ்வண்ண முபதே சித்தே
னென்றணுவு மபிமான மெனக்கிங் கில்லை
குருவரனும் பரமசிவ னெனக் குரைத்த
குற்றமிலா வுபதேச வசன மீதே. (15)

சற்குருவி னுபதேச வசனத் தாலே
சகலமுமே சத்தியசிற் சுகமாய் நின்ற
நிர்க்குணமாம் பிரமமென்று மதுநா னென்று
நிச்சலமாய் நீயென்றுந் தியானஞ் செய்வா
யெக்குருவி னுபதேச வசனந் தானு
மிவ்விதமே யன்றியிதின் வேறே யில்லை
முக்குணமுங் கடந்துவெறுஞ் சித்தே யான
மூலபர சிவனாணை மொழிந்த துண்மை. (16)

சற்குருவுஞ் சின்மயமாம் பிரம ரூபஞ்
சகலமுமே சின்மயமாம் பிரம ரூப
நிர்க்குணமா மப்பிரம நானே யென்று
நிச்சலமாய் நீயென்றுந் தியானஞ் செய்வாய்
சற்குருவாம் பரமசிவ னெனக்கு முன்னஞ்
சத்தியமாய்ச் சாற்றியசித் தாந்த மீதே
துர்க்குணமோ ரணுவுமுறா வேதாந் தங்க
டுணிவாகச் சொல்லியசித் தாந்த மீதே. (17)

நிருமலமாம் பரப்பிரம மானோ ஞனே
நிட்களமாம் பரப்பிரம மானோ ஞனே
நிருபமமாம் பரப்பிரம மானோ ஞனே
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம மானோ ஞனே
நிரதிசய பரப்பிரம மானோ ஞனே
நிரஞ்சனமாம் பரப்பிரம மானோ ஞனே
நிரவயவ பரப்பிரம நானே யென்று
நிச்சலமாய் நீயென்றுந் தியானஞ் செய்வாய். (18)

அகிலவதிட்டானபரப் பிரம மேநா
னகண்டபரி பூரணமாம் பிரம மேநான்
றுகளணுவு மற்றபரப் பிரம மேநான்
றூயசிதா காயபரப் பிரம மேநான்
சகமுதலோ ரணுவுமிலாப் பிரம மேநான்
சாலவுப சாந்தபரப் பிரம மேநா
னிகரிலதாம் பரப்பிரம நானே யென்று
நிச்சலமாய் நீயென்றுந் தியானஞ் செய்வாய். (19)

நித்தியமாய் நிகழ்கின்ற பிரம மேநா
னிகிலமுமாய் நிறைகின்ற பிரம மேநான்
சத்தியமாய்ச் செறிகின்ற பிரம மேநான்
சலனமிலா திருக்கின்ற பிரம மேநான்
சுத்தசுக வடிவான பிரம மேநான்
சுபத்துக்குஞ் சுபமான பிரம மேநா
னத்துவித மானபரப் பிரம நானென்
றசஞ்சலமா யநவரதந் தியானஞ் செய்வாய். (20)

துன்னியதே காதியிலாப் பிரம நானே
துரியவறி வானபரப் பிரம நானே
வன்னமுத லெவையுமிலாப் பிரம நானே
வகையற்ற வகண்டபரப் பிரம நானே
யன்னியமோ ரணுவுமிலாப் பிரம நானே
யகண்டவடி வானபரப் பிரம நானே
பின்னமிலாப் பரப்பிரம நானே யென்று
பிரிவறவே யெப்போதுந் தியானஞ் செய்வாய். (21)

மோகமுத லெப்பொருளு மென்று மில்லை
முழுவதுமே யகண்டபரப் பிரம ரூபம்
பாகமுற வெப்பொருளு மென்று மில்லை
பகுப்புற்ற பொருளெல்லாம் பிரம ரூபந்
தேகசக முதலியவோ ரணுவு மில்லை
திருசியமாய்த் தெரிவதெலாம் பிரம ரூப
மேகமதாம் பரப்பிரம நானே யென்றிவ்
விருமையற வெப்போதுந் தியானஞ் செய்வாய். (22)

திருசியமா யொருபொருளும் வேறிங் கில்லை
தெரிவதெலாந் திருக்கான பிரம மென்று
மிருமையிலா வப்பிரம நானே யென்றும்
யானந்தப் பரப்பிரமந் தானே யென்றுஞ்
சருவமுமே யவ்விதமா நானே யென்றுஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாமற் றியானிப் பாயேற்
பிரிவெனவே நின்மனதிற் பிறங்கா நின்ற
பெயர்க்கவொண்ணுப் பேதமலம் யாவுந் தீரும். (23)

சகமுதலா யெண்ணுவதைத் தூரத் தள்ளிச்
சகலமுமே பிரமமெனத் தியானஞ் செய்வா
யகமுடலென் றெண்ணுவதைத் தூரத் தள்ளி
யகம்பிரம மென்றனிசந் தியானஞ் செய்வாய்
சகலமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்றுஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாமற் றியானஞ் செய்தா
லகமனியஞ் சகமுதலீ தனிய மென்னு
மயலெல்லா மனுதினமு மடைவாய்த் தீரும். (24)

தேகமக மெனுநினைவைத் தூரத் தள்ளித்
தெரிவான பிரமமக மெனத்தியா னிப்பா
யாகமக மெனுநினைவைத் தூரத் தள்ளி
யறிவான பிரமமக மெனத்தியா னிப்பாய்
பாகமுறும் பலநினைவைத் தூரத் தள்ளிப்
பார்ப்பதெலாம் பரப்பிரம மெனத்தியா னிப்பா
யேகமகம் யானெவையு மெனத்தியா னித்தே
யிப்பேத மியாவையுநீ விடுவாய் மைந்தா. (25)

இத்தேக நானல்ல விவைநா னல்ல
வித்தேக நானல்ல விவைநா னல்ல
சித்தேயாம் பரப்பிரம நானெப் போதுஞ்
சித்தேயாம் பரப்பிரம நானெப் போது
முத்தேச முற்றபொரு ளொன்று மில்லை
யுன்னியிடத் தகுபொருளு மொன்று மில்லை
சித்தேயா மெல்லாமு மதுநா னென்றே
சிரத்தையுடன் றியானித்திப் பேதந் தீர்வாய். (26)

இத்தேக முதலியவை யணுவு மில்லை
யித்தேக முதலியவை யணுவு மில்லை
யெத்தேக முதலியவுஞ் சித்தே யாகு
மெத்தேக முதலியவுஞ் சித்தே யாகுஞ்
சித்தேநான் சித்தேநான் சித்தே யெல்லாஞ்
சித்தேநான் சித்தேநான் சித்தே யெல்லாஞ்
சித்தேயாம் பரப்பிரம மதுநா னென்றே
சிரத்தையுடன் றியானித்திப் பேதந் தீர்வாய். (27)

தகும்பிரமந் தனக்கயலா யணுவு மில்லை
தயங்கியவிச் சகசீவ பரங்க ளெல்லாந்
தகும்பிரம வடிவேயா மதுவே நீயாந்
தத்துவமாய் நவில்கின்றே னுத லாலே
யகம்பிரம மகம்பிரம மகமே யெல்லா
மகம்பிரம மகம்பிரம மகமெல் லாமென்
றகம்பிரம பாவனையே திடமாய்ச் செய்திவ்
வயலணுவு மணுகாம லழிப்பாய் மைந்தா. (28)

செகம்பரமுஞ் சீவர்களுஞ் சிறிது மில்லை
சின்மயமாம் பரப்பிரமந் தானே யெல்லாந்
தகும்பிரம மதுநானே நானே யெல்லாந்
தகும்பிரம மதுநானே நானெல் லாமென்
றகம்பிரம பாவனையே யனிசஞ் செய்தா
லதனாலிவ் வயலெல்லா மழிந்தே போகுந்
திகம்பரனாய் நிறைந்தெங்குந் திகழா நின்ற
தெரிவுருவாஞ் சிவனானை யுண்மை சொன்னேன். (29)

அலைமனதி னொருமையிலாத் தன்மை யாலே
யகம்பிரம பாவனையே செய்யச் சத்தி
யிலதெனினு மெப்போதுஞ் சிரத்தை யோடே
யான்பிரமம் யான்பிரமம் யானே யெல்லாஞ்
சலனமிலாப் பரமேநான் பரநா னென்னுஞ்
சத்தமிதை யுரைத்தாலு மிவ்வ றத்தா
னிலைமருவா தலைமனது மெள்ள மெள்ள
நிச்சலமாய் நிகழ்த்தியபா வனையி னிற்கும். (30)

நிரந்தரமாய்ப் பாவனையின் மனது நின்று
னிச்சலமா மகண்டபர ஞான முண்டாய்த்
திரிந்தலையு மனதினிடை விகற்ப மாகத்
தெரிகின்ற பேதமெலா முடனே தீருந்
தெரிந்திடுமிப் பேதமெலாந் தீரு மட்டுந்
திருசியமாய்த் தெரிவதெலாம் பரமே யென்றும்
பொருந்தியவப் பரப்பிரம நானே யென்றும்
பூரணமா யெப்போதுந் தியானஞ் செய்வாய். (31)

சகலமெனுஞ் சத்தமிலை யருத்த மில்லை
  சஞ்சலமாந் தெய்வமிலை தீர்த்த மில்லை
பகுதியிலை பகுதியுடை விகார மில்லை
  பரனுமிலை சீவனிலை சகத்து மில்லை
நிகிலமுமே சின்மயமாய் நிறைந்து நின்ற
  நிட்களமாம் பரப்பிரம மதுநா னென்றே
யிகழ்வுதரும் பேதமெலா மிறக்கு மட்டு
  மெப்போது மிடையறவே தியானஞ் செய்வாய். (32)

சருவமுமே மாயையிதி லைய மில்லை
  சருவமுமே மித்தையிதி லைய மில்லை
சருவமுமே துச்சமிதி லைய மில்லை
  சருவமுமே யசத்திதனி லைய மில்லை
சருவமுமே சந்ததமும் பிரம மென்றுஞ்
  சத்தியசிற் சுககனமா மதுநா னென்றுஞ்
சருவமெனும் பேதமெலாந் தீரு மட்டுஞ்
  சந்ததமுஞ் சலியாமற் றியானஞ் செய்வாய். (33)

சருவமுமே பரப்பிரம மைய மில்லை
  சருவமுமே பரப்பிரம மைய மில்லை
பிரமமதே நானென்று மைய மில்லை
  பிரமமதே நானென்று மைய மில்லை
சருவமெனும் பிரமமெனும் பேத மில்லை
  சகலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்றே
மருவியவிப் பேதமெலா மாயு மட்டு
  மயலறவே யெப்போதுந் தியானஞ் செய்வாய். (34)

சன்மயமாம் பரப்பிரமந் தானே யெல்லாஞ்
  சதசத்தா யொருபொருளு மென்று மில்லை
சின்மயமாம் பரப்பிரமந் தானே யெல்லாஞ்
  சித்தமுத லொருபொருளு மென்று மில்லை
தன்மயமாம் பரப்பிரமந் தானே யெல்லாந்
  தயங்குசக சீவபர மொன்று மில்லை
நின்மலமாம் பரப்பிரம மதுநா னென்றே
  நிச்சலமாய் நீயென்றுந் தியானஞ் செய்வாய். (35)

அத்திரமாந் தேகமிலை யதனுக் கேது
வாகியவைம் பூதமிலை பொறிக ளில்லை
புத்தியிலை சித்தமிலை மனது மில்லை
பொருந்துமகங் காரமிலை பந்த மில்லை
முத்தியிலை மோசகனு மீச னில்லை
மோட்சமுறுஞ் சீவனிலை முழுது மில்லை
யத்துவிதப் பிரமமெலா மதுநா னென்றே
யசஞ்சலமாய் நீயென்றுந் தியானஞ் செய்வாய். (36)

அறிவுருவாம் பிரமத்திற் றேன்று நின்ற
வகிலமுமே யறிவுருவா யிருப்ப தாலே
யறிவுருவா மகண்டபரப் பிரமத் துக்கிங்
கன்னியமா யணுவேனு மிலவே யில்லை
யறிவுருவாம் பரப்பிரம மெல்லா மென்று
மவ்விதமாம் பரப்பிரம நானே யென்று
மறிவுருவாம் பரநீயாய்ப் பேத மியாவு
மழியுமள வதிடமாய்த் தியானஞ் செய்வாய். (37)

சருவமெனு முருவத்தைத் தூரத் தள்ளிச்
சருவமுமே பிரமமென நிச்ச யித்துப்
பிரமமதே நானென்று நானே யந்தப்
பிரமமெனும் பாவனையான் மயலே யாக
மருவியவிப் பேதமதி யனைத்து மாய்த்து
மற்றந்தப் பாவனையுந் தூரத் தள்ளி
நிருமலமா நின்னுடைய நிசரூ பத்தி
னிச்சலமாய் நீயென்று நிலைத்து நிற்பாய். (38)

நிச்சலமாய்ப் நிற்பதெனு நினைவுந் தள்ளி
நிசரூப மாத்திரமாய்த் தள்ள லென்னு
மிச்செயலு மிகந்துமனே வாக்கு கட்கிங்
கெட்டாத கேவலமாஞ் சொரூப மாகி
யுச்சமதாஞ் சகசநிலை யுறுவாய் மைந்தா
வோதுவதற் கினியொன்று மிடமிங் கில்லை
நிச்சயமாய்ப் பரமசிவ னெனக்கு முன்ன
நிகழ்த்தியதா நிசரூப நிட்டை யீதே. (39)

பேதமெலா மணுவுமிலா தறவுந் தள்ளிப்
பின்னமிலாப் பரமான வான்மா வின்க
ணேதையுமே நினையாம லின்ப மேலா
யியங்காம லிருப்பதுவே சகச நிட்டை
சாதகமா மிந்நிட்டை நிருவி கற்ப
சமாதியென வங்கங்கே சாற்ற லாகு
மோதியதே யகண்டபர சாட்சாத் கார
வுணர்வெனவு மங்கங்கே யுரைக்க லாமால். (40)

திடமான நிட்டையிதே சீவன் முத்தித்
திறமையென வங்கங்கே செப்ப லாகுந்
தடமான நிட்டையிதே யுபசாந் திக்குத்
தகுந்தபடி பூமிகையோர் நான்கு மாகு
மிடமான விந்நிட்டை யிசைந்தோ ருக்கே
யித்துயர்செய் பவபீதி யிறக்கு மன்றி
மடமான மற்றெதனை யிசைந்த போது
மகத்தான பவபீதி மாயா தென்றும். (41)

நிறைவுறுமிந் நிட்டையுளோர் நீச ரேனு
நிருமலமாம் பரமாகி முத்த ராவ
ரறைவதிலோ ரணுவேனு மைய மில்லை
யறுதியிதே யாதலினுன் முமுட்சு வெல்லாங்
குறைவறவே யிந்நிட்டை கூடு மட்டுங்
கூறுபடும் பேதமெலாம் பிரம மென்று
மறிவுருவா மப்பிரம மகமே யென்று
மகண்டபர பாவனையே பழக வேண்டும். (42)

பேதமெலா நீங்கிநிச நிட்டை சேரப்
பின்னருமே பரமார்த்தம் பேசக் கேளா
யீதெனவே யொருபொருளு மென்று மில்லை
யெல்லாமு மெப்போதும் பிரம ரூபம்
பூதமொடு பௌதிகமும் பிரம ரூபம்
புவனமொடு பொருளெவையும் பிரம ரூபஞ்
சாதமுறுஞ் சகலமுமே பிரம ரூபஞ்
சகசீவ பரங்களெலாம் பிரம ரூபம். (43)

மாயையிலை மருவுமகங் கார மில்லை
மனதுமிலை புத்தியிலை சித்த மில்லை
காயமிலை கருமமிலை கருத்தா வில்லை
காண்கின்ற பொறிகளிலை புலன்க ளில்லை
யாயபல வுயிர்களிலை யமர ரில்லை
யயனுமிலை யரியுமிலை யரனு மில்லை
யேயபொரு ளெவையுமிலை யெல்லா மென்று
மேகபரி பூரணமாம் பிரம ரூபம். (44)

மாயையிலாத் தன்மையினுன் மாயோ பாதி
மருவியிடு மீசனுடை வகுப்பு மில்லை
யாயபல வவித்தையிலாத் தன்மை யாலே
யவைமருவுஞ் சீவருடை வகுப்பு மில்லை
தூயவய னிலாமையினுற் சிருட்டி யில்லை
துலங்குமரி யிலாமையினுற் றிதியு மில்லை
நேயவர னிலாமையினு னுச மில்லை
நிகிலமுமே நிறைந்தபரப் பிரம ரூபம். (45)

பூசனைசெய் தெய்வமிலாத் தன்மை யாலே
பூசையிலை பூசிப்போர் தாமு மில்லை
மோசகமாந் தெய்வமிலாத் தன்மை யாலே
மோட்சமிலை முமுட்சையுளோர் தாமு மில்லை
பேசுமொரு திருசியமு மிலாமை யாலே
பிறங்கியிடுந் திருக்குமொரு காலு மில்லை
மாசணுவு மருவாத வறிவே யாக
மன்னியிடும் பரப்பிரமந் தானே யெல்லாம். (46)

கருதியிடுங் காரணமே யிலாமை யாலே
காரியமா யொருபொருளு மென்று மில்லை
மருவியிடுங் கருத்தாவே யிலாமை யாலே
மற்றவனுன் மருவியிடும் பலனு மில்லை
சருவமெனுஞ் சத்தமுமே யிலாமை யாலே
சருவமென வொருபொருளு மென்று மில்லை
நிருமலமாய் நிட்களமாய் நிறைந்து நின்ற
நிகழ்வுருவாம் பரப்பிரமந் தானே யெல்லாம். (47)

பகுதியெனுங் காரணமு மிலவே யில்லை
பகுதிதருங் காரியமு மிலவே யில்லை
வெகுவிதமா யொருபொருளு மிலவே யில்லை
விசித்திரமா யொருபெருளு மிலவே யில்லை
சகலமெனு மொருபொருளு மிலவே யில்லை
சகசீவ பரங்களெலா மிலவே யில்லை
யகிலமுமே யகண்டபரி பூன்ற மான
வறிவுருவாம் பரப்பிரம சொரூப மேயாம். (48)

ஒருபொருளு மொருகாலு மிலவே யில்லை
யுள்ளதெலா மகண்டபரப் பிரம மாகும்
பிரமமதே நானுகு நானே யந்தப்
பிரமமெனும் பாவனையா லகண்ட ஞான
மருவினவர் பேதமெலா முடனே மாற்றி
மகத்தான சொரூபநிலை யடைவ ரென்றே
யரியசிவ னருளியவா றறைந்தே னித்தை
யன்புடனே கேட்டுணர்வோர் பரமே யாவர். (49)

அருமையுட னகண்டபர சிவரூ பத்தை
யநவரதந் தியானித்தவ் வருள்பெற் றோர்க்கே
நிருமலமாம் பரஞான மனதிற் றோன்றி
நீக்கவொணு வஞ்ஞான மனைத்து நீங்கிப்
பரமதுவா யிருக்கின்ற முத்தி யன்றிப்
பகர்முத்தி மற்றோருக் கில்லை யென்றே
பிரியமுடன் ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குப்
பேதமிலாப் பரம்பொருளைப் பேசி னுனல். (50)

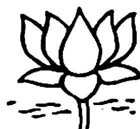
வேறு

கற்பிதப்பொருள் யாவையு மென்றுமே
களங்கமின்றிய சிற்பரமா மெனுஞ்
சிற்பரமது நானெனுந்தி யானத்தாற்
சின்மயாநந்த ஞானஞ் செறிந்ததா

லற்பமும் பவபீதி யிலாமலே
யகண்டமாம்பர மாயிட லாமென
றற்பராநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
தாணுவின்பரி பூரண ரூபமே (51)

பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக அத்தியாயம் 18-க்கு திருவிருத்தம் - 828.

பத்தொன்பதாவது

ஞானியினது மகிமை யுரைக்கும் அத்தியாயம்.

தகும்பொருளை நிதாகநினக் கின்னஞ் சொல்வேன்
  றடையறவே பரஞானந் திடமா மட்டும்
மிகும்பிரிய மேவியநன் மனதி னோடே
  மெய்யான விப்பொருளை யொருமை யாய்க்கேள்
சகம்பரமுஞ் சீவர்களுஞ் சுத்தப் பொய்யே
  சகலமுமே சின்மயமாம் பிரம ரூபந்
தகும்பிரம மதுவேநின் னிசசொ ரூபந்
  தற்பரமே சகலர்க்கு நிசசொ ரூபம் (1)

அகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சித்து மில்லை
  யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சடமு மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சத்து மில்லை
  யகம்பிரம மெனக்கயலாய் மித்தை யில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யிருமை யில்லை
  யகம்பிரம மெனக்கயலா யொருமை யில்லை
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
  றயலறவே யநவரத மறிவாய் மைந்தா. (2)

அகம்பிரம மெனக்கயலாய் மாயை யில்லை
  யகம்பிரம மெனக்கயலா யீச னில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யவித்தை யில்லை
  யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சீவ னில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சகத்து மில்லை
  யகம்பிரம மெனக்கயலா யொன்று மில்லை
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
  றயலறவே யநவரத மறிவாய் மைந்தா. (3)

அகம்பிரம மெனக்கயலாய்ப் பூத மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ப் புவன மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய் நரரு மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சுரரு மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் திரியக் கில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யெவையு மில்லை
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றயலறவே யநவரத மறிவாய் மைந்தா. (4)

அகம்பிரம மெனக்கயலாய்ப் பாவ மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யறமு மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் துக்க மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சுகமு மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யிகமு மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ப் பரமு மில்லை
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றயலறவே யநவரத மறிவாய் மைந்தா. (5)

அகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் தந்தை யில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் தாயு மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் தமரு மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ப் பிறரு மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்க் குருவு மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யெவரு மில்லை
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றயலறவே யநவரத மறிவாய் மைந்தா. (6)

அகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் தீர்த்த மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் தான மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் தெய்வ மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ப் பூசை யில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் செயலு மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ப் பயனு மில்லை
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றயலறவே யநவரத மறிவாய் மைந்தா. (7)

அகம்பிரம மெனக்கயலாயத் தேக மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ப் போக மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யோக மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய் ஞானமில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய் மோட்ச மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலோ ரணுவு மில்லை
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றயலறவே யநவரத மறிவாய் மைந்தா. (8)

அகம்பிரம ஞானந்தா னிருவி கற்ப
மாகுமள வகிலமுமே பிரம மாகுந்
தகும்பிரம நானுகு நானே யந்தத்
தற்பரமாம் பிரமமெனு மப்யா சத்தாற்
செகம்பரமுஞ் சீவர்களுஞ் சிறிதுந் தோன்ருச்
சின்மயமா யிருக்கின்ற வகண்டா கார
வகம்பிரம ஞானத்தை யடைந்தே யத்தா
லனுதிபவ பாசத்தை யறுப்பாய் மைந்தா. (9)

அன்னியமே தோன்ருத வகண்டா கார
வறிவுதனை யடைந்தவனே முத்த னுே
னின்னவித மகண்டபர ஞான முற்ருே
னிவ்வுலகி லெவ்விடத்து மரிய னுவ
னுன்னவொணுப் பலகோடி சீவ ருக்கு
ளுரமான ஞானமுளோ னொருவன் ருனே
யன்னவனைத் தரிசித்த மாத்தி ரத்தா
லறமேலா யகமெல்லா மழியு மன்றே. (10)

திடஞானி தெரிசனமே தீர்த்த மாடல்
திடஞானி தெரிசனமே தேவ பூசை
திடஞானி தெரிசனமே செப தபங்கள்
திடஞானி தெரிசனமே செயு மறங்கள்
திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தைக் காணல்
திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தின் சேவை
திடஞானி தெரிசனமே மேவு தற்குத்
திரிவிதமா முலகத்து மரிதா மியார்க்கும். (11)

வரமான ஞானிக்கு மகிழ்வி னோடே
    வளமான போசனமே யளிப்ப தாலுந்
திரமான ஞானிக்குத் தேவை யான
    திரவியமே சிரத்தையொடு கொடுப்ப தாலும்
பரமான ஞானிக்குப் பத்தி யோடே
    பலவிதமாம் பணிவிடையே செய்வ தாலு
மரிதான மோட்சசுக மெளிதே யாக
    வடைந்திடலா மனுவுமிதி லைய மில்லை. (12)

ஞானியுடை யருச்சனையே செய்வ தாலே
    ஞானபல மடைந்ததனாற் சீவன் முத்தி
யானபர மாநந்த மடைய லாகு
    மதன்பின்பு பரமான விதேக முத்தி
தானுமதா லடைந்திடலா மாத லாலே
    தளர்வுதரும் பவபீதி யனைத்துந் தள்ளி
யானியிலா முத்திநிலை யடைய வேண்டி
    லறிஞனுடை யருச்சனையே செய்ய வேண்டும். (13)

நிதாகதிட ஞானியுடை நிச்ச யத்தை
    நினக்குரமாய் மீளவுமே நிகழ்த்தக் கேளாய்
சதாநந்த கனமான பிரம மேநான்
    சலனமிலாச் சாந்தபரப் பிரம மேநான்
சிதாகாய வடிவான பிரம மேநான்
    செகசீவ சரங்களிலாப் பிரம மேநா
னுதாரபரி பூரணமாம் பரநா னென்றே
    யுணர்வுடையோ னுரமான நிச்ச யங்காண். (14)

உத்தமமா யொன்றான பிரம மேநா
    னுள்ளுக்கு முள்ளான பிரம மேநா
னித்தியமாய் நீங்காத பிரம மேநா
    னிறைவுக்கு நிறைவான பிரம மேநான்
சத்தியமாய்ச் சலியாத பிரம மேநான்
    சருவான்ம சொரூபபரப் பிரம மேநா
னத்துவித பூரணமாம் பரநா னென்றே
    யறிஞனுடை யழுத்தமுறு நிச்ச யங்காண். (15)

குணதோட மொன்றுமிலாப் பிரம மேநான்
குருவுக்குங் குருவான பிரம மேநான்
கணமாதி காலமிலாப் பிரம மேநான்
கற்பனைக ளியாவுமிலாப் பிரம மேநா
னிணையொன்று மில்லாத பிரம மேநா
னேகபரி பூரணமாம் பிரம மேநா
னணுவேனு மனியமிலாப் பரநா னென்றே
யறிஞனுடை யழுத்தமுறு நிச்ச யங்காண். (16)

திரிகுணமுங் கடந்தபரப் பிரம மேநான்
றிகழ்புத்திக் கப்பாலாம் பிரம மேநான்
சுருதியுமே கடந்தபரப் பிரம மேநான்
சுழன்மனதுக் கப்பாலாம் பிரம மேநான்
சருவமுமே கடந்தபரப் பிரம மேநான்
சரீரமுதற் கப்பாலாம் பிரம மேநா
ஞெருபுணர்வு மொன்றுத பரநா னென்றே
யுணர்வுடையோ னுரமான நிச்ச யங்காண். (17)

சாக்கிரமுங் கடந்தபரப் பிரம மேநான்
சார்கனவுங் கடந்தபரப் பிரம மேநான்
றூக்கமுமே கடந்தபரப் பிரம மேநான்
றுவிதமெலாங் கடந்தபரப் பிரம மேநா
ஞக்கைகளுக் கப்பாலாம் பிரம மேநா
னபிமானிக் கப்பாலாம் பிரம மேநா
னீக்கமற நிறைவுற்ற பரநா னென்றே
நிகரற்ற வறிஞனுடை நிச்ச யங்காண். (18)

அலையுணர்வுக் கப்பாலாம் பிரம மேநா
னவித்தைக்கு மப்பாலாம் பிரம மேநான்
பலபொருளுக் கப்பாலாம் பிரம மேநான்
பரத்துக்கும் பரமான பிரம மேநா
னிலைமருவு முணர்வுருவாம் பிரம மேநா
னிகிலபரி பூரணமாம் பிரம மேநான்
சலனமிலாப் பரப்பிரம நானே யென்று
சாந்திமிகு மறிஞனுடை நிச்ச யங்காண். (19)

பேசியவிந் நிச்சயமுஞ் சமாதி விட்டுப்
பிரிவுற்ற காலத்தி லுள்ள தன்றிப்
பாசமிலாச் சமாதியினி லிருக்குங் காலேப்
பரவியவிந் நிச்சயமு மறிஞற் கில்லே
சாசுவத சமாதிதனிற் சலன மற்றுச்
சங்கற்ப விகற்பங்க ளனேத்து மற்றே
யாசில்பர மானந்த வநுப வத்தோ
டாவரண மின்றியசஞ் சலமாய் நிற்பன். (20)

சலனமிலாச் சிலேபோலுங் காட்டம் போலுஞ்
சங்கற்ப விகற்பங்க ளொன்று மின்றிக்
கலனமுறுப் பிரமத்திற் பாலு நீருங்
கலப்பதுபோல் வேறறவே கலந்து சற்று
மலேவறவே வெறிதாகச் சுகித் திருக்கு
மறிஞனுடை யந்நிட்டை மகிமை தன்னே
நிலேமருவா மனத்தாலும் வசனத் தாலு
நினேந்திடவும் பகர்ந்திடவு மார்தாம் வல்லோர். (21)

அரஞுத லரியாத லயனே யாத
லன்றியுள வநேகவித வமர ராதல்
பரஞானி மகிமைதனேக் கிஞ்சிலேனும்
பழுதறவே பாங்காகப் பகர்வ தற்கிங்
கொருபோதும் வல்லரல மனவாக் குக்க
ளொன்ருத மகிமைசொல வார்தாம் வல்லோ
ரிருண்மேவா விவ்விதமா ஞானஞ் சார
லெவ்வுலகந் தனிலுமிக வரிதே யாமால். (22)

திரமான வகம்பிரம மென்னு ஞானந்
திரிவிதமா முலகத்து மரிதே யாகு
முரமாக வகம்பிரம ஞான மேவி
யுணர்வுருவாம் பரப்பிரம சொரூப நிட்டை
பிரியாத பரஞானி தன்னேக் கண்டு
பேசுவதே மிகவரிதா மொருகா லந்தப்
பரஞானி பணிவிடையே கிட்டு மாகிற்
பரமான மோட்சநிலே தானுங் கிட்டும். (23)

ஞானிபத தீர்த்தத்தாற் றானஞ் செய்வோன்
 ஞானகன வடிவான பரமே யாவ
னனெவகு சென்மத்தி லநுட்டிப் புற்ற
 வறங்களெலாம் பரிபாக மான வர்க்கே
யீனமிலா ஞானியுடைத் தெரிச னுதி
 யெளிதாக விச்சென்மந் தன்னி லெய்து
மூனமிலா ஞானியுடைத் தெரிச னுதி
 யுறுவோர்க்குப் பவபீதி மீண்டு முண்டோ. (24)

இன்னவித மியம்பியதும் பிரம மேயா
 மேகபரி பூரணமாம் பிரம மல்லா
தன்னியமாய்க் காண்பதெலாஞ் சுத்தப் பொய்யே
 யவையெல்லா மத்தியந்தா பாவ மேயாம்
பன்னியதி லேயமிலை யாத லாலே
 பார்ப்பதெலாம் பிரமமென்று மதுநா னென்றும்
பின்னமிலா வகண்டபர ஞானம் பெற்றுப்
 பேதமிலாப் பரப்பிரம வடிவே யாவாய். (25)

சங்கிரக மாகநினக் கிந்த வண்ணஞ்
 சகலத்தின் சித்தாந்த மாகா நின்ற
பங்கமிலாப் பரம்பொருளைப் பகர்ந்தே னன்பாற்
 பகர்ந்தபடி பழுதறவே கேட்டு ணர்ந்தோன்
சங்கமிலாப் பரப்பிரம வடிவே யாவன்
 சாற்றியதை யனுதினமும் படிப்போன் றானுந்
துங்கபர ஞானத்தை யடைவாய் மேவித்
 தூயபர வடிவாகிச் சுகமே சார்வன். (26)

பரஞானந் திடமாகும் பொருட்டு மீண்டும்
 பழுதறவே பரமார்த்தம் பகரக் கேளா
யொருநாளு மொருபொருளு மெங்கு மில்லை
 யுள்ளதெலா மகண்டபரப் பிரமா காரம்
பிரிவான வுலகமெலாம் பிரமா காரம்
 பிறங்கியிடுஞ் சீவரெலாம் பிரமா காரம்
பரமான வீசனுமே பிரமா காரம்
 பரபதமு மகண்டபரப் பிரமா காரம். (27)

ஊனுகத் தோன்றுவதும் பிரமா கார
முயிர்முதலாய்த் தோன்றுவதும் பிரமா காரங்
கோனுகத் தோன்றுவதும் பிரமா காரங்
குருமுதலாய்த் தோன்றுவதும் பிரமா காரம்
நாநாவாய்த் தோன்றுவதும் பிரமா காரம்
நவநவமாய்த் தோன்றுவதும் பிரமா காரம்
நீநாணுய்த் தோன்றுவதும் பிரமா காரம்
நிகழ்கின்ற தோற்றமெலாம் பிரமா காரம். (28)

அத்திறமாம் பரப்பிரம மானே னேனே
யகங்கார மற்றபரப் பிரம நானே
யித்துவித மெவையுமிலாப் பிரம நானே
யேகசிதா காயபரப் பிரம நானே
சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம நானே
சலனமிலாச் சாந்தபரப் பிரம நானே
நித்தியமங் களமான பரநா னென்றே
நிச்சலமா யெப்போது நிச்ச யிப்பாய். (29)

அனைத்துமிலாச் சன்மாத்ர சொரூப நானே
யனைத்துமிலாச் சின்மாத்ர சொரூப நானே
யனைத்துமிலாச் சுகமாத்ர சொரூப நானே
யனைத்துமிலாச் சுத்தபர சொரூப நானே
யனைத்துமிலா வத்துவித சொரூப நானே
யனைத்துமிலா வணுமயமாஞ் சொரூப நானே
யனைத்துமிலா வகண்டபர சொரூப நானென்
றசஞ்சலமா யநவரத நிச்ச யிப்பாய். (30)

எப்போது மழியாத சொரூப நானே
யெப்போது மட்சரமாஞ் சொரூப நானே
யெப்போது மிருமையிலாச் சொரூப நானே
யெப்போது மேகமதாஞ் சொரூப நானே
யெப்போதும் பரிசுத்த சொரூப நானே
யெப்போதும் பிரஞ்ஞான சொரூப நானே
யெப்போதும் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றிடையறவே யெளிதாக நிச்ச யிப்பாய். (31)

எப்போது மிருக்கின்ற சொரூப நானே
யெப்போது மிலங்கியிடுஞ் சொரூப நானே
யெப்போது மினிதான சொரூப நானே
யெப்போது மின்பகன சொரூப நானே
யெப்போது மெல்லாமாஞ் சொரூப நானே
யெப்போது மெவையுமிலாச் சொரூப நானே
யெப்போதும் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றிடையறவே யெளிதாக நிச்ச யிப்பாய். (32)

எப்போதுஞ் சித்தாந்த சொரூப நானே
யெப்போதுஞ் சின்மயமாஞ் சொரூப நானே
யெப்போதுஞ் சத்தான சொரூப நானே
யெப்போதுஞ் சாந்தபர சொரூப நானே
யெப்போதுஞ் சுத்தமதாஞ் சொரூப நானே
யெப்போதுஞ் சூக்கபர சொரூப நானே
யெப்போதும் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றிடையறவே யெளிதாக நிச்ச யிப்பாய். (33)

எப்போதுஞ் சமமான சொரூப நானே
யெப்போதுஞ் சலியாத சொரூப நானே
யெப்போது நிலைபெற்ற சொரூப நானே
யெப்போது நிச்சலமாஞ் சொரூப நானே
யெப்போது நிருமலமாஞ் சொரூப நானே
யெப்போது நிட்களமாஞ் சொரூப நானே
யெப்போது நிறைந்தபர சொரூப நானென்
றிடையறவே யெளிதாக நிச்ச யிப்பாய். (34)

எப்போது மாயையிலாச் சொரூப நானே
யெப்போது மவித்தையிலாச் சொரூப நானே
யெப்போது மீசனிலாச் சொரூப நானே
யெப்போதுஞ் சீவனிலாச் சொரூப நானே
யெப்போது மகண்டபர சொரூப நானே
யெப்போது மத்துவித சொரூப நானே
யெப்போது மேகபர சொரூப நானென்
றிடையறவே யெளிதாக நிச்ச யிப்பாய். (35)

எப்போது மான்மாவே பிரம மாகு
மெப்போதும் பிரமமதே யான்மா வாகு
மெப்போதும் பிரமத்துக் கயலன் ருன்மா
வெப்போது மான்மாவுக் கயலொன் றில்லே
யெப்போது மெல்லாமு மான்மா வேயா
மெப்போது மெல்லாமும் பிரம மேயா
மெப்போது மான்மாவாம் பரநா னென்றே
யிருமையற வெளிதாக நிச்ச யிப்பாய். (36)

ஓதியவிவ் வகண்டபர நிச்ச யத்தா
லுன்னுடைய மனதினிடை யுதியா நின்ற
பேதமெலா மணுவுமிலா தொழிப்பாய் மைந்தா
பேதமதே மகத்தான பீதி யாகு
மேதுமிலாச் சுழுத்தியினிற் பேத மில்லா
திருப்பதனு லெள்ளளவும் பீதி யில்லே
பேதமுறு நனவுகனு விவ்வி ரண்டிற்
பேதமிருக் கின்றதனுற் பீதி கண்டோம். (37)

ஆதலினுன் மகத்தான பீதிக் கெல்லா
மாலயமா யிருக்கின்ற பேதந் தன்னேப்
பேதமிலா வகண்டபர நிச்ச யத்தின்
பிரியாத பழக்கத்தா லொழிப்பாய் மைந்தா
வோதியவிவ் வகண்டபர நிச்ச யத்தை
யுற்றவனே பவபாச முத்த னுனேன்
சாதகமா யிதையென்றும் பழகு வோனுஞ்
சம்சார பாசத்தான் முத்த னுவன். (38)

அநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே யகண்டபர ஞானி யானே
னநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே யிவ்வுலகிற் புருட னுனே
னநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே யான்மசுக மநுப விப்போ
னநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே யரந்தையிலாச் சீவன் முத்தன். (39)

அநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே யகிலர்க்கு மேலாய் நின்றே
னநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே பவதுக்க மனைத்துந் தீர்ந்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே நிரதிசயா நந்தஞ் சார்ந்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே யகண்டபரப் பிரம மானோன். (40)

அநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே பேதமெலா மறவி டுத்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே பீதியெலா மறவொ ழித்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே யபயபதத் தமர்ந்து நின்றே
னநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யடைந்தவனே யாநந்த வடிவா கின்றேன். (41)

பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவ் வண்ணம்
பேதமிலா வகம்பிரம நிச்ச யத்தைச்
சரிவரவே சந்ததமும் பழகா நின்றேன்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமே யாவ
னரியவனே யாதலினு னீயெப் போது
மன்புடனே யகம்பிரம நிச்ச யத்தைப்
பிரிவறவே பழகியதாற் பேதந் தீர்ந்து
பின்னமிலா வகண்டபரப் பிரம மாவாய். (42)

இருமையிலா வகண்டபர நிச்ச யத்தி
னியல்புதனை நிதாகநினக் கின்னஞ் சொல்வேன்
சருவமெனக் காண்கின்ற நாம ரூபஞ்
சற்றுமொரு காலத்து மிலவே யில்லை
பிரிவெனவே காண்கின்ற நாம ரூபப்
பேதமெலா மகண்டபரப் பிரம மாகுந்
தெரிவுருவா மப்பிரம நானே யென்னுந்
திடவுணர்வே யகண்டபர நிச்ச யங்காண். (43)

யானென்றுந் தேகமலன் றேகி யல்லன்
யானென்றும் பொறிகளலன் புலன்க ளல்லன்
யானென்று முயிர்களல னுள்ள மல்லன்
யானென்றும் புத்தியலன் சித்த மல்லன்
யானென்றும் மிகலுமகங் கார மல்லன்
யானென்று மிதன்மூலாஞ் ஞான மல்லன்
யானென்றும் பரப்பிரம மெனக்கு வேறு
யெள்ளளவு மிலையெனவே நிச்ச யிப்பாய். (44)

யானென்றுஞ் சனிப்பனலன் மரிப்போ னல்லன்
யானென்று மந்தனலன் வெதிர னல்லன்
யானென்று மீனனலன் பெலவா னல்லன்
யானென்று நினைப்பனலன் மறப்போ னல்லன்
யானென்று மஞ்ஞனல னறிஞ னல்லன்
யானென்றும் பெத்தனலன் முத்த னல்லன்
யானென்றும் பரப்பிரம மெனக்கு வேறு
யெள்ளளவு மிலையெனவே நிச்ச யிப்பாய். (45)

யானென்றுங் கருவியலன் கரும மல்லன்
யானெவையும் செய்கின்ற கருத்தா வல்லன்
யானென்றும் போகமலன் போக்ய மல்லன்
யானெவையும் புசிக்கின்ற போத்தா வல்லன்
யானென்றும் ஞானமலன் ஞேய மல்லன்
யானெவையு மறிகின்ற ஞாதா வல்லன்
யானென்றும் பரப்பிரம மெனக்கு வேறு
யெள்ளளவு மிலையெனவே நிச்ச யிப்பாய். (46)

யானென்றும் பஞ்சவித கோச மல்லன்
யானென்று மவையினபி மானி யல்லன்
யானென்று மூன்றுவித தேக மல்லன்
யானென்று மவையினபி மானி யல்லன்
யானென்று மூன்றுவித வவத்தை யல்லன்
யானென்று மவையறியுஞ் சாட்சி யல்லன்
யானென்றும் பரப்பிரம மெனக்கு வேறு
யெள்ளளவு மிலையெனவே நிச்ச யிப்பாய். (47)

யானென்றுஞ் சமட்டியலன் வியட்டி யல்லன்
 யானென்று மவையினபி மானி யல்லன்
யானென்றுந் திரிபுடியா தொன்று மல்லன்
 யானென்றுந் திருசியமே தொன்று மல்லன்
யானென்றுஞ் சீவனல னீச னல்லன்
 யானென்றுஞ் சகமுதலே தொன்று மல்லன்
யானென்றும் பரப்பிரம மெனக்கு வேரு
 யெள்ளளவு மிலேயெனவே நிச்ச யிப்பாய். (48)

யானென்றுஞ் சத்தியசிற் சுகமாம் வத்து
 யானென்றுஞ் சகலமுமாய் நிறைந்த வத்து
யானென்று நித்தியமங் களமாம் வத்து
 யானென்று நிரதிசயா நந்த வத்து
யானென்று மத்துவித மான வத்து
 யானென்று மகண்டபரி பூன்ற வத்து
யானென்றும் பரப்பிரம வத்து வேறுன்
 றெள்ளளவு மிலேயெனவே நிச்ச யிப்பாய். (49)

யானென்று நிச்சலமாய் நின்ற வத்து
 யானென்று நிருமலமாய் நிகழும் வத்து
யானென்று மெவைக்குமினி தான வத்து
 யானென்று மேகபரி பூன்ற வத்து
யானென்றுஞ் சருவான்ம சொரூப வத்து
 யானென்றுஞ் சலனமிலாச் சாந்த வத்து
யானென்றும் பரப்பிரம வத்து வேறுன்
 றெள்ளளவு மிலேயெனவே நிச்ச யிப்பாய். (50)

யானென்று நிட்களமாம் பிரம ரூபம்
 யானென்று நிருமலமாம் பிரம ரூபம்
யானென்று நிர்க்குணமாம் பிரம ரூபம்
 யானென்று நிரஞ்சனமாம் பிரம ரூபம்
யானென்று நிராமயமாம் பிரம ரூபம்
 யானென்று நிகரற்ற பிரம ரூபம்
யானென்று மகண்டபரப் பிரம ரூப
 மெனக்கயலே யில்லேயென நிச்ச யிப்பாய் (51)

யானென்றுஞ் சன்மயமாம் பிரம ரூபம்
யானென்றுஞ் சின்மயமாம் பிரம ரூபம்
யானென்றுஞ் சுகமயமாம் பிரம ரூபம்
யானென்றுஞ் சுத்தபரப் பிரம ரூபம்
யானென்று மிருமையிலாப் பிரம ரூபம்
யானென்று மேகபரப் பிரம ரூபம்
யானென்று மகண்டபரப் பிரம ரூப
மெனக்கயலே யில்லையென நிச்ச யிப்பாய் (52)

சாற்றியவிவ் வகண்டபர நிச்ச யத்தின்
சந்ததமுஞ் சலியாத பழக்கத் தாலே
தோற்றியவிப் பலவிதமா நாம ரூபத்
துவிதத்தின் றேற்றமெலா மற மறந்தே
யேற்றியவிவ் வகண்டபரப் பிரமத் தின்க
ணெப்போது மேகரச மாகி நின்று
போற்றியநின் சொரூபசுக மநுப வித்துப்
பூரணமாம் பரப்பிரம வடிவே யாவாய். (53)

துவிதமெலாங் காண்கின்ற கனவே போலாந்
துவிதமெலாங் கந்தர்வ நகரே போலாந்
துவிதமெலாங் கானலினீர் நிகரே யாகுந்
துவிதமகேந் திரசால நிகரே யாகுந்
துவிதமெலாஞ் சசசிருங்க நிகரே யாகுந்
துவிதமெலா நரசிருங்க நிகரே யாகுந்
துவிதமெலா மலடிமக னிகரே யாகுந்
துவிதமெலா மாகமலர் நிகரே யாமால். (54)

ஆசிரிய னடைவாகச் சீட னுக்கிங்
கத்துவித வுபதேசஞ் செய்கா லத்தும்
பாசமுறுந் துவிதத்தை யுண்மை யாகப்
பகரவிலை யவன்மனதை யநுச ரித்தே
பேசியுடன் பரமார்த்த மாகா நின்ற
பின்னமிலா வத்துவித முபதே சிப்ப
னேசமுடன் யானுரமாய் நினக்குச் சொல்லு
நீதியிதி னிகழ்த்தியவோர் திட்டாந் தங்கேள். (55)

தந்தைமுதன் மரணத்திற் பந்து வின்றித்
தளர்தனயன் றிரவியமே தந்த ழைத்து
வந்தசன மழுகின்ற நீதி யன்னோன்
வழங்குதனப் பொருட்டன்றி யுண்மை யன்றே
யந்தவித மாசிரியன் சீட னுக்கிங்
கத்துவிதம் புகலுங்காற் றுவித மோதன்
மைந்தவிதி லையமிலை யதனாற் றெய்த
மறந்தென்று மத்துவித வடிவே யாவாய். (56)

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றநவரத மதிதிடமாய் நிச்ச யித்து
மிகும்பிரம பாவனையே தொடர்பாய்ச் செய்து
மேவியவித் துவிதமெலா மிக மறந்தே
யகம்பிரம ஞானமது நிருவி கற்ப
மானவுட னசஞ்சலமாய்ச் சிலையே போலத்
தகும்பிரம வடிவாகித் தளர்வு தீர்ந்து
தடையற்ற வாநந்த மநுப விப்பாய். (57)

சகம்பணியும் பரமசிவ னெனக்கு முன்னஞ்
சகலர்க்கு மிதமாக வருளிச் செய்த
வகம்பிரம ஞானத்தை நினக்கிவ் வண்ண
மருள்செய்தே னெங்குமிக வரிதா மிந்தத்
தகும்பொருளின் சிரவணமே யாதி செய்வோன்
றடையற்ற வகண்டபர ஞானம் பெற்றே
யகம்பிரம வாக்கினிலக் கியமாய் நின்ற
வகண்டபர வடிவாவ னைய மில்லை. (58)

வேதமுத லோதலினால் யாகந் தன்னால்
விரதத்தா லியமமுதல் யோகாங் கத்தாற்
சாதகமாந் தானத்தான் மற்று முள்ள
சகலவித கருமத்தாற் பரசி வத்தைப்
பேதமற வறிவமெனு மிச்சை யுண்டாம்
பின்னமிலாச் சிவவடிவா மகாலிங் கத்தைத்
தீதறவே யநவரதம் பூசிப் போர்க்கே
திடஞான முண்டாகி மோகந் தீரும். (59)

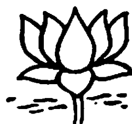
அகிலபரி பூரணமா யனைத்து முண்டா
யடங்குவதற் காலயமாஞ் சிவரூ பந்தா
னிகரின்மகா லிங்கமித னுசந் தானம்
நிரந்தரமாய்ச் செய்வதுவே யிவற்றின் பூசை
யகமதனி லிப்பூசை செய்வோ ருக்கே
யகண்டபர சிவனருளா லறிவுண் டாமென்
றிகழ்வறவே ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கங்
கீனமுறுப் பரம்பொருளை யிசைத்தா னன்றே. (60)

வேறு

நேச மாய்ப்பர நிச்சய மேவிய
நிருவி கற்பக ஞான மடைந்ததா
ஞச மேவிய விப்பல பேதமா
நாம ரூப மனைத்து மறந்துடன்
பாச மின்றிய சிற்பர ரூபமாய்ப்
பந்தம் யாவும் விடுத்திட லாமென
லாசி லாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மாண்ட வன்பரி பூரண ரூபமே. (61)

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக அத்தியாயம் 19-க்கு திருவிருத்தம் - 889.

இருபதாவது

பரசொரூப நிச்சயத்தாற் பரமுத்தி யுரைக்கும் அத்தியாயம்

சகலவித வுலகத்துஞ் சார்வ தற்குச்
சாலவுமே யரிதான நிர்ண யத்தை
மிகவரிதாம் பரஞான முரக்கும் வண்ண
மீளவுமே நிதாகநினக் கருளக் கேளா
யிகபரமா யிலங்கியவிந் நாம ரூப
மெல்லாமு மெப்போதும் பிரம ரூப
மகிலபரி பூரணமா யகண்ட மான
வப்பிரம மகிலர்க்கு மான்ம ரூபம். (1)

நான்பிரம நீபிரம நாநா வாக
நாடியிடு முலகமெலாம் பிரம ரூபந்
தான்பிரமந் தமர்பிரமந் தனக்கு வேறாய்த்
தங்கியிடுஞ் சனங்களெலாம் பிரம ரூபங்
கோன்பிரமங் குருபிரமங் குறித்துக் கண்ட
கூறுபடும் பொருளெல்லாம் பிரம ரூபங்
கான்பிரமங் கிரிபிரமங் காணு நின்ற
காரியகா ரணமெல்லாம் பிரம ரூபம். (2)

அத்துவித பூரணமாம் பிரமத் துக்கிங்
கன்னியமா யணுவேனு மிலவே யில்லை
வித்தரமாய்க் காண்பதெலாம் பிரம ரூபம்
விபுவான பிரமமதே யான்ம ரூபம்
புத்திரனே யாதலினு லென்று மெல்லாம்
பூரணமாம் பரப்பிரம ரூப மென்று
நித்தியமா மப்பிரம நானே யென்று
நிச்சலமா முறுதியினுன் முத்த னுவாய். (3)

உத்தமமாம் வேதமெலாம் பிரம ரூப
முபநிடதம் யாவையுமே பிரம ரூபம்
வித்தரமாங் காலமெலாம் பிரம ரூபம்
விதம்விதமாந் தேசமெலாம் பிரம ரூபஞ்
சித்திரமாம் வத்துவெலாம் பிரம ரூபஞ்
சிற்சடமாய்த் தெரிவதெலாம் பிரம ரூபஞ்
சத்தியமா மப்பிரம நானே யென்னுஞ்
சலனமிலா வுறுதியினுன் முத்த ஞவாய். (4)

அரனரியு மயனுருவும் பிரம ரூப
மமரர்நரர் திரியக்கும் பிரம ரூபம்
விரவுமையும் பரசிவனும் பிரம ரூபம்
விநாயகனும் வேலவனும் பிரம ரூபம்
பரமசிவ கணமெவையும் பிரம ரூபம்
பரசீவ சகங்களெலாம் பிரம ரூப
நிருமலமா மப்பிரம நானே யென்னு
நிச்சலமா முறுதியினுன் முத்த ஞவாய். (5)

பிரணவமா மந்திரமும் பிரம ரூபம்
பின்னுமுள மந்திரமும் பிரம ரூபம்
பரவியபஞ் சாட்சரமும் பிரம ரூபம்
பத்தியுட னதன்செபமும் பிரம ரூபம்
புரைமருவா ரேசகமும் பிரம ரூபம்
பூரகமுங் கும்பகமும் பிரம ரூபஞ்
சருவமுமா மப்பிரம நானே யென்னுஞ்
சலனமிலா வுறுதியினுன் முத்த ஞவாய். (6)

அஞ்சனமா மஞ்ஞானம் பிரம ரூப
மகங்கார முதலியதும் பிரம ரூபம்
பஞ்சமகா பூதமுமே பிரம ரூபம்
பலவிதமாம் பௌதிகமும் பிரம ரூப
மிஞ்சியுள பொருளெவையும் பிரம ரூப
மெய்போன்ற துவிதமெலாம் பிரம ரூபஞ்
சஞ்சலமி லப்பிரம நானே யென்னுஞ்
சலியாத வுறுதியினுன் முத்த ஞவாய். (7)

பேதமெனத் தோற்றியவித் துவித மெல்லாம்
பின்னமிலா வத்துவிதப் பிரம மென்றே
யோதியவிந் நிச்சயமிங் குரமா யுற்றோ
னுடனிந்தப் பவபாச முத்த னுவன்
பேதமுறு மாமூட ரொருகா லத்தும்
பின்னமிலா வகண்டபர முத்தி மேவா
ரேதுமிதி லையமிலை யெவையு மோர்ந்த
வெமதீச னியம்பியதி லைய முண்டோ. (8)

அற்பமுமே யறியாத சிலமா மூட
ரத்துவித மாதரியார் வெறும் பொய்யான
கற்பிதமாந் துவிதமிதே யுண்மை யென்று
கதறுவரம் மாமூட ருடனே யென்று
மற்பமுமே பேசவொணு தன்னோ ருக்கோ
ரணுவேனு மளிக்கவொணு தவரைக் கண்டாற்
சொற்பமுமே வணங்கவொணு தவரெப் போதுஞ்
சுத்தமகா மூடரென வுணர வேண்டும். (9)

கற்பிதமாந் துவிதமிதே யுண்மை யென்று
கதறியிடுங் கயவர்களைக் கண்ட போது
மற்பமிலா வத்துவித மறிந்த தீர
ரக்கயவ ரொருகாலு மில்லை யென்றும்
பற்பலவாய்ப் பார்க்கின்ற துவித மெல்லாம்
பரமசிதா காயபரப் பிரம மென்றுந்
தற்பிரமந் தாமென்று முறுதி கொண்டே
தமதுநிலை தவிராம லிருக்க வேண்டும். (10)

சருவமுமே சின்மாத்ர மாத லாலுஞ்
சருவமுமே சுகமாத்ர மாத லாலு
மிருமையெனுந் துவிதமொரு காலு மில்லை
யித்துவித வாதிகளு மென்று மில்லை
யொருவடிவா நமக்கயலே யிலாமை யாலே
யொருகாலு மொருபயமு மில்லை யென்றே
*தரளமிலா வத்துவித வுறுதி கொண்டே
தமதுநிலை தவிராம லிருக்க வேண்டும். (11)

---

*தரளம் - அசைவு

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம மல்லாற்
சகமுதலாந் துவிதமொரு காலு மில்லை
சித்திரமாய்த் தோற்றியவித் துவித மெல்லாஞ்
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மேயாம்
புத்திரனே பூரணமாஞ் சிவன்றன் ஞானே
புகன்றதிலோ ரையமிலை யாத லாலே
யத்துவித நிச்சயமே யடைந்த வற்று
லகண்டபர வடிவாகி முத்த ஞவாய். (12)

பலகால வாதனையாற் றுவிதந் தானே
பரமார்த்த மென்றுநினை வுதித்த போதுந்
தொலையாத துவிதவடி வாகத் தானே
துவிதத்தை நினையாம லவற்றை யெல்லா
மலையாத வதிட்டான வறிவாய் நின்ற
வத்துவித மானபர வடிவே யாகச்
சலியாம லெப்போது நினைத்தே யத்தாற்
சத்தியசிற் சுகவடிவாய் முத்த ஞவாய். (13)

அலைமனது முதலியதற் கதீத மாகி
யகங்கார முதலியதற் கதீத மாகி
நிலைமருவாக் காலத்துக் கதீத மாகி
நிகிலசக சீவர்க்கு மதீத மாகி
யிலகுமறை யீற்றிற்கு மதீத மாகி
யித்துவிதம் யாவுக்கு மதீத மான
சலனமிலாப் பரவடிவே யனைத்து மென்று
சந்ததமு நினைத்ததனுன் முத்த ஞவாய். (14)

சதாநந்த மயமான பிரம நானே
சன்மாத்ர மானபரப் பிரம நானே
சிதாநந்த மயமான பிரம நானே
சின்மாத்ர மானபரப் பிரம நானே
யுதாரபரி பூரணமா மெனக்கு வேறு
யோரணுவுந் துவிதமொரு காலு மில்லை
சதாவுமெலாம் பரமான நானே யென்று
சலியாது பாவித்து முத்த ஞவாய். (15)

சுத்தபர மாநந்த சொரூப நானே
சூனியவா நந்தபர சொரூப நானே
நித்தபர மாநந்த சொரூப நானே
நிசாநந்த மானபர சொரூப நானே
யத்துவித வாநந்த சொரூப நானே
யகண்டபர மாநந்த சொரூப நானே
யித்துவித மணுவேனு மெனக்கு வேறு
யிலையெனவே பாவித்து முத்த னுவாய். (16)

புத்தபர மாநந்த சொரூப நானே
பூரணவா நந்தபர சொரூப நானே
முத்தபர மாநந்த சொரூப நானே
மோனமகா நந்தபர சொரூப நானே
சத்தியஞா னுநந்த சொரூப நானே
சாந்தபர மாநந்த சொரூப நானே
யித்துவித மணுவேனு மெனக்கு வேறு
யிலையெனவே பாவித்து முத்த னுவாய். (17)

அத்துவித வடிவான வெனக்கு வேறு
யணுவுமிலை யகண்டபர நானே யென்று
மித்திறமா நிச்சயமே செய்தெப் போது
மிணையற்ற பிரமசுக மிசைவா யிங்கே
புத்திரனே திடமான நிச்ச யந்தான்
பூரணமா ஞானத்துக் கிலக்க ணங்கா
ணத்திறமா நிச்சயமே யகண்ட முத்தி
யடைந்தபய மாகுவதற் கேதுவா மால். (18)

நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனதின் சங்கையெலா மடைவாய் நீங்கு
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனது நின்னிடையே சாந்தி மேவு
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனது நிர்மலமாய் நிறைந்து நிற்கு
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனது நிரதிசயா நந்தஞ் சாரும். (19)

நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனது துவிதமெலா மிழந்த தாகு
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனதிங் கத்துவித மடைந்த தாகு
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனது சீவத்வ மிறந்த தாகு
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனது நிறைந்தபரப் பிரம மாமே. (20)

நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனது நிகரற்ற தீரஞ் சாரு
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனது நிரதிசய திருத்தி மேவு
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனது நித்தியமங் களமே யாகு
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனது நிசவடிவி னிலேத்த தாமே. (21)

நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனது நினைவெவையு மறந்த தாகு
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனது பயமெவையு மிறந்த தாகு
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனதிங் கபயபதஞ் செறிந்த தாகு
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச் செய்ய
நின்மனது நின்சகச சொரூப மாமே. (22)

மனதுசதா நின்சகச சொரூப மானுன்
மற்றதுதான் மீளாது மாய்ந்து போகு
மனதுடைய மீளாத மாய்வு தானே
மகத்தான மோட்சநிலே யதனுன் மைந்தா
மனததனை மீளாது மாய்க்க வேண்டி
மகத்தான பரப்பிரம நிச்ச யத்தை
மனதொருமை யுடன்செய்து மனதை மாய்த்து
மகத்தான முத்திநிலே மருவி நிற்பாய். (23)

அகண்டபரப் பிரமத்துக் கயலே யில்லை
யகிலமுமவ் வகண்டபரப் பிரம மென்று
மகண்டபரப் பிரமமது வகமே யென்று
மகமந்த வகண்டபரப் பிரம மென்று
மகண்டபர பாவனையே திடமாய்ச் செய்திவ்
வயலணுவுந் தோன்றும லழிந்த பின்பவ்
வகண்டபர பாவனையுஞ் செயாது தள்ளி
யாநந்த வடிவாக வமர்ந்து நிற்பாய். (24)

உன்னியவவ் வாநந்த வடிவுந் தள்ளி
யுரமாக வொருவடிவே யாகி நிற்பா
யன்னியமி லொருவடிவென் பதையுந் தள்ளி
யதன்பின்பு நிர்க்குணமே யாகி நிற்பாய்
மன்னியவந் நிர்க்குணமென் பதையுந் தள்ளி
மனவாக்குக் கெட்டாத வடிவாய் நிற்பா
யன்னதையுந் தள்ளியபின் னறிவு மாத்ர
மாயதையு மிழந்தான்ம மாத்ர மாவாய். (25)

அன்னதையுந் தள்ளியபின் பிரம மாத்ர
மாயிடுவாய் மற்றதையுந் தள்ளி யிங்குச்
சொன்னவெலா மிழந்துவெறி தாக நிற்பாய்
சொன்னதையுந் தள்ளிமிக வெறிதாய் நிற்பாய்
பின்னுளமே முதலியவோ ருபாதி யின்றிப்
பேசவொணுச் சூனியமா நிலையி னிற்பா
யின்னவித சூனியமு மிழந்த பின்ன
ரெவ்வடிவோ வவ்வடிவே யாகி நிற்பாய். (26)

நிற்பதெனுந் தன்மையுமே யிழந்த பின்னர்
நீநீயா யிருக்கின்ற சுபாவந் தன்னைச்
சொற்பமுமே வாக்காலு மனத்தி னுலுஞ்
சொல்லவொணு தெண்ணவொணு தாத லாலே
தற்பரமாஞ் சகசநிலை சார்ந்த பின்னர்த்
தான்றனே தானுகத் தனித்தி ருப்பா
யற்பமுமே விகற்பமிலா வவ்வி ருப்பை
யறைந்திடவு நினைந்திடவு மார்தாம் வல்லோர். (27)

சொல்லியவிவ் விதமாக வனைத்துந் தள்ளிச்
சுத்தபர வடிவாகிச் சுயமாய் நிற்பா
யல்லதெலாந் தள்ளலுமே யகண்ட மான
வகமெனவே யநவரத மநுசந் திப்பா
யெல்லையிலா வகண்டபர நானே யென்றிங்
கெப்போதும் பழகியவிவ் வநுசந் தானங்
கல்லெனவே திடமான நிருவி கற்பங்
கைவசமே யாகுவதிற் காரணங் காண். (28)

ஆதலினு லனைத்துக்கு மதீத மான
வகண்டபரப் பிரமமக மென்றெப் போதுஞ்
சாதகமாம் பாவனையே செய்தத் தாலே
சஞ்சலமாம் விகற்பமெலாந் தவிர்ந்தெப் போதும்
பேதமிலாப் பரப்பிரம ஞானி யாகிப்
பின்னமிலாப் பரப்பிரம வடிவே யாவா
யீதையலா லெளிதாக முத்தி சார
வேதொன்று முபாயமிலை யிதுவே யுண்மை. (29)

எப்போது மகண்டபரப் பிரமந் தன்னை
யெளிதாகப் பாவித்தே யிருமை தீர்வா
யெப்போது மகண்டபரப் பிரமந் தன்னை
யெளிதாகப் பாவித்தே யொருமை சார்வா
யெப்போது மகண்டபரப் பிரமந் தன்னை
யெளிதாகப் பாவித்தே துன்பந் தீர்வா
யெப்போது மகண்டபரப் பிரமந் தன்னை
யெளிதாகப் பாவித்தே யின்பஞ் சார்வாய். (30)

எப்போதும் புத்தபரப் பிரம நானே
யெப்போதும் பூரணமாம் பிரம நானே
யெப்போது நித்தபரப் பிரம நானே
யெப்போது நிர்க்குணமாம் பிரம நானே
யெப்போதுஞ் சுத்தபரப் பிரம நானே
யெப்போதுஞ் சுககனமாம் பிரம நானே
யெப்போது முத்தபரப் பிரம நானென்
றெளிதாகப் பாவித்தே முத்த னுவாய். (31)

எப்போதுஞ் சாந்தபரப் பிரம நானே
யெப்போதுஞ் சலனமிலாப் பிரம நானே
யெப்போது மேகபரப் பிரம நானே
யெப்போது மிருமையிலாப் பிரம நானே
யெப்போதுந் தூயபரப் பிரம நானே
யெப்போதுந் தோடமிலாப் பிரம நானே
யெப்போது மகண்டபரப் பிரம நானென்
றெளிதாகப் பாவித்தே முத்த னுவாய். (32)

எப்போது மியம்பாமன் மௌன மாகி
யெவருடனுங் கூடாம லேகாந் தத்திற்
கற்போல வசையாம லிருந்து சற்றுங்
கலங்காத மனதுடனே யொருமை யாகிச்
சற்போத சுககனமாம் பரநா னென்றே
சந்ததமும் பாவித்துச் சாந்த னுகித்
தற்போத சூனியனுய் விகற்பந் தீர்ந்து
தற்பதமே தானுகி முத்த னுவாய். (33)

தேகமுத லொருகாலு நானன் றென்றுந்
தெரிவுருவாம் பரப்பிரம நானே யென்றும்
பாகமுற வொருபொருளு மில்லை யென்றும்
பலபொருளும் பரப்பிரமந் தானே யென்று
மேகபர பாவனையே யிடைவி டாம
லெப்போது மினிமையுடன் செய்வா யாகின்
மோகமெலா மொழிந்துடனே முத்த னுவாய்
மொழிந்ததிலோ ரையமில்லை சத்தி யந்தான். (34)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமே நானுஞ்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமே நீயுஞ்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமே யாருஞ்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமே யெல்லாஞ்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமே யல்லாற்
சகசீவ பரங்களெனச் சிறிது மில்லை
சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சிவன்றன் னுணை
சாற்றியதிற் சங்கையில்லை சத்தி யந்தான். (35)

பூதமெலாஞ் சத்தியசிற் சுகமே யாகும்
புவனமெலாஞ் சத்தியசிற் சுகமே யாகுஞ்
சாதமெலாஞ் சத்தியசிற் சுகமே யாகுஞ்
சனியாதுஞ் சத்தியசிற் சுகமே யாகும்
வேதமெலாஞ் சத்தியசிற் சுகமே யாகும்
விரிநூலுஞ் சத்தியசிற் சுகமே யாகு
மாதவவச் சத்தியசிற் சுகநா னென்றே
மயங்காம லெப்போது மநுசந் திப்பாய். (36)

சாதனமுஞ் சத்தியசிற் சுகமே யாகுஞ்
சாத்தியமுஞ் சத்தியசிற் சுகமே யாகும்
வேதனமுஞ் சத்தியசிற் சுகமே யாகும்
வேத்தியமுஞ் சத்தியசிற் சுகமே யாகும்
பேதமெலாஞ் சத்தியசிற் சுகமே யாகும்
பின்னெவையுஞ் சத்தியசிற் சுகமே யாகு
மாதவவச் சத்தியசிற் சுகநா னென்றே
மயக்கமற வெப்போது மநுசந் திப்பாய். (37)

அகமெனலுஞ் சத்தியசிற் சுகமே யாகு
மயலெனலுஞ் சத்தியசிற் சுகமே யாகுஞ்
செகமெவையுஞ் சத்தியசிற் சுகமே யாகுஞ்
சீவரெலாஞ் சத்தியசிற் சுகமே யாகு
நிகழ்பரனுஞ் சத்தியசிற் சுகமே யாகு
நிகிலமுமச் சத்தியசிற் சுகமே யாகுஞ்
சகலமுமாஞ் சத்தியசிற் சுகநா னென்றே
சலனமற வெப்போது மநுசந் திப்பாய். (38)

தாரணியே முதலியதாய்க் காண்ப தெல்லாந்
தற்பரமாஞ் சத்தியசிற் சுகசொ ரூபங்
காரணகா ரியமாகக் காண்ப தெல்லாங்
களங்கமிலாச் சத்தியசிற் சுகசொ ரூபம்
பூரணமாம் பொருளுக்கும் பூன்ற மாகப்
புகல்பொருளுஞ் சத்தியசிற் சுகசொ ரூப
மாரணவீ றறிவிக்கு மச்சொ ரூப
மகமெனவே யதிடமா யநுசந் திப்பாய். (39)

இருமையென வொருமையென வியம்ப லுற்ற
வெப்பொருளுஞ் சத்தியசிற் சுகசொ ரூப
மரியமறை முதலவற்றின் சித்தாந் தங்க
ளகிலமுமச் சத்தியசிற் சுகசொ ரூபஞ்
சருவசக சீவர்க்குஞ் சாட்சி யான
சம்புவுமச் சத்தியசிற் சுகசொ ரூபஞ்
சுருதிமுடி யறிவிக்கு மச்சொ ரூபஞ்
சுயமெனவே யெப்போது மநுசந் திப்பாய். (40)

தேகமுதற் றிருசியமுந் திருக்குந் தானுந்
தெளிவான சத்தியசிற் சுகசொ ரூபம்
போகமொடு போக்கியமும் புசிப்போன் றானும்
பூரணமாஞ் சத்தியசிற் சுகசொ ரூபம்
பாகமிலாப் பரப்பிரம ஞானந் தானும்
பரமான சத்தியசிற் சுகசொ ரூப
மாகமவீ றறிவிக்கு மச்சொ ரூப
மகமெனவே யநவரத மநுசந் திப்பாய். (41)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமந் தானே
சகலமென்று மப்பிரம நானே யென்று
மித்திறமாந் திடமான வநுசந் தான
மெப்போது மிடையறவே செய்தே யித்தாற்
சத்தியசிற் சுககனவப் பரமே யாகிச்
சங்கற்ப விகற்பக ளனைத்துந் தள்ளி
யத்துவித பூரணமா யிருப்ப தான
வகண்டபர முத்திதனை யடைவாய் மைந்தா. (42)

பரமசிவன் கருணையினு லெனக் குரைத்த
பரம்பொருளை நினக்கருளாற் பகர லுற்றே
னரியதினு மரிதான விவ்வர்தத் தத்தை
யத்யந்த மூடரிடை விவேகி யானு
ரொருபொழுது முரைக்கவொண தன்று ரின்பா
லோதியவிப் பொருண்மிகவும் புனித மேனும்
புரைமருவு மம்மூடர் புணர்ச்சி யாலே
புனிதமிலாப் பொருளெனவே வியர்த்த மாகும். (43)

விமலபர விவேகவலி யுள்ள தீரர்
விடயாசை மிகுந்தவெறு மூட ரோடே
மமதையுட ளொருகாலும் பேச வொண்ணு
மற்றவரை மனத்தாலு மதிக்க வொண்ணு
வமலபர வுணர்வுரமாய் முத்தி சேர
வகிலவிட யாசைவிட லன்றே வேது
நிமலமிலா மூடருடன் சகவா சத்தா
னீத்தவிட யாசையுமே மீளு மன்றே. (44)

நற்பிரம விவேகவலி யுள்ள தீரர்
நாரிமுதற் சுகத்திச்சை நண்ணும் போதும்
பற்பலவாய்த் தோற்றியவச் சுகத்தை யெல்லாம்
பரப்பிரம சொரூபசுக மெனவே யோர்ந்து
கற்பிதமாம் விடயசுக மநுப விக்கக்
கனவிலுமே நினையாது தைரி யத்தோ
டற்பமிலா வகண்டபர சுகமே சேர
வகண்டபர ஞானபெல மடைய வேண்டும். (45)

வேதமுத னூற்களெலா மிகவுங் கற்ற
வேதியரே யாகினுமிவ் வகண்ட ஞானம்
பேதமறப் பொருந்தாதோ ரொருகா லத்தும்
பிராமணரே யாகியிடா ரூபவீ தந்தான்
சாதியடை யாளமலாற் பிராம ணத்வஞ்
சாருவதிற் சாதகமன் றதனு லென்றும்
பேதமிலாப் பரப்பிரம வுபவீ தத்தைப்
பெற்றவரே பிராமணராய் முத்த ராவர். (46)

பேதமறப் பரப்பிரம வறிவுற் றோரே
பிராமணரென் றங்கங்கே பேச லாகு
மீதியுளோர் சாதியினுற் பிராம ணத்வ
மேவினரென் றிவ்விதமாம் ரகசி யார்த்த
மேதையுமே யெனக்கருளா லீசன் சொன்ன
வியல்பாக நிதாகநினக் கியம்பி னேனு
னேதியவிவ் வர்த்தத்தை யொருகா லேனு
முள்ளபடி கேட்டுணர்வோன் பரமே யாவன். (47)

மாதருநற் சூத்திரரு மற்றுள் ளோரு
மகிமைமிகு மிப்பொருளைக் கிரந்த வாக்காற்
பேதமறக் கேட்டுணர விச்சிப் பாரேற்
பிராமணரின் முகமாகக் கேட்க வேண்டும்
வேதமுடிப் பொருளிதனை யாவரேனும்
விதியுடனே யுரமாகக் கேட்டு ணர்ந்தாற்
பீதிசெயும் பவபந்த மனைத்துந் தீர்ந்து
பின்னமிலாப் பரவடிவே யாவ ரன்னோர். (48)

அகிலமுமே யகண்டபர சிவமே யென்று
மச்சிவமே யகமென்றும் பழகா நின்ற
மகிமைமிகுந் தியானமெனும் பூசை யாலே
மனதலைவற் றறிவுருவாய் முத்தி மேவும்
வெகுவிதமா மறையாலுங் கருமத் தாலும்
விசித்திரமாய்ப் பழகியிடும் யோகத் தாலும்
வகைவகையாய் மற்றுமுள வுபாயத் தாலும்
வரமான முத்திதனை மனது மேவா. (49)

சிரவணமு மனனமுமே செய்த பின்னர்ச்
சின்மயமாம் பரமசிவ நானே யென்று
புரையறவே பழகியிடுந் தியான மாகும்
பூசனையாற் பூரணமாஞ் சிவஞா னத்தை
யிருளறவே யெளிதாக வடைந்து மோட்ச
மிசைந்திடலா மிதிலைய மில்லை யென்றே
பிரியமுடன் ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குப்
பின்னமிலாப் பரம்பொருளைப் பேசி ஞனல். (50)

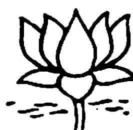
வேறு

பிரமசிந்தனை சந்ததம் செய்வதாற்
பேதமின்றிய ஞான மடைந்துடன்
றிரியுஞ்சித்த விகற்ப மனைத்துமே
தீர்ந்தகண்ட சொரூபம தாகவே

யிருமையின்றி யிருப்பது வாகிய
வேகமுத்தி யிசைந்திட லாமென
லரியவாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மாண்டவன் றனகண்ட சொரூபமே. *(51)*

இருபதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக அத்தியாயம் 20-க்கு திருவிருத்தம் - 940

இருபத்தொன்றுவது

பிரமான்ம சிந்தனை யுரைக்கும் அத்தியாயம்

அத்துவித பூரணமாம் பிரம மல்லா
லயலில்லை யென்பதனை மீண்டு மீண்டுஞ்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம ஞானஞ்
சலனமறத் திடமாகும் பொருட்டுச் சொல்வாஞ்
சித்திரமாய்த் தோற்றியவிச் சகசீ வாதி
சின்மயமாம் பிரமமலால் வேறே யில்லைச்
சுத்திகையிற் றோற்றியிடும் ரசத மந்தச்
சுத்திகையே யல்லாமல் வேறே யுண்டோ. (1)

எப்போது மசத்தான சகசீ வாதி
யிலாமையினு லியம்புவதற் கிடமே யில்லை
யெப்போதுஞ் சத்தான பிரம ரூப
மேகமதா லியம்புவதற் கிடமே யில்லை
யெப்போது முண்மைநிலை யிவித மேனு
மிவ்விவகா ரத்தசையிற் பிரமாப் யாச
மெப்போதுஞ் செய்பவருக் கிதமே யாக
வேகபர நிர்ணயமே யிங்குச் சொல்வாம். (2)

மகிமைமிகு மகண்டபர நிர்ண யத்தை
மங்களபூ ருவமாகப் படிக்க வேண்டும்
விகலமிலா விதியுடனே படிப்போ ருக்கே
விக்கினமே யில்லாம லகண்ட ஞான
மகமதனி லெளிதாக வுதிக்கு மிங்கே
யாதலினு லகண்டபர நிர்ண யத்தைப்
புகல்பொழுது மங்களபூ ருவமே யாகப்
பூரணமாம் விதியுடனே புகல வேண்டும். (3)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம மல்லாற்
சகசீவ பரங்களெலா மிலவே யில்லை
யத்திரமாய்த் தோற்றியவிச் சகசீ வாதி
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மேயாம்
புத்திரனே நீநானு மற்றுள் ளோரும்
பூரணமாம் பரப்பிரம சொரூபந் தானு
மத்துவித பூரணமாஞ் சிவன்றன் ஞானை
யறைந்ததனி லணுவேனு மைய மில்லை. (4)

அகிலமுமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னறிவுருவாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சகலமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சாந்தமதாம் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னிகரிலதாம் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னீக்கமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னிகழ்விலதாம் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றெப்போது மிடையறவே சிந்தை செய்வாய். (5)

சத்தியமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சலனமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னித்தியமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னிரஞ்சனமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சுககனமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னத்துவித பரப்பிரம சொரூப நானென்
றழுத்தமுட னநவரதஞ் சிந்தை செய்வாய். (6)

புராதனமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
பூரணமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சராசரமில் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சாசுவத பரப்பிரம சொரூப மேநான்
பராற்பரமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
பாசமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னிராமயமாம் பரப்பிரம நானே யென்று
நிச்சலமாய் நீயென்றுஞ் சிந்தை செய்வாய். (7)

நாதாந்த மானபரப் பிரம மேநா
  ளுடுவதற் கெட்டாத பிரம மேநான்
வாதாந்த மானபரப் பிரம மேநான்
  வாக்குமுதற் கெட்டாத பிரம மேநான்
போதாந்த மானபரப் பிரம மேநான்
  புத்திமுதற் கெட்டாத பிரம மேநான்
வேதாந்த வேத்தியமாம் பரநா னென்றே
  வேறறநீ யெப்போதுஞ் சிந்தை செய்வாய். (8)

தன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
  றனக்கயலில் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
  சதாநந்த பரப்பிரம சொரூப மேநா
னின்மலமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநா
  னிராகார பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சின்மயமாம் பரப்பிரம நானே யென்று
  சிரத்தையுட னெப்போதுஞ் சிந்தை செய்வாய். (9)

அமலமதாம் பரப்பிரம சொரூப மேநா
  னகண்டமதாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
விமலமதாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
  விகாரமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
மமதையிலாப் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
  மானமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சமதையிலாப் பரப்பிரம நானே யென்று
  சந்ததமுஞ் சலியாது சிந்தை செய்வாய். (10)

துன்னியதே காதியிலாச் சொரூப மேநான்
  றுரியவறி வானபர சொரூப மேநா
னென்னதியா னென்பதிலாச் சொரூப மேநா
  னேகபரி பூரணமாஞ் சொரூப மேநான்
சென்னியமோ ரணுவுமிலாச் சொரூப மேநான்
  சென்மசரா மரணமிலாச் சொரூப மேநா
னன்னியமி லகண்டபர சொரூப நானென்
  றதிதிடமா யநவரதஞ் சிந்தை செய்வாய். (11)

ஒருபொழுதும் பந்தமிலாச் சொரூப நானே
யொருபொழுது மோட்சமிலாச் சொரூப நானே
துரிசணுவுந் தொடராத சொரூப நானே
துவந்துவமோ ரணுவுமிலாச் சொரூப நானே
திருசியமே தொன்றுமிலாத் திகழ்வு நானே
திவ்வியசின் மாத்திரமாந் தெய்வ நானே
யிருமையிலா வேகபரம் பொருணா னென்றே
யெப்போது மிடையறவே சிந்தை செய்வாய். (12)

ஒருவடிவா யுள்ளபர சொரூப நானே
யுள்வெளிக ளொன்றுமிலாச் சொரூப நானே
பரமசிதா காயபர சொரூப நானே
பயமணுவும் பற்றியிடாச் சொரூப நானே
சருவபரி பூரணமாஞ் சொரூப நானே
சருவத்தின் சித்தாந்த சொரூப நானே
யிருமையிலா வகண்டபர சொரூப நானென்
றெப்போது மிடையறவே சிந்தை செய்வாய். (13)

சின்மாத்ர மானபர சொரூப நானே
சின்மயமாம் பரமசிவ சொரூப நானே
சன்மாத்ர மானபர சொரூப நானே
சதாநந்த கனமான சொரூப நானே
தன்மாத்ர மானபர சொரூப நானே
தான்றானய்த் தனித்தபர சொரூப நானே
நன்மாத்ர மானபரம் பொருணா னென்றே
நழுவாது தைரியமாய்ச் சிந்தை செய்வாய். (14)

கற்பிதவா காரமிலாச் சொரூப நானே
காரியமோ ரணுவுமிலாச் சொரூப நானே
யற்புதவா காரபர சொரூப நானே
யகண்டபர மாகாய சொரூப நானே
தற்பதலட் சியமான சொரூப நானே
தன்வடிவா மகண்டபர சொரூப நானே
யற்பமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றநவரத மதிதிடமாய்ச் சிந்தை செய்வாய். (15)

சித்தமுத லொருபொருளு மிலவே யில்லை
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மெல்லாஞ்
சத்தியமா யொருபொருளு மிலவே யில்லை
சன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மெல்லா
மித்துவித மொருகாலு மிலவே யில்லை
யேகமதாம் பரப்பிரம சொரூப மெல்லா
மத்துவித பரப்பிரம மதுநா னென்றே
யநவரத மதிிடமாய்ச் சிந்தை செய்வாய். (16)

புந்திமுதற் கதீதபர சொரூப நானே
பூரணமாய்ப் பொருந்தியசிற் சொரூப நானே
சந்ததமுஞ் சலனமிலாச் சொரூப நானே
சகலவுபா திகளுமிலாச் சொரூப நானே
தொந்தமிலா வத்துவித சொரூப நானே
துகளிலதா மகண்டபர சொரூப நானே
யந்தமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றத்துவித சிந்தனையே யனிசஞ் செய்வாய். (17)

மன்னியமுத் தேகமிலாச் சொரூப நானே
மயங்கியமூன் றவத்தையிலாச் சொரூப நானே
துன்னியவைங் கோசமிலாச் சொரூப நானே
துக்கசுகத் தொடர்பிலதாஞ் சொரூப நானே
யின்னதென வியம்பவொணுச் சொரூப நானே
யிருமையிலா வேகபர சொரூப நானே
யன்னியமி லகண்டபர சொரூப நானென்
றத்துவித சிந்தனையே யனிசஞ் செய்வாய். (18)

காமாதி விருத்தியிலாச் சொரூப நானே
கலங்குமகங் காரமிலாச் சொரூப நானே
யோமாதி கருமமிலாச் சொரூப நானே
யுறுபயனே ரணுவுமிலாச் சொரூப நானே
நாமாதி விசேடமிலாச் சொரூப நானே
நாநாவாம் பேதமிலாச் சொரூப நானே
யாமாகா தென்னவொணுச் சொரூப நானென்
றத்துவித சிந்தனையே யனிசஞ் செய்வாய். (19)

ஞாலமுதற் பூதமிலாச் சொரூப நானே
ஞாதுருஞா ஞதியிலாச் சொரூப நானே
காலமுதற் பேதமிலாச் சொரூப நானே
கருதுபல தேசமிலாச் சொரூப நானே
கோலமுறும் வத்துவிலாச் சொரூப நானே
குணதோட மெவையுமிலாச் சொரூப நானே
யாலயமி லகண்டபர சொரூப நானென்
றத்துவித சிந்தனையே யனிசஞ் செய்வாய். (20)

சலனமனோ விருத்தியிலாச் சொரூப நானே
சந்தேக மணுவுமிலாச் சொரூப நானே
திலமளவுந் திருசியமில் சொரூப நானே
தெரிவுருவாய்த் திகழ்கின்ற சொரூப நானே
பலவிதமாம் பேதமிலாச் சொரூப நானே
பரசீவ சகங்களிலாச் சொரூப நானே
யலைவுபெறு வகண்டபர சொரூப நானென்
றத்துவித சிந்தனையே யனிசஞ் செய்வாய். (21)

சந்ததமுஞ் சின்மயமாம் பிரம நானே
சலனமிலாச் சின்மயமாம் பிரம நானே
சிந்தையிலாச் சின்மயமாம் பிரம நானே
சின்னமிலாச் சின்மயமாம் பிரம நானே
பந்தமிலாச் சின்மயமாம் பிரம நானே
பங்கமிலாச் சின்மயமாம் பிரம நானே
யந்தமிலாச் சின்மயமாம் பிரம நானென்
றத்துவித சிந்தனையே யனிசஞ் செய்வாய். (22)

எப்போதுந் தைரியமா யிடைவி டாம
லேகபர சிந்தனையே செய்வா யாகிற்
சற்போத சுககனமாம் பரமே நீயாய்ச்
சங்கற்ப விகற்பங்க ளனைத்துந் தீர்ந்து
தற்போத சூனியனாய்த் தானே தானாய்த்
தனித்திந்தப் பவபாச முத்த னுவா
யிப்போதிங் கியம்பியவிவ் வர்த்தந் தன்னி
லெள்ளளவு மையமிலை யுறுதி யீதே. (23)

அநவரத மாதரவா யிடைவி டாம
　லத்துவித சிந்தனேயே செய்வா யாகின்
மனதிலுள சங்கையெலா முடனே தீர்ந்து
　மகத்தான சொரூபசுக மருவி நிற்பாய்
சொனவிதமாய்ச் சொரூபசுகஞ் சார்வ தற்கே
　சோர்வுதருஞ் சங்கமெலாந் தூரத் தள்ளி
யனகநின தான்மாவுக் கபின்ன மான
　வகண்டபரப் பிரமத்திற் சங்கஞ் செய்வாய். (24)

சத்தியமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
　சலனமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானே
நித்தியமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
　நிருமலமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
　சுககனமாம் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றத்துவித நிச்சயமே யனிசஞ் செய்த
　லகண்டபரப் பிரமத்தின் சங்க மாமே. (25)

அகமென்றுந் தேகமலன் பொறிக ளல்ல
　னகமென்று முயிர்களல னுள்ள மல்ல
னகமென்றும் புத்தியலன் சித்த மல்ல
　னகமென்றும் புன்மையகங் கார மல்ல
னகமென்று மிதன்மூலாஞ் ஞான மல்ல
　னகமென்று மித்துவித மெவையு மல்ல
னகமென்று மத்துவிதப் பிரம மென்னு
　மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட சங்கம். (26)

அகமென்று மூன்றுவித தேக மல்ல
　னகமென்று மூன்றுவித வவத்தை யல்ல
னகமென்று மைந்துவித கோச மல்ல
　னகமென்று மவையினபி மானி யல்ல
னகமென்றுஞ் சமட்டியலன் வியட்டி யல்ல
　னகமென்றுஞ் சகசீவ பரங்க ளல்ல
னகமென்று மகண்டபரப் பிரம மென்னு
　மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட சங்கம். (27)

அகண்டபரப் பிரமமதே சத்துக் கெல்லா
மத்யந்த சத்தாக விருப்ப தாலவ்
வகண்டபரப் பிரமத்தின் சங்கந் தானே
யறிஞரினுற் சற்சங்க மென்ன லாகு
மகண்டபரப் பிரமமதே மகத்துக் கெல்லா
மத்யந்த மகத்தாக விருப்ப தாலவ்
வகண்டபரப் பிரமத்தின் சங்கந் தானே
யறிஞரினுன் மகத்சங்க மென்ன லாமே. (28)

அகம்பிரம நிச்சயமே சத்தின் சங்க
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தின் சங்க
மகம்பிரம நிச்சயமே யான்ம சங்க
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட சங்க
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டத் தியான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட ஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட மோட்ச
மகம்பிரம நிச்சயமே யனைத்து மாகும். (29)

அகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச் செய்யி
னதுதானே யகண்டபரத் தியான மாகு
மகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச் செய்யி
னதுதானே யகண்டபர சமாதி யாகு
மகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச் செய்யி
னதுதானே யகண்டபர ஞான மாகு
மகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச் செய்யி
னதுதானே யகண்டபரப் பிரம மாமே. (30)

அகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச் செய்யி
னதுதானே யநாதிபவ பந்தந் தீர்க்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச் செய்யி
னதுதானே யகண்டபர மோட்ச நல்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச் செய்யி
னதுதானே யநந்தவித துன்பந் தீர்க்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே தொடர்பாய்ச் செய்யி
னதுதானே நிரதிசயா நந்த நல்கும். (31)

ஆதலினு லநவரத மிடைவி டாம
லதிதிடமா யகம்பிரம நிச்ச யத்தைச்
சாதகமாய்ப் பழகியதான் மனதி லுள்ள
சங்கற்ப விகற்பங்க ளனைத்துந் தீர்ந்து
பேதமிலா வகண்டபரப் பிரம ஞானம்
பெற்றதனு லகண்டசுக மநுப விப்பா
யோதியவா றகண்டசுக மநுப வித்தோர்க்
கொருகாலும் பவத்துன்ப மீண்டு மில்லை. (32)

சந்ததமு மகம்பிரம நிச்ச யத்தைச்
சலியாமற் பழகிமனே விகற்பந் தீர்ந்திங்
கந்தமிலா வகண்டசுக மநுப வித்தவ்
வகண்டபரப் பிரமவடி வானே ருக்குப்
பிந்தியுமிப் பவத்துன்ப மடையும் வண்ணம்
பேதமுறு மேதுவணு வேனு மில்லை
தொந்தமிலா வகண்டபரப் பிரம மானோர்
துவிதமுறும் பவத்துயரைத் தொடர்வ தெங்ஙன். (33)

அகமெனவே தோற்றுவது மான்மா கார
மன்னியமாய்த் தோற்றுவது மான்மா கார
மிகழ்மனதாய்த் தோற்றுவது மான்மா கார
மெந்நினைவாய்த் தோற்றுவது மான்மா காரம்
பகையுடலாய்த் தோற்றுவது மான்மா காரம்
பலபுலனுய்த் தோற்றுவது மான்மா காரஞ்
சகலமுமாய்த் தோற்றுவது மான்மா காரஞ்
சகசீவ பரங்களெலா மான்மா காரம். (34)

திருவிலகங் காரமுமே யான்மா காரந்
திகழ்புத்தி சித்தமுமே யான்மா கார
மொருவலுறுங் காமமுமே யான்மா கார
முலோபமொடு கோபமுமே யான்மா கார
மருவலுறு மோகமுமே யான்மா கார
மதமான மச்சரமு மான்மா காரஞ்
சருவமனே விருத்திகளு மான்மா காரஞ்
சதசத்தாய்க் காண்பதெலா மான்மா காரம். (35)

குறைவறுநாற் சாதனமு மான்மா காரங்
குருபரனு மாணுனு மான்மா கார
மறுவிதமா மிலிங்கமுமே யான்மா கார
மத்துவித நிர்ணயமு மான்மா கார
மறைமுடியின் சிரவணமு மான்மா கார
மனனமொடு தியானமுமே யான்மா கார
நிறைவுதரு ஞானமுமே யான்மா கார
நிலைபெற்ற மோட்சமுமவ் வான்மா காரம். (36)

சலனமுறு மத்யாச மான்மா காரஞ்
சம்பந்த மொருமூன்று மான்மா கார
மலைவறுசற் சாத்திரமு மான்மா கார
மநுபந்த சதுட்டயமு மான்மா காரம்
பெலமருவும் பூமிகளு மான்மா காரம்
பிராரத்த மொருமூன்று மான்மா காரம்
பலவிதமாஞ் சத்திகளு மான்மா காரம்
பழகியிடுஞ் சமாதிகளு மான்மா காரம். (37)

சருவமுமே சந்ததமு மான்மா காரஞ்
சலனமிலா வான்மாவே பிரமா காரம்
பிரமமதே பிறங்கியவிவ் வான்மா காரம்
பேசியவா பேதமொரு காலு மில்லை
சருவமுமே யான்மாவுக் கபின்ன மான
சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம மென்றே
யொருமையுணர் நிச்சயமே திடமாய்ப் பெற்றோ
னுடனேயிப் பவபாச முத்த னுவான். (38)

பேதமுறுஞ் சகசீவ பரங்க ளெல்லாம்
பிரமமென்று மப்பிரம நானே யென்று
மோதியவிச் சிந்தனையைப் பிரமாப் யாசி
யொழியாம லெப்போதும் பழக வேண்டுஞ்
சாதகமாஞ் சிந்தனையின் பெலத்தி னுலே
சலமனதின் விகற்பமெலாந் தவிர்ந்த பின்ன
ரீதையுமே பழகாமற் பரமே யாகி
யெந்நினைவு நினையாம லிருக்க வேண்டும். (39)

புத்திரனே யாதலினு னீயெப் போதும்
 பூரணமாம் பாவனையே செய்திங் கத்தாற்
சித்தமதன் விகற்பமெலாந் தீர்ந்த பின்னர்ச்
 சின்மயமாம் பரப்பிரம வடிவே யாகி
யித்தனையு மிதரத்தை நினையா வண்ண
 மெப்போது மியங்காது வெறிதி ருப்பாய்
நித்தமுமே வெறிதாவிங் குளனு னென்னு
 நினைவையுமே நீக்கிநிச வடிவாய் நிற்பாய். (40)

நினைவையெலா நீக்கிமனே வாக்குக் கெட்டா
 நிசவடிவாய் நிற்பதுவே நிறைந்த முத்தி
நினைவணுவும் வேருக நிகழு மாகி
 னினைவதுவே மகத்தான பந்த மாகு
நினைவறவே நிற்கின்ற நிட்டை தானே
 நிசமான வத்துவித நிலைமை யாகு
நினைவறவே நிற்கின்ற நிட்டை தானே
 நிரதிசய வாநந்த நிலைமை யாமால். (41)

நினைவதுவே மகத்தான துன்ப மாகு
 நினைவதுவே மகத்தான தோட மாகு
நினைவதுவே யநந்தவித சென்ம மாகு
 நினைவதுவே யத்யந்த பீதி யாகு
நினைவதுவே நிகிலமகா பாவ மாகு
 நினைவதுவே நீக்கவொணுத் தாப மாகு
நினைவதுவே யிதயமகா கிரந்தி யாகு
 நினைவதுவே யித்துவிதம் யாவு மாமே. (42)

ஆதலினு லநேகவித நினைவை யெல்லா
 மகண்டபர பாவனையா நினைவாற் றள்ளிச்
சாதகமாம் பாவனையா னினைவெல் லாமுஞ்
 சற்றேனு முதியாது மறந்த பின்ன
ரோதியவப் பாவனையு மொழிந்தெப் போது
 முரைமனதுக் கெட்டாத வுண்மை யாகிப்
பேதமற விருப்பவனே பந்தந் தீர்ந்து
 பின்னமிலா வகண்டபர முத்தி பெற்றேன். (43)

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றகண்டபர பாவனையே செய்வோர்க் கல்லாற்
சகம்பரமே முதலியதாய்க் காண்போர்க் கென்றுஞ்
சஞ்சலமா நினைவெவையுந் தொலையா தென்றே
திகம்பரனும் பரமசிவ னெமக்கு ரைத்த
திடமான வகண்டபர நிர்ண யத்தைத்
தகும்பிரமாப் யாசிகளுக் கிதமே யாகத்
தத்துவமாய் நிதாகநினக் குரைத்தே னனே. (44)

சாற்றியவிவ் வகண்டபர நிர்ண யந்தான்
சகமுதலி னினைவையெலாஞ் சாந்த மாக்குஞ்
சாற்றியவிவ் வகண்டபர நிர்ண யந்தான்
சார்கின்ற துயரையெலாஞ் சாந்த மாக்குஞ்
சாற்றியவிவ் வகண்டபர நிர்ண யந்தான்
சலனமிலா மோட்சசுக முடனே நல்குஞ்
சாற்றியவிவ் வகண்டபர நிர்ண யத்தைச்
சலனமறக் கேட்டுணர்வோன் பரமே யாவன். (45)

பத்தியுட னகண்டபர சிவத்தின் றியானம்
பழகியதா னிரதிசய திருத்தி மேவி
யித்தனையுஞ் சங்கற்ப விகற்ப மின்றி
யெப்போது மேகபர சிவமே யாகி
மெத்தவுமே சாந்தமதா மனது தானே
மெய்யான முத்திநிலை மேவு மன்றி
மத்தமதாய்ச் சங்கற்ப விகற்ப முற்ற
மனதந்த முத்திநிலை மருவா தென்றும். (46)

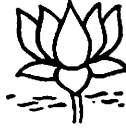
நித்தமுமே யகண்டபர சிவனு னென்றே
நினைப்பதுவாஞ் சிவபத்தி மிகுந்தோன் றனே
சித்தமுறும் விகற்பமெலா முடனே தீர்ந்து
சின்மயமாம் பரமசிவந் தானே யாகி
யித்துனிசெய் பவக்கடலை யெளிதாய்த் தாண்டி
யேகமதா முத்திநிலை யிசைவ னென்றே
சுத்தமதாய் ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குச்
சூட்சுமமாம் பரம்பொருளைச் சொன்ன னன்றே. (47)

வேறு

அந்த மற்ற வகண்ட பரம்பொரு
ளகமெ னச்செயுந் தியான பெலத்திறு
சிந்தை யுற்றவி கற்ப மனைத்துமே
சிறிது மின்றிச் சிதைந்துட னிப்பவ
பந்த மியாவும் விடுத்துயர் முத்தியைப்
பற்ற லாமென விங்குப் பகர்ந்திடல்
சுந்த ராநந்தத் தாண்டவ மாடுநஞ்
சுத்த வீச னகண்ட சொரூபமே. (48)

இருபத்தொன்றுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 21-க்கு திருவிருத்தம் - 988.

இருபத்திரண்டாவது

அகண்ட சொரூப நிச்சயமுரைக்கும் அத்தியாயம்

சகலசரா சரங்கட்குஞ் சாட்சி யாகிச்
சகலர்க்கு மான்மாவாய்ச் சித்த மாகிச்
சகலசக ததிட்டான சொரூப மாகிச்
சகலமுமே தாளுகி நிறைந்து நின்ற
சகலபரி பூரணமாம் பிரமந் தன்னை
சகலருமே யெளிதாக வறியும் வண்ணஞ்
சகலசகன் ஞயகளும் பரேசன் முன்னஞ்
சாற்றியவா நிதாகநினக் கின்னஞ் சொல்வாம். (1)

சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சாந்த மாகிச்
சலனமிலாச் சாசுவத சொரூப மாகி
நித்தியநிட் களமாகி நிருவி கற்ப
நிரஞ்சனமாய் நிராகார சொரூப மாகி
யத்துவித மானபரப் பிரம நானே
யணுவுமிதி லையமிலை யென்றெப் போதும்
புத்திரநீ திடமாக நிச்ச யித்துப்
பூரணமாம் பிரமசுக மநுப விப்பாய். (2)

நானுனென் றறிவதுவுஞ் சிற்சொ ரூப
நாநாவாய்த் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொ ரூப
நீநானென் றறிவதுவுஞ் சிற்சொ ரூப
நிகிலமெனத் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொ ரூப
ஞானன்மா வென்பதுவுஞ் சிற்சொ ரூப
ஞானகன மென்பதுவுஞ் சிற்சொ ரூபம்
பானன்மா வென்பதுவுஞ் சிற்சொ ரூபம்
பரப்பிரம மென்பதுவுஞ் சிற்சொ ரூபம். (3)

சித்தமெனத் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொ ரூபஞ்
சீவரெனத் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொ ரூப
மத்தனெனத் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொ ரூப
மவன்செயலாய்த் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொ ரூபம்
பத்தனெனத் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொ ரூபம்
பரபதமாய்த் தெரிவதுஞ் சிற்சொ ரூப
முத்தனெனத் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொ ரூப
மோட்சமெனத் தெரிவதுவுஞ் சிற்சொ ரூபம். (4)

மோகமுத லுடன்மூன்றுஞ் சிற்சொ ரூப
மூன்றுவித வவத்தைகளுஞ் சிற்சொ ரூப
மாகுமபி மானிகளுஞ் சிற்சொ ரூப
மறிவுற்ற தகிலமுமே சிற்சொ ரூபம்
பாகமுறுப் பரம்பொருளுஞ் சிற்சொ ரூபம்
பரப்பிரம ஞானமுமச் சிற்சொ ரூபஞ்
சோகமிலாச் சுகவடிவுஞ் சிற்சொ ரூபஞ்
சுத்தபர மாகுவதுஞ் சிற்சொ ரூபம். (5)

உத்தமமாய்க் காண்பதுவுஞ் சிற்சொ ரூப
மூனமதாய்க் காண்பதுவுஞ் சிற்சொ ரூப
மத்திமமாய்க் காண்பதுவுஞ் சிற்சொ ரூப
மகத்தாகக் காண்பதுவுஞ் சிற்சொ ரூபஞ்
சத்தியமாய்க் காண்பதுவுஞ் சிற்சொ ரூபஞ்
சஞ்சலமாய்க் காண்பதுவுஞ் சிற்சொ ரூபம்
வித்தரமாய்க் காண்பதுவுஞ் சிற்சொ ரூபம்
விதம்விதமாய்க் காண்பதெலாஞ் சிற்சொ ரூபம். (6)

ஆக்கையிலா வகண்டபர சித்து நானே
யாநந்த கனமான சித்து நானே
வாக்குமுதற் கெட்டாத சித்து நானே
வானெனவே வரையற்ற சித்து நானே
போக்குவர வெவையுமிலாச் சித்து நானே
புரையற்ற பூரணமாஞ் சித்து நானே
நீக்கமிலாச் சித்துருவாம் பரநா னென்றே
நிரந்தரமாய் நீயென்று நிச்ச யிப்பாய். (7)

சந்ததமுஞ் சாந்தமதாஞ் சித்து நானே
சராசரமோ ரணுவுமிலாச் சித்து நானே
பந்தமிலாப் பரவடிவாஞ் சித்து நானே
பரம்பொருளாய்ப் பரவியிடுஞ் சித்து நானே
சிந்தைமுதற் கெட்டாத சித்து நானே
செகசீவ பரங்களிலாச் சித்து நானே
நிந்தையுறுச் சித்துருவாம் பரநா னென்றே
நிரந்தரமாய் நீயென்று நிச்ச யிப்பாய். (8)

எப்போதும் பரப்பிரமஞ் சத்தே யன்றி
யிப்பிரம மொருகாலு மசத்தே யாகா
தெப்போதுஞ் சத்தான பரநா னென்னு
மித்திறமா முறுதியுளோன் சத்தே யாவ
னெப்போதுஞ் சத்தான பரநா னென்னு
மித்திறமா முறுதியிலோ னசத்தே யாவ
னெப்போதுஞ் சத்தான பரநா னென்னு
மித்திறமா நிச்சயமே யிசைவாய் மைந்தா. (9)

சத்துமிலே யசத்துமிலே சதசத் தில்லே
சகலமிலே கிஞ்சிலிலே சனிப்ப தில்லே
சித்துமிலே சீவனிலே செகத்து மில்லே
செறிகின்ற நாமமிலே ரூப மில்லே
முத்தனிலே பெத்தனிலே மோட்ச மில்லே
முன்னுமிலே பின்னுமிலே முழுது மில்லே
யத்துவித பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
யதுநானென் றழுத்தமுற நிச்ச யிப்பாய். (10)

நித்தமிலே யனித்தமிலே நிகில மில்லே
நீயுமிலே நானுமிலே யாரு மில்லே
சுத்தமிலே யசுத்தமிலே சுகமு மில்லே
சோர்வுமிலே சுபமுமிலே யசுப மில்லே
பத்தனிலே பத்தியிலே பாச மில்லே
பரவியிடும் பதியுமிலே பலமு மில்லே
யத்துவித பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
யதுநானென் றழுத்தமுற நிச்ச யிப்பாய். (11)

ஒருமையிலை யிருமையிலை பலவு மில்லை
யுருவமிலை யருவமிலை யொன்று மில்லை
பெருமையிலை சிறுமையிலை யருமை யில்லை
பேதமிலை யபேதமில்லை பின்ன மில்லை
கருமமிலை கரணமிலை கர்த்தா வில்லை
காண்கின்ற காட்சியிலை காண்பா னில்லை
யிருமையிலாப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
யிதுநானென் றெப்போது நிச்ச யிப்பாய். (12)

தேகமிலை பொறிகளிலை யுயிர்க ளில்லை
தியங்கியிடு மனதுமிலை மதியு மில்லை
யாகுமகங் காரமிலை சித்த மில்லை
யவித்தையிலை வித்தையிலை யனைத்து மில்லை
போகமிலை போக்யமிலை போத்தா வில்லை
பூதமிலை புவனமிலை புலன்க ளில்லை
யேகமதாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
யிதுநானென் றெப்போது நிச்ச யிப்பாய். (13)

கோலமுறுந் தெய்வமிலை சேவை யில்லை
கூடியிடுந் தீர்த்தமிலை தவமு மில்லை
சீலமுறுந் தானமிலை தரும மில்லை
செய்கின்ற செபமுமிலை தபமு மில்லை
காலமிலை தேசமிலை வத்து வில்லை
காரியகா ரணமாக வொன்று மில்லை
யாலயமில் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
யதுநானென் றதிதிடமா நிச்ச யிப்பாய். (14)

கற்பிதமாய்க் காண்பதெலாம் பிரம ரூபங்
காரியகா ரணமெல்லாம் பிரம ரூப
நிற்பனவு நடப்பனவும் பிரம ரூப
நீநானு நிகிலமுமே பிரம ரூபந்
தற்பதமுந் துவம்பதமும் பிரம ரூபந்
தடையற்ற வசிபதமும் பிரம ரூப
மற்பமிலா வாநந்த கனமே யான
வப்பிரம மகமெனவே நிச்ச யிப்பாய். (15)

ஐந்துவித பூதமுமே பிரம ரூப
மநந்தவித பௌதிகமும் பிரம ரூபந்
தொந்தமுறுஞ் சீவரெலாம் பிரம ரூபந்
துவிதமுறு சகங்களெலாம் பிரம ரூபம்
பந்தமிலா வீசனுமே பிரம ரூபம்
பார்க்கின்ற பார்வையெலாம் பிரம ரூப
மந்தமிலா வாநந்த கனமே யான
வப்பிரம மகமெனவே நிச்ச யிப்பாய். (16)

ஐந்துவித மூர்த்திகளும் பிரம ரூப
மவருடைய செய்கையெலாம் பிரம ரூப
மிந்திரிய மியாவையுமே பிரம ரூப
மிலங்கியிடும் விடயமெலாம் பிரம ரூபஞ்
சந்ததமுஞ் சகலமுமே பிரம ரூபஞ்
சதசத்தாய்க் காண்பவெலாம் பிரம ரூபந்
தொந்தமிலா வப்பிரம நானே யென்று
தொடர்பாக வெப்போது நிச்ச யிப்பாய். (17)

பஞ்சவித கோசமுமே பிரம ரூபம்
பரவுமபி மானிகளும் பிரம ரூப
மஞ்சனமா மவித்தையுமே பிரம ரூப
மமலமதாம் வித்தையுமே பிரம ரூபம்
வஞ்சகமாம் பந்தமுமே பிரம ரூபம்
வரமான முத்தியுமே பிரம ரூபஞ்
சஞ்சலியா வப்பிரம நானே யென்று
சலியாம லெப்போது நிச்ச யிப்பாய். (18)

தகும்பிரமாப் யாசியுமே பிரம ரூபந்
தடையற்ற ஞானியுமே பிரம ரூப
மிகவரனும் வரியானும் பிரம ரூப
மேன்மையுறு வரிட்டனுமே பிரம ரூபந்
திகழ்சீவன் முத்தனுமே பிரம ரூபந்
தேகமிலா முத்தனுமே பிரம ரூப
நிகரிலதாம் பரப்பிரம நானே யென்று
நிரந்தரமாய் நீயென்று நிச்ச யிப்பாய். (19)

அலேமனதா னினைப்பதுவும் பிரம ரூப
மறைவாக்கா லுரைப்பதுவும் பிரம ரூபஞ்
சலவுடலாற் செய்வதுவும் பிரம ரூபஞ்
சாற்றுமனோ வாக்குடலும் பிரம ரூபம்
பலவிதமாந் திருசியமும் பிரம ரூபம்
பரசீவ சகங்களெலாம் பிரம ரூபங்
கலனமிலா வப்பிரம நானே யென்று
கலங்காம லெப்போது நிச்ச யிப்பாய். (20)

காமமிகுங் கருமமெலாம் பிரம ரூபங்
காமித்த பலன்களெலாம் பிரம ரூப
நேமமிகு நிட்காமம் பிரம ரூப
நிருமலமாம் பலன்களெலாம் பிரம ரூபந்
தாமதமு மிராசதமும் பிரம ரூபந்
தயங்கியிடுஞ் சத்துவமும் பிரம ரூப
மேமமிலா வப்பிரம நானே யென்றிங்
கெப்போது மிடையறவே நிச்ச யிப்பாய். (21)

உச்சமதா மறைப்பொருளும் பிரம ரூப
முத்தமமா நூற்பொருளும் பிரம ரூப
நிச்சயமாங் குருவருளும் பிரம ரூப
நிருமலமா யறிவதுவும் பிரம ரூப
மச்சமிலாச் சிந்தனையும் பிரம ரூப
மகம்பிரம பாவனையும் பிரம ரூபந்
துச்சமிலா வப்பிரம நானே யென்று
தொடர்பாக வெப்போது நிச்ச யிப்பாய். (22)

மகத்தான மாயையென வவித்தை யென்ன
மகத்தான பந்தமென முத்தி யென்ன
மகத்தான சித்தமெனச் சீவ ரென்ன
மகத்தான சகங்களென வீச னென்ன
மகத்தான நாமமென ரூப மென்ன
மதிக்கின்ற மனதுடைய நினைவ னைத்து
மகத்தான பரப்பிரம சொரூப மன்றி
மற்றணுவு மிலேயெனவே நிச்ச யிப்பாய். (23)

நினைவதனு னிகழ்கின்ற சகசீ வாதி
நிகிலமுமே நினைவுருவா மனதே யாகு
மனததுதா னறிவுருவாய் நிகழா நின்ற
மகத்தான பரப்பிரம வடிவே யாகுங்
கனவறிவாம் பிரமமலா தயலே யில்லை
காண்பதெலாங் களங்கமிலாப் பிரம மென்று
மனியமிலா வப்பிரம நானே யென்று
மநவரத மழுத்தமுற நிச்ச யிப்பாய். (24)

அறிவுருவா மதிட்டானப் பிரமத் தின்க
ணுரோப வடிவாக வவிவே கத்தா
லறிவுறுமச் சகலமுமே யறிவா மன்றி
யன்னிமா யணுவேனு மிலவே யில்லை
மறைமுடியின் சித்தாந்த மனைத்து மீதே
மகத்துக்க ளநுபூதி நிலையு மீதே
நிறைவுறவே பரமசிவ னெனக்கு ரைத்த
நிசமான நிர்ணயமு நிதாக வீதே. (25)

சருவமுமே சந்ததமு மில்லை யென்னல்
சலனமிலாச் சத்தான மந்தி ரங்காண்
சருவமுமே சந்ததமும் பிரம மென்னல்
சகலத்து மேலான மந்தி ரங்காண்
சருவமுமே பிரமமென நிச்ச யித்தல்
சாலவுமே மகத்தான மந்தி ரங்காண்
சருவமுமே நினையாது வெறிதி ருத்தல்
சந்ததமுஞ் சகலத்து மதீத மாமே. (26)

சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சந்ததமு மாதேவ பூசை யாகுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சந்ததமு மாதேவ நாம மாகுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சந்ததமு மாதேவ பத்தி யாகுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சந்ததமு மாதேவத் தியான மாமே. (27)

சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சருவத்தின் றியாகமெனச் சாற்ற லாகுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சலமனதின் றியாகமெனச் சாற்ற லாகுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சதசத்தின் றியாகமெனச் சாற்ற லாகுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சமதையிலாப் பரம்பதமாய்ச் சாற்ற லாகும். (28)

சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சகலமனக் கற்பனையு நாசஞ் செய்யுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சகலமனோ வாதனையு நாசஞ் செய்யுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சலமனதின் றுகளையெலா நாசஞ் செய்யுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சலமனதின் றுயரையெலா நாசஞ் செய்யும். (29)

சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சார்கின்ற பாவமெலா நாசஞ் செய்யுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சார்கின்ற பீதியெலா நாசஞ் செய்யுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சார்கின்ற வாதியெலா நாசஞ் செய்யுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சார்கின்ற வியாதியெலா நாசஞ் செய்யும். (30)

சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சதசத்தாய்க் காண்பதெலா நாசஞ் செய்யுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சஞ்சலமாந் துவிதமெலா நாசஞ் செய்யுஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சலனமிலா வத்துவித ஞான நல்குஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சந்ததமு நிரதிசயா நந்த நல்கும். (31)

சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சஞ்சலமாந் தேகமுத லுபாதி நீக்குஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சஞ்சலமாஞ் சீவத்வந் தனையும் போக்குஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சகசீவ பரங்களெனு நினைவைத் தீர்க்குஞ்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யந்தான்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமே யாக்கும். (32)

சருவமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்றுஞ்
சலனமிலா நிச்சயமே செய்யச் செய்யச்
சருவமெனும் பிரமமெனு நானீ தென்னுஞ்
சங்கற்ப விகற்பமெலா மடைவாய்த் தீர்ந்து
சருவபரி பூரணமாம் பரமே யாகிச்
சலனமிலா திருப்பதுவா முத்தி பேறுஞ்
சருவசகன் ஞயகனுஞ் சிவன்றன் ஞணை
சாற்றியதிற் சற்றேனுஞ் சங்கை யில்லை. (33)

அகிலமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்று
மதிதிடமா நிச்சயமே யப்பா சித்தல்
பகர்பரம மோட்சமுற முந்தி யேது
பழகியவந் நிச்சயமும் பின்பு தானே
சகசமதாய் நழுவியிடு மதனுன் மைந்தா
சகலமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்று
மிகவுரமா நிச்சயமே யப்யா சித்து
மெய்யான மோட்சநிலை மேவு வாயே. (34)

அகிலமுமே பிரமமெனக் காணு வண்ண
மன்னியமாய்க் காண்பதெலாம் பிராந்தி யேயா
மிகழ்நரக மென்பதுவும் பிராந்தி யேயா
மிதனலே வருந்துயரும் பிராந்தி யேயா
மகிழ்சொர்க்க மென்பதுவும் பிராந்தி யேயா
மற்றதனல் வருஞ்சுகமும் பிராந்தி யேயாஞ்
சகலகச சீவர்களும் பிராந்தி யேயாஞ்
சகதீச னென்பதுவும் பிராந்தி யேயாம். (35)

விதியுடனே யரியரனும் பிராந்தி யேயாம்
விராட்டுடனே சுராட்டுமிகப் பிராந்தி யேயா
மதியிலுறுஞ் சம்ராட்டும் பிராந்தி யேயா
மற்றுமுள தேவரெலாம் பிராந்தி யேயாங்
கதிமருவு மதியினனும் பிராந்தி யேயாங்
கருதுமவர் காரியமும் பிராந்தி யேயா
நிதமுனிவர் சித்தர்களும் பிராந்தி யேயா
நிகழ்கின்ற மனுக்களெலாம் பிராந்தி யேயாம். (36)

சருவசுரா சுரர்களுமே செய்யா நின்ற
சமரமுதற் சரிதமெலாம் பிராந்தி யேயாம்
விரவுமயன் செயலான சிருட்டி யாதி
விதம்விதமாஞ் சரிதமெலாம் பிராந்தி யேயா
மரியுடைய பாலனமே முதலாஞ் செய்கை
யவதார லீலையெலாம் பிராந்தி யேயா
மரனுடைய சங்கார முதலாஞ் செய்கை
யவதார லீலையெலாம் பிராந்தி யேயாம். (37)

வன்னமுட னச்சிரம பேத முற்ற
வகைவகையா மானிடரும் பிராந்தி யேயா
முன்னியவர் சிவவிண்டு வாதி தேவ
ருபாசனையே செய்வதுவும் பிராந்தி யேயாம்
பன்னியிடு மந்திரதந் திரமே யாதி
பலவிதமாஞ் செயலுமிகப் பிராந்தி யேயா
மன்னியமாய்க் காண்கின்ற சகசீ வாதி
யகிலமுமே யத்யந்தம் பிராந்தி யேயாம். (38)

சகலவதிட் டானபரப் பிரமத் தின்கண்
சகலவிதப் பிராந்தியுமே தோன்ற லாலே
யகிலமுமவ் வதிட்டானப் பிரம மன்றி
யன்னியமா யணுவுமிலை யாத லாலே
நிகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்று
நிரந்தரமா மப்பிரம நானே யென்று
மகிலமெனப் பிரமமெனத் தோன்றும் பேத
மழியுமள வழுத்தமுற நிச்ச யிப்பாய். (39)

9

சருவமென வொருகாலு மிலவே யில்லை
சருவமுமே சந்ததமும் பிரம மென்று
முரைமனதுக் கெட்டாத வகண்ட மான
வுணர்வுருவா மப்பிரம நானே யென்று
மிருமையிலாத் திடமான நிச்ச யத்தை
யெப்போது மிதயத்திற் பழகு வாயேற்
பிரிவெனவே தோன்றியவிப் பேத மெல்லாம்
பெயர்ந்துடனே பவபாச முத்த னுவாய். (40)

அகிலமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்று
மதிதிடமா முறுதியுடன் வாக்கி னாலே
புகல்பவனும் பூரணமாம் பரமே யாவன்
புகன்றபடி யகண்டபர நிச்ச யத்தை
யகமதனி லநவரதம் பழகா நின்றோ
னகண்டபர மாகுவதி லைய முண்டோ
மிகவுரமா நிச்சயமே மோட்சந் தன்னை
மேவுவதின் முக்கியகா ரணமா மைந்தா. (41)

அநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யாதரவோ டதிதிடமா யப்யா சிக்கின்
மனதிலுள விகற்பமெலா முன்பு தீர்ந்து
மற்றதுதான் விறகற்ற வன்னி யேபோற்
றனதுநிச வதிட்டானப் பிரமத் தின்கண்
டான்றுனே சாந்தியுறு மாத லாலே
சொனவிதமா யகம்பிரம நிச்ச யத்தைச்
சுகமுறவே முமுட்சுவெலாம் பழக வேண்டும். (42)

இத்திறமா யெல்லோர்க்கு மிதமே யாக
வீசனரு ளகண்டபர நிச்ச யத்தைப்
புத்திரனே நினக்கருளாற் புகன்றே னன்றாய்ப்
புகன்றபடி யிப்பொருளை யொருகா லேனும்
பத்தியுடன் கேட்டுணர்வோன் பரமே யாவன்
பகர்ந்ததிலோ ரணுவேனு மைய மில்லை
யெத்துகளு மில்லாம லெவையு மோர்ந்த
வெமதீச னியம்பியதி லைய முண்டோ. (43)

அத்துவித பூரணமாம் பரசி வத்துக்
கன்னியமாய்த் தோற்றியவித் துவித மெல்லாஞ்
சித்தமதன் விகாரமலா துண்மை யன்று
சித்தந்தா னகண்டபர நிச்ச யத்தாற்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரசி வத்திற்
சாந்தியுறிற் சித்தத்தின் விகார மான
வித்துவிதத் தோற்றமெலா முடனே தீரு
மேதுவலாற் காரியமற் றிருப்ப துண்டோ. (44)

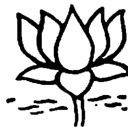
சிந்துவிடை யுண்டான சைந்த வந்தான்
சிந்துவினிற் கலந்தவுடன் கரைவ தேபோற்
றொந்தமிலா வகண்டபர சிவத்திற் பொய்யாய்த்
தோற்றியவிச் சித்தமுதற் றுவித மெல்லா
மந்தமிலா வகண்டபர நிச்ச யத்தா
லங்கொன்றாய்க் கலந்தவுடன் கரையு மென்றே
பந்தமற ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குப்
பகுப்பற்ற பரம்பொருளைப் பகர்ந்தா னன்றே. (45)

வேறு

மறுவி லாச்சச்சி தாநந்த மாகவே
மன்னு தற்பர மேயிச் சகலமும்
பிறிதி லப்பர நானெனு நிச்சயம்
பெற்ற தாற்பவ பந்தம் விடுத்துட
னறிவு மாத்திர மாக விருப்பதா
மமல மோட்ச மடைந்திட லாமெனல்
சிறிதி லாநந்தத் தாண்டவ மாடுநஞ்
சிற்ச பேச னகண்ட சொரூபமே. (46)

இருப்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 22-க்கு திருவிருத்தம்-1034.

இருபத்து மூன்ருவது

அத்துவித வுண்மை யுரைக்கும் அத்தியாயம்.

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம மொன்றே
சந்ததமுஞ் சலியாம லுள்ள தாமற்
றித்துவித மியாவையுமே யொருகா லத்து
மில்லையெனு மேகபர நிர்ண யத்தை
யுத்தமனே யகண்டபரப் பிரம ஞான
முரமாகும் பொருட்டுநினக் கின்னஞ் சொல்வே
னத்துவித நிர்ணயமே மறைபு ராண
மனைத்திலுமே யத்யந்த சார மாகும். (1)

பேதமில்லை பேதமில்லை பேத மில்லை
பேதிக்கும் பொருளுமொரு காலு மில்லை
பூதமில்லை பௌதிகமாம் பொருளு மில்லை
புவனமில்லை புவனமுறும் பொருளு மில்லை
யேதமில்லை குணமுமில்லை யெவையு மில்லை
யிதுவெனவிங் கிலங்கியிடும் பொருளே யில்லை
யாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்ட மான
வறிவுருவாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (2)

பெரிதுமில்லை சிறிதுமில்லை நடுவு மில்லை
பின்னுமில்லை முன்னுமில்லை நடுவு மில்லை
யரிதுமில்லை யெளிதுமில்லை நடுவு மில்லை
யயலுமில்லை தனதுமில்லை நடுவு மில்லை
யொருமையில்லை யிருமையில்லை நடுவு மில்லை
யுள்ளுமில்லை வெளியுமில்லை யொன்று மில்லை
சருவபரி பூரணமாய்ச் சலியாச் சித்தாய்ச்
சாந்தமதா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (3)

சகலமிலை கிஞ்சிலிலை யுபய மில்லை
சத்துமிலை யசத்துமிலை யுபய மில்லை
சுகமுமிலை துயருமிலை யுபய மில்லை
சுத்தமிலை யசுத்தமிலை யுபய மில்லை
யிகழ்வுமிலை யுயர்வுமிலை யுபய மில்லை
யிகமுமிலை பரமுமிலை யெவையு மில்லை
யகிலபரி பூரணமா யகண்ட சித்தா
யசஞ்சலமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (4)

வினவியிடுஞ் சீடனிலை குருவு மில்லை
விளங்கியிடும் வித்தையிலை யவித்தை யில்லை
துனிமருவும் பந்தமிலை மோட்ச மில்லை
துவிதமிலை யத்துவிதந் தானு மில்லை
நனிமகிழுஞ் சுபமுமிலை யசுப மில்லை
நானுமிலை நீயுமிலை யாரு மில்லை
யனியமிலா வறிவுருவா யகண்ட மாகி
யசஞ்சலமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (5)

மடமையிலை மனதுமிலை மதியு மில்லை
மயங்குமகங் காரமிலை சித்த மில்லை
விடயமிலை விடயமுணர் பொறியு மில்லை
வினையுமிலை வினையுற்ற சீவ னில்லை
யுடலுமிலை யுடலினபி மானி யில்லை
யுயிருமிலை யொருகாலு மொன்று மில்லை
திடவடிவாய்த் திருசியமோ ரணுவு மின்றித்
தெரிவுருவா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (6)

போகமிலை போகமுறும் போத்தா வில்லை
போக்கியமாம் பொருளுமிலை திருத்தி யில்லை
மோகமுறு மூடனிலை விவேகி யில்லை
முத்தனிலை பெத்தனிலை முமுட்சு வில்லை
பாகமுறும் பத்தனிலை பத்தி யில்லை
பாசமிலை பசுவுமிலை பதியு மில்லை
யேகபரி பூரணமா யிகழாச் சித்தா
யெப்போது முளதுபரப் பிரம மொன்றே (7)

ஆசையிலை யாசிக்கும் பலனு மில்லை
யாசையுடன் செய்கின்ற செயலு மில்லை
பூசையிலை பூசிக்குந் தெய்வ மில்லை
பூசையினுற் பொருந்தியிடும் பலனு மில்லை
பேசலிலை பேசியிடும் பொருளு மில்லை
பேசுவதாற் பெறுகின்ற பலனு மில்லை
சாசுவத பூரணமாய்ச் சலியாச் சித்தாய்ச்
சந்ததமு முளதுபரப் பிரம மொன்றே. (8)

மனதிலுள காமமுதல் விருத்தி யில்லை
மயக்கமுறுஞ் சங்கற்ப விகற்ப மில்லை
சனனமுதற் சட்பாவ விகார மில்லை
சாக்கிரமே முதலியமூன் றவத்தை யில்லை
நனவுமுதற் கப்பாலாந் துரிய மில்லை
நாநாவாய் நாடியிடு நினைவே யில்லை
தினையளவுந் திருசியமே யின்றி யென்றுந்
தெரிவுருவா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (9)

சாதனமுஞ் சாத்தியமு மெவையு மில்லை
சற்சங்க மசற்சங்க மெவையு மில்லை
வேதனமும் வேத்தியமு மெவையு மில்லை
விசாரணைமற் றப்யாச மெவையு மில்லை
யோதுபவ னுணர்பவனிங் காரு மில்லை
யுறுகதியு முறுதலுமற் றெவையு மில்லை
போதகன வடிவாகிப் பூன்ற மாகிப்
புரையறவே யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (10)

தானமிலை தீர்த்தமிலை தலமு மில்லை
தருமமிலை தெய்வமிலை சேவை யில்லை
யானியிலை விருத்தியிலை யடைவோ னில்லை
யறமுமிலை யகமுமிலை யனைத்து மில்லை
ஞானமிலை பத்தியிலை கரும மில்லை
ஞாதுருஞா னுதிகளோ ரணுவு மில்லை
யீனமிலாச் சன்மயமா யிலங்குஞ் சித்தா
யின்புருவா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (11)

படிமுதலாய்த் தோற்றியிடு முலகு மில்லை
பாதாள முதலியதா முலகு மில்லை
கடபடமே முதலியதாம் பொருளு மில்லை
காரியகா ரணமாக வொன்று மில்லை
யடர்பலவாம் பிரமாண்டத் திரளு மில்லை
யவையவையி னபிமானி தானு மில்லை
செடமலதாய்ச் சின்மயமாய்ச் செகசீ வாதி
சிறிதுமிலா துளதுபரப் பிரம மொன்றே. (12)

குறைவதுவு நிறைவதுவு மெவையு மில்லை
குறிப்பதுவுங் குலாவுவது மெவையு மில்லை
செறிவதுவும் பிரிவதுவு மெவையு மில்லை
சேர்கின்ற செயாபசெய மெவையு மில்லை
யறிவதுவு நினைவதுவு மனைத்து மில்லை
யத்யான்ம முதலியவோர் மூன்று மில்லை
நிருமலமாய் நிர்க்குணமாய் நிகழுஞ் சித்தாய்
நிரந்தரமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (13)

சத்துவமே முதலியமுக் குணமு மில்லை
சைவமுதற் பலவிதமா மதமு மில்லை
வித்தரமாம் வேதாந்த மதமு மில்லை
விதம்விதமா மாகமநூ லெவையு மில்லை
யத்துவித மறிவிக்கும் வாக்கு மில்லை
யைக்கியமே யறிவிக்கும் வாக்கு மில்லை
சுத்தபரி பூரணமாய்ச் சொலவுக் கெட்டாச்
சுபாவமதா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (14)

ஆணுமிலை பெண்ணுமிலை யலியு மில்லை
யசரமிலை சரமுமிலை யனைத்து மில்லை
சேணுமிலை மருத்துமிலை சிகியு மில்லை
செலமுமிலை தலமுமிலை புலனு மில்லை
காணலிலை கேட்டலிலை தோற்ற மில்லை
கற்பிதமாய்க் காண்கின்ற தெவையு மில்லை
வாணிமுதற் ககோசரமாம் வத்து வாகி
வரம்பிலதா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (15)

இட்டரிலை சிட்டரிலை துட்ட ரில்லை
யியற்றியிடும் லௌகிகவை திகமு மில்லை
கட்டையிலை நெடியதிலை தடித்த தில்லை
கருமையிலை வெண்மையிலை செம்மை யில்லை
நட்டமிலை லாபமிலை நடுவு மில்லை
நாமமிலை ரூபமிலை நாநா வில்லை
திட்டமதாந் திருசியமோ ரணுவு மின்றித்
திகழுருவா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (16)

வன்னமுட ஞச்சிரம வகுப்பு மில்லை
வரமான சாந்தியிலை தாந்தி யில்லை
துன்னியிடுந் தருமமிலை யதர்ம மில்லை
தோடமிலை குணமுமிலை குணியு மில்லை
மன்னியிடும் பாவமிலை யபாவ மில்லை
மாயையிலை மாயைசெயுஞ் செயலு மில்லை
பின்னமிலாப் பூரணமாய்ப் பிறங்குஞ் சித்தாய்ப்
பிரிவறவே யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (17)

புகழ்வுமிலை யிகழ்வுமிலை புகழ்வோ னில்லை
பூடணமுந் தூடணமு மெவையு மில்லை
விகலமிலா விதியுமிலை நிடேத மில்லை
விதிக்கின்ற வெகுவிதமா நூலு மில்லை
யகமுமிலை பிறருமிலை யயலே யில்லை
யமலமிலை மலமுமிலை யனைத்து மில்லை
சகலபரி பூரணமாய்ச் சலியாச் சித்தாய்ச்
சந்ததமு முளதுபரப் பிரம மொன்றே. (18)

சன்னியமாந் தூலமுதற் றேக மில்லை
சைசவமு மெவ்வனமுஞ் சரையு மில்லை
யின்னன்மிகு மரணமிலை சனன மில்லை
யிங்குற்ற பந்துவிலை யபந்து வில்லை
பன்னியிடுஞ் சத்துருமித் திரரு மில்லை
பரலோக முதலியவோர் பகுப்பு மில்லை
யன்னியமோ ரணுவுமிலா தகண்ட மாகி
யசஞ்சலமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (19)

விரவியிடுந் திக்குமிலே விதிக்கு மில்லே
விரிதிக்குப் பாலகர்க டாமு மில்லே
யரனுமிலே யரியுமிலே யயனு மில்லே
யநந்தவித வமரரிலே யசுர ரில்லே
நரருமிலே திரியக்குத் தானு மில்லே
நகவனமே முதலியதா வரமு மில்லே
பரமசிதா காயமதாய்ப் பரசத் தாகிப்
பங்கமிலா துளதுபரப் பிரம மொன்றே. (20)

விசுவன்முதல் வியட்டியபி மானி யில்லே
விராட்டுமுதற் சமட்டியபி மானி யில்லே
யசுபமிலாத் துரியமொடு துரிய னில்லே
யன்னமய முதலியவைங் கோச மில்லே
மிசிரமுறு மத்யாச மெவையு மில்லே
மெய்போன்ற சகசீவ பரமே யில்லே
நசுவரமோ ரணுவுமிலா தகண்ட மாகி
நாசமிலா துளதுபரப் பிரம மொன்றே. (21)

கற்பிதமா யொருபொருளு மிலவே யில்லே
காலமிலே தேசமிலே வத்து வில்லே
சிற்பிரமந் தானென்னுந் தியான மில்லே
சின்மயமே பாவிக்குஞ் சித்த மில்லே
சற்பிரமந் தானெனுமோர் பேத மில்லே
சன்மாத்ரந் தானெனுமோர் பேத மில்லே
யற்பமுமே பேதமிலா தகண்ட மாகி
யசஞ்சலமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (22)

மானமிலே மானமிகும் பொருளு மில்லே
மகத்துமிலே யணுவுமிலே மத்தி யில்லே
ஞானமிலே ஞேயமிலே ஞாதா வில்லே
ஞாபிக்குந் திரிபுடியே தொன்று மில்லே
நானமதென் றெண்ணியிடு மயலே யில்லே
நவையுற்ற சம்சார மணுவு மில்லே
வானமென வகண்டசிதா காய மாகி
வரையிலதா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (23)

பிரமாத்ரு சைதன்யந் தானு மில்லை
பிரமேய சைதன்யந் தானு மில்லை
பிரமாண சைதன்யந் தானு மில்லை
பிறங்குபல சைதன்யந் தானு மில்லை
நிருமாணஞ் செயலுற்ற தெவையு மில்லை
நிருமாணஞ் செய்கின்றேன் றனு மில்லை
பரிணமம் விவர்த்தமுத லெவையு மின்றிப்
பங்கமிலா துளதுபரப் பிரம மொன்றே. (24)

மனதுடைய வாதனைக ளெவையு மில்லை
மனதுடைய விருத்திகளு மெவையு மில்லை
நனவுமுதற் சம்சார மணுவு மில்லை
நாடியிடுஞ் சம்சாரி தானு மில்லை
துனிமருவுந் துவிதமொரு காலு மில்லை
துக்கசுக முதலியவோ ரணுவு மில்லை
யனியமிலா தகண்டபரி பூன்ற மாகி
யசஞ்சலமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (25)

துன்னுமுட னென்றுஞ் சகமெய் யென்றுந்
தோற்றியிடுந் துவிதமுணர் விருத்தி யில்லை
மன்னுகரி நானென்று மற்ற தெல்லா
மயலென்றுஞ் சாட்சியுணர் விருத்தி யில்லை
யன்னியமி லகண்டபர நானே யென்றிங்
கறியுமகண் டாகார விருத்தி யில்லை
பின்னமுறும் விருத்திகளே தொன்று மின்றிப்
பேதமிலா துளதுபரப் பிரம மொன்றே. (26)

சகலமனோ விருத்திகளு முதிப்ப தில்லை
சகலமனோ விருத்திகளு நசிப்ப தில்லை
சகலமனோ விருத்திகளின் றோற்ற மில்லை
சகலமனோ விருத்திகளி னடக்க மில்லை
சகலமனோ விருத்திகளின் பாவ மில்லை
சகலமனோ விருத்திகளி னபாவ மில்லை
சகலமனோ விருத்திகளு மின்றி யென்றுஞ்
சாந்தமதா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (27)

சருவமனே விருத்திகளின் சாட்சித் தன்மை
சற்றுமிலே சருவமெனு நினைவு மில்லே
பிரமமக மகம்பிரம மெனவே செய்யும்
பிரமான்ம பாவனையுஞ் சிறிது மில்லே
சருவமெனச் சாட்சியெனப் பிரம மென்னச்
சருவான்ம சொரூபமெனப் பிரிவே யில்லே
யொருபிரிவு மொன்றும லகண்ட மாகி
யோருணர்வா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே. (28)

இருளுமிலே யொளியுமிலே வெளியு மில்லே
யிருமூன்று சமாதிகளு மிலவே யில்லே
வருபிரம வித்துமிலே வரனு மில்லே
வரியானும் வரிட்ட னுமற் ருரு மில்லே
யொருபொருளு மொருகாலு மிலவே யில்லே
யுள்ளவெலா முணர்வுருவாம் பிரம மென்றும்
பிரமமதே நானென்று மகண்ட ஞானம்
பெற்றவனே பவபாச முத்த னுவன். (29)

ஓதியவிவ் வகண்டபரப் பிரம ஞான
முறுதவனே மகத்தான பாவி யானேன்
பேதமிலா வகண்டபரப் பிரம ஞானம்
பெறுதவனே மகத்தான ரோகி யானேன்
சாதகமா மகண்டபரப் பிரம ஞானஞ்
சார்ந்தவனே சம்சார முத்த னுனே
னுதலினுன் முமுட்சுவெலா மெவ்வி தத்து
மகண்டபர ஞானத்தை யடைய வேண்டும். (30)

அகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்று
மப்பிரம நானென்றுந் துணிவு கொண்டே
யகமுறவே திடமான வநுப வத்தை
யடைந்தவனவ் வகண்டபர வடிவே யாகி
யிகல்மனதின் சங்கற்ப விகற்ப மெல்லா
மிழந்துடனே பவபாச முத்த னுவன்
பகர்பொருளி லணுவேனு மைய மில்லே
பரமசிவன் றன்னுணே பரமார்த் தந்தான். (31)

எல்லாமாம் பிரமமது நானே யென்னு
மேகபர ஞானத்தை யிசையா மூடன்
கல்லாத கல்வியெலாங் கற்ற போதுங்
கரையில்லாப் பவக்கடலை கடவா னென்றுஞ்
சொல்லாலுஞ் சொல்லவொண்ணு மகிமை கூர்ந்த
சுத்தபர ஞானத்தைப் பெற்ற வன்றான்
பொல்லாத பவக்கடலை யெளிதாய்த் தாண்டிப்
பூரணமாம் பரப்பிரம தீரஞ் சார்வன். (32)

உரமான வகண்டபர நிச்ச யத்தை
யுற்றவனே யுலகத்தில் ஞானி யானோன்
பிரியாத வகண்டபர நிச்ச யத்தைப்
பெற்றவனே பரப்பிரம சொரூப மானோ
னரிதான விப்பொருளைப் பரேசன் முன்ன
மருளியவா நிதாகநினக் கறைந்தே னித்தைப்
பரமான வன்புடனே யொருகா லேனும்
பங்கமறக் கேட்டுணர்வோன் பரமே யாவன். (33)

ஒருமையிலை யிருமையிலை பலவு மில்லை
யுருவமிலை யருவமிலை யொன்று மில்லை
மருளுமிலை தெருளுமிலை மனதே யில்லை
மகத்துமிலை யணுவுமிலை மற்றொன் றில்லை
கருதுசக சீவரிலை யீச னில்லை
காரியமுங் காரணமு மெவையு மில்லை
யிருண்மருவாப் பரமசிவ சோதி யொன்றே
யெப்போது மேகமதா யிருக்கும் வத்து. (34)

மாயைமுதற் கற்பிதமாம் பொருளே யின்றி
மகத்துக்கு மகத்தாகி யசங்க மாகி
மேயமொடு மாதுருமா னங்க ளின்றி
மிகப்பெரிதாம் பூமான்ம சொரூப மாகி
நேயமதாய் நிரதிசயா நந்த மாகி
நித்தபரி சுத்தமதாய் நிறைந்த சித்தா
யேகமதாம் பந்தமிலா நித்த முத்த
வியல்பான பரசிவமே யிருக்கும் வத்து. (35)

இருக்குமுதல் வேதாந்த வசனத் தாலு
மிவையருளு மாசிரிய வசனத் தாலுந்
தருக்கமெனுந் திடமான மனனத் தாலுந்
தடையறவே செய்கின்ற தியானத் தாலு
மருக்கன்முதற் சோதிக்குஞ் சோதி யான
வறிவுருவாம் பரமசிவ மறிந்த வன்றன்
றிருக்குருவா மகண்டபர சிவமே யாகித்
திருசியமாம் பவபந்த மனைத்துந் தீர்வன். (36)

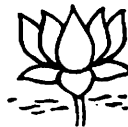
சித்துருவாஞ் சிவவடிவை யறிந்த வன்றன்
செனனமொடு சரைமரண மாதிவ் யாதி
யித்தனையு மில்லாம விழந்தெப் போது
மித்துவிதத் தோற்றமிறை யேனு மின்றி
யத்துவித பூரணமாஞ் சிவமே யாக
வமைவதுவா மகண்டபர முத்தி சார்வன்
சத்தியமே யிதுவென்று நிதாக னுக்குச்
சற்குருவாம் ரிபுமுனிவன் சாற்றி னானல். (37)

வேறு

பூத பௌதிக மாதி யனைத்துமே
பொய்யலா லிலை யில்லைய தென்னவே
நேதி செய்தபி னித்திய நிட்கள
நிருவி கற்பக மான பரம்பொருண்
மீதி யாயுள தென்றுர மாகவே
மெய்ப் பொருட்டனை யிங்கு விளம்புதல்
தீதி லாநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
தேவ தேவ னகண்ட சொரூபமே. (38)

இருபத்துமூன்றுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக அத்தியாயம் 23-க்கு திருவிருத்தம் - 1072.

இருபத்து நான்காவது

ஆனந்த சொரூப பாவனையால் ஆநந்தாப்தி யுரைக்கும் அத்தியாயம்.

அகிலசகன் ஞயகனும் பரேசன் முன்ன
  மனுமயமா மகண்டபரப் பிரமா நந்த
மகிமைதனை மாசறவே யுரைத்த வண்ண
  மைந்தநினக் கிவ்வோத்தின் மற்றுஞ் சொல்வே
னிகிலமுமே யகண்டபரி பூன்ற மான
  நிரதிசயா நந்தபரப் பிரம மேயாஞ்
சுககனமாம் பரப்பிரம மதுநா னென்று
  சோர்வறவே சிந்தித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (1)

சங்கமிலாச் சனுதனவா நந்த நானே
  சலனமிலாச் சாசுவதா நந்த நானே
துங்கமதாந் தூயபரா நந்த நானே
  துவிதமிலா வத்துவிதா நந்த நானே
பங்கமிலாப் பரமசிவா நந்த நானே
  பாசமிலாப் பரமான்மா நந்த நானே
யெங்குமுள பரப்பிரமா நந்த நானென்
  றெப்போதும் பாவித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (2)

கருதியிடும் விடயமிலா நந்த நானே
  காரியகா ரணமுமிலா நந்த நானே
நிருமலமாய் நிகழ்பரமா நந்த நானே
  நீக்கமிலா நித்தியவா நந்த நானே
யொருவடிவா யுள்ளபரா நந்த நானே
  யுணர்வுருவா யொளிர்பரமா நந்த நானே
யிருமையிலா வேகபரா நந்த நானென்
  றெப்போதும் பாவித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (3)

கருத்திலுறுங் களங்கமிலா நந்த நானே
  கற்பிதமோ ரணுவுமிலா நந்த நானே
விருத்தியுணர் விமலபரா நந்த நானே
  விருத்திக்கு மதீதபரா நந்த நானே
திருத்திதருந் திவ்வியவா நந்த நானே
  திருசியமோ ரணுவுமிலா நந்த நானே
யருத்திசெயு மகண்டபரா நந்த நானென்
  றநவரதம் பாவித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (4)

அழிவற்ற வட்சயவா நந்த நானே
  யகண்டபத லட்சியவா நந்த நானே
பழுதற்ற ஞானபரா நந்த நானே
  பரம்பொருளா யுள்ளபரா நந்த நானே
மொழியற்ற மோனபரா நந்த நானே
  மோகமிலா மோட்சபரா நந்த நானே
யொழிவற்ற பூன்றபரா நந்த நானென்
  றுரமாகப் பாவித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (5)

சடமருவாச் சின்மயவா நந்த நானே
  சலியாத சன்மயவா நந்த நானே
மடமையுறு நிருமலவா நந்த நானே
  மயக்கமிலா நிர்க்குணவா நந்த நானே
திடவடிவாய்த் திகழ்பரமா நந்த நானே
  திலமளவும் பேதமிலா நந்த நானே
யிடர்மருவா வேகபரா நந்த நானென்
  றெளிதாகப் பாவித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (6)

இணையொன்று மிலாதபரா நந்த நானே
  யிலதுளதென் றெண்ணமிலா நந்த நானே
குணமூன்று மிலாதபரா நந்த நானே
  குய்யமதா யுள்ளபரா நந்த நானே
நணுநாம ரூபமிலா நந்த நானே
  நாசமிலா நற்சொரூபா நந்த நானே
யணுவேனும் பேதமிலா நந்த நானென்
  றதிதிடமாய்ப் பாவித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (7)

கலனமறக் கண்டபரா நந்த நானே
  கருமத்தா லுற்றபரா நந்த நானே
பலவிதமாய்ப் பற்றியவா நந்த நானே
  பத்தியினு லுற்றபரா நந்த நானே
யுலகிலுள வாநந்த மனைத்து நானே
  யுரைமனதுக் ககோசரவா நந்த நானே
யிலகியிடு மகண்டபரா நந்த நானென்
  றிடையறவே பாவித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (8)

மிகமிகவு மகிழ்பரமா நந்த நானே
  மெய்யுணர்வாய் மேவுபரா நந்த நானே
சகலமுமாய்ச் சார்ந்தபரா நந்த நானே
  சாந்தமதாய்ச் செறிந்தபரா நந்த நானே
துகண்மருவாச் சுத்தபரா நந்த நானே
  தொந்தமிலா முத்தபரா நந்த நானே
யகமருவா வகண்டபரா நந்த நானென்
  றுதரவாய்ப் பாவித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (9)

விமலமதாய் விளங்குபரா நந்த நானே
  விசேடமிலா வேத்தியவா நந்த நானே
சமமதுவாய்ச் செறிந்தபரா நந்த நானே
  சங்கற்ப விகற்பமிலா நந்த நானே
நிமலமதாய் நிலைத்தபரா நந்த நானே
  நிகிலமுமாய் நிறைந்தபரா நந்த நானே
யமலமதா யமர்ந்தபரா நந்த நானென்
  றனிசமுநீ பாவித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (10)

வித்தையினுல் விளங்குபரா நந்த நானே
  வித்தைக்கு மதீதபரா நந்த நானே
மித்தையிலாச் சத்தியவா நந்த நானே
  மேவுவதற் கரியபரா நந்த நானே
யித்துவித மெவையுமிலா நந்த நானே
  யேகபரி பூரணவா நந்த நானே
யத்துவித மானபரா நந்த நானென்
  றனிசமுநீ பாவித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (11)

மாயைமுதற் கதீதபரா நந்த நானே
  மகாவாக்கி னிலக்கியவா நந்த நானே
தூயசிதா காயபரா நந்த நானே
  துக்கசுக மெவையுமிலா நந்த நானே
நேயமதாய் நிகழ்பரமா நந்த நானே
  நிகரற்ற நிரதிசயா நந்த நானே
யேயமிலா வேகபரா நந்த நானென்
  றிருமையறப் பாவித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (12)

ஆதிமுடி வொன்றுமிலா நந்த நானே
  யான்மாவுக் கபின்னபரா நந்த நானே
சோதியிரு ளெவையுமிலா நந்த நானே
  சூக்குமமாய்ச் செறிந்தபரா நந்த நானே
பேதமிலாப் பூரணவா நந்த நானே
  பின்னமறப் பிறங்குபரா நந்த நானே
யேதமிலாப் பரப்பிரமா நந்த நானென்
  றிருமையறப் பாவித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (13)

சந்ததமுஞ் சலனமிலா நந்த நானே
  சமாதியினுற் சார்ந்தபரா நந்த நானே
பந்தமறப் பிறங்குபரா நந்த நானே
  பரம்பதமாய்ப் பற்றுபரா நந்த நானே
சிந்தையறச் செறிந்தசிதா நந்த நானே
  செகத்தோற்றஞ் சிறிதுமிலா நந்த நானே
யந்தமிலா வகண்டபரா நந்த நானென்
  றயலறவே பாவித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (14)

பரமவுப சாந்தபரா நந்த நானே
  பராற்பரமாய்ப் பரவியவா நந்த நானே
யிருமையிலா திலகுபரா நந்த நானே
  யேகமதா யிருந்தபரா நந்த நானே
சரமசர மெவையுமிலா நந்த நானே
  சகசீவ பரங்களிலா நந்த நானே
யொருவடிவா யுள்ளபரா நந்த நானென்
  றெழிவறவே பாவித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (15)

சொல்லவொணுச் சுபாவபரா நந்த நானே
சுயஞ்சோதி யானபரா நந்த நானே
தொல்லையதாந் துரியபரா நந்த நானே
துரியத்து மதீதபரா நந்த நானே
யல்லலிலா வகண்டபரா நந்த நானே
யனைத்துக்கு மதீதபரா நந்த நானே
யெல்லையிலா வேகபரா நந்த நானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (16)

விஞேதமதாய் விளங்கியவா நந்த நானே
விதம்விதமாய் விளங்கியவா நந்த நானே
கஞேதயமாய்க் கண்டபரா நந்த நானே
கறையறவே நின்றபரா நந்த நானே
மஞேசெயமாய் வந்தபரா நந்த நானே
மனதாலு மதியாவா நந்த நானே
யிஞேதயநே ரிலங்குபரா நந்த நானென்
றெப்போதும் பாவித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (17)

தத்துவமாய்த் தயங்குபரா நந்த நானே
தடையற்ற தன்மயவா நந்த நானே
சுத்தமதாய்த் துலங்குபரா நந்த நானே
சுகாதீத மானபரா நந்த நானே
யெத்துனியு மிலாதபரா நந்த நானே
யெவ்விடத்து மிலங்கியவா நந்த நானே
யத்துவிதா கண்டபரா நந்த நானென்
றநவரதம் பாவித்துச் சுகித்தி ருப்பாய். (18)

ஒருபொருளே சன்மயமாஞ் சொரூப மாகு
மொருபொருளே சின்மயமாஞ் சொரூப மாகு
மொருபொருளே சுகமயமாஞ் சொரூப மாகு
மொருபொருளே சுத்தபர சொரூப மாகு
மொருபொருளே யத்துவித சொரூப மாகு
மொருபொருளே யகண்டபர சொரூப மாகு
மொருபொருளே பரப்பிரம மதுநா னென்றே
யொருமையுடன் பாவித்து முத்த ஞவாய். (19)

ஒருபொருளே யசலமதாஞ் சொரூப மாகு
மொருபொருளே யட்சரமாஞ் சொரூப மாகு
மொருபொருளே மகத்தான சொரூப மாகு
மொருபொருளே யுவமையிலாச் சொரூப மாகு
மொருபொருளே மனோகரமாஞ் சொரூப மாகு
மொருபொருளே யுபசாந்த சொரூப மாகு
மொருபொருளே பரப்பிரம மதுநா னென்றே
யொருமையுடன் பாவித்து முத்த னாவாய். (20)

ஒருபொருளே யகந்தையிலாச் சொரூப மாகு
மொருபொருளே யிதந்தையிலாச் சொரூப மாகு
மொருபொருளே மமதையிலாச் சொரூப மாகு
மொருபொருளே சமதையிலாச் சொரூப மாகு
மொருபொருளே யிதரமிலாச் சொரூப மாகு
மொருபொருளே யெங்குமுள சொரூப மாகு
மொருபொருளே பரப்பிரம மதுநா னென்றே
யொருமையுடன் பாவித்து முத்த னாவாய். (21)

ஒருபொருளே காமமிலாச் சொரூப மாகு
மொருபொருளே கோபமிலாச் சொரூப மாகு
மொருபொருளே லோபமிலாச் சொரூப மாகு
மொருபொருளே போகமிலாச் சொரூப மாகு
மொருபொருளே மதமுமிலாச் சொரூப மாகு
மொருபொருளே மச்சரமில் சொரூப மாகு
மொருபொருளே பரப்பிரம மதுநா னென்றே
யொருமையுடன் பாவித்து முத்த னாவாய். (22)

சந்ததமுந் தேகமிலாச் சொரூப நானே
சத்தியசிற் சுககனமாஞ் சொரூப நானே
பந்தமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானே
பவபாசம் பற்றியிடாச் சொரூப நானே
சிந்தைமுத லெவையுமிலாச் சொரூப நானே
சிதாகாய மானபர சொரூப நானே
யந்தமிலா வகண்டபர சொரூப நானென்
றநவரதம் பாவித்து முத்த னாவாய். (23)

நித்தியமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
நிருமலமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
சத்தியமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
சாந்தமதாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
சுககனமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
யத்துவித பரப்பிரம சொரூப நானென்
றநவரதம் பாவித்து முத்த னுவாய். (24)

உதாரபரி பூரணமாம் பிரம மேநா
னுத்தமமா யுள்ளபரப் பிரம மேநா
னெதாகினுமோர் பிரிவுமிலாப் பிரம மேநா
னேகபரி பூரணமாம் பிரம மேநான்
சிதாநந்த மயமான பிரம மேநான்
செகசீவ பரங்களிலாப் பிரம மேநான்
சதாநந்த கனமான பரநா னென்றே
சங்கையறப் பாவித்து முத்த னுவாய். (25)

இந்தவிதம் பாவனையே செய்யச் சத்தி
யிலதேனு மகண்டபர விடய மான
சுந்தரமாஞ் சத்தத்தை வாக்கி னுலே
சோர்வறவே படித்தாலு மதனுன் மெள்ளச்
சிந்தையுமே யடைவாக வொருமைப் பட்டுச்
சின்மயமாம் பாவனையுஞ் சேரு மத்தா
லந்தமிலா வகண்டபர ஞான முண்டா
யகண்டமதா மோட்சநிலை யடைய லாமே. (26)

பாவனையாற் சீக்கிரமாய் முத்தி பேரும்
படிப்பதனு லடைவாக முத்தி பேரு
மாவதனுன் முமுட்சுவெலாஞ் சீக்கி ரத்தி
லகண்டபர மோட்சத்தை யடைய வேண்டிற்
பாவனமாம் பாவனையே யிடைவி டாமற்
பலகாலு மாதரவாய்ப் பழகல் வேண்டுங்
கேவலமாம் பாவனையா லசத்த ரெல்லாங்
கிளத்தியவா சத்தத்தைப் படிக்க வேண்டும். (27)

தேகமுதல் யானென்றுஞ் சகத்த னைத்துந்
 திரமென்றும் வெகுகால மாகி யுற்ற
பாகமுறும் வாதனைதா னகண்ட மாகப்
 பழகியிடும் பாவனையா னசிப்ப தன்றி
யேகபர வுறுதிதனை யெப்போ தேனு
 மிசைந்ததனு லெளிதாக நசியா தார்க்கு
மாகையினு லநவரத மிடைவி டாம
 லகண்டபர பாவனையே பழகல் வேண்டும். (28)

ஆதலினு னீயென்று மிடைவி டாம
 லகண்டபர பாவனையே செய்தி மைந்தா
வீதிலதே லகம்பிரம மகமெல் லாமென்
 றிதுமுதலா வியம்பியநற் சத்தந் தன்னைப்
பேதமறப் படித்திடுமற் றதனுன் ஞானம்
 பெற்றவனுய்ப் பவபாச முத்த னுவா
யீதுறுதி யிதிலணுவுஞ் சங்கி யாதே
 யெமதீச னியம்பியதிற் சங்கை யுண்டோ. (29)

அகிலமுமே யகண்டபரா நந்த மான
 வசங்கபரப் பிரமமதா மதுநா னென்று
மகிமைமிகு மிப்பொருளை முமுட்சு வெல்லா
 மதித்துடனே மோட்சநிலை மருவும் வண்ணம்
நிகிலசகன் னுயகனும் பரேசன் முன்ன
 நிகழ்த்தியவா றிதாகநினக் குரைத்தே னன்பாற்
பகரலுறு மிப்பொருளை யொருகா லேனும்
 பழுதறவே கேட்டுணர்வோன் பரமே யாவன். (30)

காலமுதற் சிலசிலவாங் கார ணத்திற்
 காரியமாஞ் சகமெவையு முதிக்கு மென்றே
சீலமிலாச் சிலமூடர் சொல்வ ரன்னோர்
 செப்பியிடும் வாதமெலாஞ் சுத்தப் பொய்யே
யாலயமாம் பரமசிவ சத்தி யாலே
 யகிலமுமவ் வதிட்டான பரசி வத்திற்
கோலமுறக் கற்பிதமா மதுவு மந்தக்
 கூறுபடாப் பரசிவமே யுண்மை யோரில். (31)

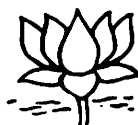
சுருதியினு லூகத்தா லநுப வத்தாற்
    சோதிக்கிற் கற்பிதமாஞ் சகசீ வாதி
சருவமுமே சகலவதிட் டான மான
    சன்மயமாம் பரமசிவ சொரூப மன்றி
யொருசிறிது மன்னியமா யென்று மில்லை
    யுத்தமவிங் குரைத்ததெலா முண்மை யென்றே
நிருமலமாய் ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கு
    நிகரற்ற பரம்பொருளை நிகழ்த்தி னுனல். (32)

வேறு

சருவ முஞ்சச்சி தாநந்த மாகிய
    சங்கமற்ற பரம்பொரு ளென்னவு
மிருமை யின்றிய வப்பரமப் பொரு
    ளென்று மேயக மென்னவுஞ் செய்திடும்
பிரிவில் பாவனை யாற்பர முத்தியைப்
    பெற்றி ருந்திட லாமெனப் பேசுதல்
பரம வாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
    பரசி வன்ற னகண்ட சொரூபமே. (33)

இருபத்துநான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக அத்தியாயம் 24-க்கு திருவிருத்தம் - 1105

இருபத்தைந்தாவது

சுத்தப்பிரமபாவனையாற் பரமுத்தியுரைக்கும் அத்தியாயம்

உத்தமமா மகண்டபரப் பிரம ஞான
முரமாகும் பொருட்டுநினைக் கிந்த வோத்திற்
சுத்தபர பாவனையே மீண்டுஞ் சொல்வேன்
சொன்னவிதம் பாவனையே செய்வா யாகிற்
சித்தமுறுஞ் சங்கற்ப விகற்ப மெல்லாஞ்
சிறிதேனு மிஞ்சாமற் றீருந் தீர்ந்தாற்
புத்திரனே சங்கற்ப விகற்பந் தீர்ந்த
புந்திதனிற் பூரணமா ஞானந் தோன்றும். (1)

சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சிதாகாய பரப்பிரம சொரூப மேநா
னின்மலமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னிரந்தரமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சதாநந்த பரப்பிரம சொரூப மேநா
னென்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றெப்போதும் பாவித்தே விகற்பந் தீர்வாய். (2)

சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சுககனமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னித்தியமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னிரஞ்சனமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சத்தியமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சலனமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னத்துவித பரப்பிரம சொரூப நானென்
றநவரதம் பாவித்தே விகற்பந் தீர்வாய். (3)

ஆதிமுடி வற்றபர சொரூப மேநா
 னகண்டபரி பூரணமாஞ் சொரூப மேநான்
சாதிகுல மெவையுமிலாச் சொரூப மேநான்
 சங்கமிலா வசங்கபர சொரூப மேநான்
பேதமிலா வபின்னபர சொரூப மேநான்
 பீதியிலா வபயபர சொரூப மேநா
னேதுமிலா வேகபர சொரூப நானென்
 றெப்போதும் பாவித்தே விகற்பத் தீர்வாய். (4)

ஒழிவற்ற ஞானகன சொரூப மேநா
 னுற்பத்தி நாசமிலாச் சொரூப மேநா
னழிவற்ற வாநந்த சொரூப மேநா
 னகங்கார மணுவுமிலாச் சொரூப மேநான்
பழுதற்ற பரப்பிரம சொரூப மேநான்
 பங்கமிலாப் பரமசிவ சொரூப மேநா
னிழிவற்ற வகண்டபர சொரூப நானென்
 றிடையறவே பாவித்து விகற்பந் தீர்வாய். (5)

இந்தவித மெப்போது மிதயத் தின்க
 ணேகபர பாவனையே யெளிதாச் செய்து
பந்தமுறு மனதுடைய விகற்ப மெல்லாம்
 பற்றறவே யிழந்துபரப் பிரமா நந்த
சிந்துவிடைப் பிரிவறவே கலந்தெப் போதுஞ்
 சின்னமிலா வாநந்த மநுப வித்தே
யந்தமிலாப் பவபந்த மறுத்தெப் போது
 மகண்டபர வடிவாக வமர்ந் திருப்பாய். (6)

அன்னியமோ ரணுவேனு மில்லை யென்று
 மகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்றும்
பின்னமிலா வப்பிரம நானே யென்றும்
 பேதமிலாப் பாவனையே திடமாய்ச் செய்வாய்
சொன்னவிதஞ் செய்வாயே னீயெப் போதுஞ்
 சுகித்திடுவாய் சுகித்திடுவாய் சுகித்தே நிற்பாய்
பன்னியதி லணுவேனு மைய மில்லை
 பரமசிவன் றன்னாணை பரமார்த் தந்தான். (7)

ஒருகாலுங் கற்பனையோ ரணுவு மில்லை
யொருகாலுங் கற்பிக்கு மனது மில்லை
யொருகாலுஞ் சம்சார மணுவு மில்லை
யொருகாலுஞ் சம்சாரி தானு மில்லை
யொருகாலுஞ் சகத்தணுவு மிலவே யில்லை
யொருகாலுஞ் சகதீசன் றானு மில்லை
யொருகாலு மொன்றுமிலை யுள்ள தெல்லா
முணர்வுருவாம் பரமெனவே நிச்ச யிப்பாய். (8)

இகழ்மனதே யொருகாலு மிலாத தாலே
யிதன்செயலாஞ் சகத்தோற்ற மிருப்ப தெங்கே
சகமணுவு மொருகாலு மிலாத தாலே
சடதேக வார்த்தையுமே யிருப்ப தெங்கே
பகையுடலே யொருகாலு மிலாத தாலே
பரவியிடு மகங்கார மிருப்ப தெங்கே
யகிலமுமே யறிவுருவாம் பரமே யென்று
மதுதானே யகமென்று நிச்ச யிப்பாய். (9)

சித்தமுத லொருபொருளு மிலவே யில்லை
செகசீவர் முதலியவை யிலவே யில்லை
யித்தனையு மெதிராக விருப்ப தேனு
மிருப்பதெலா மிருக்கின்ற பரமே யாகு
நித்தியமா யிவையெல்லா நிகழ்வ தேனு
நிகழ்வதெலா நிகழ்கின்ற பரமே யாகுஞ்
சத்தியசிற் கனவடிவாம் பரமல் லாது
சகத்திற்குச் சத்தையிலை தோற்ற மில்லை. (10)

அகண்டமதா மதிட்டான சத்தை யன்றி
யாரோபந் தனக்கயலாய்ச் சத்தை யில்லை
யகண்டமதா மதிட்டான பான மன்றி
யாரோபந் தனக்கயலாய்ப் பான மில்லை
யகண்டமதா மதிட்டான வின்ப மன்றி
யாரோபந் தனக்கயலா யின்ப மில்லை
யகண்டமதா மதிட்டான சொரூப மன்றி
யாரோப மொருகாலு மிலவே யில்லை. (11)

ஆதலினு லிருப்பதென நிகழ்வ தென்ன
வாமவைதாம் பிரியமெனக் காண்ப தெல்லாம்
பேதமிலாச் சத்தியசிற் சுகமே யான
பிரமமெனும் பாவனையே பெலமாய்ச் செய்வா
யேதமுறுந் தேகாதி யானே யென்று
மிவ்வுலக மெனக்கயலா யுள்ள தென்றும்
பீதிசெயும் பாவனையை யொருகா லேனும்
பிரமித்து மனதினிடைப் பெற்றி டாதே. (12)

ஏதமுறுந் தேகமுதல் யானே யென்று
மிவ்வுலக மெனக்கயலா யுள்ள தென்றும்
பேதமுறு நிச்சயமே பொருந்து மூடன்
பெருமைமிகும் பிராமணனு யிருந்த போதுஞ்
சாதியினுன் மெத்தவுமே தாழ்மை யுற்ற
சண்டாளன் முனிதனி லைய மில்லை
யாதலினு லவ்விதமா நிச்ச யத்தை
யயர்ந்துமொரு காலத்து மடைந்தி டாதே. (13)

எப்போது மொருபொருளு மிலவே யில்லை
யிருப்பதெனக் கற்பிதமாய்க் காண்ப தெல்லாஞ்
சற்போத சுககனமாம் பரமே யென்றுஞ்
சந்ததமு மப்பரம நானே யென்றுங்
கற்போல வசைவற்ற நிச்ச யத்தைக்
கலங்காம லெப்போது மப்யா சித்தே
தற்போத சூனியனுய்ப் பரமே யாகித்
தளர்வுதரும் பவபந்தந் தவிர்த்து நிற்பாய். (14)

சித்தமிலை புத்தியிலை சீவ ரில்லை
செகத்துமிலை செகதீசன் முனு மில்லை
யித்துவித மெள்ளளவு மிலவே யில்லை
யிருப்பதென விசைப்பதுவு மிசைத்த லேயாம்
புத்திரனே யாதலினு னீயெப் போதும்
பூரணமாம் பரப்பிரம நிச்ச யத்தோ
டத்துவித பாவனையே யிடைவி டாம
லாதரவாய்ப் புரிந்ததனுன் முத்த னுவாய். (15)

எதிர்தோற்றுந் திருசியமே யென்று மில்லை
யென்றுமிலை யென்றுமிலை யென்று மில்லை
யிதுவென்றிங் கெவையெவைதா மெதிராய்த் தோற்று
மிவையாவு மேகபரி பூன்ற மான
திதமேவும் பரப்பிரம சொரூப மென்றுந்
திரமான வச்சொரூப நானே யென்று
மதிமேவும் பாவனையால் விகற்ப மெல்லா
மாற்றியுடன் மகத்தான முத்தி சார்வாய். (16)

யான்றானே நிட்களமாஞ் சொரூப மானேன்
யான்றானே நிருமலமாஞ் சொரூப மானேன்
யான்றானே போதகன சொரூப மானேன்
யான்றானே பூரணமாஞ் சொரூப மானேன்
யான்றானே கேவலமாஞ் சொரூப மானேன்
யான்றானே கெம்பீர சொரூப மானேன்
யான்றானே பரப்பிரம சொரூப னென்னு
மேகபர பாவனையான் முத்த னாவாய். (17)

யான்றானே சுககனமாஞ் சொரூப மானேன்
யான்றானே சுத்தபர சொரூப மானேன்
யான்றானே திடசத்தா சொரூப மானேன்
யான்றானே திவ்வியமாஞ் சொரூப மானேன்
யான்றானே சருவான்ம சொரூப மானேன்
யான்றானே சாந்தபர சொரூப மானேன்
யான்றானே யகண்டபர சொரூப னென்னு
மேகபர பாவனையான் முத்த னாவாய். (18)

யான்றானே யகந்தையிலாச் சொரூப மானேன்
யான்றானே யான்மாவாஞ் சொரூப மானேன்
யான்றானே யிதந்தையிலாச் சொரூப மானேன்
யான்றானே யேகபர சொரூப மானேன்
யான்றானே மமதையிலாச் சொரூப மானேன்
யான்றானே மகத்தான சொரூப மானேன்
யான்றானே பரப்பிரம சொரூப னென்னு
மேகபர பாவனையான் முத்த னாவாய். (19)

யான்றனே சிந்தையிலாச் சொரூப மானேன்
யான்றனே சின்மாத்ர சொரூப மானேன்
யான்றனே தொந்தமிலாச் சொரூப மானேன்
யான்றனே துரியபர சொரூப மானேன்
யான்றனே பந்தமிலாச் சொரூப மானேன்
யான்றனே பராற்பரமாஞ் சொரூப மானேன்
யான்றனே பரப்பிரம சொரூப னென்னு
மேகபர பாவனையான் முத்த னாவாய். (20)

யான்றனே சற்குருவாஞ் சொரூப மானேன்
யான்றனே சற்சீட சொரூப மானேன்
யான்றனே யாவையுமாஞ் சொரூப மானேன்
யான்றனே யெவையுமிலாச் சொரூப மானேன்
யான்றனே யெங்குமுள சொரூப மானேன்
யான்யானே யிருக்கின்ற சொரூப மானேன்
யான்றனே யகண்டபர சொரூப னென்னு
மேகபர பாவனையான் முத்த னாவாய். (21)

யானென்று மறைவுமலன் றெரிவு மல்லன்
யானென்றுஞ் சடமுமலன் சித்து மல்லன்
யானென்று மொளியுமல னிருளு மல்லன்
யானென்று மொன்றுமல னிரண்டு மல்லன்
யானென்று முண்மையல னின்மை யல்லன்
யானென்று முணர்வுற்ற வெவையு மல்லன்
யானென்று மகண்டபரப் பிரம மென்னு
மேகபர பாவனையான் முத்த னாவாய். (22)

யானென்றுந் தேகமலன் பொறியு மல்லன்
யானென்று முயிருமல னுள்ள மல்லன்
யானென்று மனதுமலன் மதியு மல்லன்
யானென்றுஞ் சித்தமகங் கார மல்லன்
யானென்று மவித்தையலன் மாயை யல்லன்
யானென்றுஞ் சீவபர சகமே யல்லன்
யானென்று மகண்டபரப் பிரம மென்னு
மேகபர பாவனையான் முத்த னாவாய். (23)

எப்போதும் பரப்பிரமந் தனக்கு வேரு
  யிலங்கியிடு மெய்பொருளுஞ் சுத்தப் பொய்யே
சற்போத சுககனமாம் பிரம மொன்றே
  சந்ததமுஞ் சலியாம லிருக்கும் வத்து
விப்பேத மெவையுமிலா தெவ்வி டத்து
  மேகபரி பூரணமா யிருப்ப தான
நிர்ப்பேத பரப்பிரம நானே யென்று
  நிரந்தரமாய்ப் பாவித்து முத்த னுவாய். (24)

அத்யந்த நிருமலமாம் பிரம மேநா
  னத்யந்த நிர்க்குணமாம் பிரம மேநா
னத்யந்த சற்கனமாம் பிரம மேநா
  னத்யந்த சிற்கனமாம் பிரம மேநா
னத்யந்த சுககனமாம் பிரம மேநா
  னத்யந்த சுத்தபரப் பிரம மேநா
னத்யந்த சாந்தபரப் பிரம நானென்
  றநவரதம் பாவித்து முத்த னுவாய். (25)

யானென்று மயலற்ற சொரூப மானேன்
  யானென்று மகத்தான சொரூப மானேன்
யானென்று மயலற்ற சொரூப மானேன்
  யானென்று மகண்டபர சொரூப மானேன்
யானென்று மெவையுமிலாச் சொரூப மானேன்
  யான்முன்னு மெவையுமிலாச் சொரூப மானேன்
யானென்று மெவையுமிலாச் சொரூப னென்றே
  யெப்போதும் பாவித்து முத்த னுவாய். (26)

இகழ்வறவே யிருக்கின்ற சொரூப மேநா
  னெப்போது மிலங்கியசிற் சொரூப மேநா
னகிலவுபா தியுமற்ற சொரூப மேநா
  னனைத்துக்கு மதீதபர சொரூப மேநான்
பகரவொணுப் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
  பரிபூன்ற மானபர சொரூப மேநா
னகமருவா வகண்டபர சொரூப நானென்
  றநவரதம் பாவித்து முத்த னுவாய். (27)

ஆன்மாவுக் கயலாகத் தீர்த்த மில்லை
யான்மாவுக் கயலாகத் தான மில்லை
யான்மாவா மதிசுத்த தீர்த்தத் தின்க
ணான்மாவே யகமென்று தானஞ் செய்தே
யான்மாவா மகண்டபரா நந்தந் தன்னை
யனிசமுநீ யாவலற வநுப வித்தவ்
வான்மாவாம் பரப்பிரம சொரூப மாக
வசஞ்சலமா யநவரத மமர்ந்து நிற்பாய். (28)

ஆன்மாவுக் கயலாகப் புசிப்ப தில்லை
யான்மாவே புசிக்கின்ற வத்து வெல்லா
மான்மாவுக் கயலாக வணுவு மில்லை
யான்மாவே யறிவுற்ற வத்து வெல்லா
மான்மாவே யகமென்று திடமாய்ப் பாவித்
தான்மசுக மடைந்துமிகத் திருத்தி மேவி
யான்மாவா மகண்டபர சொரூப மாகி
யநவரத மசைவறவே யமர்தி மைந்தா. (29)

ஆன்மாவிற் கற்பிதமாஞ் சகசீ வாதி
யகிலமுமவ் வான்மாவுக் கயலே யல்ல
வான்மாவுக் கயலெனவே கண்ட போது
மாய்ந்திடினவ் வகண்டபர மான்மா வேயா
மான்மாநா ணன்மாநா ணன்மா வெல்லா
மான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரம நானென்
றான்மாவா மகண்டபரப் பிரமந் தன்னை
யநவரதம் பாவித்தவ் வடிவே யாவாய். (30)

சத்தியமா யிருக்கின்ற வான்மா வேநான்
சகலமுமாய்த் தெரிகின்ற வான்மா வேநா
னித்தியமாய் நிலைபெற்ற வான்மா வேநா
னிர்க்குணமாய் நிறைந்தபர மான்மா வேநா
னித்துவித மெவையுமிலா வான்மா வேநா
னேகபரி பூரணமா மான்மா வேநா
னத்துவித மானபர மான்மா நானென்
றநவரதம் பாவித்து முத்த னாவாய். (31)

இந்தவிதந் திடமான நிச்ச யத்தோ
டேகபர பாவனையே செய்தே யத்தாற்
சிந்தையுறு விகற்பமெலாந் தீர்ந்து ஞானஞ்
செறிந்ததனுற் சின்மாத்ர மாகி நிற்பாய்
சந்ததமா நிச்சயமே சொரூப நிட்டை
சார்வதனின் முந்தியதா மேது வாகு
மந்தவுர நிச்சயமும் லயித்த பின்ன
ரயலறவே தான்ருய்ச் சுகிக்க லாமே. (32)

அகிலமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்று
மகண்டபர பாவனையே யிங்கு ரைத்த
மகிமைமிகுந் திடமான நிச்ச யங்காண்
மற்றந்த நிச்சயமே பழகா நின்ருே
ரிகன்மனதின் விகற்பமெலா மிழந்தெப் போது
மேகபர வடிவாகி யின்பஞ் சார்வர்
பகர்வதிலோ ரணுவேனு மைய மில்லை
பகர்ந்தபடி கேட்டுணர்வோன் பரமே யாவன். (33)

ஏகபரி பூரணமாய்ச் சராச ரங்க
ளைவைக்குமதிட் டானமதாம் பரசி வத்தைச்
சாகைபல பேதத்தாற் பலவாம் வேதஞ்
சம்புவென்றும் விண்டுவென்றும் விரிஞ்ச னென்று
மாகுபுரந் தரனென்று மனல னென்று
மழிக்கின்ற காலனென்று மனில னென்றும்
பாகமுற மற்றுமுள வமர ரென்றும்
பலவிதமா யங்கங்கே பகர லாகும். (34)

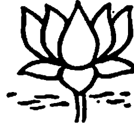
பலவிதமாய்ப் பகர்கின்ற வேத வாக்கின்
பரமான தாற்பரியப் பொருளை யெல்லா
மலைவறவே நன்ருக வாயுங் காலை
யநந்தவித வேதமுமே யகண்ட மான
தகமைமிகு மேகபர சிவத்தைத் தானே
தாற்பரியப் பொருளாகச் சாற்று மென்றே
யிகழ்வறவே ரிபுமுனிவ் னிதாக னுக்கங்
கேகபர பாவனையே யிசைத்தா னன்றே. (35)

வேறு

தற்ப தந்தனிற் கற்பித மாகவே
தயங்கு கின்ற சகமுதல் யாவையு
மற்ப மின்றிய சிற்பர மாகுமவ்
வகண்ட மான பரம்பொரு ளுனெனுஞ்
சொற்ப மின்றிய பாவனை செய்திடிற்
சுத்த மாம்பர மாயிட லாமெனல்
சிற்பரா நந்தத் தாண்டவ மாடுநஞ்
சிற்ச பேச னகண்ட சொரூபமே. (36)

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 25-க்கு திருவிருத்தம்-1141

இருபத்தாறுவது

அத்துவிதசொரூபத்தில் அபேதநிட்டையுரைக்கும் அத்தியாயம்

அன்னியமோ ரணுவுமிலா வகண்டத் தின்க
    ணத்யந்தந் தன்மயமா யிருக்கு நிட்டை
தன்னைநினக் கிவ்வோத்தி னிதாக சொல்வேன்
    சாற்றியவா தன்மயமாச் சுகித்தி ருப்பாய்
பன்னுமிவை வேதத்துஞ் சாத்தி ரத்தும்
    பற்றமிக வரிதாகுங் குய்ய மாகும்
பின்னுமிவை தேவர்க்கும் யோகி கட்கும்
    பெறமிகவு மரிதாகும் பிரிய மாமே. (1)

சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சலன மின்றிச்
    சகலர்க்கு மான்மாவாய்ச் சாந்த மாகி
யத்துவித பூரணமாம் பிரமத் தின்க
    ணலைமனதின் விகற்பங்க ளனைத்துந் தீர்ந்து
சித்தமது வேறறவே கலந்தொன் றாகிச்
    சீரசெல நியாயம்போற் சேர்ந்தி ருக்கை
புத்திரனே தன்மயமா நிட்டை யென்று
    பூரணமா மறிஞரினற் புகல லாகும். (2)

வெகுவிதமாய்த் தோன்றியிடும் பேத மெல்லாம்
    விசாரிக்கி லொருகாலு மிலவே யில்லை
யகிலமுமே யான்மாவுக் கபின்ன மான
    வகண்டபரப் பிரமமென்று மதுநா னென்றுந்
தகமைமிகுந் திடமான நிச்ச யத்தைத்
    தப்பாம லெப்போது மப்யா சித்தே
சகலமுமே யிகந்துபரப் பிரமத் தொன்றாய்ச்
    சந்ததமுந் தன்மயமாய்ச் சுகித்தி ருப்பாய். (3)

விதம்விதமாய் விளங்கியவத் துவித மெல்லாம்
விசாரிக்கி லெதனிடையி லிலாத தாகுந்
திதமருவாக் காரியகா ரணங்க ளெல்லாந்
திலமளவு மெதனிடையி லிலாத தாகு
மெதனிடையின் மனதுகலந் திருக்குங் காலே
யித்துவித பயமணுவு மிலாத தாகு
மதன்மயமாய்த் துவிதபய மணுவு மின்றி
யசஞ்சலமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (4)

எதனிடையிற் சங்கற்ப விகற்ப மில்லை
யெதனிடையிற் சாந்தியிலை தாந்தி யில்லை
யெதனிடையின் மனதுமிலை மதியு மில்லை
யெதனிடையின் மயலுமிலை துணிவு மில்லை
யெதனிடையிற் பாவமிலை யபாவ மில்லை
யெதனிடையி லித்துவித வறிவே யில்லை
யதன்மயமாய்த் துவிதபய மணுவு மின்றி
யசஞ்சலமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (5)

எதனிடையிற் ஞேடமிலை குணமு மில்லை
யெதனிடையிற் றுக்கசுக மெவையு மில்லை
யெதனிடையின் மோனமிலை வாக்கு மில்லை
யெதனிடையிற் றுவந்துவமே தொன்று மில்லை
யெதனிடையிற் றேகமக மெனலே யில்லை
யெதனிடையிற் றிருசியமோ ரணுவு மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (6)

எதனிடையிற் காயிகமாஞ் செயலு மில்லை
யெதனிடையில் வாசிகமாஞ் செயலு மில்லை
யெதனிடையின் மானதமாஞ் செயலு மில்லை
யெதனிடையின் மற்றுமொரு செயலு மில்லை
யெதனிடையிற் பாவமற மெவையு மில்லை
யெதனிடையிற் பற்றுபல னணுவு மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (7)

எதனிடையிற் கற்பனையே யென்று மில்லை
 யெதனிடையிற் கற்பிப்போன் றானு மில்லை
யெதனிடையிற் பிரபஞ்ச முதிக்க வில்லை
 யெதனிடையிற் பிரபஞ்ச மிருக்க வில்லை
யெதனிடையிற் பிரபஞ்ச மொடுங்க வில்லை
 யெதனிடையி லெவையுமொரு காலு மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
 யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (8)

எதனிடையின் மாயையுடைத் தோற்ற மில்லை
 யெதனிடையின் மாயைசெயுஞ் செயலு மில்லை
யெதனிடையில் வித்தையிலை யவித்தை யில்லை
 யெதனிடையி லீசனிலை சீவ ரில்லை
யெதனிடையிற் சத்துமிலை யசத்து மில்லை
 யெதனிடையிற் சகத்தோற்ற மிறையு மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
 யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (9)

எதனிடையி லநேகவித வமர ரில்லை
 யெதனிடையி லிவருடைய சேவை யில்லை
யெதனிடையிற் றிரிமூர்த்தி பேத மில்லை
 யெதனிடையிற் றிரிமூர்த்தித் தியான மில்லை
யெதனிடையிற் பரமசிவ வடிவு மில்லை
 யெதனிடையிற் பரமசிவத் தியான மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
 யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (10)

எதனிடையிற் பாகமுறுங் கரும மில்லை
 யெதனிடையிற் பத்தியிலை ஞான மில்லை
யெதனிடையிற் பற்றியிடும் பயனு மில்லை
 யெதுவலது பரமபதந் தானு மில்லை
யெதனிடையிற் சாதனமே தொன்று மில்லை
 யெதனிடையிற் சாத்தியமோ ரணுவு மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
 யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (11)

எதனிடையி லாக்கைபொறி யுயிர்க ளில்லை
யெதனிடையின் மனதுமதி சித்த மில்லை
யெதனிடையி லகங்கார மவித்தை யில்லை
யெதனிடையி லவையினபி மானி யில்லை
யெதனிடையிற் சமட்டியிலை வியட்டி யில்லை
யெதனிடையிற் சம்சார லேச மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (12)

எதனிடையிற் காமமொடு கோப மில்லை
யெதனிடையி லுலோபமொடு மோக மில்லை
யெதனிடையின் மச்சரமு மதமு மில்லை
யெதனிடையின் மற்றமனத் துகளு மில்லை
யெதனிடையிற் பந்தமெனு மயலு மில்லை
யெதனிடையின் மோட்சமெனு மயலு மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (13)

எதனிடையி லாதியிலை யந்த மில்லை
யெதனிடையி லடிநடுவு முடிவு மில்லை
யெதனிடையிற் றலமுமிலை தெய்வ மில்லை
யெதனிடையிற் றுனமிலை தரும மில்லை
யெதனிடையிற் காலமிலை தேச மில்லை
யெதனிடையிற் காண்கின்ற வத்து வில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (14)

எதனிடையிற் சாதனமோர் நான்கு மில்லை
யெதனிடையிற் சற்குருநற் சீட னில்லை
யெதனிடையில் வேறுபடா ஞான மில்லை
யெதனிடையில் விளங்கியிடு ஞானி யில்லை
யெதனிடையி லுபயவித முத்தி யில்லை
யெதனிடையி லொருகாலு மொன்று மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (15)

எதனிடையில் வேதமுத னூலு மில்லை
யெதனிடையில் விசாரிக்கும் புருட னில்லை
யெதனிடையிற் சங்கைசமா தான மில்லை
யெதனிடையிற் சாதிக்கும் பட்ச மில்லை
யெதனிடையிற் றள்ளியிடும் பட்ச மில்லை
யெதனிடையிற் றன்னையலா தெவையு மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (16)

எதனிடையிற் செய்கின்ற வாத மில்லை
யெதனிடையிற் செயாபசெய மெவையு மில்லை
யெதனிடையில் வாச்சிய வாசகமு மில்லை
யெதனிடையில் வசனிக்கும் வாக்கு மில்லை
யெதனிடையிற் சீவபர பேத மில்லை
யெதனிடையிற் செறியுமுபா திகளு மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (17)

எதனிடையிற் சிரவணமே யாதி யில்லை
யெதனிடையிற் செறிகின்ற சமாதி யில்லை
யெதனிடையிற் சசாதீய பேத மில்லை
யெதனிடையில் விசாதீய பேத மில்லை
யெதனிடையிற் சுகதமெனும் பேத மில்லை
யெதனிடையிற் சொற்பொருள்க ளெவையு மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (18)

எதனிடையி னரகபய மணுவு மில்லை
யெதனிடையிற் சுவர்க்கசுகந் தானு மில்லை
யெதனிடையி லயன்முதலோ ருலக மில்லை
யெதனிடையி லங்குபெறும் பேறு மில்லை
யெதனிடையிற் பின்னுமுள வுலகு மில்லை
யெதனிடையிற் பிரமாண்ட மெவையு மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (19)

எதனிடையிற் பொருந்தியிடும் பூத மில்லை
யெதனிடையிற் பௌதிகமோ ரணுவு மில்லை
யெதனிடையின் மமதையிலே யகந்தை யில்லை
யெதனின்மனோ ராச்சியமோ ரணுவு மில்லை
யெதனிடையிற் சங்கமெனுந் தோட மில்லை
யெதனிடையிற் சற்றுமொரு விகற்ப மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (20)

எதனிடையின் மூன்றுவித தேக மில்லை
யெதனிடையின் மூன்றுவித வவத்தை யில்லை
யெதனிடையின் மூன்றுவித சீவ ரில்லை
யெதனிடையின் மூன்றுவித தாப மில்லை
யெதனிடையி லைந்துவித கோச மில்லை
யெதனிடையி லவையினபி மானி யில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (21)

எதனிடையி லறிவுற்ற பொருளே யில்லை
யெதனிடையி லாவரண சத்தி யில்லை
யெதனிடையில் விதம்விதமாம் பேத மில்லை
யெதனிடையில் விட்சேப சத்தி யில்லை
யெதனிடையிற் பின்னுமுள சத்தி யில்லை
யெதனிடையிற் பிரபஞ்ச மயலே யில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (22)

எதனிடையிற் கரணமெலா மிலாத தாகு
மெதனிடையிற் கர்த்தாவு மிலாத தாகு
மெதனிடையி னிரதிசயா நந்தந் தோன்று
மெதுதானே நிச்சலமா நிலைமை யாகு
மெதனையறிந் தடைகின்றோ ரென்று மீளா
ரெதுவானோர் பவபந்த மென்று மேவா
ரதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (23)

எதனையறிந் தனவரதஞ் சுகிப்போ ருக்கிங்
கெச்சுகமுந் தற்சுகமா யிலங்கா நிற்கு
மெதையகமென் றதிடமா யறிந்த பின்ன
ரெள்ளளவு மன்னியமே யிலாத தாகு
மெதையகமென் றதிடமா யறிந்த தாலே
யெவ்விதமாஞ் சீவருமே முத்த ராவ
ரதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (24)

எதையகமென் றதிடமா யறிந்தான் மற்று
மெள்ளளவு மிதரத்தை யறிய வேண்டா
மெதையகமென் றதிடமா யறிந்த தாலே
யாவையுமே யெப்போது மறிந்த தாகு
மெதையகமென் றதிடமா யறிந்த தாலே
யெச்செயலுஞ் செய்துமுடிந் ததுவே யாகு
மதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (25)

எதனையகம் பிரமமெனு நிச்ச யத்தா
லிடரறவே யெளிதாக வடைய லாகு
மெதனிடையந் நிச்சயமுஞ் சாந்த மாகு
லேகபரி பூரணவா நந்தந் தோன்று
மெதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங் காலே
யிணையற்ற நிரதிசய திருத்தி மேவு
மதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (26)

எதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங் காலே
யெத்துயரு மெள்ளளவு மிலாத தாகு
மெதனிடையின் ம னதுலயித் திருக்குங் காலே
யானீயு மற்றுரு மிலாத தாகு
மெதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங் காலே
யிப்பேதம் யாவையுமே யிலாத தாகு
மதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (27)

எதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங் காலே
யிருமையறத் தான்றானு யிருக்க லாகு
மெதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங் காலே
யெள்ளளவுந் தனக்கயலே யிலாத தாகு
மெதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங் காலே
யிணையற்ற வாநந்த மொன்றே தோன்று
மதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (28)

எதுதானே யகண்டசதா கார மாகு
மெதுதானே யகண்டசிதா கார மாகு
மெதுதானே யகண்டசுகா கார மாகு
மெதுதானே யத்துவிதா கார மாகு
மெதுதானே யான்மாவுக் கபின்ன மாகு
மெதுதானே யகண்டபரப் பிரம மாகு
மதுதானே நானென்னு நிச்ச யத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (29)

எதுதானே யானுகு நீயு மாகு
மெதுதானே மற்றுமுளோ ராரு மாகு
மெதுதானே யகிலவதிட் டான மாகு
மெதுதானே யணுவுமிலா தேக மாகு
மெதுதானே யத்யந்த சுத்த மாகு
மெதுதானே யகண்டபரி பூன்ற மாகு
மதுதானே நானென்னு நிச்ச யத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (30)

எதனிடையில் விருத்தியெலா மிலாத தாகு
மெதனிடையில் வேறணுவு மிலாத தாகு
மெதனிடையி லகந்தையெலா மடங்க லாகு
மெதனிடையி லாசையெலா மழிந்தே போகு
மெதனிடையின் மனதுமுதன் மரிப்ப தாகு
மெதனிடையின் மயக்கமெலா நசிப்ப தாகு
மதுவகமென் றதிடமா நிச்ச யத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (31)

எதனிடையிற் றேகமுதற் றெரியா தாகு
மெதனிடையிற் றிருசியமே திகழா தாகு
மெதனிடையிற் சித்தமுமே மரித்துப் போகு
மெதனிடையிற் சீவனுமே கலந்த தாகு
மெதனிடையி னினைவெவையும் லயித்துப் போகு
மெதனிடையி னிச்சயமு நசித்த தாகு
மதுவகமென் றதிடமா நிச்ச யத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (32)

எதனிடையிற் றியானமெலாம் லயிப்ப தாகு
மெதனிடையில் யோகமெலா மிறப்ப தாகு
மெதனிடையி லஞ்ஞான மரிப்ப தாகு
மெதனிடையில் ஞானமுமே நசிப்ப தாகு
மெதனிடையில் விவகார மிலாத தாகு
மெதுதானே பரமார்த்த நிலைமை யாகு
மதுவகமென் றதிடமா நிச்ச யத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (33)

எதனிடையிற் கலந்திடுவோன் சுகமே சார்வ
னெதனிடையிற் கலந்திடுவோன் றுயரே மேவா
னெதனிடையிற் கலந்திடுவோ னெவையுங் காணு
னெதனிடையிற் கலந்திடுவோன் பிறப்பே சாரா
னெதனிடையிற் கலந்திடுவோன் பிரிவே மேவா
னெதனிடையிற் கலந்திடுவோன் பரமே யாவ
னதுவகமென் றதிடமா நிச்ச யத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (34)

எதுசாட்சாத் பரப்பிரம சொரூப மாகு
மெதுசாட்சாத் பரமசிவ சொரூப மாகு
மெதுசாட்சாத் பரிசுத்த சொரூப மாகு
மெதுசாட்சாத் பரமபத சொரூப மாகு
மெதுசாட்சாத் பிரஞ்ஞான சொரூப மாகு
மெதுசாட்சாத் பரதத்வ சொரூப மாகு
மதுதானே யகமென்னு நிச்ச யத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (35)

எதுசாட்சாத் சுத்தபர சொரூப மாகு
மெதுசாட்சாத் சுககனமாஞ் சொரூப மாகு
மெதுசாட்சாத் சூக்கபர சொரூப மாகு
மெதுசாட்சாத் சுயஞ்சோதி சொரூப மாகு
மெதுசாட்சா தத்துவித சொரூப மாகு
மெதுசாட்சா தகண்டார்த்த சொரூப மாகு
மதுதானே யகமென்னு நிச்ச யத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (36)

எதுசாட்சாத் சத்தியமாஞ் சொரூப மாகு
மெதுசாட்சாத் சாந்தபர சொரூப மாகு
மெதுசாட்சாந் நித்தியமாஞ் சொரூப மாகு
மெதுசாட்சாந் நிர்க்குணமாஞ் சொரூப மாகு
மெதுசாட்சா தான்மாவாஞ் சொரூப மாகு
மெதுசாட்சா தகண்டபர சொரூப மாகு
மதுதானே யகமென்னு நிச்ச யத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (37)

எதுதானே விவகாரத் தனைத்து மாகு
மெதுதானே பரமார்த்தத் தணுவு மாகா
தெதுதானே சத்தியசிற் சுகமே யாகு
மெதுதானே சந்ததமுஞ் சாந்த மாகு
மெதுதானே தனக்கனிய மலாத தாகு
மெதுதானே தானகத் தனித்தி ருக்கு
மதுதானே யகமென்னு நிச்ச யத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (38)

இந்தவிதந் தன்மயமா நிட்டை தன்னை
யிருமையற நிதாகநினக் கிசைக்க லானேன்
சந்ததமு மிடையறவே பழகா நின்ற
சலனமிலா வகண்டபர நிச்ச யத்தா
லந்தவித நிட்டைதனை யடைந்த வற்று
லநவரத மாநந்த மநுப விப்பாய்
பிந்தியொரு காலத்தும் பவத்தின் றுன்பம்
பிரமமய மானநினக் கிலவே யில்லை. (39)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமே யெல்லாஞ்
சந்ததமு மதுநானென் றப்யா சிக்குஞ்
சுத்தபர வாதனையான் மலின மாகச்
சொல்லியிடும் வாதனைக ளனைத்துந் தள்ளிப்
புத்திரனே பின்பதையு மிழந்தெப் போதும்
பூரணமா யிருப்பதுவா நிட்டை மேவி
யத்துவித பரப்பிரம மயமே யாகி
யகண்டமதா யிருப்பதுவா முத்தி சார்வாய். (40)

சொலுமலின வாதனையு மனத்தின் றன்மஞ்
சுத்தபர வாதனையு மனத்தின் றன்ம
மலையுமொரு வாதனையும் பரத்துக் கில்லை
யாதலினு லம்மயமா நிட்டை சார்ந்து
மலினமெனச் சுத்தமென மதிக்கப் பட்ட
மனதுடைய வாதனைக ளொன்று மின்றிச்
சலனமிலாச் சிலைபோலுங் காட்டம் போலுஞ்
சற்றேனுஞ் சலியாமற் சுகித்தி ருப்பாய். (41)

அகண்டபர பாவனையே செய்த வற்று
லன்னியமா நினைவெவையு மறந்த பின்னர்ப்
புகன்றபர பாவனையு மறந்தெப் போதும்
பூரணமாம் பரப்பிரம மயமே யாவாய்
செகந்தனிலே யெந்தமகா பாவி யேனுஞ்
செப்பியிடு மிப்பொருளைக் கேட்டு ணர்ந்தா
லகந்தனிலே யுள்ளமகா பாவ மெல்லா
மழிந்தன்னே னகண்டபர வடிவே யாவன். (42)

எல்லையிலா வேதமெலாஞ் சித்த சுத்திக்
கேதுவதா முபாசனையை முன்பங் கங்கே
சொல்லியதாற் சித்தத்தின் சுத்தி யுற்றோர்
சுகமாக மோட்சநிலை சார்வ தற்கே
யல்லலிலா வாநந்த கனமே யான
வகண்டபரி பூரணமாம் பரசி வத்திற்
கல்லெனவே யசையாமற் கலந்தி ருக்குங்
களங்கமிலா நிட்டையினைக் காட்டிற் றன்றே. (43)

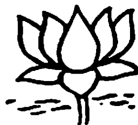
ஆதலினு லறிவதெலாஞ் சிவமே யென்று
  மச்சிவமே நானென்றும் பழகப் பட்ட
சாதகமா முபாசனையாற் சித்த சுத்தி
  சார்ந்ததனுற் றன்மயமா நிட்டை கூடிப்
பேதமிலா மோட்சநிலை பெறலா மிங்கே
  பேசியது சத்தியமே யென்ப தாகப்
போதமுற ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குப்
  பூரணமா நிட்டையினைப் புகன்முன் மன்னே. (44)

வேறு

சச்சி தாநந்த மாகிய வத்துவே
  சந்த தம்மக மென்று புரிந்திடு
நிச்ச யந்தனி னுலதி லேகமாய்
  நிற்ப தாகிய தன்மய நிட்டையாற்
றுச்ச மாம்பவ பந்தம் விடுத்துடன்
  றூய முத்தி யடைந்திட லாமென
லுச்ச வாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
  முத்த மேசன கண்ட சொரூபமே. (45)

இருபத்தாறுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 26-க்கு திருவிருத்தம் - 1186

இருபத்தேழாவது

சுத்தசொரூபாநு சந்தானத்தாற் சாந்தியுரைக்கும் அத்தியாயம்

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம மாத்ரஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாம லுள்ள தென்று
மித்துவித மெள்ளளவு மில்லை யென்று
மிவ்விதமாம் பொருளைநினக் கின்னஞ் சொல்வே
னுத்தமமா மிப்பொருளை யொருகா லேனு
முள்ளபடி யுரமாகக் கேட்டு ணர்ந்தோ
னத்துவித பரப்பிரம மாத்ர மாகி
யகண்டபர மோட்சத்தை யடைவ னன்றே. (1)

சத்தியமாய்ச் சமமாகிச் சாந்த மாகிச்
சலனமிலாச் சாசுவத சுபாவ மாகி
நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நிமல மாகி
நிரஞ்சனமாய் நிராமயமாய் நிருவி கற்ப
சித்துருவாய்ச் செறிந்தபரப் பிரம மொன்றே
சிதையாம லெப்போது மிருக்கும் வத்து
வத்துவித பூரணமாம் பிரமத் துக்கிங்
கன்னியமா யணுவேனு மிலவே யில்லை. (2)

தொந்தமுறுந் துவிதமொரு காலு மில்லை
தோற்றியிடுந் தோற்றமெலாம் பரமே யாகும்
பந்தமுதற் பலவிதமாம் பகுப்பே யில்லை
பார்க்கின்ற பார்வையெலாம் பரமே யாகுஞ்
சந்ததமுஞ் சகலமுமே சற்று மில்லை
சகலமெனக் காண்பதெலாம் பரமே யாகு
மந்தமிலா வகண்டைக ரசமே யான
வப்பிரம மகமெனவே யநுசந் திப்பாய். (3)

தேகமுத லொருபொருளு மென்று மில்லை
திருசியமாய்த் தெரிவதெலாம் பரமே யாகும்
போகமுத லொருபொருளு மென்று மில்லை
புலமுறவே காண்பதெலாம் பரமே யாகு
மோகமுத லொருபொருளு மென்று மில்லை
முன்னிலையாய்க் காண்பதெலாம் பரமே யாகு
மாகுமய லணுவுமிலா தகண்ட மான
வப்பிரம மகமெனவே யநுசந் திப்பாய். (4)

சத்தியஞா னநந்த சொரூப மேநான்
சலனமிலாச் சுத்தபர சொரூப மேநான்
நித்தியநிட் களமான சொரூப மேநா
னிரஞ்சனமாய் நிறைந்தபர சொரூப மேநா
னித்துவித மெவையுமிலாச் சொரூப மேநா
னேகபரி பூரணமாஞ் சொரூப மேநா
னத்துவித மானபர சொரூப நானென்
றயலறவே யநவரத மநுசந் திப்பாய். (5)

பேதமிலாச் சத்தான சொரூப மேநான்
பிறங்கியிடுஞ் சித்தான சொரூப மேநான்
கேதமிலா வாநந்த சொரூப மேநான்
கேவலமாஞ் சாந்தபர சொரூப மேநான்
சாதிகுல மெவையுமிலாச் சொரூப மேநான்
சம்சார லேசமிலாச் சொரூப மேநா
னுதியிலா வகண்டபர சொரூப நானென்
றயலறவே யனவரத மநுசந் திப்பாய். (6)

சூக்குமமாய்ச் செறிந்தபர சொரூப மேநான்
சுத்தபர மாநந்த சொரூப மேநான்
றுக்குமொரு பற்றுமிலாச் சொரூப மேநான்
றுன்றுனுய்த் தனித்தபர சொரூப மேநா
னீக்கமற நிறைந்தபர சொரூப மேநா
னிகிலபரி பூரணமாஞ் சொரூப மேநா
னுக்கைமுத லுபாதியிலாச் சொரூப நானென்
றயலறவே யநவரத மநுசந் திப்பாய். (7)

சருவமுமாய்த் தெரிகின்ற சொரூப மேநான்
சருவமெனுஞ் சொலவுமிலாச் சொரூப மேநா
னிருமலமாய் நிகழ்கின்ற சொரூப மேநா
னித்தியவிஞ் ஞானகன சொரூப மேநான்
சுருதிமுதற் கமோசரமாஞ் சொரூப மேநான்
சுத்தபரப் பிரமமெனுஞ் சொரூப மேநா
னிருமையிலா வேகபர சொரூப நானென்
றிடையறவே யெப்போது மநுசந் திப்பாய். (8)

சனனமுதற் சட்பாவ விகார மின்றிச்
சந்ததமுஞ் சின்மாத்ர சொரூப மாகி
மனதுமுதற் கெட்டாத வத்து வாகி
மாயைமுத லுபாதிகளோ ரணுவு மின்றிப்
பனுவியிடு மீசத்வ சீவத் வங்கள்
பற்றியிடா வகண்டபரப் பிரமந் தானே
யநவரத மகமெனவே யிடைவி டாம
லத்யந்த வாதரவோ டநுசந் திப்பாய். (9)

ஓதியிடு முடன்மூன்று மவத்தை மூன்று
முரைத்தவவற் றபிமானி மூன்று மின்றிச்
சாதிகுல முதலியவா முபாதித் தன்மஞ்
சற்றுமொரு காலத்தும் பற்று தாகி
வேதமுதற் பலவிதமாஞ் சாத்தி ராதி
விளக்கியிடும் விபுவான வறிவாய் நின்ற
வேதமிலா வகண்டபரப் பிரமந் தானே
யெப்போது மியானெனவே யநுசந் திப்பாய். (10)

ககனமுதற் கற்பிதமாய்த் தோன்று நின்ற
காரியகா ரணமான சகத்தே யில்லை
பகருசக சிருட்டிமுதற் செய்யா நின்ற
பதுமசனே முதலியமும் மூர்த்தி யில்லை
வெகுவிதமா யங்கங்கே விளங்கா நின்ற
வேறுபடும் வாச்சியவா சகமே யில்லை
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்று
மதுதானே யகமென்று மநுசந் திப்பாய். (11)

தக்கசெய மபசெயமற் றெவையு மில்லை
சாருமிலா பாலாப மெவையு மில்லை
துக்கசுகந் துதிநிந்தை யெவையு மில்லை
துவிதமிலை யத்துவிதந் தானு மில்லை
முக்குணமு மதன்செயலு மெவையு மில்லை
மூலமதா மஞ்ஞானந் தானு மில்லை
யக்கரமாம் பரப்பிரம மனைத்து மென்று
மதுதானே யகமென்று மநுசந் திப்பாய். (12)

காலமுதற் கற்பனையே யிலாமை யாலே
காண்கின்ற காட்சிமுத லிருப்ப தெங்கே
தூலமுதற் காத்திரமே யிலாமை யாலே
தொடர்கின்ற பவபந்த மிருப்ப தெங்கே
மூலமதா மஞ்ஞான மிலாமை யாலே
முளைக்கின்ற வதன்செய்கை யிருப்ப தெங்கே
யாலயமாம் பரப்பிரம மனைத்து மென்று
மதுதானே யகமென்று மநுசந் திப்பாய். (13)

சஞ்சலமா மானதமே யிலாமை யாலே
சங்கற்ப விகற்பங்க ளிருப்ப தெங்கே
பஞ்சமகா பூதமுமே யிலாமை யாலே
பலவிதமாம் பௌதிகமிங் கிருப்ப தெங்கே
தஞ்சமெனுந் தேவதையே யிலாமை யாலே
தான்செய்யும் பூசைமுத லிருப்ப தெங்கே
யஞ்சனமில் பரப்பிரம மனைத்து மென்று
மதுதானே யகமென்று மநுசந் திப்பாய். (14)

சித்தமுறும் விருத்திகளே யிலாமை யாலே
செகமுதலின் சிந்தனையிங் கிருப்ப தெங்கே
புத்தியெனு நாமமுமே யிலாமை யாலே
பொருள்களுணர் நிச்சயமிங் கிருப்ப தெங்கே
யித்துவித மெள்ளளவு மிலாமை யாலே
யேகமென வியம்புதலு மிருப்ப தெங்கே
யத்துவித பரப்பிரம மனைத்து மென்று
மதுதானே யகமென்று மநுசந் திப்பாய். (15)

இங்கற்ப வகங்கார மிலாமை யாலே
யானெனதென் றெண்ணந்தா னிருப்ப தெங்கே
சங்கற்பம் யாவையுமே யிலாமை யாலே
சரீரமுதற் ரேற்றந்தா னிருப்ப தெங்கே
பொங்குற்ற பொறிகளெலா மிலாமை யாலே
புலனுன சத்தாதி யிருப்ப தெங்கே
யெங்குற்ற வெப்பொருளும் பிரம மென்று
மிதுதானே யானென்று மநுசந் திப்பாய். (16)

சருவமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்றுஞ்
சந்ததமு மப்பிரம நானே யென்று
மிருமையிலாப் பாவனையே யிடைவி டாம
லெப்போது முயற்சியுடன் செய்த வற்றுன்
மருவியவிவ் வுலகமெலா முண்மை யென்று
மற்றிந்தத் தேகாதி நானே யென்று
மொருமையிலா விபரீத மொழித்தெப் போது
முணர்வுருவாம் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (17)

சருவமுமே பரப்பிரமஞ் சத்தி யந்தான்
சந்ததமு மதுவேநீ சத்தி யந்தான்
பரவியவிவ் வர்த்தத்திற் சங்கை யில்லை
பரமசிவன் றன்னுணை பரமார்த் தந்தா
னரியவனே யாதலினு னீயெப் போது
மகிலமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்று
மொருமைதரும் பாவனையே செய்த வற்று
லுணர்வுருவாம் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (18)

அகண்டபர மோட்சத்தை யடைவ தற்கிங்
கதிதிடமா மகம்பிரம நிச்ச யந்தான்
செகந்தனிலே முக்கியகா ரணமா மைந்தா
செப்பியது சத்தியமே சங்கை யில்லை
புகன்றருளுஞ் சற்குருவின் வசனத் தாலும்
பூரணமாய்ப் பழகியதன் பழக்கத் தாலு
மகந்தனிலே யகம்பிரம நிச்ச யந்தா
னதிதிடமா மற்றதனுன் மோட்சம் பேறும். (19)

ஆதலினு லகம்பிரம நிச்ச யந்தா
னதிதிடமாய் மோட்சநிலே யடையு மட்டு
மேதமிலா வென்னுடைய வாக்கி யத்தா
லெப்போது மெவ்வளவு மிடைவி டாமற்
பேதமிலா வகம்பிரம நிச்ச யத்தைப்
பிரியமுடன் றிடமாக வப்யா சித்து
வீதலுறும் விகற்பமெலா மிகந்தெப் போதும்
வேறுபடா மோட்சநிலே மேவு வாயே. (20)

யான்றனே யெவைக்குமதிட் டான மானேன்
யான்றனே யாவையுமா யிலங்கா நின்றேன்
யான்றனே யெவையுமிலா தேக மானேன்
யான்றனே யாவர்க்கு மான்மா வானேன்
யான்றனே யகண்டபரப் பிரம மானேன்
யான்றனே யத்துவித சொரூப மானேன்
யான்றனே யானுக விருப்போ னென்னு
மேகபர பாவனேயாற் சாந்த னுவாய். (21)

யான்றனே யறிவான சொரூப மானேன்
யான்றனே யாநந்த சொரூப மானேன்
யான்றனே யழிவற்ற சொரூப மானேன்
யான்றனே யகண்டபர சொரூப மானேன்
யான்றனே யேகபர சொரூப மானேன்
யான்றனே யிதரமிலாச் சொரூப மானேன்
யான்றனே யானன சொரூப மென்னு
மேகபர பாவனேயாற் சாந்த னுவாய். (22)

பரமசிவன் றிருவுருவ மானே னனே
பரமசிவ பூசனேயு மானே னனே
யரியுடைய திருவுருவு மானே னனே
யவ்வரியின் பூசனேயு மானே னனே
விரவுவிதி திருவுருவு மானே னனே
விதம்விதமா மெய்பொருளு மானே னனே
யிருமையிலாப் பரப்பிரம மானே னனென்
றேகபர பாவனேயாற் சாந்த னுவாய். (23)

சுரரசுரர் மாநுடரு மானே ஞனே
சுழல்கின்ற திரியக்கு மானே ஞனே
பிரிவுபெறு முலகமெலா மானே ஞனே
பிரமாண்ட கோடிகளு மானே ஞனே
சரமசர மெப்பொருளு மானே ஞனே
சகசீவ பரங்களெலா மானே ஞனே
யிருமையிலாப் பரப்பிரம மானே ஞனென்
றேகபர பாவனையாற் சாந்த ஞவாய். (24)

இதுவெனவே தெரிவதுவு மானே ஞனே
யானீயாய்த் தெரிவதுவு மானே ஞனே
யதுவெனவே தெரிவதுவு மானே ஞனே
யன்னியமாய்த் தெரிவதுவு மானே ஞனே
யெதுவெதுவாய்த் தெரிவதுவு மானே ஞனே
யெப்போது மெல்லாமு மானே ஞனே
யதிசயமாம் பரப்பிரம மானே ஞனென்
றகண்டபர பாவனையாற் சாந்த ஞவாய். (25)

சித்தமுதற் றிருசியமு மானே ஞனே
சின்மயமாந் திருக்குருவு மானே ஞனே
புத்தியுறும் விருத்தியெலா மானே ஞனே
பொருந்துமதன் விடயமெலா மானே ஞனே
யித்துவித பேதமெலா மானே ஞனே
யில்லதுள தென்பதெலா மானே ஞனே
யத்துவித பரப்பிரம மானே ஞனென்
றகண்டபர பாவனையாற் சாந்த ஞவாய். (26)

ஒருபொருளு மொருகாலுஞ் செனிக்க வில்லை
யொருகாலுஞ் செனியாதிங் கிருப்ப தெங்கே
விரிவுறவே செனியாது மற்றி ராதும்
வீதலடைந் திடுமென்ன விளம்ப லெங்கே
யரியவனே யாதலினு லகண்ட மான
வத்துவிதப் பிரமத்துக் கயலே யில்லை
சருவமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்றுஞ்
சலியாத பாவனையாற் சாந்த ஞவாய். (27)

எப்பொருளு மெங்கேனு மிருக்கு மாகி
லிவ்விதமா யிஃதுளதென் றியம்பல் வேண்டுஞ்
சிற்பொருளே யன்றியொரு பொருளு மென்றுஞ்
சிறிதுமிலாத் தன்மையினு லியம்பு தற்கிங்
கற்பமுமே யிடமில்லை யாத லாலே
யகண்டபரப் பிரமவடி வான வென்னிற்
சொற்பொருளோ ரணுவுமிலை யென்றெப் போதுஞ்
சும்மாவே யிருந்துமிகச் சாந்த னுவாய். (28)

சலமனதே யொருகாலு மிலவே யில்லை
சார்மனதின் விகற்பங்க ளிருப்ப தெங்கே
திலமளவு மொன்றுமொரு காலு மில்லை
திகழ்வதெலா மகண்டபர மான நானென்
றலைவில்பர பாவனையால் விகற்ப மெல்லா
மழிந்தவுட னசைவற்றே ரயலு மற்றுச்
சொலன்மருவாச் சுத்தபர சொரூப மாகிச்
சும்மாவே யிருந்துமிகச் சாந்த னுவாய். (29)

அகிலமுமே பிரமமதா மதுவே நானு
மகண்டபரி பூரணமாம் பரநா னிங்ங
னிகழுபல பேதமிலாப் பரநா னென்னு
நிரதிசயா நந்தபர நானே யென்னு
மகிழ்வுதரும் பாவனையு மறந்தெப் போது
மனவாக்குக் கெட்டாத வத்து வான
சுககனமாம் பரப்பிரம சொரூப மாகிச்
சும்மாவே யிருந்துமிகச் சாந்த னுவாய். (30)

படருமகம் விருத்திக்கு விடய மான
பலவிதமாந் துவிதமொரு காலு மில்லை
தொடருமிதம் விருத்திக்கு விடய மான
துவிதமுமே யொருகாலு மிலவே யில்லை
சடமருவாச் சின்மயமாம் பிரம மொன்றே
சந்ததமு முளதென்று மதுநா னென்றுந்
திடமருவு மநுபூதி யடைந்தெப் போதுந்
தியங்காது மிகவுமுப சாந்த னுவாய். (31)

சிரவணமுஞ் சிந்தனையுஞ் சிறிது மில்லை
செய்கின்ற தியானமில்லை சமாதி யில்லை
விரவிலய விட்சேப கஷாய மில்லை
விளங்கிரசா ஸ்வாதமில்லை வேறொன் றில்லை
சருவமுமே சன்மயமாம் பிரம மென்றுஞ்
சந்ததமு மப்பிரம நானே யென்று
மிருமையிலா வநுபூதி யடைந்தெப் போது
மியங்காது மிகவுமுப சாந்த னுவாய். (32)

சகலமுமே பிரமமெனு நிச்ச யத்தாற்
சகமுதலீ துண்மையெனும் பிராந்தி நீங்குந்
திகழ்பிரம நானென்னு நிச்ச யத்தாற்
றேகமுத னென்னும் பிராந்தி நீங்குந்
தகுமகனே யாதலினு லெல்லா மென்றுந்
தற்பிரமந் தானென்று மதுநா னென்றும்
வெகுதிடமா மநுபூதி யடைந்தெப் போதும்
வேறறவே மிகவுமுப சாந்த னுவாய். (33)

மருவியிடுஞ் சீவனில்லை யீச னில்லை
மாயையில்லை யவித்தையில்லை மற்றொன் றில்லை
யிருமையெனு மித்துவித மெவையு மில்லை
யாவைக்கு மூலமதாம் பகுதி யில்லை
யொருபொருளு மொருகாலு மிலவே யில்லை
யுள்ளதெலா மேகபரப் பிரம மென்றும்
பிரமமதே நானென்று மநுப வத்தைப்
பெற்றதனுற் பரமவுப சாந்த னுவாய். (34)

புத்தியில்லை சித்தமில்லை மனது மில்லை
புகலுமகங் காரமில்லை பூத மில்லை
சத்தமில்லை பரிசமில்லை ரூப மில்லை
சார்கின்ற விரதமில்லை கந்த மில்லை
பத்தியில்லை ஞானமில்லை கரும மில்லை
பந்தமில்லை மோட்சமில்லை பகுப்பே யில்லை
யத்துவித பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
யதுநானென் றறிவுற்றம் மயமே யாவாய். (35)

முத்தனிலை பெத்தனிலை சுத்த னில்லை
மூடனிலை விவேகியிலை ஞானி யில்லை
யுத்தமனுங் குரவனிலை சீட னில்லை
யோதியவான் மானுன்ம விவேக மில்லை
வித்தரமாந் தியானமிலை யோக மில்லை
விதம்விதமாம் யோகாங்கந் தாமு மில்லை
யத்துவித பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
யதுநானென் றறிவுற்றம் மயமே யாவாய். (36)

பதம்பதமாய்ச் சொல்லியிடு நாம மில்லை
பதார்த்தமெனத் தோற்றியிடு முருவ மில்லை
விதம்விதமாய் விளங்கியவெப் பொருளு மில்லை
விரிந்தசக சீவபர மெவையு மில்லை
சுதந்தரமா யொருகாலு மொன்று மின்றிச்
சுத்தமதா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே
நிதந்தவிரா தப்பிரம நானே யென்னு
நிலைபெற்ற ஞானத்தான் முத்த னுவாய். (37)

இல்லையென வியம்பியிடும் பொருளு மின்றி
யிங்குளதென் றியம்பியிடும் பொருளு மின்றிச்
சொல்லியிடுஞ் சொற்பொருளோ ரணுவு மின்றிச்
சும்மாவே யிருந்துமகா மௌனி யாகி
யல்லலிலா வகண்டபரா நந்த மேவி
யநாதிபவ துக்கங்க ளனைத்துந் தீர்ந்துக்
கல்லெனவே திடமான பரஞா னத்தாற்
கற்பனையோ ரணுவுமிலா முத்தி சார்வாய். (38)

அறிவுற்ற தனைத்துக்கு மதீத மாகி
யறுபத்து நான்குகலைக் கதீத மாகிச்
செறிவுற்ற கலைக்கெல்லாஞ் சார மாகிச்
சின்மாத்ர வடிவாகிச் செயலொன் றின்றிக்
கறையற்றுக் குணமற்றுக் குற்ற மற்றுக்
காண்கின்ற கற்பனைக ளனைத்து மற்று
நிறைவுற்ற நிச்சலமாம் பரஞா னத்தா
னிர்ப்பயமாய் நிற்கின்ற முத்தி சார்வாய். (39)

சுருக்கமுறச் சொல்லியிடும் பொருளைக் கேளாய்
சொன்னதெலாம் பரப்பிரம சொரூப மேயா
நெருக்கமுறுஞ் சொரூபமதே நீயு நானு
நிகிலருமா நிதாகவிதி லைய மில்லை
யிருக்குமுதன் மறைமுடியின் பொருளு மீதே
யெமதீச னெமக்கருளும் பொருளு மீதே
தருக்கமுட னுறுதியிடும் பொருளு மீதே
தத்துவஞா னிகளுணரும் பொருளு மீதே. (40)

தோற்றியிடுந் தோற்றமெலாம் பரமே யென்றுந்
துவிதமிலா வப்பரம நானே யென்றுஞ்
சாற்றியவிவ் வர்த்தத்திற் சங்கை யில்லை
சம்புபதந் தன்னுணை சத்தி யந்தான்
போற்றியவிவ் வர்த்தத்தைச் சிரத்தை யோடே
புரையறவே நித்தியமுங் கேளா நின்றோர்
வேற்றுமையில் சின்மாத்ர சொரூப மான
விமலபர வடிவாகி முத்த ராவர். (41)

சாதனமோர் நான்குமுள வதிகா ரிக்குச்
சாற்றியவிவ் வர்த்தத்தைக் கருணை யாலே
மாதவநீ புகல்வாயேன் மற்றன் றேனு
மகத்தான பரப்பிரம ஞான மேவி
யேதமுறும் பவதுக்க மனைத்துந் தீர்ந்திங்
கிணையற்ற பரப்பிரமா நந்த முற்றுப்
பேதமிலாப் பரப்பிரம வடிவே யாவன்
பேசியதிற் சந்தேக மணுவு மில்லை. (42)

இரவிமுதற் சோதியினுல் விலக்க வொண்ணு
விதயவிருண் மிகுந்தவெறு மூட னேனு
நிருமலமா மிப்பொருளை நித்த மாக
நியமமுடன் கேட்டபடி படிப்பா னுகிற்
பரமசிவ கருணையினுன் மற்றன் றேனும்
பரஞான சோதியினை யடைந்தே யத்தா
லிருதயமா ரஞ்ஞான விருளை நீக்கி
யேகபர சிவவடிவாய் முத்த னுவன். (43)

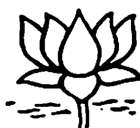
புத்திரனே வெகுவிதமாய் விளம்பி யென்ன
    பூரணமாஞ் சிவகருணை பொருந்தி னோர்க்கே
யுத்தமமா மிப்பொருளைக் கேட்ப தற்கு
    மூனமறத் தினந்தோறும் படிப்ப தற்கும்
பத்திவுரு வுற்றவரே சீவன் முத்திப்
    பதமேவித் தேகமிலா முத்தி சார்வர்
சத்தியமே யென்றுரிபு நிதாக னுக்குச்
    சலனமிலாப் பரம்பொருளைச் சாற்றி னனே. (44)

வேறு

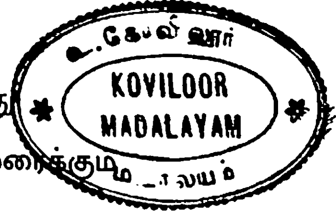
பிரமமல்லது வேறிலை யென்பதும்
    பிறங்குமெய்பொரு ளும்பர மென்பது
மிருமையில்பர மேயக மென்பது
    மேகபாவனை யாகுமி தென்பது
மொருமைமேவிய ஞானமி தென்பது
    மோங்குமுத்தியி தென்பதும் யாவுமே
பரமவாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
    பரசிவன்ற னகண்ட சொரூபமே. (45)

இருபத்தேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக அத்தியாயம் 27-க்கு திருவிருத்தம் - 1231.

இருபத்தெட்டாவது

நான்கு மகாவாக்கியார்த்த முறைகூறும் அத்தியாயம்

சருவவித வுலகத்துஞ் சார்வ தற்குச்
சாலவுமே யரிதாகிக் குய்ய மாகிச்
சுருதிமுடி யனைத்திலுநற் சார மாகிச்
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபந் தன்னை
யிருளறவே நேராக வறிவிக் கின்ற
வியல்புள்ள நான்குமகா வாக்கி யத்தின்
பொருளினையிங் கெல்லோர்க்கு மிதமே யாகப்
பூன்றசிவன் புகன்றபடி புகலு வாமே. (1)

பெருமைமிகு மிருக்குமறை முடியி லுள்ள
பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும் வாக்ய மொன்று
மிருண்மருவா வெசுர்வேத முடியி லுள்ள
விலகுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்ய மொன்று
மருண்மருவாச் சாமமறை முடியி லுள்ள
மகத்தான தத்வமசி வாக்ய மொன்று
மரியவதர் வணவேத முடியி லுள்ள
வயமான்மா பிரமமெனும் வாக்ய மொன்றும். (2)

இந்தவித நான்குமறை முடியின் கண்ணே
யிருக்கின்ற நான்குமகா வாக்கி யத்துண்
முந்தியதாம் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்றே
மொழிந்தமகா வாக்கினுடைப் பொருளைச் சொல்வா
மைந்தவிதிற் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்று
மருவுபத மிரண்டாகு மற்றி வற்றின்
முந்தியதாம் பிரஞ்ஞான பதத்தி னுக்கு
முக்கியமா மர்த்தத்தை மொழியக் கேளாய். (3)

ஞானமதே பிரஞ்ஞான மென்ன லாகு
ஞானத்தாற் சகலமுமே தெரிவ தாகு
ஞானமதிற் றெரிகின்ற சகத்த னைத்து
ஞானத்திற் கற்பிதமாய்த் தெரிவ தாலே
ஞானமல தன்னியமா யொன்று•மில்லை
ஞாலமுத லெப்பொருளு ஞான மாத்ர
ஞானமதே நமதுநிச வடிவ மாகு
ஞானமதே பரப்பிரம வடிவ மாமே. (4)

சருவசக ததிட்டான சொரூப மான
சத்தியஞா னநந்த வத்து தானே
பிரமமெனும் பதத்தினுடை யர்த்த மாகும்
பிரமமதிற் கற்பிதமாய்த் தோன்று நின்ற
வொருபொருளும் பிரமத்திற் கயலே யாகா
துணர்வுற்ற பொருளெல்லாம் பிரம மாத்ரம்
பிரமமதே நமதுநிச சொரூப மாகும்
பிரமமதே பிரஞ்ஞான சொரூப மாமே. (5)

பிரஞ்ஞானப் பொருடானே பிரம மாகும்
பிரமமெனும் பொருடானே பிரஞ்ஞா னங்கா
ணஞ்ஞான முதலியதா முபாதி யாலே
யகண்டபரப் பொருடானே யிரண்டு போலாம்
பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும் வாக்கி யார்த்தம்
பிறங்கியதா லுபாதியெலா நீங்கும் போது
விஞ்ஞான கனமான வத்து வொன்றே
வேறற்ற வகண்டார்த்த மாகி நிற்கும். (6)

பிரிவுற்ற வுபாதியுறுஞ் சீவன் றானே
பிரஞ்ஞான பதத்தினுடை வாச்சி யார்த்தம்
விரிவுற்ற வுபாதியுறு மீசன் றானே
விளம்பியிடும் பிரமபத வாச்சி யார்த்த
மொருமித்த நிருபாதி வத்துத் தானே
யுபயவித பதத்திற்கு மிலட்சி யார்த்தந்
தெரிவித்த வுபயபத லட்சி யைக்யந்
திகழுமகா வாக்கினுடை யகண்டார்த் தங்காண். (7)

அறைந்தபடி மகாவாக்கி னகண்டார்த் தத்தை
யறிந்துமன தம்மயமா யிதர மெல்லா
மறந்துதன தாவரண மனைத்து நீங்கி
மயக்கமற நிற்பதுவே யகண்டா காரஞ்
செறிந்தமனோ விருத்தியெனச் செப்ப லாகுஞ்
செப்புமகண் டாகார விருத்தி தானே
யறிந்தவரா லதிசுகமாஞ் சீவன் முத்தி
யாகுமென வங்கங்கே யறைய லாமால். (8)

சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சாந்த மாகிச்
சலனமிலாச் சாசுவத சுபாவ மாகி
நித்தியநிர்க் குணமாகி நிருவி கற்ப
நிரவயவ நிரஞ்சனமாய் நிறைந்து நின்ற
வத்துவித பரப்பிரம மாேனா ஞனென்
றறிவுற்றம் மயமான விருத்தி தானே
சுத்தவகண் டாகார விருத்தி யென்று
சூக்கமுணர் ஞானிகளாற் சொல்ல லாகும். (9)

சந்ததநான் பரப்பிரம சொரூப மன்றிச்
சற்றேனுஞ் சம்சாரி யல்ல னென்றே
யிந்தவித மறிவுற்றுச் சலத்திற் சேர்ந்தங்
கேகரச மாகின்ற லவண மேபோ
லந்தமிலா வகண்டபரப் பிரமத் தின்க
ணைக்கியமே யடைந்தமனோ விருத்தி தானே
மைந்தவகண் டாகார விருத்தி யென்று
மாசற்ற ஞானிகளான் மதிக்க லாகும். (10)

சொன்னவகண் டாகார விருத்தி தானே
சுகமேலா யிருக்கின்ற சீவன் முத்தி
பின்னையகண் டாகார விருத்தி நீங்கிப்
பிராரத்தம் யாவையுமே நீங்குங் காலை
யன்னியமா முபாதிகளோ ரணுவு மின்றி
யகண்டைக ரசமான வத்து வாக
மன்னியிருக் கின்றநிலை விதேக முத்தி
மற்றுமகண் டைகரச நிலைமை கேளாய். (11)

ஓதியிடும் பிரஞ்ஞான பதமுந் தள்ளி
யுரைசெய்த பிரமமெனும் பதமுந் தள்ளிப்
பேதமிலாப் பரப்பிரம நானே யென்று
பிரியமுடன் பழகியபா வனேயுந் தள்ளி
யேதையுமே நினேயாமல் வெறிதி ருந்திங்
கிவ்விதமா யிருப்பதெனு நினேவுந் தள்ளி
யீதெனவே யுணரவொணு விருப்புத் தானே
யென்றுமகண் டைகரச நிலேமை யாமே. (12)

மனதுடைய விகற்பங்க ளனேத்து மின்றி
மாயைமுத லுபாதிகளோ ரணுவு மின்றி
யனியமிலா வகண்டைக ரசசொ ரூப
மாகியிருக் கின்றநிலே விதேக முத்தி
சொனநிலேதான் சுபாவமதாய்க் கிட்டு மட்டுஞ்
சுழல்கின்ற விவகார மனேத்துந் தள்ளி
யனகவகண் டாகார விருத்தி தன்னே
யலப்பறவே யநவரத மப்யா சிப்பாய். (13)

புகலுமகண் டாகார விருத்தி தன்னேப்
புரையறவே பழகியிடு மியல்பைக் கேளா
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்று
மதுதானே நானென்று நான தென்று
மிகழ்வறவே யெப்போது மிடைவி டாம
லேகபர பாவனேயே யிதயத் தின்கண்
விகலமறச் செய்வதுவே யகண்டா கார
விருத்திதனேப் பழகியிடு மியல்பா மைந்தா (14)

தேகமுத ஞனென்ன றுவித விர்த்தி
திகழ்சாட்சி நானென்னல் சாட்சி விர்த்தி
யேகபர நானென்ன லகண்ட விர்த்தி
யிம்மூன்று விருத்திகளி லிரண்டைத் தள்ளி
யாகுமகண் டாகார விருத்தி தன்னே
யநவரத மாதரவா யப்யா சித்துச்
சோகமுறுஞ் சித்தவிகற் பங்க ளொர்த்துச்
சொன்னவகண் டைகரச சொரூப மாவாய். (15)

இன்னவிதம் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்னு
  மிலகுமகா வாக்கினுடை யருத்தஞ் சொன்னோ
முன்னியதா யிங்குரைசெய் நீதி யெல்லா
  மூன்றுமகா வாக்கிலுமே தெரிந்து கொள்வாய்
பின்னையகம் பிரமாஸ்மி யென்ப தாகப்
  பேசுமகா வாக்கினுடைப் பொருளைக் கேளா
யன்னவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தி
  லகம்பிரம மஸ்மியெனப் பதமூன் றுமே. (16)

முந்துமகம் பதத்துக்குச் சீவ னர்த்த
  மொழிபிரம பதத்துக்கவ் வீச னர்த்த
மந்தமிலாச் சீவபர வயிக்யந் தானே
  யஸ்மியெனும் பதத்தினுடை யருத்த மாகு
மிந்தவித மிந்தமகா வாக்கி யத்தி
  னேகரச மாகியுள வகண்டார்த் தத்தைப்
புந்தியினு லாய்ந்திதனை யநுப வித்துப்
  புகன்றவகண் டைகரச சொரூப மாவாய். (17)

பேதமுறு முபாதியினுற் கிஞ்சிக் ஞத்வம்
  பிறங்கியசர் வஞ்ஞத்வ மாதி யாவு
மோதியசீ வேசருடைத் தன்மம் போலா
  முபாதியெலாம் விசாரித்துத் தள்ளுங் காலை
யாதியிலாச் சீவபர வைக்ய மிஞ்சு
  மதுதானே யகண்டார்த்த மாம வற்றை
யோதுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தா
  லுணர்ந்தந்த வகண்டார்த்த வடிவே யாவாய். (18)

அனகவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யார்த்த
  மாசிரிய னருளியவா றறிந்த போதும்
பினையுமதை யுத்தியுடன் மனனஞ் செய்து
  பிராந்திதரின் சங்கையெலாம் பெயர்க்க வேண்டுஞ்
சொனவிதமாய்ச் சங்கையெலாம் பெயர்ந்த பின்னர்ச்
  சுழல்கின்ற விபரீத மனைத்துந் தீர
வனிசமகம் பிரமாஸ்மி யென்ப தாக
  வாதரவோ டப்யாசஞ் செய்ய வேண்டும். (19)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம நானே
சாலவுப சாந்தபரப் பிரம நானே
நித்தியநிர்க் குணமான பிரம நானே
நிரவயவ நிரஞ்சனமாம் பிரம நானே
யத்துவித மானபரப் பிரம நானே
யகண்டமதாம் பரப்பிரம நானே யென்று
சத்துருவாம் விபரீதந் தீரு மட்டுஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாமற் பழக வேண்டும். (20)

அகிலபரி பூரணமாம் பிரம நானே
யான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரம நானே
சகலமுமாய்த் தெரிகின்ற பிரம நானே
சட்பாவ விகாரமிலாப் பிரம நானே
துகளணுவு மருவாத பிரம நானே
துவிதமிலாச் சுத்தபரப் பிரம நானென்
றகமருவு விபரீதந் தீரு மட்டு
மநவரத மாதரவாய்ப் பழக வேண்டும். (21)

இந்தவிதம் விசாரித்த விவேகி யெல்லா
மேகபர பாவனையே யிடைவி டாமற்
சந்ததமுஞ் செய்ததனுல் விபரீ தத்தைச்
சற்றேனு மிஞ்சாது நாசஞ் செய்தே
யந்தவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யார்த்த
மானவகண் டார்த்தத்தி னநுப வத்தைப்
புந்திதனிற் பிரதிபந்த மொன்று மின்றிப்
பூரணமா யெப்போதும் பொருந்த வேண்டும். (22)

பலவிதமாம் வாதனையுந் தூரத் தள்ளிப்
பகர்ந்தபடி யகண்டார்த்த மநுப விப்பா
யிலகுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யார்த்த
மிவ்விதமா யிசைப்புற்றே மினியு னக்குத்
திலகமதாந் தத்வமசி வாக்கி யார்த்தந்
திடமாகச் சித்தமிசைத் தெரியச் சொல்வாந்
தலைமையதாய்த் தயங்கியவிவ் வாக்கி யத்திற்
றத்வமசி யெனமூன்று பதங்க ளாமே. (23)

மாயையெனு முபாதியுறு மீசன் ருனே
மருவியதற் பதமுரைசெய் வாச்சி யார்த்த
மாயதன தவித்தையுறுஞ் சீவன் ருனே
யறைகின்ற துவம்பதமோர் வாச்சி யார்த்த
மேயமதா முபாதியெலா மிழந்த பின்ன
ரேகவிலக் கணமான வத்துத் தானே
தூயபத மிரண்டுக்கு மிலட்சி யார்த்தந்
தொடர்புற்ற வைக்கியமே யசிப தார்த்தம். (24)

சொல்லியவிவ் வைக்கியமா மகண்டார்த் தத்தைச்
சுத்தமதாந் தத்வமசி வாக்கி யத்தாற்
கல்லெனவே திடமாக வறிந்தெப் போதுங்
கலங்காம லகண்டைக ரசமே யாவா
யெல்லையிலா வகண்டவடி வாகு மட்டு
மிதரமுணர் விருத்தியெலாந் தூரத் தள்ளிப்
புல்லுமகண் டாகார விருத்தி தன்னைப்
புரையறவே பழகியதாற் பூன்ற ஞவாய். (25)

தற்பதலட் சியமான பிரம ரூபந்
துவம்பதலட் சியமான நீயே யாவா
யற்பமுமே யிதிலைய மமைவ தில்லை
யகண்டசிவன் றன்ஞனே யறைந்த துண்மை
சொற்பமிலா வகண்டபரி பூன்ற மான
சுத்தமதாம் பரப்பிரம நீயே யென்று
செப்பியிடுங் குருபரனே குருவா கின்ருேன்
செப்பியவா றறிந்தவனே சீட ஞனேன். (26)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம நீயே
சகலபரி பூரணமாம் பிரம நீயே
நித்தியநிட் களமான பிரம நீயே
நிரந்தரமாய் நிறைந்தபரப் பிரம நீயே
யத்துவித மானபரப் பிரம நீயென்
றையமற வுபதேசஞ் செய்கின் ருேனே
யுத்தமனுங் குருவாவன் மற்ருே ரெல்லா
மொருகாலு முயர்வுற்ற குரவ ராகார். (27)

அலைவற்ற வறிவான பிரம நீயே
யகண்டைக ரசமான பிரம நீயே
நிலைபெற்ற நிச்சலமாம் பிரம நீயே
நிராவரண மானபரப் பிரம நீயே
சலமற்ற சாந்தபரப் பிரம நீயே
சதாநந்த கனமான பிரம நீயென்
றுலைவற்ற வுபதேசஞ் செய்கின் றோனே
யுத்தமனுங் குருவாவன் மற்றோ ராகார். (28)

உச்சமதாங் குருவருளு மகண்டார்த் தத்தை
யுவகையுட னுள்ளபடி கேட்ட பின்னர்
நிச்சலமாம் புத்தியினு னிச்ச யித்து
நிருமலமா யகம்பிரம மானே னென்றே
துச்சமிலா வநுபூதி யடைந்த வன்றான்
றுகளற்ற சற்சீடன் மற்றோ ரெல்லா
மெச்செயலைச் செய்யினுமே சீட ராகா
ரேகபர மறிந்தவனே சீட னுவன். (29)

சருவமகா மந்திரமு முபதே சிப்போர்
சாமான்ய குரவரெனச் சாற்ற லாகு
மிருமையிலாப் பரப்பிரம நீயே யென்றிங்
கிணையற்ற வுபதேசஞ் செய்கின் றோனே
பெருமைமிகுஞ் சற்குருவென் றுரைக்க லாகும்
பின்வெகுவாய்ப் பேசுவதாற் பெறும்பே றென்ன
வரியபர நீயென்போ னுசா னுனே
னகம்பிரம மெனவறிவோன் மாணு னுனேன். (30)

ஆதலினுற் பரப்பிரம நீயே யென்றிங்
கருள்பவனே யாசிரிய னெனவே யோர்ந்து
சாதகமாஞ் சற்குருவி னுபதே சத்தைச்
சத்தியமா நம்பியதைச் சாதிப் போனே
பேதமிலா வகண்டபரப் பிரம ஞானம்
பெற்றதனுற் பவபந்த மனைத்துந் தீர்ந்து
போதகன மானபர வடிவே யாவன்
புகன்றதிலோ ரணுவேனு மைய மில்லை. (31)

அகிலமறை முடிவுக்கு மகண்ட மான
வத்துவித பரப்பிரம சொரூபந் தானே
தகைமைமிகுந் தாற்பரியப் பொருளா மென்றுந்
தற்பிரம நீயென்று முபதே சித்த
மகிமைமிகுஞ் சற்குருவின் வாக்கி யத்தான்
மகத்தான பரம்பொருளைக் கேட்டுள் ளத்தில்
விகலமற வறிவதுவே சிரவ ணங்காண்
வேறென்றுஞ் சிரவணமே யன்று மைந்தா. (32)

அருள்வடிவா மாசிரிய னருளிச் செய்த
வகிலமகா வாக்கினுடை யகண்டார்த் தத்தை
மருளறவே கேட்டுணர்தல் சிரவ ணங்காண்
மற்றவெலாஞ் சிரவணமே யாகா வென்றுஞ்
சிரவணமே செயலுற்ற பொருளை மீண்டுஞ்
சிரத்தையுடன் யுத்தியினுற் சிந்தை செய்தல்
பிரமையெலாந் தீர்க்கின்ற மனன மாகும்
பேசியவிம் மனனத்தின் யுத்தி சொல்வாம். (33)

திருசியமாய்ச் சிதைகின்ற வுடனு னல்ல
தியங்கியிடும் பௌதிகமாம் பொறிநா னல்ல
பிரிவுபெறு நாநாவா முயிர்நா னல்ல
பிறந்துநசிக் கின்றமன முதனு னல்ல
விருள்வடிவா மஞ்ஞான வுருநா னல்ல
விவையாவு மொருமித்த திரனு னல்ல
நிருமலமா யாவையுமே நிகழ்த்தா நின்ற
நீக்கமிலாச் சின்மாத்ர சொரூப மேநான். (34)

தூலவுடல் சூக்குமதே கத்தி லில்லை
தூலவுடல் சூக்கவுட லிவ்வி ரண்டு
மாலயமாங் காரணதே கத்தி லில்லை
யவைமூன்றுந் துரியத்தி லிலவே யில்லை
கோலமுறுந் தேகமெலா மிலாமை யாலுங்
கூறுபடாச் சின்மாத்ர சொரூப மொன்றே
காலமொரு மூன்றிலுமே யிருப்ப தாலுங்
களங்கமிலாச் சின்மாத்ர சொரூப மேநான். (35)

கனவினிடை நனவில்லை யிவ்வி ரண்டுங்
காரணமாஞ் சுழுத்திதனி லில்லை யந்த
நனவுகளுச் சுழுத்திகளுந் துரியத் தில்லை
நாலுவித வவத்தைகளுஞ் சுத்தத் தில்லை
சொனவிதமா யவத்தையெலா மிலாமை யாலுஞ்
சுத்தமதாஞ் சின்மாத்ர சொரூப மொன்றே
யநவரத மழியாம லிருப்ப தாலு
மத்துவித சின்மாத்ர சொரூப மேநான். (36)

தேகமுதற் சடமான விவைய னைத்துந்
திருசியமாய்க் கடமெனவே நசிப்ப தாலு
மேகபர சின்மாத்ர வடிவா மான்மா
வெப்போதுந் திருக்குருவா யிருப்ப தாலும்
பாகமுறுந் தேகாதி மித்தை யாகும்
பகுப்பற்ற வான்மாவே யுண்மை யாகு
மாகையினுற் றேகாதித் திரளு னல்ல
வநுபூத வறிவான வான்மா வேநான். (37)

சத்தியஞா னனந்த சுபாவ மான
சகலவதிட் டானபரப் பிரமத் தின்கட்
சித்திரவ நிருதசட துக்க மான
செகத்தெல்லாங் கற்பிதமாய்த் தோற்ற லாலே
யித்துவித செகத்தெல்லா மாயுங் காலை
யிலகுமதிட் டானபரப் பிரம மேயாஞ்
சுத்திகையிற் கற்பிதமாய்த் தோற்றும் வெள்ளி
சோதிக்கி லதிட்டான சுத்தி தானே. (38)

இருமையெனத் தோற்றியவிச் சகத்த னைத்து
மிருக்கின்ற திலங்குகின்ற தின்ப மென்ன
மருவியவிவ் வநுபூதி யாயுங் காலை
மன்னுமதிட் டானத்தின் சுபாவ மேயாஞ்
சருவவதிட் டானபரப் பிரமத் துக்கே
சத்தியஞா னநந்தத் தன்மை யன்றி
யொருபொழுது மில்லாத வெறும் பொய்யான
வுலகத்துக் கோதியவித் தன்மை யுண்டோ. (39)

காலமொரு மூன்றிலுமே யிருக்கை யாலுங்
கற்பிதமாம் யாவையுமே விளக்க லாலுஞ்
சாலவுமே யாவையினு மினிமை யாலுஞ்
சத்தியஞா னனந்த சொரூப நானே
யாலயமா மென்னிடையிற் கனவே போல
வகிலமுமே கற்பிதமாய்த் தோற்ற லாலே
கோலமுறத் தோற்றியிடுந் தோற்ற மெல்லாங்
குறைவற்ற வதிட்டான வடிவா நானே. (40)

என்னிடையிற் கற்பிதமாய்க் கனவின் கண்ணே
யிலங்கியவை யாவையுமே யாயுங் காலை
மன்னுமதிட் டானமதா நானே யன்றி
மற்றெவையு மெனக்கயலா யிலாமை யேபோற்
பின்னமிலா வென்னிடையி னனவின் கண்ணே
பிறங்கியவை யாவையுமே யாயுங் காலை
யன்னவதிட் டானமதா நானே யன்றி
யற்பமுமே யெனக்கயலா யிலவே யில்லை. (41)

ஓதியவா றுண்மையினை யோருங் காலை
யுபாதியிலா வெனதுநிச சொரூபத் துக்கும்
பேதமிலாப் பரப்பிரம சொரூபத் துக்கும்
பேசுமிலக் கணமொன்று யிருப்ப தாலே
யாதியிலா வகண்டபர வடிவே நானென்
றநவரத மாய்வதுவே மனன யுத்தி
மாதவனே யிவ்விதமா மயக்கந் தீர
மனனத்தின் சாதகமாம் யுத்தி சொன்னோம். (42)

சந்தனமென் றேரேதியிடும் விருட்ச மீதே
சங்கையறக் காணென்னு மாத்தன் சொல்லைச்
சுந்தரமாக் கேட்கினுமே யதனை நன்றாச்
சோதித்தே சங்கையெலாந் தீர்ப்ப தேபோ,
லந்தமிலாப் பரப்பிரம நீயே யென்றிங்
காசிரிய னருளினுமே யதனை நன்றாப்
புந்தியுறும் யுத்தியினால் விசாரஞ் செய்தே
பொருந்தியதன் சங்கையெலாம் போக்க வேண்டும் (43)

சிரவணமு மனனமுமே செய்த பின்னர்ச்
செறிவுற்ற விபரீத மனைத்துந் தீர
விரவுபக லெப்போது மிடைவிடாம
லினிமையொடு நிதித்தியாசஞ் செய்ய வேண்டும்
பரவியிடும் விசாதீய விருத்தி யின்றிப்
பரம்பரையாஞ் சசாதீய விருத்தி தானே
யிருமையிலா நிதித்தியாச மாகு மித்தா
லெய்தியதன் விபரீதம் யாவுந் தீரும். (44)

செகம்பரனு னீதெனவே வேறு வேறாய்ச்
செறிகின்ற விசாதீய விருத்தி யின்றி
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றநவரத மிடையறவே தொடரா நின்ற
தகும்பிரம பாவனையாம் விருத்தி தானே
தடையற்ற சசாதீய விருத்தி யாகு
மிகும்பிரிய முற்றிதனை யப்யா சிக்கின்
மேவுவிப ரீதமெலா மடைவாய்த் தீரும். (45)

பொருந்திநிதஞ் செய்கின்ற சிரவ ணத்தாற்
புகலுமசம் பாவனைதான் முன்பு நீங்கி
வருந்திநிதஞ் செய்கின்ற மனனந் தன்னுல்
வாளாவாஞ் சம்சயபா வனையு நீங்கி
விரிந்துநிதஞ் செய்கின்ற நிதித்தியா சத்தால்
விபரீத பாவனையு நீங்கும் போது
நிரந்தரமாம் பரப்பிரம சாட்சாத் கார
நிச்சலமாந் தன்மனதி னிகழு மன்றே. (46)

சத்துருவாம் பிரதிபந்த மொன்று மின்றிச்
சலனமிலாப் பரப்பிரம சுகத்தை மேவி
யித்துவித நினைவணுவு மிலாது நீங்கி
யிருளான வாவரண மனைத்து நீங்கிச்
சித்துருவாம் பரப்பிரம சொரூபத் தின்கட்
சீரசல நியாயம்போற் சேர்ந்து நிற்கும்
புத்தியுடை விருத்தியினிற் பதிவிம் பிக்கும்
பூரணசை தன்னியமே சாட்சாத் காரம். (47)

பேசியவிப் புத்தியுடை விருத்தி தானே
 பிறங்குமகண் டாகார விருத்தி யாகு
மாசறவிவ் விருத்தியினிற் பதிவிம் பிக்கு
 மறிவுருவே யகண்டபர சாட்சாத் கார
நேசமொடிவ் வகண்டபர சாட்சாத் கார
 நிட்டையினைப் பெற்றவரே முத்த ராவ
ரீசனுடை யுபயதிருப் பதந்தன் ஞானை
 யியம்பியதி லெள்ளளவு மைய மில்லை. (48)

இன்னவித மூன்றுமகா வாக்கி யத்தி
 னேகரச மாகுமகண் டார்த்தஞ் சொன்னோம்
பின்னையுனக் கயமான்மா பிரம மென்னும்
 பேசுமகா வாக்கினுடைப் பொருளைச் சொல்வா
மன்னியமி லந்தமகா வாக்கி யத்தி
 லயமான்மா பிரமமெனப் பதமூன் றுகும்
பன்னுபத மூன்றுக்கு மடைவே யாகப்
 பகர்கின்ற வருத்தத்தைப் பரிந்து கேளாய். (49)

சித்திரமா முபாதியுறுஞ் சீவன் றானே
 செப்புமயம் பதத்துக்கு வாச்சி யார்த்தம்
வித்தரமா முபாதியுறு மீசன் றானே
 விளம்பியிடு மான்மபத வாச்சி யார்த்தஞ்
சுத்தமதாஞ் சீவபர சொரூபந் தானே
 சொல்லியவிவ் வுபயபத லட்சி யார்த்த
மத்திறமா முபயபத லட்சி யத்தி
 னைக்கியமே பிரமமெனும் பதத்தி னர்த்தம். (50)

அறைந்தவண மிந்தமகா வாக்கி யத்தா
 லைக்கியமா மகண்டார்த்த மறிந்து கொண்டு
செறிந்தபர சீவருடை யுபாதி யெல்லாஞ்
 செவ்வியதாம் விசாரத்தா னேதி செய்திங்
கறிந்தபடி யகண்டபர வடிவே நானென்
 றநவரத மாதரவா யப்யா சித்து
மறந்தநின துருவான வகண்டார்த் தத்தை
 மறவாம லெப்போது மநுப விப்பாய். (51)

மற்றுமொரு விதமாயிவ் வாக்கி யத்தின்
மதிக்கின்ற பொருளினையு முரைப்பக் கேளாய்
சற்றுமிருண் மருவாத சுவப்ர காச
சைதன்ய வடிவான பிரத்யக் கான்மா
வுற்றவய மான்மாவென் றுரைக்கப் பட்ட
வுபயவித பதத்துக்கு மருத்த மாகு
முற்றுமிலா விவ்வுலகின் மூல வத்து
மொழிவுற்ற பிரமபதத் தருத்த மாமே. (52)

பாவனமாம் பதங்களுடை லட்சி யத்தின்
பகுப்பற்ற வைக்கியமே வாக்கி யார்த்தஞ்
சீவபர பேதத்துக் கேது வாகச்
செறிகின்ற வபரோட்ச பரோட் சத்வாதி
யாவையுமே யுபாதியினுற் செறிந்த தென்றே
யிதனையெலாம் விசாரித்து நேதி செய்திங்
கோவலற மிஞ்சுவதா மகண்டார்த் தத்தை
யுரைத்தபடி யெப்போது மநுப விப்பாய். (53)

இன்னவித மிருக்குமுதல் வேதாந் தத்தி
லிலங்கியவிந் நான்குமகா வாக்கி யத்தின்
பின்னமிலா வைக்கியமா மகண்டார்த் தத்தைப்
பேதமெனும் பிராந்தியெலாந் தீரும் வண்ண
மன்னசிவ னருளியவா றடைவாய்ச் சொன்னே
மறைந்தபடி யமுத்தமுற வப்யா சித்தே
நின்னுருவாய் நிலைபெற்ற வகண்டார்த் தத்தை
நிருமலமாய் நீயென்று மநுப விப்பாய். (54)

சுயமதுவாந் தத்வமசி யென்னும் வாக்யம்
சொல்லுமுப தேசமகா வாக்ய மாகு
மியலுமகம் பிரமாஸ்மி யென்னும் வாக்ய
மிலகுமநு பூதிமகா வாக்ய மாகு
மயன்மருவாப் பிரஞ்ஞானம் பிரம வாக்ய
மனனத்தி னப்பியாச வாக்ய மாகு
மயமான்மா பிரமமென்ன வறையும் வாக்ய
மவைக்கெல்லாஞ் சம்மதமாம் வாக்ய மாமே. (55)

ஆதலினுற் றத்வமசி வாக்கி யத்தா
லருளியவா றகண்டார்த்த மறிந்து கொண்டு
பேதமறப் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்று
பேசுமகா வாக்கதனுன் மனனஞ் செய்து
வாதகமி லயமான்மா பிரம மென்னும்
வாக்கதனுற் சரியெனவே சம்ம தித்திங்
கோதுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தா
லுரைத்தவகண் டார்த்தத்தை யநுப விப்பாய். (56)

அனிசமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தா
லகண்டபர பாவனையே யப்யா சித்து
நனிமருவும் பாவனையா னும ரூப
நாட்டமெலா நன்ருக நாசஞ் செய்து
துனிமருவுந் துவிதத்தின் ருெடர்பே யின்றித்
துகளற்ற வகண்டார்த்த மநுப வித்தவ்
வனியமிலா வகண்டார்த்த வடிவே யாவா
யவ்வண்ண மாகுவதே யகண்ட மோட்சம். (57)

தனதுநிச வடிவான வகண்டார்த் தத்தைத்
தவிரவொரு பொருளுமொரு காலு மில்லை
பினையுளதாய்க் காண்பவெலாஞ் சுத்தப் பொய்யே
பேசியவப் பொய்வடிவு மாயுங் காலை
யனியமிலா வகண்டபரப் பிரமந் தானு
மறைந்ததிலோ ரணுவேனு மைய மில்லை
சொனவகையே யகண்டார்த்த ஞானம் பெற்றுச்
சுத்தபர வடிவாகி முத்த னுவாய். (58)

சகலமறை முடிவினுமே சார மாகிச்
சாலவுமே சாருவதற் கரிய தான
மிகவுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த் தத்தை
மெய்யுணர்வா நந்தவடி வான வீச
னிகழ்வறவே புகன்றவிதம் புகன்ருே மியாமு
மிப்பொருளை யிசைத்தபடி கேட்டு ணர்ந்தோர்
பகைமருவும் பவபந்த மனைத்துந் தீர்ந்து
பகுப்பற்ற பரப்பிரம வடிவே யாவர். (59)

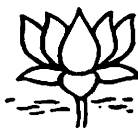
அகிலசகந் நாயகனும் பரேசன் றன்னை
யநவரத மாதரவா யாரா தித்து
மிகவுமருள் பெற்றவரே மனதின் சுத்தி
மேவினராய் விளம்புமகா வாக்கி யத்தின்
றகுபொருளைத் தடையறவே யநுப வித்துத்
தன்மயமே யாவரென நிதாக னுக்கு
நிகழ்வுறவே ரிபுமுனிவன் கருணை யாலே
நிகிலமகா வாக்குகளின் பொருளுஞ் சொன்னான். (60)

வேறு

வத்து நிர்ணய சாதக மாமகா
வாக்கி யங்களி னுற்பர சீவரின்
சுத்த மாயுள வைக்கிய மறிந்தவர்
சூழு மிப்பவ லேச மிலாமலே
நித்தி யாநந்த வத்துவ தாகவே
நிற்ப ரென்றுர மாவிங்குப் பேசுதல்
சத்தி யாநந்தத் தாண்டவ மாடுநஞ்
சாம்ப மூர்த்தியின் பூரண ரூபமே. (61)

இருபத்தெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 28-க்கு திருவிருத்தம் - 1292.

இருபத்தொன்பதாவது

சன்மாத்திர சொரூப நிதித்தியாச முரைக்கும் அத்தியாயம்

ஒருகாலு மொருபொருளு முண்மை யில்லை
யுண்மையெனக் காண்பதெலாஞ் சுத்தப் பொய்யே
தருக்காதி மானமுட ளுயுங் காலைத்
தயங்கியவப் பொய்யுமதிட் டான மேயா
மருக்காதி சோதிக்குஞ் சோதி யான
வதிட்டான பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
யிருக்காதி மறைமுடிக ளனைத்துஞ் சொல்லு
மியல்பிதுவே யென்பதனை யிங்குச் சொல்வாம். (1)

இப்பொருளைக் கேட்டுணர்வோ ருடனே முத்தி
யிசைந்திடுவ ரிதிலிறையு மைய மில்லை
சிற்பொருளிற் கற்பிதமாய்த் தோன்று நின்ற
செகத்துக்குச் சுதசத்தை யென்று மில்லை
யற்பமிலா வதிட்டான சத்தை தானே
யாரோப சத்தையெனத் தோற்ற லாகுங்
கற்பிதமார் சத்தையதை யாயுங் காலைக்
களங்கமிலா வதிட்டான சத்தை யேயாம். (2)

அத்துவித பரத்துக்கே சுபாவ சத்தை
யழியாம லிருப்பதனா லதுவே சத்தா
மித்துவித சகத்துக்குச் சுபாவ சத்தை
யிலாமையினா லிவையாவு மித்தை யேயா
மித்தையெனக் காண்பதுவு மாயுங் காலை
மேவுமதிட் டானபரப் பிரமந் தானா
நித்தியமாய் நிகழ்த்தியவப் பிரமந் தானே
நிருமலமா நின்னுடைய நிசசொ ரூபம். (3)

கற்பிதமாஞ் சர்ப்பத்தின் சத்தை தன்னைக்
களங்கமறச் சோதிக்கி லந்தச் சத்தை
சர்ப்பமதி னதிட்டான வடிவாம் ரச்சு
சத்தையலாற் சர்ப்பத்தின் சத்தை யன்றே
யப்படியே யாயுங்காற் சகத்தின் சத்தை
யதிட்டானப் பிரமத்தின் சத்தை யேயா
மெப்பொழுதுஞ் சத்தாமப் பிரமந் தானே
யிருமையிலா நின்னுடைய நிசசொ ரூபம். (4)

நின்னிடையிற் கற்பிதமாய்க் கனவின் கண்ணே
நிகழ்வுற்ற சகத்துக்கு நினது சத்தை
தன்னையலாற் சோதிக்கிற் சுபாவ சத்தை
தானணுவு மிலாததுபோ னனவின் கண்ணே
யுன்னிடையிற் கற்பிதமா யொளிரா நின்ற
வுலகுக்குஞ் சுதசத்தை யிலாமை யாலே
யன்னியமில் சத்தான பிரமந் தானே
யவ்விதமா நின்னுடைய நிசசொ ரூபம். (5)

தேகமெனப் பொறிகளென வுயிர்க ளென்னத்
தியங்கியிடு மனதென்னப் புத்தி யென்ன
வாகுமகங் காரமெனச் சித்த மென்ன
வதன்மூலாஞ் ஞானமென விவைய னைத்தும்
பாகமுற வுளவென்னும் பலவாஞ் சத்தை
பார்த்திடிலோர் பரப்பிரம சத்தை யேயா
மேகபர சத்தாமப் பிரமந் தானே
யெப்போது நின்னுடைய நிசசொ ரூபம். (6)

பூதமெனப் பௌதிகமாம் பேத மென்னப்
புலன்களெனப் புசிக்கின்ற போத்தா வென்ன
வேதமென மிருதியென நூல்க ளென்ன
விதியென்ன நிடேதமென விதிப்போ னென்னப்
பேதமுறும் போகமென மோட்ச மென்னப்
பிறங்கியவிப் பேதமெலாஞ் சுத்தப் பொய்யே
யாதியிலாப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
யதுதானே நின்னுடைய நிசசொ ரூபம். (7)

பலவிதமாஞ் சாதியென நீதி யென்னப்
  பகுப்புற்ற வாச்சிரம பேத மென்னச்
சலனமுறுங் கருமமெனக் கர்த்தா வென்னச்
  சாதிக்கும் பலனென்னச் சதசத் தென்னக்
கலனமுறுங் காட்சியெனக் காண்போ னென்னக்
  கருதியவிப் பேதமெலாஞ் சுத்தப் பொய்யே
யலைவுபெறுப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
  யதுதானே நின்னுடைய நிசசொ ரூபம். (8)

பெருமைமிகுந் தலமென்னத் தீர்த்த மென்னப்
  பிறங்கியிடுந் தெய்வமெனச் சேவை யென்ன
மருவியிடுந் தருமமெனப் பாவ மென்ன
  மற்றுண்ணுஞ் சுவர்க்கமென நரக மென்ன
விருமையென வொருமையென நாநா வென்ன
  விதுமுதலாம் பேதமெலாஞ் சுத்தப் பொய்யே
யருவமதாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
  யதுதானே நின்னுடைய நிசசொ ரூபம். (9)

பாகமுற வகத்துணரு மகம்வி ருத்தி
  பலவிதமாய்ப் புறத்துணரு மிதம்வி ருத்தி
தேகமுத ஞனென்னுந் துவித விர்த்தி
  திகழ்சாட்சி நானென்னுஞ் சாட்சி விர்த்தி
யேகபர நானென்னு மகண்ட விர்த்தி
  யிவ்விதமாம் விருத்தியெலாஞ் சுத்தப் பொய்யே
யாகுமொரு விருத்தியுமில் பரமே யுண்மை
  யதுதானே நின்னுடைய நிசசொ ரூபம். (10)

அமலமிலா வஞ்ஞான மனதின் றன்ம
  மான்மாவின் விஞ்ஞான மனதின் றன்ம
மமர்மருவும் பவபந்த மனதின் றன்ம
  மாசற்ற மோட்சநிலை மனதின் றன்ம
மமர்மனதே யிலாமையினு லவற்றின் றன்ம
  மாகினவஞ் ஞானமுத லிருப்ப தெங்கே
சமமதுவாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
  சந்ததமு மதுவேநின் னிசசொ ரூபம். (11)

சாந்திமுதற் சாதனமு மனதின் றன்மஞ்
சாதிக்குஞ் சிரவணமு மனதின் றன்ம
மாந்தரமா மனனமுமே மனதின் றன்ம
மங்குற்ற தியானுதி மனதின் றன்ம
மேந்தியிடு மனதுருவே யிலாமையாலே
யிதன்றன்ம மெனுமிவைக ளிருப்ப தெங்கே
சாந்தமதாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
சந்ததமு மதுவேநின் னிசசொ ரூபம். (12)

கானலிடைக் கற்பிதமாம் பேய்த்தேர் போலுங்
கனவினிடைக் கற்பிதமா முலகே போலு
ஞானகன மானபரப் பிரமத் தின்கண்
ஞாலமெலாங் கற்பிதமாய்த் தோற்ற லாலே
யானவிவை யதிட்டானப் பிரம மல்லா
லன்னியமாய்த் தோற்றுவது சுத்தப் பொய்யே
யீனமிலாப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
யெப்போது மதுவேநின் னிசசொ ரூபம். (13)

உலகும்பொய் யுடலும்பொய் யுயிரும் பொய்யே
யுடலினிடை யுற்றபல கரணம் பொய்யே
மலமும்பொய் மயலும்பொய் மனதும் பொய்யே
மனோமயமாய்த் தோற்றியவை யாவும் பொய்யே
நிலமும்பொய் சலமும்பொய் யனலும் பொய்யே
நிலமருவாக் காற்றும்பொய் விண்ணும் பொய்யே
சலனமுறுப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
சந்ததமு மதுவேநின் னிசசொ ரூபம். (14)

மனதுமுத லொருநான்கு கரண மாக
மருவியிடு மத்யான்ம வடிவும் பொய்யே
பினையவையின் விடயமெனுஞ் சங்கற் பாதி
பேதமதா மதிபூத வடிவும் பொய்யே
யினியவையி னதிட்டான தெய்வ மென்னு
மிந்துமுத லதிதெய்வ வடிவும் பொய்யே
யனியமிலாப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
யநவரத மதுவேநின் னிசசொ ரூபம். (15)

அறிவுபெறுஞ் சோத்திரமே முதலாய்த் தோன்று
மைம்பொறியா மத்யான்ம வடிவும் பொய்யே
யறியுமதன் விடயமெனுஞ் சத்த மாதி
யைம்புலனு மதிபூத வடிவும் பொய்யே
செறியுமத னதிட்டான தெய்வ மென்னுந்
திக்குமுத லதிதெய்வ வடிவும் பொய்யே
சிறிதிலதாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
சின்மயமா மதுவேநின் னிசசொ ரூபம். (16)

கருமமுறும் வாக்குமுதற் கருவி யைந்தாய்க்
காண்கின்ற வத்யான்ம வடிவும் பொய்யே
மருவுமதன் விடயமெனும் வசன மாதி
வகுப்பதுவா மதிபூத வடிவும் பொய்யே
கருதுமத னதிட்டான தெய்வ மென்னுங்
கனன்முதலா மதிதெய்வ வடிவும் பொய்யே
நிருமலமாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
நிரந்தரமா மதுவேநின் னிசசொ ரூபம். (17)

பன்னியவா றத்யான்ம மதிபூ தங்கள்
பகுப்புற்ற வதிதெய்வ மனைத்தும் பொய்யே
மன்னியநித் தாநித்த விவேக மாதி
மாசற்ற சாதனமுஞ் சுத்தப் பொய்யே
தன்னியனு மாசிரியன் சகவா சாதி
தகமைமிகுஞ் சற்சரித மனைத்தும் பொய்யே
யன்னியமில் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
யகண்டமதா மதுவேநின் னிசசொ ரூபம். (18)

முத்தியுற வேண்டுமென விச்சை செய்தன்
மோட்சத்தின் பொருட்டே தன்னுயிர் தரித்தல்
பத்தியுட னன்குக விசாரஞ் செய்தல்
பாங்காகப் பரப்பிரம ஞான மெய்த
லித்துவித சகத்தையெலா மறம றத்த
லித்தனையும் பரமார்த்த தசையிற் பொய்யே
யத்துவித பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை
யதுவேநீ யணுவுமிதி லைய மில்லை. (19)

வீதலுருச் சாதனமோர் நான்கு முற்றேன்
விசாரத்தி லதிகாரி யானே னென்னல்
பேதமுருச் சீவபர வைக்யந் தானே
பேசியிடு நூலுக்கு விடய மென்னல்
போதமறை முடிவிற்கும் பிரமத் திற்கும்
போதகபோத் தியபாவ பந்த மென்ன
லேதமுறு மஞ்ஞான மனைத்து நீங்கி
யெப்போதுஞ் சுகிப்பதுவே பலமா மென்னல். (20)

ஈதுமுதற் பலவிதமாய்ப் பகுத்தங் கங்கே
யியம்பியதா மெப்பொருளுஞ் சுத்தப் பொய்யே
பேதமுறு மிவற்றையெலாம் பகுத்தங் கங்கே
பேசியிடுஞ் சொலவுகளுஞ் சுத்தப் பொய்யே
மாதவனே யப்பொய்யு மாயுங் காலை
மன்னுமதிட் டானபரப் பிரமந் தானு
மாதலினு லகண்டபரப் பிரமந் தானே
யநவரத மகமென்று நிதித்யா சிப்பாய். (21)

மிகமிகவுஞ் சத்தத்தை விரும்பிச் சொல்லன்
மிகவாக்கின் றுக்கத்துக் கேது வாகும்
புகல்பலவாஞ் சத்தத்தைப் பரிந்து கேட்டல்
பொருந்துமனே மயக்கத்துக் கேது வாகும்
வெகுவிதமா மர்த்தத்தை விசாரஞ் செய்தல்
விவிதமனே துக்கத்துக் கேது வாகுந்
தகுமகனே யாதலினு லனைத்துந் தள்ளித்
தற்பிரமந் தானெனவே நிதித்யா சிப்பாய். (22)

உத்தமமாம் புத்தியுறும் புருடர் முன்பிங்
குற்றுணரத் தகுபொருளை யோர்ந்து ணர்ந்து
சத்தியமா மப்பொருளின் சாட்சாத் காரஞ்
சாரநிதித் யாசத்தைச் செய்ய வேண்டு
மெத்தவுமே நிதித்யாச விரோத மாக
மேவியநூல் விசாரணையாற் காலந் தள்ள
லித்தனையும் புத்தியுளோர்க் குரிய தன்றெ
றிவ்விதமாய்ச் சுருதிமுடி வியம்பு தன்றே. (23)

புரையறவே யுணர்பொருளை யுணர்ந்த பின்னர்ப்
பூரணமா மப்பொருளின் சாட்சாத் கார
மருவியிட நிதித்யாசஞ் செய்வ தல்லான்
மற்றிறையு நூல்வழியே செல்ல வொண்ணு
தெரிபொருளை நூல்வழியா லறிந்த பின்னர்த்
தெரிவித்த நூன்மொழியே மீண்டுஞ் சொல்ல
லுரைதருதன் வாக்குக்குத் துக்க மென்றே
யுபநிடத வசனமெலா முரைத்த வன்றே. (24)

ஆதலினுற் றுனியத்தை யடைந்த பின்ன
ரங்குற்ற பலாலத்தை யெறித லேபோ
லேதமற வுணர்பொருளை யுணர்ந்த பின்ன
ரிங்குற்ற நூலையெலா மெறிதல் வேண்டும்
வாதகமா நூலையெலா மெறிந்த பின்னர்
வருந்தியுமே யநவரத மிடைவி டாமற்
போதமுறச் சாதகமா நிதித்யா சத்தைப்
புரியுடனே பூரணமாய்ப் பழகல் வேண்டும். (25)

மெய்யுணர்வா நந்தபரப் பிரமத் தின்கண்
மேவியதன் கனவெனவே சகத்த னைத்தும்
பொய்யுருவாய்த் தோற்றுமென்று மவையு மாயிற்
பூரணமாம் பிரமமென்றுந் தனது மாணு
னுய்யவெகு விதமான நூலின் சொல்லை
யுபதேச காலத்தி லுரைப்ப தல்லான்
மையணுவு மின்றியதன் னநுப வத்தின்
மருவியவிந் நூல்வசன மிறையு மில்லை. (26)

புத்திரனே யாதலினு லுபதே சத்திற்
புகல்கின்ற நூன்மொழிக ளனைத்துந் தள்ளிச்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமே யாகச்
சலியாம லிருப்பதுவே யறவு நன்று
மத்திறமே யநவரத மிருப்ப தற்கிங்
கசைவுற்ற தன்மனது வசமு றுதே
னித்தியமாம் பரப்பிரம நானே யென்று
நிரந்தரமாய் நிதித்யாசஞ் செய்ய வேண்டும். (27)

நிரந்தரமாய் நிதித்யாசஞ் செய்வ தற்கு
நிலையற்ற தன்மனது வசமு ருதேற்
றிரிந்தலையு மனதுவச மாகு மட்டுந்
திடமாக விசாரணையே செய்ய வேண்டும்
பொருந்தியநூல் விசாரணையாற் சித்த மெள்ளப்
புரையற்றுப் பூரணமாம் பரத்தி லோயு
முரந்தருநூல் விசாரணையே யொழிய வேறே
ருபாயமுமே சித்தசெயந் தருவ தில்லை. (28)

சித்தசெய மாத்திரமே சீவன் முத்தி
சித்தசெய மாத்திரமே விதேக முத்தி
நித்தியமாய் நிதித்யாசஞ் செய்வோ ருக்கே
நிகழ்த்தியவச் சித்தசெய நேரே பேறுஞ்
சித்தசெய மல்லாம லநந்தோ பாயஞ்
செய்யினுமே முத்தியிலை யாத லாலே
புத்திரவச் சித்தசெயம் பொருந்த வேண்டிப்
பூரணமா யெப்போது நிதித்யா சிப்பாய். (29)

சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சீவனென்றும் பிரமமென்றும் பேத மில்லை
சன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
சராசரமாய்த் தோற்றியிடும் பேத மில்லை
தன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
றனக்கயலாய்த் தோற்றியிடும் பேத மில்லை
யென்மயமே யெப்போது மெல்லா மென்றும்
யான்பிரமந் தானென்று நிதித்யா சிப்பாய். (30)

களங்கமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
காரியகா ரணமென்னும் பேத மில்லை
விளங்கியிடும் பரப்பிரம சொரூப மேநான்
வேத்தியவே தனமென்னும் பேத மில்லை
யுளங்கலவாப் பரப்பிரம சொரூப மேநா
னொருகாலு மோரணுவும் பேத மில்லை
விளங்கியிடும் பேதமெலாம் பரமே யென்றும்
விமலபரம் யானென்று நிதித்யா சிப்பாய். (31)

சகலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்றுஞ்
சந்ததமு மப்பிரம நீயே யென்றும்
விகலமற வேதமுடி விளம்ப லாலும்
விளம்பியவா சற்குருவு மருள்வ தாலு
நிகரிலநு பூதிமிகுஞ் சங்க ராதி
நிச்சயமு மிவ்விதமே நிற்ப தாலு
மகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்று
மப்பிரம மகமென்று நிதித்யா சிப்பாய். (32)

ஞானகன மானபரப் பிரம மல்லான்
ஞாலமுத லெப்பொருளு மென்று மில்லை
யானசக சீவபர மனைத்து மென்று
மகண்டைக ரசமான பிரம மென்றே
யீனமற வெமதீச னெமக் குரைத்த
விப்பொருளி லிறையளவு மைய மில்லை
யானதனு லகிலமுமே பிரம மென்று
மப்பிரம மகமென்று நிதித்யா சிப்பாய். (33)

விகலமுறு வேதாந்த வாக்கி யத்தால்
விளம்பியதே யுண்மையென விசுவா சித்துச்
சகலமுணர் பரமசிவ னுரைத்த வண்ணஞ்
சாற்றியவென் வாக்கியமும் விசுவா சித்து
மிகவுரமாய்ப் பழகியிடு நின்னு கத்தான்
மேவியநின் சந்தேக மனைத்து நீக்கி
யிகழ்வுதரும் விபரீத மனைத்துந் தீர
விசைத்தவண மெப்போது நிதித்யா சிப்பாய். (34)

நினக்கயல்போற் றோற்றியவிந் நாம ரூப
நிகிலமுமே நீயலது வேறே யன்று
தனக்கயல்போற் கனவிலுணர் நாம ரூபந்
தானலது சோதிக்கில் வேறே யுண்டோ
வெனக்கயல்போற் காண்பதெலாம் யானே யென்றும்
யான்றானே யேகபரப் பிரம மென்று
மனக்கவலை யாவையுமே தீரு மட்டு
மறவாம லெப்போது நிதித்யா சிப்பாய். (35)

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றநவரத மாதரவாய்ப் பழகப் பட்ட
தகும்பிரம பாவனையா நிதித்யா சத்தாற்
றங்குமனோ விகற்பமெலாந் தவிர்ந்த பின்ன
ரகம்பிரம வாக்கியத்தி னிலட்சி யார்த்த
வநுபூதி யடைந்தந்த மயமே யாகிச்
சகம்பரநா னென்றணுவு நினையா வண்ணஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாமற் சாந்த னுவாய். (36)

சந்ததமுஞ் சலியாமற் சாந்த மாகிச்
சன்மயமாய் நிற்பதுவே சாட்சாத் கார
மைந்தவதே மாசற்ற சீவன் முத்தி
மற்றதுவே மகத்தான விதேக முத்தி
யிந்தநிலை யெமதீச னருளுள் ளோர்க்கே
யிசைத்தவண மிருமையற வெளிதா யெய்துஞ்
சுந்தரமாஞ் சுருதிமுடி வனைத்தி னுலுஞ்
சொல்லிமுடி வுற்றபொருட் சுருக்க மீதே. (37)

சுருக்கமுறப் பரமசிவ னெமுக்கு ரைத்த
சுருதிமுடிப் பொருளிதனைச் சுருங்கச் சொன்னே
மிருக்குமுதன் மறைமுடியின் சுருக்க மான
விப்பொருளை யிருமையறக் கேட்டு ணர்ந்தோ
ரருக்கன்முதற் சோதிக்குஞ் சோதி யான
வகண்டைக ரசவடிவாம் பரமே யாவர்
நெருக்கமுற வெங்குமொரு நிறைவாய் நின்ற
நிமலபர சிவனுணை நிச்ச யந்தான். (38)

நிச்சயமா மிப்பொருளை யொருகா லேனு
நிருமலமா மன்புடனே நின்று கேட்போர்
துச்சமகா பாவங்கள் செய்தோ ரேனுந்
தொடர்புற்ற பாவமெலா முடனே தீர்ப்ப
ருச்சமதாஞ் சாதனசம் பத்தி யுள்ளோ
ருருக்கமுட னிப்பொருளைக் கேட்பா ராகி
லெச்சனன பாதகமு மெரித்தி மைப்பி
லிதயமுடிச் சிறந்தோராய் முத்த ராவர். (39)

இப்பொருளைக் கேட்டுணர்வோ ருடனே முத்தி
யிணைந்திடுவ ரெள்ளளவு மின்னன் மேவா
ரற்பமிலா வாநந்த மநுப விப்ப
ரநவரத மங்களமே யடைந்தோ ராவர்
நிர்ப்பயமா நிலைபெறுவர் பவத்தின் மீளார்
நிச்சலமாம் பரப்பிரம வடிவே யாவர்
செப்பியது சத்தியமே சங்கை யில்லை
சிவனாணை சத்தியமே சத்தி யந்தான். (40)

துகளிலதிட் டானபர சிவத்தின் கண்ணே
தோன்றியிருந் தடங்கியவிச் சகத்த னைத்தும்
புகலுமதிட் டானபர சிவமே யென்றும்
பூரணமா மச்சிவமே நாமே யென்றும்
பகரலுறு மறைமுடியா லகண்டைக் யத்தைப்
பாவித்துப் பரோட்சமிலா தநுப வித்தோர்க்
கிகழ்வுதருஞ் சோகமிலை மோக மில்லை
யிப்பேத தரிசனமோ ரிறையு மில்லை. (41)

இவ்விதமா யாவருமே யுய்யும் வண்ண
மேகபரி பூரணமாம் வத்து தானே
திவ்வியமங் களவடிவா யெழுந்தெ மக்குத்
திகழ்வுறவே தெரிவித்த வேதார்த் தத்தைச்
செவ்வியதா யிதயத்தி லநுப வித்துச்
சிறுமையெலாந் தீரும்வண முரைத்தோ மென்றே
யெவ்வமுறு ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கங்
கிருமையிலாப் பரம்பொருளை யிசைத்தா னன்றே. (42)

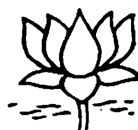
வேறு

சகல கற்பித முஞ்சுத சித்தமாஞ்
சத்தை யின்மையி னுல்வெறும் பொய்யெனு
மஃது மாயி லகண்ட பரம்பொரு
ளாமெனுமது நாமெனுமேகமாய்

நிகழு ஞானஞ் செறிந்தவர் முத்தரே
    நிச்ச யம்மென விங்கு நிகழ்த்துத
றிகழு மாநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
    தேவ தேவ னகண்ட சொரூபமே. (43)

இருபத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 29-க்கு திருவிருத்தம் -1335.

முப்பதாவது

பரப்பிரம நிச்சயத்தாற் பரமாநந்த முரைக்கும் அத்தியாயம்

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம மாத்ரஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாம லிருப்ப தென்று
மித்துவித சகத்தணுவு மில்லை யென்று
மிவையாவு மேகபரப் பிரம மென்று
நித்தியஞா னநந்த சுபாவ னை
நிகிலசகன் னயகன்முன் னுரைத்த வண்ண
மத்துவித நிர்ணயமே மறித்துஞ் சொல்வா
மகண்டபர போதமுர மாவ தற்கே. (1)

சத்தியஞா னநந்த சொரூப மல்லாற்
சகத்தைவயு மொருகாலுஞ் சனிக்க வில்லை
நித்தியஞா னனந்த சொரூப மல்லா
னீக்கவொணுப் பவமென்னு நினைவு மில்லை
யெத்துவிதத் தோற்றமுமே பிரம மென்னு
மிருமையிலா வப்பிரம நானே யென்னு
மத்துவித நிச்சயமே யடைந்த வற்று
லகண்டபர மாநந்த மநுப விப்பாய். (2)

சதாநந்த மாத்ரபர சொரூப மேநான்
சந்ததமுஞ் சாந்தபர சொரூப மேநான்
சிதாநந்த மாத்ரபர சொரூப மேநான்
சிற்கனமாய் நிறைந்தபர சொரூப மேநா
னுதாரபரி பூரணமாஞ் சொரூப நானென்
றுரமாக வத்துவித நிச்ச யத்தை
நிதாகவரை நிமுடமுநீ விடாது செய்து
நிரதிசய வாநந்த மநுப விப்பாய். (3)

ஞானகன மானபரப் பிரமத் தின்கண்
ஞாலமுதற் கற்பிதமாய்க் காண்ப தெல்லா
மீனமிலவ் வதிட்டானப் பிரம மென்னு
மெப்போது மப்பிரம நானே யென்னு
மூனமிலா வத்துவித நிச்ச யத்தை
யுரமாக வநவரத மப்யா சித்தே
யானமனோ விகற்பமெலா மழித்தெப் போது
மகண்டபர மாநந்த மநுப விப்பாய். (4)

நாசமிலா திருப்பதனு னுனே சத்து
நாடியெலா மறிவதனு னுனே சித்து
நேசமதாய் நிற்பதனு னுனே யின்ப
நிகழ்த்தியவா சத்தியசிற் சுகமா நானே
பேசியவிவ் விலக்கணமாம் பிரம மென்றே
பேதமிலா வகண்டபர நிச்ச யத்தை
யாசறவே யதிடமா யடைந்த வற்று
லகண்டபர மாநந்த மநுப விப்பாய். (5)

இருக்கின்ற திலங்குகின்ற தின்ப மென்று
மியம்பியிடு நாமமொடு ரூப மென்றுந்
தருக்கமிடு மிவ்வமுச பஞ்ச கத்திற்
றயங்கியமுன் மூன்றமுசம் பரத்தின் ரூபஞ்
சுருக்கமுறு மிரண்டமுசஞ் சகத்தின் ரூபஞ்
சொற்பொருளா மிவ்வமுச மிரண்டுந் தள்ளி
நெருக்கமுறுஞ் சத்தியசிற் சுகமாய் மீந்து
நின்றபர நானெனவே நிச்ச யிப்பாய். (6)

அதிட்டான சத்தியசிற் சுகமா மம்ச
மகிலபரி பூரணமா யொன்ருய் நிற்கு
மிதிற்றுனே கற்பிதமா நாம ரூப
மிரண்டெனவே பரிச்சின்ன மாகி நிற்கு
மதித்தாயும் விவேகத்தாற் கற்பி தத்தை
மன்னுமதிட் டானமென வுணர்ந்தெப் போது
நிதித்யாசஞ் செய்துமனோ விகற்பந் தீர்ந்து
நிரதிசய வாநந்த மநுப விப்பாய். (7)

சிதாகாய மானபரப் பிரமத் தின்கட்
செகசீவ பரங்களெலாம் பொய்யாய்த் தோன்று
நிதாகவிதை விவேகத்தா னேதி செய்து
நிருமலமாய் நின்றபரப் பிரமந் தானே
சதாவுமக மகமெனவே நிதித்யா சித்துச்
சலமனதின் விகற்பமெலாந் தவிர்த் தெப்போது
மதாகியிருக் கின்றநிலை யடைந்த வற்று
லகண்டபர மாநந்த மநுப விப்பாய். (8)

தூலமுதன் மூன்றுவித சரீர மில்லை
தொடர்நனவு முதலியமூன் றவத்தை யில்லை
மூலமெனு முக்குணமாம் பகுதி யில்லை
மொழியுமத னபிமானி யாரு மில்லை
காலமொடு தேசமிலை வத்து வில்லை
கற்பிதமே யில்லையென நேதி பண்ணி
யாலயமாய் நின்றபரப் பிரம நீயா
யகண்டபர மாநந்த மநுப விப்பாய். (9)

தேகமுதற் றிரளெவையும் பிரம ரூபந்
திருசியமாய்த் தெரிவதெலாம் பிரம ரூபம்
பாகமுறும் பதார்த்தமெலாம் பிரம ரூபம்
பரசீவ சகங்களெல்லாம் பிரம ரூப
மாகுபொரு ளகிலமுமே பிரம ரூப
மன்னியமா யறிவதெலாம் பிரம மென்னு
மேகபர நிச்சயமே யிசைந்தி வற்று
லிணையற்ற வாநந்த மநுப விப்பாய். (10)

சந்ததமுஞ் சிவமான பிரம நானே
சகலபரி பூரணமாம் பிரம நானே
சிந்தைமுதற் கதீதபரப் பிரம நானே
சின்மாத்ர வடிவான பிரம நானே
தொந்தமுறுத் துரியபரப் பிரம நானே
துகளற்ற தூயபரப் பிரம நானென்
றந்தமிலா வகண்டபர நிச்ச யத்தை
யடைந்ததனு லநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (11)

கூறுபடா வகண்டபரப் பிரம நானே
கூடத்த வான்மாவாம் பிரம நானே
மாறுபடா மகத்தான பிரம நானே
மங்களமங் களமான பிரம நானே
வேறுபடா விமலபரப் பிரம நானே
வேதாந்த வேத்தியமாம் பிரம நானென்
றீறுபடா வேகபர நிச்ச யத்தை
யிசைந்ததனு லெப்போதுஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (12)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம நானே
சாலவுப சாந்தபரப் பிரம நானே
நித்தியநிட் களமான பிரம நானே
நிரதிசயா நந்தபரப் பிரம நானே
யித்துவித மிறையுமிலாப் பிரம நானே
யேகபரி பூரணமாம் பிரம நானென்
றத்துவித மானபர நிச்ச யத்தை
யடைந்ததனு லநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (13)

பரமசிவ மானபரப் பிரம நானே
பரிச்சேத ரகிதபரப் பிரம நானே
நிரவயவ மானபரப் பிரம நானே
நிட்கிரிய சுபாவபரப் பிரம நானே
சருவமுமாய்த் திகழுபரப் பிரம நானே
சகலவிலட் சணமான பிரம நானென்
றிருமையிலா வத்துவித நிச்ச யத்தை
யிசைந்ததனு லெப்போதுஞ் சுகித்தி ருப்பாய். (14)

பராபரமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
பரஞ்சோதி யானபர சொரூப நானே
நிராமயமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
நிருமலமாய் நிறைந்தபர சொரூப நானே
புராதனமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
பூரணமாம் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றிராப்பகலு மேகபர நிச்ச யத்தை
யிடையறவே யிசைந்ததனுற் சுகித்தி ருப்பாய். (15)

சருவபரி பூரணமாம் பிரம நானே
சருவான்மா வானபரப் பிரம நானே
பரவுசிதா காயபரப் பிரம நானே
பரமான்மா வானபரப் பிரம நானே
சுருதிமுதற் கதீதபரப் பிரம நானே
சுயஞ்சோதி யானபரப் பிரம நானென்
றிருமையிலா வத்துவித நிச்ச யத்தை
யெப்போது மிசைந்ததனுற் சுகித்தி ருப்பாய். (16)

சத்தியமாம் பரப்பிரமந் தானே யெல்லாஞ்
சதாசிவமாம் பரப்பிரமந் தானே யெல்லா
நித்தியமாம் பரப்பிரமந் தானே யெல்லா
நிரஞ்சனமாம் பரப்பிரமந் தானே யெல்லாஞ்
சுத்தமதாம் பரப்பிரமந் தானே யெல்லாஞ்
சுககனமாம் பரப்பிரமந் தானே யெல்லா
மத்துவித பரப்பிரம மதுநா னென்றே
யதிதிடமா முறுதியினு லாநந் திப்பாய். (17)

சலனமிலாப் பரப்பிரமந் தானே யெல்லாஞ்
சாசுவத பரப்பிரமந் தானே யெல்லா
மலமருவாப் பரப்பிரமந் தானே யெல்லா
மாயையிலாப் பரப்பிரமந் தானே யெல்லாங்
கலனமுறாப் பரப்பிரமந் தானே யெல்லாங்
களங்கமிலாப் பரப்பிரமந் தானே யெல்லா
மலைவுபெறாப் பரப்பிரம மதுநா னென்றே
யதிதிடமா முறுதியினு லாநந் திப்பாய். (18)

சொற்பொருளாய்த் தோற்றுவதும் பிரம ரூபஞ்
சுபாசுபமாய்த் தோற்றுவதும் பிரம ரூப
மெய்ப்பொருளா யிலங்குவதும் பிரம ரூப
மில்லையுள தென்பதெலாம் பிரம ரூபங்
கற்பிதமாய்க் காண்பதெலாம் பிரம ரூபங்
காரியகா ரணமெவையும் பிரம ரூப
மற்பமிலாப் பரப்பிரம மதுநா னென்றே
யதிதிடமா முறுதியினு லாநந் திப்பாய். (19)

ஏதமுறு மவித்தையுமே பிரம ரூப
மிலங்கியிடும் வித்தையுமே பிரம ரூபம்
பேதமுறுஞ் சீவனுமே பிரம ரூபம்
பிறங்கியிடு மீசனுமே பிரம ரூபம்
பூதலமே முதலுலகும் பிரம ரூபம்
புலமுறவே காண்பதெலாம் பிரம ரூப
மாதியிலாப் பரப்பிரம மதுநா னென்றே
யதிதிடமா முறுதியினு லாநந் திப்பாய். (20)

துவிதமென்றுந் துவிதமொடத் துவித மென்றுந்
தூயபர மாத்துவித மதமீ தென்று
மிவிதமென்று மவிதமென்று மிலதுண் டென்று
மிவைமுதலா யங்கங்கே யியம்ப லுற்ற
விவிதமத மிவையுரைசெய் வாதம் யாவும்
விசாரிக்கில் விமலபரப் பிரமந் தானுங்
குவிதலுருப் பரப்பிரம மதுநா னென்று
கோதறவே பாவித்துக் குறைவு தீர்வாய். (21)

சித்துளதேற் சகமுளதாஞ் சித்தில் லாதேற்
செகமுமிலை யாதலினுற் சித்தின் கண்ணே
யித்துவித சகத்தெவையுங் கற்பி தந்தா
னிதனையெலா மன்னுவய வெதிரே கத்தாற்
புத்தியுற வாய்ந்துடனே ப்ரவிலா பித்துப்
பூரணமாய் நின்றபர சித்துத் தானே
நித்தமக மகமெனவே நிதித்யா சித்து
நிச்சலமாய் நீயென்று நிலைத்து நிற்பாய். (22)

நிதாகவெகு விதமாக நிகழ்த்தி யென்ன
நிகிலமுமே நிமலசிதா காயந் தானுஞ்
சிதாகாய மதுபிரம வடிவ மாகுஞ்
சிதாகாய மதுவேநின் வடிவ மாகு
முதாரமுறு புத்தியினு லுரைத்த வண்ண
முணர்வதெலாஞ் சிதாகாய சொரூப மென்றுஞ்
சதாவுமதே யகமென்று நிதித்யா சித்துச்
சற்றேனுஞ் சலியாது சாந்த னுவாய். (23)

நிகிலவதிட் டானபர சித்துத் தானே
நிருமலமாய் நிறைவுற்ற வாகா யம்போ
லகிலபரி பூரணமா யமல மாகி
யத்யந்த சூட்சுமமா யசங்க மாகுந்
தகமைசெறிந் திருக்கின்ற தன்மை யாலே
தயங்குசிதா காயமெனச் சாற்ற லாகு
மகிமைமிகுஞ் சிதாகாய மதுநா னென்றே
மறவாமற் பாவித்து மயக்கந் தீர்வாய். (24)

சன்மாத்ர மானபரப் பிரம மல்லாற்
சராசரமாய்ச் சனிக்கின்ற சகமே யில்லை
சின்மாத்ர மானபரப் பிரம மல்லாற்
சித்தமுதற் றிருசியமாஞ் சகமே யில்லை
நன்மாத்ர மானபரப் பிரம மல்லா
ஞநாவாய் நாடியிடுஞ் சகமே யில்லை
தன்மாத்ர மானபரப் பிரமந் தானே
தானெனவே பாவித்துத் தளர்வு தீர்வாய். (25)

சின்மாத்ர மானபரப் பிரமந் தானே
செகசீவ பரங்களெனத் தெரிவ தாலே
யெண்மாத்ர மாகினுமிச் சகசீ வாதி
யிதரமல விவையாவுஞ் சின்மாத் ரந்தான்
பொன்மாத்ர வடிவான கடக மாதி
பொன்னையலாற் சற்றுமய லாவ துண்டோ
மண்மாத்ர மானகட சராவ மாதி
மண்ணையலான் மற்றணுவு மனிய மாமோ. (26)

அகண்டபரி பூரணமாம் பிரமந் தானே
யறிவற்றோர்க் குலகெனவே தோற்றி னலும்
புகன்றபல விதமான வுலகந் தானே
பூரணமா மறிஞருக்குப் பரமாய்த் தோற்றுந்
திகழ்ந்தெதிரே யிருக்கின்ற விரச்சுத் தானே
தெரிவற்றோர்க் கரவெனவே தோற்றி னலு
நிகழ்ந்தரவே தெரிவுற்றோர்க் கிரச்சு வாக
நிகழ்கின்ற நீதியினைக் கண்டோ மன்றே. (27)

படருற்ற நூருனே படம்போ லாகப்
பரவியதிற் குறுக்குநெடுக் காவ தேபோற்
றொடர்புற்ற பரந்தானே சகம்போ லாகத்
தோன்றியதிற் குறுக்கநெடுக் காகநிற்கு
மடருற்ற விவேகத்தா லறைந்த வண்ண
மாய்ந்தெவையு மகண்டபரப் பிரம மென்றுந்
தடமுற்ற பரப்பிரம மதுநா னென்றுந்
தடையறவே பாவித்துத் தளர்வு தீர்வாய். (28)

சத்தியஞா னநந்தப் பிரமந் தானே
சலனமிலாச் சாசுவத வத்து வாகுஞ்
சத்தியஞா னநந்தப் பிரமந் தானே
சட்பாவ விகாரமிலா வத்து வாகுஞ்
சத்தியஞா னநந்தப் பிரமந் தானே
சகசீவ பரங்களிலா வத்து வாகுஞ்
சத்தியஞா னநந்தப் பிரமந் தானே
சகலபரி பூரணமாம் வத்து வாமே. (29)

சத்தியஞா னநந்தப் பிரம மல்லாற்
சகசீவ பரங்களெனச் சிறிது மில்லை
புத்திரவிச் சகசீவர் முதலா மியாவும்
பூரணமாய்ப் பொருந்தியவப் பிரமந் தானு
மத்துவித பரப்பிரம மதுவே நீயா
மறைந்தபொருள் சத்தியமே யாத லாலே
நித்தமெலாம் பிரமமென்னு மதுநா னென்னு
நிச்சலமா முணர்வுற்று நிறைந்து நிற்பாய். (30)

நிச்சலமா முணர்வுற்று நிறைந்து நிற்கு
நிலையதுவே நிகரற்ற மோட்ச மாகுந்
துச்சமிலா வந்தநிலை தொடர்ந்தோர் மீண்டுந்
துன்பமுரூர் துகண்மருவார் சுகமே சார்வ
ரெச்செயலுஞ் செய்துமுடிந் தவரே யாவ
ரெப்போது மேகபர வடிவாய் நிற்ப
ருச்சபர வடிவான வன்னோ ருக்கிவ்
வூனபவ விவகார மென்று மில்லை. (31)

ஆதலினு லநவரத மறைந்த வண்ண
மகண்டபர நிச்சயமே யப்யா சித்துப்
பேதமனோ விகற்பமெலாம் பெயர்த்தெப் போதும்
பிரிவற்ற வகண்டபர போதம் பெற்றவ்
வேதமிலா வேகபர வடிவே யாக
விருப்பதுவா மோட்சநிலை யடைதி மைந்தா
வேதமுடிப் பொருளைநினக் கிந்த வண்ணம்
விமலசிவன் விளம்பியவா விளங்கச் சொன்னோம்.
(32)

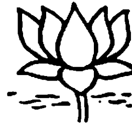
பரமான பரமசிவ பத்தி யோடே
பரவியவிப் பரம்பொருளைப் பரிந்து கேட்போன்
றிரமான வகண்டபர ஞானஞ் சேர்வன்
றினையளவுந் துக்கமுறான் சுகமே லாவ
னுரமான வகண்டபர வடிவாய் நிற்ப
னுரைத்ததிலோ ரையமிலை யுண்மை யென்றே
வரமான ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கு
வரையற்ற வத்துவினை வகுத்துச் சொன்னான். (33)

வேறு

சச்சி தாநந்த வத்துவை யன்றியே
சற்று மொன்றுஞ் சனித்திட வேயிலை
யிச்ச கம்முதல் யாவையு மென்றுமே
யேக பூரண வத்துவ தாமிக
வுச்ச மாமது நாமெனு ஞானமிங்
குற்ற வர்பவ முத்த ரெனச்சொல
னிச்ச லாநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
நிகரி லீச னகண்ட சொரூபமே. (34)

முப்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 30-க்கு திருவிருத்தம் - 1369.

முப்பத்தொன்றாவது

அறுபத்துநான்கு திட்டாந்தத்தோ டத்துவிதவுண்மை யுரைக்கும் அத்தியாயம்

பாவனமாம் பரப்பிரம சாட்சாத் காரம்
பழுதறவே பற்றுவதற் கேது வாகி
யாவலுடன் கேட்பமிக வினிய தான
வத்யந்த வற்புதமாந் திட்டாந் தத்தோ
டோவலிலா வகண்டபர நிச்ச யத்தை
யூனமற விவ்வோத்தி லுனக்கு ரைப்பா
மேவரிய விதனுடைய சிரவ ணத்தால்
மிகவிரைவின் மெய்ம்முத்தி மேவ லாமே. (1)

சத்தியமே சத்தியமே சகமே யில்லை
சங்கற்ப விகற்பங்கள் சிறிது மில்லை
நித்தியவா நந்தமயப் பிரம மொன்றே
நிச்சலமா யெப்போது நிலைத்த வுண்மை
யத்துவிதப் பிரமமதே யசங்க மாகு
மனுமயமா மட்சரமா மகண்ட மாகு
மித்துவித விவகார மிறையு மில்லை
யிங்குற்ற காரியமோ ரணுவு மில்லை. (2)

பிரிவுபெறுப் பரப்பிரம சொரூப மல்லாற்
பிரபஞ்ச பாவனையே யென்று மில்லை
தெரிவுருவாம் பரப்பிரம சொரூப மல்லாற்
றிருசியமாஞ் சகத்தோற்றஞ் சிறிது மில்லை
சருவபரி பூரணமாம் பிரம மல்லாற்
சகமுதலோர் பொருளுமொரு களவு மில்லை
பரவியவிவ் வர்த்தமுனக் குரமாம் வண்ணம்
பலவிதமாந் திட்டாந்தம் பகரு வாமால். (3)

மலடிமகன் வசனத்தா லியார்க்கும் பீதி
மன்னிடுமேன் மாயைமுதற் சகத்துஞ் சத்தாஞ்
சலனமிகும் பரியின்கோ டுண்மை யாகிச்
சமர்தருமேற் சராசரமாஞ் சகத்துஞ் சத்தா
மலைமனுடன் கோடதுவா மம்பு கொண்டிங்
காரேனு மழிவுற்றுற் சகத்துஞ் சத்தாங்
கலனமற விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
களங்கமிலாப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (4)

கானலினீ ரருந்தியதாற் றிருத்தி யார்க்குங்
கலந்திடுமேற் ககனமுதற் சகத்துஞ் சத்தாம்
வானிலுறுங் கந்தருவ நகர முண்மை
வடிவாமேல் வசனிக்குஞ் சகத்துஞ் சத்தா
மீனமுறுக் ககனத்தி னீல ரூப
மிறவாம லிருந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
மூனமற விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
யுணர்வுருவாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (5)

நிகழ்சுத்தி ரசதத்தாற் பணிக ளார்க்கு
நிசமாகச் சித்தித்தாற் சகத்துஞ் சத்தாந்
திகழிரச்சு சர்ப்பத்தாற் செனங்க ளாருந்
தீண்டினராய் மரிப்புற்றுற் சகத்துஞ் சத்தாங்
ககனத்தின் குசுமத்தா லெங்கு மாருங்
கந்தசுகம் புசிப்புற்றுற் சகத்துஞ் சத்தா
மகமுற்று விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
யறிவுருவாய் நிறைந்தபர மொன்றே யுண்மை. (6)

சுடர்விட்டுச் சொலிக்குமன லாச்சி யத்தாற்
சொலியாம லடங்கிடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாந்
தடமுற்ற விருட்டிரடாஞ் சித்ர தீபந்
தன்னொளியாற் றவிர்ந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
மிடமுற்ற தருத்திரடாம் வித்தே யன்றி
யிங்குண்டாய் வளர்ந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாஞ்
திடமுற்று விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
தெரிவுருவாய் நிறைந்தபர மொன்றே யுண்மை. (7)

அரம்பையதன் கட்டையினுற் பாக சித்தி
யார்க்கேனு மமைந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாங்
குரம்பையயி மானமிகு மூட ருக்குக்
குறைவில்சுகங் கூடிடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
நிரம்பியுள வறிவுடையோர் மனத்தி னேர்மை
நீசர்க்குத் தெரிந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
முரம்பெறவே விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
யோருருவாய் நிறைந்தபர மொன்றே யுண்மை. (8)

இன்றுபெறுங் கன்னிகையாற் பாக சித்தி
யிசைந்திடுமே லித்துவித சகத்துஞ் சத்தா
மன்றியுமக் கன்னிகையோ டமளி யுற்றிங்
காரரேனுஞ் சுகமுற்ருற் சகத்துஞ் சத்தா
நின்றபுவிப் புழுதியினு னிறைந்த சிந்து
நீர்முழுதுஞ் சோஷித்தாற் சகத்துஞ் சத்தா
நன்றுறவே விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
நமதுருவாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (9)

ஆதித்தன் சந்நிதியி லந்த கார
மழியாம லிருந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாஞ்
சோதித்த விரதத்தா லிரும்பின் ரூபஞ்
சொன்னத்வ மருவாதேற் சகத்துஞ் சத்தா
மாதத்தின் பூருவமே மரித்தோன் மீண்டு
மகிழ்வுடனே வருவானேற் சகத்துஞ் சத்தாங்
கோதற்று விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
குணுதீத பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (10)

விந்தியவெற் படவியினற் பாய சான்னம்
வேண்டியவா கிடைத்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
முந்திமிகக் கறந்துறுபான் மீண்டு மாவின்
முலையின்மிசை யேறிடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாந்
தந்திரமாய்க் கடைந்துறுமோர் மீண்டும் பாலாந்
தன்மையினைச் சார்ந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
புந்தியுற விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
பூரணமாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (11)

மேருவினைத் தாமரையி னூலா லாரு
 மிகவெளிதா யசைப்பாரேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
பூரணமாம் வாரிதியைத் தரங்கத் தாலே
 புணர்ந்தெவனும் பிணிப்பானேற் சகத்துஞ் சத்தாங்
கூர்மவுரோ மங்களினுன் மத்த மாவைக்
 கொணர்ந்தெவனும் பிணிப்பானேற் சகத்துஞ் சத்தாந்
தீரமுற விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
 திரிகுணமுங் கடந்தபர மொன்றே யுண்மை. (12)

உசுவாச வாயுவினு லோங்குஞ் சைல
 முலைந்துசலித் திடுமாகிற் சகத்துஞ் சத்தாம்
விசையாக மேருவந்தோர் பதுமந் தன்னின்
 விதையிலிருந் திடுமாகிற் சகத்துஞ் சத்தா
நசியாது சொலிக்கின்ற வன்னி யின்க
 ணற்பதுமம் வளர்ந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
மசையாது விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
 யகண்டவடி வானபர மொன்றே யுண்மை. (13)

சிறுமசகஞ் சிங்கத்தைச் சங்க ரித்துச்
 சிக்கெனவே செயித்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
முறுவண்டு மேருவினைக் கனியே போல
 வுண்டுடனே யுமிழ்ந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
பெறுமணுவி னுதரத்தி லநந்த கோடி
 பிரமாண்ட மிருந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
மறுவறவே விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
 மகத்தான பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (14)

கனவினிடைக் கண்டபொரு ணனவின் கண்ணே
 கலங்காம லிருந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
நனிவிரைவி லோடியிடு நதியின் வேக
 நலியாது நின்றிடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாஞ்
செனனமுதற் குருடர்க்கு மணியி னோர்மை
 செவ்வியதாத் தெரிந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
மனியமற விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
 யகண்டவடி வானபர மொன்றே யுண்மை. (15)

பொரித்தவிதை விருட்சத்தி னுற்பத் திக்குப்
புகலேது வாயிடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
முருத்தரியா முயற்கோடான் மதமா தங்க
முயிர்நீங்கி மரித்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாந்
தரித்திரர்கள் செல்வத்தோர் செல்வ வின்பந்
தனைத்தெரிந்து புசிப்பாரேற் சகத்துஞ் சத்தாந்
திருத்தமுற விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
தியக்கமிலாப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (16)

சுந்தரமா மன்னத்தி னடைபோற் காகஞ்
சுத்தநடை யுருமாகிற் சகத்துஞ் சத்தாம்
விந்தியமா வெற்பிலுறுஞ் சிங்கத் தோடு
வேசரிதான் சமர்செயுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
மிந்துவினன் சம்பந்த மன்றி ராகு
வெங்கேனுந் தெரிவுற்றுற் சகத்துஞ் சத்தாஞ்
சிந்தையுற விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
சின்மயமாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (17)

மலடிக்குக் கருவுண்டா யதற்கு நாமம்
வடிவமெலா மருவிடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
பெலமற்ற நபுஞ்சகனுக் குரிய மைந்தன்
பிறந்துவளர்ந் திடுவானேற் சகத்துஞ் சத்தாஞ்
சலமுற்ற வன்னேனுக் குரிய மாதர்
சம்போக சுகமுளதேற் சகத்துஞ் சத்தா
நிலைபெற்று விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
நிருமலமாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (18)

சுனகத்தின் விந்துவினுற் சிங்க முண்டாய்ச்
சூரத்வஞ் செறிந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
பினுமத்தாற் சாகரநீர் பருகப் பட்டுப்
பெருக்கறவே சோஷித்தாற் சகத்துஞ் சத்தா
நனியுற்ற தாருசிலை மயமாம் பாவை
நல்லன்னந் துய்த்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
மனமுற்று விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
மாசற்ற பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (19)

விருதாவா யாகாயஞ் சனங்க ளின்பால்
வீழ்ந்திடுமேல் வெறிதான சகத்துஞ் சத்தாம்
பெரிதான வாகாயம் புவியில் வீழ்ந்து
பினுமுயரக் கிளம்பிடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
விரிவான விண்மலரைச் சூட்டி யாரும்
வேசிவசஞ் செய்வாரேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
பரிவாக விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
பங்கமிலாப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (20)

சூனியமாங் ககனத்தைக் கயிற்ற லாருஞ்
சுருக்கமுறப் பிணிப்பாரேற் சகத்துஞ் சத்தா
மேனியுறக் ககனத்தின் பதிவிம் பந்தான்
மெய்யாக விருந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
மீனமுறு மேடத்தின் வயிற்றி லானை
யிருந்துபிறந் திடுமாகிற் சகத்துஞ் சத்தா
ஞானமுற விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
ஞானகன மானபர மொன்றே யுண்மை. (21)

மிகவுமகா சேறுற்ற புவியி லாரு
மேவிநடந் திடுவாரேற் சகத்துஞ் சத்தா
நிகழ்வுமிகு முகுரத்திற் பதிவிம் பந்தா
னிலைபெற்று நின்றிடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாந்
திகழ்கனலி லிடும்பஞ்சு சாம்ப ராகாத்
திறமையினைச் செறிந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
மிகழ்வறவே விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
யிருமையிலாப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (22)

மடமைமிகு மூடர்க்கு மகத்தாம் வத்து
மகிமைதெரிந் திடுமாகிற் சகத்துஞ் சத்தாம்
படருமகண் டாகார விருத்தி யல்லாற்
பரப்பிரமந் திகழ்ந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாந்
தடமருவு மகண்டபர ஞான மல்லாற்
றகுமோட்சந் தானுளதேற் சகத்துஞ் சத்தாந்
தொடர்புறவே விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
துவிதமிலாப் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (23)

அத்துவிதப் பிரமமலாற் சுருதிக் கெல்லா
மயலெவையும் பொருளாமேற் சகத்துஞ் சத்தாம்
வத்துவுணர் ஞானமலான் மற்றொன் றாலே
வன்பவநோய் மாய்ந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தா
முத்தமமா மியோகமுணர் வொன்று மின்றி
யுளமலையா திருந்திடுமேற் சகத்துஞ் சத்தாஞ்
சத்தியமாய் விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
சன்மயமாம் பரப்பிரம மொன்றே யுண்மை. (24)

பரமசிவன் கருணையலாற் போக மோட்சம்
பற்றினவ ருளராகிற் சகத்துஞ் சத்தா
நிருமலமாய் விசாரிக்கிற் சகத்தே யில்லை
நித்தியமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே
யருள்வடிவாம் பரமசிவ னறைந்த வண்ண
மறுபத்து நான்குவித திட்டாந் தத்தா
லிருமையிலாப் பரமொன்றே யுண்மை யென்னு
மிவ்விதமாம் பொருளை நினக் கிசைத்தோ மன்றே. (25)

இன்னவிதம் பரமார்த்த விசாரஞ் செய்யி
லிலகுசக சீவபர மெவையு மில்லை
பின்னமெனக் காண்பதெலாஞ் சோதிக் குங்காற்
பிரமமலா தோரணுவும் பிறிதே யாகா
துன்னுபட ரூபத்தைச் சோதிக் குங்காற்
றொடர்புற்ற தந்துவலால் வேறங் குண்டோ
மன்னுகட ரூபத்தைச் சோதிக் குங்கான்
மண்ணையலான் மற்றெவையு மதித்தோ ருண்டோ. (26)

ஆதலினு லணுவேனுந் துவித மில்லை
யத்துவிதந் தானுமிலை யயலே யில்லை
போதகன மானபரப் பிரம மொன்றே
பூரணமா யெப்போதும் பொருந்தும் வத்து
பேதமிலா வப்பிரம நானே யென்று
பிரிவற்ற வகண்டபர ஞானம் பெற்று
வாதகமாம் பவபந்த மனைத்துந் தீர்ந்து
வரமான வகண்டபர வடிவே யாவாய். (27)

சங்கற்ப காரியமாஞ் சகத்தின் றோற்றஞ்
சற்றேனுஞ் சார்ந்திடுமே லுடனே யத்தைப்
பங்கற்ற பரப்பிரம மெல்லா மென்றும்
பரமதுவே நானென்றும் பாவித் துத்தீர்
மங்குற்ற மனதென்னு மகத்தாம் வ்யாதி
மாறாது தொடர்ந்திடுமே லுடனே யத்தை
யங்குற்ற வகண்டபரத் தியான மென்னு
மதிசயமா மவுடதமுண் டதஞ்செய் மைந்தா. (28)

மாயையினாற் கற்பிதமாம் பேத மேது
மனதினிடைத் தோன்றியிடி னுடனே யத்தைத்
தூயபரப் பிரமத்தின் றியானத் தாலே
துகளறவே துடைத்துநிச சொரூப மாவா
யாயதன தவித்தையினாற் றேக மாதி
யகமெனவே தோன்றியிடி னுடனே யத்தை
நேயபர சின்மயமா மான்மத் யான
நிட்டையினா னீக்கிநிச சொரூப மாவாய். (29)

கொடியவகங் காரமெனுஞ் சத்து ருத்தான்
குறைவுதரக் கூடியிடி னுடனே யத்தைச்
சடிதியகம் பிரமமெனுந் தியான வாளாற்
சங்காரஞ் செய்துநிச சுபாவ மாவாய்
கடியமனக் கிரந்திதொடர்ந் திடுமே யாகிற்
கலங்காது தைரியமா யுடனே யத்தை
நெடியபர பாவனையாஞ் சக்க ரத்தா
னிமிடத்தி லறுத்துநிச நிலையி னிற்பாய். (30)

தேகமுத லானென்னு மத்யா சந்தான்
றீராது தொடர்ந்திடுமே லுடனே யத்தை
யேகபரி பூரணமாம் பரநா னென்னு
மிவ்விதமா முறுதியினா லிறக்கச் செய்வா
யாகுமனுன் மாவென்னும் பிசாசந் தோன்றி
லமலான்மத் தியானமெனு மந்தி ரத்தால்
வேகமுடன் பிசாசமதை யணுகா தோட்டி
விமலான்ம வடிவாக விளங்கி நிற்பாய். (31)

பலவிதமாஞ் சந்தேக மெனும் பிசாசு
　　பயமுறவே தோன்றினுநீ பயப் படாம
லலைவில்பர பாவனையா மந்தி ரத்தா
　　லையமெனும் பிசாசதனை யதஞ்செய் வாயா
னிலைமருவாத் துவிதமெனும் பிசாசு மீண்டு
　　நிகழினுமே நீயணுவும் வெருளா வண்ணம்
விலையமிலா வத்துவிதத் தியான மாகும்
　　விபூதியினல் வென்றதனை விபுவாய் நிற்பாய். (32)

இந்தவித மநந்தவித யுத்தி யோடிங்
　　கியம்பிய விவ்வேகபர நிச்ச யத்தைப்
புந்தியுறத் தினந்தோறும் பொருந்திக் கேட்போர்
　　பூரணமா மப்பிரம ஞானம் பெற்றப்
பந்தமெலாந் தீர்ந்தோராய்ப் பரமே யாவர்
　　பகர்ந்ததிலோ ரையமிலை பரமார்த் தந்தான்
சந்ததமுஞ் சகலமுணர் சாம்ப மூர்த்தி
　　சாற்றியதிற் சற்றேனுஞ் சங்கை யுண்டோ. (33)

அகிலமுமே யாக்கியளித் தழித்துந் தானே
　　ரணுவேனு மாறுபடா தசங்க மாகிச்
சகலபரி பூரணமாய்ச் சாந்த மான
　　சத்தியஞா னநந்த பரசி வத்தை
யகமெனவிங் கறிந்தவரே யகண்டா நந்த
　　மடைந்தந்தப் பரமசிவ மாவ ரென்றே
நிகழ்வுறவே ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கு
　　நிகரற்ற பரம்பொருளை நிகழ்த்தி னனே. (34)

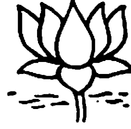
வேறு

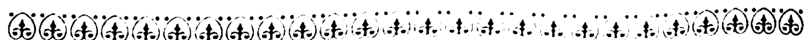
சச்சி தாநந்த மான பரம் பொருள்
　　சந்த தஞ்சலி யாதுள தாமெனு
மிச்ச கம்முத லியாவையு மென்றுமே
　　யில்லை யேயெனு மேக பரம்பொரு

ணிச்ச யந்தனை நீள்பல யுத்தியா
  னிகில ரும்பெற விங்கு நிகழ்த்துத
லுச்ச வாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
  மும்பர் கோன்ற னகண்ட சொரூபமே. (35)

முப்பத்தொன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக அத்தியாயம் 31-க்கு திருவிருத்தம் -1404.

முப்பத்திரண்டாவது

பரவத்து பாவனையாற் பரசொரூபத்திதியுரைக்கும் அத்தியாயம்

ஒருபொருளும் பிரமத்துக் கயலின் றென்று
முள்ளதெலா மகண்டபரப் பிரம மென்று
மிருமையிலா வப்பிரம் நாமே யென்று
மிவ்விதமா மகண்டார்த்த நிர்ண யத்தை
நிருமலமா நிதாகநினக் கின்னஞ் சொல்வா
நிகழ்த்தியிடு நிர்ணயமீ துடனே மோட்சந்
தருவதுவாஞ் சுகநல்குந் தளர்வைத் தீர்க்குந்
தற்பிரமந் தானுகத் தனிக்க வைக்கும். (1)

அன்னியமா யிதுவெனவோ ரணுவு மில்லை
யான்மாவே யநவரத மழியா வுண்மை
பின்னமிலா வான்மாவே பிரம ரூபம்
பிரமமதே பிறங்கியவிவ் வான்ம ரூபம்
பன்னியவா ருன்மாவுக் கபின்ன மான
பரப்பிரம நானெனவே நிச்ச யித்திவ்
வின்னன்மிகும் பவபாசம் யாவு நீக்கி
யெப்போது மேகபரப் பிரம மாவாய். (2)

சருவமெனக் காண்பதெலாம் விசாரிக் குங்காற்
சத்தியஞா னநந்தப் பிரம மல்லா
லொருசிறிதும் வேறில்லை யுளதெப் போது
மோங்குசிதா காயபரப் பிரம மொன்றே
யிருமையிலாப் பிரமமதே நின்சொ ரூப
மிதிலிறையு மையமிலை யாத லாலே
சருவமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்றுஞ்
சங்கையறப் பாவித்துச் சாந்த னுவாய். (3)

சத்தியஞா னநந்தப் பிரம நானே
சகலபரி பூரணமாம் பிரம நானே
நித்தியமங் களமான பிரம நானே
நிருமலமாய் நிறைந்தபரப் பிரம நானே
யத்தமுறு வகண்டபரப் பிரம நானே
யத்துவித மானபரப் பிரம நானே
சுத்தமதாம் பரப்பிரம நானே யென்று
சுகமுறவே பாவித்துச் சோர்வு தீர்வாய். (4)

ஆநந்த கனமான பிரம நானே
யஞ்ஞான லேசமிலாப் பிரம நானே
தானந்த முறுதபரப் பிரம நானே
தத்துவமாய்த் தனித்தபரப் பிரம நானே
வானந்தன் னிகரான பிரம நானே
வரம்பற்ற வத்துவதாம் பிரம நானே
மோனந்தன் னிலையான பரநா னென்றே
மோகமறப் பாவித்து முத்த னுவாய்.. (5)

சந்ததமுஞ் சாந்தபரப் பிரம நானே
சகலவிலட் சணமான பிரம நானே
சிந்தைமுதற் செறியாத பிரம நானே
சின்மாத்ர வடிவான பிரம நானே
தொந்தமுறுத் துரியபரப் பிரம நானே
துரியத்து மதீதபரப் பிரம நானே
பந்தமுறுப் பரப்பிரம நானே யென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமே யாவாய். (6)

சங்கற்பஞ் சற்றுமிலாப் பிரம நானே
சந்தோட விதனமிலாப் பிரம நானே
மங்குற்ற மாயையிலாப் பிரம நானே
மகதத்வ மாதியிலாப் பிரம நானே
யிங்குற்ற தெவையுமிலாப் பிரம நானே
யேகபரி பூரணமாம் பிரம நானே
பங்கற்ற பரப்பிரம நானே யென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமே யாவாய். (7)

சருவமுமாய் நிறைந்தபரப் பிரம நானே
சமமாகச் செறிந்தபரப் பிரம நானே
கருமமுதற் கலவாத பிரம நானே
காலமுதற் கெட்டாத பிரம நானே
திரிபுடியே தொன்றுமிலாப் பிரம நானே
திடசத்தா மாத்திரமாம் பிரம நானே
பரசிவமாம் பரப்பிரம நானே யென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமே யாவாய். (8)

சாசுவத மானபரப் பிரம நானே
சமுசார லேசமிலாப் பிரம நானே
மாசணுவு மருவாத பிரம நானே
மகத்துக்கு மகத்தான பிரம நானே
யாசிலகண் டாகாரப் பிரம நானே
யாதிமுடி வற்றபரப் பிரம நானே
பாசமுறுப் பரப்பிரம நானே யென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமே யாவாய். (9)

புராதனமாய்ப் பொருந்துபரப் பிரம நானே
பூரணமாய்ச் செறிந்தபரப் பிரம நானே
நிராமயமாய் நிறைந்தபரப் பிரம நானே
நிர்க்குணமாய் நின்றபரப் பிரம நானே
யிராப்பகலே தொன்றுமிலாப் பிரம நானே
யிருளொளிமற் றெவையுமிலாப் பிரம நானே
பராற்பரமாம் பரப்பிரம நானே யென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமே யாவாய். (10)

கற்பிதமா முபாதியிலாப் பிரம நானே
களங்கமிலா வுணர்வான பிரம நானே
தற்பதலட் சியமான பிரம நானே
துவம்பதலட் சியமான பிரம நானே
யற்பமிலா வைக்கியமாம் பிரம நானே
யகண்டார்த்த மானபரப் பிரம நானே
பற்பலவாம் பேதமிலாப் பரநா னென்றே
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமே யாவாய். (11)

சன்மயமாய் நின்றபரப் பிரம நானே
சதாநந்த மானபரப் பிரம நானே
சின்மயமாய் நின்றபரப் பிரம நானே
சிதாகாய மானபரப் பிரம நானே
தன்மயமாய் நின்றபரப் பிரம நானே
தனக்கயலோ ரணுவுமிலாப் பிரம நானே
பன்மையுறுப் பரப்பிரம நானே யென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமே யாவாய். (12)

சங்கமிலா வசங்கபரப் பிரம நானே
சலனமிலா வசலபரப் பிரம நானே
மங்கலுறு நிமலபரப் பிரம நானே
மாறுபடா நித்தபரப் பிரம நானே
யெங்குமுள வேகபரப் பிரம நானே
யெவையுமிலா துள்ளபரப் பிரம நானே
பங்கமுறுப் பரப்பிரம நானே யென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமே யாவாய். (13)

சத்தமுதற் கெட்டாத பிரம நானே
சகமெவையுங் கிட்டாத பிரம நானே
மத்தமன மருவாத பிரம நானே
மாசற்ற தெளிவான பிரம நானே
சுத்தமனத் தெளிவான பிரம நானே
சுயஞ்சோதி யொளியான பிரம நானே
பத்தமலாப் பரப்பிரம நானே யென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமே யாவாய். (14)

நிராவரண மானபரப் பிரம நானே
நித்தபரி சுத்தபரப் பிரம நானே
சராசரமோ ரணுவுமிலாப் பிரம நானே
சகசீவ பரங்களிலாப் பிரம நானே
தராதரமில் சமமான பிரம நானே
தான்றானுய்த் தனித்தபரப் பிரம நானே
பராபரமாம் பரப்பிரம நானே யென்று
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமே யாவாய். (15)

நிரந்தரமாய் பாவனையே செய்யா விட்டா
   னிலையற்ற மனத்தினுடை விகற்பந் தீரா
திரிந்தலையு மனத்தினுடை விகற்பந் தானே
   தீராத பவமெனவே தோன்று தன்றோ
பரிந்துநிதம் பாவித்து மனோவி கற்பம்
   பற்றறவே தீராதோர்க் கெவ்வி தத்தாற்
பொருந்தியதன் சொரூபநிலை புரையொன் றின்றிப்
   பூரணமாய்ப் புந்தியினிற் பொருந்துஞ் சொல்லாய். (16)

தன்சொரூப நிலைமருவா தலைவோ ருக்குத்
   தளர்வுதரும் பவபந்தந் தவிர்வ தெங்ங
னென்செயினுஞ் சொரூபநிலை யிசையா தோருக்
   கீனமுறு பவபந்த மிறவா தென்றுஞ்
சஞ்சலமில் பாவனையே செய்வோ ருக்குச்
   சலமனதின் விகற்பமெலாந் தவிர்வ தாலே
யஞ்சனமா மாவரண விட்சே பங்க
   ளனைத்துமிலாச் சொரூபநிலை யணுகு மன்றே. (17)

ஆதலினு லநவரத மப்யா சிக்கு
   மகண்டபர பாவனையான் மனோவி கற்ப
பேதமெலா மடைவாகப் பெயர்த்தெப் போதும்
   பிரவற்ற சொரூபநிலை பொருந்த வேண்டு
மோதியவிப் பாவனையும் விசார மற்றோர்க்
   கொருகாலு முள்ளத்தி லுதிக்க மாட்டா
பாதகமா மவிசாரப் பகையா லன்றோ
   பவக்கடலில் வீழ்ந்தெவரும் பதைக்கின் றாரால். (18)

அறிவற்ற வவிசார மஞ்ஞா னத்துக்
   காலயமா யநந்தவித வரந்தை நல்குங்
கறையற்ற ஞானத்தைக் கண்ணிற் காட்டா
   கடக்கவொணுக் கற்பனையே காட்டு விக்கு
நிறைவுற்ற சொரூபத்தி னிலைக்க வொட்டா
   நிகிலமகா பீதிக்கு நிகரில் வித்தாஞ்
செறிவுற்ற சங்கற்ப விகற்ப மாதி
   சித்தவிகா ரங்களெலாங் கணத்திற் சேர்க்கும். (19)

பலவிதமாய்ப் பகர்ந்தென்ன வவிசா ரந்தான்
பவக்கடலில் யாவரையு மூழ்கு விக்கும்
புலமருவா வவிசார நிகரா யெங்கும்
பொருந்தியிடும் பகையில்லை யாத லாலே
நிலைமருவு மகண்டபர விசாரங் கொண்டே
நிகழ்த்தியவிவ் வவிசாரப் பகையை வென்று
சலனமிலாப் பாவனையா லகண்ட போதஞ்
சார்ந்தவனுய்ச் சன்மாத்ர சொரூப மாவாய். (20)

அகண்டபர விசாரந்தா னேதா மென்னி
லகமாரிவ் வுலகாரிங் குள்ள தேது
புகன்றபர மார்த்தமெதா மென்றிவ் வண்ணம்
பூரணமாஞ் சற்குருவைக் குறித்து சாவி
யகம்பிரமஞ் சகம்பிரம மெங்கு முள்ள
தகண்டபரப் பிரமமதே யுண்மை யென்று
தகும்பிரம நிர்ணயமே வேதாந் தத்தாற்
றவிராது செய்வதுதான் விசார மாமே. (21)

சற்குருவின் சந்நிதியி லோர்ந்த வண்ணஞ்
சாதுக்கள் சகவாசஞ் செய்தங் கங்கே
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம சொரூபந் தானே
நிகிலமுமா மதுவேநா மதுவே யுண்மை
யக்கரமாம் பிரமமதே வேதாந் தங்க
ளனைத்துக்கும் பொருளாகு மென்றிவ் வண்ணந்
தக்கபர நிர்ணயமே திடமாய்ச் செய்த
றளர்வையெலாந் தவிர்க்கின்ற விசார மாமே. (22)

பன்னியவா ரோர்ந்தபரம் பொருளைத் தானே
பரவியதன் சங்கையெலாந் தீரும் வண்ண
மன்னியர்க ளாருமிலா வேகாந் தத்தி
லசையாம லிருந்துமன தொருமை யோடே
மன்னுபரப் பிரமமிதா நாமி தாகு
மயக்கமுறு முலகிதுவா முண்மை யீதென்
றுன்னுபல யூகத்தாற் சிந்தை பண்ணி
யுரமாக வுறுதிசெயல் விசார மாமே. (23)

அறிவுற்ற விசாரந்தா னஞ்ஞா னத்தை
யதஞ்செய்யு மரந்தையெலா மடைவாய்த் தீர்க்கு
மறுவற்ற ஞானத்தை மதியிற் சேர்க்கு
மயக்கமுறு கற்பனைக ளனைத்து மாய்க்கு
நிறைவுற்ற சொரூபத்தி னிலைக்க வைக்கு
நீக்கவொணுப் பவபீதி யனைத்து நீக்குஞ்
செறிவுற்ற வாபத்தைச் சம்பத் தாக்குஞ்
சித்தவிகா ரங்களெலாஞ் சிதைக்கு மன்றே. (24)

சோதித்த பரப்பிரம மெல்லா மென்றுஞ்
சுத்தமதாம் பரப்பிரம மதுநா மென்றுஞ்
சாதித்த விசாரமிகுஞ் சாதுக் கட்கே
சாற்றுபர பாவனைதான் சார்வ தல்லாற்
றீதுற்ற தேகாதி நாமே யென்றுந்
திருசியமாஞ் சகமுதலீ துண்மை யென்றுங்
கோதுற்ற வவிசார மேலிட் டோர்க்குக்
குறைவற்ற பாவனையெவ் விதமாய்க் கூடும். (25)

ஆதலினல் விசாரித்த தீர ருக்கே
யலைமனது பாவனையில் வசமாய் நிற்குந்
தீதணுகாப் பாவனையான் மனேவி கற்பந்
தினத்துக்குத் தினமடைவாய்த் தீருந் தீர்ந்த
போதுபரப் பிரமத்தின் சாட்சாத் காரம்
பூரணமாய்ப் பொருந்தியிடும் பின்ன வற்ருற்
கோதுமிகும் பவபந்த மனைத்து நீங்கிக்
குறைவற்ற மோட்சசுகங் கூடு மன்றே. (26)

பரமார்த்த மானபரப் பிரமத் தின்கட்
பலவிதமாய்த் தோற்றியவிச் சகசீ வாதி
விரிவான பேதமெலாம் விசாரிக் குங்கால்
விமலபரப் பிரமமலால் வேறே யன்று
சருவான்மா வானபரப் பிரம மொன்றே
சந்ததமுஞ் சலியாம லிருப்ப தாலே
திரமான பரப்பிரம மதுநா னென்றே
திடமாகப் பாவித்துத் தியக்கந் தீர்வாய். (27)

ஆவதென்று மமர்வதென்று மழிவ தென்று
 மயனரியோ டரனென்று மவித்தை யென்றுஞ்
சீவனென்றுஞ் சித்தமென்றும் பந்த மென்றுஞ்
 சித்திரமாஞ் சகத்தென்று மீச னென்று
மோவலுறு மாயையென்று மொன்று மில்லை
 யுள்ளதெலா மகண்டபரப் பிரமந் தானும்
பாவனமாம் பரப்பிரம மதுநா னென்றே
 பாவித்துப் பாவித்துப் பரமே யாவாய். (28)

சுருதியென்று மிருதியென்று நூற்க ளென்றுஞ்
 சூட்சுமமாம் வேதாந்த நூற்க ளென்றுங்
கருதுமிதி காசமென்றும் புராண மென்றுங்
 காமிகமே முதலியவா கமங்க ளென்று
மொருமையென்று மிருமையென்று மொன்று மில்லை
 யுள்ளதெலா மகண்டபரப் பிரமந் தானும்
பரவியவப் பரப்பிரம நானே யென்று
 பாவித்துப் பாவித்துப் பரமே யாவாய். (29)

தேகமுதற் றிருசியமே யனன்மா வென்றுந்
 திருக்குருவே நின்னுடைய வான்மா வென்று
மேகமதாம் பரப்பிரம நீயே யென்று
 மெப்போது மதுதானே நானே யென்றுஞ்
சோகமுறுக் குரவனென்றுஞ் சீட னென்றுஞ்
 சுத்தபர ஞானமென்றுந் தோற்ற மெல்லாம்
பாகமுறுப் பரமேயா மதுநா னென்றே
 பாவித்துப் பாவித்துப் பரமே யாவாய். (30)

வகுப்புற்ற பஞ்சவித மூர்த்தி யென்றும்
 வகுத்தவவர் பஞ்சவித கிருத்ய மென்று
மிகப்பற்று நாகநர கங்க ளென்று
 மேவியிடுங் கைலைமுத லுலக மென்றுந்
தொகுப்புற்ற சீவபர சகங்க ளென்றுந்
 தோற்றியவிப் பலவிதமாந் தோற்ற மெல்லாம்
பகுப்பற்ற பரமேயா மதுநா னென்றே
 பாவித்துப் பாவித்துப் பரமே யாவாய். (31)

கந்தமுதற் பலவிதமாம் புலன்க ளென்றுங்
ககனமுதற் பஞ்சமகா பூத மென்றுந்
தொந்தமுறுங் காரியகா ரணங்க ளென்றுந்
தொடர்புற்ற போகமென்று மோட்ச மென்று
மிந்தவிதஞ் சித்தத்தின் விகற்ப மாக
விலங்கியவிவ் வநந்தவித பேத மெல்லாம்
பந்தமுறுப் பரமேயா மதுநா னென்றே
பாவித்துப் பாவித்துப் பரமே யாவாய். (32)

சித்தமலாற் பிரபஞ்ச மென்று மில்லை
சித்தந்தான் பிரபஞ்ச மெனவே தோன்றுஞ்
சித்தமலாற் சமுசார மென்று மில்லை
சித்தந்தான் சமுசார மெனவே தோன்றுஞ்
சித்தமதைச் சோதிக்கிற் சித்தே யாகுஞ்
சித்தான சித்தமதே சிவமாய் நிற்குஞ்
சித்தமிலச் சின்மயமாஞ் சிவநா னென்றே
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமே யாவாய். (33)

மனதையலாற் சகமுதலோ ரணுவு மில்லை
மனததுவே சகமுதலாய்த் தோன்று நிற்குஞ்
சொனமனது சங்கற்ப வடிவே யாகுஞ்
சோதிக்கிற் சங்கற்பஞ் சித்தாய்த் தீரு
மனதினுடைச் சங்கற்பஞ் சித்தாய்த் தீரின்
மனததுதான் சின்மயமாஞ் சிவமே யாகுஞ்
செனனமிலாச் சின்மயமாஞ் சிவநா னென்றே
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமே யாவாய். (34)

சின்மயமா மென்னிடையே மனது தித்துச்
சின்மயமா மென்னிடையே மற்றி ருந்து
சின்மயமா மென்னிடையே யடங்க லாலே
சின்மயமா மென்னையலான் மனதே யில்லை
சின்மயமா மென்னையலான் மனதில் லாதாற்
சின்மயமா மென்னையலா தெவையு மில்லை
சின்மயமா நானென்றுஞ் சிவமே யென்றுஞ்
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமே யாவாய். (35)

சின்மயமா மென்னையலாற் சங்கற் பத்தின்
செயலான சகத்தோற்ற மெவையு மில்லை
சின்மயமா மென்னையலாற் சங்கற் பத்தின்
செயலான சீவேச ராரு மில்லை
சின்மயமா மென்னையலாற் சங்கற் பத்தின்
செயலொன்று மொருகாலு மிலவே யில்லை
சின்மயமா நானென்றுஞ் சிவமே யென்று
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமே யாவாய். (36)

சின்மயமா மென்னிடையே கனவிற் கண்ட
செகத்துமுத லெனக்கயலா யிலாத தேபோற்
சின்மயமா மென்னிடையே நனவிற் கண்ட
செகத்துமுத லெனக்கயலா யென்று மில்லை
சின்மயமா நான்ருனே யென்று மொன்ருய்ச்
செறிந்தகில பூரணமாய்ச் சிவமாய் நின்ருேன்
சின்மயமா நானுனாய் நின்ருே னென்றே
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமே யாவாய். (37)

பின்னமிலாப் பரப்பிரம மெல்லா மென்றும்
பிரிவற்ற பரப்பிரம மதுநா னென்றும்
பன்னியவா றநவரத மிடைவி டாமற்
பாவித்துப் பாவித்து விகற்பந் தள்ளி
யன்னியமி லகண்டபர ஞானம் பெற்றவ்
வகண்டபர மாநந்த மநுப வித்துத்
துன்னியவிப் பவதுக்க மனைத்துந் தீர்த்துத்
துகளற்ற பரப்பிரம சொரூப மாவாய். (38)

ஓரணுவு மொருகாலு மொருவி டத்து
முணர்வுருவாம் பிரமமலா தயலே யில்லை
பூரணமாம் பரப்பிரமந் தானே யெல்லாம்
பூரணமாம் பரப்பிரமந் தானே நீயுஞ்
சாரமதாச் சாற்றியவிவ் வருத்தம் யாவுஞ்
சத்தியமே சற்றுமிதிற் சங்கை யில்லை
தீரமுறும் புத்தியினு லுரைத்த வண்ணந்
திடமாகத் தெளிவுற்றுத் தியக்கந் தீர்வாய். (39)

ஏகபரி பூரணமாம் பிரமம் யாவு
    மேகபரி பூரணமாம் பிரம நானென்
றூகமொடு நித்தியமாய்ப் பாவிக் கின்றோ
    ருணர்வுருவாம் பரப்பிரம வடிவே யாவர்
பாகமுறுப் பரமசிவன் பகர்ந்த வண்ணம்
    பகுப்பற்ற வகண்டார்த்த நிர்ண யத்தைச்
சோகமற நிதாகநினக் குரைத்தோ மித்தைச்
    சொல்வகையே கேட்டுணர்வோர் சுகமே சார்வர். (40)

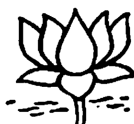
நிகழுமகா லிங்கவடி வாக வெங்கு
    நிரந்தரமாய் நிறைவுற்ற பரசி வத்தை
யகமகமென் றநவரதம் பாவிப் போரே
    யகமனதின் விகற்பமெலா மடைவாய்த் தீர்ந்து
விகலமிலா வகண்டபர ஞானம் பெற்று
    வேறுபடா மோட்சநிலை பெறுவ ரென்றே
யகமருவா ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கங்
    ககண்டார்த்த நிர்ணயமே யருளிச் செய்தான். (41)

வேறு

அகில பூரண மான பரம்பொரு
    ளன்றி யில்லணு வும்மய லன்றெனு
நிகில முஞ்சச்சி தாநந்த மாகிய
    நிட்க ளங்கப் பரம்பொரு ளாமெனும்
புகலு மப்பொரு ளுமெனும் பூரண
    போத முற்றவர் முத்த ரெனச்சொல
நிகழு மாநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
    தேவதேவ னகண்ட சொரூபமே. (42)

முப்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக அத்தியாயம் 32-க்கு திருவிருத்தம் - 1446

முப்பத்துமூன்ருவது

அகண்டான்ம ஞானமகிமை யுரைக்கும் அத்தியாயம்

இங்கிதுவென் ருெருபொருளு மென்று மில்லை
யாவையுமே யான்மாவுக் கபின்ன மான
பங்கமுருப் பரப்பிரம சொரூப மென்றும்
பரவியவப் பரப்பிரம நாமே யென்றுந்
துங்கமுறு மகண்டான்ம ஞானந் தன்னைத்
துகளறவே நிதாகநினக் கின்னஞ் சொல்வா
மங்களமாம் பொருளிதனை மகிழ்ந்து கேட்போர்
மறித்திந்தப் பவக்கடலின் மூழ்கா ரென்றும். (1)

அகமெனுமிப் பதத்தினுடை யிலட்சி யார்த்த
மாகுநம துருவான வான்மாத் தானே
புகலலுறும் பிரமபத விலட்சி யார்த்தப்
பொருளான பரப்பிரம சொரூப மாகும்
விகலமுரு வான்மபர வைக்யந் தானே
விளம்புமகம் பிரமாஸ்மி யாதி யான
வகிலமகா வாக்குந்தாற் பரியத் தோடே
யறிவிக்கு மகண்டார்த்த மாகு மைந்தா. (2)

ஆதலினு லதிதிடமா யைய மின்றி
யகம்பிரமம் பிரமமக மென்றிவ் வண்ணம்
பேதமுரு வுறுதியினைப் பெறுத ருனே
பின்னமிலா வகண்டான்ம ஞான மாகு
மேதமிலிவ் வகண்டான்ம ஞானத் துக்கிங்
கிணையான ஞானந்தா னெங்கு மில்லை
மாதவவிவ் வகண்டான்ம ஞானம் பெற்ருேர்
மறித்தென்றும் பிறவியுருர் மகேச ஞனே. (3)

அகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மாக்கைமுத லகமென்னு மயக்கந் தீர்க்கு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மகண்டபர பூரணமாம் பிரம மாக்கு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மநந்தவித வரந்தையெலா மதஞ்செய் விக்கு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மகண்டபர மாநந்த மளிக்கு மன்றே. (4)

அகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மலேவுற்ற சித்தத்தின் றியாக மாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மலேவற்ற மனோநாச வடிவ மாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மனுதிபவ பந்தமெலாந் தொலேப்ப தாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மகண்டபர மோட்சத்தை யளிப்ப தாமே. (5)

அகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மத்யந்த வுத்தமமாம் யோக மாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மழுக்கற்ற சுயஞ்சோதி சுபாவ மாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மஞ்ஞான விருளேயெலா மழிப்ப தாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மநேகவித பீதியெலா மொழிப்ப தாமே. (6)

அகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மநேகமகா பாவமெலா மழிப்ப தாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மநந்தவித வறத்துக்கு மதீத மாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மதிசயமா மங்களமே யளிப்ப தாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மநேகவித வமங்களமுந் தொலேப்ப தாமே (7)

அகம்பிரம மென்றுணரு மான்ம ஞான
மதிதிடமாம் விவேகத்தாற் செனிப்ப தாகு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்ம ஞான
மாசிரியன் கருணையினுற் கிடைப்ப தாகு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்ம ஞான
மநவரதம் பழக்கத்தா லுரப்ப தாகு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்ம ஞான
மகண்டசிவன் கருணையினு னிலைப்ப தாமே. (8)

அகம்பிரம மென்றுணரு மான்ம ஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே யழுத்த மாகு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்ம ஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே சுகஞ்செய் விக்கு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்ம ஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே துன்பந் தீர்க்கு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்ம ஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே சகச மாமே. (9)

அகம்பிரம மென்றுணரு மான்ம ஞான
மப்யாசஞ் செயச் செயவே விகற்ப நீக்கு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்ம ஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே களங்கந் தீர்க்கு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்ம ஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே யசல மாகு
மகம்பிரம மென்றுணரு மான்ம ஞான
மப்யாசஞ் செயச்செயவே சமாதி யாமே. (10)

அகம்பிரம மென்றுணரு மான்ம ஞான
மநவரதா ப்யாசிக்கே யுரமாய் நிற்கு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மத்யாச மனைத்தையுமே நாசஞ் செய்யு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மசஞ்சலமாஞ் சித்தசெயந் தருவ தாகு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மயலிலகண் டாகார சுபாவ மாமே. (11)

அகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மகங்களெலாந் தவிர்ந்தோர்க்கே யெளிதா யெய்து
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மறங்களெலாங் குவிந்தோர்க்கே யினிதாய்த் தோன்று
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மதிசயமாம் பொருளையெலா மதிச யிக்கு
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்ம ஞான
மகண்டசிவ ஞுதியநு பூதி யாமே. (12)

கற்பிதமா யான்மாவிற் காண்ப தெல்லாங்
களங்கமிலா வதிட்டான வான்மா வன்றி
யற்பமுமவ் வான்மாவுக் கயலே யில்லை
யகண்டபரி பூரணவவ் வான்மா வாநான்
றற்பதலட் சியமான பிரம மென்றே
தானுணரு மகண்டான்ம ஞானத் துக்கிங்
கொப்பதுவா யொன்றுமிலை மற்ற தற்கிங்
கொப்பான தவ்வான்ம ஞானந் தானே. (13)

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றதிடமா மகண்டான்ம ஞானத் துக்குத்
தகும்பயனவ் வகண்டான்ம சொரூப மான
தானன்றித் தகும்பயன்மற் றுென்று மாகா
புகழ்ந்திடுமிவ் வகண்டான்ம ஞானந் தன்னின்
பூரணமா மகிமைதனைப் புகல்வ தற்குச்
சகந்தனினம் மகேசனலால் யாவர் வல்லோர்
சருவஞ்ஞ னவனையலா தாரு முண்டோ. (14)

அகம்பிரம மென்றுரமாய் விசுவா சத்தோ
டறிவுற்ற வகண்டான்ம ஞானத் துக்குச்
சகந்தனிலே சனித்ததிலு மொப்பொன் றில்லை
சனித்தினிமேல் வருவதிலு மொப்பொன் றில்லை
யகம்பிரம மென்றுரமாய் நிச்சயித் தோர்க்
கவ்வுரமா நிச்சயமே யநந்த கோடி
மகந்தவநற் றீர்த்தமொடு தானஞ் சேவை
மற்றெவையு மிதிலணுவு மயக்க மில்லை. (15)

அகம்பிரம நிச்சயமே தேவ பூசை
யகம்பிரம நிச்சயமே தெய்வ த்யான
மகம்பிரம நிச்சயமே செபத பங்க
ளகம்பிரம நிச்சயமே யறங்கள் யாவு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட த்யான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட யோக
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட ஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட மோட்சம். (16)

அலைமனதின் சலனத்தாற் சாட்சாத் தாக
வகண்டான்ம வநுபூதி யணுகா தாகிற்
சலமனதின் விகற்பமெலாந் தீரு மட்டுஞ்
சருவான்ம பாவனையே செய்ய வேண்டு
முலைமனது பாவனையே செய்வ தற்கு
முதவாமற் பலவிதமாய்ச் சலிக்கு மாகிற்
சலனமுறு வகண்டான்ம விடய மான
சத்தத்தை வசனத்தா லுரைக்க லாமே. (17)

வசனத்தாற் சத்தத்தை யுரைப்ப தற்கோர்
வருத்தமிலை யாதலினு லசத்த ரெல்லா
நிசவடிவின் பாவனையின் மனது நின்று
நிச்சலமா யநுபூதி நிலைக்கு மட்டும்
பிசகறவே சருவமுமே பிரம மென்றும்
பிரமமதே நானென்று நான தென்று
மசலமதா மகண்டான்ம சொரூபந் தன்னை
யறிவிக்குஞ் சத்தத்தை யுரைக்க வேண்டும். (18)

சாசுவத வநுபூதி யன்றி வாக்காற்
சருவமுமே பிரமமெனச் சாற்றி னுலு
மாசறவே யயமேதேங் கோடி செய்த
வறமொவ்வோர் நிமிடத்தி லடைய லாமே
மாசறவே யகம்பிரம மென்று ரைத்தான்
மகாமேரு தானபல மருவ லாமே
நேசமுடன் பிரமமக மென்று ரைத்தா
னிறைந்தபுவி தானபல நேர லாமே. (19)

பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவ் வண்ணம்
பிரியாத நிச்சயமோ டிருப்ப தற்குச்
சருவவித வுலகத்துஞ் சாரப் பட்ட
சகலபொருட் டானமுமோ ரீடே யன்று
பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவ் வண்ணம்
பிரியாத பாவனேயோ டிருப்ப தற்கிங்
கொருசுகமு மொருக்காலு மீடே யன்றங்
கொன்றியவச் சுகத்துக்கச் சுகமே யீடாம். (20)

சருவமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்றுஞ்
சந்ததநா னதுவென்று நிச்ச யித்தவ்
வுரமருவி யிருப்பவருக் கோடி யாடு
முத்தமமாந் தீர்த்தமிலே தான மில்லை
தருமமிலே கருமமிலே பத்தி யில்லை
தனக்கயலாய்ச் செயுஞ்செயலோ ரணுவு மில்லை
பிரமமெலா மென்றுரமா மதித் திருக்கும்
பெருமையினும் பின்னெவையு மதிக முண்டோ. (21)

ஆதலினுற் கனவிலுமே பிரமத் துக்கிங்
கன்னியமா யணுவேனு முள்ள தென்னும்
பேதமுறும் புந்தியினைத் தூரத் தள்ளிப்
பிரமமெலா மதுவேநா ஞனை தென்றே
சாதகமா முறுதியினைத் திடப் படுத்திச்
சந்ததமும் பாவித்துச் சலன மின்றி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்டா கார
வநுபூதி யடைந்தந்த மயமே யாவாய். (22)

அகமென்று நித்தபரப் பிரம மானே
னகமென்றுஞ் சுத்தபரப் பிரம மானே
னகமென்றும் புத்தபரப் பிரம மானே
னகமென்று முத்தபரப் பிரம மானே
னகமென்று மசலபரப் பிரம மானே
னகமென்று மசங்கபரப் பிரம மானே
னகமென்று மகண்டபரப் மானே னென்றே
யநவரதம் பாவித்தம் மயமே யாவாய். (23)

அகமென்றுஞ் சன்மயமாம் பிரம மானே
  னகமென்றுஞ் சாசுவதப் பிரம மானே
னகமென்றுஞ் சின்மயமாம் பிரம மானே
  னகமென்றுஞ் சிதாகாரப் பிரம மானே
னகமென்று நின்மலமாம் பிரம மானே
  னகமென்று நிராகாரப் பிரம மானே
னகமென்று மகண்டபர மானே னென்றே
  யநவரதம் பாவித்தம் மயமே யாவாய். (24)

சகலபரி பூரணமாம் பிரம நானே
  சங்கற்ப விகற்பமுறுப் பிரம நானே
துகளணுவுந் தொடராத பிரம நானே
  துவிதமிலாத் தூயபரப் பிரம நானே
நிகரில்சிதா காயபரப் பிரம நானே
  நிரந்தரமாய் நிறைந்தபரப் பிரம நானே
யகமருவா வகண்டபரப் பிரம நானென்
  றநவரதம் பாவித்தம் மயமே யாவாய். (25)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம நானே
  சலனமுறுச் சாந்தபரப் பிரம நானே
நித்தியநிர்க் குணமான பிரம நானே
  நிரதிசயா நந்தபரப் பிரம நானே
சுத்தபர தத்துவமாம் பிரம நானே
  சுதசித்த மானபரப் பிரம நானே
யத்துவிதா கண்டபரப் பிரம நானென்
  றநவரதம் பாவித்தம் மயமே யாவாய். (26)

சமமதுவாம் பரப்பிம மானே னானே
  சங்கமிலாப் பரப்பிரம மானே னானே
மமதையுறுப் பரப்பிரம மானே னானே
  மகத்தான பரப்பிரம மானே னானே
விமலமதாம் பரப்பிரம மானே னானே
  விகாரமுறுப் பரப்பிரம மானே னானே
யமலமதாம் பரப்பிரம மானே னானென்
  றநவரதம் பாவித்தம் மயமே யாவாய். (27)

விஞசமுறுப் பரப்பிரம மாஞே ஞனே
விபுவான பரப்பிரம மாஞே ஞனே
சஞதனமாம் பரப்பிரம மாஞே ஞனே
சத்தான பரப்பிரம மாஞே ஞனே
மஞதியிலாப் பரப்பிரம மாஞே ஞனே
மாயையிலாப் பரப்பிரம மாஞே ஞனே
யஞமயமாம் பரப்பிரம மாஞே ஞனென்
றநவரதம் பாவித்தம் மயமே யாவாய். (28)

சின்மாத்ர மானபரப் பிரம மல்லாற்
சீவனிலே யீசனிலே செகத்து மில்லே
சன்மாத்ர மானபரப் பிரமந் தானே
சந்ததமுந் தான்ருஞய்த் தனித்த வத்து
நன்மாத்ர மானபரப் பிரம மீதே
நானெனவே நன்ருக நிச்ச யித்துத்
தன்மாத்ர மானபரப் பிரமந் தாஞய்த்
தனித்தஞுவுந் தளர்வின்றிச் சுகித் திருப்பாய். (29)

சருவமுமே யான்மாவுக் கபின்ன மான
சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம மென்று
மிருமையிலாப் பரப்பிரம நானே யென்றும்
யானந்தப் பரப்பிரமந் தானே யென்று
மொருமைதரும் பாவனேயே செய்த தாலே
யுள்ளத்தின் விகற்பமெலா மொருங்கே தள்ளி
நிருமலமா மகண்டான்ம போதம் பெற்று
நீநீயாய் நின்றென்றுஞ் சுகித் திருப்பாய். (30)

அகிலபரி பூரணமா மென்னி டத்தி
லயலெனவே கற்பிதமா முபாதி யெல்லாந்
திகழ்வுறவே விசாரிக்கி லெனக்கு வேருய்த்
திலமளவு மிலேயெனவே நேதி பண்ணி
யிகழ்வறவே மிஞ்சியநான் பிரம மென்றே
யிருமையிலா வகண்டான்ம போதம் பெற்ருேர்
சுககனமாம் பரப்பிரம வடிவே யாவர்
சொல்லியது சத்தியமே சங்கை யில்லே. (31)

இந்தவிதம் யாவருமே யுய்யும் வண்ண
மிணையற்ற வகண்டான்ம ஞானந் தன்னி
னந்தமிலா மகிமைதனை யகண்ட வீச
னருளியவா நிதாகநினக் கருளிச் செய்தோந்
தொந்தமெலாந் தொலைப்பதுவா மிவ்வர்த் தத்தைத்
துகளற்ற மனதுடனே தொடர்ந்து கேட்போர்
பந்தமற வகண்டான்ம போதம் பெற்றுப்
பங்கமிலாப் பரப்பிரம வடிவாய் நிற்பர். (32)

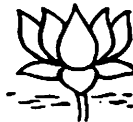
துரகமதன் கோடெனவே வெறும்பொய் யான
துறக்கமுதற் றுச்சசுகத் திச்சை மேவிக்
கருமமுதற் செய்வதனுல் வீணுய்க் காலங்
கழியாமன் மறைமுடியின் கருத்தை யோர்ந்து
சிரவணமே முதலியதா லகண்ட மான
சிவவடிவை யுணர்பவரே முத்த ரென்று
நிருமலமாய் ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கு
நிமலான்ம ஞானத்தை நிகழ்த்தி னுனல். (33)

வேறு

இயல் பிலாத வுபாதிகள் யாவையு
மில்லை யில்லையென் றிவ்வித நேதிசெய்
தயலி லான்ம பரைக்ய மறிந்திடு
மான்ம ஞான மடைந்தவ ரென்றுமே
பயமி லாப்பர மான்ம சொரூபமாய்ப்
பங்க மின்றியி ருப்ப ரெனச்சொலன்
மயலி லாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மாசி லீச னகண்ட சொரூபமே. (34)

முப்பத்துமூன்ருவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 33-க்கு திருவிருத்தம் - 1480

முப்பத்து நான்காவது

சகலமும் பிரமமென்றும் ஆன்மாவே சகலமுமென்றுங் கூறி அகம்பிரம நிச்சயத்தின் மகிமை யுரைக்கும் அத்தியாயம்

நிதாகநினக் கின்னமுமவ் வகண்டார்த் தத்தி
னிர்ணயமே நிலைத்திடவிவ் வோத்திற் சொல்வா
மதாரணத்தி னத்யந்தங் குய்ய மாகு
மதிசயமா மனைத்தினுமே யதிக மாகுஞ்
சதாநந்த கனமான வகண்டார்த் தத்தின்
சாரத்தைச் சாற்றியவிவ் வோத்தி லுள்ள
தெதாகினுமோர் கவியேனுங் கேட்டு ணர்ந்தோ
ரின்னலெலா மிகந்துடனே முத்த ராவர். (1)

இதுவெனவே திருசியமாய்க் காண்ப தெல்லா
மெங்குமுள திருக்கான பிரமந் தானுந்
திதமருவாச் சித்தத்தாற் றிருசி யம்போற்
றிகழினுமே விசாரிக்கிற் றிருக்கே யன்றி
யதுவிதுவென் றன்னியமா யணுவு மில்லை
யறிவினிடைக் காண்பதெலா மறிவு தானே
விதம்விதமாய் விளங்கியிடுந் தரங்க மாதி
விசாரிக்கில் வாரியலால் வேறே யுண்டோ. (2)

ஆதலினு லறிவையலா லணுவொன் றேனு
மதுவிதுவென் றன்னியமா யெங்கு மில்லை
யோதியவவ் வறிவுருவாம் பிரம மல்லா
லுலகிலுள விவகார மொன்று மில்லை
போதகன மானபரப் பிரம மல்லாற்
பொருந்தியிடுஞ் சீவபர சகத்தே யில்லை
யாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்ட மான
வறிவுருவாம் பரப்பிரமந் தானே யெல்லாம். (3)

சன்மாத்ர காரியமாஞ் சகசீ வாதி
சகலமுமே சன்மாத்ரப் பிரம மல்லாற்
றன்மாத்ரப் பிரமத்துக் கயலே யன்று
தத்துவமாய் நவில்கின்றேஞ் சங்கை யில்லை
சன்மாத்ர மானபரப் பிரமந் தானே
சந்ததமு நமதுநிச சொரூப மாகுந்
தன்மாத்ர மானபரப் பிரம மீதே
தயங்குசக முதலவற்றி னிசசொ ரூபம். (4)

நிகழுமறி வானபரப் பிரம மல்லா
னீயுமிலை நானுமிலை யாரு மில்லை
திகழுமறி வானபரப் பிரம மல்லாற்
றேகமுதற் றிருசியமாந் திரளே யில்லை
சகசவறி வானபரப் பிரம மல்லாற்
சத்துமிலை யசத்துமிலை சதசத் தில்லை
பகருமறி வானபரப் பிரம மல்லாற்
பரசீவ சகங்களெனும் பகுப்பே யில்லை. (5)

துலங்கியிடு மறிவான பிரம மல்லாற்
றுவிதமிலை யத்துவிதந் தானு மில்லை
யிலங்கியிடு மறிவான பிரம மல்லா
லிருளுமிலை யொளியுமிலை வெளியு மில்லை
மலங்கலவா வறிவான பிரம மல்லான்
மகத்துமிலை யணுவுமிலை மற்றொன் றில்லை
கலங்கலுறா வறிவான பிரம மல்லாற்
கற்பிதமாய்க் காண்கின்ற தெவையு மில்லை. (6)

உளங்கலவா வுணர்வான பிரம மல்லா
லுடலுமிலை யுயிருமிலை யுலகு மில்லை
களங்கமுறா வுணர்வான பிரம மல்லாற்
காரியகா ரணமாக வெவையு மில்லை
விளங்கியிடு முணர்வான பிரம மல்லால்
வேத்தியவே தனமாக வெவையு மில்லை
துளங்கியிடு முணர்வான பிரம மல்லாற்
றுவிதமெனுந் தோற்றமொரு காலு மில்லை. (7)

மாரணமி லறிவான பிரம மல்லான்
மாயையிலே யவித்தையிலே மற்றென் றில்லை
சீரணமி லறிவான பிரம மல்லாற்
சீவனிலே யீசனிலே செகத்து மில்லை
பூரணமா மறிவான பிரம மல்லாற்
பொய்யுமிலை மெய்யுமிலை பிறிதொன் றில்லை
காரணமா மறிவான பிரம மல்லாற்
காரியமாய்க் காண்கின்ற தெவையு மில்லை. (8)

பேதமுறு வறிவான பிரம மல்லாற்
பேதிக்கும் பந்தமிலை மோட்ச மில்லை
சோதிமிகு மறிவான பிரம மல்லாற்
சுகதுக்க முதலியதோ ரணுவு மில்லை
யேதமுறு வறிவான பிரம மல்லா
லில்லையென வியம்பியவிச் சொல்லு மில்லை
யாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்ட மான
வறிவுருவாம் பரப்பிரமந் தானே யெல்லாம். (9)

இதுவெனவே யிலங்குவதும் பிரம ரூபம்
யானெனவே யிலங்குவதும் பிரம ரூப
மதுவெனவே யறிவதுவும் பிரம ரூப
மயலெனவே யறிவதுவும் பிரம ரூபந்
திதமெனவே தெரிவதுவும் பிரம ரூபந்
திதமலதாய்த் தெரிவதுவும் பிரம ரூப
மெதுவெனவே தெரிவதுவும் பிரம ரூப
மெப்போது மெல்லாமும் பிரம ரூபம். (10)

ஏகமெனத் தோற்றுவதும் பிரம ரூப
மிருமையெனத் தோற்றுவதும் பிரம ரூப
மாகமெனத் தோற்றுவதும் பிரம ரூப
மறிபவனாய்த் தோற்றுவதும் பிரம ரூபஞ்
சோகமெனத் தோற்றுவதும் பிரம ரூபஞ்
சுகமெனவே தோற்றுவதும் பிரம ரூபம்
பாகமறத் தோற்றுவதும் பிரம ரூபம்
பலவிதமாய்த் தோற்றுவதும் பிரம ரூபம். (11)

சரமசர மியாவையுமே பிரம ரூபஞ்
சங்கற்ப விகற்பமெலாம் பிரம ரூபம்.
பரமபர மியாவையுமே பிரம ரூபம்
பகுதிமுதற் பகுப்பெவையும் பிரம ரூபந்
தரணிமுதற் றத்துவமும் பிரம ரூபந்
தாம்பிறரென் றெண்ணுவதும் பிரம ரூப
மிரவுபக லிருளொளியும் பிரம ரூப
மில்லையுள தென்பதெலாம் பிரம ரூபம். (12)

வேதமொடு மிருதிகளும் பிரம ரூபம்
விளம்புமிதி காசமெலாம் பிரம
மேதமுறுப் புராணமெலாம் பிரம ரூப
மியம்புபல வாகமமும் பிரம ரூப
மீதையெலா மாய்வதும் பிரம ரூப
மிசைத்தவிதன் பொருளெவையும் பிரம ரூபஞ்
சாதனமாய்ச் செய்வதும் பிரம ரூபஞ்
சாத்தியமாய்ப் பெறும்பயனும் பிரம ரூபம். (13)

சாதனசம் பத்தியுமே பிரம ரூபஞ்
சற்குருவைச் சார்வதுவும் பிரம ரூபம்
வேதமுடிச் சிரவணமும் பிரம ரூபம்
வித்தரமா மனனமுமே பிரம ரூபஞ்
சாதகமாம் பாவனையும் பிரம ரூபஞ்
சமாதியுட னநுபவமும் பிரம ரூப
மேதமிலா துறுவீடும் பிரம ரூப
மெப்போது மெல்லாமும் பிரம ரூபம். (14)

பிரமமதே மாயையெனத் தோற்ற லாகும்
பிரமமதே மகேசனெனத் தோற்ற லாகும்
பிரமமதே சித்தமெனத் தோற்ற லாகும்
பிரமமதே சீவனெனத் தோற்ற லாகும்
பிரமமதே சகத்தெனவுந் தோற்ற லாகும்
பிரமமதே சகலமுமாய்த் தோற்ற லாகும்
பிரமமலா தொருபொருளு மென்று மில்லை
பிறங்கியிடும் பொருளெல்லாம் பிரமந் தானே. (15)

பிரமமதே மும்மூர்த்தி யெனவுந் தோன்றும்
பிரமமதே மூலசிவ னெனவுந் தோன்றும்
பிரமமதே யைம்பூத மெனவுந் தோன்றும்
பிரமமதே யநந்தவுல கெனவுந் தோன்றும்
பிரமமதே சராசரமாய்த் தோன்ற லாகும்
பிரமமதே சகலமுமாய்த் தோன்ற லாகும்
பிரமமலா தொருபொருளு மென்று மில்லை
பிறங்கியிடும் பொருளெல்லாம் பிரமந் தானே. (16)

அஞ்ஞான திசையிலொரு பிரமந் தானே
யநந்தவித சீவேச சகத்தாய்த் தோன்றும்
விஞ்ஞான திசைமருவிற் சகசீ வாதி
விரிவதுவே விமலபர வடிவாய்த் தோன்று
மஞ்ஞான திசையிலொரு ரச்சுத் தானே
யரவுமுதற் பலவடிவாய்த் தோன்றி னுலும்
விஞ்ஞான திசைமருவி லவைய னைத்தும்
விரவுமொரு ரச்சுவலால் வேறே யுண்டோ. (17)

ஆதலினுல் விசாரமிலா வெறுமூ டர்க்கிங்
ககண்டபரி பூரணமாம் பிரமந் தானே
பூதமுதற் பலபொருளாய்த் தோற்றி னுலும்
பூரணமாய் விசாரித்த தீர ருக்குப்
பேதமெனத் தோற்றியவித் தோற்ற மெல்லாம்
பிரிவற்ற வகண்டபரப் பிரமந் தானு
மாதவனே யிதிலிறையு மைய மில்லை
மகேசனெமக் குரைத்ததிலு மைய முண்டோ. (18)

எப்போது மொருபொருளுஞ் சனிக்க வில்லை
யெப்போது மொருபொருளு மிருக்க வில்லை
யெப்போது மொருபொருளு மிறக்க வில்லை
யெப்போது மொருபொருளு மிலவே யில்லை
யெப்போது மெள்ளளவு மிருமை யின்றி
யேகபரி பூரணமாம் பிரமந் தானே
யெப்போது மெவ்விடத்து மிருக்கும் வத்து
வியம்பியது சத்தியமே யீச னுணை. (19)

அகண்டபரி பூரணமாம் பிரம மல்லா
லஞ்ஞான விஞ்ஞான மெவையு மில்லை
யகண்டபரி பூரணமாம் பிரம மல்லா
லத்யாச மதனீக்க மெவையு மில்லை
யகண்டபரி பூரணமாம் பிரம மல்லா
லமருசக சீவபர மெவையு மில்லை
யகண்டபரி பூரணமாம் பிரம மொன்றே
யநவரத மகண்டைக ரசமாய் நிற்கும். (20)

அகண்டபரி பூரணமாம் பிரம மல்லா
லணுவுமிலை யணுவுமிலை யணுவு மில்லை
யகண்டபரி பூரணமாம் பிரமந் தானே
யநந்தவித சீவேச சகத்த னைத்து
மகண்டபரி பூரணமாம் பிரமந் தானே
யநவரத நமதுநிச சொரூப மாகு
மகண்டபரி பூரணமாம் பிரமந் தானே
யநவரத நினதுநிச சொரூப மாமே. (21)

ஆதியிலாப் பரப்பிரம சொரூபந் தானே
யான்மாவா மவ்வான்ம சொரூபந் தானே
பேதமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மாகும்
பிரிவறவே பேசியவிவ் வைக்யந் தானே
யோதியவே தாந்தமகா வாக்கி யங்க
ளொருமித்துத் தெரிவிக்கு மகண்டார்த் தங்கா
ணுதலினு லநவரத முமூட்சு வெல்லா
மகம்பிரம நிச்சயமே யடைய வேண்டும். (22)

அகிலமுமே பரப்பிரம மைய மில்லை
யதுவேநா மணுவுமிதி லைய மில்லை
நிகிலமறைப் பொருளுமிதே யைய மில்லை
நிகிலரநு பவமுமிதே யைய மில்லை
யிகழ்வில்சிவன் சொனதுமிதே யைய மில்லை
யெனதநுபூ தியுமிதுவே யைய மில்லை
யகமுறவே யாதலினுன் முமுட்சு வெல்லா
மகம்பிரம நிச்சயமே யடைய வேண்டும். (23)

பற்பலவாய்ப் பகர்ந்தென்ன சுருங்கச் சொல்லும்
பரமார்த்த வசனத்தைப் பரிந்து கேளாய்
கற்பிதமாய்த் தோற்றியிடுந் தோற்ற மெல்லாங்
களங்கமுறு வதிட்டானப் பிரம மன்றிச்
சொற்பமுமே யயலாக வில்லை யென்றே
சுருதியுட னூகத்தா னேதி பண்ணி
நிர்ப்பயமாய் நிலைத்தபரப் பிரமந் தானே
நிதமுமக மகமதுவென் றறிய வேண்டும். (24)

சகலமுமா மிவைவேறு நான்றான் வேறு
சற்பிரமம் வேறென்னும் பேத புத்தி
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்று
மதுதானே நானென்று நான தென்றும்
வெகுதிடமா மகண்டபர நிச்ச யத்தால்
வேறறவே யெளிதாக நீங்கு மன்றி
யிகழ்வுதருங் கருமமுபா சனையொன் றாலு
மியம்பியவிப் பேதமதி யெளிதாய் நீங்கா. (25)

ஆதலினுன் முமுட்சுவெலா மெளிதே யாக
வகண்டபர நிச்சயமே யடைந்த வற்று
லோதவொணு வநந்தவித பயதுக் கங்கட்
குற்பத்தித் தானமதாம் பேத புத்தி
யீதினையெவ் விதத்திலுமே நீக்க வேண்டு
மியம்பியவிப் பேதமதி நீக்கந் தானே
பீதியிலா வபயபத நிட்டை யாகும்
பெந்தமறப் பெறுகின்ற வீடு மாமே. (26)

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றகம்பிரம நிச்சயமே யடைந்தோர்க் கல்லாற்
செகம்பரநா ணீதெனவே வேறு வேறாய்ச்
சிறுமைதரும் பேதமதி செறிந்தோர்க் கெல்லா
மகண்டபரப் பிரமமதா யிருப்ப தான
வத்துவித மோட்சநிலை யணுகா தென்றும்
புகன்றபடி யகம்பிரம நிச்ச யத்தைப்
பொருந்தினரே பூரணமா முத்தி சார்வர். (27)

ஆன்மாவிற் கற்பிதமாய்க் காண்ப தெல்லா
மதிட்டான வான்மாவுக் கயலே யாகா
தான்மாவே யகண்டபரப் பிரம மாகு
மகண்டபரப் பிரமமதே யான்மா வாகு
மான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரமந் தன்னை
யகம்பிரம விருத்தியினு லறிந்தெப் போது
மான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரம மாகி
யசஞ்சலமா யிருப்பதுவே யகண்ட மோட்சம். (28)

ஆன்மாவுக் கயலாக வணுவு மில்லை
யணுவுமிலை யணுவுமிலை யணுவு மில்லை
யான்மாவிற் கற்பிதமாய்க் காண்ப தெல்லா
மான்மாவா மான்மாவா மான்மா வேயா
மான்மாவே யகண்டசிதா காய மான
வத்துவித பரப்பிரம சொரூப மாகு
மான்மாவே யத்யந்த சாந்த மான
வகண்டபரி பூரணமாம் பிரம மாமே. (29)

ஆன்மாவே யகண்டசிவ வடிவ மாகு
மான்மாவே யருளுமுமா தேவி யாகு
மான்மாவே யயன்முதலைம் மூர்த்தி யாகு
மான்மாவே யவர்சத்தி யனைத்து மாகு
மான்மாவே யமரர்நரர் திரியக் காகு
மான்மாவே யநந்தசரா சரங்க ளாகு
மான்மாவே யணுவுமிலாத் தேக மாகு
மான்மாவே யகண்டபரப் பிரம மாமே. (30)

ஆன்மாவே சகலபரி பூன்ற மாகு
மான்மாவே சத்தியசிற் சுகமு மாகு
மான்மாவே நித்தியநிர்க் குணமு மாகு
மான்மாவே நிரந்தரநிட் களமு மாகு
மான்மாவே யத்யந்த சுத்த மாகு
மான்மாவே யமலபரா காய மாகு
மான்மாவே யத்துவித சொரூப மாகு
மான்மாவே யகண்டபரப் பிரம மாமே. (31)

ஆன்மாவே சன்மயமாம் பிரம மாகு
மான்மாவே சதாநந்தப் பிரம மாகு
மான்மாவே சின்மயமாம் பிரம மாகு
மான்மாவே சிதாநந்தப் பிரம மாகு
மான்மாவே தன்மயமாம் பிரம மாகு
மான்மாவே தனித்தபரப் பிரம மாகு
மான்மாவே நின்மலமாம் பிரம மாகு
மான்மாவே நிறைந்தபரப் பிரம மாமே. (32)

ஆன்மாவே நித்தபரப் பிரம மாகு
மான்மாவே சுத்தபரப் பிரம மாகு
மான்மாவே புத்தபரப் பிரம மாகு
மான்மாவே முத்தபரப் பிரம மாகு
மான்மாவே யசலபரப் பிரம மாகு
மான்மாவே யசங்கபரப் பிரம மாகு
மான்மாவே யமலபரப் பிரம மாகு
மான்மாவே யகண்டபரப் பிரம மாமே. (33)

அகண்டபரி பூரணமா மான்மா வான
வகம்பிரம மென்றுணரு ஞானத் துக்குச்
சகந்தனிலே சமமான தெதுவு மில்லை
சாற்றியவிஞ் ஞானத்துக் கதிக மேது
வகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றறிகின்ற வகண்டான்ம ஞானம் பெற்றோர்
தகும்பிரம மாத்திரமாய்த் தளர்வு தீர்ந்து
தான்றானாய்த் தனிக்கின்ற முத்தி சார்வர். (34)

அகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்று
மதுதானே யகமென்று மகம தென்றும்
வெகுதிடமா மகம்பிரம நிச்ச யந்தான்
விமலான்ம ஞானமென விளம்ப லாகுந்
தகுமகனே யாதலினா னீயெப் போதுந்
தடையறவே யகம்பிரம நிச்ச யத்தை
மிகவுரமாய்ப் பெற்றதனாற் பந்த நீக்கி
மெய்யுணர்வா நந்தபரப் பிரம மாவாய். (35)

அகம்பிரம நிச்சயமே யான்ம ஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே பிரம ஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட ஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே யமல ஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே துன்பந் தீர்க்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யின்பஞ் சேர்க்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே பந்தம் போக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே பிரம மாக்கும். (36)

அகம்பிரம நிச்சயமே யகத்தி லுள்ள
வநேகமகா பாவமெலா மடைவாய்த் தீர்க்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகத்தி லுள்ள
வலகில்விகற் பங்களையு மடைவாய்ப் போக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகத்தி லுள்ள
வநந்தவித வாதனையு மடைவாய் நீக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகத்தி லுள்ள
வத்யாச மனைத்தையுமே யடைவாய்த் தீர்க்கும். (37)

அகம்பிரம நிச்சயமே யகத்தி லுள்ள
வஞ்ஞான சந்தேக மனைத்தும் போக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகத்தி லுள்ள
வநேகவித விபரீத தோட நீக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யான்மா வின்க
ணசஞ்சலமா யமர்கின்ற சமாதி நல்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே பதிபந் தங்க
ளணுவுமிலா வபரோட்ச ஞான நல்கும். (38)

அகம்பிரம நிச்சயமே சுபாவ மான
வகண்டபர ரூபத்தி னிலைக்க வைக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யனிய மற்ற
வபயபத நிட்டையினிற் சேர்த்து வைக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே சீவன் முத்தி
யாகுமகண் டாநந்த நிலைமை நல்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட மான
வசரீர மோட்சநிலை யளிக்கு மன்றே. (39)

அகம்பிரம நிச்சயமே வேதாந் தங்க
ளனைத்தினுமே முடிவாகப் புகல்சித் தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே சாட்சாத் தாக
வலகில்மகா வாக்குகளு மறைசித் தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யாயுங் காலே
யநேகவித வாகமமும் பகர்சித் தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யாயுங் காலே
யநந்தவித நூற்களுமே புகல்சித்தாந்தம். (40)

அகம்பிரம நிச்சயமே யுபநி டங்க
ளாகுமவை யறிவித்த பரசித் தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யாயுங் காலே
யநேகவித மிருதிகளும் பகர்சித் தாந்த
முகம்பிரம நிச்சயமே யாயுங் காலே
யநந்தவிதி காசமுமே புகல்சித் தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யாயுங் காலே
யகிலபுரா ணங்களுமே பகர்சித் தாந்தம். (41)

அகம்பிரம நிச்சயமே யனைத்துங் கண்ட
வகிலசகன் ஞயகனுஞ் சிவன்சித் தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட போத
மருளியிடு மம்பிகையின் றிடசித் தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே விநாய காதி
யானசிவன் றனயருடை நிகழ்சித் தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட ஞான
மடைந்தசிவ பத்தர்களின் றிகழ்சித் தாந்தம். (42)

அகம்பிரம நிச்சயமே யரன்சித் தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யரிசித் தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யயன்சித் தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யினன்சித் தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே சுரர்சித் தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே முனிசித் தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யென்சித் தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே பரர்சித் தாந்தம். (43)

அகம்பிரம நிச்சயமே யாசா ஞானே
   ரகிலருமே யறிவிக்குந் திடசித் தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே சீட ராஞே
   ரகிலருமே யறிகின்ற பரசித் தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட போத
   மடைந்தவர்க ளெல்லோர்க்குந் திகழ்சித் தாந்த
மகம்பிரம நிச்சயமே சித்தாந் தங்க
   ளனைத்திற்கு மேலாக நிகழ்சித் தாந்தம். (44)

அகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாங் கங்கை
   யகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் தீர்த்த
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் தான
   மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் தன்ம
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாம் பூசை
   யகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தா மந்தர
மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாந் த்யான
   மகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தா நிட்டை. (45)

அகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாம் யோக
   மகம்பிரம நிச்சயமே மனத்தி ஞச
மகம்பிரம நிச்சயமே சித்த த்யாக
   மகம்பிரம நிச்சயமே சகல த்யாக
மகம்பிரம நிச்சயமே சுவாநு பூதி
   யகம்பிரம நிச்சயமே சுத்த ஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே சீவன் முத்தி
   யகம்பிரம நிச்சயமே விதேக முத்தி. (46)

அகம்பிரம நிச்சயமே யடைந்தோர்க் கல்லா
   லன்னியருக் கான்மநிலை யமைவ தில்லை
யகம்பிரம நிச்சயமே யடைந்தோர்க் கல்லா
   லன்னியருக் கனுதிபவந் தொலைவ தில்லை
யகம்பிரம நிச்சயமே யடைந்தோர்க் கல்லா
   லன்னியருக் கரந்தையெலா நசிப்ப தில்லை
யகம்பிரம நிச்சயமே யடைந்தோர்க் கல்லா
   லன்னியருக் ககண்டசுகங் கிடைப்ப தில்லை. (47)

அகம்பிரம நிச்சயமே திடமாய்ப் பெற்ருேர்க்
ககண்டபர வான்மநிலே யமைவ தாகு
மகம்பிரம நிச்சயமே திடமாய்ப் பெற்ருேர்க்
கனுதிபவ பந்தமெலாந் தொலேவ தாகு
மகம்பிரம நிச்சயமே திடமாய்ப் பெற்ருேர்க்
கநந்தவித வரந்தையெலா நசிப்ப தாகு
மகம்பிரம நிச்சயமே திடமாய்ப் பெற்ருேர்க்
ககண்டபர மாநந்தங் கிடைப்ப தாமே. (48)

ஆதலினு லகம்பிரம நிச்ச யத்துக்
கன்னியமா முபாயமெலாந் தூரத் தள்ளி
பேதமனே விகற்பமெலாந் தீரு மட்டும்
பிரியமுட னநவரத மிடை விடாமற்
சாதகமா மகம்பிரம நிச்ச யத்தைச்
சலியாது முமுட்சுவெலாம் பழக வேண்டு
மீதையலான் மோட்சநிலே பெறுவ தற்கிங்
கெளிதான வுபாயந்தா னெவையு மில்லே. (49)

பரமான வன்புடனே பரசி வத்தைப்
பாங்காக வாராதித் தருள்பெற் ருேர்க்கே
யுரமான வகம்பிரம நிச்ச யந்தா
னூனமற வுள்ளத்தி லுதியா நிற்குந்
திரமான வகம்பிரம நிச்ச யத்தைத்
தியக்கமறச் செறிந்தவரே முத்த ராவர்
வரமான பரமசிவ பதந்தன் னுணே
வகுத்ததிலோ ரையமிலே வாய்மை தானே. (50)

அருள்வடிவாம் பரமசிவன் கருணே யாலே
யகிலர்க்கு மிதமாக வருளிச் செய்த
நிருமலமா மகண்டபர நிச்ச யத்தை
நிதாகநினக் கிவ்வண்ண நிகழ்த்த லானே
மருவமிக வரிதான விவ்வர்த் தத்தை
மாசற்ற மனதுடனே கேட்டு ணர்ந்தோ
ரொருவடிவாம் பரப்பிரம சொரூப மாவ
ரோதியதி லேயமிலே யுண்மை தானே. (51)

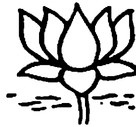
பரமசிவன் கருணையினு லருளிச் செய்த
　　பரிசாக ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கிங்
கிருமையிலா வகண்டார்த்த நிர்ண யத்தை
　　யிதமாகத் தெரிவித்தா னெனவே கந்த
னுரியகுண மேலான சைகீ ஷவ்யற்
　　குத்தமமா மிப்பொருளை யுரைத்தா னென்றே
சருவமுமே சங்கையற வறிந்த சூதன்
　　சகலமகா முனிவர்க்குஞ் சாற்றி ஞுல். (52)

வேறு

சிற்ப ரந்தனிற் கற்பித மியாவுமே
　　சிறிது மில்லை யிலையென நேதிசெய்
தற்ப மற்றற மிஞ்சிய சிற்பர
　　மகம தாமக மப்பர மேயெனுந்
தற்பத த்தொ டகம்பத வைக்கியந்
　　தன்னி னிண்ணய மிங்குரை செய்திட
னிர்ப்ப யாநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
　　நிகரி லீச னகண்ட சொரூபமே. (53)

முப்பத்து நான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 34-க்கு திருவிருத்தம் - 1533

முப்பத்தைந்தாவது

அத்துவிதநிச்சயஞானத்தி லான்மாவிலமர்கின்ற சமாதி யுரைக்கும் அத்தியாயம்

சகலவதிட் டானபரப் பிரம மன்றிச்
சகத்தோற்றஞ் சற்றேனு மில்லை யென்று
மகிலமுமே சத்தியசிற் சுகமாய் நின்ற
வான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரம மென்றும்
வெகுதிடமா முறுதியுட னகண்டான் மாவில்
வேறறவே நிற்பதுவா நிட்டை தன்னை
நிகிலசகன் ஞயகனும் பரேசன் முன்ன
நிகழ்த்தியவா நிதாகநினக் கிங்குச் சொல்வாம். *(1)*

அருவுருவா மான்மாவுக் கபின்ன மான
வகண்டைக ரசவடிவாம் பிரமத் தின்கட்
பிரிவெனவே தோற்றியிடு நாம ரூப
பேதமெலாம் விசாரிக்கிற் பிறிதே யில்லை
சருவமுமே சாந்தபரப் பிரம மென்றுஞ்
சலனமிலா வப்பிரம நானே யென்று
நிருமலமா முறுதியினு லனைத்துந் தள்ளி
நின்னுடைய நிசவடிவி னிலைத்து நிற்பாய். *(2)*

சித்தமுதற் ருேற்றியிடுந் தோற்ற மெல்லாஞ்
சின்மயமாம் பிரமமலா திலவே யில்லை
புத்திமுதற் ருேற்றியிடுந் தோற்ற மெல்லாம்
பூரணமாம் பிரமமலா திலவே யில்லை
யெத்துவிதத் தோற்றமுமே பிரம மென்று
மேகபரி பூரணமா மதுநா னென்று
மத்துவித வுறுதியினு லனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். *(3)*

இருளென்று மொளியென்று மிதர மென்று
மிதுவென்று மதுவென்று நீநா னென்று
மருளென்றுந் தெருளென்று மாயை யென்று
மனதென்று மனமயமாம் விகார மென்று
முருவென்று மருவென்று மொன்று மில்லை
யுள்ளதெலாம் பரமென்று மதுநா னென்று
மருளொன்று முறுதியினு லனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (4)

ஈசனென்று மிவன்செயலாஞ் சகத்தீ தென்றும்
யானிங்கோர் சீவனென்றுஞ் சனிப்போ னென்றும்
பாசமதாற் பெத்தனென்றும் பதைப்போ னென்றும்
பாலனென்றும் விருத்தனென்று நசிப்போ னென்றும்
பேசுமனே மயக்கங்க ளிலவே யில்லை
பின்னமிலாப் பிரமமெலா மதுநா னென்றே
யாசணுகா வுறுதியினு லனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (5)

சிவனென்று மரியென்றும் விரிஞ்ச னென்றுஞ்
சிருட்டியென்றுந் திதியென்று நாச மென்றுந்
தவமென்றுஞ் செபமென்றுந் தீர்த்த மென்றுந்
தானமென்றுந் தெய்வமென்றுஞ் சேவை யென்றுங்
கவருற்ற மயக்கங்க ளொன்று மில்லை
களங்கமிலாப் பிரமமெலா மதுநா னென்றே
யவமற்ற வுறுதியினு லனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (6)

விதம்விதமாய் வேதத்தால் விதித்த தென்றும்
விரிவுறவே நூற்களினுல் விதித்த தென்றும்
மதமதமாய் மதிக்கின்ற பொருளீ தென்று
மாயைமுத லுளதென்று மில்லை யென்று
மிதுமுதலா மயக்கங்க ளெவையு மில்லை
யேகபரப் பிரமமெலா மதுநா னென்றே
யதிதிடமா முறுதியினு லனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (7)

இல்லையென்று முள்ளதென்று மிருமை யென்று
மேகமென்று மநேகமென்று மெல்லா மென்றுந்
தொல்லையென்றும் புதுமையென்று மண்மை யென்றுந்
தூரமென்றுந் துக்கசுக முதலீ தென்றுஞ்
சொல்லியவிம் மயக்கமெலாஞ் சுத்தப் பொய்யே
சுககனமாம் பிரமமெலா மதுநா னென்றே
யல்லலிலா வுறுதியினு லனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (8)

நனவுகனுச் சுழுத்தியென்றுந் துரிய மென்று
நாடியிடுந் தூலமுதற் றேக மென்றும்
பனுவியிடு மவையினபி மானி யென்றும்
பலவிதமாம் வியட்டியென்றுஞ் சமட்டி யென்று
மனதினுடை மயக்கமெலாஞ் சுத்தப் பொய்யே
மகத்தான பிரமமெலா மதுநா னென்றே
யனகதிட வுறுதியினு லனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (9)

வெகுவிதமாம் பாவமென்று மறங்க ளென்றும்
விசித்திரமாம் விதியென்று நிடேத மென்றுஞ்
சகுணவுபா சனையென்றும் பத்தி யென்றுஞ்
சகுணத்தின் ஞானமென்றுஞ் சதசத் தென்றும்
பகருமனே மயக்கங்க ளொன்று மில்லை
பங்கமிலாப் பிரமமெலா மதுநா னென்றே
யகமருவு முறுதியினு லனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (10)

நிருமலமாஞ் சொரூபத்தின் றியான மென்று
நிர்க்குணமாஞ் சொரூபத்தின் ஞான மென்று
மிருமையினு லுறுகின்ற பந்த மென்று
மேகமதா யிருக்கின்ற மோட்ச மென்றுஞ்
சருவவித விகற்பமுமே சற்று மில்லை
சலனமிலாப் பிரமமெலா மதுநா னென்றே
யரியதிட வுறுதியினு லனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (11)

சத்துடனே யசத்தினுடை விசார மென்றுஞ்
சரமுடனே யசரத்தின் விசார மென்றுஞ்
சித்துடனே யசித்தினுடை விசார மென்றுஞ்
சிறுமையுடன் பெருமையதன் விசார மென்று
மித்துவித விகற்பமெலா மென்று மில்லை
யேகபரப் பிரமமெலா மதுநா னென்றே
யத்துவித வுறுதியினு லனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (12)

குணமுடனே யகுணத்தின் விசார மென்றுங்
கூடியவான் மானுன்ம விசார மென்றுந்
துணையுடனே யத்துவித விசார மென்றுந்
துக்கசுக முதலியதின் விசார மென்று
மெணுமனதின் விகற்பமெலா மிலவே யில்லை
யிருமையுருப் பிரமமெலா மதுநா னென்றே
யணுகியிடு முறுதியினு லனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (13)

சகமெவையு மத்யந்த மசத்தே யென்றுஞ்
சலனமிலாப் பரமொன்றே சத்தா மென்று
மகிலமுமே யத்யந்த மசத்தே யென்று
மான்மாவே யநவரதஞ் சத்தா மென்று
மிகழ்வுபெறு வான்மாவே பிரம மென்று
மிருமையுருப் பிரமமதே யான்மா வென்று
மகமருவிவ் வுறுதியுமே தூரத் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (14)

பலவிதமா மந்திரமுந் தூரத் தள்ளிப்
பஞ்சமகா வக்கரமுந் தூரத் தள்ளி
யிலகியவட் டாக்கரமுந் தூரத் தள்ளி
யிவையோதுங் குரவரையுந் தூரத் தள்ளி
நிலைமருவா வசனமெலாந் தூரத் தள்ளி
நிகழ்த்தியிடா மவுனமுமே தூரத் தள்ளி
யலைமனதின் விகற்பங்க ளனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (15)

சாரமுட னசாரமுமே தூரத் தள்ளிச்
சத்துடனே யசத்தையுமே தூரத் தள்ளித்
தீரமுட னதீரமுமே தூரத் தள்ளித்
திரிகுணமோ டறுகுணமுந் தூரத் தள்ளிக்
காரணகா ரியமெவையுந் தூரத் தள்ளிக்
கற்பிதமாய்க் காண்பதெலாந் தூரத் தள்ளி
யாரணமே முதலியதா மனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (16)

கூடியிடும் பொருணினைவுந் தூரத் தள்ளிக்
கூடாத பொருணினைவுந் தூரத் தள்ளி
நாடியிடும் பொருணினைவுந் தூரத் தள்ளி
நாடாத பொருணினைவுந் தூரத் தள்ளி
பாடியிடும் பரநினைவுந் தூரத் தள்ளிப்
பகுப்புற்ற விகநினைவுந் தூரத் தள்ளி
யாடியிடு முளத்தினினை வனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (17)

காமமொடு கோபமுத லனைத்துந் தள்ளிக்
கருவமுட னிடம்பமுத லனைத்துந் தள்ளித்
தோமருவு மோகமுத லனைத்துந் தள்ளித்
துவிதமொடத் துவிதமுத லனைத்துந் தள்ளி
நாமமொடு வுருவமுத லனைத்துந் தள்ளி
நாம்பரரென் றிவைமுதலா மனைத்துந் தள்ளி
யாமலவென் றறிவுற்ற தனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (18)

மோகமனம் புந்தியகங் காரஞ் சித்த
முயலுமுயி ருடல்கருவி புலன்கண் மாயை
பாகமுறுஞ் சீவபர சகங்க ளென்னும்
பலவிதமா முபாதியுமே நேதி பண்ணி
யேகமதாந் தற்பதமோ டகம்ப தத்தி
னியல்பான வைக்கியநன் கறிந்தே யத்தா
லாகுமனோ விகற்பங்க ளனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (19)

ஆன்மாவிற் கற்பிதமாய்க் காண்ப தெல்லா
மான்மாவுக் கயலாக வில்லை யென்று
மான்மாவே யகண்டபரப் பிரம மென்று
மகண்டபரப் பிரமமதே யான்மா வென்று
மான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரமந் தானே
யகமென்று மதிதிடமா யறிந்தே யத்தா
லான்மாவுக் கயலான தனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (20)

நிரந்தரமா மறிவான வென்னி டத்தி
னிகிலமுமே கற்பிதமாய்த் தோற்ற லாலே
பொருந்தியவக் கற்பிதமாந் தோற்ற மெல்லாம்
பூரணமா மறிவான வகமே யென்றும்
விரிந்தவறி வானவகம் பிரம மென்றும்
வேறற்ற வபேதபர ஞானத் தாலே
யருந்தவனே பேதமதி யனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (21)

மருபுவியிற் கற்பிதமாய்க் காண்ப தெல்லா
மருபுவியே யாகின்ற நீதியே போற்
கருதுமதிட் டானமதா மென்னி டத்திற்
கற்பிதமாய்க் காண்பதெலா மகமே யென்றும்
பிரிவுபெறு வவ்வகமே பிரம மென்றும்
பின்னமிலா வபேதபர ஞானத் தாலே
யரியவனே பேதமதி யனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (22)

என்னிடமாய்க் கனவினிடைக் காண்ப தெல்லா
மெனக்கயலே யில்லாத நீதி யேபோ
லென்னிடமாய் நனவினிடைக் காண்ப தெல்லா
மெனக்கயலா யெப்போது மிலவே யில்லை
யன்னியமே யிலாதவகம் பிரம மென்றே
யயலற்ற வபேதபர ஞானத் தாலே
யன்னியமாம் பேதமதி யனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (23)

சத்தியமாய்ச் சகத்துமுத லிருக்கு மாகிற்
சலனமறச் சுழுத்தியிலு மிருக்க வேண்டு
மித்தனையுஞ் சுழுத்தியினி லிலாமை யாலே
யிவையாவுங் கனவெனவே மித்தை யென்று
நித்தியமாய் நின்றவகம் பிரம மென்று
நிருமலமா மபேதபர ஞானத் தாலே
யத்திரமாம் பேதமதி யனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (24)

மனதினுடை விருத்தியுதிப் பதற்கு முன்னு
மற்றந்த விருத்திநசித் திட்ட பின்னுந்
தினையளவு மில்லாத சகசீ வாதி
தியங்குமனோ விருத்தியினுன் மத்தி யத்திற்
கனமதுவா யிருப்பதெனத் தோற்றி னுலுங்
களங்கமறச் சோதிக்கி லில்லை யென்றே
யனியமெலா மத்யந்த நேதி பண்ணி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (25)

நித்திரையின் மனதுமிலை சகசீ வாதி
நினைவுமிலை நிகழ்கனவின் மனது முண்டு
வித்தரமாஞ் சகத்துமுத னினைவு முண்டு
விளம்பியவிவ் வன்னுவய வெதிரே கத்தாற்
சித்தமய மாகினவிச் சகசீ வாதி
சிறிதேனுஞ் சோதிக்கி லில்லை யென்றே
யத்திரமா நினைவையெலா நேதி பண்ணி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (26)

மனதுமிலை மனோமயமாம் விகார மில்லை
மனதுமுதற் கேதுவெனு மாயை யில்லை
நனவுமிலை கனவுமிலை துயிலு மில்லை
நாமமிலை ரூபமிலை நானீ யில்லை
பினுமெவையு மெப்போது மில்லை யென்றே
பேதமெலாம் விசாரத்தா னேதி பண்ணி
யனியமிலா வகண்டபர வடிவே யாகி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (27)

சர்ப்பமுதற் கற்பிதமிங் காயுங் காலே
சகசவதிட் டானமதா மிரச்சு வன்றிச்
சொற்பமுமே வேறிலதா நீதியே போற்
சுத்தவதிட் டானமதா மென்னே யன்றிக்
கற்பிதமா மெய்பொருளு மில்லே யென்றே
களங்கமுறு வூகத்தா னேதி பண்ணி
யற்பமிலா வகண்டபர வடிவே யாகி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (28)

கடமடமென் றுணர்வுற்ற வுபாதி நீக்கிற்
கடவிண்ணு மடவிண்ணு மொன்றே போல
மடமைமுதற் சீவபர வுபாதி நீக்கின்
மாசற்ற சீவபர மிரண்டு மொன்றென்
றிடமருவு மூகத்தாற் பரசீ வைக்ய
வியல்புதனே யிருமையற வறிந்தே யத்தா
லடருமகண் டாகார சொரூப மாகி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (29)

சோயமெனச் சொல்லியிடும் வாக்கி யத்திற்
சோதித்து விருத்தாம்ச நீக்கும் போதங்
காயசக சைக்கியமே யறியு மர்த்த
மவ்விதமே தத்வமசி வாக்கி யத்து
மேயமதாம் விருத்தாம்ச மனேத்து நீக்கி
யியல்பான வைக்கியமே யறிந்தே யத்தா
லாயமஞே பேதமெலா மிழந்தெப் போது
மசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (30)

கற்பிதமாஞ் சீவபர வுபாதி யெல்லாங்
களங்கமற விசாரித்து நேதி செய்து
தற்பத லட்சியமான பிரம ரூபந்
துவம்பத லட்சியமான நானே யென்று
நிர்ப்பயமா யகண்டார்த்த போதம் பெற்று
நீக்கவொணுப் பவபந்த மனேத்து நீக்கி
யற்பமிலா வகண்டார்த்த வடிவே யாகி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (31)

செகம்பரநா னீயெனவே வேறு வேறய்ச்
செப்பியிடும் பேதங்கள் சிறிது மில்லை
தகும்பிரமந் தனக்கயலாய் நானு மில்லை
தற்பிரமந் தானுமெனக் கயலா மில்லை
புகன்றதெலா மகண்டபரப் பிரம மென்றும்
பூரணமா மப்பிரம நானே யென்று
மகண்டபர ஞானத்தா லனைத்துந் தள்ளி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (32)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம நானே
சதசத்துக் கப்பாலாம் பிரம நானே
நித்தியநிட் களமான பிரம நானே
நிரந்தரமாய் நிறைந்தபரப் பிரம நானே
சுத்தவறி வானபரப் பிரம நானே
சுயஞ்சோதி யானபரப் பிரம நானென்
றத்துவித ஞானத்தா லனைத்துந் தள்ளி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (33)

நசுவரமாந் தேகமிலாப் பிரம நானே
நாநாவா மவத்தை யிலாப் பிரம நானே
விசுவன்முதல் வியட்டியிலாப் பிரம நானே
விராட்டுமுதற் சமட்டியிலாப் பிரம நானே
பசுபதிபா சங்களிலாப் பிரம நானே
பரமபர மெவையுமிலாப் பிரம நானென்
றசுகமிலா ஞானத்தா லனைத்துந் தள்ளி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (34)

தொந்தமுறுத் துரியபரப் பிரம நானே
துரியத்து மதீதபரப் பிரம நானே
சந்ததமுஞ் சலனமிலாப் பிரம நானே
சாந்தத்துஞ் சாந்தபரப் பிரம நானே
பந்தமுடன் மோட்சமிலாப் பிரம நானே
பரவுசிதா காயபரப் பிரம நானென்
றந்தமிலா ஞானத்தா லனைத்துந் தள்ளி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (35)

நாசமிலா நித்தபரப் பிரம நானே
நழுவாத சித்தபரப் பிரம நானே
மாசணுகாச் சுத்தபரப் பிரம நானே
மகத்தான புத்தபரப் பிரம நானே
பாசமிலா முத்தபரப் பிரம நானே
பரிச்சேத ரகிதபரப் பிரம நானென்
றுசணுகா ஞானத்தா லனைந்துந் தள்ளி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (36)

தேகமுத லுனென்னுந் துவித விர்த்தி
திகழ்சாட்சி நானென்னுஞ் சாட்சி விர்த்தி
யேகபர நானென்னு மகண்ட விர்த்தி
யிம்மூன்று விருத்திகளி லிரண்டைத் தள்ளிப்
பாகமுறு வகண்டபர விருத்தி யொன்றுற்
பகுப்பற்ற பரப்பிரம ஞானம் பெற்றிவ்
வாகமுதற் பவபந்த மனைத்து நீக்கி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (37)

பூரகரே சகமுதலா மியோகந் தள்ளிப்
புரிகின்ற கருமமுபா சனையுந் தள்ளிச்
சாரமிலாச் சகலவித மதமுந் தள்ளிச்
சற்பிரம பாவனையைச் செய்தே யத்தாற்
பூரணமாம் பரப்பிரம போதம் பெற்றுப்
பொய்யான பவபாச மனைத்து நீக்கி
யாரியவவ் வகண்டபர வடிவே யாகி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய். (38)

தூலமுதற் றேகமெலாம் பிரம ரூபந்
துவிதமெனத் தெரிவதெலாம் பிரம ரூபங்
காலமொடு தேசமெலாம் பிரம ரூபங்
காண்கின்ற வத்துவெலாம் பிரம ரூப
மூலமதாம் பரப்பிரம மதுநா னென்றே
முடிவான ஞானத்தா லனைத்துந் தள்ளி
யாலயமாம் பரப்பிரமா பின்ன மான
வகண்டான்ம மாத்திரமா யமர்ந்து நிற்பாய். (39)

சீவபர சகமுதலாந் தோற்ற மெல்லாஞ்
சின்மாத்ர மானபரப் பிரம மென்றும்
பாவனமா மப்பிரம நானே யென்றும்
பகுப்பற்ற நானந்தப் பிரம மென்று
மோவலுருப் பாவனையா லகண்ட போத
முற்றதனுற் பேதமதி யனைத்துந் தள்ளி
யாவலறப் பரப்பிரமா பின்ன மான
வகண்டான்ம மாத்திரமா யமர்ந்து நிற்பாய். (40)

அகிலமுமே பரப்பிரம மைய மில்லை
யதுவேநா மணுவுமிதி லைய மில்லை
சகலசகன் ஞயகனும் பரேச ஞனை
சாற்றியது சத்தியமே சங்கை யில்லை
தகுமகனே யாதலினு லென்று மெல்லாந்
தற்பிரமந் தானென்று மதுநா னென்றும்
வெகுதிடமா யறிந்ததனு லனைத்துந் தள்ளி
விமலான்ம மாத்திரமாய் வெறிதி ருப்பாய். (41)

சேத்தியமாய்ச் செறிவுற்ற தோற்றம் யாவுஞ்
சின்மாத்ர மானபர சிவமே யென்றும்
வேத்தியமோ ரணுவுமிலாச் சிவநா னென்றும்
வேறற்ற நானந்தச் சிவமே யென்றுஞ்
சாத்தியமாம் பாவனையா லகண்ட போதஞ்
சார்ந்ததனுற் சமுசார பாச நீங்கி
நேத்திரமாம் பரமசிவா பின்ன மான
நினதான்ம மாத்திரமாய் நிலைத்து நிற்பாய். (42)

இந்தவித மகண்டான்ம நிட்டை தன்னை
யெமதீச னியம்பியவா றிசைக்க லானே
மைந்தவிதை யிசைத்தவண மொருகா லேனு
மாசறவே கேட்டாலும் படிப்புற் றாலு
மந்தமிலா மோட்சநிலை கிடைப்ப தாகு
மநவரதங் கேட்போரும் படிப்போர் தாமும்
பந்தமிலாப் பரமான மோட்சந் தன்னைப்
பற்றுவதிற் சற்றேனு மைய முண்டோ. (43)

அறிவுற்ற வநந்தவித நாம ரூப
  மனைத்துக்கு மதிட்டான வடிவே யாக
நிறைவுற்ற வகண்டபர சிவரூ பத்தை
  நிகழ்வுறவே விசாரித்துத் தியானிப் போரே
கறையற்ற வகண்டான்ம நிட்டை பெற்றுக்
  கடக்கவொணுப் பவக்கடலைக் கடப்ப ரன்றி
மறுவுற்ற மற்றவொரு செய்கை யாலு
  மற்றெவரு மிக்கடலைக் கடவா ரென்றும். (44)

ஆதலினு லான்மாவுக் கபின்ன மான
  வகண்டைக ரசவடிவாம் பரசி வத்தைப்
பேதமற நன்ருக விசாரஞ் செய்து
  பின்னமிலாப் பரமசிவ நாமே யென்று
சாதகமாம் பாவனையைச் செய்தே யத்தாற்
  சலனமிலா வகண்டான்ம நிட்டை பெற்றே
யேதமிகு பவக்கடலை முமுட்சு வெல்லா
  மெமதீசன் றிருவருளாற் கடக்க வேண்டும். (45)

சகலசகன் ஞயகனும் பரேசன் முன்னஞ்
  சாற்றியவா ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கங்
ககமுறவே யகண்டான்ம நிட்டை தன்னை
  யருள்செய்தா னென்றெவையு மறிந்த கந்த
னிகழ்வணுவு மிசையாத சைகீ ஷவ்யற்
  கீனமிலா விப்பொருளை யிசைத்தா னென்றே
யகிலமுமே யடைவாக வறிந்த சூத
  னநந்தமகா முனிவர்க்கு மருள்செய் தானுல். (46)

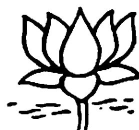
வேறு

அகில பூரண மாகின வத்துவே
  யன்றி யெப்பொரு ளும்மிலை யென்னவு
மிகழ்வில் வத்துவ தேயக மென்னவு
  மெய்து மைக்கிய ஞான பலத்தினு

லகமி லங்கும் விகற்ப மனைத்தும்விட்
டான்ம நிட்டையை யிங்குப் பகர்ந்திடல்
புகழு மாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
பூர ணேசன கண்ட சொரூபமே. (47)

முப்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 35-க்கு திருவிருத்தம் - 1580.

முப்பத்தாறுவது

அகண்ட பரபாவனையான் மனோநாசஞ்செய்யென்றும் அகம்பிரமபாவனையால் அஞ்ஞானநிநசிக்குமென்றும் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

எல்லாமு மேகபரப் பிரம மென்று
மிருமையிலா வப்பிரம நானே யென்று
நில்லாத மனதுநிலை நிற்கும் வண்ண
நிமலபர பாவனையே மீண்டுஞ் சொல்வாங்
கல்லாத கல்வியெலாங் கற்ற போதுங்
கலக்கமற மனதுநிலை நில்லா தாகிற்
பொல்லாத பவதுக்க மொருகா லத்தும்
போகாது புகன்றதிலோ ரைய மில்லை. (1)

சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சாந்த மாகிச்
சகலபரி பூரணமாய்ச் சலன மின்றி
நித்தநிரா மயமாகி நிருவி கற்ப
நிராவரண நிட்கிரிய சுபாவ மான
சுத்தபரப் பிரமமலா தணுவு மில்லை
சொற்பொருளாய்க் காண்பதெலாம் பரமே யென்று
மத்துவித பரப்பிரம மதுநா னென்று
மதிதிடமாம் பாவனையான் மனதை வெல்வாய். (2)

நீக்கமிலாச் சத்தாகி நிகழுஞ் சித்தாய்
நிர்திசயா நந்தகன வடிவ மாகித்
தாக்குமொரு பற்றுமிலா வசங்க மாகித்
தான்றானாய்த் தனித்தபரப் பிரம மல்லா
தாக்கைமுத லொருபொருளு மென்று மில்லை
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்றுஞ்
சூக்குமமா மப்பிரம நானே யென்றுஞ்
சுத்தபர பாவனையான் மனதை வெல்வாய். (3)

நிருமலமாய் நிட்களமாய் நிருவிட் சேப
நிரஞ்சனமாய் நிராகார சொரூப மாகி
நிருபமமாய் நிர்க்குணமாய் நிமலான் மாவாய்
நிரந்தரமாய் நிறைந்தபரப் பிரம மல்லா
தொருபொருளு மொருகாலு மில்லை யென்று
முள்ளதெலா மகண்டபரப் பிரம மென்று
மிருமையுறு வப்பிரம நானே யென்று
மேகபர பாவனைபான் மனதை வெல்வாய். (4)

மனதுமுத லனைத்துக்கு மதீத மாகி
மாயைமக தாதிகட்கு மதீத மாகி
நனவுமுத லவத்தைகட்கு மதீத மாகி
நாமமுரு வெவைகட்கு மதீத மான
வனகபரப் பிரமமலா தணுவு மில்லை
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்றுங்
கனவறிவா மப்பிரம நானே யென்றுங்
கலங்காத பாவனையான் மனதை வெல்வாய். (5)

பாவனமாய்ப் பரசிவமாய்ப் பரமான் மாவாய்
பராற்பரமாய்ப் பரிபூன்ற சொரூப மாகிக்
கேவலமாய்க் கிலேசமிலாச் சுபாவ மாகிக்
கெம்பீர மானபரப் பிரம மல்லான்
மேவுபொரு ளணுவுமிலை யென்று மெல்லா
மெய்யுணர்வா நந்தபரப் பிரம மென்று
மோவலுறு வப்பிரம நானே யென்று
மொழியாத பாவனையான் மனதை வெல்வாய். (6)

சகலத்தின் சான்றான பிரம நானே
சகலவிலட் சணமான பிரம நானே
நிகிலத்தும் வியாபகமாம் பிரம நானே
நித்தபரி சுத்தபரப் பிரம நானே
மிகமுத்த மானபரப் பிரம நானே
மெய்யுணர்வா நந்தகனப் பிரம நானே
யகிலத்து மதீதபரப் பிரம நானென்
றகண்டபர பாவனையான் மனதை வெல்வாய். (7)

சித்தமுதற் சிறிதுமிலாப் பிரம நானே
சின்மயமாய்ச் செறிந்தபரப் பிரம நானே
புத்திமுத லெவையுமிலாப் பிரம நானே
பூரணமாய்ப் பொருந்துபரப் பிரம நானே
யித்துவித மிறையுமிலாப் பிரம நானே
யேகபரி பூரணமாம் பிரம நானே
யத்துவித மானபரப் பிரம நானென்
றகண்டபர பாவனையான் மனதை வெல்வாய். (8)

வித்தமுதற் கெட்டாத பிரம நானே
வேறணுவுங் கிட்டாத பிரம நானே
சத்தமுதற் ககோசரமாம் பிரம நானே
சதசத்துக் கப்பாலாம் பிரம நானே
சுத்தசிதா காயபரப் பிரம நானே
சுயஞ்சோதி சுபாவபரப் பிரம நானே
யத்தமுறு வமலபரப் பிரம நானென்
றகண்டபர பாவனையான் மனதை வெல்வாய். (9)

தூலமுத லொட்டாத பிரம நானே
துகளணுவும் பற்றாத பிரம நானே
காலமுதற் கெட்டாத பிரம நானே
கருத்துமுதற் சுட்டாத பிரம நானே
சாலவுப சாந்தபரப் பிரம நானே
சமுசார லேசமிலாப் பிரம நானே
யாலயமி லமலபரப் பிரம நானென்
றகண்டபர பாவனையான் மனதை வெல்வாய். (10)

ஆதிமுடி வற்றபரப் பிரம நானே
யசரீர மானபரப் பிரம நானே
சாதிகுல மற்றபரப் பிரம நானே
சட்பாவ விகாரமிலாப் பிரம நானே
போதகன மானபரப் பிரம நானே
பூரணபூ ரணமான பிரம நானே
யேதமுறு வகண்டபரப் பிரம நானென்
றேகபர பாவனையான் மனதை வெல்வாய். (11)

பழுதற்ற பரசிவமாம் பிரம நானே
பவபாச லேசமிலாப் பிரம நானே
யழிவற்ற வறிவுருவாம் பிரம நானே
யான்மாவுக் கபின்னபரப் பிரம நானே
மொழியற்ற மோனபரப் பிரம நானே
மோகமுறு மூலபரப் பிரம நானே
யிழிவற்ற வகண்டபரப் பிரம நானென்
றேகபர பாவனையான் மனதை வெல்வாய். (12)

பூதமொடு பௌதிகமும் பிரம ரூபம்
புவனமொடு பொருள்களெலாம் பிரம ரூபஞ்
சாதமுறுஞ் சகமெவையும் பிரம ரூபஞ்
சனியாத சகமெவையும் பிரம ரூபம்
பேதமெனத் தெரிவதெலாம் பிரம ரூபம்
பிரமாண்ட கோடி யெலாம் பிரம ரூபம்
மாதவவப் பரப்பிரம நானே யென்று
மயக்கமறப் பாவித்தே மனதை வெல்வாய். (13)

சங்கரனு மம்பிகையும் பிரம ரூபஞ்
சண்முகனும் விநாயகனும் பிரம ரூபந்
துங்கமுறு சிவகணமும் பிரம ரூபந்
தூயசிவ பத்தர்களும் பிரம ரூபம்
பங்கமுறுச் சத்தியெலாம் பிரம ரூபம்
பதிபாச பசுக்களெலாம் பிரம ரூப
மங்கலுறு வப்பிரம நானே யென்று
மயக்கமறப் பாவித்தே மனதை வெல்வாய். (14)

அரனரியு மயன்வடிவும் பிரம ரூப
மவர்மருவுஞ் சத்திகளும் பிரம ரூபஞ்
சுரரசுரர் நரர்களுமே பிரம ரூபஞ்
சுழல்கின்ற திரியக்கும் பிரம ரூபஞ்
சருவசரா சரசகமும் பிரம ரூபஞ்
சகலசகத் தீசனுமே பிரம ரூப
மருண்மருவா வப்பிரம நானே யென்று
மயக்கமறப் பாவித்தே மனதை வெல்வாய். (15)

தொகுத்தாருந் தூலமுதற் பிரம ரூபந்
துவிதமொடத் துவிதமெலாம் பிரம ரூப
மிகத்தானு மன்னியரும் பிரம ரூப
மெய்யுடனே பொய்யெவையும் பிரம ரூபஞ்
சகத்தாதி தோற்றமெலாம் பிரம ரூபஞ்
சடாசடமாய்த் தெரிவதெலாம் பிரம ரூப
மகத்தான வப்பிரம நானே யென்று
மயக்கமறப் பாவித்தே மனதை வெல்வாய். (16)

ஞானகன வடிவாகும் பிரம ரூபம்
ஞாலமிலாப் பொருளாகும் பிரம ரூபம்
வானமென வடிவிலதாம் பிரம ரூபம்
வரையற்ற வத்துவதாம் பிரம ரூப
மீனமிலா வின்புருவாம் பிரம ரூப
மேகபரி பூரணமாம் பிரம ரூப
மானமுறு வப்பிரம நானே யென்று
மகிழ்வுடனே பாவித்து மனதை வெல்வாய். (17)

நிறைவுக்கு நிறைவாகும் பிரம ரூப
நிகிலபரி பூரணமாம் பிரம ரூப
மறிவுக்கு மறிவாகும் பிரம ரூப
மகண்டைக ரசமாகும் பிரம ரூபங்
குறைவற்ற பொருளாகும் பிரம ரூபங்
குணாதீத வடிவாகும் பிரம ரூப
மறுவற்ற வப்பிரம நானே யென்று
மகிழ்வுடனே பாவித்து மனதை வெல்வாய். (18)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம ரூபஞ்
சாசுவதப் பொருளாகும் பிரம ரூப
நித்தியநிர்க் குணமாகும் பிரம ரூப
நிரஞ்சனநிட் களமாகும் பிரம ரூபஞ்
சுத்தசிதா காயபரப் பிரம ரூபஞ்
சுருதிமுடிப் பொருளாகும் பிரம ரூபம்
புத்திரவப் பரப்பிரம நானே யென்று
பூரணமாம் பாவனையான் மனதை வெல்வாய். (19)

காரணகா ரணமாகும் பிரம ரூபங்
களங்கமிலாப் பொருளாகும் பிரம ரூபம்
பூரணபூ ரணமாகும் பிரம ரூபம்
புரையற்ற பொருளாகும் பிரம ரூபஞ்
சீரணமில் சின்மயமாம் பிரம ரூபஞ்
சின்னமிலாப் பொருளாகும் பிரம ரூப
மாரணமி லப்பிரம நானே யென்று
மாறாத பாவனையால் மனதை வெல்வாய். (20)

கேவலகே வலமாகும் பிரம ரூபங்
கெம்பீர வடிவாகும் பிரம ரூபம்
பாவனபா வனமாகும் பிரம ரூபம்
பராற்பரமாம் பொருளாகும் பிரம ரூபஞ்
சீவபர சகமிலதாம் பிரம ரூபஞ்
சின்மாத்ர வடிவாகும் பிரம ரூப
மோவலுறு வப்பிரம நானே யென்றிங்
கொழியாத பாவனையால் மனதை வெல்வாய். (21)

ஏகபர சத்தாகும் பிரம ரூப
மெங்குமுள பொருளாகும் பிரம ரூப
மாகமிலா வறிவாகும் பிரம ரூப
மான்மாவுக் கபின்னமதாம் பிரம ரூபஞ்
சோகமிலாச் சுகமாகும் பிரம ரூபம்
சுயஞ்சோதி வடிவாகும் பிரம ரூபம்
பாகமுறு வப்பிரம நானே யென்றும்
பரப்பிரம பாவனையால் மனதை வெல்வாய். (22)

சுத்தசிதா காயமதா நிட்ப்ர பஞ்ச
சொரூபத்திற் பிரபஞ்ச மென்று மில்லை
யித்துவிதப் பிரபஞ்சம் பரமார்த் தத்தி
லிறையளவு மிலதேனும் விவகா ரத்திற்
சித்தினுடை விவர்த்தமதாஞ் சித்தந் தானே
செறிகின்ற பிரபஞ்ச மெனவே தோன்றும்
புத்திரவச் சித்தத்தைப் புகன்ற வண்ணம்
பூரணமாம் பாவனையா லுசஞ் செய்வாய். (23)

பங்கற்ற பரப்பிரம சொரூப மொன்றே
பரமார்த்த தசையிலுள வத்து வேனு
மங்குற்ற வநந்தவித சத்திக் கெல்லா
மாதார மாகவொரு மாயா சத்தி
தங்குற்ற ததனுலச் சொரூபந் தானே
தயங்கியவிச் சித்தமென விவர்த்த மாகும்
பொங்குற்ற சித்தமதே யநந்த கோடி
புவனமுதற் பொய்வடிவாய்த் தோன்று மன்றே. (24)

இருமையிலாச் சுழுத்தியினி லேக மாக
விருக்கின்ற வான்மாவே தன்னி டத்தின்
மருவியிடுஞ் சத்தியினுற் கனவின் கண்ணே
மனமுதலாய்த் தோற்றியிடு நீதி யேபோ
லொருவடிவா யுள்ளபரப் பிரமந் தானே
யொன்றியதன் சத்தியினுற் சித்தம் போலாய்ச்
சருவசக சீவபர வடிவ மாகச்
சஞ்சலமாம் விவகார தசையிற் ரேன்றும். (25)

தன்னுடைய சத்தியினு லிரச்சு வொன்றே
தயங்கரவு முதலியதாய்க் காண்ப தேபோற்
றுன்னியதன் சத்தியினுற் பிரம மொன்றே
துவிதமென விவர்த்தித்துத் தோன்றி னுலு
மன்னுமதிட் டானபரப் பிரமந் தன்னை
மாசறவே விசாரித்துக் காணும் போது
பின்னமெனத் தோற்றியவித் தோற்ற மெல்லாம்
பேதமிலாப் பரப்பிரம வடிவே யாகும். (26)

அரவுமுதற் பலவிதமாய்த் தோற்றி னுலு
மதிட்டான விரச்சுவினை யாய்ந் தறிந்தான்
மருள்வடிவா மரவுமுத லனைத்து மந்த
மாசற்ற விரச்சுவடி வாவதே போல்
விரவுசக முதலியவாய்த் தோற்றி னுலும்
விமலவதிட் டானபரப் பிரமந் தன்னை
யருமையுட னன்ருக வாய்ந் தறிந்தா
லவையாவு மகண்டபரப் பிரம மாமே. (27)

அநவரத மடைவாக வாய்ந்த போது
மனுதிபவ வாதனையா லகண்ட போத
மனதினிடைப் பேதமற மருவா தாகின்
மயக்கமுறும் பேதமதி மாயு மட்டு
மனிசமெலாம் பிரமமதா மதுவே நானு
மகமந்தப் பிரமமெனு மகண்டா காரந்
தனையறியும் பாவனையைச் செய்தே யத்தாற்
றடையான பேதமதி தவிர்க்க வேண்டும். (28)

பேதமதி பொருந்தியிடுஞ் சித்தந் தானே
பிறவிமுதற் றுயர்செய்யும் பந்த நல்கு
மேதமுறும் பேதமதி யிறந்த சித்த
மின்னலெலாந் தீர்த்துடனே மோட்ச நல்கு
மாதலினு லகம்பிரம மகமெல் லாமென்
றகம்பிரம பாவனையே யனிசஞ் செய்யில்
வாதகமாம் பேதமதி யனைத்து நீங்கி
வழுவற்ற சித்தத்தான் முத்தி சார்வாய். (29)

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றகம்பிரம பாவனையே யனிசஞ் செய்யிற்
செகம்பரனு னீதெனவே வேறு வேறாய்ச்
செறிகின்ற பேதமதி யனைத்துந் தீரும்
புகன்றவிதம் பேதமதி யனைத்துந் தீரிற்
பூரணமாம் பரப்பிரம போதந் தோன்றி
யகண்டபர வடிவாக வமர்வ தான
வத்துவித மோட்சநிலை யடைய லாமே. (30)

அகம்பிரம பாவனையாற் காமங் கோப
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லுலோப மோக
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மதமா னங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லிடம்பங் கர்வ
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை (31)

அகம்பிரம பாவனையான் மனோதோ டங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மகா பாவங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மனோ துக்கங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மகா பயங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை. (32)

அகம்பிரம பாவனையாற் றீர்த்தந் தான
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் றெய்வஞ் சேவை
யகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் றியானம் பூசை
யகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் செப தபங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை. (33)

அகம்பிரம பாவனையான் மந்த்ர தந்த்ர
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மருவுங் கன்ம
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மறைக ளூற்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மனோ மயக்க
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை. (34)

அகம்பிரம பாவனையாற் புண்ணி யங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் பொருந்து லோக
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் றுவந்து வங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் றுவிதத் தோற்ற
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை. (35)

அகம்பிரம பாவனையா லிதர சத்தை
யகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லிதர பான
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லிதர வின்ப
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லிதர சங்க
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை. (36)

அகம்பிரம பாவனையான் மாயா மோக
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையான் மனக் கிரந்தி
யகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லாதி வ்யாதி
யகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லத்தி யாச
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை. (37)

அகம்பிரம பாவனையாற் சாக்கி ராதி
யவத்தையெலா நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லஞுதி யான
வஞ்ஞான நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் பவபா சங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையாற் பாவா பாவ
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை. (38)

அகம்பிரம பாவனையா லகண்ட ஞான
மசஞ்சலமா யடைந்திடலா மைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லஞுதி துக்க
மனைத்தையுமே யழித்திடலா மைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லகண்டா நந்த
மநவரத மடைந்திடலா மைய மில்லை
யகம்பிரம பாவனையா லகண்ட மோட்ச
மடைவதனி லணுவேனு மைய மில்லை. (39)

ஆதலினு லநவரத மிடைவி டாம
　லகம்பிரம பாவனையைச் செய்தே யத்தாற்
பேதமதி யனைத்தையுமே யிழந்தெப் போதும்
　பிரிவற்ற பரப்பிரம சொரூப மாவா
யோதியதி லணுவேனு மைய மில்லை
　யுத்தமமாஞ் சிவஞானை யுண்மை சொன்னேன்
மீதகில சாத்திரமு மிசைக்கு மர்த்த
　மெமதீச னியம்பியது மிவ்வர்த் தந்தான். (40)

ஆன்மாவுக் கயலான வனுன்மா வென்று
　மணுவுமிலை யணுவுமிலை யணுவு மில்லை
யான்மாவுக் கயலாகப் பிரம மில்லை
　யப்பிரமந் தனக்கயலா யான்மா வில்லை
யான்மாவே யகண்டபரப் பிரம மாகு
　மகண்டபரப் பிரமமதே யான்மா வாகு
மான்மாவா மகம்பிரம மென்னு ஞான
　மடைந்ததனு லகண்டபரப் பிரம மாவாய். (41)

சகலபரி பூரணமாம் பிரம மல்லாற்
　சகமுதலோ ரணுவேனு மில்லை யென்று
மகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்று
　மதுதானே யகமென்று மகம தென்று
நிகழ்வுறவே நித்தியமாய்ப் பழகப் பட்ட
　நிமலபர பாவனையான் மனதை வென்று
மிகவுரமா மகண்டபர போதம் பெற்று
　மெய்யுணர்வா நந்தபரப் பிரம மாவாய். (42)

இந்தவித மியாவர்க்கு மிதமே யாக
　வேகபரி பூரணமாம் வத்துத் தானே
சுந்தரமாஞ் சிவவடிவா யெழுந்தெ மக்குச்
　சொல்லியவிவ் வகண்டபர நிர்ண யத்தை
மைந்தநினக் குரைசெய்தோ முரைத்த வண்ண
　மாசற்ற விப்பொருளை யொருகா லேனும்
புந்தியுறத் திடமாகக் கேட்டு ணர்ந்தோர்
　பூரணமாம் பரப்பிரம வடிவே யாவர். (43)

சருவமுமே பிரமமெனப் போதித் தாலுஞ்
சந்ததமுஞ் சுருதிமுடிப் படிப்புற் றாலும்
பரமசிவன் கருணையிலா வெறுமூ டர்க்குப்
பலகால வாதனையான் மீண்டு மீண்டு
மிருமையென விதயத்திற் றெரிவ தன்றி
யாவையுமே பிரமமெனத் தெரிவ தில்லை
யரியவனே யாதலினுன் முமுட்சு வெல்லா
மகண்டபர சிவகருணை யடைய வேண்டும். (44)

அமலமதாம் பூதியுட னுருத்தி ராக்க
வாரமுதற் சிவச்சின்ன மணித லாலு
நிமலமகா லிங்கத்தி னியம மோடு
நிறைவேற்று நித்தசிவார்ச் சனையி னாலும்
விமலமதாய் வேறறவே பழகப் பட்ட
வியாபகமாம் பரமசிவத் தியானத் தாலுஞ்
சமமதுவாம் பரமசிவ கருணை யுண்டாய்ச்
சருவமுமே பிரமமெனத் தெரிவ தாமே. (45)

திவ்வியமங் களவடிவா யெழுந்த வீசன்
நிகழ்த்தியவா ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குச்
செவ்வியதாய்ச் செப்பியவிந் நிர்ண யத்தைச்
சிரத்தையுடன் வினவியிடுஞ் சைகீ ஷவ்யற்
கவ்விதமே சர்வஞ்ஞ னுன கந்த
னத்யந்த கருணையினு லறைந்தா னென்றே
தவ்வியிடா மனதுடைய முனிவர்க் கெல்லாந்
தகைமைமிகுஞ் சூதமுனி சாற்றி னுனல். (46)

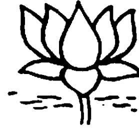
வேறு

என்று மெங்குள வெப்பொரு ள்யாவையு
மேக மாம்பர மப்பர நானெனுந்
துன்று மைக்கிய பாவனை செய்ததாற்
றுகண்ம னத்தின் விகற்ப மனைத்துமே

வென்று பூரண போதம் பொருந்தினால்
விமல முத்தி யடைந்திட லாமெனன்
மன்று ளாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
மாசி லீச னகண்ட சொரூபமே. (47)

முப்பத்தாறுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக அத்தியாயம் 36-க்கு திருவிருத்தம் - 1627

முப்பத்தேழாவது

அகண்ட பரநிச்சயத்திஞ லத்துவிதப்பிரம மாவாயென் றுரைக்கும் அத்தியாயம்.

சகலமறை முடிவுக்கு முடிவே யாகிச்
சாரங்க ளனைத்திற்குஞ் சார மான
மிகவுமகா ரகசியமா நிண்ண யத்தை
மெய்யுணர்வா நந்தவடி வான வீச
னகிலவித சீவர்க்கு மிதமே யாக
வத்யந்த கருணையிஞ லறைந்த வண்ண
நிகழ்வுறவே நிதாகநினக் கிங்குச் சொல்வா
நிச்சலமா மனதுடனே நின்று கேளாய். (1)

சருவமுமே பரப்பிரம சொரூப மன்றிச்
சருவமெனப் பிறிதாகச் சிறிது மில்லை
யிருமையுறுப் பிரமமதே நஞ்சொ ரூப
மிதிலிறையு மையமிலை யீச ஞனே
யரியவனே யாதலிஞ லனைத்து மென்று
மகண்டபரப் பிரமமென்று மதுநா னென்றும்
பிரிவுபெறுப் பூரணமா நிச்ச யத்தைப்
பெற்றதஞ லெப்போதுஞ் சுகித் திருப்பாய். (2)

அகம்பிரம மென்றுரமா நிச்ச யித்தே
யாக்கைமுத லகமென்னு நினைவைத் தள்ளு
சகம்பிரம மென்றுரமா நிச்ச யித்தே
சகத்தெல்லா முண்மையெனு நினைவைத் தள்ளு
வகம்பிரமஞ் சகம்பிரம மென்றிவ் வண்ண
மநவரதந் தொடர்பாக நிச்ச யிக்கிற்
செகம்பரநா மென்னுமய றுயில்வோன் கையிற்
செறிகின்ற மலரெனவே சுயமாய் நீங்கும். (3)

வானமுதற் பூதமிலே புவன மில்லே
 வகுக்கின்ற வீசனிலே சீவ னில்லே
நானுமிலே நீயுமிலே யாரு மில்லே
 நாமமிலே ரூபமிலே யென்று மெல்லா
ஞானகன மானபரப் பிரம மென்றே
 ஞானநிலே பெறுமளவு நிச்ச யித்தாற்
பானமுறும் பேதமயல் பாத வத்தின்
 பக்குவத்தின் பலமெனவே சுயமாய் நீங்கும். (4)

தேகமிலே பொறிகளிலே யுயிர்க ளில்லே
 தியங்கியிடு மதியுமிலே மனது மில்லே
யாகுமகங் காரமிலே சித்த மில்லே
 யதன்மூலாஞ் ஞானமிலே யனேத்து மென்று
மேகபரப் பிரமமெனு நிச்ச யத்தை
 யெப்போதுந் தப்பாம லப்யா சிக்கிற்
பாகமுறும் பலவிதமாம் பேத புந்தி
 பானுவின்முன் னிருளெனவே சுயமாய் நீங்கும். (5)

நனவுமிலே கனவுமிலே துயிலு மில்லே
 நாடியிடுந் துரியமிலே நாநா வில்லே
பினமருவும் வியட்டியிலே சமட்டி யில்லே
 பிரிவுற்ற பிரபஞ்ச மெவையு மில்லே
யநவரத மகிலமுமே பிரம மென்று
 மகண்டபர நிச்சயமிங் கடைந்தே யத்தான்
மனதினுடை விகற்பமெலா மாற்றி யென்று
 மகத்தான பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (6)

அகிலவதிட் டானபரப் பிரமத் தின்க
 ணயலெனவே கற்பிதமாய்க் காண்ப தெல்லாந்
திகழுமதிட் டானபரப் பிரம மன்றித்
 தினேயளவு மன்னியமா யில்லே யென்றே
தகமைமிகும் விசாரணேயா னேதி பண்ணித்
 தற்பிரம நிச்சயமிங் கடைந்தே யத்தா
லிகழுமனே விகற்பங்க ளனேத்து நீக்கி
 யெப்போதும் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (7)

அயலெனவே யறிவுற்ற துவித மென்று
மவைநீக்கு மகண்டபர விசார மென்று
மயல்வடிவாஞ் சருவமுமே மித்தை யென்று
மற்றவையு மத்யந்த மசத்தே யென்றும்
பயிலலுறு மிவ்விதமாந் தோற்ற மெல்லாம்
பகுப்பற்ற பரப்பிரம சொரூப மென்றே
யயலணுகா வகண்டபர நிச்ச யத்தா
லத்துவித பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (8)

நித்தமுட னனித்தத்தின் விவேக மென்று
நிகழ்கின்ற குணதோட விவேக மென்றும்
பத்தனொடு முத்தனுடை விவேக மென்றும்
பாவமுட னபாவத்தின் விவேக மென்றும்
வித்தரமாய் விளங்கியவித் தோற்ற மெல்லாம்
விபுவான விமலபர சொரூப மென்றே
யத்தமுறு வகண்டபர நிச்ச யத்தா
லத்துவித பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (9)

சுருதிமுதற் பலவிதமா நூற்க ளென்றுஞ்
சொல்லியிடு மாசிரியர் சீட ரென்றுந்
திருசியமாந் தேகமுத ஞனே யென்றுந்
திருக்குருவாம் பரப்பிரம நானே யென்றும்
பிரிவுறவே பிறங்கியவித் தோற்ற மெல்லாம்
பின்னமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மென்றே
மருவியவிவ் வகண்டபர நிச்ச யத்தான்
மகத்தான பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (10)

அகமனிசம் பாசமுறுஞ் சீவ னென்று
மகமனிசம் பந்தமிலாப் பிரம மென்றும்
விகலமுறுஞ் சகமுதலீ துண்மை யென்றும்
விசித்திரமாஞ் சகமுதலீ தில்லை யென்றும்
வெகுவிதமாய் விளங்கியவித் தோற்ற மெல்லாம்
வியாபகமாம் பரப்பிரம சொரூப மென்றே
மகிமைமிகு மகண்டபர நிச்ச யத்தான்
மகத்தான பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (11)

தினந்தவிரா தியற்றியிடுங் கரும மென்றுந்
திடமாகச் செய்கின்ற பத்தி யென்று
மனந்தவித தெய்வவுபா சனைக ளென்று
மத்தெய்வ மூர்த்திகளின் பூசை யென்று
மனந்தனிலே மருவியவித் தோற்ற மெல்லா
மகத்தான பரப்பிரம சொரூப மென்றே
கனந்தவிரா வகண்டபர நிச்ச யத்தாற்
களங்கமிலாப் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (12)

எனதெனதென் றெண்ணியிடு மமதை யென்று
மியானியானென் றெண்ணியிடு மகந்தை யென்றும்
பினமருவும் வாகியமாம் விடய மென்றும்
பிரிவுற்ற வாந்தரமாம் விடய மென்று
மினமருவு மிவ்விதமாந் தோற்ற மெல்லா
மிருமையிலாப் பரப்பிரம சொரூப மென்றே
கனமருவு மகண்டபர நிச்ச யத்தாற்
களங்கமிலாப் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (13)

வானமுதற் பஞ்சமகா பூத மென்றும்
வசனமுதற் பஞ்சவித விடய மென்று
மானியுறு மநந்தவித வுலக மென்று
மளவற்ற பிரமாண்ட கோடி யென்று
மூனமுறு மிவ்விதமாந் தோற்ற மெல்லா
முணர்வுருவாம் பரப்பிரம சொரூப மென்றே
யீனமுறு வகண்டபர நிச்ச யத்தா
லிருமையிலாப் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (14)

செறிகின்ற விதிமுதலேம் மூர்த்தி யென்றுஞ்
சிருட்டிமுத லைந்துவித கிருத்ய மென்று
மறிகின்ற சுரர்முனிவர் நரர்க ளென்று
மலைவுற்ற வநேகவித திரியக் கென்று
நெறிகொண்ட விவ்விதமாந் தோற்ற மெல்லா
நிருமலமாம் பரப்பிரம சொரூப மென்றே
யிறுகின்ற வகண்டபர நிச்ச யத்தா
லிருமையிலாப் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (15)

தடமருவுந் தீர்த்தங்க டலங்க ளென்றுந்
தயங்கியிடுந் தேவதைகள் சேவை யென்று
மடவிகிரி வாரிதிக ணதிக ளென்று
மங்குற்ற வநேகவித வுயிர்க ளென்றுந்
தொடர்புறுமித் துவிதத்தின் தோற்ற மெல்லாந்
துகளற்ற பரப்பிரம சொரூப மென்றே
யிடமருவு மகண்டபர நிச்ச யத்தா
லிருமையிலாப் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (16)

புத்தியுடை நிச்சயமாம் விருத்தி யென்றும்
புகன்மனதின் சந்தேக விருத்தி யென்றும்
வித்தரமாய்ச் சிந்தைசெயும் விருத்தி யென்றும்
விதம்விதமா மபிமான விருத்தி யென்றுஞ்
சித்திரமாய்த் தோற்றியவிவ் விருத்தி யெல்லாஞ்
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மென்றே
சுத்தமுறு மகண்டபர நிச்ச யத்தாற்
சுககனமாம் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (17)

தேகமென்றும் பொறிகளென்று முயிர்க ளென்றுந்
தியங்கிடு மனதென்றும் புந்தி யென்று
மாகுமகங் காரமென்றுஞ் சித்த மென்று
மனைத்திற்குங் காரணமா மவித்தை யென்றும்
பாகமுறத் தோற்றியவித் தோற்ற மெல்லாம்
பகுப்பற்ற பரப்பிரம சொரூப மென்றே
சோகமுறு வகண்டபர நிச்ச யத்தாற்
சுககனமாம் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (18)

மாயையென்று மவித்தை யென்றுஞ் சீவனென்று
மகேசனென்றுஞ் சீவபர வகுப்பீ தென்று
மாயபல வியட்டியென்றுஞ் சமட்டி யென்று
மதிகமென்றுந் தாழ்விதென்றுஞ் சமமீ தென்று
மேயமுறு மிவ்விதமாந் தோற்ற மெல்லா
மிலங்கியசிற் பரப்பிரம சொரூப மென்றே
நேயமுறு மகண்டபர நிச்ச யத்தா
னிருமலமாம் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (19)

தூலமதாம் வியட்டியென்றுஞ் சமட்டி யென்றுஞ்
சூக்குமமாம் வியட்டியென்றுஞ் சமட்டி யென்று
மூலமதாம் வியட்டி யென்றுஞ் சமட்டி யென்று
முழுவதென்றுங் கிஞ்சிலென்று மிசிர மென்றுங்
கோலமுறு மிவ்விதமாந் தோற்ற மெல்லாங்
குலவியசிற் பரப்பிரம சொரூப மென்றே
சாலவுறு மகண்டபர நிச்ச யத்தாற்
சன்மயமாம் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (20)

விசுவன்முதல் வியட்டியபி மானி யென்றும்
விராட்டுமுதற் சமட்டியபி மானி யென்றும்
பசுபதிகள் பலவிதமாம் பாச மென்றும்
பகுப்புற்ற சீவபர சகங்க ளென்று
நசுவரமாய்த் தோற்றியவித் தோற்ற மெல்லா
நாசமுறுப் பரப்பிரம சொரூப மென்றே
யசுபமுறு வகண்டபர நிச்ச யத்தா
லசஞ்சலமாம் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (21)

வகுப்புற்ற வாச்சியாம் பொருளீ தென்றும்
வழுவற்ற விலட்சியமாம் பொருளீ தென்றும்
பகுப்பற்ற வைக்கியமாம் பொருளீ தென்றும்
பகரவொணுச் சுபாவபரம் பொருளீ தென்றுந்
தொகுப்புற்ற விவ்விதமாந் தோற்ற மெல்லாந்
துகளற்ற பரப்பிரம சொரூப மென்றே
மிகப்பற்று மகண்டபர நிச்ச யத்தான்
மெய்யுணர்வாம் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (22)

பதத்தினுடை சுபாவார்த்தம் வாச்ய மென்றும்
பதமதனின் விசேடார்த்த மிலட்சிய மென்றும்
விதித்தபடி விளம்பலது சத்தி யென்றும்
விசேடமுற விளம்பலிலக் கணையா மென்றுங்
கதித்திடுமிவ் விதமான தோற்ற மெல்லாங்
களங்கமுறுப் பரப்பிரம சொரூப மென்றே
யுதித்திடுமிவ் வகண்டபர நிச்ச யத்தா
லுணர்வுருவாம் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (23)

விட்டவிலக் கணையாலு மைக்யந் தோன்று
விடாதவிலக் கணையாலு மைக்யந் தோன்று
திட்டமதா முபயவிலக் கணையொன் றாலே
யிலங்குபர சீவைக்ய மிலங்கு மென்றே
திட்டமுறத் தோற்றியவித் தோற்ற மெல்லாந்
திகழ்வுருவாம் பரப்பிரம சொரூப மென்றே
சிட்டமுறு மகண்டபர நிச்ச யத்தாற்
சின்மயமாம் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (24)

புரையற்ற நிருபாதி சொரூபந் தானே
புகலுமகா வாக்குகளின் பொருளா மன்றிப்
பிரிவுற்ற சோபாதி சொரூப மென்றும்
பேசுமகா வாக்குகளின் பொருளன் றென்றே
விரிவுற்ற விவைமுதலாந் தோற்ற மெல்லாம்
விமலமதாம் பரப்பிரம சொரூப மென்றே
தெரிவுற்ற வகண்டபர நிச்ச யத்தாற்
றியக்கமிலாப் பரப்பிர மாத்ர மாவாய். (25)

சருவமுமே பரப்பிரம சொரூப மென்றே
சகலமறை முடிகளுமே சாற்ற லாலும்
பிரிவறவே பரப்பிரம ஞானம் பெற்ற
பெரியோரு மிவ்விதமே பேச லாலு
மிருளறவே பரசிவனு மெமக்கு முன்ன
மிவ்விதமே யருள்செய்த வியல்பி னாலு
முரைதருமிவ் வகண்டபர நிச்ச யத்தி
லோரணுவு மையமிலை யுறுதி யீதே. (26)

அதிட்டான மானபரப் பிரமத் தின்க
ணாரோப வடிவெனவே காண்ப தெல்லாம்
மதித்தாயின் மன்னுமதிட் டான மன்றி
மற்றணுவு மாரோப வடிவே யில்லை
நிதித்யாச நிரந்தரமாய்ச் செய்வோ ருக்கே
நிகழ்த்தியவிவ் வநுபூதி நிகழு மன்றிக்
குதித்தாடு மனதின்வச மானோ ருக்குக்
கூறியவிவ் வநுபூதி கூடா தென்றும். (27)

ஆதலினுற் கற்பிதமாய்க் காண்ப தெல்லா
மதிட்டான மானபரப் பிரம மென்று
மேதமிலா வப்பிரம மியானே யென்று
மியானந்தப் பரப்பிரமந் தானே யென்றுஞ்
சாதகமா யெப்போது நிதித்யா சித்துச்
சலமனதின் விகற்பங்க ளனைத்துந் தள்ளிப்
பேதமிலா வகண்டபர போதம் பெற்றுப்
பின்னமிலாப் பரப்பிரம மாத்ர மாவாய். (28)

ஓதியவா றகண்டபர போதந் தன்னை
யுற்றதனுற் பரப்பிரம மானே ருக்கே
மாதவவிவ் வனுதிபவ மாய்வ தன்றி
மற்றவருக் கிவையென்று மாய்வ தில்லை
யாதலினு லறைந்தவண மகண்ட போத
மடைந்ததனு லகண்டபரப் பிரம மாகிப்
பீதிதரும் பவதுக்க மனைத்து நீக்கிப்
பிரிவற்ற மோட்சசுகம் பெற்று வாழ்வாய். (29)

அகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்று
மயலற்ற வப்பிரம நாமே யென்றும்
வெகுதிடமா யகண்டபர நிர்ண யத்தை
விமலசிவ னருளியவா விளம்பி னேமான்
மிகவுமகா ரகசியமா விவ்வர்த் தத்தை
மேவுமனச் சுத்தியுட னெருகா லேனு
மகமுறவே யையமறக் கேட்டு ணர்ந்தோ
ரழிவற்ற மோட்சசுக மடைவ ரன்றே (30)

நிருமலமாய் நிகழுமகா லிங்கத் தின்க
ணிறைவேற்று நித்தசிவார்ச் சனையே யாதி
பரமசிவ பத்திசெயு மன்ப ருக்கே
பகுப்பற்ற பரப்பிரம ஞானந் தோன்றுந்
திரமுறவே பரப்பிரம ஞானம் பெற்ற
தீரர்களே பவபாச முத்த ராவ
ரரியவனே யணுவுமிதி லைய மில்லை
யகண்டபர சிவனுணை யறைந்த துண்மை. (31)

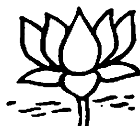
நிகிலசகன் னுயகனும் பரேசன் முன்ன
நிகழ்த்தியவா ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கங்
கிலமுமே பிரமமென்று மதுநா மென்று
மகண்டபர நிர்ணயமே யருளி னுனென்
றிகழ்வணுவு மெய்தியிடாச் சைகீ ஷவ்யற்
கெவையுமுணர் கந்தனுரை தந்தா னென்றே
சகலமுணர் சூதமுனி முனிவர்க் கெல்லாஞ்
சலனமிலாப் பரம்பொருளைச் சாற்றி னுனல். (32)

வேறு

பேத மின்றிய கண்ட சொரூபமாம்
பிரம மல்லது வேறிலை யேயெனு
மேத மொன்றிய தோற்ற மனைத்துமே
யேக பூரண மாம்பர மேயெனு
மாதி யின்றிய வப்பர நாமெனு
மறிவி னுலது வாயிட லாமென
நீதி லாநந்தத் தாண்ட வமாடுநந்
தேவ தேவ னகண்ட சொரூபமே. (33)

முப்பத்தேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக அத்தியாயம் 37-க்கு திருவிருத்தம் - 1660

முப்பத்தெட்டாவது

இந்நூன் மகிமை யுரைக்கும் அத்தியாயம்.

சகலவித நூற்களினுஞ் சார மாகிச்
சாரங்க ளனைத்துக்குஞ் சார மாகி
மிகவுமகா ரகசியமாய் மேவு தற்கு
மெத்தவுமே யரிதான விந்த நூலின்
மகிமைதனை முடிவான வுறுதி யோடு
மயக்கமற மதிக்கும்வண மிங்குச் சொல்வாந்
தகைமிகு மிந்நூலைத் தவிர்ந்தி டாமற்
றற்பரனு மெப்போது மப்யா சிப்பாய். (1)

அகமென்றும் சன்மாத்ர மைய மில்லை
யகமென்றுஞ் சின்மாத்ர மைய மில்லை
யகமென்றுஞ் சுகமாத்ர மைய மில்லை
யகமென்றுஞ் சுத்தபர மைய மில்லை
யகமென்றும் பரிபூன்ற மைய மில்லை
யகமென்றும் பராற்பரமே யைய மில்லை
யகமென்றும் பரமசிவ மைய மில்லை
யகமென்றும் பரப்பிரம மைய மில்லை. (2)

திகழ்வதுவும் பரப்பிரம மைய மில்லை
திகழாதும் பரப்பிரம மைய மில்லை
நிகிலமுமே பரப்பிரம மைய மில்லை
நீநானும் பரப்பிரம மைய மில்லை
சகலமுமே பரப்பிரம மைய மில்லை
சதசத்தும் பரப்பிரம மைய மில்லை
யகிலமுமே பரப்பிரம மைய மில்லை
யகமந்தப் பரப்பிரம மைய மில்லை. (3)

சருவமுமே யான்மாவுக் கபின்ன மான
சன்மாத்ர பரப்பிரம சொரூப மேயாம்
பிரமமதே யான்மாவா மான்மாத் தானே
பேதமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மாகு
நிருமலமாய் நிறைவுற்ற வான்மா வுக்கு
நிகிலபரி பூரணமாம் பிரமத் துக்கு
மொருசிறிதும் பேதமிலை யிரண்டு மொன்றே
யுணர்வுருவாஞ் சிவனுனே யுரைத்த துண்மை. (4)

நாமமுரு யாவையுமே பிரம மென்று
நாமந்தப் பரப்பிரமந் தாமே யென்றுஞ்
சேமமுறச் செப்பியவிவ் வருத்தந் தன்னிற்
சிறிதேனுஞ் சங்கையிலை சத்தி யந்தான்
ஞமமெலாங் கடந்தெங்கு நிறைந்து நின்ற
தத்துவமாஞ் சிவனுனே யுண்மை சொன்னேே
மாமலவென் றணுவுமிதிற் சங்கி யாம
லறைந்தவண மதிதிடமாய் நிச்ச யிப்பாய். (5)

சராசரமாய்த் தோற்றியிடுந் தோற்ற மெல்லாஞ்
சன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மென்றும்
புராதனமா மச்சொரூப நானே யென்றும்
பூரணமா நிச்சயமிங் கடைந்தே யத்தால்
விராமமுறு விகற்பங்க ளனைத்து நீக்கி
விகற்பமிலா விமலபர போதம் பெற்று
நிராமயமாம் பரப்பிரம சொரூப மாகி
நிச்சலமாய் நின்னிடைநீ நிலைத்து நிற்பாய். (6)

நின்னிடையே நிச்சலமாய் நிலைத்து நிற்கு
நிலைமையிதே நிமலபர மோட்ச மாகுந்
தன்னிடையே தானுகத் தனித்தி டாமற்
றரங்கமெனச் சலிப்பதுவே பந்த மாகு
முன்னியிடி லோருருவா முன்னை யன்றி
யுலைவுதருங் காரணமோ ரணுவு மில்லை
தன்னியனே யாதலினு னீயெப் போதுந்
தன்னிடையே தானுகத் தனித்து நிற்பாய். (7)

தன்னிடையே தானுகத் தனிப்ப தற்குத்
தனக்கயல்போற் ரேற்றியிடுந் தோற்ற மெல்லா
மன்னியமா யொருகாலு மில்லை யென்று
மகிலமுமே யான்மாவா மகமே யென்றும்
பின்னமிலா வகண்டபர நிச்ச யத்தைப்
பெறுவதுவே காரணமா மாத லாலே
பன்னியவா றகண்டபர நிச்ச யத்தைப்
பற்றியதாற் பகுப்பற்ற பரமே யாவாய். (8)

நின்னுருவா மான்மாவுக் கயலே யில்லை
நிகிலமுநின் னுன்மாவே நிச்ச யந்தான்
பன்னுபல சாத்திரமு மாலோ சித்துப்
பகர்கின்ருேம் பரமார்த்த வுறுதி யீதே
யன்னசிவ னுபயதிருப் பதங்க டொட்டே
யறைகின்ருே மையமிலா வுறுதி யீதே
சொன்னகுரு வுபயதிருப் பாதந் தொட்டே
சொல்கின்ருேஞ் சுருதிமுடி யுறுதி யீதே. (9)

நாவினிடைக் காய்ந்தபர சதனை யேந்தி
நவில்கின்ருே நவின்றதிலோ ரைய மில்லை
மேவியவிவ் வகண்டபர நிச்ச யந்தான்
மெய்ஞ்ஞானி யாவருமே பெறும்பே ருகும்
பாவனனே யாதலினு னீயெப் போதும்
பகுப்பற்ற வகண்டபர நிச்ச யத்தை
யோவலற வுற்றதனுற் பரமே யாகி
யுவமையிலா வாநந்தம் பொருந்தி வாழ்வாய். (10)

நிச்சலமா நிச்சயமே யகண்டா நந்த
நிலைமைபெற நிகரற்ற வேது வாகு
முச்சமதா நிச்சயமே செய்யச் செய்ய
வுலகுமுதற் றுவிதத்தின் ருேற்ற நீங்குந்
துச்சமதாந் துவிதத்தின் ருேற்ற நீங்கிற்
றுகளற்ற வாநந்தஞ் சுயமாய்த் தோன்று
மச்சமிலா நிச்சயமே செய்திங் கத்தா
லகண்டபர மாநந்த மடைந்து வாழ்வாய். (11)

சன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
சலனமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நீயே
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
சிதாநந்த பரப்பிரம சொரூப நீயே
புன்மையுறுப் பரப்பிரம சொரூப நீயே
பூரணமாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
தன்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப நீயே
தடையற்ற பரப்பிரம சொரூப நீயே. (12)

நனியுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த் தத்தை
நமக்கீச னவின்றபடி நஷில லுற்றேம்
முனிவரனே மொழிந்ததிலோ ரைய மில்லை
மூன்றுதரஞ் சத்தியமா மொழிகின் றேமியா
மனியமிலா வகண்டபர நிச்ச யத்தை
யநவரத மாதரவா யப்யா சித்தே
புனிதமதாம் பரப்பிரம சொரூப மாகிப்
பூரணமா மாநந்தம் பொருந்தி வாழ்வாய். (13)

தேவதைகண் முனிவரர்கள் யோகி கட்குந்
தெரியமிக வரிதான நிர்ண யத்தைப்
பாவனமாம் பரமசிவ னெமக்கு ரைத்த
பரிசாக நிதாகநினக் குரைத்தோ மன்றே
யாவதனு லகண்டபர நிச்ச யத்தை
யநவரத மாதரவா யப்யா சித்தே
கேவலமாம் பரப்பிரம சொரூப மாகிக்
கிலேசமிலா வாநந்தம் பொருந்தி வாழ்வாய். (14)

சருவசகன் னுயகனுய் நிறைந்த வீசன்
சகலவித சீவர்க்கு மிதமே யாக
நிருமலமாங் கைலாச கிரியின் முன்ன
நிகரற்ற கருணையினு லுபதே சித்த
பரிசதுவாய்ப் பரப்பிரம ஞானந் தன்னைப்
பயமறவே நிதாகநினக் குபதே சித்தோந்
திரிவிதமா முலகத்து மிந்த ஞானந்
தெரியமிக வரிதெனவே தெரிந்து கொள்வாய். (15)

தெரிவுறவே முன்னொருகாற் றேவ ருக்குத்
தென்றிசையி னெதிர்முகமாய்த் திகழு மீச
னொருபதினா யிரவருட மட்டு மிந்த
வுத்தமமா ஞானத்தை யுபதே சித்தா
னருள்வடிவா யெழுந்தருளு மம்பி கைக்கு
மகிலசகன் னாயகனுஞ் சாட்சாத் தீச
னுரமுறவே யொருவருட பரியந் தத்துக்
குத்தமமா ஞானமிதை யுபதே சித்தான். (16)

விரிவுறவே விநாயகனுந் தன்சீ டர்க்கு
வெகுவருட மிதனையுப தேசஞ் செய்தான்
பரிவுடனே யரியுமிதை விரிஞ்ச னுக்குப்
பலகாலம் பாற்கடலி லுபதே சித்தா
னொருபொழுதென் றந்தைக்குப் பிரம லோகத்
தூனமிலா ஞானமிதை யுரைத்தேன் யானு
மிருளறவே முன்பொருகா னாரதாதி
யிருடிகளுக் கிதைவிரிவா யிசைத்தே னானே. (17)

இத்திறமாம் பரப்பிரம ஞானந் தன்னை
யெளிதாகத் தெளிவிக்கு மிந்த நூலை
மெத்தவுமே குறைவன்றி விரிவு மன்றி
மிகவெளிதா வீசனெனக் குரைத்த வண்ண
முத்தமனே கருணையினா லுன்னை முன்னிட்
டுலகிலுளோர் யாவர்க்கு மிதமே யாகச்
சத்தியமா யருள்செய்தே னிந்நூ லுக்குச்
சரியான நூலெவையு மெங்கு மில்லை. (18)

தன்னியவிந் நூலெனமற் றெந்த நூலுந்
தடையற்ற ஞானத்தை விரைவிற் றாரா
தன்னியமா நூற்களெலா மடைவே யாக
வகண்டபர ஞானத்தை யளிப்ப தாகும்
பன்னியவிந் நூலொன்றே சீக்கி ரத்திற்
பகுப்பற்ற பரப்பிரம ஞான நல்கு
மின்னவித வேதுவினா லிந்நூ லுக்கிங்
கிணையான நூலெவையு மெங்கு மில்லை. (19)

ஓதியவிந் நூலிலுள கவிதை யின்க
ணுற்றவொரு பாதத்துக் கிணையொன் றில்லை
மீதியுள பாதங்கட் கிணையே யாக
மேவுபொரு ளெவையேனு மெங்கு முண்டோ
வீதலுறு வகண்டபர ஞானந் தன்னை
விளக்கியிடும் வாக்குக்கிங் கிணையே தாகு
மாதலினு லதிசயமா மிந்த நூலை
யத்யந்த மாதரவோ டப்யா சிப்பாய். (20)

பலகோடி யாகத்தைப் பாங்காய்ச் செய்தும்
பலகோடி தீர்த்தத்திற் றுனஞ் செய்து
முலைவோடு பெற்றபல மிதனி னுள்ள
வொருபாதம் படித்தபலத் திணையே யாகா
நிலைமேவு மிந்நூலின் கவியின் கண்ணே
நிருமலமாய் நிகழ்கின்ற விரண்டு பாதஞ்
சலியாது படித்தபலன் றனக்கீ டாகச்
சகலபுவி தானபலஞ் சாற்ற லாமோ. (21)

அரிதான விந்நூலின் கவியின் கண்ணே
யதிசயமா யமைவுற்ற மூன்று பாதஞ்
சரியாகப் படித்துவரும் பலந்த னக்குச்
சகலவித தானமுமே சமான மாகா
பரிவாக விதனிலுள கவிதை யொன்றைப்
படித்தபலன் றனக்கிணையா யெவையு மில்லை
யொருகால மேனுமித னநுப வத்தை
யுற்றதனுற் பெறும்பேறுக் குவமை யுண்டோ. (22)

இத்திறமா மிந்நூற்றுற் பரியந் தன்னை
யியல்பாகக் கேட்டுணர வசத்த னேனு
நித்தமுமே சிரத்தையுட னியம மாக
நிருமலமா மிந்நூலைப் படித்த போது
மத்திரமாய்ப் படிப்போனு மகண்ட ஞான
மடைவாக வடைந்ததனுன் முத்த னுவன்
சத்தியமே யாதலினு லனைத்துந் தள்ளிச்
சந்ததமு மிந்நூலை யப்யா சிப்பாய். (23)

சகலவித தானமொடு தருமந் தள்ளிச்
சகலவித தீர்த்தமொடு தலமுந் தள்ளி
நிகிலவித செபமுடனே தவமுந் தள்ளி
நிகிலமகா மந்திரதந் திரமுந் தள்ளித்
திகழ்வுமிகுந் தேவதைகள் ளனைத்துந் தள்ளித்
தேவதையின் பூசனைக ளனைத்துந் தள்ளி
யகிலவித நூற்களையுந் தூரத் தள்ளி
யநவரத மிந்நூலே யப்யா சிப்பாய். (24)

சகலவித சரியைகளுந் தூரத் தள்ளிச்
சகலவித கிரியைகளுந் தூரத் தள்ளி
நிகிலவித யோகமுமே தூரத் தள்ளி
நிகிலவித சாங்கியமுந் தூரத் தள்ளி
வெகுவிதமாம் பத்திகளுந் தூரத் தள்ளி
விசித்திரமாம் பாவனையுந் தூரத் தள்ளி
யகிலவித நூற்களையுந் தூரத் தள்ளி
யநவரத மிந்நூலே யப்யா சிப்பாய். (25)

வெகுவிதமா மதங்களையுந் தூரத் தள்ளி
விதம்விதமா மதிகளையுந் தூரத் தள்ளிச்
சகலவித ரகசியமுந் தூரத் தள்ளிச்
சகலருடை சேவையுமே தூரத் தள்ளி
நிகிலவித புண்ணியமுந் தூரத் தள்ளி
நிகிலமகா பாக்கியமுந் தூரந் தள்ளி
யகிலவித சமுசயமுந் தூரத் தள்ளி
யநவரத மிந்நூலே யப்யா சிப்பாய். (26)

சகலவித பாடமுமே தூரத் தள்ளிச்
சகலவித பழக்கமுமே தூரத் தள்ளி
நிகிலவித வுலகமுமே தூரத் தள்ளி
நிகரற்ற குருவையுமே தூரத் தள்ளி
யிகபரமென் றிருப்பதெலாந் தூரத் தள்ளி
யிதரமென நினைப்பதெலாந் தூரத் தள்ளி
யகிலவித சமுசயமுந் தூரத் தள்ளி
யநவரத மிந்நூலே யப்யா சிப்பாய். (27)

இந்நூலே பரப்பிரம மிதனைத் தானே
யினிமையுட னெப்போது மப்யா சிப்பாய்
பன்னூலைப் படித்ததனாற் பெறும்பே றென்ன
பானுவின்முன் பலவொளியாற் பலனு முண்டோ
செந்நூலி தொன்றினையே செம்மை யாகச்
சிரத்தையுடன் சந்ததமு மப்யா சிக்கி
லெந்நூலின் பலன்களுமீ தொன் றினாலே
யெய்தியிடு மிதிலிறையு மைய மில்லை. (28)

இந்நூலா லத்யாச மனைத்து நீங்கு
மிந்நூலா லாவரண மனைத்து நீங்கு
மிந்நூலாற் சின்மாத்ர நிட்டை கூடு
மிந்நூலாற் சித்தவிசி ராந்தி யெய்து
மிந்நூலா லகண்டபர ஞான முண்டா
மிந்நூலா லஞ்ஞான மனைத்து நீங்கு
மிந்நூலா லனுதிபவ பந்தந் தீரு
மிந்நூலா லகண்டபர மோட்ச மெய்தும். (29)

இந்நூலா லித்துவித மனைத்து நீங்கு
மிந்நூலா லத்துவித மொன்றே தோன்று
மிந்நூலா லிதயமுடிச் சிறப்ப தாகு
மிந்நூலாற் சீவத்வ நசிப்ப தாகு
மிந்நூலாற் பவதுக்க மனைத்துந் தீரு
மிந்நூலாற் பரமான சுகமே சாரு
மிந்நூலாற் பாசமெலா நசிப்ப தாகு
மிந்நூலாற் பரமபதங் கிடைப்ப தாமே. (30)

மனந்தனிலே யிந்நூலின் பொருளை யோர்ந்து
மதித்திடநல் விற்பத்தி மருவா தோனுந்
தினந்தவிரா திதனையொரு காலமேனுந்
திடமான நியமமுடன் படிப்பா னாகி
லனந்தவித சென்மத்தி லநுச ரித்த
வகங்களெலா மச்சென்மந் தனிலே நீங்கிக்
கனந்தவிரா வகண்டபர போதம் பெற்றுக்
களங்கமிலாப் பரவடிவே யாவ னன்றேன். (31)

மருவியதன் சென்மத்தி லொருகா லேனு
மற்றிதனைக் கேட்போனு முத்த னுவன்
சரிவரவே நிதமிதனைப் படிப்போ னுக்குச்
சமமாகச் சகந்தனிலே யாரு மில்லை
யரியவனே யாதலினு லநந்த நூலி
லாதரவே செய்யாம லனைத்துந் தள்ளி
நிருமலமா மிந்நூலே முமுட்சு வெல்லா
நிதந்தவிரா தப்யாசஞ் செய்ய வேண்டும். (32)

சாற்றியிடு மிந்நூலே சாத்தி ரங்கள்
சகலத்துஞ் சாரமதாஞ் சித்தாந் தங்காண்
வேற்றுமையி லிந்நூலே வேதாந் தங்கள்
வேதங்க ளனைத்துக்குஞ் சித்தாந் தங்காண்
போற்றியிடு மிந்நூலே பூன்ற போதம்
பொருந்தியுள பெரியோரின் சித்தாந் தங்கா
ணேற்றியிடு மிந்நூலே யிணையொன் றற்ற
வெமதீச னெமக்கருளுஞ் சித்தாந் தங்காண். (33)

சகலவித குய்யத்துங் குய்ய மீதே
சாரங்க ளனைத்திற்குஞ் சார மீதே
யகிலவித வுலகத்து மரிய தீதே
யத்யந்த வதிசயமாம் பொருளு மீதே
நிகிலவித சமுசயமுந் தவிர்ப்ப தீதே
நிச்சலமா நிச்சயமு மளிப்ப தீதே
யிகழ்வுதருந் துவிதமெலாந் தொலைப்ப தீதே
யிருமையிலாச் சகசநிலை யிசைப்ப தீதே. (34)

மாதவனே வெகுவிதமாய் விளம்பி யென்ன
மண்ணுலகில் விண்ணுலகி லெவ்வி டத்துஞ்
சாதகமா நூலிதுதான் சார்வ தற்குச்
சாலவுமே யரிதாகுஞ் சத்தி யந்தான்
வேதமொடு மிருதியிதி காச மாதி
வெகுவிதமா நூலுக்குஞ் சார மீதே
யோதியவிந் நூலுக்குச் சமான மாக
வொருநூலு முலகத்தி லெங்கு மில்லை. (35)

முன்னொருகா லென்றந்தை யுலகில் யாரு
முத்தரா யிந்நூலான் முடியா நிற்ப
ரென்னமனந் தனிலேய மிசைந்தோ னாகி
யிதைத்திருடிப் பாற்கடலி லெறிந்தான் பின்ன
ரன்னசெய லறிந்துடனே யானச் சிந்தி
னலைகளினாற் றீரத்தி லொதுக்கப் பட்ட
வின்னதனைக் கொணர்தலுமே யென்னை நோக்கி
யெனதுபிதா மற்றுமிக முனிவு செய்தான். (36)

அன்றுமுத லியானந்த வுலகம் விட்டிவ்
வதிசயமாங் கேதாரத் தலமடைந்தே
னின்றுனது பத்தியினா லிந்த நூலை
யாவர்க்கு மிதமாக விசைக்க லானே
னன்றியுமிந் நூற்பொருளை யறிவ தற்கு
மறிந்தபடி யதிகாரிக் கறைவ தற்குந்
துன்றியவிவ் வுலகத்தி லாரு மில்லை
தூயபர போதமிக வரிய தன்றே. (37)

அத்யந்த வதிசயமா மகண்ட ஞான
மப்படியே யிந்நூலு மதிச யந்தா
னத்யந்த வதிசயமா மிந்த நூலை
யையமற வறிபவனு மதிச யந்தா
னத்யந்த வதிசயமா மிந்த நூலை
யருளுடனே யறைபவனு மதிச யந்தா
னத்யந்த வதிசயமா மிந்த நூலை
யாதரவாக் கேட்பவனு மதிச யந்தான். (38)

மாதவனே யிந்நூலைக் கேட்கத் தக்க
மாசற்ற மாணாக்க னரிய னாவன்
சாதகமா மிந்நூலை யுபதே சிக்குஞ்
சற்குருவுஞ் சாலவுமே யரிய னாவன்
பேதமுறு மிந்நூலின் புத்த கத்தைப்
பெற்றவரு மெத்தவுமே யரிய ராவ
ரோதியவிவ் வேதுவினா லிந்நூ லெங்கு
முரமாகப் பிரசித்தி மேவ வில்லை. (39)

பலசெனனத் தநுட்டித்த வறங்க ளெல்லாம்
பக்குவமாய்ப் பாவங்க ளனைத்து நீங்கி
யிலகியதன் சொரூபநிலை யிசையத் தக்க
வினிப்பிறவா முடிவான சென்மத் திற்றன்
சலனமெலா மறநீக்கி யகண்ட மாக்குஞ்
சத்தியுள விந்நூலைச் சார லாகு
மலினமுறு விந்நூலைச் சார்ந்தோ ருக்கு
மறுபிறவி யென்றுமிலை மகேச ஞணை. (40)

இவ்விதமா மகிமையுள விந்த நூலை
யாவர்க்கு மிதமாக வருளி ஞலே
திவ்வியமங் களவடிவா யெழுந்த வீசன்
றிகழ்வுறவே முன்னமெனக் கருளிச் செய்தா
னவ்விதமே யானுமிதைக் கருணை யாலே
யழுத்தமுற நிதாகநினக் குபதே சித்தேன்
செவ்வியதா மிந்நூலைச் சேர்வோ ரெல்லாஞ்
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மாவர். (41)

புகல்வதெலாம் புகன்றனனியா னினியெங் கேனும்
போதுமென ரிபுமுனிவன் புகல லோடு
மகிமைமிகும் வசனமிதை நிதாகன் கேட்டு
மகிழ்வுமிகுந் தாநந்த பாஷ்பங் கூர்ந்து
மிகவுமுறும் பத்தியினுன் மெய்வி திர்த்து
மெத்தவுமே விநயமுடன் வணங்கி யேத்திப்
பகரலுறக் கண்டமுமே தழுத முத்துப்
பரவசனு யிவ்வசனம் பகர்கின் றனல். (42)

அறியவொணுப் பெருமையுறும் போதம் பெற்ற
வாசிரிய நினதுதிட கருணை யாலே
சிறியமதி பொருந்தியயான் சிறுமை நீங்கிச்
சின்னமிலா வகண்டபரி பூன்ற மானேன்
பெறவரிதா நின்னுடைய தரிச னத்தாற்
பிறவியிதிற் பெறுவதெலாம் பெற்றே ஞனே
னுறவரிதா முனதருளாற் செய்வ தெல்லா
மூனமறச் செய்துமுடிந் தோனு மானேன். (43)

தேசிகநீ யருளியதாம் வசனங் கட்குட்
டிடமான வொருவசன மனனங் கொண்டே
பாசமெலா மறநீக்கிப் பரமா நந்தம்
பற்றினனுய்ப் பரப்பிரம சொரூப மானே
னுசினிலென் பவதுன்ப மனைத்து நீக்கி
யகண்டசுக மருளியநின் கருணை யென்னே
பேசியதி லணுவேனு மைய மில்லை
பெரியோய்நின் பெருமையிதை யென்சொல்
வேன்யான். (44)

கருணையினு லருளியநின் னுபகா ரத்தின்
கைம்மாறிவ் வுலகத்தி லெங்கு மில்லை
குருபரனே யுனதுபய பாதப் போதைக்
குறித்தடியே னநந்தவித வணங்கல் செய்வேன்
பரிவுடனே வணங்குதலு முபசா ரந்தான்
பரமார்த்த தசையிலொரு வணங்க லுண்டோ
சருவமுமே பிரமமலாற் பரமார்த் தத்திற்
சாருமொரு பேதமுமே யில்லை யன்றே. (45)

தேசிகநின் கருணையினல் யான டைந்த
திவ்வியமாஞ் சுவாநுபவ திட்டி தன்னிற்
பேசியிடு நானுமிலை நீயு மில்லை
பெருமையுடன் பேசியவிந் நூலு மில்லை
பாசமுறுஞ் சீவனிலை யீச னில்லை
பகுப்புற்ற பார்முதலாஞ் சகத்து மில்லை
யாசிரிய வகிலமுமே யகண்டா கார
மானபரப் பிரமமலா தயலே யில்லை. (46)

குருவரநின் கருணையினல் யான டைந்த
கூறுபடா வகண்டபர திட்டி தன்னிற்
சருவமுமே பரப்பிரம சொரூப மல்லாற்
சருவமெனப் பிறிதாகச் சிறிது மில்லை
பிரமமெனச் சருவமென வேறு வேருய்ப்
பேசியவிப் பலவிதமாஞ் சொலவு மில்லை
யொருபொருளு மொருகாலு மெங்கு மில்லை
யுள்ளதெலா முணர்வுருவாம் பிரம மொன்றே. (47)

வேகமுறத் தோற்றியிடு மகம் விருத்தி
வெகிர்முகமாய்த் தோற்றியிடு மிதம் விருத்தி
தேகமுத லகமென்னுந் துவித விர்த்தி
திகழ்சாட்சி யகமென்னுஞ் சாட்சி விர்த்தி
யேகபர மகமென்னு மகண்ட விர்த்தி
யிவ்விதமாம் விருத்திகளே தொன்று மின்றிச்
சோகமுறுச் சுத்தபர சொரூப மொன்றே
சுயஞ்சோதி வடிவாகச் சொலிக்கு தந்தோ. (48)

நின்னருளா லென்மனதி னிகழா நின்ற
நிகிலவித பேதமுமோர் கணத்தி னீங்கி
யின்னதென வியம்பவொணு வகண்ட மான
வென்சொரூப நிட்டையினே யான டைந்தேன்
பன்னியதி லணுவேனு மைய மில்லை
பரகுருவே யெனவன்போ டிறைஞ்சி யேத்தித்
தன்னுடைய சகசநிலை தன்னி லன்னோன்
றடையறவே சுகமாகத் தனித்தி ருந்தான். (49)

அரியசிவன் கருணையுமவ் வடிவே யான
வாசிரியன் கருணையுமிங் கடைந்தோ ருக்கே
திருசியமாஞ் சீவபர சகத்தின் றேற்றந்
தினையளவுந் திகழாம லுடனே நீங்கிப்
பிரிவுபெறு வகண்டபர நிட்டை கூடும்
பேசியது சத்தியமே யென்று கந்த
னுரியபர மார்த்தத்தைச் சைகீ ஷவ்யற்
கோதியவா றகிலர்க்கு முரைத்தான் சூதன். (50)

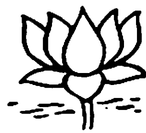
வேறு

அகில பூரண மான பரம்பொரு
ளன்றி யன்னிய மில்லை யனைத்துமே
நிகில பூரண மான பரம்பொரு
ணீய தேயென நிர்ணய மோதலுஞ்

சகல நூலினு நூலிது மெத்தவுஞ்
சார மென்றிதன் மேன்மையு ரைத்தலும்
புகழு மாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
பூர ணேசன கண்ட சொரூபமே. *(51)*

முப்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக அத்தியாயம் 38-க்கு திருவிருத்தம் - 1711.

முப்பத்தொன்பதாவது

ரிபு-நிதாகனை அநுபவம் வினவ அன்னோன்-றன தகண்டாநு பூதியினுற் குருவருளை அன்பின் வியந்து துதிக்கும் அத்தியாயம்

நிருமலமாம் ரிபுமுனிவன் மீண்டு மந்த
நிதாகமுனி தனைநோக்கி யினிதாச் சொல்வான்
மருவமிக வரிதான வகண்ட ஞான
மகிமைதனை யுரைத்தவண மதித்தாய் கொல்லோ
பிரிவுபெரு மனதினிடைப் பிரமந் தன்னைப்
பேதமறத் திடமாகப் பெற்ருய் கொல்லோ
தரளமனே விகற்பமெலாந் தவிர்ந்து நன்ருய்த்
தன்மயமா நிட்டைதனைச் சார்ந்தாய் கொல்லோ. (1)

அகமருவு மஞ்ஞான மனைத்து நீங்கி
யகண்டபர விஞ்ஞான மடைந்தாய் கொல்லோ
தகமையுருக் கருமத்தில் வெகுகா லத்தாற்
றங்கியநின் விசுவாசந் தவிர்ந்தாய் கொல்லோ
நிகிலமுமே யுண்மையெனு நினைவு நீங்கி
நிசமான நின்வடிவி னிலைத்தாய் கொல்லோ
சகலவித துவிதத்தின் பயமு நீங்கிச்
சலனமிலா வபயபதஞ் சார்ந்தாய் கொல்லோ. (2)

ஒருபொருளும் பிரமமலா தொருகா லத்து
முண்மையுரு தென்றுரமா யுணர்ந்தாய் கொல்லோ
சருவமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்னுஞ்
சலனமிலா வுறுதியினைச் சார்ந்தாய் கொல்லோ
வுரைதருமிவ் வுறுதியினு லுலைவொன் றின்றி
யுணர்வுருவா முன்வடிவி லோய்ந்தாய் கொல்லோ
வரியவனே யநாதிபவ துக்க நீங்கி
யகண்டபர மாநந்த மடைந்தாய் கொல்லோ. (3)

இதனையெலாம் விரிவுறநீ யிசைப்பா யென்றே
யிவ்விதமாய் ரிபுமுனிவ னிசைத்த லோடு
மதியசமா மாசிரியன் கருணை யாலே
யகண்டபர விஞ்ஞானந் திடமாய்ப் பெற்ற
மதியுடனே மகத்தான மகிழ்வு கூர்ந்து
மதிக்கவொணு வன்புடனே குருவை நோக்கித்
துதமருவா வநுபூதி யனைத்துஞ் சொல்லத்
துகளற்ற நிதாகமுனி தொடங்கி னுனல். (4)

மாசணுகாப் பரகுருவே யகண்ட ஞான
மகிமையெலா முரைத்தவண மதித்தோ னுனேன்
றேசிகநின் கருணையினுற் றிடபோ தத்தைத்
தியக்கமிலா மனத்தினிடைத் தரித்தோ னுனேன்
பேசவொணு வகண்டபரப் பிரமந் தன்னைப்
பிரிவற்ற மனத்தினிடைப் பெற்றே னுனேன்
பாசமுறு வெனதுநிச சொரூபத் தின்கட்
பகுப்பற்ற நிட்டையினைப் பெற்றே னுனேன். (5)

சற்குருவே நினதருளா லகண்ட ஞானச்
சத்துருவா மஞ்ஞான மனைத்து நீங்கி
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம ஞானம் பெற்று
நிகிலவித கருமத்துஞ் சிரத்தை யற்றுத்
துர்க்குணமாம் பிரபஞ்சத் துண்மை நீங்கித்
துவிதத்தாற் றுேடருபய மனைத்து நீங்கி
யக்கரமாம் பரப்பிரம சொரூப மாகி
யயலற்ற வபயபத மடைந்தே னந்தோ. (6)

குருவரநின் கருணையினுற் கணநே ரத்திற்
குறைவுதரும் பேதமதி யனைத்து நீங்கிச்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யத்தைச்
சாலவுமே திடமாகச் சார்ந்தே னந்தோ
பரவியவிவ் வுரமான நிச்ச யத்தாற்
பரமான வென்னிடையான் சாந்த னுகி
விரவுபவ துக்கங்க ளனைத்து நீங்கி
விமலபர மாநந்த மடைந்தே னந்தோ. (7)

இதுவரையி லஞ்ஞானப் பகையாற் கெட்டே
னின்றுனது கருணையினு லபயம் பெற்றே
னிதுவரையின் மனதென்னும் பகையாற் கெட்டே
னின்றுனது கருணையினுன் மகத்தே யானே
னிதுவரையிற் கருமியெனு மதியாற் கெட்டே
னின்றுனது கருணையினுற் கலக்க மற்றே
னிதுவரையிற் சீவனெனு மதியாற் கெட்டே
னின்றுனது கருணையினுற் சிவமே யானேன். (8)

நான்முன்ன மறிவிலனு யலைந்து நின்றே
னுனின்றிங் கான்மாவென் றறிந்தோ னுனே
னுன்முன்னந் தேகமெனத் தியங்கி நின்றே
னுனின்று திருக்குருவென் றறிந்தோ னுனே
னுன்முன்னஞ் சித்தமெனச் சலித்து நின்றே
னுனின்று சின்மயனென் றறிந்தோ னுனே
னுன்முன்னஞ் சிதாபாச னெனவே நின்றே
னுனின்று சிற்பரமென் றறிந்தோ னுனேன். (9)

அகமெனவே தோற்றியதும் பிரம மாயிற்
றன்னியமாய்த் தோற்றியதும் பிரம மாயிற்
றுகமுதலாய்த் தோற்றியதும் பிரம மாயிற்
றுயிர்களெனத் தோற்றியதும் பிரம மாயிற்
றிகபரமாய்த் தோற்றியதும் பிரம மாயிற்
றிதுவதுவாய்த் தோற்றியதும் பிரம மாயிற்
றகிலவிதத் தோற்றமுமே பிரம மாயிற்
றற்புதமா நினதருளீ தென்னே யென்னே. (10)

இடமருவு மாயைமுதற் பிரம மாயிற்
றீசனவன் செய்கையெலாம் பிரம மாயிற்
றுடன்முதலா முபாதியெலாம் பிரம மாயிற்
றுபாதியுறுஞ் சீவனெலாம் பிரம மாயிற்
றிடர்முதலாந் தொந்தமெலாம் பிரம மாயிற்
றித்துவித சகத்தெவையும் பிரம மாயிற்
றடர்பலவாந் தோற்றமுமே பிரம மாயிற்
றற்புதமா நினதருளீ தென்னே யென்னே. (11)

முன்மலமாய்த் தோற்றியதே யின்றெ னக்கு
மோகமிலாப் பரப்பிரம மாயிற் றந்தோ
தன்மனதாய்த் தோற்றியதே யின்றெ னக்குத்
தத்துவமாம் பரப்பிரம மாயிற் றந்தோ
கன்மமெனத் தோற்றியதே யின்றெ னக்குக்
களங்கமுறுப் பரப்பிரம மாயிற் றந்தோ
புன்மையெனத் தோற்றியதே யின்றெ னக்குப்
பூரணமாம் பரப்பிரம மாயிற் றந்தோ. (12)

நினதருளான் மனதிலுள சந்தே கங்க
ணிகிலமுமே நிமிடத்தி னீங்கிற் றந்தோ
நினதருளான் மனதிலுள பவபா சங்க
ணிகிலமுமோர் நிமிடத்தி னீங்கிற் றந்தோ
நினதருளாற் சீவசக பரங்க ளென்ன
நிகழுமய னிகிலமுமே நீங்கிற் றந்தோ
நினதருளா னிகிலமுமே பிரம மென்னு
நிச்சலமா நிச்சயமே நிலைத்த தந்தோ. (13)

நிகிலமெனத் தோற்றுவதுஞ் சித்தந் தானே
நினதருளாற் சித்தமதே பிரம மாயிற்
றகிலமுமே பிரமமதா மதுநா னென்னு
மகண்டபர பாவனையே செய்திங் கத்தாற்
சகலமென்று நானென்றும் பேத நீங்கிச்
சலனமிலா வகண்டபர நிட்டை கூடிப்
பகரவொணுப் பவபாச மனைத்துந் தள்ளிப்
பங்கமிலாப் பரப்பிரம மானே னந்தோ. (14)

நான்றானே சன்மயமாம் பிரம மானே
ஞன்றானே சின்மயமாம் பிரம மானே
ஞன்றானே நின்மலமாம் பிரம மானே
ஞன்றானே நிச்சலமாம் பிரம மானே
ஞன்றானே பூரணமாம் பிரம மானே
ஞன்றானே புரையற்ற பிரம மானே
ஞன்றானே யகண்டபரப் பிரம மானே
ஞதநின தருண்மகிமை யென்னே யென்னே. (15)

நான்றானே நித்தபரப் பிரம மானே
   னொன்றானே நிகரில்பரப் பிரம மானே
னொன்றானே சுத்தபரப் பிரம மானே
   னொன்றானே சூக்கபரப் பிரம மானே
னொன்றானே யமலபரப் பிரம மானே
   னொன்றானே யசங்கபரப் பிரம மானே
னொன்றானே யகண்டபரப் பிரம மானே
   னுதநின தருண்மகிமை யென்னே யென்னே. (16)

சதாகார பரப்பிரம மானே னானே
   சலனமிலாப் பரப்பிரம மானே னானே
சிதாகார பரப்பிரம மானே னானே
   சின்னமிலாப் பரப்பிரம மானே னானே
சதாநந்த பரப்பிரம மானே னானே
   சாந்தமதாம் பரப்பிரம மானே னானே
யுதாரமதாம் பரப்பிரம மானே னானே
   யுத்தமநின் னருண்மகிமை யென்னே யென்னே. (17)

பாசமிலாப் பரப்பிரம மானே னானே
   பகுப்பற்ற பரப்பிரம மானே னானே
நேசமதாம் பரப்பிரம மானே னானே
   நிகரற்ற பரப்பிரம மானே னானே
மாசணுகாப் பரப்பிரம மானே னானே
   மகத்தான பரப்பிரம மானே னானே
சாசுவத பரப்பிரம மானே னானே
   சாந்தநின தருண்மகிமை யென்னே யென்னே. (18)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம மானேன்
   சாலவுப சாந்தமதாம் பிரம மானே
னித்தியநிர்க் குணமான பிரம மானே
   னிரஞ்சனநிட் களமான பிரம மானே
னித்துவித லேசமிலாப் பிரம மானே
   னேகபரி பூரணமாம் பிரம மானே
னத்துவிதா கண்டபரப் பிரம மானே
   னனகநின தருண்மகிமை யென்னே யென்னே. (19)

அகிலவதிட் டானபரப் பிரம மானே
னகிலமுமாய்த் திகழ்கின்ற பிரம மானே
னிகிலவிலட் சணமான பிரம மானே
னித்தபரி சுத்தபரப் பிரம மானேன்
சுககனமாய் நிறைந்தபரப் பிரம மானேன்
சுயஞ்சோதி சுபாவபரப் பிரம மானே
னகமருவா வகண்டபரப் பிரம மானே
னனகநின தருண்மகிமை யென்னே யென்னே. (20)

தன்மாத்ர மானபரப் பிரம மானேன்
றன்மயமாய் நின்றபரப் பிரம மானேன்
சன்மாத்ர மானபரப் பிரம மானேன்
சஞுதனமாய் நின்றபரப் பிரம மானேன்
சின்மாத்ர மானபரப் பிரம மானேன்
சிதாகாய சொரூபபரப் பிரம மானே
னன்மாத்ர மானபரப் பிரம மானே
ஞுதநின தருண்மகிமை யென்சொல் வேன்யான். (21)

நினதருளா னித்தபரப் பிரம மானே
னினதருளாற் சுத்தபரப் பிரம மானே
னினதருளாற் புத்தபரப் பிரம மானே
னினதருளான் முத்தபரப் பிரம மானே
னினதருளா லமலபரப் பிரம மானே
னினதருளா லசலபரப் பிரம மானே
னினதருளா லகண்டபரப் பிரம மானே
னினதருளின் மகிமையினை யென்சொல்வேன்யான். (22)

நினதருளால் வியாபகமாம் பிரம மானே
னினதருளால் விசேடமிலாப் பிரம மானே
னினதருளாற் றத்துவமாம் பிரம மானே
னினதருளாற் றடையற்ற பிரம மானே
னினதருளா லெங்குமுள பிரம மானே
னினதருளா லெவையுமிலாப் பிரம மானே
னினதருளா லேகபரப் பிரம மானே
னினதருளின் மகிமையினை யென்சொல் வேன்யான். (23)

நினதருளா லயன்முதலைம் மூர்த்தி யானே
னினதருளா லசுரர்சுரர் நரரு மானே
னினதருளா லநந்தவித சகத்து மானே
னினதருளா லனைத்திற்கு மதீத மானே
னினதருளா லெவையுமிலா தகண்ட மான
நித்தபரி சுத்தபர சிவமே யானே
னினதருளா லகண்டசிதா காய மாக
நிகழ்கின்ற நிமலபர சிவமே யானேன். (24)

நினதருளால் வன்னங்க ளெவையு மில்லை
நினதருளா லாச்சிரம மெவையு மில்லை
நினதருளா லவையினபி மானி யில்லை
நினதருளா லங்குசெயுங் கரும மில்லை
நினதருளாற் றுக்கசுக மெவையு மில்லை
நினதருளாற் றுவந்துவமே தொன்று மில்லை
நினதருளா லெப்பொருளு மெங்கு மில்லை
நினதருளால் யாவையுமே பிரமந் தானே. (25)

நினதருளா லாதியிலை வியாதி யில்லை
நினதருளா லாபத்து சம்பத் தில்லை
நினதருளாற் றிகழுமொரு பேத மில்லை
நினதருளாற் றினையளவும் பயமு மில்லை
நினதருளா னீயுமிலை நானு மில்லை
நினதருளாற் சீவபர சகத்தே யில்லை
நினதருளா லெப்பொருளு மென்று மில்லை
நிகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமந் தானே. (26)

நினதருளா லஞ்ஞான மனைத்து நீங்கி
நிருமலமாம் விஞ்ஞான நிலைமை பெற்றே
னினதருளா லித்துவித மனைத்து நீங்கி
நிலைபெற்ற வத்துவித நிட்டை யுற்றே
னினதருளாற் பவதுக்க மனைத்து நீங்கி
நிச்சலமா மோட்சசுக மடைந்தோ ஞனே
னினதருளா னித்தியசிற் சுகமாய் நின்ற
நிகரற்ற பரப்பிரம மானே னையா. (27)

சற்குருவே வெகுவிதமாய் விளம்பி யென்ன
சலனமிலா நினதுதிட கருணை யாலே
துர்க்குணமா மனுதிபவ வாரி தன்னைத்
துடியளவி லெளிதாகக் கடந்தோ னாகி
முக்குணமாம் விகாரங்கண் முழுது மின்றி
மூலமதா மஞ்ஞான லேச மின்றி
நிர்க்குணமாய் நித்தியசிற் சுகமாய் நின்ற
நிகரற்ற பரப்பிரம மானே னையா. (28)

இன்னவித மகண்டபரப் பிரமத் தின்க
ணிருமையறத் தான்பெற்ற வநுபவத்தை
யன்னரிபு மாமுனிவன் றனக்கு முன்பா
யத்யந்த விநயமுட னிதாக னோதிப்
பின்னனுவும் விகற்பமிலா வகண்ட மாகப்
பிறங்கியதன் வடிவான பிரமத் தின்கட்
டன்னுடைய விருத்தியினை நிலைக்க வைத்துத்
தடையற்ற வாநந்த மநுப வித்தான். (29)

பொருவில்சிவ பூசனையே முதலாம் பத்தி
புரிந்ததனாற் சிவகருணை பொருந்தி னோர்க்கே
சருவமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்றுஞ்
சாற்றியவிவ் வகண்டபர ஞானந் தோன்றி
மருவமிக வரிதான முத்திப் பேறு
மற்றவருக் கிலையெனவே முன்பு கந்த
னரியசிவ பத்திமிகுஞ் சைகீ ஷவ்யற்
கருளியவா றகிலர்க்கு மறைந்தான் சூதன். (30)

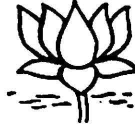
வேறு

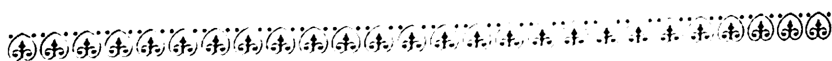
பிரிவு போலப் பிறங்கிய யாவையும்
பிரம மேயென மற்றது நீயெனக்
குரவ னோதிய வண்ண நிதாகனுங்
குறைவி லாவநு பூதி யடைந்ததைப்

பரிவி னோடவன் முன்புர மாகவே
  பகர லுற்றன னென்று பகர்ந்திட
லரிய வாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
  மகில நாதன கண்ட சொரூபமே. (31)

முப்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 39-க்கு திருவிருத்தம் - 1742

நாற்பதாவது

நிதாகன்ற னநுபவத்தினுற் றிருசியமே
யில்லையென்றுந் திருக்கான பிரமமே நானென்றுங்
குரவனுக்கு நமஸ்காராதி செய்ய விடமில்லை யென்று
முரைக்கும் அத்தியாயம்.

பேசவொணு வகண்டபர மாநந் தத்தைப்
பெற்றவனு நிதாகமுனி மற்றுஞ் சொல்வா
ஞசிரிய நினதுதிட கருணை யாலே
யகண்டபர மாநந்தக் கடலின் மூழ்கிப்
பாசமுறும் பவதுன்ப மனைத்து நீக்கிப்
பரப்பிரம வடிவான வென்ற னக்கிங்
கீசசக சீவரெனு மிருமைத் தோற்ற
மெள்ளளவு மில்லையிஃ தென்னே யென்னே. (1)

தூலமெனத் தோன்றியதா முடலுங் காணேன்
சூக்கமெனத் தோற்றியதா முடலுங் காணேன்
மூலமெனத் தோன்றியதா முடலுங் காணேன்
மோகமன முதலியதா மொன்றுங் காணேன்
காலமொடு தேசமுத லெவையுங் காணேன்
கற்பிதமாய்த் தோன்றியதோ ரணுவுங் காணேன்
சாலவுப சாந்தமதாய்ச் சலன மின்றிச்
சன்மயமாம் பரப்பிரம மானே னையா. (2)

சடமசட முதலியதா மெவையுங் காணேன்
சத்துடனே யசத்துமுத லெவையுங் காணேன்
கடபடமே முதலியவெப் பொருளுங் காணேன்
காரியகா ரணமான தெவையுங் காணே
னுடன்முதலா முபாதிகளோ ரணுவுங் காணே
னுபாதியுறுஞ் சீவபர ராருங் காணே
னிடர்மருவா வின்புருவா யிலங்குஞ் சித்தா
யென்றுமுள பரப்பிரம மானே னையா. (3)

அரனயன்மான் முதலியவோ ருருவுங் காணே
னவர்புரியு மைவகையாஞ் செயலுங் காணேன்
சுரரசுரர் நரர்திரியக் கெவையுங் காணேன்
சூரியசந் திரருடுமி னெவையுங் காணேன்
பரமிகமாய்ப் பரவியதோ ரணுவுங் காணேன்
பரசீவ சகங்களெனும் பகுப்புங் காணேன்
வரமதுவாய் வானெனவோர் வடிவுமில்லா
வத்துவதாம் பரப்பிரம மானே னையா. (4)

துவிதமொடத் துவிதமுத லெவையுங் காணேன்
றுக்கசுகந் துதிநிந்தை யெவையுங் காணேன்
விவிதமத பேதங் ளனைத்துங் காணேன்
வேறெனவே விளங்கியவெப் பொருளுங் காணேன்
சுவமருவுங் குருசீட ராருங் காணேன்
சொல்லியிடு முபதேச வாக்குங் காணே
னவமருவா வகண்டபர சித்தே யாகி
யசஞ்சலமாம் பரப்பிரம மானே னையா. (5)

சலனமுறு மஞ்ஞான மணுவுங் காணேன்
சந்தேக விபரீத மனைத்துங் காணே
னிலைமருவுஞ் சிரவணமே முதலுங் காணே
னிதித்யாச முதலியவோர் நிலையுங் காணேன்
கலனமுறுந் துவிதத்தின் பயமுங் காணேன்
கடக்கவொணுப் பவபாச மனைத்துங் காணே
னலைவுபெறு வகண்டபர சித்தே யான
வத்துவித பரப்பிரம மானே னையா. (6)

சனனமுதல் விகாரங்க ளெவையுங் காணேன்
சரீரமுதல் விகாரிகளு மெவையுங் காணே
னனவுமுத லவத்தைகளு மெவையுங் காணே
ஞமமுரு குணங்களுமற் றெவையுங் காணேன்
கனவுயர்வு தாழ்வுமுத லெவையுங் காணேன்
கற்பிதமாந் துவந்துவமே தொன்றுங் காணே
னநவரத மாநந்த கனமே யான
வத்துவித பரப்பிரம மானே னையா. (7)

பூதமொடு புவனமுத லெவையுங் காணேன்
பொறிகளொடு புலன்களுமற் றெவையுங் காணேன்
வேதமொடு மிருதிமுத லெவையுங் காணேன்
விதியுடனே நிடேதமுமற் றெவையுங் காணேன்
சாதியொடு நீதிகுல மெவையுங் காணேன்
சாதிக்குங் கருமமுத லெவையுங் காணே
ஞதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்ட மான
வத்துவித பரப்பிரம மானே னையா. (8)

இருமையெனப் பிரமமலா தெவையுங் காணே
னிருப்பதெலாம் பரப்பிரம வடிவாக் கண்டே
னொருபொருளும் பிரமமலா தயலாக் காணே
னுள்ளதெலாம் பரப்பிரம வடிவாக் கண்டேன்
சருவமெனப் பிறிதாகச் சிறிதுங் காணேன்
சகலமுமே பரப்பிரம வடிவாக் கண்டேன்
குருவரவப் பரப்பிரம நானே யானேன்
குறைவற்ற நினதருளின் மகிமை யென்னே. (9)

சற்போத சுககனமாம் பிரம நானே
சலனமிலாச் சாந்தபரப் பிரம நானே
தற்போத சூனியமாம் பிரம நானே
தன்மயமாய் நின்றபரப் பிரம நானே
கற்போல வசைவற்ற பிரம நானே
களங்கமிலா வகண்டபரப் பிரம நானென்
றெப்போதும் பழகியவிந் நிச்ச யத்தா
லிருமையிலாப் பரப்பிரம மானே னையா. (10)

தொந்தமிலாத் துரியபரப் பிரம நானே
துகளற்ற தூயபரப் பிரம நானே
யந்தமிலா நித்தபரப் பிரம நானே
யத்யந்த சுத்தபரப் பிரம நானே
பந்தமிலா முத்தபரப் பிரம நானே
பகுப்பற்ற புத்தபரப் பிரம நானென்
றிந்தவிதம் பழகியவிந் நிச்ச யத்தா
லிருமையிலாப் பரப்பிரம மானே னையா. (11)

நிகிலவதிட் டானபரப் பிரம நானே
நிகிலமுமாய் நிகழ்கின்ற பிரம நானே
யகிலவிலட் சணமான பிரம நானே
யனைத்துமிலா வத்துவிதப் பிரம நானே
சகலபரி பூரணமாம் பிரம நானே
சட்பாவ விகாரமிலாப் பிரம நானென்
நிகழ்வறவே பழகியவிந் நிச்ச யத்தா
லிருமையிலாப் பரப்பிரம மானே னையா. (12)

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம நானே
சதாநந்த கனமான பிரம நானே
நித்தியநிட் களமான பிரம நானே
நிராவரண மானபரப் பிரம நானே
யத்துவித மானபரப் பிரம நானே
யகண்டபரி பூரணமாம் பிரம நானென்
றித்திறமாய்ப் பழகியவிந் நிச்ச யத்தா
லிருமையிலாப் பரப்பிரம மானே னையா. (13)

கற்பிதமோ ரணுவுமிலாப் பிரம நானே
களங்கமற நின்றபரப் பிரம நானே
சிற்பதமாய்ச் செறிந்தபரப் பிரம நானே
சிதாகாய மானபரப் பிரம நானே
நிர்ப்பயமாய் நிலைத்தபரப் பிரம நானே
நீக்கமற நிறைந்தபரப் பிரம நானென்
றற்புதமாய்ப் பழகியவிந் நிச்ச யத்தா
லகண்டமதாம் பரப்பிரம மானே னையா. (14)

பாசமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானே
பழுதற்ற பரப்பிரம சொரூப நானே
நாசமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானே
நவையற்ற பரப்பிரம சொரூப நானே
பேசவொணுப் பரப்பிரம சொரூப நானே
பிரிவற்ற பரப்பிரம சொரூப நானென்
ருசறவே பழகியவிந் நிச்ச யத்தா
லகண்டமதாம் பரப்பிரம மானே னையா. (15)

புராதனமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
பூரணமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
நிராமயமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
நிச்சலமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
பராபரமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
பாவனமாம் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றிராப்பகலும் பழகியவிந் நிச்ச யத்தா
லிணையற்ற பரப்பிரம மானே னையா. (16)

நிருமலமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
யொருவடிவாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
யுவமையிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானே
பெருமைமிகும் பரப்பிரம சொரூப நானே
பேதமிலாப் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றிருமையறப் பழகியவிந் நிச்ச யத்தா
லிணையற்ற பரப்பிரம மானே னையா. (17)

நித்தமதாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
நிரஞ்சனமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
சூட்சுமமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
யுத்தமமாம் பரப்பிரம சொரூப நானே
யுணர்வுருவாம் பரப்பிரம சொரூப நானென்
றத்தமறப் பழகியவிந் நிச்ச யத்தா
லழிவற்ற பரப்பிரம மானே னையா. (18)

நினதருளா லியான் பெற்ற வநுப வத்தை
நிகழ்வுறவே யிவ்வண்ண நிகழ்த்த லானேன்
கனகருணை வாரிதியே யானு னக்குக்
கைம்மாறு செய்திடவிங் கொன்று மில்லை
மனதுடனே யெனதுடலை நினக்க ளித்தேன்
மற்றதனை நிமிடத்தி னீறு செய்தா
யனகவென தான்மாவை நினக்க ளித்தே
னதனையுநின் னான்மாவே யாக்கிக் கொண்டாய். (19)

இனியெதனைக் கைம்மாறு செய்வே னெல்லா
மிருமையிலா நினதுநிச சொரூபந் தானே
யனியமிலா நீநானுய் நானே நீயா
யமர்கின்ற வைக்கியமா மாழி யின்க
ணனியுமகம் பிரமாஸ்மி ஞானத் தாலே
நான்முழ்கி யொன்ருகக் கலந்தே னன்ருே
தனியுருவாய்த் தான்ருனுய்த் தனித்த விந்தத்
தகமையினிற் றனக்கயலோ ரணுவு முண்டோ. (20)

ஆதலினுல் யான்கைம்மா றளிப்ப தற்கு
மதனையடைந் தெங்கணுநீ போவ தற்கு
மேதுவிலை யெப்போது மெவ்வி டத்து
மிருப்பதெலா மேகசிதா காயந் தானே
யோதியவா ருேரணுவு மயலில் லாதா
லொன்றினைநீ யுபதேசஞ் செய்வ தற்கு
மீதினையா னினிமையுடன் கேட்ப தற்கு
மிடமதிலை யிவ்விசித்ர மென்னை யையா. (21)

சற்குருவா யருளியிடு நீயு மில்லை
சற்சீட ளுகியுள நானு மில்லை
முக்குணமாய்த் தோற்றியவோர் பிரிவு மில்லை
மூலமதா மவித்தையிலை மாயை யில்லை
துர்க்குணமாய்த் தோற்றியவோர் சகத்து மில்லை
தொடர்வுற்ற சீவேச ராரு மில்லை
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம சொரூப மொன்றே
நீக்கமற நிலைபெற்று நிகழ்ந்த தன்ருே. (22)

ஏகமதாம் பரப்பிரம சொரூப மென்னு
மிணையற்ற வாநந்த சாக ரத்திற்
ருகமற மூழ்கிவிளை யாடி நன்ருய்த்
தாபமெலாந் தவிர்ந்தந்த மயமே யாகிப்
பாகமற நிலைநின்ற வென்ற னக்குப்
பார்க்கவொரு பொருளேனு மயலே யில்லை
சோகமெலாந் தவிர்த்தென்னை யாளா நின்ற
சுககுருவே நினதருளின் பெருமை யென்னே. (23)

இன்றடியே னுனைநோக்கி வணங்கு வேனே
லிரண்டுபடு மதனாலவ் வணக்கங் கூடா
தன்றியெனை யானோக்கி வணங்கு வேனே
லணுகுபல னிலாமையினா லதுவுங் கூடா
தென்றுமொரு வடிவான வுன்னை நோக்கி
யிருமையுற யானின்று வணங்கு வேனே
னின்றவெனை யஞ்ஞானி யெனநீ சொல்வாய்
நிருமலமாந் தன்னிலையி லிருமை யுண்டோ. (24)

நிருமலமாஞ் சற்குருவே நானிப் போது
நீயென்று நானென்றும் பேத மெண்ணிப்
பரிவுடனே யுனைநோக்கி வணங்கு வேனேற்
பரிச்சேதப் படுவதனால் யானெ னக்கே
பிரபலமா மபசாரஞ் செய்தோ னாவேன்
பேதமுறு மதியன்றோ பயத்துக் கேது
பரகுருவே யாதலினா லாயுங் காலைப்
பண்ணியிடு முபசார மொன்றுங் காணேன். (25)

எப்போது மெல்லாமு மேக சித்தா
யிருப்பதனா லத்யந்த மௌனி யாகிக்
கற்போல வசைவற்றுக் களங்க மற்றுக்
கற்பிதமாஞ் சங்கற்ப விகற்ப மற்றுத்
தற்போத சூனியனாய்த் தானே தானாய்த்
தனித்துரமாய் நிற்பதுவே யறநன் றன்றி
யெப்பேத மதியினையு முன்போன் மற்று
மெய்தியிட லெனக்கிதமாய்த் தோற்ற வில்லை. (26)

சோகமெலா மறநீக்கி யென்னை யாண்ட
சுககுருவே நீயருளா முபதே சத்தாற்
பாகமுறத் தோற்றியிடுந் தோற்ற மெல்லாம்
பரப்பிரம வடிவான நானே யாகு
மேகபரி பூரணமா மென்னை யல்லா
லெப்போது மெள்ளளவு மெவையு மில்லை
யாகையினா லன்னியமா முபசா ரத்தை
யன்புடன்யான் செய்திடவோ ரிடமு மில்லை. (27)

குறைவுதரு மஞ்ஞான தசையின் முன்பு
குருசீடர் முதலியதாம் பேதங் கண்டே
னிறைவுதரு விஞ்ஞான தசையி லின்று
நினதருளா லெப்பேத மயலுங் காணேன்
சிறுமைதரும் பேதமல மனைத்து நீங்கிச்
சின்மயமாம் பரப்பிரம சொரூப மாகி
மறைவறவே தான்றானாய்த் தனித்த வென்றன்
மகத்தான மகிமைதனை யென்சொல் வேன்யான். (28)

உற்பவமா முலகங்க ளெவையு மின்றி
யோதியிடுங் குருசீட ராரு மின்றிக்
கற்பிதமா மாயைமுத லுபாதி யின்றிக்
கருதியிடுஞ் சீவேச ராரு மின்றி
நிர்ப்பயமாய் நிலைபெற்று நிகரொன் றின்றி
நிகிலமகா வாக்குகளின் பொருளாய் நின்ற
வற்பமிலாப் பரப்பிரம மான வென்ற
னதிசயமா மகிமைதனை யென்சொல் வேன்யான். (29)

குறைவின்றி நிறைவின்றிக் குற்ற மின்றிக்
குணங்குறிகண் முதலியவை யெவையு மின்றி
மறைவின்றித் தெரிவின்றி மனது மின்றி
மனோமயமா மயக்கங்க ளனைத்து மின்றிப்
பிறிதின்றித் தனதின்றிப் பிரிவொன் றின்றிப்
பேதமுறு மெய்ப்பொருளு மென்று மின்றி
யறிவொன்றே வடிவான பிரம மாக
வமைவுற்ற வென்மகிமை யென்சொல் வேன்யான்.
(30)

சன்மாத்ர மானபரப் பிரம மாகிச்
சலனமற நிலைக்கின்ற வென்ற னக்குச்
சின்மாத்ர மாகியுள வென்னை யல்லாற்
சிறிதுமொரு விகற்பமுமே பிறிதா யில்லை
யென்மாத்ர மாகியுள வென்னை யல்லா
லெவையேனு மிருந்திடுமே லிலகு மன்றோ
தன்மாத்ர மலதெவையுந் தோற்ற தத்தாற்
றான்றானாய்த் தனித்தென்று நிற்கின் றேன்யான். (31)

விரிவுறவே வெகுவிதமாய் விளம்பி யென்ன
வேறறவே நீயருளு முபதே சத்தாற்
சருவமுமே பிரமமென்று மதுநா னென்றுஞ்
சலனமிலா வகண்டபர போதம் பெற்றுத்
திருசியமாம் பேதமய லனைத்துந் தீர்ந்துத்
திகழ்வுருவாம் பரப்பிரம வடிவே யானே
னருளுருவா யெழுந்தருளி யென்னை யாண்ட
வாசிரிய நினதருளீ தென்னே யென்னே. (32)

அகோபேத மயலணுவு மெங்கு மில்லை
யகோமாயை மகதாதி யெவையு மில்லை
யகோசித்த முதலியதோ ரணுவு மில்லை
யகோசீவர் முதலியவ ராரு மில்லை
யகோமோக மணுவேனு மெங்கு மில்லை
யகோபாச மணுவேனு மெங்கு மில்லை
யகோவென்று மெப்பொருளு மெங்கு மில்லை
யகோவெவையு மகண்டபரப் பிரமந் தானே. (33)

அகோகுருவின் மகிமையினை யென்சொல் வேன்யா
னகோநூலின் மகிமையினை யென்சொல் வேன்யா
னகோஞான மகிமையினை யென்சொல் வேன்யா
னகோஞானி மகிமையினை யென்சொல் வேன்யா
னகோசாது மகிமையினை யென்சொல் வேன்யா
னகோசாந்தி மகிமையினை யென்சொல் வேன்யா
னகோபிரம சுகமகிமை யென்சொல் வேன்யா
னகோவெனது சுகமகிமை யென்சொல் வேன்யான். (34)

அகோநித்த பரப்பிரம நானே யானே
னகோசுத்த பரப்பிரம நானே யானே
னகோபுத்த பரப்பிரம நானே யானே
னகோமுத்த பரப்பிரம நானே யானே
னகோவமல பரப்பிரம நானே யானே
னகோவசல பரப்பிரம நானே யானே
னகோகுறைவில் பரப்பிரம நானே யானே
னகோகுரவ நினதருளீ தென்னே யென்னே. (35)

கற்பிதமாந் தோற்றமெலாம் பிரம மென்றே
காண்பதலான் மற்றணுவு மயலாக் காணேன்
செப்பியவிவ் வதிதிடமா நிச்ச யத்தாற்
சின்மயமாம் பரப்பிரம மாகி நின்றே
னிப்படியென் மனதிலுள நிர்ண யத்தை
யிசைப்புற்றே னிதிலிறையு மைய மில்லை
நிர்ப்பயமா வெனைமுழுது மாளுந் தன்மை
நிகரற்ற சற்குருவே நினது பாரம். (36)

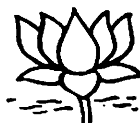
இன்னவித நிதாகமுனி யிசைத்த பின்ன
ரிணையற்ற தன்சொரூப சுகத் திருந்தான்
மன்னுசிவ பத்தியுடன் குருவின் பத்தி
மருவினவ ரேமகத்தா மோட்சஞ் சார்வ
ரன்னியர்க ளொருகாலு மதனைச் சாரா
ரணுவுமிதி லையமிலை யெனவே கந்த
னுன்னவொணுக் கருணையுடன் சைகீ ஷவ்யற்
கோதியவா றகிலர்க்கு முரைத்தான் சூதன். (37)

வேறு

அரிய தான வகண்ட பரம்பொரு
ளநுப வத்தை யடைந்த நிதாகனிங்
குரிய தன்னநு பூதி யுரைப்பது
மொன்று மேபர மன்றி யிலாமையாற்
குரவ னுக்குப சாரங்கள் செய்திடக்
கூடு மாறிலை யென்று குறிப்பதும்
பரம வாநந்தத் தாண்டவ மாடுநம்
பரசி வன்ற னகண்ட சொரூபமே. (38)

நாற்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 40-க்கு திருவிருத்தம் - 1780.

நாற்பத்தொன்ருவது

நிதாகன் றன்னநுபவத்தினுல் நானேசராசரப் பிரபஞ்சமெல்லா மானேனென்றும்நானே சத்தியக்ஞாந வனந்தாநந்தப்பிரம மானேனென்றும் உரைக்கும் அத்தியாயம்

ஆசிரிய நினதுதிட கருணை யாலே
யகண்டமதாம் பரப்பிரம வநுப வத்தை
மாசறவே நானுரமாய் மதித்த வண்ண
மகிழ்வுடனே மயக்கமற மற்றுஞ் சொல்வேன்
பாசமுறுஞ் சித்தமுத லுபாதி யின்றிப்
பகுப்புற்ற மாயைமுத லுபாதி யின்றி
யீசசக சீவரெனு மிருமை யின்றி
யேகமதாம் பரப்பிரம நானே யானேன். (1)

நான்ருனே சன்மயமாம் பிரம மானே
ஞன்ருனே சின்மயமாம் பிரம மானே
ஞன்ருனே நன்மயமாம் பிரம மானே
ஞன்ருனே தன்மயமாம் பிரம மானே
ஞன்ருனே நின்மலமாம் பிரம மானே
ஞன்ருனே நிர்க்குணமாம் பிரம மானே
ஞன்ருனே யத்துவிதப் பிரம மானே
ஞன்ருனே யகண்டபரப் பிரம மானேன் (2)

நான்ருனே கேவலமாம் பிரம மானே
ஞன்ருனே கெம்பீரப் பிரம மானே
ஞன்ருனே பாவனமாம் பிரம மானே
ஞன்ருனே பரிசுத்தப் பிரம மானே
ஞன்ருனே யோவலிலாப் பிரம மானே
ஞன்ருனே யுத்தமமாம் பிரம மானே
ஞன்ருனே யாவலிலாப் பிரம மானே
ஞன்ருனே யகண்டபரப் பிரம மானேன் (3)

நான்றானே சத்தியமாம் பிரம மானே
ஞன்றானே சலனமிலாப் பிரம மானே
ஞன்றானே நித்தியமாம் பிரம மானே
ஞன்றானே நிட்களமாம் பிரம மானே
ஞன்றானே சுத்தமதாம் பிரம மானே
ஞன்றானே சுககனமாம் பிரம மானே
ஞன்றானே யத்தமிலாப் பிரம மானே
ஞன்றானே யகண்டபரப் பிரம மானேன். (4)

நான்றானே விகாரமிலாப் பிரம மானே
ஞன்றானே விமலமதாம் பிரம மானே
ஞன்றானே விசேடமிலாப் பிரம மானே
ஞன்றானே வியாபகமாம் பிரம மானே
ஞன்றானே விநாசமிலாப் பிரம மானே
ஞன்றானே விபுவதுவாம் பிரம மானே
ஞன்றானே விவர்த்தமிலாப் பிரம மானே
ஞன்றானே விசுத்தபரப் பிரம மானேன். (5)

நான்றானே நிராமயமாம் பிரம மானே
ஞன்றானே நிரவயவப் பிரம மானே
ஞன்றானே நிராவரணப் பிரம மானே
ஞன்றானே நிட்கிரியப் பிரம மானே
ஞன்றானே நிருமலமாம் பிரம மானே
ஞன்றானே நிச்சலமாம் பிரம மானே
ஞன்றானே நிருபமமாம் பிரம மானே
ஞன்றானே நிகரில்பரப் பிரம மானேன். (6)

நான்றானே சிந்தையிலாப் பிரம மானே
ஞன்றானே சிற்கனமாம் பிரம மானே
ஞன்றானே தொந்தமிலாப் பிரம மானே
ஞன்றானே துகளற்ற பிரம மானே
ஞன்றானே பந்தமிலாப் பிரம மானே
ஞன்றானே பழுதற்ற பிரம மானே
ஞன்றானே யந்தமிலாப் பிரம மானே
ஞன்றானே யகண்டபரப் பிரம மானேன். (7)

நான்றூனே புராதனமாம் பிரம மானே
ஞான்றூனே பூரணமாம் பிரம மானே
ஞான்றூனே சராதியிலாப் பிரம மானே
ஞான்றூனே சற்கனமாம் பிரம மானே
ஞான்றூனே யஞமயமாம் பிரம மானே
ஞான்றூனே யசங்கபரப் பிரம மானே
ஞான்றூனே சஞதனமாம் பிரம மானே
ஞான்றூனே சாந்தபரப் பிரம மானேன். (8)

நான்றூனே லட்சியமாம் பிரம மானே
ஞான்றூனே லயமற்ற பிரம மானே
ஞான்றூனே யட்சரமாம் பிரம மானே
ஞான்றூனே யழிவற்ற பிரம மானே
ஞான்றூனே சித்துருவாம் பிரம மானே
ஞான்றூனே சிதம்பரமாம் பிரம மானே
ஞான்றூனே வித்தரமாம் பிரம மானே
ஞான்றூனே விதேகபரப் பிரம மானேன். (9)

நான்றூனே சங்கமிலாப் பிரம மானே
ஞான்றூனே சதோதிதமாம் பிரம மானே
ஞான்றூனே பங்கமிலாப் பிரம மானே
ஞான்றூனே பரசிவமாம் பிரம மானே
ஞான்றூனே துங்கமதாம் பிரம மானே
ஞான்றூனே துவிதமிலாப் பிரம மானே
ஞான்றூனே யெங்குமுள பிரம மானே
ஞான்றூனே யேகபரப் பிரம மானேன். (10)

நான்றூனே மூலமிலாப் பிரம மானே
ஞான்றூனே மொழிவற்ற பிரம மானே
ஞான்றூனே காலமிலாப் பிரம மானே
ஞான்றூனே கரையற்ற பிரம மானே
ஞான்றூனே கோலமிலாப் பிரம மானே
ஞான்றூனே குறைவற்ற பிரம மானே
ஞான்றூனே ஞானமிலாப் பிரம மானே
ஞான்றூனே நவையில்பரப் பிரம மானேன். (11)

நான்றானே தேகமிலாப் பிரம மானே
　ஞான்றானே தெரிவுருவாம் பிரம மானே
ஞான்றானே போகமிலாப் பிரம மானே
　ஞான்றானே புரைமருவாப் பிரம மானே
ஞான்றானே தாகமிலாப் பிரம மானே
　ஞான்றானே தணிந்தபரப் பிரம மானே
ஞான்றானே சோகமிலாப் பிரம மானே
　ஞான்றானே சுத்தபரப் பிரம மானேன். (12)

நான்றானே யகிலவதிட் டான மானே
　ஞான்றானே யாரோப மனைத்து மானே
ஞான்றானே யயன்முதலெம் மூர்த்தி யானே
　ஞான்றானே யவர்செய்கை யனைத்து மானே
ஞான்றானே யமரர்நரர் திரியக் கானே
　ஞான்றானே யசலமுத லனைத்து மானே
ஞான்றானே யகிலசரா சரமு மானே
　ஞான்றானே யகண்டபர மானே னையா. (13)

நான்றானே மாயைமக தாதி யானே
　ஞான்றானே மன்னியிடு மீச னானே
ஞான்றானே யவித்தையக மாதி யானே
　ஞான்றானே யநேகவித சீவ ரானே
ஞான்றானே தாமதமாம் பகுதி யானே
　ஞான்றானே தயங்குசக மெவையு மானே
ஞான்றானே யறிவுற்ற தனைத்து மானே
　ஞான்றானே யகண்டபர மானே னையா. (14)

நான்றானே யயனானே னரியு மானே
　ஞான்றானே யரனானேன் மகேச னானே
ஞான்றானே சதாசிவமா மூர்த்தி யானே
　ஞான்றானே சாட்சாத்தாஞ் சிவனு மானே
ஞான்றானே கருதுமுமா தேவி யானே
　ஞான்றானே கந்தவிநா யகரு மானே
ஞான்றானே பரமசிவ கணங்க ளானே
　ஞான்றானே பத்தர்குழு வனைத்து மானேன். (15)

நான்றானே சுரரசுர ராரு மானே
ஞான்றானே சுரபதியா மகவா னானே
ஞான்றானே திக்கனைத்தின் பதிக ளானே
ஞான்றானே திகழ்முனிவர் குழுவு மானே
ஞான்றானே யரக்கருட னியக்க ரானே
ஞான்றானே யநேகசுர பேத மானே
ஞான்றானே விண்ணிலுளோ ராரு மானே
ஞான்றானே மண்ணிலுளோ ரெவரு மானேன். (16)

நான்றானே பூதங்க ளனைத்து மானே
ஞான்றானே புவனங்க ளனைத்து மானே
ஞான்றானே சாதங்க ளனைத்து மானே
ஞான்றானே சரிதைமுத லனைத்து மானே
ஞான்றானே வேதங்க ளனைத்து மானே
ஞான்றானே விதிமுதலா மனைத்து மானே
ஞான்றானே பேதங்க ளனைத்து மானே
ஞான்றானே பிரிவுற்ற தனைத்து மானேன். (17)

நான்றானே வாரிதிக ளனைத்து மானே
ஞான்றானே வருநதிக ளனைத்து மானே
ஞான்றானே யடவிகிரி யனைத்து மானே
ஞான்றானே யங்குள்ள தனைத்து மானே
ஞான்றானே யவனிபுன லனைத்து மானே
ஞான்றானே யங்கிமருத் தனைத்து மானே
ஞான்றானே யாகாய மனைத்து மானே
ஞான்றானே யத்தன்முத லாரு மானேன். (18)

நான்றானே யுடல்பொறிக ளனைத்து மானே
ஞான்றானே யுயிர்களுள மனைத்து மானே
ஞான்றானே மனதுமதி யனைத்து மானே
ஞான்றானே மயல்சித்த மனைத்து மானே
ஞான்றானே யகங்கார மனைத்து மானே
ஞான்றானே யாவரண மனைத்து மானே
ஞான்றானே விட்சேப மனைத்து மானே
ஞான்றானே விளங்குபொரு ளனைத்து மானேன். (19)

நான்ருனே நான்குவித தேக மானே
ஞன்ருனே நனவுமுத லவத்தை யானே
ஞன்ருனே யைந்துவித கோச மானே
ஞன்ருனே யவையினபி மானி யானே
ஞன்ருனே விசுவன்முதல் வியட்டி யானே
ஞன்ருனே விராட்டுமுதற் சமட்டி யானே
ஞன்ருனே யறிவுற்ற தனைத்து மானே
ஞன்ருனே யறியாத தனைத்து மானேன். (20)

பூதமொடு பௌதிகமு மானே ஞனே
புவனமுறும் பொருளெவையு மானே ஞனே
பேதமுறு முலகமெலா மானே ஞனே
பிரமாண்ட கோடிகளு மானே ஞனே
சாதமுறு மெய்பொருளு மானே ஞனே
சகசீவ பரங்களெலா மானே ஞனே
யோதுபல வுபாதிகளு மானே ஞனே
யுபாதியிலா வுண்மையுமின் ருனே ஞனே. (21)

வெகுவிதமாய் விளம்பியென்ன விவகா ரத்தில்
வேறெனவே காண்பதெலா மானே ஞனே
தகமைமிகும் பரமார்த்தத் தெவையு மின்றித்
தன்மயமாய் நின்றபர மானே ஞனே
யகமருவுந் தோடமெலா மறவு நீங்கி
யகண்டபரப் பிரமமதாய் நின்ற வென்ற
னிகழ்வுபெரு மகிமைதனை யென்சொல் வேன்யா
னீசவெலா நின்கருணைத் திறமை யன்ருே. (22)

சத்தியஞா ஞநந்தப் பிரம மானேன்
சகலபரி பூரணமாம் பிரம மானே
னித்தியஞா ஞநந்தப் பிரம மானே
னிச்சலமாய் நிலைபெற்ற பிரம மானேன்
சுத்தசிதா காயபரப் பிரம மானேன்
சொற்பொருளோ ரிறையுமிலாப் பிரம மானே
னத்துவிதா கண்டபரப் பிரம மானே
னையநின தருண்மகிமை யென்னே யென்னே. (23)

சகலமிலாச் சாந்தபரப் பிரம மானேன்
சருவான்மா வானபரப் பிரம மானேன்
விகலமிலா விமலபரப் பிரம மானேன்
வியாபகமாய் நின்றபரப் பிரம மானேன்
றுகளணுகாத் துரியபரப் பிரம மானேன்
றுரியத்து மதீதபரப் பிரம மானே
னகமருவா வகண்டபரப் பிரம மானே
னேயநின தருண்மகிமை யென்னே யென்னே. (24)

உருவமெலா மொழிந்தபரப் பிரம மானே
னோருருவாய் நின்றபரப் பிரம மானே
னருவமதா யமர்ந்தபரப் பிரம மானே
னசஞ்சலமாய் நின்றபரப் பிரம மானே
னிருமலமாய் நிறைந்தபரப் பிரம மானே
னிரஞ்சனமாய் நின்றபரப் பிரம மானே
னிருமையிலா வேகபரப் பிரம மானே
னீசநின தருண்மகிமை யென்னே யென்னே. (25)

நித்தியமும் புத்தபரப் பிரம மானே
னித்தியமுஞ் சுத்தபரப் பிரம மானே
னித்தியமு முத்தபரப் பிரம மானே
னித்தியமுந் திருத்தபரப் பிரம மானே
னத்துவித முற்றபரப் பிரம மானே
ஞகார மற்றபரப் பிரம மானே
னித்துவித மற்றபரப் பிரம மானே
னீசநின தருண்மகிமை யென்னே யென்னே. (26)

ஒருமூன்று வடிவுமிலாச் சொரூப மானே
னுணர்வுருவாய் நின்றபர சொரூப மானேன்
வருமூன்றெ னவத்தையிலாச் சொரூப மானேன்
வானெனவே நின்றபர சொரூப மானே
னிருமூன்று விகாரமிலாச் சொரூப மானே
னேகமதாய் நின்றபர சொரூப மானேன்
பரிபூன்ற மானபர சொரூப மானேன்
பரமநின தருண்மகிமை யென்னே யென்னே. (27)

ஆசிரிய நீயருளிச் செய்த வண்ண
மகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றேசணுகா வகண்டபர நிச்ச யத்தை
யெப்போது மிடையறவே யப்யா சித்துப்
பாசமதாம் விகற்பங்க ளனைத்துந் தீர்த்துப்
பழுதற்ற பரப்பிரமா நந்தம் பெற்று
மாசணுகாச் சொரூபநிலை மன்னி நின்றேன்
மகத்தான நின்மகிமை யென்சொல் வேன்யான். (28)

இன்னவித மகண்டபர நிச்ச யத்தை
யான்பெற்ற விதமாக வியம்ப லுற்றேன்
பன்னியவித் திடமான நிச்ச யத்தைப்
பற்றினவ ராரேனுஞ் சுகமே சார்வர்
பின்னுமிதைப் பரிவுடனே நிதமுங் கேட்போர்
பெந்தமெலாந் தீர்ந்துபர வடிவே யாவர்
சொன்னதெலா முண்மையென நிதாக ஞேதிச்
சுத்தபர சொரூபத்திற் சுகித் திருந்தான். (29)

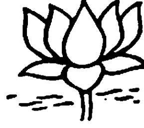
தேசிகனற் கருணையினு லுபதே சித்த
திகழுமகா வாக்குகளின் பொருளைக் கேட்டு
மாசறவே மற்றுமதை மனனஞ் செய்து
மயக்கமறச் சந்ததமு நிதித்யா சித்திங்
காசணுகா வகண்டபர சிவமே நாமென்
றறிந்தவரே பவமுத்த ராவ ரென்றே
யேசணுகா வறுமுகவன் சைகீ ஷவ்யற்
கியம்பிவா றகிலர்க்கு மிசைத்தான் சூதன். (30)

வேறு

அகில மான சராசரத் தோற்றமு
மகம லாதணு வும்பிறி தன்றெனு
நிகில பூரண மாகி நிறைந்தயா
னித்த நிட்கள மாம்பர மேயெனு

மிகழ்வி றேசிகன் முன்புநி தாகனிங்
கிணையி லாவநு பூதி யிசைத்திட
றிகழு மாநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
தேவ தேவ னகண்ட சொரூபமே. (31)

நாற்பத்தொன்றுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று
ஆக அத்தியாயம் 41-க்கு திருவிருத்தம் - 1811

நாற்பத்திரண்டாவது

நிதாகன் றன்னநுபவத்திஞல் இந்நூன்மகிமையும் இந்நூலநுக்கிரகிக்குங் குருமகிமையும் இந்நூலிற் சொன்னஞானஞ் சிவகிருபையால் வர வேண்டுமென்றும் உரைக்கும் அத்தியாயம்

மகிழ்வுடனே நிதாகமுனி மற்றுஞ் சொல்வான்
  மாசற்ற சற்குருவே மகேசன் முன்ன
மிகவுமகா ரகசியமா மிந்த நூலை
  மெத்தவுமே கருணையிஞ னினக்கு ரைத்தான்
பகரவொணுக் கருணையிஞ லிதனை மற்றும்
  பரமதயா நிதியான நீயெ னக்கிங்
கிகழ்வறவே யுரைசெய்தா யுரைத்த வண்ண
  மியானுமிதை யிதயத்தி லிசைந்தோ ஞனேன். (1)

தேசிகவிந் நூலிலொரு வத்தி யாயந்
  திடமாக மனதிலுறக் கேட்ட தாலே
மாசுமிகு மனதினிடை மருவா நின்ற
  மாமாயை யெனுமிருளின் றிரளை யெல்லா
மாசதனில் விலக்கியிடு மருக்க ஞன
  வகண்டபர சிவஞான மடைந்தோ ஞனே
னீசவிதி லொருகவிதை கேட்ட போது
  மிருமையிலா மோட்சசுக மிசைய லாமே. (2)

இதனிலொரு கவியேனுங் கேட்டு ணர்ந்தோ
  ரிருமையிலா வீடுறுவர் சத்தி யந்தா
னிதமுமெலாம் பிரமமென்று மதுநா மென்று
  நிகழ்த்தியவோர் கவியிலுள பொருளு ணர்ந்தால்
விதம்விதமா நூலினைமற் றென்பொ ருட்டால்
  வீணுக விசாரித்து வருந்த வேண்டு
மதிசயமா யிதனிலுள கவியொன் ருலே
  யகண்டபர ஞானத்தை யடைய லாமே. (3)

இத்திறமா மிந்நூலை யுபதே சிக்கு
மியல்புள்ள குருவரனே குரவ ஞேன்
வித்தரமாய்ப் பன்னூலை யுபதே சிக்கும்
விசித்திரமாங் குரவர்களாற் பெறும்பே றென்ன
வுத்தமமா மிந்நூலை யுபதே சிப்போ
னுணர்வுருவாய் நின்றபரப் பிரமந் தானுஞ்
சத்தியமே யணுவுமிதிற் சங்கை யில்லை
சம்புபதந் தன்னுணை சங்கை யில்லை. (4)

இந்நூலைக் கருணையினு லுபதே சிப்போ
னிணையற்ற பரசிவனே யைய மில்லை
யிந்நூலைக் கருணையினு லுபதே சிப்போ
னிணையற்ற வம்பிகையே யைய மில்லை
யிந்நூலைக் கருணையினு லுபதே சிப்போ
னிருமைமிகும் விநாயகனே யைய மில்லை
யிந்நூலைக் கருணையினு லுபதே சிப்போ
னிலங்கியிடுஞ் சண்முகனே யைய மில்லை. (5)

அருளுடனே யெவனிதனை யுபதே சிப்ப
னவனந்தி கேசனிதி லைய மில்லை
யருளுடனே யெவனிதனை யுபதே சிப்ப
னவன்றத்தாத் திரேயனிதி லைய மில்லை
யருளுடனே யெவனிதனை யுபதே சிப்ப
னவன்றட்ச ணுமூர்த்தி யைய மில்லை
யருளுடனே யெவனிதனை யுபதே சிப்ப
னகண்டபர சிவனவனே யைய மில்லை. (6)

வித்தரமாய் விளம்பியென விந்த நூலை
வெருளறவே யருள்செய்வோன் பரசி வன்று
னித்திறமா மிந்நூலை யியம்பு தற்கு
மிதன்பொருளை யெளிதாகத் தெரிவித் தற்கு
முத்தமனே நின்னையலா துலகத் தின்க
ணும்பரிலு முனிவரிலு மொருவ ரேனுஞ்
சத்தரலல்லர் சந்தேக மணுவு மில்லை
சத்தியமே சம்புபதந் தொட்டுச் சொல்வேன். (7)

அருளுடனே யிந்நூலை யுபதே சிக்கு
மாசிரியன் பரசிவமே யாத லாலக்
குருவரனுக் கொருகாலு மபகா ரத்தைக்
குறைவறவே யுபதேசம் பெற்ற மாணுன்
றிரிவிதமாங் கருவிகளாற் செய்யக் கூடா
திரவியமே முதலியதாற் சத்தி யுள்ள
வரையிலவன் பூசனையே செய்ய வேண்டும்
வழுவற்ற குருவையலாற் பந்து வுண்டோ. (8)

தந்தைமுதற் பந்துவெலா மநந்த தேகந்
தருவதலா லனுதிபவ பந்தந் தீர்க்கார்
சிந்தையினு லாய்ந்திடிலப் பந்து வெல்லாஞ்
சிறுமைதருஞ் சத்துருவே யாகா நிற்ப
ரந்தமிலா வருள்வடிவாங் குருவோ வென்று
லகண்டபர ஞானத்தை யருளா னல்கித்
தொந்தமதா மனுதிபவ பந்த மெல்லாந்
துப்பறவே நன்றாகத் துடைத்துக் காப்பன். (9)

குருபரனே பரமசிவன் பரேசன் றானே
குருபரனு மாகினுமே யொருகா லத்தி
னிருமலமாம் பரமசிவன் முனிவுற் றாலு
நிகரில்தயா நிதியான குரவன் காப்ப
னருள்வடிவே திருவுருவா யெழுந்து நின்ற
வாசிரிய னென்றேனு முனிவுற் றானேற்
றிரிவிதமா முலகத்து மம்மா னுனைத்
தியக்கமெலாந் தீர்த்தெவருங் காப்ப தில்லை. (10)

ஆதலினுற் குருவின்பா லிந்நூ லின்பா
லகிலசகன் னுயகனும் பரேசன் றன்பா
லேதமிலாச் சிரத்தைமிகுந் திருப்போர் தாமே
யிந்நூலைப் பழகுவதற் குரிய ராவ
ரோதியவா சிரத்தையுறா மூர்க்க ரெல்லா
மொருகாலு மிந்நூலிற் கவியொன் றேனுஞ்
சாதகமாய்ச் சாருவதற் குரிய ராகார்
சத்தியமே யிதிலணுவுஞ் சங்கை யில்லை. (11)

சீவபர வைக்யமுணர் ஞானஞ் சேரச்
சிரத்தையலான் மற்றெவையு மேது வாகா
தாவலுடன் பெறுகின்ற சிரத்தை யொன்று
லனைத்துமிலே யகண்டபரப் பிரம மொன்றே
கேவலமா யுளதென்று மதுநா மென்றுங்
கிலேசமிலாப் பரஞானங் கிடைப்ப தன்றி
மேவியமற் றொன்றாலு மகண்ட ஞான
மேவவொண்ணு தென்றுமறை விளம்பிற் றன்றே. (12)

பரமசிவன் கருணையினைப் பற்றி னோரே
பரவியவிந் நூற்பொருளை யறிவ ரன்றி
யரியசிவன் கருணையுறு மூர்க்க ரென்று
மரிதான விதன்பொருளை யறிய மாட்டார்
சருவமுமே யிழந்துபர சிவனைத் தானே
சந்ததமுஞ் சிரத்தையுடன் றியானித் தன்னோன்
கருணையினைப் பெற்றவரே யகண்ட ஞானங்
கலப்பரெனச் சுருதிமுடி விதித்த தன்றே. (13)

ஆதலினுற் சிரத்தையுட னனைத்துந் தள்ளி
யகண்டபர வடிவான சிவத்தைத் தானே
தீதறவே யிந்நூலி லுரைத்த வண்ணந்
தியானித்துச் சிவகருணை பற்றினோரே
யேதமுறு விந்நூலின் பொருளா கின்ற
விருமையிலா வகண்டபர ஞானஞ் சார்வ
ரோதியவிந் நூற்பொருளா ஞானத் துக்கிங்
கொப்பான ஞானமொரு விடத்து மில்லை. (14)

வெகுவிதமாம் யோகங்கள் சாங்கி யங்கள்
வேறுபடு முபாசனைக ளெவையு மின்றிச்
சகலமறை முடிவிலுநற் சார மாகச்
சருவஞ்ஞ சிகாமணியாம் பரேசன் றனே
நிகழ்வுறவே நேராக நிகழ்த்தா நின்ற
நிருமலமா மிந்நூலின் ஞானம் போல
வகிலவித புராணங்க ளிதிகா சங்க
ளனைத்திலுமே யெளிதான ஞான மில்லை. (15)

சுத்தமதா யிந்நூலிற் சொல்லப் பட்ட
சூட்சுமமா மகண்டபர சிவஞா னந்தான்
பத்தியுடன் பழுதறவே பழகப் பட்ட
பாவனையி தொன்றாலிங் கெளிதா யெய்துஞ்
சித்தினிடைத் தோற்றியிடுந் தோற்ற மெல்லாஞ்
சின்மயமாஞ் சிவமென்று மதுநா மென்று
மத்துவித பாவனையும் வருத்த மல்ல
வாதலினு லிஞ்ஞான மெளிது தானே. (16)

இவ்விதமா மிந்நூலா லெய்து ஞான
மித்துவிதம் யாவையுமே நாசஞ் செய்யுந்
திவ்வியமா மிந்நூலாற் றிகழு ஞானந்
திட்டமதிட் டங்களெலா நாசஞ் செய்யுஞ்
செவ்வியதா மிந்நூலாற் செறியு ஞானஞ்
செகசீவ பரங்களெலா நாசஞ் செய்யு
மவ்விதமா மிந்நூலா லறியு ஞான
மகண்டபர மாநந்த மளிக்கு மன்றே. (17)

கனந்தவிராப் பரமசிவ பத்தியே போற்
களங்கமறச் சற்குருவின் பத்தி தன்னைத்
தினந்தவிரா தெவன்செய்வ னன்னோ னுக்கே
திகழ்த்தியவா றிந்நூலின் ஞானந் தோன்று
மனந்தனிலே மருவியவிந் நூலின் ஞான
மகத்தான துன்பமெலா முடனே தீர்க்கு
மனந்தவிதம் பகர்ந்தென்ன விஞ்ஞா னந்தா
னகண்டபர மோட்சநிலை யளிப்ப தாமே. (18)

நிருமலமா மிந்நூலைக் குருவின் முன்பாய்
நேசமுடன் கேட்கின்ற மாணு னந்தக்
குருவரனைத் தனக்குள்ள சத்தி கொண்டு
கோதறவே பூசைசெயா திருப்பா னாகிற்
புரைமருவு மம்மாணு னூறு சன்மம்
புன்மைமிகுஞ் சுனகத்தின் யோனி சார்வன்
சருவவித சாதிக்கு மிகக் கீழான
சண்டாள சன்மமுமோர் கோடி சார்வன். (19)

மொழிவுற்ற விந்நூலைக் குருவின் முன்பாய்
மோதமுடன் கேட்கின்ற மாணு னந்தப்
பழுதற்ற குருவரனைப் பழிப்பா ளுகிற்
பலசென்மம் வேசரியாய் நரகஞ் சார்வ
னழிவற்ற விந்நூலைக் கேட்ட பின்ன
ராசானைப் பரசிவமாய்ப் பாவி யாதோ
னிழிவுற்ற பாவத்தா லநேக சன்ம
மீனமுறுஞ் சூகரமாய் நரகஞ் சார்வன். (20)

அரிதான விந்நூலை யருளிச் செய்யு
மற்புதமா மாசானை மகிழ்ந்தி டாமல்
விருதாவாய் மச்சரமே செய்வன் யாவன்
வெகுகற்ப மவன்மலத்திற் கிருமி யாவ
னரிதான விந்நூலை யுபதே சிக்கு
மாசிரிய னகண்டபரப் பிரமந் தானே
விருதாவா யன்னேன்பான் மச்சரிப் போன்
விசித்திரமாம் பாவத்தை யென்சொல் வேன்யான். (21)

அநந்தவித மறைந்தென்ன வாசான் பாலு
மகிலசகன் னுயகனும் பரேசன் பாலுந்
தினந்தவிராப் பத்தியுட னிருப்போ ருக்கே
திகழ்த்தியவிந் நூன்ஞானந் திடமாய்த் தோன்று
மனந்தனிலே தோன்றியவிஞ் ஞானங் கொண்டே
மகத்தான மோட்சசுக மருவ லாகுங்
கனந்தவிராச் சிரத்தையுட னிதைக்கேட் போருங்
களங்கமெலாந் தவிர்ந்துபரப் பிரம மாவர். (22)

எவையுமுணர் பரசிவனு லியம்ப லுற்ற
விந்நூலை யொருமையுட னிருந்து கேட்போ
ரவனியின்மற் றெந்நூலும் விரும்ப வேண்டா
மநேகவித நூற்களினுற் பெறும்பே றென்ன
புவியிலுள பதரையெலாங் குத்தி னுலும்
புசிக்கவொரு தண்டுலமுங் கிடைப்ப துண்டோ
வவிதமெலா நூற்களையுங் கேட்ட போது
மகண்டபர சிவஞான மமைவ தில்லை. (23)

ஆதலினு லெந்நூலுந் தூரத் தள்ளி
யதிசயமா மிந்நூலைப் பழகு வோர்க்கே
பேதமிலா வகண்டபர போத முண்டாய்ப்
பிரிவற்ற மோட்சநிலை விரைவிற் பேரு
மீதிலிறை யளவுமிலை யைய நேரே
யான்பெற்ற வநுபூதி யிவித மன்றோ
வேதமிலா விந்நூலின் பெருமை யென்னே
யிவையருளுந் தேசிகநின் பெருமை யென்னே. (24)

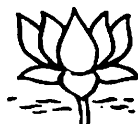
இவ்விதமாய் நிதாகமுனி தான டைந்த
விணையற்ற வநுபூதி பலத்தி னாலே
திவ்வியமாஞ் சற்குருவின் பெருமை யோடு
திகழ்த்தியிடு மிந்நூலின் பெருமை யெல்லாஞ்
செவ்வியதா யாசிரியன் முன்பா யோதிச்
சின்னமிலாச் சொரூபசுகஞ் செறிந்தா னென்றே
யவ்விதமா மறுமுகவன் சைகீ ஷவ்யற்
கருளியவா றகிலர்க்கு மறைந்தான் சூதன். (25)

வேறு

அகமு ருத நிதாக னகண்டமா
மநுப வத்தை யடைந்த பலத்தினுன்
மிகவு மேன்மை பொருந்திய விந்தனூன்
மெய்மை தன்னை விளம்பிய தேசிகன்
மகிமை யோடிந்த நூலின் மகத்துவ
மற்ற நூல்களுக் கில்லை யெனச்சொல
னிகரி லாநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
நின்ம லேச னகண்ட சொரூபமே. (26)

நாற்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 42-க்கு திருவிருத்தம் 1837

நாற்பத்துமூன்றாவது

நிதாகன், ஆசாரியர் கிருபையால் அவித்தை முதலான வுபாதிநீங்கி நித்த சுத்த புத்த முத்த சிதாகாய சொரூபமாய்ச் சீவன்முத்தித் தன்மை யடைந்ததை உரைக்கும் அத்தியாயம்

அகமுறவே யகண்டபரப் பிரம ஞான
மடைந்ததனு லாநந்த திருத்த னுன
மகிமைமிகு நிதாகமுனி குருவை நோக்கி
மகிழ்வுடனே மீளவுமிவ் வசனஞ் சொல்வான்
தகைமைமிகுந் தேசிகவோர் நிமித்த மின்றித்
தயையொன்று னீயருளு முபதே சத்தாற்
சகமுதலா மயக்கங்க ளனைத்து நீங்கிச்
சத்தியஞா நாநந்தப் பிரம மானேன். (1)

குருவரனே நீயருளு முபதே சத்தாற்
குறைவுதரு மவித்தைமுத லுபாதி நீங்கி
நிருமலமாய் நிட்களமாய் நீங்காச் சத்தாய்
நிகழுணர்வாய் நிரதிசயா நந்த மாகிச்
சருவபரி பூரணமாய்ச் சாந்த மாகிச்
சனாதனமாய்ச் சலனமிலாச் சுபாவ மாகி
யருவமதா யயலிலதா யமர்ந்து நின்ற
வகண்டசிதா காயபரப் பிரம மானேன். (2)

உத்தமனே நீயருளு முபதே சத்தா
லுண்மையுறு மாயைமுத லுபாதி நீங்கிச்
சுத்தமதாய்ச் சுககனமாய்ச் சோர்வில் லாதாய்ச்
சுதந்தரமாய்ச் சுயஞ்சோதி சுபாவ மாகி
நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நிகரில் லாதாய்
நிரஞ்சனமாய் நிராமயமாய் நிமல மாகி
யத்துவித பூரணமா யமர்ந்து நின்ற
வகண்டசிதா காயபரப் பிரம மானேன். (3)

தேசிகனே நீயருளு முபதே சத்தாற்
 றிருசியமாய்த் திகழுமய லனைத்து நீங்கி
மாசிலதாய் மனமிலதாய் மலமில் லாதாய்
 மகத்துக்கு மகத்தாகி மதிக்கெட் டாதாய்ப்
பாசமிலாப் பரசிவமாய்ப் பரமான் மாவாய்ப்
 பராற்பரமாய்ப் பரவிண்ணாய்ப் பகுப்பில் லாதா
யாசணுகா வறிவுருவா யமர்ந்து நின்ற
 வகண்டசிதா காயபரப் பிரம மானேன். (4)

ஆசிரிய நீயருளு முபதே சத்தா
 லாவரணம் விட்சேப மனைத்து நீங்கிச்
சாசுவத சுபாவமதாய்ச் சலியாச் சித்தாய்ச்
 சதானந்த கனமாகிச் சகசான் மாவாய்ப்
பேசவொணாப் பேரொளியாய்ப் பிரிவில் லாதாய்ப்
 பெரிதுக்கும் பெரிதாகிப் பிரமான் மாவா
யீசன்முத லெவையுமிலா தகண்ட மான
 வேகசிதா காயபரப் பிரம மானேன். (5)

பரகுருவே நீயருளு முபதே சத்தாற்
 பரசீவ சகங்களெனும் பகுப்பு நீங்கி
யொருவடிவா யுத்தமமா யொழிவில் லாதா
 யுரைமனதுக் கெட்டாத வுண்மை யாகிப்
புரையிலதாய்ப் பூரணமாய்ப் பூமான் மாவாய்ப்
 புராதனமாய்ப் புனிதமதாய்ப் பொருவில் லாதா
யிருளொளிமற் றெவையுமிலா வகண்ட மான
 வேகசிதா காயபரப் பிரம மானேன். (6)

அற்புதனே நீயருளு முபதே சத்தா
 லகத்திலுள பேதமய லனைத்து நீங்கிச்
சிற்பதமாய்ச் சின்மயமாய்ச் சிறிதில் லாதாய்ச்
 சிதம்பரமாய்ச் சிதாநந்த கனமே யாகித்
தற்பதமாய்த் தடையிலதாய்த் தளர்வில் லாதாய்த்
 தத்துவமாய்த் தான்றாணய்த் தனித்த தாகி
நிர்ப்பயமாய் நிரந்தரமாய் நிறைந்து நின்ற
 நிகரில்சிதா காயபரப் பிரம மானேன். (7)

மெய்த்தவனே நீயருளு முபதே சத்தான்
மேவுமஞ்ஞே வாதனைக ளனைத்து நீங்கிச்
சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சலன மின்றிச்
சமமாகிச் சாலவுப சாந்த மாகி
நித்தியநின் மலமாகி நிருவிட் சேப
நிராவரண நிட்கிரிய சுபாவ மாகி
யத்துவிதா கண்டபரி பூன்ற மான
வமலசிதா காயபரப் பிரம மானேன். (8)

மாதவனே நீயருளு முபதே சத்தான்
மனதிலுள மயக்கமெலாங் கணத்தி னீங்கிக்
கோதிலதாய்க் குணமிலதாய்க் குறியில் லாதாய்க்
குறைவிலதாய்க் குணாதீத சுபாவ மாகி
யேதுமொரு விகற்பமுமே யென்று மின்றி
யேகபரி பூரணமா யிகழ்வில் லாதா
யாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்ட மான
வமலசிதா காயபரப் பிரம மானேன். (9)

வெகுவிதமாய் விளம்பியென்ன சுருங்கச் சொல்வேன்
வேறறவே தேசிகநீ யுபதே சித்த
தகமைமிகுந் தத்வமசி யாதி வாக்ய
தாற்பரியப் பொருளையெலா நன்ற யாய்ந்திங்
ககமறவே யகம்பிரம மென்னு ஞான
மடைந்ததனு லகண்டபர மாநந் தத்தை
மிகமிகவும் புசித்தவனாய்த் திருத்த னாகி
மெய்யுணர்வா நந்தபரம் பொருளாய் நின்றேன். (10)

சற்குருவின் முன்பாக விந்த நூலின்
சாரமதாம் பரம்பொருளைக் கேட்ட பின்னர்த்
துர்க்குணமா முலோபமெலாந் தூரத் தள்ளித்
தொடர்புற்ற திரவியமே முதலா லந்தச்
சற்குருவைத் தன்றேக முள்ள மட்டுஞ்
சலியாத பத்தியுடன் பூசிப் போர்க்கே
விக்கினமே யின்றியகம் பிரம மென்னும்
வேறுபடா வகண்டபர ஞானந் தோன்றும். (11)

அன்றியுமே விதியுடனே நியம மாக
வமலமதாம் விபூதியினு லங்க மெல்லா
நன்றுறவே யணிந்துதிரி புண்ட ரத்தை
நலமாகச் சந்ததமுந் தரிப்போ ருக்கே
துன்றியநற் பரமசிவ கருணை யுண்டாந்
தோன்றியவக் கருணையினுற் சித்தந் தூய்தா
யென்றுமொரு விக்கினமு மின்றி நன்ரு
யிருமையிலா வகம்பிரம ஞானந் தோன்றும். (12)

பத்தியுடன் விபூதியுடைத் தார ணந்தான்
பாசுபத விரதமெனப் பகர லாகுஞ்
சத்தியமாம் விபூதியுடைத் தார ணத்தாற்
சடிதியினி லகண்டபர ஞான முண்டா
முத்தமவிப் பாசுபத விரதந் தன்னை
யொருவருட மநுட்டித்துன் பாதம் பெற்றே
னத்தநின தருளாலின் றகண்ட ஞான
மடைந்தவனு யான்மாவி லமர்ந்து நின்றேன். (13)

சுத்தமதாய் நீயருளு முபதே சத்தைச்
சூட்சுமமாம் புத்தியினுன் மனனஞ் செய்து
நித்தமுமே யாதரவா யிடைவி டாம
னிச்சலமா யெப்போது நிதித்யா சித்துச்
சத்துருவா மாவரண விட்சே பங்கள்
சற்றுமிலா வகண்டபர ஞானம் பெற்றிங்
கத்துவித பரப்பிரம சொரூப மாகி
யதிவன்ன வாச்சிரமி யானே னையா. (14)

குறைவறவே செய்கின்ற நிதித்யா சத்தாற்
கோரமூ டங்களெனும் விருத்தி நீங்கி
மறைவறவே சத்துவமாம் விருத்தி யொன்ருன்
மாசற்ற வகண்டபர போதம் பெற்று
நிறைவுறவே யாநந்த மநுப வித்து
நித்தியஞா நாநந்த வடிவே யாகி
யறிவுறுமோ ராச்சிரம வன்ன மின்றி
யதிவன்ன வாச்சிரமி யானே னையா. (15)

சற்குருவே நீயருளிச் செய்த வண்ணஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாமற் சிரத்தை யோடே
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம நானே யென்று
நேசமுட னிரந்தரமாய் நிதித்யா சித்து
முக்குணமுங் கடந்தபர போதம் பெற்று
மூதுணர்வாம் பரப்பிரம நானே யாகித்
துர்க்குணமா மெக்குணமுந் தூரத் தள்ளித்
துகளற்ற குணதீத ஞனே னையா. (16)

ஆசிரிய நீயருளிச் செய்த வண்ண
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி யென்ப தாக
நேசமுட னிரந்தரமாய்த் தியானஞ் செய்து
நிகிலமனே விகற்பமுமே நீங்கி னேனய்ச்
சாசுவத சொரூபத்தி னிருவி கற்ப
சமாதிநிலை பெற்றவனய்ச் சாந்த ஞகிப்
பேசவொணப் பரப்பிரம போதம் பெற்றுப்
பெருமைமிகும் பிராமணஞ ஞனே னையா. (17)

*கலனமுறுப் பாவனையால் லயவிட் சேப
கஷாயரசாஸ் வாதமெனும் பதிபந் தங்கள்
பலவகையு மிழந்துபரப் பிரமத் தின்கட்
பாலிலுறு நீரெனவே கலந்தொன் ருகி
நிலைமருவு நிச்சலமா நிருவி கற்ப
நிட்டையினைப் பெற்றுநிசா நந்தங் கூர்ந்து
திலமளவும் பேதமிலா வகண்ட ஞானத்
திறமையுடன் றிடப்பிரஞ்ஞ ஞனே னையா. (18)

அங்கமுத லணுவுமிலா தகண்டா கார
மாகியுள வத்துவித பரசி வத்தைச்
சங்கமறச் சந்ததமுஞ் சிவோக மென்னுஞ்
சலியாத பாவனையாற் பூசை செய்து
துங்கபர சிவகருணை திடமாய்ப் பெற்றுத்
தொடருமனே விகற்பமெலா முடனே தீர்ந்து
பங்கமிலாப் பரமசிவ போதங் கூர்ந்து
பரமசிவ பத்தனுநா ஞனே னையா. (19)

*(கலனம் = தோஷம்)

எங்குமுள வெப்பொருளுஞ் சிவமே யென்று
மேகபரி பூரணவச் சிவநா னென்றுந்
துங்கமுறும் பாவனையா லச்சி வத்தைத்
துகளறவே யெப்போதும் பூசை செய்து
தங்கியிடும் பதிபந்த மனைத்துந் தீர்ந்து
தடையற்ற வாநந்த மநுப வித்துப்
பங்கமிலாப் பரமசிவ போதங் கூர்ந்து
பரமசிவ பத்தனுநா னேனே னையா. (20)

பின்னமறக் கருணையினு னீயு ரைத்த
பிரஞ்ஞானம் பிரமமுதல் வாக்கி யார்த்த
மன்னுவண நன்ருக மனதிற் கொண்டு
மாசறவே மற்றதனை மனனம் பண்ணி
யன்னதனைப் பின்னையுமே யநுசந் தானித்
தஞ்ஞான சந்தேக விபரீ தங்கண்
மன்னியிடா வகண்டார்த்த போத மேவி
மகிழ்சீவன் முத்தனுநா னேனே னையா. (21)

சிரவணமே முதலியதி னப்யா சத்தாற்
சிறுமைதருந் தேகான்ம புத்தி நீக்கிப்
பெருமைமிகும் பிரமான்ம புத்தி மேவிப்
பின்பந்தப் புத்தியுமே யிழந்தோ னாகிக்
கருதவொணு வகண்டான்ம போதம் பெற்றுக்
கர்த்துருத்வ முதலான பந்தந் தீர்ந்து
நிரதிசய வாநந்த மநுப வித்து
நிகழ்சீவன் முத்தனுநா னேனே னையா. (22)

ஈனமிலாச் சமாதியினி லிருமை யின்றி
யேகபரி பூரணமா யிருப்போ னாகி
யூனமிலாச் சமாதிபிரிந் திருக்குங் காலை
யுலகத்தி லுதாசீன விருத்தி மேவி
மானமவ மானமுத லெவையு மின்றி
மைத்திரியே முதலான குணநி றைந்து
தீனமுருக் கெம்பீர சுபாவ மாகித்
திகழ்சீவன் முத்தனுநா னேனே னையா. (23)

சந்ததமுஞ் சமாதியினைச் சார்ந்தோ னாகிச்
சகலமனோ விகற்பமுமே தீர்ந்தோ னாகித்
தொந்தமுறும் பந்தமெலாந் தவிர்ந்தோ னாகித்
தூயபிர மாநந்தந் தொடர்ந்தோ னாகிச்
சிந்தைமுதற் கோசரமாஞ் சுபாவ னாகிச்
செகசீவ பரங்களெலா மிழந்தோ னாகி
யந்தமிலா மகிமைமிகுஞ் சீவன் முத்தி
யடைந்தவனு யான்மாவி லமர்ந்தே னையா. (24)

அனிசமகம் பிரமமென்று மதுநா னென்று
மதிதிடமா நிலைபெற்ற வுறுதி தானே
துனிமருவாச் சமாதியெனச் செப்ப லாகுந்
துவிதத்தின் றோற்றமெலா மறவு நீங்கி
நினைவெவையு மில்லாத நிருவி கற்ப
நிட்டையுமே சமாதியென நிகழ்த்த லாகுஞ்
சொனவுபய சமாதியினாற் சீவன் முத்திச்
சுகமேவிச் சுத்தபர மானே னையா. (25)

அகிலவித வுபாதியுமில் விதேக முத்தி
யடையுமள வஞ்ஞான லேசத் தாலே
வெகுவிதமாம் பிராரத்தந் தொலையு மட்டும்
விதம்விதமாந் துவிதத்தி னுபா சங்க
ணிகழினுமே நிச்சலமாஞ் சீவன் முத்தி
நிலையிலுள நானென்றுஞ் சலித்தி டாம
லிகழ்வறவே நேரிட்ட போகந் துய்த்திங்
கென்னிடைநா னின்பமுற விசைந்து நிற்பேன். (26)

புகல்சீவன் முத்தர்க்கும் பிராரத் தத்தாற்
பூடணமுந் தூடணமு மெங்கு முண்டே
லகமேவு மகம்பிரம நிச்ச யத்தா
லவர்சீவன் முத்தரலான் மற்றோர் செய்யும்
வெகுவான பூடணதூ டணங்க ளாலே
விமலமதா நிலைபெற்ற வன்னோர்க் கென்று
மிகழ்வான தெவையுமிலை யெனுமு ரத்தோ
டென்னிடைநா னின்பமுற விசைந்து நிற்பேன். (27)

அகமனிச நித்தபரப் பிரம ரூப
மகமனிசஞ் சுத்தபரப் பிரம ரூப
மகமனிசம் புத்தபரப் பிரம ரூப
மகமனிச முத்தபரப் பிரம ரூப
மகமனிச மசலபரப் பிரம ரூப
மகமனிச மசங்கபரப் பிரம ரூப
மகமனிச மகண்டபரப் பிரம மென்னு
மகம்பிரம நிச்சயவான் சீவன் முத்தன். (28)

மனமுதலாம் வியட்டியுபா திகளு மின்றி
மாயைமுதற் சமட்டியுபா திகளு மின்றி
நனவுமுத லுநாவா மவத்தை யின்றி
நாடியிடு நாமமுரு வெவையு மின்றி
யனவரத மன்னியமோ ரிறையு மின்றி
யகம்பிரம நிச்சயமு மறவு மின்றிக்
கனவறிவாம் பரப்பிரம மாத்ர மாகிக்
களங்கமற நிற்பவனே விதேக முத்தன். (29)

மாதவநின் கருணையினு லுனிப் போது
மகிழ்சீவன் முத்திநிலை மருவா நின்றேன்
பேதமுறும் பிராரத்த முள்ள மட்டும்
பிரிவறவே யகம்பிரம நிச்ச யத்தைச்
சாதகமாய்ச் சந்ததமுஞ் சாதிப் போனுய்ச்
சங்கற்ப விகற்பங்கட் கிடங் கொடாம
லாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்ட மான
வான்மாவி லநவரத மமர்ந்து நிற்பேன். (30)

பேதமுறும் பிராரத்தந் தொலைந்த பின்னர்ப்
பிரிவற்ற பரப்பிரம மாத்ர மாகி
யேதுமொரு விகற்பமுமே யின்றி யென்று
மேகபரி பூரணமா யிருப்போ னுவேன்
சீதளமாஞ் சற்குருவே நானிப் போது
செய்வதெலாஞ் செய்துமுடித் தவனே யானே
னேதெனினின் கருணையினு லெளிதே யாக
வேகபர ஞானத்தை யிசைந்தே னன்றே. (31)

அகமகில வதிட்டான சொரூப மாகி
யகிலமுமாய்த் திகழ்கின்ற பிரம மானே
னகமனிய மெவையுமிலா தகண்ட மாக
வமர்கின்ற வத்துவிதப் பிரம மானே
னகமனிச மத்யந்த சுத்த மான
வகண்டசிதா காயபரப் பிரம மானே
னகமனிசஞ் சத்தியசிற் சுகமாய் நின்ற
வகண்டபரி பூன்றபரப் பிரம மானேன். (32)

அகமனிச நிர்க்குணமாம் பிரம மானே
னகமனிச நிட்களமாம் பிரம மானே
னகமனிச நிரஞ்சனமாம் பிரம மானே
னகமனிச நிட்கிரியப் பிரம மானே
னகமனிச நிராமயமாம் பிரம மானே
னகமனிச நிராவரணப் பிரம மானே
னகமனிச நிச்சலமாம் பிரம மானே
னகமனிச நிமலபரப் பிரம மானேன். (33)

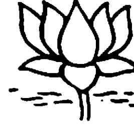
சகலமுநின் னருளெனவே நிதாக ஞேதிச்
சற்குருவாம் ரிபுமுனியை யிறைஞ்சி யேத்தி
நிகிலமஞே விகற்பமுமே நீங்கி நின்ற
நிச்சலமாந் தன்சொரூப நிட்டை யோடு
சுகமுறவே சுதந்தரமா யிருந்தா னென்றே
சோகமெலாந் தீரும்வ்ணஞ் சைகீ ஷவ்யற்
கிகழ்வறவே சண்முகஞ லியம்பப் பட்ட
விப்பொருளே யாவர்க்கு மிசைத்தான் சூதன். (34)

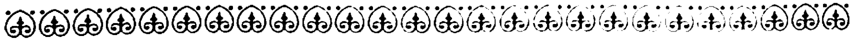
வேறு

பேத மின்றிநற் றேசிகன் சொன்னவா
பிரம ஞானத்தைப் பெற்ற நிதாகனிங்
கேத மின்றிய சிற்பர ரூபமா
யீன மார்பவ தாப மிலாமலே

சீத ளாநந்த மேவிய சித்தனுய்ச்
சீவன் முத்தி செறிந்ததைச் செப்புத
றீதி லாநந்தத் தாண்டவ மாடுநந்
தேவ தேவ னகண்ட சொரூபமே. (35)

நாற்பத்து மூன்றுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆக அத்தியாயம் 43-க்கு திருவிருத்தம் - 1872.

நாற்பத்துமூன்காவது

பரமசிவகருணைக்கு முக்கியவேதுவான நிதித்யாசனமுடன் இந்நூலின் மகத்துவஞ்சொல்லி முடிக்கும் அத்தியாயம்

இந்தவிதந் தான்செய்த வுபதே சத்தா
 லிருமையிலா வகண்டபர போதம் பெற்றுத்
தொந்தமுறும் பந்தமெலா முடனே தீர்ந்து
 தூயபர மாநந்த மநுப வித்துப்
புந்தியிலோர் சலனமிலா நிதாகன் றன்னைப்
 புரையற்ற ரிபுமுனிவன் பரிவாய் நோக்கிச்
சந்ததமுஞ் சகலர்க்கு மிதமே யாகச்
 சாரமதாய் மீளவுமிவ் வசனஞ் சொல்வான். (1)

உத்தமமா மகண்டபர ஞானம் பெற்றிவ்
 வுலகமுதல் வாதனைக ளனைத்து நீங்கி
யத்துவிதா நந்தமிகுஞ் சீவன் முத்தி
 யடைந்தவனாய்க் க்ருதகிருத்ய னானாய் மைந்தா
புத்திமிகுந் துலகிலுள முமூட்சு வெல்லாம்
 பூரணமாஞ் சிவகருணை பொருந்து மட்டு
நித்தமுமே யாதரவா யிடைவிடாம
 னிதித்யாசஞ் செயும்வகையை நிகழ்த்தக் கேளாய். (2)

நான்றானே யழிவற்ற சற்சொ ரூப
 நான்றானே யமலமதாஞ் சிற்சொ ரூப
நான்றானே யாநந்த கனசொ ரூப
 நான்றானே யகண்டைக ரசசொ ரூப
நான்றானே யகண்டபர மான்ம ரூப
 நான்றானே யமலபர சிவசொ ரூப
நான்றானே யகண்டபரப் பிரம மென்றே
 நழுவாது நிதித்யாசஞ் செய்ய வேண்டும். (3)

நான்றானே நிர்க்குணமாம் பிரம ரூப
நான்றானே நிருமலமாம் பிரம ரூப
நான்றானே நிட்களமாம் பிரம ரூப
நான்றானே நிட்கிரியப் பிரம ரூப
நான்றானே நிச்சலமாம் பிரம ரூப
நான்றானே நிரஞ்சனமாம் பிரம ரூப
நான்றானே நிறைந்தபரப் பிரம மென்றே
நழுவாது நிதித்யாசஞ் செய்ய வேண்டும். (4)

நான்றானே நிராமயமாம் பிரம ரூப
நான்றானே நிராவரணப் பிரம ரூப
நான்றானே நிரந்தரமாம் பிரம ரூப
நான்றானே நீக்கமிலாப் பிரம ரூப
நான்றானே நிர்ப்பயமாம் பிரம ரூப
நான்றானே நிரதிசயப் பிரம ரூப
நான்றானே நிகரில்பரப் பிரம மென்றே
நழுவாது நிதித்யாசஞ் செய்ய வேண்டும். (5)

நான்றானே நித்தியமாம் பிரம ரூப
நான்றானே நிலைபெற்ற பிரம ரூப
நான்றானே சத்தியமாம் பிரம ரூப
நான்றானே சலமற்ற பிரம ரூப
நான்றானே யத்துவிதப் பிரம ரூப
நான்றானே யயலற்ற பிரம ரூப
நான்றானே சுத்தபரப் பிரம மென்றே
நழுவாது நிதித்யாசஞ் செய்ய வேண்டும். (6)

நான்றானே நாசமிலாப் பிரம ரூப
நான்றானே நவைமருவாப் பிரம ரூப
நான்றானே பாசமிலாப் பிரம ரூப
நான்றானே பங்கமுறாப் பிரம ரூப
நான்றானே சாசுவதப் பிரம ரூப
நான்றானே சங்கமிலாப் பிரம ரூப
நான்றானே நேசபரப் பிரம மென்றே
நழுவாது நிதித்யாசஞ் செய்ய வேண்டும். (7)

நான்ருனே யகிலமுமாம் பிரம ரூப
நான்ருனே யனைத்துமிலாப் பிரம ரூப
நான்ருனே யிகழ்விலதாம் பிரம ரூப
நான்ருனே யேகபரப் பிரம ரூப
நான்ருனே சுககனமாம் பிரம ரூப
நான்ருனே சுத்தபரப் பிரம ரூப
நான்ருனே துகளில்பரப் பிரம மென்றே
நழுவாது நிதித்யாசஞ் செய்ய வேண்டும். (8)

நான்ருனே சன்மயமாம் பிரம ரூப
நான்ருனே சதாநந்தப் பிரம ரூப
நான்ருனே சின்மயமாம் பிரம ரூப
நான்ருனே சிதாகாயப் பிரம ரூப
நான்ருனே நன்மயமாம் பிரம ரூப
நான்ருனே நாஞன பிரம ரூப
நான்ருனே நின்மலமாம் பிரம மென்றே
நழுவாது நிதித்யாசஞ் செய்ய வேண்டும். (9)

நான்ருனே நித்தபரப் பிரம ரூப
நான்ருனே சுத்தபரப் பிரம ரூப
நான்ருனே புத்தபரப் பிரம ரூப
நான்ருனே முத்தபரப் பிரம ரூப
நான்ருனே திருத்தபரப் பிரம ரூப
நான்ருனே சித்தபரப் பிரம ரூப
நான்ருனே நிமலபரப் பிரம மென்றே
நழுவாது நிதித்யாசஞ் செய்ய வேண்டும். (10)

வெகுவிதமாய் விளம்பியென்ன வேதாந் தத்தில்
விதித்தமகா வாக்குகளின் பொருளை யோர்ந்திங்
ககமனிச மகண்டபரப் பிரம மென்று
மகண்டபரப் பிரமமதே யகம தென்றும்
விகலமற வெகுகாலம் பிரிய மோடு
வேறறவே நிதித்யாசஞ் செய்வோ ருக்கே
மிகவரிதாம் பரமசிவ கருணை யுண்டாய்
மெய்யுணர்வா நந்தபர ஞானந் தோன்றும். (11)

ஆதலினு லுலகிலுள முமூட்சு வெல்லா
மத்யந்த வாதரவோ டாசான் முன்பாய்
வேதமுடி விதித்தமகா வாக்கி யத்தின்
வேறற்ற வகண்டார்த்த நிர்ண யத்தை
நீதியுடன் கேட்டதனை மனனஞ் செய்து
நிரந்தரமாய் மற்றதனை நிதித்யா சித்தே
சாதகமாஞ் சிவனருளா லகண்ட ஞானஞ்
சார்ந்ததனுன் மோட்சசுகஞ் சார வேண்டும். (12)

ஆசிரியன் முன்பாக வகண்டார்த் தத்தை
யடைவாக வறிவுற்ற மாணு னந்தத்
தேசிகனைத் திரவியமே முதலி ருந்துந்
திடமான லோபத்தாற் பூசி யானேன்
மோசனமே யிலாதவனுய்க் கும்பி பாக
முதலியதில் வீழ்ந்திடுவ னுதலாலே
தேசிகனை யாவிபொரு ளாக்கை யாலே
தினந்தினமும் பூசிக்க வேண்டு மாணுன். (13)

இந்தவித மருள்வடிவா யெழுந்த வீசன்
யாவர்க்கு மிதமாக வருளிச் செய்த
வந்தமிலா வகண்டபர சிவஞா னத்தை
யழுக்கறவே நிதாகநினக் குரைத்தே னன்பாய்ப்
பந்தமெலா மழிப்பதுவா மிஞ்ஞா னத்தைப்
பகர்ந்தபடி பங்கமறக் கேட்ட டைந்தோர்
சிந்தைமுதற் பந்தமெலா முடனே தீர்ந்து
சின்மயமா மகண்டபர சிவமே யாவர். (14)

இன்னவித மருளியிடு மாசான் வாக்கை
யீனமிலா நிதாகமுனி கேட்ட லோடு
மன்னியநல் லன்புடனே யெழுந்தி றைஞ்சி
மனைமக்கள் யாவையுமே குருவுக் கீந்து
தன்னையுமே சுதனுக வுதகத் தோடு
தன்குருவுக் கீந்தவனுய்த் தனதான் யாதி
பின்னுமுள வெப்பொருளு மன்னே னுக்கே
பிரியமுட னர்ப்பித்துப் போற்ற லுற்ருன். (15)

அனுதிபவ வாரிதியி லாழ்ந்த வென்னை
யகண்டபர ஞானமெனு நாவாய் கொண்டு
சனுதனமாம் பரப்பிரம தீரத் தின்கட்
சகசமதா யேற்றியசற் குருவே போற்றி
விநாசமுறுந் தேகாதி நானென் றெண்ணி
விதம்விதமாந் துன்பமிகுந் திருந்த வென்னை
யனுமயமாம் பரப்பிரம நீயென் றோதி
யகண்டசுக நல்கியசற் குருவே போற்றி. (16)

அகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்று
மதுதானே நீயென்று முபதே சித்துச்
சகமுதலீ துண்மையதாஞ் சடநா னென்னுஞ்
சங்கையெலா நீக்கியசற் குருவே போற்றி
விகலமுறுங் கருமத்தாற் கதியுண் டென்று
வெகுகால மயக்கமுடன் சுழன்ற வென்னைத்
தகைமைமிகு மகண்டபர ஞானந் தந்து
தற்பரமே யாக்கியசற் குருவே போற்றி. (17)

அருள்வடிவா யெழுந்தருளி யென்னை யாண்ட
வகண்டபர வுருவான குருவே போற்றி
சருவவித வுலகத்துஞ் சார்வ தற்குச்
சாலவுமே யரியபர குருவே போற்றி
நிருமலமாய் நிட்களமாய் நிகரில் லாதாய்
நீக்கமற நிறைந்தபர குருவே போற்றி
பரசிவமாய்ப் பராற்பரமாய் பரமான் மாவாய்ப்
பரப்பிரம மானபர குருவே போற்றி. (18)

விமலமதாய் வேறற்ற வகண்டா கார
விருத்தியினில் விளங்கியசற் குருவே போற்றி
யமலமதா யகண்டபர வித்தை யாகி
யவித்தையெலா நீக்கியசற் குருவே போற்றி
நிமலமதாம் வித்தைக்கு மப்பா லாகி
நிச்சலமாய் நின்றபர குருவே போற்றி
சமமதுவாய்ச் சற்றுமொரு சங்க மின்றிச்
சன்மாத்ர மானபர குருவே போற்றி. (19)

சத்தியசிற் சுககனமாங் குருவே போற்றி
சலனமிலாச் சாந்தபர குருவே போற்றி
நித்தியநிர்க் குணமான குருவே போற்றி
நிரஞ்சனமாய் நின்றபர குருவே போற்றி
சுத்தபர வெளியான குருவே போற்றி
சூட்சுமமாய் நிறைந்தபர குருவே போற்றி
யத்துவித பூரணமாங் குருவே போற்றி
யகண்டமதாஞ் சற்குருவே போற்றி போற்றி. (20)

சகலமுமே தட்சிணையாக் குருவுக் கீந்து
சலனமிலாப் பத்தியுட னிறைஞ்சி யேத்தி
நிகரிலதாம் பணிவிடைகள் செய்யு மந்த
நிதாகமுனி தனைநோக்கிக் குரவன் சொல்வான்
மகிழ்வுடனீ பணிவிடைகள் செய்ததா லியான்
மகத்தான சந்தோட மருவ லானேன்
றகுமகனே யினியெவையு முன்னுற் செய்யத்
தக்கதிலை தன்யகிரு தார்த்த னீயே. (21)

புத்திரனே யத்யந்த திடமே யாகப்
பூரணமாம் பரப்பிரம போதம் பெற்றாய்
மித்தையதாஞ் சம்சார மனைத்து நீங்கி
மெய்யுணர்வா நந்தபரப் பிரம மானாய்
சத்தியமே யாகினுநீ விதேக முத்தி
சாருமள வகம்பிரம நிச்ச யத்தை
நித்தமுமே யாதரவா யிடைவி டாம
னிரந்தரமாய்ப் பழகிநிச நிலையி னிற்பாய். (22)

அதிதிடமா மகம்பிரம நிச்ச யத்துக்
கயலெவையு மோட்சத்துக் கேது வல்ல
வதிதிடமா மகம்பிரம நிச்ச யந்தா
னகண்டபர மோட்சத்துக் கேது வாகு
மதிதிடமா மகம்பிரம நிச்ச யத்தை
யநவரத மாதரவாய்ப் பழகு வோர்க்கே
யதிதிடமா மகம்பிரம நிச்ச யத்தா
லரிதான மோட்சநிலை யெளிதா மெய்தும். (23)

பேதமுறு வகம்பிரம நிச்ச யந்தான்
பின்னமிலா வகண்டபர மோட்ச நல்கு
மேதுமிதி லயமிலே சத்தி யந்தா
னீசனிரு பதத்தாணே சத்தி யந்தா
ஞுதலிஞுன் முமூட்சுவெலா மறைந்த வண்ண
மநவரத மகம்பிரம நிச்ச யத்தைச்
சாதகமாய்ச் சாதித்தே யகண்ட போதஞ்
சார்ந்ததஞுன் மோட்சநிலே சார வேண்டும். (24)

கலனமிலா வகண்டபர மோட்சத் துக்குக்
காரணமா மகம்பிரம நிச்ச யத்தைச்
சலனமறத் திடமாகத் தருவ தற்குச்
சாற்றியவிந் நூலெனமற் றெவையு மில்லே
நிலேமருவும் பரமசிவ னெனக்கு நேரே
நிகழ்த்தியவிந் நூலுக்கு நிகரொன் றுண்டோ
பலவிதமா முலகத்து மிந்த நூலே
பரவியவெந் நூலுக்குஞ் சார மாகும். (25)

சகலவித மறையிலுநற் சார மீதே
சகலமறை முடிவிலுநற் சார மீதே
சகலவித நூற்களிலுஞ் சார மீதே
சகலவிதி காசத்துஞ் சார மீதே
சகலவித குருவருளுஞ் சார மீதே
சகலசெப தவங்களினுஞ் சார மீதே
சகலவித புவனத்துஞ் சார மீதே
சகலபொருட் களினுமகா சார மீதே. (26)

சகலவித செனனத்தின் மோட்ச மீதே
சகலர்க்குஞ் சுலபமதா மோட்ச மீதே
சகலவித துயருமிலா மோட்ச மீதே
சந்ததமுஞ் சுகமான மோட்ச மீதே
சகலவித புலனுமிலா மோட்ச மீதே
சந்ததமும் பூரணமா மோட்ச மீதே
சகலமதின் சாரமதா மோட்ச மீதே
சந்ததமுஞ் சாம்பிராச்ய மோட்ச மீதே. (27)

சிரவணமே முதலியதைச் செய்த லாலே
  சின்மாத்ர மாகுவதா மோட்ச மீதே
தரளமனோ விகற்பமெலாந் தவிர்த லாலே
  தன்மாத்ர மாகுவதா மோட்ச மீதே
விரவுசக முதலியதை விடுத லாலே
  விசேடமற நிற்பதுவா மோட்ச மீதே
சரமசர மெவையுமிலா திகழ்த லாலே
  சத்தியசிற் சுககனமா மோட்ச மீதே. (28)

இவ்விதமா மகிமைமிகு மிந்த நூலை
  யாவர்க்கு மிதமாகக் கருணை யாலே
திவ்வியமங் களவடிவா யெழுந்த வீசன்
  றிகழ்த்தியவா நிதாகநினைத் தலைமை யாக்கிச்
செவ்வியவிச் சுகர்முதலா முனிவர்க் கெல்லாஞ்
  சிந்தையினிற் செறியும்வணஞ் செப்பி னேனிங்
கவ்விதமா மிதைக்கேட்ட விவரெல் லோரு
  மகண்டபர போதத்தா லதுவே யானார். (29)

இந்தவிதங் கெம்பீர வாக்கி னோடே
  யாவரையு நோக்கிரிபு விசைத்த லோடு
மந்தமிலா மகிழ்வுடனே நிதாக னங்கே
  யாநந்த வாரிதியி லமர்ந்து நின்றான்
சுந்தரமா நிதாகரிபு சம்வா தத்தைச்
  சுகராதி முனிவரெலாங் கேட்டங் கத்தாற்
பந்தமிலாப் பரப்பிரம போதம் பெற்றுப்
  பரப்பிரம வடிவாகிப் பாசந் தீர்ந்தார். (30)

பிந்திமகா முனிவரெலா மகிழ்வு கூர்ந்து
  பிரியமுடன் ரிபுமுனியை வணங்கிச் சொல்வார்
பந்தமிலாப் பரகுருவே கருணை யாலே
  பரமசிவ னருளியவா றகண்ட ஞானச்
சிந்துவினை யெங்கட்கின் றுபதே சித்துச்
  சிந்தைமுதற் பந்தமெலா முடனே தீர்த்தவ்
வந்தமிலா வகண்டபர மாநந் தத்தை
  யளித்தனைநின் கருணையினை யென்சொல் வோமியாம்
(31)

சலனமிலாச் சற்குருவே நின்பா தத்தைச்
சரணமதாச் சார்கின்ற வெம்மை யெல்லா
மலேவில்பர மாநந்த மடையும் வண்ண
மவித்தைமுத லனுதிபவ வாரி நின்று
முலேவுபெற வகண்டபரப் பிரம ஞான
வுபதேச மென்னுமகா நாவாய் கொண்டே
யிலகுபரப் பிரமமெனுந் தீரத் தேற்றி
யிப்பவமீண் டனுகாம லாண்டா யன்றே. (32)

ஆதலினுற் றந்தையுநீ தாயு நீயே
யதிசயமா மற்றுமுள பந்து நீயே
சாதகமாஞ் சற்குருநீ சகாவு நீயே
சகலமுமே நீயென்று வணங்கி யேத்திச்
சீதளமா மனதுடனே பவதா பங்கள்
சிறிதுமிலாச் சின்மாத்ர நிட்டை கூடி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்டா நந்த
வாழியினி லசஞ்சலமா யமர்ந்தா ரன்னோர். (33)

இந்தவிதம் ரிபுமுனிவன் கைலா சத்தி
லெமதீசன் கருணையினு லடைந்த நூலேப்
பந்தமற நிதாகன்முதன் முனிவர்க் கெல்லாம்
பகர்ந்தவரைப் பரவடிவாய்ச் செய்த பின்ன
ரந்தமிலா வாநந்தத் தமர்ந்து நின்ற
னவ்விதமே நினக்கிதனைச் சைகீ ஷவ்யா
சுந்தரமா யருள்செய்தே னினிஞா னங்கஞ்
சூட்சுமமா யருள்செய்வே னிதனைக் கேளாய். (34)

உலகினிடை யந்தணரே யாதி யாக
வுற்பத்தி பொருந்தியிடுஞ் சீவ ரெல்லா
மிலகுமறை விதித்தபடி முன்பு கன்ம
மிகழாது செயவேண்டுஞ் செய்யுங் காலேத்
திலகமதா மறைமுடியில் விதிக்கப் பட்ட
திவ்வியமாம் விபூதியினே நியம மோடு
சலனமறச் சந்ததமுந் தரிக்க வேண்டுஞ்
சற்றுமிதி லனுதரவே செய்ய வொண்ணு. (35)

பூதியினு லங்கமெலா நன்ருய்ப் பூசிப்
.பொருவிறிரி புண்டரமு மணிந்து கொண்டு
மாதவனே நியமமுட னுருத்தி ராக்க
மாலைகளுஞ் சிரமுதலிற் றரித்துக் கொண்டிங்
கோதியிடு முருத்திரபஞ் சாட்ச ராதி
யுத்தமமா மந்திரமுஞ் செபித்துக் கொண்டு
நீதியுட னிகழுமகா லிங்கத் தின்க
ணித்தியமா யர்ச்சனையுஞ் செய்ய வேண்டும். (36)

அத்தனுடைப் பூசனைபோ லன்பர் பூசை
யநுதினமு மாதரவா யியற்ற வேண்டு
முத்தமமா யோதியவோர் சிவத லத்தி
லுடலுள்ள பரியந்தம் வசிக்க வேண்டுஞ்
சுத்தமதாஞ் சிவநாம கீர்த்த னத்தைச்
சோர்வறவே சந்ததமுஞ் செய்ய வேண்டு
மெத்தவுமே யுத்தமமாஞ் சாம்ப மூர்த்தி
மேனியுடைப் பாவனையும் பண்ண வேண்டும். (37)

வேதவதி காரமுளோர் விதித்த வண்ணம்
விகலமற யாவையுமே செய்ய வேண்டு
மீதிலதி காரமிலாச் சூத்தி ராதி
யாவருமே சிசுருடை யாதி கன்ம
நீதியொடு நழுவாது செய்து கொண்டே
நிருமலமாம் விபூதியுடைத் தார ணுதி
சாதனமோ டேதுமொரு சிவத லத்திற்
சந்ததமுஞ் சலியாது வசிக்க வேண்டும். (38)

தகைமைமிகும் விபூதியுடைத் தார ணத்துந்
தவிராம லுருத்திராக்க தார ணத்து
மகிமைமிகுஞ் சிவநாம கீர்த்த னத்து
மகேசனுடைத் தியானத்துஞ் சிவத லத்தி
லிகழ்வறவே வாசத்து முலகி லுள்ளோ
ரியாவர்க்கு மதிகார மிருப்ப தாலே
சகமதனின் முமூட்சுவெலா முறையா யிங்குச்
சாற்றியவிச் செய்கையினைச் செய்ய வேண்டும். (39)

மாதவனே யோதியவிச் செய்கை யெல்லா
மகத்தான ஞானுங்க மென்ன லாகு
மோதியவிவ் வங்கமுடன் சிரவ ணுதி
யுற்றவரே பரமசிவ னருளி னுலே
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்ட ஞான
மடைந்ததனு லஞ்ஞான மனைத்து நீங்கிப்
பீதிசெயு மனுதிபவ பந்தந் தீர்ந்து
பின்னமிலாப் பரப்பிரம சொரூப மாவர். (40)

பூதியினு லணிந்ததிரி புண்ட ராதி
பொருந்தினரே வேதாந்த விசாரந் தன்னி
லேதமிலா வதிகார மிசைந்தோ ராவ
ரிதரரெலா மதிகாரி யாக மாட்டார்
வேதமுடி யிவ்விதமே விதிப்ப தாலே
வேதவிதிக் கயலான விதியொன் றுண்டோ
வாதலினு லறைந்தவதி காரம் பெற்றே
யகண்டபர விசாரணையைச் செய்ய வேண்டும். (41)

அருந்தவனே விபூதியுடைத் தார ணுதி
யங்கமெலா மில்லாமற் சமத மாதி
விரிந்ததிட சந்யாசி யான போதும்
விசாரணையி லதிகாரி யாகா னன்னேன்
பொருந்தியவன் விசாரணையே செய்த போதும்
பூரணமாம் பரமசிவ னருளி லாதா
னிரந்தரமாம் பரப்பிரம ஞானஞ் சாரா
னிகழ்த்தியது நிச்சயமே யைய மில்லை. (42)

பலவிதமா யுரைத்தென்ன பகர்ந்த வண்ணம்
பழுதற்ற ஞானுங்கம் பற்றி னேராய்ச்
சலனமற விந்நூலை விசாரிப் போரே
சம்புவினுற் சாற்றியவிந் நூலின் ஞான
மலைவறவே யடைந்ததனு லகண்டா நந்த
மமைவுற்றவ் வகண்டபர மாவ ரென்றே
யிலகியிடுஞ் சண்முகவன் சைகீ ஷவ்யற்
கிணையற்ற விந்நூலை யுபதே சித்தான். (43)

அவ்விதமே சூதமுனி யிந்த நூலை
யகிலமகா முனிவர்க்கு மருளிச் செய்தான்
செவ்வியதா மிந்நூலைக் கேட்ட லோடுஞ்
சின்மயமாம் பரப்பிரம ஞான மேவித்
திவ்வியமா மாநந்த மநுப வித்துத்
திருத்தியொடம் முனிவரெலாங் குருவை நோக்கித்
தவ்வியிடா வன்புடனே யிறைஞ்சி யேத்தித்
தற்பரமே தாமாகிச் சுகித்தி ருந்தார். (44)

சூதமகா முனிவரனு மிந்த வண்ணஞ்
சூட்சுமமா மிந்நூலை முனிவர்க் கெல்லாம்
பேதமற வுபதேசித் தவரை யெல்லாம்
பின்னமிலாப் பரப்பிரம வடிவே யாக்கிப்
போதகன மானபர சிவத்தை நோக்கிப்
பூரணமா மன்புடனே யிறைஞ்சி யேத்தி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா தகண்ட மான
வாநந்த சிந்துவினி லமர்ந்து நின்றான். (45)

கற்பிதமாம் பேதமெலாம் போக்கு மிந்நூல்
களங்கமிலாப் பரப்பிரம மாக்கு மிந்நூ
னிற்பயமா நிட்டையினை யளிக்கு மிந்நூ
னிரதிசயா நந்தத்தை நல்கு மிந்நூ
லற்புதமா மிந்நூலின் கவியி லக்க
மாயிரமோ டொன்பானூற் றறுநான் காகும்
பற்பலவா நூலையெலாம் விட்டிந் நூலைப்
பரிவுடனே முமூட்சுவெலாம் பார்க்க வேண்டும். (46)

சுகமுறவே யிந்நூலை யுபதே சித்த
சூதமகா முனிவனிரு பதங்கள் போற்றி
விகலமற வன்னோனுக் குபதே சித்த
வியாசமகா முனிவனிரு பதங்கள் போற்றி
யகமறவே வினவியிடுஞ் சைகீ ஷவ்ய
ஞதிமகா முனிவரரின் பதங்கள் போற்றி
திகழ்வுறவே யன்னோருக் குபதே சித்துத்
தெரிவித்த சண்முகவன் பதங்கள் போற்றி. (47)

அருளுடனே யன்னோனுக் குபதே சித்த
வம்பிகையின் றிவ்வியநற் சரணம் போற்றி
நிருமலமாய் வினவியிடு நிதாக ஞோதி
நிகிலமகா முனிவரரின் சரணம் போற்றி
யிருளறவே யன்னோருக் குபதே சித்த
விணையற்ற ரிபுமுனிவன் சரணம் போற்றி
பரிவுடனே யன்னோனுக் குபதே சித்த
பராற்பரமாம் பரமசிவன் சரணம் போற்றி. (48)

அகிலவதிட் டானபர சொரூபம் போற்றி
யனைத்துமிலா வத்துவித சொரூபம் போற்றி
துகளணுகாத் துரியபர சொரூபம் போற்றி
துரியத்து மதீதபர சொரூபம் போற்றி
யகமருவா வகண்டபர சொரூபம் போற்றி
யான்மாவுக் கபின்னபர சொரூபம் போற்றி
நிகரிலதாய் நின்றபர சொரூபம் போற்றி
நீக்கமற நிறைந்தபர சொரூபம் போற்றி. (49)

சற்போத சுககனமாஞ் சொரூபம் போற்றி
சலனமிலாச் சாந்தபர சொரூபம் போற்றி
தற்போத சூனியமாஞ் சொரூபம் போற்றி
தன்மயமாய்த் தனித்தபர சொரூபம் போற்றி
கற்போல நிச்சலமாஞ் சொரூபம் போற்றி
களங்கமிலா நிட்களமாஞ் சொரூபம் போற்றி
யெப்போது மிருமையிலாச் சொரூபம் போற்றி
யேகமதாம் பரப்பிரம சொரூபம் போற்றி. (50)

சத்தியஞா ஞநந்த சொரூபம் போற்றி
சகலபரி பூரணமாஞ் சொரூபம் போற்றி
நித்தியஞா ஞநந்த சொரூபம் போற்றி
நிரஞ்சனநிர்க் குணமான சொரூபம் போற்றி
யித்துவித லேசமிலாச் சொரூபம் போற்றி
யேகசிதா காயபர சொரூபம் போற்றி
யத்துவித மானபர சொரூபம் போற்றி
யகண்டமதாம் பரசொரூபம் போற்றி போற்றி. (51)

வேறு

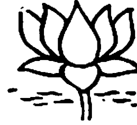
தேசிகன்றெரி வித்த திறப்படி
 தீரமாய்நிதித் யாசம் புரிந்ததா
லீசனல்லருள் பெற்றவர் முத்தியை
 யெய்தலாமென முன்பு விளம்பிமற்
றேசிலாவிந்த நூலின் மகத்துவ
 மியாவுமோதி யிதனை முடித்திட
லாசிலாநந்தத் தாண்டவ மாடுந
 மம்பிகேச னகண்ட சொரூபமே. (52)

நாற்பத்துநான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக அத்தியாயம் 44-க்கு திருவிருத்தம் - 1924

திருச்சிற்றம்பலம்

ரிபுகீதை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ரிபுகீதை - அரும்பதவுரை

அக்கரம்	– அட்சரம், அழியாதது
அகண்டைக ரசம்	– அகண்ட ஏக ரசம்
அகம்பாவம்	– நான் என்னும் எண்ணம்
அகளங்கம்	– மாசின்மை
அகோ	– ஆச்சரியம்
அங்கி	– அக்னி
அசங்கம்	– பற்றின்மை
அசஞ்சலம்	– சலனமற்ற
அசிபதம்	– 'தத்வமசி' மஹா வாக்யத்தின் மூன்றும் பதம்
அசிபதார்த்தம்	– அசிபத அர்த்தம்
அசுகம்	– அசௌகரியம்
அஞ்சனம்	– கண் மை
அத்துவிதம்	– இரண்டற்றது
அத்யந்தம்	– மட்டற்றது
அத்யாசம்	– ஒன்றன் குணத்தை மற்ளுென்றின் மேல் ஏற்றுதல்.
அதிட்டானம்	– நிலைக்களம்
அதிதெய்வம்	– அதிதேவதை
அதீதம்	– கடந்தது
அந்தக் கரணம்	– உட் கருவி, மனம், புத்தி சித்தம், அகங்காரம்
அநவரதம்	– எப்போதும்
அநிசம்	– எப்போதும்
அநுபூதி	– தானே கண்டறிந்தும் பிறர்க்குச் சொல்ல இயலாததுமான அறிவு
அனாதி	– ஆதியின்மை
அடவி	– காடு, கூட்டம்
அடர்	– செறிவு
அப்பு	– நீர்
அபரோட்சம்	– அனுபவ அறிவு, பிரத்யட்சம்

அபானன் – அபான வாயு உச்சத் தலத்தில் நிற்பது
அயமேதம் – அஸ்வமேத வேள்வி
அரிசருவர்க்கம் – உலோபம், காமம், குரோதம், மோகம், மதம், மற்சரம் என்னும் ஆறுபகையின் கூட்டம்
அவிசாரம் – விசார மின்மை
அவிவேகம் – விவேகமின்மை
அவுடதம் – மருந்து
அறு குணம் – ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம்.

ஆக்கை – யாக்கை, உடல்
ஆகமம் – ஆகம நூல்
ஆசனம் – இருப்பு, பீடம், இடம்
ஆதாரம் – அஸ்திவாரம், பற்றுக்கோடு
ஆதிவியாதி – ஜீவ போதம்
ஆதேயம் – ஆதாயம், சுமக்கப்பட்டது
ஆந்தரம் – அந்தர்முகம்
ஆரோபம் – ஒன்றை வேறொன்றாய் அறிதல், ஏற்றுதல்
ஆவரணம் – மறைப்பு

இகம் – இம்மை, உலகம்
இந்திரியம் – பொறி
இந்து – சந்திரன்
இடம்பம் – ஆடம்பரம்
இரதம் – உடல், ரதம்
இலக்கணை – உரிய பொருளைவிட்டு, அப்பொருளின் சம்பந்தத்தை உணர்த்துதல்

உத்தரம் – பதில், எதிர்வாதம்
உதகம் – மழை

உதாரம்	–	தாராளம்
உபாதி	–	தடை, மாயையால் தோன்றும் தோற்றம்
உபாதேயம்	–	ஏற்கத் தக்கது
உம்பர் கோன்	–	இந்திரன்
ஊர்மி	–	ஒளி, திரை, சீவ இமிசை
ஏது	–	உபகாரணம், எத்தனம் காரணம்.
ஏமம்	–	இன்பம், உன்மத்தம், கலக்கம்
ஐந்து இந்திரியம்	–	மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன
ஐம் மூர்த்தி	–	பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரர்,
	–	மகேசுவரர், சதாசிவம்
ஒருவல்	–	ஒரு புல், நாணல்
க்ருதக்ருத்யன்	–	செய்வதற்குரிய கடமையைச் செய்து முடிப்பவன்
கங்குல்	–	இரவு, இருள்
கட்டுவிடல்	–	அவிழ்தல்
கணம்	–	கால நுட்பம், க்ஷணம்
கந்தம்	–	ஐம்புலனிஞென்று
கர்த்தவ்யம்	–	செய்யத்தக்கது
கர்த்தா	–	செய்வோன்
கரணம்	–	இந்திரியம்
கருமம்	–	காரியம்
கனன்	–	நெருப்பு
காட்டம்	–	விறகு, சமித்து
காத்திரம்	–	உடல்
காயகம்	–	ஒரு மருந்து
கிஞ்சில்	–	அற்பம்
கிஞ்சிஞத்வட	–	சிற்றறிவுடமை
கிரந்தி	–	முடிச்சு
குணி	–	நற்குணமுடையவன்
கும்பகம்	–	சுவாச பந்தனம்
குரவன்	–	குரு

கூடத்தன்	–	பரப்ரம்மம், குலத்தின் மூலபருஷன்
கேவலம்	–	முடிவிடம்
கோசம்	–	உறை
கோத்திரம்	–	வம்சம்
கோடு	–	வளைவு
கோலம்	–	அழகு
கோன்	–	அரசன்
சசாதீயம்	–	ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தது
சங்கம்	–	கூடுதல், ஐக்கியம்
சங்கற்பம்	–	மனோ நிச்சயம்
சங்கை	–	அச்சம், ஐயம்
சததம்	–	எப்போதும்
சதசத்து	–	ஆன்மா
சதுட்யம்	–	நான்கு மடங்கு கொண்டது
சந்தோடம்	–	மகிழ்ச்சி
சட்பாவம்	–	சரீரத்திற்கு உண்டாகும் இருத்தல், தோன்றுதல், உருத்திரிதல், வளர்தல் சுருங்குதல், அழிதல் என்ற ஆறு நிலைகள்
சமதை	–	ஒப்பு, சமநிலை
சமர்	–	போர்
சமாதி	–	மனதை பரம்பொருளோடு ஐக்கியப் படுத்தி நிறுத்துதல்
சமானன்	–	பஞ்ச வாயுவில் ஒன்று
சர்வஞ்ஞன்	–	கடவுள்
சற்போதம்	–	சத்போதம்
சாக்கிரம்	–	விழிப்பு
சாத்தியம்	–	அனுகூலம், உண்மை
சாதனம்	–	துணைக் கருவி
சாதனை	–	பயிற்சி
சித்தம்	–	உட்கரண நான்கின் ஒன்று
சித்து	–	அரூபம், அறிவு

சிதாகாயம்	– ஞான வெளி
சிரவணம்	– காது, கேள்வி
சின்மாத்திரம்	– ஆன்மாவின் சுயத்தன்மை
சுகதம்	– சொந்தமானது
சுதன்	– மகன்
சுரபதி	– இந்திரன்
சுரர்	– தேவர்
சுருதி	– இசை, வேதம்
சுனகன்	– நாய்
சூக்கம்	– சூட்சுமம்
சூகரம்	– பன்றி, மான்
சூத்திரம்	– உபாயம், இரகசியம், நூல்
சேடம்	– எச்சில், அழித்தல், (எஞ்சியது)
சேணம்	– மெத்தை
சைசவம்	– இளமை
சைதன்யம்	– அறிவு, அறிபவன்
சைலம்	– சிலையாகியது
சொலவு	– பழமொழி, சொல்லுகை
சோத்திரம்	– காது, கேள்வி
சோடச	– பதினாறு
சோயம்	– ''சோஹம்' – 'இவன் அவனே' என்னும் பொருள் கொண்ட வடமொழித் தொடர்
ஞாதா	– அறிவு
ஞாதுரு	– அறிவு, அறிபவன்
தண்டுலம்	– அரிசி, வாயுவிளங்கம்
தந்திரம்	– உபாயம்
தமர், தமரர்	– உறவினர்
தர்பனம்	– கண்ணாடி
தரங்கம்	– கடல்
தரு	– ஒரு சந்தம், மரம்
தருணன்	– காளை, இளைஞன்
தற்போதம்	– தன்னையும் கடவுளையும் அறியும் அறிவு

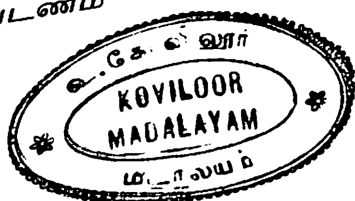
தாபம் – தாகம், துக்கம், காடு
தாந்தி – மனவடக்கம்
தாரணம் – உறுதி, நிலை, தெப்பம்
தாரணி – பூமி, மலை, யமன்
தாரணை – அட்டாங்க யோகத்தில் ஒன்று
திருக்கு – கண்
திருட்டி – பார்வை
திருத்தன் – பரிசுத்தன், கடவுள்
தியங்குதல் – சோர்தல்
தீரம் – அம்பு, அறிவு
துங்கம் – நுனி, பரிசுத்தம்
துடியளவு – நொடிப் பொழுது
துரகம் – குதிரை, மனம்
துரியன் – சுத்தான்மா, கடவுள்
துவந்தம் – இரட்டித்தது, தொந்தம்
துனி – அச்சம், கோபம், சினம்
தூடணம் – நிந்தனை
தூலம் – ஆகாயம், தூல தேகம்
நட்டம் – அழிவு
நபுஞ்சன் – ஆண் தன்மை இழந்தவன்
நரர் – மனிதர்
நவை – இகழ்ச்சி
நாகர் – சற்பசாதியினர்
நாவாய் – மரக்கலம், கப்பல்
நிகிலம் – அகிலம், எல்லாம்
நிதித்யாசம் – சிந்தித்தல்
நிட்களம் – வடிவில்லாதது, களங்கமற்றது
நிடேதம் (நிஷேதம்) – தடை, விலக்கு
நிரஞ்சனம் – குற்றமில்லாதது
நிரதிசயம் – தனக்கு மேற்பட்டது ஒன்றில்லாதது
நிரவயவன் – கடவுள், சிவபிரான்
நிராகாரம் – அரூபம்

நிராமயம்	–	நோயின்மை, பன்றி
நிருபம்	–	ஒப்பின்மை
நேதி	–	இப்படியன்று எனல்
பசு	–	உயிர்
பஞ்சமூர்த்தி	–	(சதாசிவன், மகேசுரன், உருத்திரன், விஷ்ணு, பிரம்மன்) (விநாயகன், சிவன், உமை, முருகன், சண்டேசுரன்)
பஞ்ச விஷயம்	–	ஐம்பொறிகளால் அறியப்படுவன
பட்சம்	–	15 நாட்கள் கொண்டது
பத்தி	–	பக்தி
பதி	–	அரசன், இடம், இறைவன்
பரமபதம்	–	மோட்சம்
பரன்	–	கடவுள்
பராகாயம்	–	சிதாகாயம்
பரிச்சேதம்	–	பகுத்தறிதல், எல்லை
பரிசம்	–	தொடுதல், வெகுமதி
பரித்தல்	–	காத்தல், சுமத்தல்
பரிணமம்	–	வேறுபாடு, விகாரம்
பரை	–	பார்வதி, ஓர் கால அளவு
பவபந்தம்	–	பிறவிக்கட்டு
பவம்	–	அழிவு, உலகம்
பாசம்	–	அழகு, அன்பு, இருள், பற்று
பாவம்	–	அக்கிரமம், கருத்து
பாவனம்	–	அத்தாட்சி, தூய்மை
பானு	–	அரசன், சூரியன்
பிரஞ்ஞானம்	–	அறிஞன், சீவான்மா
பிரத்யாகாரம்	–	அஷ்டாங்க யோகத்துள் ஒன்று. இந்திரியங்களை விஷயங்களிலிருந்து திருப்புதல்
பிரதிபந்தம்	–	தடை

பிரபஞ்சம்	–	உலகம்
பிரமம்	–	முழுமுதற் பொருள்
பிரமாணம்	–	அத்தாட்சி, முகாந்திரம்
பிராஞ்ஞன்	–	அறிஞன், சீவான்மா
பிராந்தி	–	உறுதியின்மை, மயக்கம்.
பிராணன்	–	உயிர், சுவாசம்.
பிராணாயாமம்	–	அஷ்டாங்க யோகத்தில் ஒன்று
புந்தி	–	புத்தி, அறிவு
புரணம் (ஸ்புரணம்)	–	ஒளி, நிறைவு
புரை	–	இரகசியம், குழிப்புண்
புனல்	–	நீர், ஆறு
பூதி	–	உடல், ஊன், சித்தி
பூடணம் (பூஷணம்)	–	ஆபரணம்
பூரகம்	–	மூச்சு உள்ளே வாங்கல், பூரிப்பு
போக்தா	–	புசிப்பவன்
போதகனம்	–	ஞானவடிவு
போதாந்தம்	–	ஞானாந்தம்
பௌதிகம்	–	தூல உடல், பூத சம்பந்தம்
மச்சரம்	–	பொறாமை
மதம்	–	கொழுப்பு, செருக்கு, பைத்தியம், சம்மதம்
மதியினன்	–	புத்தியற்றவன்
மயல்	–	மயக்கம், உன்மத்தம்
மருள்	–	மயக்கம்
மலங்கல்	–	கலங்கல்,
மறை முடி	–	வேதத்தின் உச்சி, வேதாந்தம்
மாசு	–	அழுக்கு
மாதுரு	–	மாதா
மாயை	–	அவித்தை, பொய்
மாரணம்	–	மரணம்
மானதம்	–	மனத்துக்கடுத்தது

மிச்ரம், மிசிரம்	–	கலப்பு
மித்தை	–	பொய்
மிருதி	–	தர்மநூல்
முச்சுடர்	–	அக்கினி, ஆதித்தன் சந்திரன்
முகுரம்	–	கண்ணாடி
முமுட்சு	–	துறவி, மோட்ச இச்சை உள்ளவன்
மேடம்	–	மேஷம், ஆடு
மேயம்	–	அளவிடற்குரியது
மைத்திரேயம் / மைத்திரியம்	–	சிநேகம்
மோசகன்	–	விடுவிப்போன்
யத்தம் (அத்தம்)	–	அஸ்தம், கை
யத்தியாசம்	–	அத்தியாசம்
யாரணம்	–	ஆரணம், ஆரண்யம் வேதத்தின் ஞானபாகை
யாரோபம்	–	ஆரோபம், ஒன்றை வேறொன்றாய் அறிதல்
யீட்சணம்	–	ஈட்சணம், நோக்கம்
யிரச்சு	–	கயிறு
யோவலற்ற	–	ஒழிதலற்ற, வருந்தலற்ற
ரகிதம்	–	நீக்கம்
ரேசகம்	–	வாயுவை நாசியால் புறத்தே விடுதல்
லேசம்	–	அற்பம், ஒரு கால அளவு
லோபம்	–	உலோபம், ஆசை, ஈயாமை
லௌகிகம்	–	உலகப் பற்றுடைமை
விருதா	–	வீண்
வத்து	–	வஸ்து, பொருள்
வர்த்தமானம்	–	தற்கால நிகழ்ச்சி
வரன்	–	சீவன்முக்தருள் பிரம்மவரன் வகையோன்
வரிட்டன்	–	சீவன் முக்தருள் பிரம்ம வரிட்டர் வகையோன்

வரியான் – சீவன் முக்தருள் பிரம்மவரியான் வகையோன்
வன்னம் – எழுத்து, நிறம்
வன்னி – கிளி, தீ, வேலி, பிரம்மச்சாரி
வாச்சியம் – நிந்தை, குற்றம்
வாத்து – வாஸ்து, வசித்தற்குரிய இடம்
வாதம் – காற்று, பிணி
வாரிதி – கடல்
விகலம் – குறைவு
விகாரம் – வேறுபாடு
விகாரி – வேறுபாடு உற்றவன்
விசாதிய பேதம் – சாதியால் உண்டாகும் பேதம்
விசுவன் – விஷ்ணு
விஞ்சை – வித்தை
விபு – கடவுள், சிவன், விஷ்ணு
வித்தரம் – அகலம், ஒரு நரகம்
விதனம் – துயர்
விதி – ஊழ்
விட்சேபம் – திரிபு, மாறுபாடு
வியாதன் – வியாஸ முனிவர்
விராட் – பரப்பிரம்மம்
விரிஞ்சன் – பிரம்மா
விருத்தன் – விரோதி, கிழவன்
விவர்த்தம் – சுற்றுகை
விவேகம் – மனக் கூர்மை, பகுத்தறிவு
வேசரி – கோவேறி கழுதை
வேத்தியன் – அறியத்தக்கவன்
வேடணம் – வேஷணம், வளைக்கை

இந்நூலைப்பற்றி...

சிவபெருமான் மூலம் பார்வதிதேவி - கந்தன் - சைகீஷவ்யர் (வியாஸர்) - சூதர் - மற்ற முனிவர்களுக்கும், மீண்டும் அச்சிவ பெருமானுல் ரிபு முனிவர் - நிதாகன் என்று இவ்வண்ணமாக உபதேசிக்கப்பட்டு கைலாய பரம்பரையாய் உதித்த சிவ ரஹஸ்யத்தின் இதயஸ்தானமாம் இந்த ரிபுகீதையை தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு சொற்சுவை பொருட்சுவை நனிசேர அருளியவர் உலகநாத சுவாமிகள். சொல்லில் அடங்கா மகிமையுடைய இதனை ஸ்ரீ ரமண மகரிஷிகள், 'சாதகர்களுக்கு இது ஓர் பொக்கிஷம்' என்பதை விளக்கியுள்ளார். நெஞ்சை அள்ளும் சீரும் சிறப்பும் வாய்ந்த 1924 பாக்களும் பக்குவிகளுக்கு பாராயணம் செய்யச்செய்ய ஆன்ம ஞானத்தை அளிக்க வல்லது என்பது திண்ணம்.